RADA GMINY
SIERAKOWICE
woj. pomorskie

UCHWAŁA NR XXXIII/384/17
RADY GMINY SIERAKOWICE

z dnia 30 czerwca 2017 r.

w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.), art. 11 pkt 12, art. 12 ust. 1 w związku z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1073) oraz w związku z uchwałą Nr XXXVII/427/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 4 marca 2014 r. w sprawie przystąpienia do opracowania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Sierakowice,RADA GMINY SIERAKOWICE uchwala co następuje,

§ 1. Uchwala się „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice", obejmujące obszar Gminy Sierakowice.

§ 2. Załącznikami do niniejszej uchwały są:

1. CZĘŚĆ TEKSTOWA **A. „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego"**, stanowiąca załącznik nr 1A do niniejszej uchwały,

2. CZĘŚĆ TEKSTOWA **B. "Kierunki zagospodarowania przestrzennego"** i CZĘŚĆ TEKSTOWA **C. „Synteza ustaleń studium i uzasadnienie przyjętych rozwiązań"** – stanowiące załącznik nr 1B do niniejszej uchwały;

3. RYSUNEK NR 1: **„ Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego"** skala 1: 20 000 (fragment obrębu Sierakowice skala 1: 10 000) - stanowiący załącznik nr 2 do niniejszej uchwały ,

4. RYSUNEK NR 2: „ **Kierunki zagospodarowania przestrzennego "** skala 1: 20 000 (fragment obrębu Sierakowice skala 1: 10 000) - stanowiący załącznik nr 3 do niniejszej uchwały,

5. RYSUNEK NR 3: **„ Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków "**, skala 1: 20 000 (fragment obrębu Sierakowice skala 1: 10 000) - stanowiący załącznik nr 4 do niniejszej uchwały;

6. ROZSTRZYGNIĘCIE o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice - stanowiący załącznik nr 5 do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Wójta Gminy do realizacji zasad polityki przestrzennej, zawartej w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice".

§ 4. Traci moc uchwała Nr XLVI/353/02 Rady Gminy w Sierakowicach z dnia 01.10.2002 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice oraz zmieniające ją uchwały:

- Nr XXX/226/2005 r. Rady Gminy w Sierakowicach z dnia 22 lutego 2005 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice,
- Nr VI/65/2007r. Rady Gminy w Sierakowicach z dnia 8 maja 2007 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice,
- Nr IX/102/2007 r. Rady Gminy Sierakowice z dnia 9 października 2007 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice,
- Nr XVI/168/2008 r. Rady Gminy w Sierakowicach z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice,

- Nr XIX/205/2008 r. Rady Gminy Sierakowice z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice uchwalonego uchwałą Nr XLVI/353/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 01.10.2002 r.,
- Nr XIX/206/2008 r. Rady Gminy Sierakowice z dnia 17 czerwca 2008r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice uchwalonego uchwałą Nr XLVI/353/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 01.10.2002 r.,
- Nr XXV/258/2008 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 grudnia 2008r. w sprawie: uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice dla działek nr 90, 91, 92 położonych w Gowidlinie,
- Nr XXXIII/335/09 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 września 2009 r. w sprawie: uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice dla działki nr 26/2 położonej w Gowidlinie,
- Nr XXXIV/362/09 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 października 2009 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzenengo Gminy Sierakowice uchwalonego uchwałą nr XLVI/353/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 01.10.2002 r.,
- Nr XLIV/453/10 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 sierpnia 2010 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice uchwalonego uchwałą Nr XLVI/353/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 01.10.2002 r.,
- Nr XXIV/291/12 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice,
- Nr XXXI/368/13 Rady Gminy Sierakowice zdnia 24 września 2013 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice uchwalonego uchwałą Nr XLVI/353/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 01.10.2002 r. z późn. zm.,
- Nr XXXIV/411/13 Rady Gminy Sierakowice z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice uchwalonego uchwałą Nr XLVI/353/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 01.10.2002 r. z późn. zm.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Gminy

Zbigniew Suchta

OBSZAR OPRACOWANIA

GMINA SIERAKOWICE

NAZWA OPRACOWANIA

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
ZAŁĄCZNIK NR 1A DO UCHWAŁY NR....XXXIII/384/17.....RADY GMINY SIERAKOWICE
Z DNIA...30 CZERWCA 2017 R.

GŁÓWNY PROJEKTANT

Mgr inż arch. GABRIELA SIENIAWSKA
uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym nr 344/88

UMOWA: **nr RSB.272.2.2014 z dnia 30 maja 2014 r.**
DATA OPRACOWANIA: **maj 2017 r.**

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

SKŁADA SIĘ Z NASTĘPUJĄCYCH CZĘŚCI:

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

- załącznik nr 1A do uchwały

CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO,

CZĘŚĆ TEKSTOWA C. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

- załącznik nr 1B do uchwały

RYSUNEK nr 1. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

- załącznik nr 2 do uchwały

RYSUNEK NR 2. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

- załącznik nr 3 do uchwały

RYSUNEK nr 3: KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ W ZAKRESIE ZAOPATRZENIA W WODĘ I ODPROWADZENIA ŚCIEKÓW, SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

- załącznik nr 4 do uchwały

ROZSTRZYGNIĘCIE o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy SIERAKOWICE

- załącznik nr 5 do uchwały.

ZESPÓŁ AUTORSKI STUDIUM

PRACOWNIA ARCHITEKTURY STUDIO - PROJEKT

JAKUB SIENIAWSKI 80 217 GDAŃSK UL. KRĘTA 60

Mgr inż arch. GABRIELA SIENIAWSKA - główny projektant główny, zagadnienia przestrzenne i urbanistyczne, koordynacja

uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym nr 344/88

Dr inż arch. Dorota Kamrowska - Załuska - zagadnienia przestrzenne, urbanistyka, opracowanie graficzne

uprawniona do sporządzania studium na podstawie art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o pl. i z.p.

Mgr inż arch Jakub Sieniawski - zagadnienia przestrzenne, urbanistyka, opracowanie graficzne

uprawniony do sporządzania studium na podstawie art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o pl. i z.p.

Mgr inż arch Joanna Chrapkowska - zagadnienia przestrzenne, zagadnienia ochrony środowiska kulturowego, infrastruktura techniczna: elektroenergetyka, zaopatrzenie w ciepło i w gaz, zagadnienia komunikacyjne, pracowanie graficzne

Mgr inż. Andrzej Piotrzkowski, dr Maria Piotrzkowska - zagadnienia programowe, gospodarcze i społeczne

Mgr inż. Barbara Jodłowska - infrastruktura techniczna: zaopatrzenie w wodę, odprowadzenie ścieków sanitarnych i deszczowych, regulacja stosunków wodnych

PRACOWNIA OCHRONY ŚRODOWISKA „PROJEKT 2000" MGR Szymon Świtajski 81 878 Sopot ul. Sobieskiego 26/4

Mgr Szymon Świtajski

Mgr Jadwiga Marosz

- środowisko przyrodnicze - ekofizjografia
- prognoza oddziaływania na środowisko

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Spis treści

I. WSTĘP....7
II. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW PONAD LOKALNYCH I Z GMINNYCH DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH (zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)....11
II.1.Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju....11
II.2. Informacje i wnioski wynikające z ustaleń zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego....13
II.2.1. Rola gminy w sieci osadniczej województwa pomorskiego osadniczej i jej kształtowanie...13
II.2.2. Środowisko przyrodnicze i zasady jego ochrony....14
II.2.3. Środowisko kulturowe, dziedzictwo kulturowe i zasady jego ochrony....15
II.2.4.Gospodarka turystyczna....15
II.2.5.Infrastruktura transportowa....17
II.2.6. Infrastruktura techniczna....17
II.3. Informacje i wnioski wynikające ze strategii rozwoju województwa pomorskiego....19
II.4. Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w strategii rozwoju gminy....21
III. UWARUNKOWANIA ROZWOJU GMINY SIERAKOWICE (zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)....24
III.1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia terenów....24
III.1.1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego....24
III.1.2. Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów....24
III.2. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego zagospodarowania terenów....25
III.2.1. Położenie, powiązania z otoczeniem....25
III.2.2. Ogólna charakterystyka gminy....28
III.2.3. Użytkowanie terenów....28
III.2.4. Stan zagospodarowania....29
III.3. Uwarunkowania społeczno - ekonomiczne....45
III.3.1. Wprowadzenie....45
III.3.2. Liczba i rozmieszczenie ludności....46
III.3.3. Rynek pracy....55
III.3.4. Usługi dla ludności....63
III.3.5.Zasoby mieszkaniowe....71
III.4.Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego uzbrojenia terenów....73
III.4.1.Zaopatrzenie w wodę....73
III.4.2. Odprowadzenie ścieków sanitarnych....80
III.4.3. Odprowadzenie wód opadowych....81
III.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony....82
III.5.1.Ład przestrzenny - definicje, ogólne uwarunkowania....82
III.5.2. Stan obecny....82
III.5.3. Problemy i zagrożenia....83
III.6. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego....83
III.6.1. Charakterystyka zasobów środowiska przyrodniczego....83
III.6.2. Zasoby wodne - wody powierzchniowe....84
III.6.3. Obowiązujące formy ochrony przyrody....87

III.6.5. Inne wartości przyrodnicze....102
III.6.6. Stan i potencjał rolniczej przestrzeni produkcyjnej....102
III.6.7. Stan i potencjał leśnej przestrzeni produkcyjnej....103
III.6.8. Źródła i stan zanieczyszczenia środowiska....104
III.6.9. Stan i walory krajobrazu....110
III.7. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej....112
III.7.1. Rys historyczny....113
III.7.2. Zabytki nieruchome wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego....114
III.7.3. Park kulturowy....115
III.7.4. Zabytki nieruchome znajdujące się w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ)....116
III.7.5. Lokalne wartości środowiska kulturowego i krajobrazu kulturowego....117
III.7.6. Zabytki archeologiczne....120
III.7.7. Miejsca pamięci narodowej....121
III.7.8 . Historyczne cmentarze....121
III.8. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców w tym ochrony ich zdrowia....123
III.9. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia....124
III.9.1.Zagrożenia przyrodnicze....124
III.9.2. Obiekty stwarzające zagrożenie wystąpieniem poważnej awarii....124
III.10. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy....125
III.10.1.Wnioski z dokumentów ponadlokalnych....125
III.10.2. Wnioski z gminnych dokumentów strategicznych....125
III.10.3. Analizy ekonomiczne, przyrodnicze, społeczne - synteza....126
III.10.4. Prognozy demograficzne....128
III.10.5. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę....131
III.10.6. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej służących realizacji zadań własnych gminy....133
III.10.7. Wnioski o zmianę przeznaczenia terenów....135
III.11. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów....136
III.12. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych. .138
III.12.1.Przepisy dotyczące ochrony przyrody, ochrony środowiska i krajobrazu....138
III.12.2. Przepisy dotyczące gruntów rolnych i leśnych....142
III.12.3. Przepisy dotyczące ochrony zabytków....143
III. 12.4. Przepisy dotyczące obszarów kolejowych i dróg....144
III. 12.5. Przepisy dotyczące terenów zamkniętych oraz terenów niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa....145
III.12.6. Przepisy dotyczące terenów terenów i obszarów górniczych....146
III. 12.7. Przepisy dotyczące infrastruktury technicznej....146
III. 13. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych....147
III.14. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla....147
III.14.1. Udokumentowane złoża kopalin....147
III.14.2.Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych zasobów wód podziemnych....148
III.14.2.Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla....149
III.15. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji....149
III.15.1. System drogowy....149
III.15.2. System kolejowy....151
III.15.3. Transport publiczny....151
III.16. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami....151

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

III.16.1. Stan systemów zaopatrzenia w wodę....151
III.16.2. Stan systemów odprowadzenia ścieków sanitarnych....152
III.16.3. Stan systemów odprowadzenia wód opadowych....152
III.16.4. Stan systemów zaopatrzenia w energie elektryczną....153
III.16.5. Stan systemów zaopatrzenia w gaz i ciepło....154
III.16.6. Stan gospodarki odpadami....154
III.16.7. Infrastruktura bezpieczeństwa i obrony....155
III.17. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadloklanych celów publicznych....155
III.17.1. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (krajowym)....155
III.17.2. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (wojewódzkim)....156
III.18. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej....156
IV. WNIOSKI - WPŁYW UWARUNKOWAŃ NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY (zgodnie z § 4 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003 r.)....157
IV.1. Uwarunkowania rozwoju przestrzennego....157
IV.2.Uwarunkowania przyrodnicze....158
IV.3. Uwarunkowania środowiskowe....161
IV.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej....162
V. MATERIAŁY WYJŚCIOWE....163
VI. ZAŁĄCZNIKI....165

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

I. WSTĘP

Pierwsza edycja Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice została sporządzona na podstawie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 r. (obecnie nieobowiązującej).

Studium zostało uchwalone uchwałą Rady Gminy Sierakowice nr XLV/ 353/02 z dnia 01.10.2002 r.

W okresie ważności Studium podległo zmianom, które zostały uchwalone uchwałami:

1) uchwałą nr XXX/226/2005 r. z dnia 22 lutego 2005 r. - zmiany Z1, Z2, Z3; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Pałubicach na funkcje mieszkaniowe, przemysłowe i mieszkaniowe-usługowe-rzemieślnicze;
2) uchwałą nr VI/65/2007 r. z dnia 8 maja 2007 r. - zmiany Z4 i Z5; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Sierakowskiej Hucie i Borowym Lesie na funkcje mieszkaniowe;
3) uchwałą nr IX/102/2007 r. z dnia 9 października 2007 r. - zmiana Z6; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w Sierakowicach na funkcje mieszkaniowe;
4) uchwałą nr XVI/168/2008 r. z dnia 11 marca 2008 r. - zmiany Z7,Z8, Z9,Z11 Z12; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Mojuszu i Pałubicach na funkcje mieszkaniowe oraz zmiany przeznaczenia terenów rolnych w Szklanej i w Gowidlinie na funkcje inwestycyjne (działalność gospodarczą i stolarstwo);
5) uchwałą nr XIX/205/2008 r. z dnia 17 czerwca 2008 r. - zmiany Z10; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych i zabudowy zagrodowej w Tuchlinie na funkcje mieszkaniowe;
6) uchwałą nr XIX/206/2008 r. z dnia 17 czerwca 2008 r. - zmiany Z13 i Z14; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Skrzeszewie na funkcje mieszkaniowo - rekreacyjne i usługowo - handlowe oraz zmiany przeznaczenia terenów rolnych w Puzdrowie na funkcje mieszkaniowe;
7) uchwałą nr XXV/258/08 z dnia 30.12.2008 r. - zmiana Z15; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w Gowidlinie na funkcje mieszkaniowe i mieszkaniowo - usługowe;
8) uchwałą nr XXXIII/335/09 z dnia 29.09.2009 r.- zmiana Z16; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w Gowidlinie na funkcje mieszkaniowe i mieszkaniowo - usługowe;
9) uchwałą nr XXXIV/362/09 z dnia 27.10.2009 r. - zmiany Z17 - Z22; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów leśnych w Kamienicy Królewskiej na funkcje sportowo - rekreacyjne, terenów rolnych w miejscowości Migi i Szopa na funkcje mieszkaniowe, terenów rolnych w Mojuszu na funkcje usługowo - przemysłowe i mieszkaniowe;
10) uchwałą nr XLIV/453/10 z dnia 24.08.2010 r. - zmiana Z23; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w miejscowości Stara Maszyna na funkcje mieszkaniowe;
11) uchwałą nr XXIV/291/12 z dnia 28 grudnia 2012 r.- zmiana Z24; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenu lasu i terenu otwartego z ograniczeniem zabudowy w Załakowie na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
12) uchwałą nr XXXI/368/13 z dnia 24 września 2013 r. - zmiana Z25; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenu zmiany Z12 w miejscowości Pałubice na funkcje produkcyjno- usługowe;

13) uchwałą nr XXXIV/411/13 z dnia 17 grudnia 2013 r. - zmiana Z26; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenu rolnego w miejscowości w Sierakowice na działalność produkcyjną.

STUDIUM jest dokumentem sporządzanym obligatoryjnie dla każdej gminy, obejmującym obszar gminy w jej granicach administracyjnych.
Studium stanowi wykładnię polityki przestrzennej gminy. Ustalenia studium obowiązują Wójta Gminy oraz Radę Gminy w działaniach związanych ze sporządzaniem planów miejscowych, które w myśl ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie mogą być sprzeczne z ustaleniami studium (nie mogą naruszać ustaleń studium).

Niniejsze STUDIUM sporządza się na podstawie uchwały Rady Gminy Sierakowice Nr XXXVII/427/14 z dnia 4 marca 2014 r.
Sporządzenie nowej edycji studium ma na celu aktualizację uwarunkowań rozwoju w zakresie obowiązujących przepisów i zaistniałych zmian w zagospodarowaniu gminy, określenie aktualnego stanu społeczno - gospodarczego, ustalenie i dostosowanie kierunków rozwoju przestrzennego do potrzeb gminy i potrzeb mieszkańców, w tym wskazanie nowych terenów inwestycyjnych umożliwiających dalszy rozwój gminy.

Podstawą formalno-prawną sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. Z 2016 r. poz. 778 ze zm.).
Zakres rzeczowy studium określa ART. 9 ust. 2 tej ustawy, który stanowi:

„studium sporządza się uwzględniając zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju przestrzennego i planu zagospodarowania województwa oraz strategii rozwoju gminy."

ART. 10 ust.1 ww. ustawy, który stanowi, iż w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności:

1) *z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;*
2) *stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;*
3) *stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;*
4) *stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;*
5) *warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia;*
6) *zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;*
7) *potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności[1]:*
   a) *analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,*
   b) *prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego,*
   c) *możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,*
   d) *bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę;*
8) *stanu prawnego gruntów,*
9) *występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;*
10) *występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;*
11) *występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych;*
12) *występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;*
13) *stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania*

1 *Zmiana ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadzone ustawą z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji.*

gospodarki wodno - ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;
14) *zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych;*
15) *wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.*

Ponadto art. 1 ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określa wymagania konieczne do uwzględnienia w planowaniu przestrzennym. Należą do nich:
1) *wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury;*
2) *walory architektoniczne i krajobrazowe;*
3) *wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych;*
4) *wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;*
5) *wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi, mienia oraz potrzeby osób niepełnosprawnych;*
6) *walory ekonomicznych przestrzeni;*
7) *prawa własności;*
8) *potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa;*
9) *potrzeby interesu publicznego;*
10) *potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności telekomunikacyjnych sieci szerokopasmowych.*

Natomiast art. 1 ust.4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustala warunki i zasady wyznaczania terenów przeznaczonych do zabudowy[2]:
4. W przypadku sytuowania nowej zabudowy, uwzględnienie wymagań ładu przestrzennego, efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz walorów ekonomicznych przestrzeni następuje poprzez:
1) *kształtowanie struktur przestrzennych przy uwzględnieniu dążenia do minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego;*
2) *lokalizowanie nowej zabudowy mieszkaniowej w sposób umożliwiający mieszkańcom maksymalne wykorzystanie publicznego transportu zbiorowego jako podstawowego środka transportu;*
3) *zapewnianie rozwiązań przestrzennych, ułatwiających przemieszczanie się pieszych i rowerzystów;*
4) *dążenie do planowania i lokalizowania nowej zabudowy:*
   a) *na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141), w szczególności poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy,*
   b) *na terenach położonych na obszarach innych niż wymienione w lit. a, wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na obszarach, o których mowa w lit. a; przy czym w pierwszej kolejności się obszary charakteryzujące się najlepszym dostępem do sieci komunikacyjnej oraz najlepszym stopniem wyposażenia w sieci wodociągowe,kanalizacyjne, elektroenergetyczne, gazowe, ciepłownicze oraz sieci i urządzenia telekomunikacyjne, adekwatnych dla nowej, planowanej zabudowy.*

Wymagany zakres studium i jego zawartość w części tekstowej i graficznej określa Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 118, poz. 1233).

---

2 Zmiana ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadzone ustawą z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji.

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. niniejsza część studium zawiera:

- **Część tekstową A. Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego**
- **Część graficzną: Rysunek nr 1. Uwarunkowania rozwoju przestrzennego, skala 1: 20 000 (fragment obrębu Sierakowice skala 1: 10 000).**

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

II. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW PONAD LOKALNYCH I Z GMINNYCH DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH (zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)

II.1.Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju

Opracowano na podstawie: „Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju 2030", przyjętej uchwałą Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.

Zgodnie z art.9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 199) przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się uwarunkowania i wnioski zawarte w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030", będącej dokumentem planistycznym opracowywanym na szczeblu krajowym.

Uwarunkowania zawarte w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030" stanowią zbiór czynników i procesów zależnych w niewielkim stopniu od działań rządu i innych podmiotów publicznych i wynikają z:

- czynników historycznych,
- rozwoju sytuacji politycznej, demograficznej, gospodarczej,stanu środowiska,
- zmian w zakresie wykorzystywanych technologii,
- przemian społeczno - gospodarczych i ekologicznych,
- sytuacji prawno - instytucjonalnej Polski związanej z członkostwem w Unii Europejskiej.

Każde z wyżej wymienionych uwarunkowań ma cechy wielowymiarowe i jest współzależne. Programowanie i realizacja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju opiera się o zbiór zasad wynikających z określonego paradygmatu rozwoju oraz przepisów zawartych w Konstytucji oraz w odpowiednich aktach prawnych - krajowych i międzynarodowych takich jak:

- ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju,
- zasada racjonalności ekonomicznej,
- zasada preferencji regeneracji (odnowy) nad zajmowaniem nowych obszarów pod zabudowę,
- zasada przezorności ekologicznej,
- zasada kompensacji ekologicznej,
- zasada hierarchiczności celów zapewniająca koordynację działalności wszystkich podmiotów podejmujących decyzję z poszanowaniem subsydiarności organizacji władz samorządowych,
- zasada dynamicznego strefowania i wyznaczania obszarów planistycznych,
- zasada partycypacji społecznej (szerokiej i aktywnej).

Podstawowym celem strategicznym polityki przestrzennego zagospodarowania zawartym w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030" jest:

- efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągania ogólnych celów rozwojowych - konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym,

gospodarczym i terytorialnym w długim okresie,

- poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.

Ponadto w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030" sformułowano 6 głównych celów polityki przestrzennej kraju. Są to:

- podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności,
- poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów,
- kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski,
- zwiększenie odporności struktury przestrzennej kraju na zagrożenia naturalne i utraty bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa,
- przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

W oparciu o wyżej wymienione cele strategiczne dla gminy Sierakowice można wyszczególnić następujące cele rozwoju:

- wspomaganie restrukturyzacji obszarów wiejskich wzmacniając ich potencjał rozwojowy w wymiarze lokalnym i rozszerzając oferty lokalnych rynków pracy,
- zwiększanie dostępności transportowej wewnątrz regionów,
- integrację przestrzenną i funkcjonalną obszarów wiejskich poprzez uruchomienie istniejącego
- potencjału rozwojowego tych obszarów w celu zwiększenia ich konkurencyjności jako miejsca zamieszkania i pracy, wypoczynku oraz prowadzenia działalności gospodarczej i poprawy warunków życia mieszkańców,
- zwiększenie produktywności działalności rolniczej na obszarach, na których funkcja rolnicza pozostanie funkcją dominującą (np. ze względu na uwarunkowania naturalne oraz kulturowe),
- zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych,
- poprawa dostępności ośrodków subregionalnych oraz obszarów wiejskich poprzez realizowanie inwestycji drogowych i kolejowych łączących największe miasta z ośrodkami subregionalnymi i najważniejszymi centrami powiatowymi, co zapewni obszarom wiejskim dostęp do większych miast i przyczyni się do wzrostu poziomu ich zatrudnienia,
- przeciwdziałanie zagrożeniu utraty bezpieczeństwa energetycznego i odpowiednie reagowanie na to zagrożenie,
- przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego poprzez wprowadzenie zintegrowanego systemu planowania społeczno - gospodarczego i przestrzennego, uporządkowanie regulacji

zapewniających sprawność i powszechność działania systemu planowania przestrzennego oraz wzmocnienie instytucjonalne i jakościowe planowania przestrzennego.

Podsumowując, wiejskie obszary funkcjonalne wymagające wsparcia procesów rozwojowych (w tym obszar gminy Sierakowice) powinny być identyfikowane i wyznaczane na poziomie regionalnym. Służyć to będzie wprowadzeniu różnego typu działań z zakresu planowania przestrzennego, między innymi na rzecz efektywnego planowania inwestycji publicznych, koordynacji działań prowadzonych na tych obszarach w ramach różnych polityk sektorowych, oraz działaniom restrukturyzacyjnym podejmowanym w ramach polityki rozwoju regionalnego.

II.2. Informacje i wnioski wynikające z ustaleń zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego

Źródło: „Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego", przyjęty uchwałą Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 roku (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, oz. 193); zmiana uchwaloną Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) z załącznikiem[3].

Zgodnie z art.9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się plan zagospodarowania przestrzennego województwa.

Plan zagospodarowania województwa koordynuje politykę przestrzenną gmin, w tym rozwój inwestycji celu publicznego, nie narusza uprawnień gmin w zakresie miejscowego planowania zagospodarowania przestrzennego.

Plan zagospodarowania województwa zawiera ustalenia odnoszące się do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Plan zagospodarowania województwa definiuje szereg uwarunkowań i wniosków dotyczących gminy Sierakowice określających między innymi obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym wymienione.

II.2.1. Rola gminy w sieci osadniczej województwa pomorskiego osadniczej i jej kształtowanie

Gmina Sierakowice jest gminą wiejską położoną w centralnej części województwa pomorskiego, w skrajnej, północno - zachodniej części powiatu kartuskiego. Gmina znajduje się poza aglomeracyjną

3 Od 01.03.2017 r. obowiązuje Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego oraz stanowiący jego część planu zagospodarowania przestrzennego obszaru metropolitalnego Trójmiasta uchwalony uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego.

przestrzenią województwa pomorskiego, najbliższym ośrodkiem regionalnym jest Lębork, lokalnym zaś Kartuzy.

Głównymi zasadami zagospodarowania przestrzennego dotyczącymi kształtowania lokalnych elementów systemu osadniczego w gminie Sierakowice są:

- minimalizowanie konfliktów, planowanie obszarów monofunkcyjnych w przypadkach, gdy istnieje zagrożenie konfliktami funkcjonalnymi i przestrzennymi planowanego zagospodarowania z funkcjami mieszkaniowymi, usługowymi oraz rekreacyjnymi,
- atrakcyjne i przyjazne dla pracowników kształtowanie obszarów przemysłowych,
- wewnątrz obszarów rozwojowych ustalanie wielkości (proporcji) i ewentualnie granic terenów biologicznie czynnych a także zasad ich ochrony (niezależnie od przestrzeni otwartych położonych poza ich granicami).

Zasadniczym kierunkiem zagospodarowania przestrzennego jest stanowienie aktów prawa miejscowego zapewniających odpowiedni dla rangi ośrodków zestaw funkcji, warunki zachowania ładu przestrzennego oraz zrównoważony rozwój przez:

- wykorzystanie do zainwestowania w pierwszej kolejności terenów niezabudowanych, które znajdują się w centrach miejscowości lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie,
- dogęszczanie istniejących obszarów zainwestowanych, przy równoczesnym zachowaniu lub poszerzaniu terenów zielonych i powierzchni biologicznie czynnej.

II.2.2. Środowisko przyrodnicze i zasady jego ochrony

a) Gmina Sierakowice leży w całości w makroregionie Pojezierza Wschodniopomorskiego (w mezoregionie Pojezierza Kaszubskiego) obejmującego środkową i południowo - środkową część województwa pomorskiego. Gmina Sierakowice charakteryzuje się silnym zróżnicowaniem struktury przyrodniczo - krajobrazowej oraz biologicznej jak również wysoką lesistością i jeziornością. Ma to przełożenie na dużą liczbę i powierzchnię form ochrony przyrody oraz generuje wysoki potencjał rekreacyjny wynikający z walorów środowiska przyrodniczego.

b) Na terenie gminy znajduje się szereg obszarów przyrodniczych chronionych prawnie zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, takich jak: Kaszubski Park Krajobrazowy i jego otulina, rezerwaty przyrody, obszary NATURA 2000 - w tym ustanowione obszary specjalnej ochrony ptaków (OSOP), Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu, pomniki przyrody. Znajdują się też liczne cenne obszary o wartościach przyrodniczych i krajobrazowych wskazane do objęcia ochroną prawną.

c) Podstawowym zadaniem polityki przestrzennej dotyczącym ochrony środowiska przyrodniczego, zawartym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jest:

cyt: „utrzymanie istniejących form ochrony przyrody oraz dążenie do poprawy ciągłości przestrzennej systemu obszarów chronionych i powiązań ekologicznych, zapewniających

trwałość i różnorodność gatunkową zasobów biosfery oraz stabilność procesów przyrodniczych."

II.2.3. Środowisko kulturowe, dziedzictwo kulturowe i zasady jego ochrony

Kaszuby stanowią region etnograficzny o wyraźnej tożsamości kulturowej. Gminę Sierakowice charakteryzuje występowanie reliktów drewnianej zabudowy mieszkaniowej i licznych ceglanych obiektów mieszkalnych i użyteczności publicznej (kościoły, szkoły).

Walory kulturowe chronione są na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 ze zm.).

W gminie Sierakowice do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego wpisane są następujące obiekty:

- kościół parafialny p.w. Św. Marcina wraz z terenem przykościelnym w obrębie muru kościelnego,
- 5 stanowisk archeologicznych.

W miejscowości Sierakowice ustanowiony został park kulturowy - „Park Ośmiu Błogosławieństw".
W gminie Sierakowice występują liczne miejscowości o dobrze zachowanym krajobrazie wiejskim, będące świadectwem rozwoju historycznego, tworzące mikroklimat i szczególny charakter tych miejscowości.
Podstawowym zadaniem polityki przestrzennej zawartym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jest:

> *cyt: „ochrona i odnowa charakterystycznych zasobów dziedzictwa kulturowego regionu, zachowanie różnorodności kulturowej województwa oraz zapewnienie dostępności zasobów i walorów dziedzictwa kulturowego jako atutu w rozwoju zrównoważonym konkurencyjności przestrzeni województwa."*

W odniesieniu do środowiska kulturowego, głównym zadaniem polityki przestrzennej winno być:

> *cyt: „zachowanie i eksponowanie najwartościowszych zespołów i fragmentów krajobrazu, panoram widokowych i wnętrz architektoniczno - krajobrazowych dla wzmacniania wizerunku regionu, kształtowanie nowych walorów krajobrazowych, w tym odtworzenie krajobrazów zdegradowanych oraz przeciwdziałanie procesom zagrażającym walorom krajobrazu, a także ochrona przedpola ekspozycji bądź poprawa wyeksponowania."*

II.2.4.Gospodarka turystyczna

Turystyka stanowi ważny element gospodarki województwa pomorskiego. Bogactwo walorów i zróżnicowany potencjał środowiska ma zasadnicze znaczenie i decyduje o przydatności przestrzeni dla wielu form turystyki i rekreacji, generujących ruch turystyczny pochodzenia regionalnego, krajowego i międzynarodowego.

Dla właściwego wykorzystania istniejących i potencjalnych zasobów tkwiących w województwie istotny jest więc:

- rozwój zagospodarowania turystycznego strefy pojezierzy,
- rozwój zagospodarowania turystycznego dla wypoczynku mieszkańców aglomeracji, szczególnie na obszarach wiejskich,
- dostosowanie sanitarne całości bazy i przestrzeni turystycznej do wymogów Unii Europejskiej.

W strefie pojeziernej (do której zalicza się gminę Sierakowice), głównymi walorami środowiska przyrodniczego predysponującymi ją do rozwoju różnych form turystyki i rekreacji są jeziora, zasoby biosfery i krajobrazu, sieć hydrograficzna.

Duże znaczenie dla rozwoju turystyki w gminach o funkcji wypoczynkowej i krajoznawczej mają:

1) Trasy rowerowe[4]:

a) Regionalne trasy rowerowe:

- TRASA ROWEROWA Nr 125[5]: Kartuzy - Chmielno - Sierakowice - Czarna Dąbrówka - Potęgowo - Damnica - Główczyce - Smołdzino,
- TRASA ROWEROWA Nr 137[6] (KASZUBSKA TRASA ROWEROWA): Żukowo(m) - Przodkowo - Chmielno (odnoga) - Kartuzy - Sierakowice - Ceromin (gm. *Czarna* Dąbrówka) - Pomysk (gm. Bytów) - Parchowo - Sulęczyno - Stężyca - Somonino - Żukowo - Żukowo (m),
- TRASA ROWEROWA NR 139[7]: Luzino - Linia - Kamienicki Młyn (gm.Sierakowice);

b) lokalne trasy rowerowe;

2) Szlaki piesze;

3) Szlaki turystyki wodnej - kajakowe[8]:

- szlak rzeki Bukowiny,
- Papieski Szlak Kajakowy: przez jezioro Gowidlińskie do Sulęczyna, następnie do Parchowa, zakończenie szlaku w Słupsku,
- szlak rzeki Słupi.

Szlak rzeki Słupi i szlak rzeki Bukowiny wymagają lepszego oznakowania, wyznaczenia miejsc do biwakowania, stanic wodnych, udrożnienia rzek, likwidacji niebezpiecznych pozostałości dawnych mostów i zniszczonych budowli hydrotechnicznych oraz organizacji miejsc do wygodnego przenoszenia kajaków;

4 *Trasy szlaków oznaczono na Rysunku Studium nr 2*
5 *Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
6 *Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
7 *Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
8 *Trasy szlaków oznaczono na Rysunku Studium nr 2*

4) Regionalny szlak pieszo - konny im. Daniela Chodowieckiego

- w gminie Sierakowice szlak przebiega na długości ok. 50 km;

5) Ścieżki przyrodnicze;

6) Agroturystyka.

II.2.5.Infrastruktura transportowa

Głównymi zadaniami polityki przestrzennej w województwie pomorskim są:

a) zwiększenie dostępności transportowej województwa w skali międzynarodowej, zwłaszcza w powiązaniach z krajami Unii Europejskiej i obszarami metropolitalnymi Regionu Morza Bałtyckiego, poprawa wewnętrznej spójności i efektywności regionalnego systemu transportowego, zapewnienie dobrej dostępności do ważnych ośrodków i obszarów aktywności gospodarczej oraz sprawnych powiązań z sąsiednimi województwami, polskimi aglomeracjami miejskimi i stolicą;

b) Gmina Sierakowice położona jest na trasie regionalnego korytarza transportowego województwa pomorskiego tzw. „korytarza kaszubskiego": Chojnice - Kościerzyna - Lębork - Łeba.

Do głównych i szczególnie ważnych zadań inwestycyjnych należy modernizacja dróg wojewódzkich:

a) drogi wojewódzkiej nr 211 (Nowa Dąbrowa - Czarna Dąbrówka - Sierakowice - Kartuzy - Żukowo,

b) budowa obwodnicy Sierakowic, drogi wojewódzkiej nr 214 (Kościerzyna - Łeba).

Przez Gminę Sierakowice przechodzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy - Lębork.

II.2.6. Infrastruktura techniczna

1) Założenia

Głównymi zadaniami polityki przestrzennej w województwie pomorskim (odnoszącymi się do gminy Sierakowice) w zakresie infrastruktury technicznej są:

a) ochrona ludności i mienia, ograniczenie rozwoju zabudowy na terenach zagrożonych powodzią, oraz dążenie do poprawy stosunków wodnych i zapewnienie dostatecznej retencji wód,

b) zapewnienie dostępu mieszkańców do wody pitnej o jakości zgodnej z obowiązującymi normami z uwzględnieniem racjonalizacji wykorzystania zasobów wód podziemnych,

c) zmniejszenie ładunku zanieczyszczeń odprowadzanych do wód i do gruntu przez planowaną i realizowaną kompleksowo w zlewniach, zwłaszcza na obszarach cennych przyrodniczo i ważnych dla turystyki oraz w zlewniach rzek stanowiących źródło wody pitnej - rozbudowę i budowę sieci kanalizacji sanitarnej i urządzeń do unieszkodliwiania ścieków, zapewniającą poprawę dostępności dla mieszkańców szczególnie obszarów wiejskich,

d) poprawa bezpieczeństwa energetycznego, poprawa efektywności energetycznej, sprawności technicznej i efektywności ekonomicznej funkcjonowania systemu oraz stworzenie możliwości

odbioru energii wytwarzanej w planowanych źródłach, zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery, w tym CO2, zwiększenie udziału energii odnawialnych w ogólnym zużyciu energii oraz poszanowanie i racjonalizacja zużycia energii,

e) dostosowanie systemu gospodarki odpadami do wymogów wynikających z przepisów prawa krajowego i unijnego w nawiązaniu do potrzeb osadnictwa i gospodarki oraz zróżnicowanych warunków przestrzennych województwa.

2) Gospodarka wodno-ściekowa

Główne zadanie w zakresie gospodarki wodno - ściekowej dotyczy zapewnienia dostępu wszystkim mieszkańcom województwa do urządzeń zaopatrzenia w wodę o jakości zgodnej z obowiązującymi normami.

3) Ochrona przed powodzią i regulacja stosunków wodnych

Główne zadania dotyczą:

a) modernizacji, przebudowy i odbudowy istniejących oraz budowy nowych urządzeń osłony przed powodzią (wały przeciwpowodziowe, przepompownie itp.),

b) wskazania i uwzględnienia w gminnych dokumentach planistycznych sposobów ograniczania ilości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych do odbiorników,

c) zakazów i nakazów dotyczących parametrów technicznych warunków użytkowania obiektów istniejących lub planowanych na obszarach potencjalnego zagrożenia powodzią, rozwiązań przeciwdziałających nadmiernemu uszczelnianiu terenów zurbanizowanych,

d) metod utrzymania i/lub odtwarzania naturalnych obszarów retencyjnych (tereny zalewowe, poldery, zbiorniki małej retencji itp.).

4) Gospodarka energetyczna

a) Zaopatrzenia w gaz i paliwa gazowe

Główne zadania w zakresie zaopatrzenia w gaz i paliwa gazowe to:

- zwiększenie zasięgu obsługi krajowego systemu dystrybucji gazu ziemnego oraz poprawa bezpieczeństwa energetycznego,
- poprawa warunków dystrybucji paliw płynnych.

b) Zaopatrzenia w ciepło

Główne zadania w zakresie zaopatrzenia w ciepło to:

- obniżenie zapotrzebowania na ciepło w województwie (o 31% w gminie Sierakowice) poprzez realizację programów termomodernizacyjnych budynków mieszkalnych, usługowych i użyteczności publicznej,
- dostosowanie systemów ciepłowniczych do przekształceń i rozwoju zagospodarowania przestrzennego w warunkach konkurencji rynkowej nośników energetycznych,
- rozwój systemów ciepłowniczych oraz ograniczanie emisji zanieczyszczeń,

- rozwój różnorodnych form rozproszonej generacji energii w oparciu o surowce odnawialne w tym przede wszystkim o biomasę (biogaz rolniczy i z roślin lignocelulozowych),
- tworzenie kompleksów agroenergetycznych w celu uprawiania i wykorzystywania różnorodnych
- surowców rolniczych dla celów energetycznych,
- upowszechnienie wykorzystywania energii słonecznej do przygotowywania ciepłej wody,
- sukcesywne zastępowanie paliw kopalnych (przede wszystkim węgla) w kotłowniach lokalnych i indywidualnych źródłach ciepła spalaniem i zgazowywaniem biomasy stałej (słoma, drewno odpadowe, rośliny energetyczne), ograniczenie zużycia węgla na rzecz biomasy i gazu systemowego z uwzględnieniem uwarunkowań technicznych.

c) Zaopatrzenia w energię elektryczną

Główne zadania w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną to:

- budowa źródeł energii odnawialnych, w tym systemowych elektrowni wiatrowych przekazu-
- jących energię do krajowej sieci elektroenergetycznej z zachowaniem zasad lokalizacji wymienionych w PZPWP; realizacja tych inwestycji będzie wymagała budowy Głównych Punktów Zasilających 15/110 kV oraz linii elektroenergetycznych 110 kV wprowadzających energię do systemu krajowego,
- budowa przydomowych elektrowni wiatrowych produkujących energię na potrzeby własne użytkowników,
- budowa innych źródeł energii elektrycznej: elektrowni węglowej lub/i elektrociepłowni przy zachowaniu wymogów ochrony środowiska przede wszystkim w zakresie emisji zanieczyszczeń i zagospodarowania odpadów paleniskowych, szczytowych elektrowni gazowych i elektrowni jądrowej,
- zwiększenie pewności zasilania systemu rozdzielczo - odbiorczego, poprawa sprawności i dostosowanie istniejących obiektów sieciowych do wymagań ochrony środowiska poprzez modernizację oraz budowę elektroenergetycznej sieci dystrybucyjnej 110 kV,
- wyprowadzenie energii z elektrowni wiatrowych do krajowej sieci elektroenergetycznej przez modernizację lub przebudowę,
- rozbudowa i modernizacja systemu zaopatrzenia w energię elektryczną zakresie linii 15 kV i 0,4 kV szczególnie na terenach wiejskich i obszarach rozwojowych,
- rozwój energetyki wodnej wszędzie tam, gdzie pozwolą na to uwarunkowania środowiskowe i ekonomiczne.

II.3. Informacje i wnioski wynikające ze strategii rozwoju województwa pomorskiego.

Źródło: Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 POMORSKIE 2020, załącznik nr 1 do uchwały nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r. w sprawie przyjęcia Strategii Województwa Pomorskiego 2002.

„Strategia rozwoju województwa pomorskiego POMORSKIE 2020" zakłada, że województwo pomorskie w roku 2020 będzie regionem:

- trwałego wzrostu, w którym uruchamiane i wykorzystywane są zróżnicowane potencjały

terytorialne dla wzmocnienia i równoważenia procesów rozwojowych,

- o unikatowej pozycji, dzięki aktywności społeczeństwa obywatelskiego, silnemu kapitałowi
- społecznemu i intelektualnemu, racjonalnemu zarządzaniu zasobami środowiska, powszechnemu stosowaniu technologii ekoefektywnych,
- będącym liderem pozytywnych zmian społecznych i gospodarczych w Polsce i w obszarze Południowego Bałtyku.

Podstawowymi zasadami realizacji Strategii są:

- zasada zrównoważonego rozwoju - osiągnięcie trwałej poprawy poziomu życia mieszkańców wymaga rozwoju, realizowanego przy zapewnieniu równowagi społecznej, ekologicznej i przestrzennej,
- zasada subsydiarności regionalnej - Samorząd Województwa realizuje jedynie te cele i przedsięwzięcia, które nie mogą być realizowane dostatecznie efektywnie na poziomie lokalnym,
- zasada programowania rozwoju - Strategia jest podstawą dla nowej generacji narzędzi realizacyjnych w postaci skoordynowanej wiązki programów, uruchamianych we współdziałaniu z podmiotami szczebla lokalnego, krajowego lub europejskiego i skupiających większość środków rozwojowych będących w zasięgu oddziaływania samorządu województwa,
- zasada sprawności administracji - instytucje publiczne realizujące Strategię powinny działać efektywnie, skutecznie oraz w przejrzysty sposób podejmować decyzje, dobrze współpracować między sobą a także coraz pełniej zaspokajać oczekiwania i potrzeby mieszkańców, przedsiębiorców, inwestorów czy turystów.

Strategia wskazuje trzy podstawowe cele strategiczne, konkretyzowane przez cele operacyjne, mające charakter ogólny i określające pożądane stany docelowe w ujęciu problemowym.
Są to:

Cel strategiczny 1. Nowoczesna gospodarka

Cele operacyjne:

1.1. Wysoka efektywność przedsiębiorstw;
1.2. Konkurencyjne szkolnictwo wyższe;
1.3. Unikatowa oferta turystyczna i kulturalna.

Cel strategiczny 2. Aktywni mieszkańcy

Cele operacyjne:

2.1. Wysoki poziom zatrudnienia;
2.2. Wysoki poziom kapitału społecznego;
2.3. Efektywny system edukacji;
2.4. Lepszy dostęp do usług zdrowotnych.

Cel strategiczny 3. Atrakcyjna przestrzeń

Cele operacyjne:

3.1. Sprawny system transportowy;

3.2. Bezpieczeństwo i efektywność energetyczna;

3.3. Dobry stan środowiska.

Zgodnie ze „Strategią Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 POMORSKIE 2020":

cyt:„Realizacja Strategii powinna poprawiać konkurencyjność całego regionu, co oznacza również dbałość o jego spójność terytorialną. Podejmowane działania będą sprzyjać odrabianiu zaległości cywilizacyjnych wobec średniego europejskiego poziomu rozwoju, a także wzmacnianiu własnych potencjałów rozwojowych i podnoszeniu konkurencyjności obszarów słabiej rozwiniętych w tym przełamywaniu barier strukturalnych w wymiarze ponad regionalnym, tworząc stabilne podstawy dla ich trwałe go rozwoju.

Efektem prowadzonej polityki, wzmacniającej potencjały rozwojowe wszystkich obszarów w województwie będzie tworzenie warunków zapewniających spójność i udział w procesach rozwojowych całej przestrzeni województwa, przy jednoczesnym kształtowaniu ośrodków i stref, które stawać się będą głównymi ogniwami dynamizującymi rozwój województwa."

Obszary funkcjonalne występujące w województwie pomorskim, a co za tym idzie obszary wiejskie uczestniczące w jego procesie rozwojowym, do których zalicza się gmina Sierakowice wymagają między innymi programowania działań ochronnych, zwiększenia liczby i jakości powiązań funkcjonalnych z innymi obszarami oraz poprawy dostępności zewnętrznej.

II.4. Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w strategii rozwoju gminy

„Strategia rozwoju gminy Sierakowice 2014 - 2024".

Dokument obejmuje lata 2014-2024, co wynika z potrzeby dostosowania Strategii do okresów planowania na poziomie regionalnym, krajowym i unijnym oraz wskazuje na maksymalne wykorzystanie środków finansowych pochodzących ze źródeł funduszy pomocowych Unii Europejskiej.

Strategia zawiera charakterystykę, ocenę wizję rozwoju i cele ogólne i szczegółowe trzech sfer działalności gminy: społecznej, gospodarczej, środowiskowej i infrastruktury technicznej.

Diagnoza stanu istniejącego obszaru gminy Sierakowice pozwoliła na zdefiniowane jej słabych i mocnych stron.

Do silnych stron gminy należy zaliczyć przede wszystkim walory naturalne i kulturowe oraz dobrze rozwiniętą strefę gospodarki i sferę społeczną.

O słabych stronach gminy decyduje z kolei niskie wykorzystanie wyżej wymienionych walorów naturalnych i kulturowych na potrzeby rozwoju turystyki i agroturystyki oraz niewystarczająca ilość infrastruktury społecznej i technicznej.

Wizja rozwoju obszaru gminy została określona następująco:

Gmina Sierakowice obszarem o wysokim poziomie życia mieszkańców, atrakcyjnym dla turystów i inwestorów, o dobrze rozwiniętej przedsiębiorczości i czystym środowisku naturalnym.

Wizja i misja rozwoju gminy według sfer została sformułowana następująco:

W sferze społecznej: Gmina Sierakowice atrakcyjnym miejscem życia mieszkańców, zapewniającym wysoki poziom bezpieczeństwa oraz możliwość wszechstronnego rozwoju społeczności lokalnej oraz atrakcyjnym miejscem pobytu turystów.
W sferze gospodarczej: Gmina Sierakowice atrakcyjnym i przyjaznym miejscem do rozwoju przedsiębiorczości, wspierającym tworzenie nowych miejsc pracy i rozwój gospodarki w oparciu o posiadane zasoby, stwarzającym optymalne warunku dla inwestorów zewnętrznych.
W sferze środowiska i infrastruktury technicznej: Gmina Sierakowice obszarem dbającym o środowisko naturalne, gwarantującym dostęp mieszkańców do infrastruktury technicznej opartej o rozwiązania proekologiczne, cechującym się funkcjonalnym systemem komunikacyjnym.

Cele główne i szczegółowe według sfer przedstawiono następująco:

Sfera	*Cele główny*	*Cele szczegółowe w odniesieniu do zagadnień przestrzennych i kierunków rozwoju*
Sfera społeczna	Rozwój infrastruktury i poszerzenie oferty usług społecznych	Budowa przyszkolnych sal gimnastycznych i boisk, tworzenie przedszkoli. Rozbudowa oferty usług medycznych oraz pomocy społecznej. Budowa sali widowiskowo - koncertowej, budowa kąpielisk, parków sportowych, ścieżek rowerowych
	Rozwój potencjału społecznego mieszkańców gminy	Wzrost poziomu wykształcenia i kwalifikacji mieszkańców gminy. Wzbogacenie oferty kulturalnej
	Zapewnienie bezpieczeństwa i spójności społecznej mieszkańców Gminy	Poprawa bezpieczeństwa publicznego
Sfera gospodarcza	Wsparcie rozwoju przedsiębiorczości na terenie gminy.	Wsparcie rozwoju rolnictwa na terenie gminy (tworzenie grup producentów rolnych). Stworzenie dogodnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości

Sfera	*Cele główny*	*Cele szczegółowe w odniesieniu do zagadnień przestrzennych i kierunków rozwoju*
	Zrównoważony rozwój turystyki i usług turystycznych.	Rozwój infrastruktury turystycznej i około turystycznej
	Rozwój infrastruktury wspierającej rozwój gospodarczy	Tworzenie opracowań studialno - planistycznych w celu poprawy dostępności inwestycyjnej obszaru gminy. Uzbrojenie terenów pod działalność gospodarczą, mieszkaniową, rolniczą.
Sfera środowiska i infrastruktury technicznej	Poprawa dostępności komunikacyjnej gminy	Rozbudowa i poprawa jakości infrastruktury drogowej i kolejowej gminy. Poprawa bezpieczeństwa komunikacyjnego
	Poprawa stanu infrastruktury technicznej i teletechnicznej	Poprawa jakościowa i ilościowa infrastruktury wodno - kanalizacyjnej oraz systemu gospodarki odpadami. Rozwój infrastruktury elektroenergetycznej, gazowniczej i teletechniczne. Poprawa jakościowa i ilościowa infrastruktury deszczowej i melioracyjnej
	Ochrona środowiska naturalnego przed zanieczyszczeniami	Przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska naturalnego w tym eutrofizacji jezior. Wsparcie rozwoju odnawialnych źródeł energii na terenie gminy oraz energii geotermalne. Ochrona zasobów naturalnych i krajobrazu

III. UWARUNKOWANIA ROZWOJU GMINY SIERAKOWICE (zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)

III.1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia terenów

III.1.1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

W związku ze zmianą w 2003 roku polityki przestrzennej państwa i stanu prawnego, Plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice utracił swoją moc.

Dla gminy Sierakowice obowiązują 62 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego sporządzone w oparciu o ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. , stanowiące akty prawa miejscowego. Łączna powierzchnia terenów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego wynosi ok. 1680 ha, co stanowi ok. 9,2% powierzchni gminy.

Plany miejscowe o powierzchni kilkudziesięciu i więcej hektarów obowiązują:

- dla miejscowości Sierakowice - plan obejmuje cały obręb,
- dla miejscowości Gowidlino - plan obejmuje tereny zainwestowane Gowidlina i otoczenie jeziora Gowidlińskiego,
- dla północnej części obrębu Skrzeszewo.

Pozostałe plany obejmują małe powierzchnie, często pojedyncze działki lub części działki, przeznaczone są głównie pod zabudowę mieszkaniową bądź usługową (turystyka, rzemiosło).

Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zawarto w rozdziale V - Załącznik nr IA.

W trakcie opracowania (wg stanu na luty 2017 r.) są:

- 6 zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice,
- 2 zmiany MPZP fragmentu wsi Gowidlino,
- 1 zmiana MPZP dla fragmentu wsi Pałubice,
- MPZP dla fragmentu wsi Kamienicki Młyn,
- MPZP dla rejonu wsi Kamienica Królewska.

Wykaz planów w opracowaniu zawarto w rozdz. V - Załącznik nr IB. Rozmieszczenie przestrzenne planów przedstawiono na Rysunku nr 1.

III.1.2. Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów

Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu gmina może wydawać dla obszarów, dla których brak jest obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przy spełnieniu wymogów określonych w rozdziale 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym a w szczególności w art. 61 ustawy.

1) Decyzje o warunkach zabudowy

W latach 2012 - 2015 i do końca listopada 2016 r. wydano łącznie 846 decyzje.

Najwięcej decyzji wydano dla obrębów: Tuchlino (85), Puzdrowo (79), Leszczynki (70), Gowidlino (69), Kamienica Królewska (68), Długi Kierz (60), Sierakowska Huta (48).

OK. 70% wydanych decyzji dotyczyło budowy i rozbudowy budynków mieszkalnych jednorodzinnych a ok. 13 % wydanych decyzji dotyczyło budowy kilku budynków (3 do 5) i jednocześnie podziału terenu na działki budowlane.

Inne planowane w gminie inwestycje to: budowa i rozbudowa budynków usługowych (Tuchlino, Szklana), budowa kurników, budowa farm ogniw fotowoltaicznych.

W ślad za wydanymi decyzjami o warunkach zabudowy można się spodziewać rozwoju zabudowy mieszkaniowej i wzrostu liczby mieszkańców. Jednakże wzrost wydawanych w oparciu o obowiązujące przepisy decyzji o warunkach zabudowy (rzadko można odmówić wydania decyzyj o warunkach zabudowy) niesie ze sobą ryzyko degradacji krajobrazu i nadmiernego rozproszenia zabudowy, przynoszącego niekorzystne skutki zarówno ekonomiczne jak i estetyczne dla gminy.

2) Decyzje celu publicznego

W latach 2012 - 2015 i do końca października 2016 r. wydano 131 decyzji.
Ok. 53 % wydanych decyzji dotyczyło budowy sieci wodociągowe, ok. 27% wydanych decyzji dotyczyło budowy sieci elektroenergetycznych.
Siedem decyzji dotyczyło obiektów publicznych: rozbudowy szkoły w Lisich Jamach, w Tuchlinie, w Załakowie, budowy parku edukacyjnego w Puzdrowie, budowy bazy harcerskiej nad jeziorem w Łyśniewie, budowy trasy turystyczno - edukacyjnej Łyśniewo - Załakowo, budowy kompleksu sportowo - rekreacyjnego w Szklanej.

III.2. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego zagospodarowania terenów

III.2.1. Położenie, powiązania z otoczeniem

Gmina Sierakowice położona jest w zachodniej części województwa pomorskiego, w północno - zachodniej części powiatu kartuskiego.

Gmina Sierakowice graniczy z gminami:

- od strony północnej z gminą Linia (powiat wejherowski),
- od strony wschodniej z gminą Kartuzy i gminą Chmielno (powiat kartuski),
- od strony południowej z gminą Stężyca i gminą Sulęczyno (powiat kartuski),
- od strony południowo - zachodniej z gminą Parchowo (powiat bytowski),
- od strony zachodniej z gminą Czarna Dąbrówka (powiat bytowski) i gminą Cewice (powiat lęborski).

Siedzibą samorządu gminnego jest miejscowość Sierakowice, oddalona od ośrodków miejskich (według tras dróg wojewódzkich):

- od Gdańska 57 km,
- od Kartuz 23 km,
- od Słupska 62 km,
- od Lęborka 26 km.

Przez obszar gminy Sierakowice przechodzą drogi wojewódzkie:

- droga wojewódzka nr 211 (Żukowo - Sierakowice - droga krajowa nr 6), która przecina gminę Sierakowice na kierunku wschód - zachód; z Kartuz do Puzdrowa droga klasy G, dalej droga klasy Z,
- droga wojewódzka nr 214 (Łeba - Sierakowice - Kościerzyna - Warlubie), która przecina gminę Sierakowice na kierunku północ - południe; z Łeby do Sierakowice droga klasy G, dalej droga klasy Z.

Gminę Sierakowice z gminami otaczającymi wiąże też 9 dróg powiatowych:

- nr 1431G Kamienica Królewska - Linia,
- nr 1909G Pałubice - Miarchowo,
- nr 1910G Sierakowice - Paczewo,
- nr 1911G Łyśniewo - Sierakowice - Puzdrowo,
- nr 1912G Gowidlino - Sulęczyno,
- nr 1934G Tuchlino - Sulęczyno,
- nr 1914G Sierakowice - Borucino,
- nr 1915G Szklana - Borzestowo,
- nr 1917G Mirachowo - Mojusz - Mojuszewska Huta.

Najbliższą obszaru gminy Sierakowice drogą krajową jest droga krajowa nr 6 - odcinek Lębork - Słupsk, która przebiega w odległości ok. 26 km od Sierakowice; do drogi tej prowadzi droga wojewódzka nr 214.

Przez obszar gminy przechodzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy - Lębork (nr 229), która w przeszłości pełniła ważną funkcję transportu publicznego.

Gmina Sierakowice powiązana jest z obszarami otaczającymi infrastrukturą techniczną:

- linią elektroenergetyczną 110 kV nr 1466 relacji GPZ Kościerzyna - GPZ Sierakowice, która przechodzi przez obręby: Leszczynki, Tuchlino, Sierakowska Huta, Sierakowice,
- siecią wodociągową z gminą Sulęczyno i z gminą Stężyca.

Gazociąg wysokiego ciśnienia dochodzi do miejscowości Garcz (gm. Chmielno), położonej w odległości ok. 10 km od wschodniej granicy gminy Sierakowice.

Gmina Sierakowice pod względem fizyczno - geograficznym położona jest w obszarze Pojezierza Kaszubskiego a ponadto położona jest w obrębie czterech dorzeczy: Łupawy, Słupi, Łeby i Raduni.
Na obszarze gminy znajdują się strefy źródliskowe rzeki Słupi, rzeki Łeby i ich dopływów oraz dopływów rzeki Łupawy (Dolina Jadwigi, Czarna Woda, Bukowina).

Znaczna część gminy położona jest w granicach przyrodniczych obszarów chronionych:

- część wschodnia położona w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i w jego otulinie,
- część zachodnia położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Pod względem przyrodniczym gminę Sierakowice wiążą z obszarami otaczającymi:

- kompleks leśny ciągnący się od Kamienicy Królewskiej i Mojusza w kierunku wschodnim do Mirachowa i Sianowa (w gminie Kartuzy),
- tereny leśne ciągnące się od Pałubic i Załakowa w kierunku północno - zachodnim, do Cewic i miejscowości Osowa (w gminie Cewice),
- tereny jeziorno - leśne obejmujące tereny położone pomiędzy Kamienicą Królewską a Niepoczołowcami i Potęgowem (w gminie Linia),
- tereny jeziorno - leśne obejmujące tereny położone pomiędzy Kamionką Gowidlińską a Sulęczynem (w gminie Sulęczyno),
- jezioro Gowidlińskie, którego część północna znajduje się w gminie Sierakowice a część południowa w gminie Sulęczyno,
- dolina rzeki Bukowiny wzdłuż północno - zachodniej granicy gminy Sierakowice.

W otoczeniu gminy Sierakowice znajdują się obszary funkcjonalne:

- po stronie północnej, na terenie miejscowości Potęgowo w gminie Linia - zespoły zabudowy letniskowej,
- po stronie południowej, na terenie miejscowości Borek Kamienny i Podjazy w gminie Sulęczyno - zespoły zabudowy letniskowej wokół brzegów jeziora Gowidlińskiego,
- po stronie północno - zachodniej - tereny rolnicze z zabudową zagrodową;

Po północno - zachodniej stronie gminy Sierakowice (na obszarze gminy Cewice) w odległości ok.1,00 km od jej granicy, znajduje się teren lotniska.

Otoczenie funkcjonalne - tereny przeznaczone pod zainwestowanie, wynikające z dokumentów planistycznych gmin sąsiednich stanowią:

- po stronie gminy Linia: tereny istniejącej i planowanej zabudowy letniskowej w rejonie
- jeziora Czarne,
- po stronie gminy Chmielno: tereny planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w miejscowości Borzestowo o pow. ok. 10,00 ha (na styku z miejscowością Długi Kierz), tereny planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w miejscowości Glinno o pow. ok. 4,00 ha
- (na styku z terenem leśnym w miejscowości Mojusz),
- po stronie gminy Sulęczyno: tereny położone po wschodniej stronie jeziora Gowidlińskiego w rejonie Widnej Góry (na styku z południowo -wschodnią częścią miejscowości Gowidlino) - zespoły zabudowy rekreacji indywidualnej - obszar problemowy.

Z czynników zewnętrznych dla rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice największe znaczenie mają:

- przebieg dróg wojewódzkich,
- trasa nieczynnej linii kolejowej - planowana do rewitalizacji,
- ciągi przyrodnicze dolin rzecznych, jezior, kompleksy leśne stanowiące element powiązań ponadlokalnych.

III.2.2. Ogólna charakterystyka gminy

Ogólna powierzchnia gminy Sierakowice wynosi 18 222[9] ha, co stanowi 16% powierzchni powiatu kartuskiego i 0,90 % powierzchni województwa pomorskiego.

Funkcją dominującą gminy jest rolnictwo, funkcjami uzupełniającymi są usługi, produkcja, składy, turystyka.

Gmina dzieli się na 19 obrębów geodezyjnych, w których występują 22 sołectwa i 64 miejscowości oraz osady.

Liczba ludności gminy Sierakowice na dzień 31.12.2015 r. wynosiła 19 148[10] osób (w tym liczba ludności na pobyt stały 18 879 osób), co stanowi 0,83% ludności województwa i 15,06 % ludności powiatu kartuskiego.

III.2.3. Użytkowanie terenów

Funkcjonalną przestrzeń gminy tworzą[11]:

- użytki rolne: grunty orne, sady, łąki trwałe, pastwiska trwałe, grunty rolne zabudowane, stawy, rowy o łącznej powierzchni 10 876 ha - co stanowi ok. 59,70 % ogólnej powierzchni gminy,
- lasy, grunty zadrzewione i zakrzaczone o powierzchni 5 343 ha (w tym lasy zajmują powierzchnię 5 292 ha) - co stanowi ok. 29,32 % ogólnej powierzchni gminy,
- wody powierzchniowe o powierzchni 678 ha - co stanowi ok. 3,72 % ogólnej powierzchni gminy,
- nieużytki o powierzchni 603 ha - co stanowi ok. 3,31 % ogólnej powierzchni gminy,
- grunty zabudowane i zurbanizowane o powierzchni 719 ha - co stanowi ok. 3,95 %
- ogólnej powierzchni gminy.
- użytki ekologiczne - 2 ha.

W porównaniu z rokiem 2000 (wg danych Urzędu Gminy Sierakowice z 2000 r.) nastąpiło zmniejszenie powierzchni gruntów rolnych o ok. 120 ha.

Tabela nr 1. Zestawienie podstawowych danych o użytkowaniu gruntów w gminie Sierakowice

Wyszczególnienie	*Powierzchnia*	
	ha	%
Użytki rolne	**10 877**	**59,70**
w tym: grunty orne	8 359	-
sady	43	-
łąki trwałe	1 149	-
pastwiska trwałe	872	-

9 *Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.*
10 *Dane Urzędu Gminy w Sierakowicach według stanu zameldowania*
11 *Dane liczbowe ze Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.*

Tabela nr 1. Zestawienie podstawowych danych o użytkowaniu gruntów w gminie Sierakowice		
Wyszczególnienie	*Powierzchnia*	
grunty rolne zabudowane	402	-
grunty pod stawami	0	-
grunty pod rowami	52	-
Lasy, grunty zadrzewione i zakrzaczone	**5 343**	**29,32**
w tym: lasy	5 292	-
grunty zadrzewione i zakrzaczone	51	-
Grunty pod wodami	**678**	**3,72**
w tym: wody powierzchniowe płynące	469	-
wody powierzchniowe stojące	207	-
Nieużytki	**603**	**3,31**
Użytki ekologiczne	**2**	**-**
Grunty zabudowane i zurbanizowane	**719**	**3,95**
w tym: tereny mieszkaniowe	87	-
tereny przemysłowe	6	-
inne tereny zabudowane	40	-
inne tereny niezabudowane	72	-
tereny rekreacyjno - wypoczynkowe	10	-
tereny komunikacyjne	500	-
w tym: drogi	446	-
tereny kolejowe	54	-
użytki kopalne	4	-
Razem	**18 222**	**100,0**
Źródło: Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.		

III.2.4. Stan zagospodarowania

1) Sieć osadnicza

Sieć osadnicza gminy Sierakowice jest liczna i zróżnicowana pod względem wielkości, struktury i zainwestowania.

W obszarze gminy znajduje się 19 wsi obrębowych, w których występują 22 sołectwa oraz łącznie znajduje się 64 miejscowości i osad, w których na koniec 2015 r. zamieszkiwało 19 148 osób.

Największą pod względem liczby ludności są Sierakowice, w których zamieszkuje 41,70 % ludności gminy. Największe zagęszczenie miejscowości występuje w środkowej i południowo-wschodniej części gminy.

Najmniej rozbudowana sieć osadnicza jest w części zachodniej i północno - wschodniej.

Największe miejscowości występują przy głównych (wojewódzkich) trasach komunikacyjnych.

W Tabeli nr 2 zawarto podstawowe informacje o miejscowościach w gminie Sierakowice z podaniem nazw obrębów, miejscowości, powierzchni obrębów, liczbie ludności w obrębie, podano też wskaźnik osób na hektar w obrębie.

Tabela nr 2. Zestawienie podstawowych danych o miejscowościach w gminie Sierakowice

Numer obrębu	*OBRĘB Miejscowości w obrębie (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice - lipiec 2014 r).*	*Powierzchnia (ha) (wg danych Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 04.08.2014 r. -powierzchnia w rejestrze)*	*Liczba ludności (wg danych Urzędu Gminy stan na 31.12.2015 r)*	*Wskaźnik osób/ha*
001	BĄCKA HUTA Bącka Huta	249,25	330	1,32
002	BOROWY LAS Borowy Las Kamionka Gowidlińska Stara Huta	1 020,43	269	0,26
003	DŁUGI KIERZ Długi Kierz Lisie Jamy	493, 97	507	1,02
004	GOWIDLINO Gowidlino Kawle Lemany	2 032,30	1749	0,86
005	KAMIENICA KRÓLEWSKA Kamienica Królewska Ciechomie Kokwino Koryto Nowalczysko	1 490,03	1091	0,73
006	KAMIENICKI MŁYN Kamienicki Młyn Kukówka	382,16	108	0,28
007	LESZCZYNKI Leszczynki Ameryka Nowa Ameryka Kamienicka Huta Srocze Góry Jagodowo	609,27	382	0,62

Tabela nr 2. Zestawienie podstawowych danych o miejscowościach w gminie Sierakowice				
Numer obrębu	OBRĘB Miejscowości w obrębie (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice - lipiec 2014 r).	Powierzchnia (ha) (wg danych Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 04.08.2014 r. -powierzchnia w rejestrze)	Liczba ludności (wg danych Urzędu Gminy stan na 31.12.2015 r)	Wskaźnik osób/ha
	Szramnica			
008	ŁYSNIEWO Łyśniewo Sierakowickie	981,27	613	0,62
009	MOJUSZ Mojusz Karwacja Mojuszewska Huta Poljańska	1 751,88	732	0,41
010	PACZEWO Paczewo Bukowo	816,46	510	0,62
011	PAŁUBICE Pałubice Migi	825,29	455	0,52
012	PUZDROWO Puzdrowo Dąbrowa Puzdrowska Moczydło Puzdrowski Młyn	891,38	1049	1,17
013	SIERAKOWICE Sierakowice Mrozy Karczewko Sosnowa Góra Stara Maszyna Wygoda Sierakowska Poręby Piekiełko	1 119,76	7909	7,06
014	SIERAKOWSKA HUTA Sierakowska Huta Patoki Welk Janowo Jelonko	559,26	541	0,96

Tabela nr 2. Zestawienie podstawowych danych o miejscowościach w gminie Sierakowice				
Numer obrębu	OBRĘB Miejscowości w obrębie (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice - lipiec 2014 r).	Powierzchnia (ha) (wg danych Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 04.08.2014 r. -powierzchnia w rejestrze)	Liczba ludności (wg danych Urzędu Gminy stan na 31.12.2015 r)	Wskaźnik osób/ha
015	SMOLNIKI Smolnki Dolina Jadwigi Kowale	774,44	227	0,29
016	SZKLANA Szklana Przylesie	413,85	412	0,99
017	SZOPA Szopa Bór Łączki	347,91	301	0,86
018	TUCHLINO Tuchlino Karłowo Kujaty Rębienica Tuchlinek Zarębisko	1 577,58	1274	0,81
019	ZAŁAKOWO Załakowo Olszewko Skrzeszewo	1 846,09	689	0,37
	OGÓŁEM	**10 876**	**19 148**	**0,84**

2) Charakterystyka miejscowości w gminie Sierakowice (wg obrębów)

SIERAKOWICE (miejscowości: Sierakowice, Mrozy, Karczewko, Sosnowa Góra, Stara Maszyna,Wygoda Sierakowska Poręby,Piekiełko)

Obręb Sierakowice znajduje się w środkowej części gminy a jego środkową część zajmują tereny zainwestowane Sierakowic. Miejscowość Sierakowice jest siedzibą gminy i stanowi centrum administracyjne, usługowe i gospodarcze gminy. Występuje tu największa koncentrację ludności.

W Sierakowicach krzyżują się drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne, co powoduje że miejscowość ta stanowi ważny węzeł komunikacyjny i główny ośrodek usługowy i gospodarczy gminy.

Centrum wsi to tereny położone wzdłuż dróg: drogi wojewódzkiej nr 211 - ul.Kartuskiej i ul.Słupskiej oraz drogi wojewódzkiej nr 214 - ul.Lęborskiej. W rejonie tym skoncentrowana jest zabudowa mieszkaniowo - usługowa która ma charakter małomiasteczkowy z placem - rynkiem w części środkowej. Budynki posiadają 2-4 kondygnacje, tworzą zwartą zabudowę wzdłuż głównych, co nadaje tej części Sierakowic charakter miejski. Rejon ten to centrum usługowe Sierakowice. Ciąg obiektów o funkcjach handlowych występuje wzdłuż ulic: Słupskiej, Kartuskiej, Lęborskiej, ul.Dworcowej. W części północnej ciąg ten zamyka kompleks obiektów publicznych: Urząd Gminy, Ośrodek Zdrowia, Szkoła Podstawowa.
Po stronie wschodniej ul.Kartuskiej znajduje się kościół św. Marcina, kościół pw. Św. Jana Chrzciciela, park z Ołtarzem Papieskim i cmentarz.

Centrum wsi otaczają osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, które występują:

- w części zachodniej - pomiędzy ul. Słupska i ul. Lęborską (rejon ulic Adama Mickiewicza i Księdza Bernarda Sychty),
- w części południowo - zachodniej stronie ul. Kartuskiej (rejon ul. Marszałka Piłsudzkiego),
- w części północnej - pomiędzy ul. Lęborską i linią kolejową,
- w części północno - wschodniej w rejonie ul.Mirachowskiej.

W części południowo-zachodniej - w rejonie ul. Wichrowe Wzgórze występuje zespół zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, szkoła podstawowa, stadion sportowy.
Wzdłuż ulicy Piwnej, prowadzącej wzdłuż terenów kolejowych występują tereny składowe, hurtownie, większe obiekty usługowe. Zgrupowanie zabudowy składowej i obiektów usługowych występuje też u wylotu ul. Lęborskiej w kierunku miejscowości Poręby.

Ponadto nowe zespoły zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w formie pasm wzdłuż dróg wychodzących z miejscowości Sierakowice:

- w części zachodniej, wzdłuż drogi prowadzącej z Puzdrowa przez miejscowość Piekiełko do Sierakowic,
- w części północno - wschodniej, wzdłuż drogi prowadzącej do Paczewa.

Nad jeziorem Świniewo znajduje się kąpielisko publiczne.
Największe kompleksy terenów rolniczych z zabudową zagrodową występują w części północnej i zachodniej Sierakowic.

Ocena mocnych i słabych stron SIERAKOWICE[12]

Mocne strony:	Słabe strony:
korzystne położenie geograficzne w stosunku do dużych ośrodków miejskich (Trójmiasto, Kościerzyna, Lębork);	ograniczenia wynikające z form ochrony przyrody (KPK);
potencjał istniejących firm do dalszego rozwoju;	słaba dostępność infrastruktury kulturalnej;
potencjał do rozwoju turystyki;	niska jakość sieci wodociągowej;
	brak przygotowanych terenów inwestycyjnych zachowujących walory środowiska naturalnego;

12 *Planu odnowy miejscowości Sierakowice 2009 r.*

postępujący rozwój infrastruktury technicznej	rozwój komunikacji wewnątrz gminnej - poprawa dostępności komunikacyjnej; niewystarczające zagospodarowanie przestrzeni publicznej dla potrzeb społecznych i kulturowych mieszkańców; słaba przepustowość komunikacyjna
Szanse: wzrost znaczenia turystyki w lokalnej, regionalnej i krajowej gospodarce; bliskość Trójmiasta - jako chłonnego rynku dla produktów / usług; wykorzystanie zasobów dla rozwój turystyki	Zagrożenia: niewykorzystanie szansy na rozwój gospodarczy związanej z posiadanymi walorami naturalnym i kulturowymi; nierówny dostęp do nauki oraz sportu i rekreacji miedzy obszarami miast i wsi; degradacja walorów krajobrazowych i przyrodniczych w skutek nieplanowanego rozwoju turystyki i urbanizacji
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane) Budowa ścieżek rowerowych. Budowa sali widowiskowej. Budowa przedszkola. Budowa siedziby Komendy Policji. Budowa Domu Pobytu Czasowego dla osób starszych. Usprawnienia komunikacyjne w miejscowości Sierakowice. Budowa przejścia pieszego pod ul.Kartuską. Budowa drogi Sierakowice - Ciechomie- Kamienica Królewska. Budowa obwodnicy Sierakowice Zagospodarowanie terenów gminnych pod inwestycje (na cele prowadzenia działalności gospodarczej).	

OBRĘB BĄCKA HUTA

Obręb znajduje się w północno - wschodniej części gminy, przy granicy z gminą Kartuzy.
Przez obręb przechodzi droga powiatowa prowadząca z Mojusza do Bącza (w gminie Kartuzy).
Zabudowa zagrodowa, pojedyncze budynki mieszkalne jednorodzinne i pojedyncze usługi skupione są wokół historycznej części wsi. Rozproszona zabudowa zagrodowa występuje wzdłuż drogi prowadzącej do Bącza oraz wzdłuż dróg lokalnych.

OBRĘB BOROWY LAS (Borowy Las, Kamionka Gowidlińska, Stara Huta)

Obręb znajduje się w południowo- zachodniej części gminy, przy granicy z gminą Sulęczyno i z gminą Parchowo.
Północną część obrębu zajmują tereny leśne, południową część stanowią tereny rolnicze.
W miejscowości Borowy Las występuje zespół zabudowy zagrodowej (bez usług).
Borowy Las powiązany jest komunikacyjnie drogą gminną z miejscowością Borek w gminie Sulęczyno.
Miejscowość Stara Huta położona jest w północno - zachodniej części obrębu.

Występuje tu zabudowa zagrodowa skupiona wzdłuż drogi gminnej oraz pojedyncze budynki rekreacyjne i jednorodzinne.

Osada Kamionka znajduje się w zachodniej części obrębu, obejmuje kilka siedlisk zabudowy zagrodowej. Rozproszona zabudowa zagrodowa występuje wzdłuż licznych dróg lokalnych prowadzących do sąsiednich miejscowości.

OBRĘB DŁUGI KIERZ (Długi Kierz, Lisie Jamy)

Obręb znajduje się w południowo- wschodniej części gminy, przy granicy z gminą Chmielno.

Obszar rolniczo - osadniczy.

Przez obręb przechodzi droga powiatowa łącząca drogę Sierakowice - Kamienica Szlachecka z drogą Miechucino - Borucino.

Zabudowa zagrodowa i zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna skupione są w miejscowościach Długi Kierz i Lisie Jamy - gdzie występuje szkoła podstawowa.

Na zachód od miejscowości Długi Kierz występują pozostałości dawnej cegielni (w ruinie) oraz przyległa do nich zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.

Pojedyncza zabudowa zagrodową występującą przy licznych drogach lokalnych łączących sąsiednie osady i miejscowości.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości LISIE JAMY[13]

Walory: dobrze funkcjonująca szkoła; dobry klimat, urozmaicony krajobraz.	Słabe strony: brak świetlicy; brak sali gimnastycznej; brak placu zabaw dla dzieci; brak dogodnej, powszechnej komunikacji z innymi miejscowościami.
Szanse: rosnąca aktywność turystyczna, wzrost zainteresowania agroturystyką; rozwój infrastruktury rekreacyjnej i sportowej.	Zagrożenia: małe gospodarstwa rolne - niska opłacalność; bezrobocie po 40 roku życia; problemy komunikacyjne - niewystarczająca ilość połączeń komunikacyjnych.
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane jako niekatulane). Budowa boiska piłkarskiego oraz wielofunkcyjnego w ramach projektu „Orlik 2012". Budowa kompleksu sportowo - rekreacyjnego. Rozbudowa ścieżek rowerowych. Poprawa stanu dróg.	

OBRĘB GOWIDLINO (Gowidlino, Kawle, Lemany).

13 *Planu odnowy miejscowości Lisie Jamy 2009 r.*

Obręb położony jest w zachodniej części gminy Sierakowice. Środkową część zajmuje dolina z rozległym jeziorem Gowidlińskim a część zachodnią i północną zajmują tereny leśne należące do Nadleśnictwa Cewice.
Zabudowa mieszkaniowa i usługi skoncentrowane są wokół historycznej części wsi - wzdłuż drogi wojewódzkiej 211 prowadzącej z Sierakowic do Słupska oraz przy wylocie drogi powiatowej 1912G prowadzącej z Gowidlina do Leman i drogi gminnej prowadzącej do Widnej Góry.
W centrum Gowidlina występują liczne usługi: sklepy, zespół szkół (szkoła podstawowa i Gimnazjum), zabytkowy kościół, cmentarz, budynek Ochotniczej Straży Pożarnej.
Wieża kościoła stanowi dominantę widoczną z wielu kierunków.

Przy wschodnim odcinku drogi wojewódzkiej nr 211 (odcinek Puzdrowo - Gowidlino) występuję osada Kawle z zabudową zagrodową i zespołami kurników.
Przy zachodnim odcinku drogi wojewódzkiej nr 211 występują dwa zespoły kurników. Pozostały teren stanowią tereny rolnicze z liczną rozproszoną zabudową zagrodową, powstającą pojedynczą zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz pojedynczymi obiektami produkcyjnymi (stolarnia w zachodniej części Gowidlina).

Osada Lemany występuje w południowo- zachodniej części Gowidlina, przy drodze powiatowej prowadzącej wzdłuż zachodniego brzegu jeziora Gowidlińskiego. Pomiędzy drogą a brzegiem jeziora występują zespoły zabudowy rekreacyjnej i tereny usług turystycznych.
Wzdłuż zachodniego brzegu jeziora Gowidlińskiego, wzdłuż wschodniego brzegu jeziora występują zespoły zabudowy rekreacyjnej.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości GOWIDLINO[14]

Walory: walory przyrodnicze i krajobrazowe (sąsiedztwo 5 rezerwatów przyrody); wysoka atrakcyjność terenów dla turystyki i rekreacji	Słabe strony: brak kąpieliska; brak zaplecza rekeracyjno - wypoczynkowego; brak ścieżek rowerowych
Szanse: rosnąca aktywność turystyczna, wzrost zainteresowania agroturystyką; rozwój infrastruktury rekreacyjnej i sportowej	Zagrożenia: małe gospodarstwa rolne - niska opłacalność; bezrobocie po 40 -tym roku życia, problemy komunikacyjne - niewystarczająca ilość połączeń komunikacyjnych
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane). Budowa kompleksu sportowo - rekreacyjnego. Zagospodarowanie brzegu Jeziora Gowidlińskiego. Rozbudowa ścieżek rowerowych	

14 *Planu odnowy miejscowości Gowidlino, Sierakowice 2009 r.*

OBRĘB KAMIENICA KRÓLEWSKA (Kamienica Królewska, Ciechomie, Kokwino, Koryto, Nowalczysko).

Obręb położony jest w północnej części gminy, obejmuje część dwóch dużych jezior (Kamienickiego i Junno), rozległe tereny leśne w części zachodniej i tereny rolnicze w części południowej. Środkową część stanowi dolina zbierająca cieki, łączące się z jeziorem Junno.

Miejscowość Kamienica Królewska położona jest na skrzyżowaniu dróg powiatowych prowadzących w kierunku wschodnim do Mirachowa i w kierunku północnym do Linii, oraz przy (nieczynnej) linii kolejowej Kartuzy - Lębork.

Tereny zabudowane skoncentrowane są wokół historycznego układu przestrzennego oraz wzdłuż drogi powiatowej prowadzącej do Linii. Zabudowę Kamienicy Królewskiej stanowi zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usługi: sklepy, gastronomia, kościół, zespół szkół (szkoła podstawowa i gimnazjum), boisko, budynek Ochotniczej Straży Pożarnej. W sąsiedztwie dawnej stacji kolejowej występuje duży zespół zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz teren magazynów Agencji Rezerw Materiałowych Składnica w Kamienicy Królewskiej.

Nad jeziorem Junno znajduje się kąpielisko publiczne.

Dominantą przestrzenną jest współczesna forma Kościoła.

Przy zachodnim odcinku drogi powiatowej prowadzącej do Pałubic powstało kilka obiektów produkcyjno - usługowych - rejon wymaga przekształceń w kierunku poprawy wizerunku architektoniczo-przestrzennego.

Osady: Koryta, Nowalczysko, Kokwino stanowią małe skupiska zabudowy siedliskowej położone w enklawach leśnych.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości KAMIENICA KRÓLEWSKA[15]

Walory: a) tereny atrakcyjne dla turystyki i rekreacji; b) walory przyrodnicze i krajobrazowe (sąsiedztwo pięciu rezerwatów przyrody) Szanse: a) budowa kanalizacji sanitarnej; b) rosnąca aktywność turystyczna, wzrost zainteresowania agroturystyką; c) możliwość pozyskiwania środków finansowych na projekty inwestycyjne z funduszy pomocowych; d) zainteresowanie mieszkańców rozwojem infrastruktury technicznej oraz społeczne	Słabe strony: a) brak możliwości aktywnego spędzania wolnego czasu; b) słaba infrastruktura turystyczna; c) brak ścieżek rowerowych Zagrożenia: a) słabość infrastruktury technicznej; b) potencjalne zagrożenie wykluczeniem społecznym osób po 50 - roku życia
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane) Zagospodarowanie centrum wsi Budowa świetlicy wiejskiej	

15 *Planu odnowy miejscowości Kamienica Królewska, Sierakowice 2009 r.*

OBRĘB KAMIENICKI MŁYN (Kamienicki Młyn, Kukówka)

Obręb położony w północnej części gminy, obejmuje jezioro Białe, jezioro Odnoga, północną część jeziora Junno, tereny leśne i enklawy rolnicze wśród terenów leśnych.
W miejscowości Kamienicki Młyn skupiona jest zabudowa zagrodowa.
Rozproszona zabudowa zagrodowa i pojedyncze budynki mieszkalne jednorodzinne występują przy drodze gminnej prowadzącej z Kamienickiego Młyn do Kukówki.
Wzdłuż brzegu jeziora Junno, na terenie lasu występuje zabudowa rekreacyjna.

OBRĘB ŁYŚNIEWO (Łyśniewo Sierkowickie)

Obręb położony jest w północno - zachodniej części gminy. Obejmuje tereny rolniczo - osadnicze z kilkoma jeziorami i licznymi małymi skupiskami lasów i zadrzewień.
Zabudowa Łyśniewa skupiona jest wokół historycznej części wsi, na skrzyżowaniu drogi powiatowej 1911G oraz dróg gminnych prowadzących do Gowidlina, Załakowa, Kowal.
Występuje tu zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna, usługi (sklep, szkoła).
Przy licznych drogach lokalnych występują pojedynczo zagrody.
Przy zachodnim brzegu jeziora Długiego znajdują się zespoły zabudowy letniskowej.
Położenie Łyśniewa w pewnej odległości od przelotowych dróg, bogate zasoby przyrodnicze, w tym jeziora: Długie, Trzcinowe, Miemino i Czarne, tworzą urozmaicony krajobraz i stwarzają możliwości rozwoju turystyki i rekreacji.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości ŁYŚNIEWO [16]

Walory: a) tereny atrakcyjne dla turystyki i rekreacji b) czyste środowisko c) wieś rozwojowa, nisko odpływ ludności	Słabe strony: a) brak zakładów pracy w miejscowości b) słabe zagospodarowanie dla celów turystycznych c) brak placu rekreacyjnego.
Szanse: a) budowa kanalizacji sanitarnej b) rosnąca zapotrzebowanie na turystykę	Zagrożenia: a) problemy komunikacyjne b) słaba infrastruktura telekomunikacyjna
PLANOWANE ZADANIA Estetyzacja wsi, naprawa i modernizacja dróg, budowa kładki na rzece Bukowina	

OBRĘB MOJUSZ (Mojusz, Karwacja, Mojuszewska Huta, Poljańska)

Obręb położony jest we wschodniej części gminy, po północnej i południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211. Od drogi wojewódzkiej nr 211 w kierunku północnym prowadzi droga powiatowa nr 1917G.
Równolegle do drogi wojewódzkiej nr 211 przebiega trasa nieczynnej linii kolejowej Kartuzy - Lębork.
Po północnej stronie drogi wojewódzkiej nr 211 położona jest miejscowość Mojusz a po stronie południowej drogi miejscowość Mojuszewska Huta.

16 *Według Planu odnowy miejscowości ŁYŚNIEWO SIERAKOWICKIE, Sierakowice 2009 r.*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

Mojusz położony jest w pobliżu Lasów Mirachowskich, w pobliżu występują rezerwaty przyrody, pieszych szlakach turystycznych jest to rejon o wybitnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych.
Zabudowa Mojusza skupiona przy skrzyżowaniu drogi powiatowej i drogi gminnej wokół historycznej części wsi. Występuje tu zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługi (sklep, gastronomia, szkoła podstawowa, budynek Ochotniczej Straży Pożarnej).
Zabudowę Mojuszewskiej Huty stanowi zgrupowanie siedlisk również przy skrzyżowaniu drogi powiatowej i dróg gminnych.
Ponadto, przy terenie kolejowym znajduje się teren produkcyjno - składowy i jeden budynek mieszkalny wielorodzinny.
Karwacja stanowi osadę położona w zachodniej części Mojusza, składająca się z siedlisk rolniczych.
Przy drodze wojewódzkiej nr 211 powstają zakłady produkcyjne i usługowe.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości MOJUSZ[17].

Walory:	Słabe strony:
a) znaczące walory krajobrazowe; b) tereny leśne c) nowa szkoła d) kościół e) OSP	a) brak sali gimnastycznej; b) brak przejścia dla pieszych przez drogę wojewódzką c) brak ścieżek rowerowych d) brak miejsc spotkań e) brak palcu zabaw f) brak chodników (w tym od głównej ulicy do Mojuszewskiej Huty) g) brak czynnej linii kolejowej
Szanse:	Zagrożenia:
a) budowa placu zabaw dla dzieci; b) budowa sali gimnastycznej c) agroturystyka d) rozwój infrastruktury rekreacyjnej i sportowej	a) brak przejścia na skrzyżowaniu Mojusz - Mojuszewska Huta b) rosnący ruch na drogach
PLANOWANE ZADANIA - zadania zrealizowano	

OBRĘB PACZEWO (Paczewo, Bukowo)

Obręb położony w centralnej części gminy, po północno - zachodniej stronie Sierakowic.
Obręb obejmuje kompleks leśny i otoczoną z trzech stron lasem enklawę leśną.
Zabudowa skupiona jest przy drodze prowadzącej z Sierakowic oraz przy drogach odchodzących od niej w kierunku północnym i południowy, wokół historycznej części wsi.
Występuje tu zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i pojedyncze usługi (w tym sklep).Wzdłuż drogi prowadzącej do Sierakowic oraz wzdłuż drogi prowadzącej do Kokwina występują zespoły zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
Miejscowość nabiera charakteru dzielnicy Sierakowic.

OBRĘB PAŁUBICE (Pałubice, Migi)

17 *Według Planu odnowy miejscowości MOJUSZ, Sierakowice 2009 r.*

Obręb położony w centralnej części gminy, po północnej stronie obrębu Sierakowice.
Użytkowanie rolniczo - osadnicze z małymi kompleksami lasów i zadrzewień i licznymi oczkami wodnymi. Obręb przecina na kierunku północ - południe droga wojewódzka nr 214.
Zabudowa skupiona jest w kilku zespołach w oparciu o drogę wojewódzką nr 214 oraz drogę powiatową prowadząca do Kamienicy Królewskiej.
Zabudowa obejmuje: siedliska rolnicze, tereny produkcyjne, tereny produkcji drobiu (kurniki).

OBRĘB PUZDROWO (Puzdrowo, Dąbrowa Puzdrowska, Moczydło, Puzdrowski Młyn)

Obręb położony jest w centralnej części gminy, po zachodniej stronie obrębu Sierakowice.
Miejscowość Puzdrowo ma charakter usługowo - produkcyjny i rolniczo - osadniczy.
Obręb i wieś Puzdrowo przecina na kierunku wschód - zachód droga wojewódzka nr 211, od której w kierunku południowym odchodzi droga wojewódzka nr 214 a kierunku północnym droga powiatowa nr 1911G prowadząca do Łyśniewa.
Przy skrzyżowaniu tych dróg, wokół historycznej części wsi skupiona jest zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zabudowa usługowa (sklepy, szkoła, usługi gastronomiczne, boisko sportowe). Wieś Puzdrowo nie posiada takich przestrzeni jak rynek czy targowisko.
Na obszarze Puzdrowa istnieje kilkanaście firm prowadzących działalność rzemieślniczą oraz produkcji drobiu.
Dąbrowa Puzdrowska położona jest w południowo - wschodniej części obrębu Puzdrowo, obejmuje zabudowę zagrodową skupioną przy skrzyżowaniu dróg gminnych i występującą wzdłuż tych dróg.
Moczydło położone jest w południowo - zachodniej części obrębu Puzdrowo, obejmuje grupę zabudowy zagrodowej.
W kierunku północno - wschodnim od terenu skupionej zabudowy Puzdrowa występuje teren powyrobiskowy o znacznej powierzchni.
Wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214 występuje ciąg zabudowy zagrodowej i produkcji drobiu.
Na pozostałym terenie wzdłuż lokalnych dróg występuje liczna rozproszona zagrodowa.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości PUZDROWO[18]

Walory:	Słabe strony:
a) dobre powiązania komunikacyjne b) wieś rozwojowa, niski odpływ ludności c) walory przyrodnicze i krajobrazowe (sąsiedztwo 5 rezerwatów przyrody) d) bliskość Sierakowic, Kartuz, Lęborka e) rozwinięty przemysł drobiarski	a) brak ciągów pieszych w kierunku Łyśniewa i Tuchlina b) brak sali gimnastycznej c) brak możliwości spędzania wolnego czasu przez młodzież d) słaba estetyka wsi
Szanse:	Zagrożenia:
a) budowa kanalizacji sanitarnej b) wysoki stopień przedsiębiorczości lokalnej	a) słabość infrastruktury technicznej b) zwiększenie ruchu kołowego c) potencjalne zagrożenie wykluczeniem społecznym osób po 40 - roku życia

18 *Według Plan odnowy miejscowości Puzdrowo, Sierakowice 2009 r.*

PLANOWANE ZADANIA (pominięto elementy zrealizowane jako niekatulane)
Rozbudowa parkingu przy straży pożarnej
Utworzenie izby kultury kaszubskiej
Zmeliorowanie cieku wodnego w centrum
Budowa dróg do Dąbrowy, Moczydła
Budowa ciągów pieszych do Łyśniewa oraz połączenia z Tuchlinem
Rozbudowa ścieżek rowerowych.

OBRĘB SIERAKOWSKA HUTA (Sierakowska Huta, Patoki, Welk, Janowo, Jelonko)

Obręb położony jest w centralnej części gminy, po południowej stronie obrębu Sierakowice, poza układem dróg wojewódzkich i powiatowych.

Obręb o charakterze rolniczo - osadniczym z rozproszoną zabudową zagrodową i pięcioma skupiskami zabudowy zagrodowej z pojedynczymi usługami i terenami produkcyjnymi: Sierakowska Huta, Patoki, Welk, Janowo, Jelonko.

W miejscowości Jelonko znajduje się szkoła podstawowa i sklep.

W krajobrazie obrębu wyróżnia się dolina rzeki Słupi ciągnąca się od Sierakowskiej Huty do Tuchlina.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości JELONKO[19]

Walory:	Słabe strony:
wysoka atrakcyjność pod względem turystyki i rekreacji znaczące walory krajobrazowe, dużo wolnej przestrzeni do zagospodarowania (zwłaszcza wokół szkoły) bliskość średnich i dużych miasta dobre warunki środowiskowe	brak zaplecza rekreacyjno - turystycznego brak możliwości aktywnego spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież (boiska sportowego, placu zabaw) brak miejsca spotkań dla mieszkańców brak chodników, poboczy, ścieżek rowerowych brak miejsc pracy słaba estetyka wsi
Szanse:	Zagrożenia:
rosnąca aktywność turystyczna oraz wzrost zainteresowania aktywnym wypoczynkiem i agroturystyką potencjał młodych ludzi mogących wykazać się przedsiębiorczością na rzecz lokalnej społeczności	problemy komunikacyjne (brak połączeń z większymi miejscowościami i ośrodkami miejskimi) zwiększenie ruchu kołowego potencjalne zagrożenie wykluczeniem społecznym osób po 40 -tym roku życia.
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane). Budowa kompleksu sportowo - rekreacyjnego wraz z pełnowymiarowym boiskiem piłkarskim Budowa boiska piłkarskiego oraz wielofunkcyjnego w ramach projektu ORLIK 2012 Rozbudowa szkoły, poprawa estetyki wokół szkoły Budowa chodników, ścieżek rowerowych i drogi asfaltowej wzdłuż wsi	

OBRĘB SMOLNIKI (Smolniki, Dolina Jadwigi, Kowale)

19 *Według Plan odnowy miejscowości Jelonko, Sierakowice 2009 r.*

Obręb położony w zachodniej części gminy, na styku z gminą Czarna Dąbrówka, poza układem dróg wojewódzkich i powiatowych. Zabudowa skupiona jest przy drodze gminnej prowadzącej z Doliny Jadwigi do Bochowa, obejmuje zabudowę zagrodową i zespoły kurników.

Na pozostałym terenie, wzdłuż lokalnych dróg występuje rozproszona zabudowa zagrodowa.

Osada Dolina Jadwigi położona jest w zachodniej części obrębu, przy drodze wojewódzkiej nr 211, obejmuje kilka siedlisk.

OBRĘB SZKLANA (Szklana, Przylesie)

Obręb położony jest w południowo - wschodniej części gminy, po obu stronach drogi powiatowej prowadzącej z Sierakowice do Borucina, wokół historycznej części wsi Szklana. Występuje tu zabudowa zagrodowa , mieszkaniowa jednorodzinna i usługi.
Na pozostałym terenie, wzdłuż dróg lokalnych występuje liczna zabudowa zagrodowa.

W północnej części grupa siedlisk tworzy osadę Przylesie.
W południowej części gminy występuje rozproszona zabudowa zagrodowa.

OBRĘB SZOPA (Szopa, Bór, Łączki)

Obręb położony jest w północno - wschodniej części gminy, przy drodze powiatowej nr 1914G prowadzącej z Mojusza do Bącza.
Zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna, usługowa (sklep,szkoła) skupione są w miejscowości Szopa, przy skrzyżowaniu drogi powiatowej i dróg gminnych.

Pojedyncze rozproszone siedliska występują przy drogach gminnych i lokalnych. Zwarta grupa kilku siedlisk znajduje się w osadzie Łączki.

OBRĘB TUCHLINO (Tuchlino, Karłowo, Kujaty, Rębienica, Tuchlinek, Zarębisko)

Obręb położony jest w południowej części gminy, przy drodze wojewódzkiej nr 214 prowadzącej z Pudrowa do Kościerzyny, przy drodze powiatowej prowadzącej z Tuchlina do Sulęczyna.
Zabudowa miejscowości Tuchlino rozlokowana przy skrzyżowaniu tych dróg oraz łączących się z nimi trzech dróg gminnych wokół historycznej części wsi. Zabudowę tworzą: zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usługi (sklepy, kościół, zespół szkół, usługi gastronomii).
Wieś nie posiada przestrzeni ogólnodostępnych takich jak rynek czy targowisko.

Wśród terenów rolniczych, przy gęstej sieci dróg lokalnych występuje zabudowa zagrodowa i licznie występują kurniki.
Zgrupowania zabudowy zagrodowej występują też w osadach: Karłowo, Kujaty, Rębienica, Tuchlinek, Zarębiska.

Plan odnowy miejscowości TUCHLINO[20].

Walory:	Słabe strony:

20 *Według Planu odnowy miejscowości Tuchlino, Sierakowice 2009 r.*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

duże walory krajobrazowe (Dolina Słupi) atrakcyjne położenie pod względem turystycznym i gospodarczym duża atrakcyjność dla turystyki i rekreacji rozwijającą się oferta agroturytyczna	nie wystarczająca infrastruktura drogowa (drogi, chodniki) niewydolna i szkodliwa sieć wodociągowa brak terenów zielonych i placów dla rekreacji brak sali sportowej brak ścieżek rowerowych
Szanse: jezioro Tuchlinskie - możliwość zagospodarowania brzegów budowa remizy ze świetlicą	Zagrożenia: brak remizy i świetlicy mała liczba połączyć komunikacyjnych z większymi miejscowościami
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obikety zrealizowane) Budowa drogi Tuchlino - Szklana Budowa remizy strażackiej ze świetlicą Zagospodarowanie centrum wsi Modernizacja i utwardzenie dróg	

OBRĘB ZAŁAKOWO (Załakowo, Olszewko, Skrzeszewo)

Obręb położony jest w północnej części gminy, po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214.
W części północnej, pomiędzy Załakowem a Skrzeszewem występuje duży kompleks leśny.
Zabudowa skupiona jest w miejscowości Załakowo wokół historycznej części wsi, w miejscowości Skrzeszewo (w północnej części). W rejonach tych występuje zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna, usługi (sklep, szkoła, kościół), po północnej stronie zabudowy znajduje się zakład produkcji mebli oraz kurniki.
Nad jeziorem Święte znajduje się ośrodek wypoczynkowy z kąpieliskiem publicznym.
W miejscowości Skrzeszewo zabudowa skupiona jest przy drodze prowadzącej od drogi wojewódzkiej w kierunku zachodnim, jest to: zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa rekreacyjna, stawy rybne.
W części południowej obrębu, wzdłuż gęstej sieci dróg lokalnych występuje rozproszona zabudową zagrodową.

Plan odnowy miejscowości ZAŁAKOWO[21]:

Walory: duże walory krajobrazowe duża atrakcyjność dla turystyki i rekreacji rozwijającą się oferta agroturytyczna	Słabe strony: brak bazy rekreacyjno - sportowej brak placu rekreacyjnego, sali sportowej, boiska sportowego brak miejscowych zakładów pracy
Szanse: budowa kanalizacji sanitarnej rosnąca zapotrzebowanie na agroturystykę	Zagrożenia: zanieczyszczenie wód jezior zwiększenie ruchu kołowego na nieprzystosowanych drogach

21 *Według Planu odnowy miejscowości Załakowo, Sierakowice 2009 r.*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane)
Rozbudowa ścieżek rowerowych
Zagospodarowanie centrum wsi
Modernizacja i utwardzenie dróg

3) Tereny zamknięte

Tereny zamknięte zdefiniowane zostały w ustawie prawo geodezyjne i kartograficzne z dnia 17 maja 1989 r. art. 2 pkt 9:

> *cyt: „rozumie się przez to tereny o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych."*

Na obszarze gminy Sierakowice za tereny zamknięte uznane są TERENY KOLEJOWE, po których prowadzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy - Lębork.

Tabela nr 3.Tereny zamknięte wg Dziennika Urzędowego Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 27 marca 214 r.poz. 25. Decyzja Nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych.

Nazwa obrębu	Numer działki	Powierzchnia
KAMIENICA KRÓLEWSKA	25/2 ,84/2,165,398/6,509	18,8228 ha
KAMIENICKI MŁYN	12,13	3,1600 ha
MOJUSZ	199, 202, 203, 204/4, 205, 206, 217, 218, 219, 328/1, 333/1	15,3700 ha
PACZEWO	25, 26, 122 186, 187, 191	3,3200 ha
SIERAKOWICE	340/3, 366/3, 405/10 , 417, 511/5, 721/3, 887	12,0824 ha
	Razem powierzchnia	**52,7522 ha**

Na obszarze gminy Sierakowice nie występują tereny zamknięte resoru obrony narodowej ustalone w Decyzji Nr 264/MN Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 września 2013 r. w sprawie ustalenia terenów zamkniętych w resorcie obrony narodowej.

4) Tereny uznawane za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa

Na terenie wsi Kamienica Królewska znajdują się magazyny AGENCJI REZERW MATERIAŁOWYCH - SKŁADNICA W KAMIENICY KRÓLEWSKIEJ.

Składnica stanowi teren uznawany za niezbędny na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Składnica obejmuje działki nr: 397/1, 41/8, 477/1, 478/1, 479/1, 101/1, 39/1, 39/2 o ogólnej powierzchni ok. 8 ha.

III.3. Uwarunkowania społeczno - ekonomiczne

III.3.1. Wprowadzenie

Zadaniem tej części opracowania jest zestawienie informacji i przeanalizowanie struktury społeczno-ekonomicznej gminy Sierakowice (dalej Gminy).

Składa się na to analiza:

- struktury demograficznej,
- źródeł przyrostu ludności,
- aktywności zawodowej mieszkańców, w tym bezrobocia,
- źródeł utrzymania mieszkańców,
- poziomu życia mieszkańców, w tym wyposażenia w podstawowe usługi, jak usługi oświaty i zdrowia.

Informacje te są niezbędne do określenia kierunków rozwoju w zakresie:

- prognozy rozwoju demograficznego, w tym decyzji migracyjnych mieszkańców,
- naszkicowania sytuacji na rynku pracy w przyszłości,
- artykulacji innych potrzeb decydujących o jakości życia mieszkańców (potrzeby mieszkańców zostały określone wcześniej w pracach nad „Strategią gminy Sierakowice"),
- dokonanie szacunku potrzeb mieszkaniowych ludności.

Zadaniem „Studium... " jest:

- skonfrontowanie potrzeb z ograniczeniami przestrzennymi,
- zabezpieczenie terenów pod ewentualną realizację tych zamierzeń.

Wnioski zawarte w „Strategii.." budzą jednak kontrowersje, jak np. potrzeba (wnioskowana przez mieszkańców Gminy) rozwoju funkcji osadniczej (mieszkaniowej lub sypialnianej) przy powszechnej świadomości pogłębiającego się deficytu miejsc pracy.

Wyrażono to poprzez ocenę emigracji z Gminy jako zagrożenie dla jej rozwoju, a przecież budownictwo mieszkaniowe dla pracujących poza Gminą (funkcja mieszkaniowa), wiąże się w pewnym stopniu zubożanie walorów krajobrazowych Gminy.

Mieszkańcy słusznie upatrują w rozwoju ruchu turystycznego źródła swych dodatkowych dochodów, troszcząc się np. o zachowanie walorów krajobrazowych.

W celu wyrobienia sobie opinii dokonujemy porównań danych dla Gminy z średnimi dla województwa, zbiorowości gmin wiejskich województwa, powiatu kartuskiego, a także do wybranej gminy - Nowy Dwór Gdański. Wybór Gminy Nowy Dwór Gdański (dalej NDG) nie był przypadkowy; gmina ta ma zbliżoną liczbę ludności, jeżeli zsumuje się miasto Nowy Dwór Gdański z terenami wiejskimi tej gminy. Wieś Sierakowice nie ma wprawdzie praw miejskich, ale ma walory przestrzenne miasta (czternaście miast woj. pomorskiego ma liczbę mieszkańców mniejszą od miejscowości Sierakowiec) i wykazuje

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

zbliżoną liczbę ludności co NDG, a liczba mieszkańców na pozostałych terenach gminy też jest tej samej wielkości.

Lista podobieństw jest bardzo krótka. Zdecydowanie dłuższa jest lista właściwości, które różnią te gminy i o to też chodziło przy wyborze. Podstawowa różnica, to odmienna struktura gospodarstw rolnych, jak również ich liczba w przeliczeniu na mieszkańców. Odmienna jest bowiem przeszłość obydwu gmin.

Zestawienia z Nowym Dworem Gdańskim stwarza możliwość uświadomienia, jak odległe mogą być parametry charakteryzujące gminy. Należy przewidywać, że gminy te w przyszłości się upodobnią, a proces upodabniania będzie najczęściej polegał na zbliżaniu się wartości w gminie Sierakowice do wykazywanych przez Nowy Dwór Gdański - chociażby w strukturze płci czy wykształceniu.

III.3.2. Liczba i rozmieszczenie ludności

1) Informacje ogólne

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego (dalej: GUS) na terenie gminy Sierakowice w końcu 2014 r. zamieszkiwało 18807 osób, co stanowiło:

- 0,82% ludności województwa,
- 14,80% ludności powiatu kartuskiego.

Tabela nr 4. Gęstość zaludnienia w gminie Sierakowice na tle województwa pomorskiego

Wyszczególnienie	*Gęstość zaludnienia (osób na km^2) stan na 31.12.2014 r.*
Województwo pomorskie	125
Gminy miejsko-wiejskie województwa pomorskiego	74
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	48
Powiat kartuski	113
Gmina Sierakowice	**103**
Gmina Nowy Dwór Gdański	85

Źródło: dane GUS, obliczenia własne.

Gęstość zaludnienia w gminie Sierakowice jest ponad dwukrotnie wyższa od średniej wykazywanej w gminach wiejskich województwa pomorskiego, wyższa też od wykazywanej w gminie NDG, niższa natomiast od gęstości w powiecie kartuskim i od średniej wojewódzkiej. W obydwu tych wielkościach (powiat kartuski i średnia wojewódzka) ujęte są bowiem miasta z naturalną dla nich wysoką gęstością zaludnienia.

Według danych Urzędu Gminy Sierakowice:

- na koniec 2013 roku w granicach gminy zameldowanych było 18 407 osób,
- na koniec 2015 r. w granicach gminy zameldowanych było 19 148 osób, w tym na pobyt stały 18 879 osób a na pobyt czasowy 269 osób.

Zamieszkiwali oni w 64 miejscowościach, w 22 sołectwach.

Tabela nr 5. Ludność gminy Sierakowice w obrębach i miejscowościach wg danych Urzędu Gminy Sierakowice					
Nr obrębu	*Obręb Liczba mieszkańców: 1) stan na 31.12.2013 2) na 31.12.2015*	*Sołectwo*	*Miejscowości (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice 07-2014 r).*	*Liczba mieszkańców na 31.12.2013 r*	*Liczba mieszkańców na 31.12.2015 r.*
001	BĄCKA HUTA 1) 267 2) 330	Bącka Huta	Bącka Huta	330	330
002	BOROWY LAS 1) 249 2) 269	Borowy Las	Borowy Las	125	134
			Kamionka Gowidlińska	28	28
		Stara Huta	Stara Huta	96	107
003	DŁUGI KIERZ 1) 490 2) 507	Długi Kierz	Długi Kierz	318	334
			Lisie Jamy	172	173
004	GOWIDLINO 1) 1684 2) 1749	Gowidlino	Gowidlino	1500	1556
			Kawle	49	54
			Lemany	135	139
005	KAMIENICA KRÓLEWSKA 1) 1038 2) 1064	Kamienica Królewska	Kamienica Królewska	937	975
			Ciechomie	65	76
			Koryto Nowalczysko	15	13
006	KAMIENICKI MŁYN 1) 100 2) 108	Kamienica Królewska	Kamienicki Młyn	97	104
			Kukówka	3	4
007	LESZCZYNKI 1) 370 2) 382	Leszczynki	Leszczynki	163	169
			Kamienicka Huta	48	53
		Nowa Ameryka	Ameryka	7	7
			Nowa Ameryka	46	46
			Srocze Góry	30	30
			Jagodowo	40	42
			Szramnica	36	35
008	ŁYSNIEWO 1) 593 2) 613	Łyśniewo Sierakowickie	Łyśniewo Sierakowickie	593	613
009	MOJUSZ 1) 726	Mojusz	Mojusz	499	510
			Karwacja	25	24

Tabela nr 5. Ludność gminy Sierakowice w obrębach i miejscowościach wg danych Urzędu Gminy Sierakowice

Nr obrębu	Obręb Liczba mieszkańców: 1) stan na 31.12.2013 2) na 31.12.2015	Sołectwo	Miejscowości (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice 07-2014 r).	Liczba mieszkańców na 31.12.2013 r	Liczba mieszkańców na 31.12.2015 r.
	2) 732		Mojuszewska Huta	202	198
			Poljańska	0	0
010	PACZEWO 1) 493 2) 537	Paczewo	Paczewo	434	452
			Kokwino	Brak danych	27
		Bukowo	Bukowo	59	58
011	PAŁUBICE 1) 432 2) 455	Pałubice	Pałubice	300	310
			Migi	132	145
012	PUZDROWO 1) 1020 2) 1049	Puzdrowo	Puzdrowo	811	841
			Dąbrowa Puzdrowska	94	96
			Moczydło	115	112
			Puzdrowski Młyn	0	0
013	SIERAKOWICE 1) 7698 2) 7909	Nie należą do sołectw	Sierakowice	6881	7052
			Piekiełko	74	72
			Sosnowa Góra	75	74
		Mrozy	Mrozy	242	262
			Stara Maszyna	163	167
			Wygoda Sierakowska	98	107
		Karczewko	Karczewko	54	54
			Poręby	111	121
014	SIERAKOWSKA HUTA 1) 518 2) 541	Sierakowska Huta	Sierakowska Huta	129	137
			Welk	116	122
			Janowo	132	139
			Jelonko	60	63
		Mrozy	Patoki	81	80
015	SMOLNIKI 1) 212 2) 227	Smolniki	Smolniki	128	133
		Gowidlino	Dolina Jadwigi	30	33
		Kowale	Kowale	54	61
016	SZKLANA 1) 389 2) 412	Szklana	Szklana	376	400
			Przylesie	13	12

Tabela nr 5. Ludność gminy Sierakowice w obrębach i miejscowościach wg danych Urzędu Gminy Sierakowice					
Nr obrębu	*Obręb Liczba mieszkańców: 1) stan na 31.12.2013 2) na 31.12.2015*	*Sołectwo*	*Miejscowości (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice 07-2014 r).*	*Liczba mieszkańców na 31.12.2013 r*	*Liczba mieszkańców na 31.12.2015 r.*
017	SZOPA 1) 289 2) 301	Bącka Huta	Szopa	195	202
			Bór, Łączki	94	79
018	TUCHLINO 1) 1195 2) 1274	Tuchlino	Tuchlino	641	678
			Karłowo	97	114
			Kujaty	147	149
			Rębienica	87	103
			Tuchlinek	186	193
			Zarębisko	37	37
019	ZAŁAKOWO 1) 644 2) 689	Załakowo	Załakowo	514	559
			Olszewko	10	12
			Skrzeszewo	120	118
	OGÓŁEM			**18407**	**19148**
				+741	

Źródło: Dane Urzędu Gminy

Tylko 2% ludności mieszka w sołectwach o liczbie mieszkańców poniżej 300 osób, natomiast aż 87% czyli dwóch na trzech mieszkańców gminy zamieszkuje we wsiach o liczbie mieszkańców nie mniejszej niż 500.

Stwarza to możliwość zapewnienia dobrego poziomu obsługi mieszkańców. Do siły nabywczej ludności miejscowej, kreującej popyt należy bowiem dodać turystów i przebywających czasowo w domach letniskowych oraz ludność przemieszczającą się przez gminę.

2) Rozwój demograficzny gminy Sierakowice

Bazując na danych GUS z lat 2005-2015 stwierdzamy, że liczba ludności Gminy w ostatnim dziesięciu latach wzrosła o 16 %.

Tabela nr 6. Zmiany liczby ludności w gminie Sierakowice w latach 2003-2013 (wg GUS)			
Rok	*Liczba ludności w gminie*	*Dynamika zmian w gminie*	
		rok 2003 = 100	*rok poprzedni = 100*
2005	16 500	102,1	100,9
2006	16 616	102,8	100,7

2007	16 964	105,0	102,1
2008	17 073	105,6	100,6
2009	17 340	107,3	101,6
2010	17 959	111,1	103,6
2011	18 170	112,4	101,2
2012	18 399	113,8	101,3
2013	18 581	115,0	101,0
2014	18 807	116,4	101,2
2015	19 148	118,4	101,8

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Zasadniczym źródłem przyrostu liczby mieszkańców w gminie Sierakowice jest przyrost naturalny, który w ostatnich latach nie spada poniżej 200 osób na rok. Przyczyną jest relatywnie niski poziom zgonów przy wysokiej jak na Polskę stopie urodzeń. Stopa urodzeń jest skutkiem relatywnie wysokiej dzietności kobiet (2,25) na poziomie lekko przekraczającym prostą zastępowalność pokoleń.

Tabela nr 7. Ruch naturalny i wędrówkowy w gminie Sierakowice w latach 2003 -2013

Rok	Ruch naturalny						Saldo migracji
	Osób			osób na 1000 ludności			
	urodzenia żywe	Zgony	przyrost naturalny	urodzenia żywe	zgony	przyrost naturalny	
2003	240	102	138	14,9	6,3	8,5	31
2004	250	97	153	15,3	5,9	9,4	55
2005	276	99	177	16,7	6,0	10,7	-27
2006	273	99	174	16,4	6,0	10,5	1
2007	318	88	230	18,7	5,2	13,6	51
2008	302	121	181	17,7	7,1	10,6	7
2009	312	97	215	18,0	5,6	12,4	36
2010	357	114	243	19,9	6,3	13,5	5
2011	315	93	222	17,3	5,1	12,2	-11
2012	347	114	233	18,9	6,2	12,7	8
2013	308	101	207	16,6	5,4	11,1	- 26
2014	331	90	241	17,6	4,8	12,8	7

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Tabela nr 8. Uśrednione wskaźniki ruchu naturalnego w gminie Sierakowice na tle województwa pomorskiego oraz gmin wiejskich województwa w latach 2010- 2014

Wyszczególnienie	Małżeństwa	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny
	na 1000 ludności			
Województwo pomorskie	5,3	11,0	8,7	2,3
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	6,0	13,3	7,6	5,7

Powiat kartuski	6,0	14,6	6,5	8,1
Gmina Sierakowice	**6,9**	**18,2**	**5,6**	**12,5**
Gmina Nowy Dwór Gdański	4,8	10,3	9,3	1,1

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Średnie wskaźniki ruchu naturalnego z lat 2010 - 2014 w Gminie Sierakowice były znacznie „lepsze" od uśrednionej dla województwa pomorskiego, jak i wskaźnika dla ludności gmin wiejskich województwa pomorskiego, albowiem:

- wskaźnik urodzeń jest znacznie wyższy (o 7,2 punktu procentowego wyższy od średniej dla województwa, a o 5,1 punktu procentowego od wskaźnika dla gmin wiejskich),
- wskaźnik zgonów w Gminie jest niższy od wskaźnika dla całego województwa o 2,9 punktu, a o 1,8 punktu od wielkości dla gmin wiejskich,
- współczynnik dynamiki demograficznej (Tabela nr 9) mówiący ile urodzeń przypada na jeden był w gminie Sierakowice w 2014 r. zdecydowanie wyższy niż we wszystkich porównywanych zbiorowościach i aż ponad trzykrotnie wyższy niż w gminie NDG; o ile na jeden zgon w gminie Sierakowice „przypadają" ponad trzy urodzenia to w gminie NDG - poniżej jedno, co już nie zapewnia zastępowalność pokoleń.

Tabela nr 9. Współczynniki dyamiki demograficznej w 2014 r.	
Wyszczególnienie	*Współczynnik dynamiki demograficznej*
Województwo pomorskie	1,22
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	1,66
Powiat kartuski	2,38
Gmina Sierakowice	**3,68**
Gmina Nowy Dwór Gdański	1,18

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Pod względem wartości wskaźników demograficznych gmina Sierakowice stanowi zatem przeciwieństwo gminy Nowy Dwór Gdański, ale stanowi też jedno z najjaśniejszych miejsc pod względem demograficznym w Polsce.

Bazując na danych GUS dotyczących salda ruchu migracyjnego z ostatnich 10-ciu lat stwierdzamy, że w Gminie przeważają lata z dodatnim saldem migracji, czyli przeważa napływ ludności nad odpływem. Uśredniając dane stwierdzamy, że średni roczny napływ mieszkańców do Gminy w tym czasie wyniósł 13 osób. Ludność napływająca do Gminy to w dużym stopniu ludność z okolicznych gmin, natomiast mieszkańcy Gminy opuszczający rodzime strony kierują się w dużym stopniu do aglomeracji gdańskiej, gdzie łatwiej znajdują satysfakcjonującą pracę.

3) Struktura wieku ludności

Tabela nr 10. Ludność gminy Sierakowice w 2014 r. według funkcjonalnych grup wieku (wg GUS)

Funkcjonalne grupy wieku	Wiek	Liczba	%
Żłobkowa	0-2	987	5,2
Przedszkolna	3-5	1011	5,4
	6	314	1,7
Szkoły podstawowej	7-12	1646	8,8
Gimnazjalna	13-15	828	4,4
Liceum profilowanego, szkoły zawodowej	15-17	826	4,4
	18	311	1,7
Studencka	19-24	1872	10,0
Wiek przedprodukcyjny	0-17	5344	28,4
Wiek produkcyjny	18 - 59K / 64M	11367	60,4
Wiek poprodukcyjny	60K / 65M i więcej	2096	11,1

Źródło: dane GUS, obliczenia własne

Struktura wieku ludności Gminy Sierakowice (Tabela nr 11) jest strukturą młodszą od średniej struktury województwa pomorskiego. Jest to widoczne zarówno w zestawieniu z strukturą województwa w całości, jak i „najmłodszego" demograficznie podzbioru, z którym porównujemy - ludności gmin wiejskich.

Struktura wieku gminy Sierakowice jest najbardziej zbliżona do struktury łącznej gmin wiejskich województwa pomorskiego. Natomiast Gmina Sierakowice znacznie różni się od gminy NDG, która wykazuje wszystkie objawy gminy „starzejącej się" demograficznie i jest bardziej podobne do struktury wieku ludności miast pomorskich niż terenów wiejskich.

Tabela nr 11. Udział (w %) ludności w wieku produkcyjnym i nieprodukcyjnym stan na koniec 2014 r.

Wyszczególnienie	Grupa wieku		
	przedprodukcyjny	produkcyjny	poprodukcyjny
Województwo pomorskie	19,5	62,8	17,7
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	23,6	64,2	12,3
Powiat kartuski	25,6	61,8	12,6
Gmina Sierakowice	28,4	60,4	11,1
Gmina Nowy Dwór Gdański	19,5	64,6	15,8

Źródło: dane GUS, obliczenia własne

Analizując jednak zmiany struktury wieku ludności Gminy Sierakowcie od 2004 r. stwierdzamy postępujący bardzo powoli proces starzenia się społeczeństwa; wyraża się to spadkiem udziału wieku przedprodukcyjnego a wzrostem udziału grupy w wieku produkcyjnym i poprodukcyjnym (Tabela nr 10). Gmina Sierakowice należała do gmin, w których dotychczas jeszcze nie zwiększał się znacząco udział osób w wieku poprodukcyjnym. Jednak proces wzrostu udziału tej grupy będzie następował już w najbliższej przyszłości.

Tabela nr 12. Udziały (w %) ludności w wieku produkcyjnym i nieprodukcyjnym w gminie Sierakowice w latach 2004, 2008, 2014

Wyszczególnienie	*Rok*		
	2004	*2008*	*2014*
wiek przedprodukcyjny	32,4	30,1	28,4
wiek produkcyjny	58,1	60,1	60,4
wiek poprodukcyjny	9,5	9,8	11,1

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Odnosząc liczbę ludności w wieku nieprodukcyjnym do liczby osób w wieku produkcyjnym (Tabela nr 12) otrzymujemy wielkość mówiącą o obciążeniu osób w wieku produkcyjnym osobami w wieku nieprodukcyjnym. W Gminie wynosi ono 65,1 osób tzn. tyle osób w wieku nieprodukcyjnym przypada na 100 osób w wieku produkcyjnym. Wskaźnik ten jest wyższy zarówno od obliczonego dla gmin wiejskich łącznie jak i miejsko - wiejskich województwa. Wysokie obciążenie nieprodukcyjnymi grupami wieku, a zwłaszcza przedprodukcyjnymi (dzieci) rzutuje na sytuację materialną rodzin. Obciążenie dziećmi jest wyjątkowo (jak na Polskę) wysokie w gminie Sierakowice.

4) Struktura płci

W Gminie na 100 mężczyzn przypada 97 kobiet, gdy w województwie pomorskim na 100 mężczyzn przypada 105 kobiet.

Wynik ten dla Gminy Sierakowice jest typowy dla terenów wiejskich, a w szczególności dla gmin o charakterze rolniczym. Problem ten ma już swą nazwę „żony dla rolnika" i znany jest nie tylko w Polsce. Swoistą „defeminizację" terenów rolniczych tłumaczy się ucieczką kobiet przed obniżoną atrakcyjnością życia na wsi. Należy również uwzględnić trudność w znalezieniu pracy w zasięgu dojazdów akceptowalnych przez kobiety prowadzące dom.

Nieznacznie lepiej jest w innych gminach, gdyż średnio na 100 mężczyzn przypada 98 kobiet. Struktura płci w Nowym Dworze Gdańskim jest już bardziej zbliżona do struktury wykazywanej w miastach; przyczyna zapewne tkwi w starszej strukturze wieku ludności (nadumieralność mężczyzn) oraz większej łatwości znalezienia pracy w akceptowalnej izochronie.

Tabela nr 13. Struktura płci mieszkańców gminy Sierakowice na tle struktury wojewódzkiej w roku 2014.					
Wyszczególnienie	Osób			%	
	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety	Mężczyźni	Kobiety
Województwo pomorskie	2 302 077	1121987	1 180 090	48,7	51,3
Powiat kartuski	127 098	63 652	63 446	50,1	49,9
Gmina Sierakowice	18 807	9 286	9 521	49,4	50,6
Gmina Nowy Dwór Gd.	18 084	8 882	9 202	49,1	50,9

Źródło: dane GUS

5) Struktura wykształcenia

Informacje na temat wykształcenia mieszkańców są dostępne tylko dla momentów przeprowadzania narodowych spisów powszechnych (dalej NSP). Ze względu na fakt, że ostatnio przeprowadzony - NSP 2011 nie podaje takich danych jesteśmy zmuszeni bazować na danych z NSP 2002. Należy pamiętać, że dane są „przestarzałe" i zapewne uległy pewnej zmianie na lepsze (np. poprzez zgony osób bez wykształcenia). Procesy poprawy wykształcenia zachodzą jednak we wszystkich społecznościach. Można co najwyżej żywić nadzieję, że gmina Sierakowice szybciej „nadrabia zaległości".

Tabela 14. Struktura wykształcenia wg NSP 2002					
Wykształcenie	Gmina Sierakowice		Gmina NDG	Powiat kartuski	Województwo pomorskie
	Osoby	%	%	%	%
Wyższe	479	4,0	5,4	5,9	11,2
Średnie (ogólnokształcące, zawodowe, policealne)	2296	19,1	27,4	22,9	32,4
Zasadnicze zawodowe	3571	29,8	26,9	29,6	24,4
Podstawowe ukończone	5 353	44,6	36,3	39,0	29,2
Bez wykształcenia	294	2,5	4,0	2,7	2,8

Źródło: dane NSP 2002

W 2002 roku społeczność Gminy Sierakowice wykazywała (Tabela nr 14) gorszy poziom wykształcenia od wykazywanego w powiecie kartuskim, znacznie gorszy od ludności w gminie NDG, nie wspominając już o całym województwie pomorskim, gdzie na strukturę wykształcenia ma wpływ koncentracja osób o lepszym wykształceniu w miastach.

Blisko 47% ludności gminy Sierakowice w wieku powyżej 13 lat miało w trakcie NSP 2002 co najwyżej

ukończoną szkołę podstawową.

Tabela nr 15. Struktura wykształcenia (%) w gminie Sierakowice wg NSP 2002		
Wykształcenie	*Mężczyźni*	*Kobiety*
Wyższe	34,2	65,8
Średnie (ogólnokształcące, zawodowe, policealne)	35,7	64,3
Zasadnicze zawodowe	67,3	32,7
Podstawowe ukończone	46,0	54,0
Bez wykształcenia	49,0	51,0

Źródło: Dane NSP 2002

Kobiety w gminie Sierakowice (i nie tylko tutaj) są lepiej wykształcone od mężczyzn, czego przejawem jest zdecydowanie wyższy udział kobiet wśród osób wyższym, a nawet średnim wykształceniu. Jest to zapewne jedna z przyczyn wyjazdów kobiet z gminy i wspomnianego wyżej problemu „żony dla rolnika".

6) Gospodarstwa domowe

Również w tym przypadku na skutek braku danych z ostatniego NSP 2011 zmuszeni jesteśmy korzystać z NSP 2002, który wykazał, że na terenie gminy Sierakowice było 4188 gospodarstw domowych z czego 85,1% to gospodarstwa rodzinne. Przeciętna wielkość gospodarstwa domowego w Gminie wynosiła 3,8 osób (w NSP 2002 osoby).

Gospodarstwo domowe z użytkownikiem indywidualnego gospodarstwa rolnego (działki rolnej) stanowiły w 2002 roku tylko 31,5% wszystkich gospodarstw. Zatem już w 2002 dominowały i nadal w coraz większym stopniu dominują gospodarstwa domowe niebędące użytkownikami gospodarstwa rolnego.

III.3.3. Rynek pracy

1) Aktywność zawodowa ludności

Informacje na temat aktywności zawodowej mieszkańców poszczególnych gmin znamy tylko dla momentów przeprowadzania narodowych spisów powszechnych. Ze względu na pominięcie tego aspektu badań w NSP 2011 zmuszeni jesteśmy posiłkować się wskaźnikami aktywności zawodowej ludności z NSP 2002, które przedstawione są w Tabeli nr 16.

Tabela nr 16. Współczynniki aktywności zawodowej ludności gminy Sierakowice w trakcie NSP 2002	
Wyszczególnienie	*Gmina Sierakowice*
Współczynnik aktywności zawodowej grupy w wieku produkcyjnym w %	73,4
Wskaźnik zatrudnienia w %	48,8
Stopa bezrobocia w %	17,8

Dane: NSP 2002

Bazując na danych z Tabeli nr 16 możemy powiedzieć, że liczbę aktywnych zawodowo mieszkańców gminy Sierakowice szacujemy na ponad 8,5 tys. osób, w tym ponad 300 osób aktywnych zawodowo wieku poprodukcyjnym. Aktywność zawodowa osób w wieku poprodukcyjnym jest zjawiskiem częstym a szczególnie wśród rolników.

2) Wielkość i struktura bezrobocia

W końcu maja 2016 r. w Gminie było zarejestrowanych 314 bezrobotnych; ponad 63% z nich stanowiły kobiety. Stopa bezrobocia w Gminie jest zdecydowanie niższa od średniej krajowej (9,5%), a szczególnie od wykazywanej w gminie NDG .
Najwyższy wskaźnik bezrobocia wykazują w Gminie osoby z wykształceniem zasadniczym zawodowym. Taka ocena podważa jednakże wiarygodność danych o skali bezrobocia i zatrudnienia.

Tabela nr 17. Liczba bezrobotnych w gminie Sierakowice w latach 2004 - 2016

Rok	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety		Udział (w %) bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym
			ilość	%	
2004	1154	530	624	54,1	12,1
2005	1054	414	640	60,7	10,9
2006	796	248	548	68,8	8,1
2007	534	147	387	72,5	5,3
2008	365	115	250	68,5	3,6
2009	574	252	322	56,1	5,5
2010	682	301	381	55,9	6,3
2011	616	234	382	62,0	5,6
2012	629	281	348	55,3	5,6
2013	677	287	390	57,6	6,0
2014	512	198	314	61,3	4,5
2016 (maj)	314	-	-	-	2,7

Źródło: GUS i Powiatowy Urząd Pracy w Kartuzach

Od 2010 roku do 2013 r. liczba bezrobotnych utrzymywała się powyżej 600 osób. Spadek liczby bezrobotnych w następnych latach należy chyba tłumaczyć wzrostem liczby miejsc pracy w gminie Sierakowice oraz stopniowym otwieraniem zachodnioeuropejskich rynków pracy.

Reasumując liczba poszukujących pracy w Gminie byłaby dużo wyższa, gdyby nie wyjazdy za granicę. Rozłąka z rodziną ma jednak wysoki koszt społeczny, przy czym na Pomorzu ze względu na tradycje rodzin osób pływających jest zjawiskiem nie nowym.

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

3) Miejsca pracy

Na koniec 2014 r. na terenie gminy zarejestrowanych było 1541 podmiotów gospodarki narodowej w tym 97,5%.w sektorze prywatnym (1502) z czego:

- 1485 podmioty zatrudniające do 9 osób,
- 50 podmiotów zatrudniające od 10 - 49 pracowników,
- 5 podmiotów zatrudniających od 50 - 249,
- 1 zakład, który zatrudnia powyżej 250 osób.

Tabela nr 18. Liczba podmiotów gospodarki narodowej w gminie zarejestrowanych w rejestrze Regon wg sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007), dane z 2014 r.

Działy gospodarki narodowej	*Liczba podmiotów*
Ogółem	1541
Rolnictwo leśnictwo i rybactwo	100
Górnictwo i wydobywanie	6
Przetwórstwo przemysłowe	195
Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię i gaz	2
Dostawa wody, gospodarowanie ściekami i odpadami oraz rekultywacja	8
Budownictwo	461
Handel hurtowy i detaliczny, naprawy pojazdów samochodowych i motocykli	342
Transport i gospodarka magazynowa	51
Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	39
Informacja i komunikacja	13
Działalność finansowa i ubezpieczeniowa	16
Działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	17
Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	48
Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	27
Administracja publiczna, obrona narodowa; obowiązkowe zabezpieczenia społeczne	7
Edukacja	63
Ochrona zdrowia i opieka społeczna	37
Działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	26
Pozostała działalność usługowa	83

Źródło: Dane GUS

Wskaźnik rozwoju przedsiębiorczości wyrażany bezwzględną liczbą podmiotów gospodarczych stawia wprawdzie Gminę na pierwszym miejscu w powiecie, ale już w przeliczeniu na 10 tysięcy mieszkańców plasuje Gminę gorzej.

Cytując „Strategię" możemy powiedzieć, że zdecydowanie dominują sekcje:

G - handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów samochodowych, motocykli oraz artykułów użytku osobistego i domowego,

F - budownictwo,

D - przetwórstwo przemysłowe,

Struktura ta jest typowa dla obszarów wiejskich regionu.

Tabela nr 19. Pracujący w gospodarce narodowej w gminie Sierakowice (w podmiotach o zatrudnieniu powyżej 9 osób), stan w dniu 31.12. 2014 r.

Sekcja	Gmina Sierakowice		Gmina Nowy Dwór Gdański	
	Liczba	%	Liczba	%
Ogółem	2284	100,0	2394	100,0
Rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo	-	-	-	-
Przemysł i budownictwo	1249	54,7	833	34,8
Handel, naprawy pojazdów, transport, gospodarka magazynowa, zakwaterowanie, gastronomia, informacja i komunikacja	-	-	-	-
Działalność finansowa, ubezpieczenia, obsługa rynku nieruchomości	619	27,1	991	41,4

Źródło: Dane GUS

Na 1000 mieszkańców gminy przypada ok.121 miejsc pracy w podmiotach zatrudniających powyżej 9 osób tzn. w podmiotach objętych statystyką zatrudnienia.

W Tabeli nr 19 nie podano informacji o miejscu pracy 416 zatrudnionych. Jest to efektem poufności, do jakiej zobowiązany jest GUS (zbyt mała ilość podmiotów mogłaby ułatwić identyfikację firmy).

Z najbardziej znaczących zakładów w Gminie należy wymienić: IN-BUL - produkcja metalowych elementów konstrukcyjnych w Migach, ELWOZ - ochrona środowiska w Szklanej, WiM GLASS - producent szyb zespolonych w Pałubicach, BAT - firma handlowa - materiały budowlane Sierakowice.

Na terenie gminy Sierakowice jest 36 ferm drobiarskich, nie tworzą one jednak dużej ilości miejsc pracy.

Tabela nr 20. Osoby fizyczne prowadzący działalność. Stan w dniu 31.12. 2014 r.

Sekcje	Liczba	%
Ogółem	1310	100,0
Rolnictwo leśnictwo i rybactwo	70	5,3

Górnictwo i wydobywanie	5	0,4
Przetwórstwo przemysłowe	170	13,0
Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię i gaz	0	0,0
Dostawa wody, gospodarowanie ściekami i odpadami oraz rekultywacja	6	0,5
Budownictwo	449	34,3
Handel hurtowy i detaliczny, naprawy pojazdów samochodowych i motocykli	304	23,2
Transport i gospodarka magazynowa	49	3,7
Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	35	2,7
Informacja i komunikacja	11	0,8
Działalność finansowa i ubezpieczeniowa	13	1,0
Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	10	0,8
Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	40	3,1
Działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	25	1,9
Administracja publiczna, obrona narodowa; obowiązkowe ubezpieczenia społeczne	0	0,0
Edukacja	22	1,7
Ochrona zdrowia i opieka społeczna	31	2,4
Działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	16	1,2
Pozostała działalność usługowa	54	4,1

Źródło: dane GUS

W gminie Sierakowice na koniec 2014 r. było 1310 podmiotów osób fizycznych.
Ilość osób fizycznych w gminie Sierakowice prowadzących działalność na 1000 mieszkańców jest niższa do ilości w całym powiecie kartuskim (Tabela nr 20) natomiast wyższa od ilości w gminie Nowy Dwór Gdański.
Dane dotyczące powiatu obejmują jednak tereny miejskie, gdzie naturalnym zjawiskiem jest koncentracja działalności pozarolniczej.

Liczbę miejsc pracy w Gminie autorzy niniejszego opracowania **szacują na ok. 7000.**
Według statystyk GUS - **2300 osób pracuje w podmiotach gospodarczych objętych** statystyką zatrudnienia tzn. w podmiotach o zatrudnieniu powyżej 9 osób (stan na 31.12.2014).
Szacuje się, że około 1300 zatrudnionych jest w rolnictwie indywidualnym a wielu z nich łączy to z innymi źródłami utrzymania (Tabela nr 20).
Pozostałe miejsca pracy w Gminie to wspomniane miejsca pracy podmiotach o zatrudnieniu do 9 osób. Liczba zatrudnionych w tych podmiotach jest wielkością trudną do określenia[22] i została przyjęta

22 *Sprawozdawczość GUS nie obejmuje pracujących w podmiotach o zatrudnieniu do 9 osób*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

szacunkowo. W ocenie pomocna jest informacja o liczbie podmiotów o zatrudnieniu poniżej 9 osób i liczbie osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą (Tabela nr 20). W swoich dalszych szacunkach dotyczących rynku pracy przyjmujemy, że średnio na 100 podmiotów o zatrudnieniu do 9 osób przypada 229 pracujących.

Zatem liczbę pracujących w podmiotach gospodarczych o zatrudnieniu poniżej 9 osób, czyli w podmiotach nie podlegającej statystyce autorzy opracowania szacują na **ok. 3400 osób**.

Jeżeli szacunek jest trafny to oznacza, że zatrudnienie w małych podmiotach (3400) jest bardziej znaczące dla sierakowickiego rynku pracy niż w podmiotach gospodarczych objętych statystyką (2284). Oznacza to również, że na terenie Gminy jest łącznie 5700 miejsc pracy poza rolnictwem indywidualnym.

Tabela nr 21. Zestawienie zakładów osób fizycznych prowadzące działalność w przeliczeniu na 1000 mieszkańców (stan w dniu 31.12. 2014 r.)

Wyszczególnienie	*Gmina Sierakowice*	*Gmina Nowy Dwór Gdański*	*Powiat kartuski*
Ogółem	**69,7**	**62,9**	**78,8**
Rolnictwo leśnictwo i rybactwo	3,7	0,9	2,5
Przetwórstwo przemysłowe	9,0	8,1	9,9
Budownictwo	23,9	10,9	20,2
Handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów	16,2	16,8	17,7
Transport, gospodarka magazynowa,	2,6	5,5	4,9
Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	1,9	3,0	2,6
Działalność finansowa i ubezpieczeniowa i związana z obsługą rynku nieruchomości i firm	1,2	3,4	2,5
Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	2,1	3,5	5,7
Ochrona zdrowia i opieka społeczna	1,6	3,6	3,6
Pozostała działalność usługowa	2,9	2,3	2,9

Źródło Dane GUS, przeliczenia własne

Analizując miejsca pracy w Gminie wg sekcji (Tabele 19,20,21) stwierdzamy, że miejsca pracy w gminie Sierakowice to głównie praca w przetwórstwie przemysłowym i budownictwie oraz handlu i naprawach. Relatywnie mało, jak na aspiracje Gminy jest podmiotów w działach, które zajmują się obsługą rekreacji, turystyki.

4) Bilans zasobów pracy

Łączną liczbę miejsc pracy w Gminie szacuje się na **ok. 7000**, co oznacza że na 1000 mieszkańców przypada ok. 378 miejsc pracy na terenie Gminy, co jest wielkością niewystarczającą, gdyż aktywnych zawodowo jest ok. 460 na 1000 mieszkańców.

Ludność gminy zmuszona jest do szukania miejsc pracy poza gminą. Należy dodać, że część miejsc pracy zajmują osoby dojeżdżające, jak i uwzględnić fakt, że część rolników dorabia również poza rolnictwem w okresach wolnych od prac w gospodarstwie, zwłaszcza, gdy na gospodarstwie są sprawni fizycznie rodzice w wieku emerytalnym.
Bilans zasobów pracy ma charakter przybliżony, gdyż szacowana jest zarówno liczba aktywnych zawodowo, jak i sumaryczna liczba miejsc pracy w gminie. Wynikowy charakter ma też wielkość salda dojazdów do pracy. Jest on różnicą nieznanej liczby dojazdów do pracy i wyjazdów poza gminę.
Liczba aktywnych zawodowo w gminie wynosi ok. 8600 osób - szacunek własny.
Liczba miejsc pracy na terenie gminy wynosi ok. 7000 - szacunek własny, w tym:

- w podmiotach powyżej 9 osób: 2300 (dane GUS),
- w podmiotach poniżej 9 osób 3400 - szacunek własny,
- w rolnictwie indywidualnym 1300 - szacunek własny.

Liczba bezrobotnych w gminie wynosi ok. 300 osób (dane Urzędu Pracy).

Saldo dojazdów do pracy ok. minus 1300 - szacunek własny.
Saldo dojazdów do pracy jest ujemne tzn. występuje przewaga wyjazdów do pracy poza gminę nad przyjazdami. W wielkości tej ujęte są również osoby aktywne zawodowo przebywające (i na ogół pracujące) za granicą, którą sądząc po Tabeli nr 22 należy szacować na ok. 300-500 osób. Wyjazdy do pracy poza Gminę są koniecznością wynikającą z braku wystarczającej liczby miejsc pracy na jej terenie. Liczba miejsc pracy w Gminie pokrywa ok. 81% potrzeb lokalnego rynku pracy - dla 8,6 tys. aktywnych zawodowo mamy bowiem do dyspozycji około 7 tys. miejsc pracy, a i te częściowo zajmowane są przez dojeżdżających spoza gminy, między innymi przez osoby o wyższych kwalifikacjach, których brakuje mieszkańcom gminy, jak również przez osoby mieszkające w miejscach jeszcze bardziej odległych od lepszych rynków pracy.

Przyjmując szacunkowo, że tylko 300 miejsc pracy jest zajęta przez osoby dojeżdżające spoza Gminy otrzymujemy wielkość 1600 jako liczbę osób wyjeżdżających do pracy poza Gminę. Oznacza to, że ok. 18,6 % aktywnych zawodowo musi pracować poza Gminą.
Rozłąka (przypadku wyjazdów za granicę), jak i codzienne dojazdy do pracy rzutują na jakość życia mieszkańców. Należy jednocześnie dodać, że duża część podmiotów (np. w budownictwie) świadczy swoje usługi poza Gminą, często na trójmiejskim rynku pracy. Osoby te w naszym bilansie nie są ujęte w pozycji wyjazdów do pracy, gdyż zarejestrowane są jako podmioty w gminie Sierakowice.
Powyższy bilans miejsc pracy ma charakter szacunkowy, gdyż wielu rolników szuka dodatkowego źródła dochodów.

5) Źródła utrzymania ludności

Kluczowym pytaniem, które stawia się przed każdą jednostką terytorialną jest pytanie o funkcję gminy. Pytanie to jest formułowane na różne sposoby: z czego głównie żyją mieszkańcy gminy lub jakie są główne źródła utrzymania ludności gminy.
Oficjalne informacje na temat źródeł utrzymania ludności pochodzą z NSP 2002, gdyż następny NSP nie obejmował już tej problematyki. W 2002 głównym źródłem utrzymania 2/3 gospodarstw domowych

(2753) w gminie była praca. Udział ten w gminie Sierakowice był dużo wyższy od wielu innych gmin wiejskich, w których już tylko połowa gospodarstw utrzymuje się z pracy.

Praca we własnym gospodarstwie rolnym stanowiła źródło utrzymania 726 gospodarstw. Tylko 1/3 wszystkich gospodarstw utrzymywała się z innych źródeł dochodu, w tym ze źródeł niezarobkowych: emerytury, renty, zasiłki dla bezrobotnych.

Struktura źródeł utrzymania w Gminie była efektem młodszej struktury wieku ludności, ale też chyba mniejszej skłonności np. w porównaniu z NDG do sięgania po zasiłek dla bezrobotnych i większej możliwości pracy za granicę.

Tabela nr 22. Źródła dochodów gospodarstw rolnych wg Powszechnego Spisu Rolnego 2010 r.

Wyszczególnienie	*Sierakowice*		*Nowy Dwór*	
Ogółem	**1163**	**100,00%**	**626**	**100,00%**
Z dochodem z działalności rolniczej	1120	96,3%	598	95,5%
Z dochodem z renty i emerytury	317	27,3%	111	18,7%
Z dochodem z pozarolniczej działalności gospodarczej	240	20,6%	74	11,8%
Z dochodem z pracy najemnej	345	29,7%	210	33,5%
Z dochodem z innych niezarobkowych źródeł poza emeryturą i rentą	255	21,9%	9	1,4%
Bez dochodów z działalności rolniczej	43	3,7%	27	4,3%
Bez dochodów z rent i emerytur	846	72,7%	514	82,1%
Bez dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej	923	79,4%	552	88,2%
Bez dochodów z pracy najemnej	818	70,3%	416	66,5%
Bez dochodów z innych niezarobkowych źródeł poza emeryturą i rentą	908	78,1%	617	98,6

Źródło: Powszechny Spis Rolny 2010 rok

Łącząc informacje dotyczące rynku pracy z informacjami o źródłach utrzymania stwierdzamy że w NSP 2002 - 17,3 % (726) gospodarstw (nie ludności) deklarowało utrzymywanie się z pracy we własnym gospodarstwie rolnym.

Odmienną informację dostarcza Spis Rolny 2010 w Tabeli nr 22, według której w 2010 było 1163 gospodarstwa, z których aż ok. 900 deklarowało brak innych dochodów z pozarolniczej działalności. Przyjmując że w gminie jest ok. 4 900 gospodarstw domowych, możemy podtrzymać ocenę, że rolnictwo nie jest najczęstszym źródłem utrzymania w gminie, gdyż z obydwu spisów wynika, ze jest źródłem utrzymania nie więcej niż 20% gospodarstw. Rolnictwo pozostaje jednak najważniejsze jeżeli za kryterium weźmiemy użytkowanie gruntów.

Z emerytur rent i zasiłków utrzymywało się w 2002 aż 31 % gospodarstw. Od momentu NSP 2002 wzrosła liczba osób w wieku emerytalnym, spadła zapewne liczba pobierających zasiłek dla bezrobotnych, zatem można przewidywać, że z niezarobkowych źródeł utrzymania żyje ok. 30 %

gospodarstw i jest to odsetek relatywnie niski, ze względu na młodą strukturę ludności. Wiele gospodarstw emerytury i renty łączy z dochodami z rolnictwa (Tabela nr 22).

Większość gospodarstw domowych gminy Sierakowice utrzymuje się z pracy poza rolnictwem, a pracujący poza rolnictwem stanowią ponad 2/3 aktywnych zawodowo mieszkańców gminy. Należy zatem stwierdzić, że działalność pozarolnicza jest podstawowym źródłem utrzymania ludności Gminy. W działalności pozarolniczej istotną rolę odgrywa praca poza terenem Gminy, co nasuwa wniosek, że funkcja „sypialniana" lub inaczej zwana „dojazdową" jest znaczącą funkcją Gminy.

Trudniej ocenić, na ile dochody z obsługi ruchu turystycznego i rekreacyjnego są istotne dla budżetów dochodów domowych w Gminie, są one bowiem ukryte pod pojęciem dochodów z pracy. Podmiotów świadczących usługi turystyczne na terenie Gminy było w 2013 roku - 39, a wielkość ruchu turystycznego w innych dokumentach strategicznych Gminy ocenia się na 6 tys. w lecie, a poniżej jednego tysiąca w zimie. Nie są to liczby dające podstawę do orzekania, że funkcja turystyczno-rekreacyjna jest obecnie główną funkcja gminy.

Możemy zatem powtórzyć za innymi dokumentami, że gmina Sierakowice ma charakter rzemieślniczo- usługowo- rolniczy, a turystyka ma charakter dodatkowy. Natomiast niedobór miejsc pracy powoduje wzrost funkcji wyjazdowej.

III.3.4. Usługi dla ludności

1) Oświata i wychowanie

Wychowanie przedszkolne

Wychowanie przedszkolne w gminy realizowane jest w 10 oddziałach przedszkolnych znajdujących się:

- w szkołach podstawowych lub zespołach szkół,
- w Samorządowym Przedszkolu w Sierakowicach,
- w Punkcie Przedszkolnym przy szkole w Mojuszu.

Są to placówki publiczne finansowane przez gminę.

Ponadto na terenie gminy działają 4 przedszkola niepubliczne oraz Zespół Szkolno - Przedszkolny „Mała Szkoła".

Łącznie z wychowania przedszkolnego w gminie korzysta 738 dzieci w 34 oddziałach.

Tabela nr 23. Wykaz placówek przedszkolnych poza placówkami w szkołach w gminie Sierakowice

Przedszkole	*Liczba dzieci*	*Liczba oddziałów*	*Liczba etatów nauczycielskich*
Samorządowe Przedszkole w Sierakowicach ul. Kubusia Puchatka 5	172	5	9,54
Przedszkole „Chatka Puchatka" w Gowidlinie ul. Kartuska 16	39	2	3,0
Przedszkole„Bajeczny Ogród„w Sierakowicach ul. Mirachowska 27	13	1	1,0

Przedszkole „Nibylandia" w Sierakowicach ul. Kościerska 19	18	2	1,26
Przedszkole w Szopie	24	1	1,15
Punkt Przedszkolny przy S.P. w Mojuszu	14	1	2,0

Źródło: Urząd Gminy dane na rok szkolny 2015/2016.

Na koniec 2014 r. w gminie było (wg GUS) 1325 dzieci w wieku 3-6 lat. Poziom uczestnictwa w opiece przedszkolnej dzieci wynosi około 55%. Jest to udział porównywalny do udziałów w wielu innych gminach wiejskich województwa pomorskiego.

Szkolnictwo podstawowe i gimnazjalne

W roku szkolnym 2015/2016 w 7 szkołach podstawowych i 3 zespołach szkół podporządkowanych samorządowi gminnemu uczyło się łącznie 2 438 dzieci zorganizowanych w 128 oddziałów szkół podstawowych i gimnazjalnych. Ponadto w 11 oddziałach niepublicznych uczyło się 174 dzieci. Średnio na jeden oddział przypadało 19 uczniów.

Tabela nr 24. Szkolnictwo podstawowe i gimnazjalne

Szkoła	*Liczba uczniów - oddziały przedszkolne - szkoła podst. - gimnazjum*	*Liczba oddziałów 1. oddziały przedszkolne 2. szkoła podst. 3.gimnazjum*	*Liczba etatów nauczycielskich*	*Szkoła posiada:*
Placówki publiczne				
Zespół Szkół w Gowidlinie ul. Prymasa Wyszyńskiego 5	83 207 107	3 9 6	35,9	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Jelonku Jelonko 5	12 61	1 5	10,1	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Zespół Szkół w Kamienicy Królewskiej ul. Szkolna 19	23 120 84	1 7 4	22	Boisko sala gimnastyczna biblioteka pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Lisich Jamach	23 128	1 7	12	Boisko Biblioteka

				Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Łyśniewie Łyśniewo Sierakowickie 17	16 57	1 6	8,5	Boisko Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Mojuszu Mojusz 23	14 76	1 6	9,37	Boisko biblioteka pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Puzdrowie Puzdrowo 23	25 83	1 6	12,15	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Sierakowicach ul. Kubusia Puchatka 7	185 858	8 32	56	Boisko sala gimnastyczna biblioteka pracownia komputerowa
Zespół Szkół w Tuchlinie Tuchlino 16B	37 122 60	2 6 3	19,73	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Załakowie Załakowo 6	24 106	2 6	13,5	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Gimnazjum w Sierakowicach ul Spacerowa 14	548	23	46,7	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Placówki niepubliczne				
Zespół Szkolno - Przedszkolny „Mała Szkoła" w Szopie Szopa 8	24 62	1 6	10,5	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Gimnazjum w Szopie Szopa 8	87	4	6,66	

Źródło: Urząd Gminy dane na rok szkolny 2015/2016, przeliczenia własne

Szkoły dysponowały łącznie 199 pomieszczeniami do nauki, co oznacza że na jedno pomieszczenie przypadało 15 uczniów.

Szkolnictwo specjalne

Na terenie gminy Sierakowice działają 2 placówki zajmujące się opieką i nauczaniem dzieci wymagających specjalnej troski; są to:

- Ośrodek Rehabilitacyjno Wychowawczy w Szklanej finansowany przez Starostwo i Fundację Pomocy Dzieciom Niepełnosprawnym „Uśmiech Dziecka". Jest to ośrodek dzienny, w którym z rehabilitacji i nauki korzysta 40 dzieci starszych, a około 100 dzieci w wieku do lat 5 korzysta wyłącznie z rehabilitacji,
- Ośrodek Rehabilitacyjno - Edukacyjno - Wychowawczy Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym w Sierakowicach. Korzysta z niego 26 dzieci z upośledzeniem umiarkowanym, znacznym i głębokim. Dzieci mają tu bardzo dobrą opiekę specjalistów, bowiem na czworo dzieci przypada dwóch opiekunów.

Szkolnictwo ponadgimazjalne

Na terenie gminy funkcjonuje Zespół Szkól Ponadgimnazjalnych w Sierakowicach ul. Dworcowa 3, w tym:

- Zasadnicza Szkoła Zawodowa o 6 oddziałach, w których uczy się 162 uczniów,
- Technikum o specjalnościach: żywienie i usługi gastronomiczne, ekonomia, agrobiznes,
- Liceum Ogólnokształcące kształcące w dwóch profilach: europejsko - informatycznym, fotograficzno - dziennikarskim.

W dyspozycji szkół są: boisko, sala gimnastyczna, biblioteka, pracownia komputerowa. Na terenie gminy funkcjonuje też Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych. Do szkół ponadgimnazjalnych przyjeżdża młodzież z okolicznych gmin, a nawet spoza powiatu (z gminy Czarna Dąbrówka).

2) Ochrona zdrowia

Zakłady Opieki Zdrowotnej

Opiekę zdrowotną w gminie zapewnia Kaszubskie Centrum Medyczne w Sierakowicach przy ul. Lęborskiej 34. Jest to ośrodek nowoczesny, bardzo dobrze wyposażony i oferujący szeroki zakres usług. Usługi medyczne świadczy obecnie 31 lekarzy specjalistów w zakresie zarówno podstawowej jak i specjalistycznej opieki zdrowotnej. Istnieje tu również nocno - świąteczna opieka medyczna. Pacjenci mogą skorzystać z następujących poradni ogólnej,dziecięcej, ginekologiczno - położniczej, kardiologicznej, neurologicznej, okulistycznej, otolaryngologicznej, stomatologicznej, chirurgii ogólnej, chirurgii urazowo-ortopedycznej oraz gabinetu zabiegowego i szczepień, usług diagnostycznych: EKG, RTG, USG i punktu pobrań laboratoryjnych.

Nocna i świąteczna opieka zdrowotna świadczona jest na terenie Centrum przez NZOZ Centrum Medyczne "KASZUBY" sp. z o. o.

Na terenie Kaszubskiego Centrum Medycznego w Sierakowicach ma również swoją siedzibę:
Zakład Rehabilitacji Leczniczej NZOZ Beavita i Poradnia kardiologiczna NZOZ COR-GYN.

Usługi stomatologiczne świadczą dodatkowo 4 prywatne gabinety.

Na terenie gminy w Sierakowicach funkcjonują 4 apteki. Na koniec 2013 na aptekę przypadało:

- w województwie pomorskim 3366 mieszkańców
- powiecie kartuskim 4100 mieszkańców
- **w gminie Sierakowice** **4702 mieszkańców**
- w gminie Nowy Dwór Gdański 2583 mieszkańców.

Nasycenie aptekami jest wprawdzie gorsze od porównywanych zbiorowości, ale należy pamiętać, że Sierakowice w przeciwieństwie do Nowego Dworu nie są miastem.

Ośrodek pomocy społecznej

Na terenie gminy Sierakowice działa Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej. Znajdujący się w Sierakowicach ul Lęborskiej 34. Zajmuje się on głównie rozdziałem zasiłków stałych i okresowych oraz zasiłków celowych, realizując trzy ustawy w ramach zabezpieczenia społecznego: ustawy o pomocy społecznej, ustawy o świadczeniach rodzinnych, ustawy o pomocy uprawnionym do alimentów.

Rzeczywistą liczbę rodzin i osób objętych pomocą społeczną w 2013 r. na terenie gminy przedstawia Tabela nr 25.

Tabela 25.Rzeczywista liczba rodzin i osób objętych pomocą w 2013 roku

Wyszczególnienie	Liczba osób którym przyznano świadczenie	Liczba rodzin	Liczba osób w rodzinach
Świadczenia przyznane w ramach zadań zleconych i własnych	1211	670	2482
Świadczenia przyznane w ramach zadań zleconych	0	0	0
Świadczenia przyznane w ramach zadań własnych	1211	670	2482
Pomoc udzielona w postaci pracy socjalnej - ogółem	-	461	1917
w tym wyłącznie w postaci pracy socjalnej	-	43	154
Źródło:Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej na koniec 2013 r.			
	1526	646	2284
Źródło: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej na koniec 2015 r			

Tabela nr 26. Powody przyznania pomocy w 2013 roku

Powód trudnej sytuacji życiowej	Liczba rodzin	Liczba osób w rodzinach
Ubóstwo	461	1817
Sieroctwo	0	0

Bezdomność	6	6
Potrzeba ochrony macierzyństwa	207	1243
Bezrobocie	201	765
Niepełnosprawność	290	884
Długotrwała lub ciężka choroba	326	965
Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzeniu gospodarstwa domowego	212	921
Przemoc w rodzinie	17	74
Alkoholizm	56	18
Trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	7	17
Zdarzenia losowe	4	13

Źródło: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej na koniec 2013 r.

3) Życie kulturalne gminy

a) Gminny Ośrodek Kultury (GOK)

Zasadnicza część działalności kulturalnej w gminie koncentruje się wokół Gminnego Ośrodka Kultury mieszczącego się w Sierakowicach przy ul. Kartuska 27. Podstawowym celem ośrodka jest włączenie społeczności gminy do aktywnego uczestnictwa w kulturze oraz jej współtworzenie przez organizację wydarzeń kulturalnych, edukację kulturalną, promocję kultury lokalnej.

Do zadań GOK należy w szczególności:

- wypracowanie programu działalności kulturalno - wychowawcze,
- inspirowanie i opieka nad działalnością zespołów folklorystycznych, muzycznych, tanecznych, teatralnych,
- współdziałanie z organizacjami sportowo-turystycznymi w krzewieniu kultury fizycznej,
- prowadzenie pracy środowiskowej, organizowanie imprez oświatowych, artystycznych,
- rozrywkowych dla mieszkańców,
- utrwalanie tradycji regionalnych oraz popularyzacja osiągnięć kulturalnych regionu Ziemi Kaszubskiej, Pomorza i innych regionów,
- organizowanie różnorodnych form pracy z dziećmi i młodzieżą,
- organizowanie obchodów z okazji ważnych dla historii Polski i regionu dat w formie przeglądów, konkursów, wystaw, festiwali i innych imprez kulturalno-oświatowych,
- prowadzenie rejestru działalności placówek upowszechniania kultury koordynacja rozwoju turystyk i wiejskiej i promocja gminy.

Strukturę wewnętrzną GOK- u tworzą: Punkt Informacji Turystycznej, Stała Ekspozycja Muzealna, Sekcje gry na instrumentach, Zespoły taneczne: Kaszubski Zespół Pieśni i Tańca Sierakowice oraz Formacja Tańca Nowoczesnego Black Dance, Młodzieżowa Orkiestra Dęta Gminy Sierakowice, Sekcja Sztuki Ludowej.

b) Biblioteka Publiczna Gminy Sierakowice

Biblioteka Publiczna Gminy Sierakowice przy ul. Dworcowej 1 posiada filię w Gowidlinie oraz dwa punkty biblioteczne w szkołach podstawowych, we wsiach Łyśniewo Sierakowickie i Załakowo. Biblioteka popularyzuje literaturę i organizuje różnego rodzaju imprezy dla czytelników, głównie dla dzieci. Są to spotkania autorskie, konkursy, wystawy zajęcia, warsztaty itp.

Biblioteka dysponuje 9 komputerami w tym 5 dla czytelników, wszystkie z dostępem do internetu.

Na koniec 2013 roku w Bibliotece było: 28000 książek, 2100 czytelników, ok. 36200 wypożyczeń na zewnątrz w przeciągu roku, tj nie całe 2 wypożyczenia na mieszkańca licząc łącznie z dziećmi w wieku przedszkolnym.

c) Czynne obiekty sakralne

Na terenie gminy wierni wyznania rzymsko-katolickiego mają do dyspozycji następujące obiekty sakralne:

- w Sierakowicach: kościół p.w. św. Marcina, kościół p.w. Jana Chrzciciela.Parafia ta ma jeszcze kościół filialny w Mojuszu,
- w Gowidlinie p.w. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny,
- w Tuchlinie p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej,
- w Kamienicy Królewskiej p.w. Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Ponadto parafia Kamienicy Królewskiej posiada kościół filialny w miejscowości Łyśniewo Sierakowickie.

Na jedną parafię przypada średnio około 3,7 tys. mieszkańców gminy.

d) Cmentarze

Zmarli chowani są na pięciu cmentarzach przy kościołach parafialnych: w Sierakowicach, w Gowidlinie,w Kamienicy Królewskiej, w Tuchlinie oraz przy kościele filialnym w Łyśniewie.

Gmina nie posiada cmentarza komunalnego, Gmina nie zgłasza też zapotrzebowania odnośnie powiększenia już funkcjonujących cmentarzy.

4) Baza noclegowa

Gmina Sierakowie posiada dość bogatą bazę noclegowa, głównie w kwaterach agroturystycznych i pokojach gościnnych.

Według stanu na sierpień 2014 r. zarejestrowanych było 259 pokoi z liczbą miejsc noclegowych: całorocznych - 594 a sezonowych - 724.

Rozmieszczenie obiektów przedstawia Tabela nr 27.

Tabela nr 27. Obiekty turystyczne w gminie Sierakowice - ośrodki wypoczynkowe, zajazdy, gościńce

L.p.	*Miejscowość*	*Liczba pokoi*	*Miejsca całoroczne*	*Miejsca sezonowe*
1	Gowidlino	39	20	100
2	Kamienica Królewska	2	-	4
3	Sierakowice	18	42	42

Tabela nr 27. Obiekty turystyczne w gminie Sierakowice - ośrodki wypoczynkowe, zajazdy, gościńce

L.p.	Miejscowość	Liczba pokoi	Miejsca całoroczne	Miejsca sezonowe
4	Skrzeszewo	4	-	8
5	Tuchlino	8	34	34
6	Załakowo	4	12	12
	Razem	75	108	200

Źródło: dane Urzędu Gminy na koniec sierpnia 2014 r.

Tabela nr 28. Kwatery agroturystyczne i pokoje gościnne w gminie Sierakowice

L.p.	Miejscowość	Liczba pokoi	Miejsca całoroczne	Miejsca sezonowe
1	Bukowo (obręb Paczewo)	4	14	12
2	Gowidlino	59	123	161
3	Kamienica Królewska	25	79	161
4	Kamienicki Młyn	12	34	34
5	Łyśniewo Sierakowickie	3	8	8
6	Mojuszewska Huta	2	10	10
7	Nowalczysko	2	5	5
8	Sierakowice	9	26	26
9.	Tuchlino	15	43	43
7	Załakowo i Skrzeszewo	53	146	146
	Razem	184	486	

Źródło: dane Urzędu Gminy na koniec sierpnia 2014 r.

5) Obiekty sportowe i rekreacyjne

Na terenie Gminy znajdują się miejscowości o silnie rozwiniętej funkcji turystyczno - rekreacyjnej; są to: Gowidlino, Lemany, Załakowo i Kamienica Królewska. Jednocześnie całą Gminę należy uznać za dobrze wyposażoną w obiekty sportowo - rekreacyjne. Mieszkańcy mają do dyspozycji:

- w Sierakowicach: kompleks boisk trawiastych, pełnowymiarowe boisko, boisko niepełnowymiarowe z nawierzchnią sztuczną, „Biały Orlik" - funkcjonujący latem i zimą a w nim: boisko zielone ze sztuczną nawierzchnią, boisko wielofunkcyjne, kort tenisowy, 3 przyszkolne hale sportowe,
- w Gowidlinie: wielofunkcyjny pełnowymiarowy stadion, „Orlik"i boisko zielone, salę przyszkolną w Zespole Szkół,
- w Kamienicy Królewskiej: „Orlik" , pełnowymiarowy stadion z zapleczem, salę przy Zespole Szkół, Przystań Jachtową UKS „Wiking",
- w Puzdrowie: boisko przyszkolne, salę gimnastyczną,
- w Tuchlinie: boisko przyszkolne, salę gimnastyczną (w planach budowa nowej).

Dzieci mogą korzystać czterech placów zabaw znajdujących się w Sierakowicach, Gowidlinie oraz Szklanej.

Kąpieliska znajdują się: w Gowidlinie przy ośrodku wypoczynkowym „Słoneczna Zatoka", w Kamienicy Królewskiej nad jez. Junno i nad jez. Kamienickim, w Załakowie nad jez. Świętym - ośrodek „Na Gwizdówce".
Ponadto szkoły podstawowe dla których organem prowadzącym jest Gmina Sierakowice posiadają również place zabaw.

III.3.5.Zasoby mieszkaniowe

1) Wielkość zasobów mieszkalnictwa rodzinnego

Według GUS w końcu 2014 r. na terenie gminy Sierakowice było:

- 4210 mieszkań,
- 19 700 izb o powierzchni użytkowej - 415,5 tys. m^2.

Oznacza to, że na mieszkańca przypadało 22,1 m^2, a na izbę 0,9 osoby, przy czym do izb zalicza się kuchnię, o ile ma okno i powierzchnię powyżej 4 m^2.

2) Ocena warunków zamieszkiwania

Wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych w Gminie wskazują na gorsze ich zaspokojenie niż na innych obszarach województwa pomorskiego (Tabela nr 29). Wskaźniki różnią się też (na niekorzyść) od średniej dla terenów wiejskich województwa. Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę w gminie jest prawie o 3 m^2 niższa od przeciętnej w gminach wiejskich województwa i w województwie ogółem. Jedną z przyczyn jest zapewne wyższa dzietność rodzin, za którymi „nie nadąża" proces powiększania powierzchni mieszkaniowej.

Tabela nr 29. Gmina Sierakowice - wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na tle województwa pomorskiego

Wyszczególnienie	*Liczba mieszkań na 1000 ludności*	*Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania*	*Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę*	*Przeciętna liczba osób*	
				na mieszkanie	*na izbę*
Województwo pomorskie[1)]	358	71,6	25,6	2,8	0,7
Gminy wiejskie woj. pomorskiego[1)]	268	93,0	24,9	3,7	0,8
Powiat kartuski[1)]	262	104,5	27,4	3,8	0,8
Gmina Sierakowice[1)]	**224**	**98,7**	**22,1**	**4,5**	**0,9**
Gmina Sierakowice[2)]	**223**	**99**	**21,16**	**4,46**	**-**

1) Dane GUS na 31.12.2012 r.
2) Dane ze strony http/gdansk.sta.gov.pl statystyczne vademecum samorządowca na 31.12.2014 r

O gorszych warunkach zamieszkiwania w gminie Sierakowice świadczy też zły wskaźnik samodzielności zamieszkiwania: 130 gospodarstw domowych przypada na 100 mieszkań, co można interpretować, że w co trzecim mieszkaniu zamieszkują dwa gospodarstwa domowe.
Zestawienie liczby mieszkań (122) oficjalnie oddanych do użytku na terenie gminy w latach 2008-2012 z liczbą zawartych w tym okresie małżeństw (687) nasuwa wniosek, że zdecydowana większość młodych małżeństw nie usamodzielnia się mieszkaniowo w okresie zawarcia związku, a jeżeli usamodzielnia - to poza terenem gminy, czego jednak nie potwierdzają dane o ruchu migracyjnym.

Reasumując: warunki zamieszkiwania i proces budowlany nie wskazują na dobre, czy też rychłe zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych na przeciętnym polskim poziomie, który to jest znacznie niższy od europejskiego. Porównania z innymi gminami kaszubskimi nasuwa wniosek, że albo ludność jest uboższa lub też zwleka z decyzją osiedleńczą. Najbardziej prawdopodobne jest, że obie przyczyny powodują zwłokę w realizacji samodzielnego domu lub mieszkania.

Kiepskie warunki mieszkaniowe rzutują na możliwości ruchu turystycznego. Dla gmin o wysokich walorach rekreacyjno - turystycznych charakterystyczne są relatywnie lepsze niż w innych gminach warunki mieszkaniowe; część zasobów sezonowo udostępniana jest bowiem odwiedzającym w gminie. W przypadku „ciasnoty" wykazywanej przez Gminę trudno mówić o bogatej ofercie u miejscowej ludności.

Tabela nr 30. Wskaźniki charakteryzujące warunki zamieszkania w gminie Sierakowice

Wyszczególnienie	2003 rok	2007 rok	2014 rok
Liczba mieszkań na 1000 mieszkańców	234	225	224
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania w m^2	92,5	93,1	98,7
Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę	21,6	20,9	22,1
Przeciętna liczba osób na mieszkanie	4,3	4,4	4,5
Przeciętna liczba osób na izbę	0,9	1,0	0,9

Źródło: dane GUS na koniec 2014 r. i przeliczenia własne.

W ostatnich latach 10-ciu latach (Tabela nr 30) nie widać na terenie gminy znaczącej poprawy warunków zamieszkania - wzrosła tylko średnia wielkość mieszkań. Wzrasta natomiast przeciętna liczba osób na mieszkanie. Co gorsze, maleje liczba mieszkań na 1000 mieszkańców. Wskaźniki takie są spotykane w gminach rolniczych pozbawionych funkcji turystyczno - wypoczynkowej.
W przypadku gminy Sierakowice posiadającej duże aspiracje i predyspozycje do funkcji rekreacyjno - turystycznej, wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych poniżej średniej należy interpretować jako słabą sytuację materialną ludności.
Z oglądu Gminy wiadomo, iż występują tu duże domy podwyższające średnią gminną, zatem oznacza to, że jednocześnie jest bardzo wiele rodzin mieszkających w domostwach przegęszczonych o niskim wskaźniku m^2 na osobę. Świadczy to o znacznej dywersyfikacji ludności gminy pod względem dochodów ludności.

3) Poziom wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej

Na ocenę warunków zamieszkiwania wpływa poziom wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej.

Tabela nr 31. Mieszkania wyposażone w instalacje - w % ogółu mieszkań (stan w dniu 31.12. 2014 r. wg GUS.)

Wyszczególnienie	*Wodociąg*	*Kanalizacja - łazienka*	*Centralne ogrzewanie*
Gmina Sierakowice	**99,2**	**91,4**	**84,3**
Nowy Dwór Gdański	99,1	96,2	84,7
Powiat kartuski	98,8	92,6	85,6
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	97,6	90,2	77,9

Źródło: dane GUS stan w dniu 31.12. 2014 r. i przeliczenia własne

III.4.Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego uzbrojenia terenów

III.4.1.Zaopatrzenie w wodę

1) Wodociągi

W gminie Sierakowice ok. 94 % mieszkańców zaopatrywana jest w wodę ze zbiorowych systemów wodociągowych zasilanych z 13 ujęć wody. Jedynie kilka niewielkich osad oraz pojedyncze siedliska rolne położone w znacznej odległości od istniejących wodociągów, korzystają ze studni indywidualnych.

Długość sieci wodociągowej w gminie Sierakowice na koniec 2015 r. wynosiła 289,3 km, w tym sieci magistralnej 17,7 km, sieci rozdzielczej 271,6 km.

Tabela nr 32. Zestawienie ujęć wody w gminie Sierakowice[23]

L.p.	*Lokalizacja ujęcia*	*Zasięg obsługi*
1	Sierakowice ul. Lęborska	Sierakowice, Paczewo, Bukowo, Migi, Poręby, Karczewko
2	Sierakowice - Janowo	
3	Puzdrowo	Puzdrowo, Puzdrowski Młyn, Łyśniewo Sierakowickie, Łyśniewo Wybudowane
4	Tuchlino	Tuchlino, Karłowo, Rębienica Wodociąg połączony z wodociągiem w Puzdrowie
5	Gowidlino	Gowidlino, Gowidlinko i Kawelki.

23 *Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

Tabela nr 32. Zestawienie ujęć wody w gminie Sierakowice		
L.p.	Lokalizacja ujęcia	Zasięg obsługi
6	Kamienica Królewska	Kamienica Królewska, Kamienicki Młyn, Pałubice, Załakowo, Skrzeszewo
7	Bącka Huta	Bącka Huta, Szopa, Łączki oraz Bącz w gminie Kartuzy
8	Mojusz	Mojusz
9	Szklana	Mojuszewska Huta, Szklana Patoki, Mrozy, Dąbrowa Puzdrowska, Stara Maszyna, Wygoda, Srocze Góry, Kamienicka Huta, Jagodowo Wodociąg połączony z wodociągiem w Sierakowicach
10	Lisie Jamy	Lisie Jamy, Długi Kierz
11	Jelonko	Jelonko, Sierakowska Huta, Welk Wodociąg połączony z wodociągiem w Szklanej
12.	Kujaty	Kujaty, Zrębisko
13.	Stara Huta	Stara Huta, Lemany, Smolniki oraz część zachodnia Gowidlina Wodociąg połączony z wodociągiem w Gowidlinie

Miejscowość Borowy Las - zaopatrywana jest w wodę z ujęcia i sieci w gminie Sulęczyno.

Miejscowość Leszczynki - zaopatrywana jest w wodę z ujęcia i sieci w gminie Stężyca.

2) Ujęcia wody[24]

Woda czerpana jest z ujęć podziemnych, ujmujących wody czwartorzędowego poziomu wodonośnego. Woda surowa ze wszystkich ujęć wody oraz woda pitna dostarczana do odbiorców spełniają wymagania określone w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 20 kwietnia 2010 r. dotyczące wskaźników fizyko-chemicznych, organoleptycznych i bakteriologicznych.

a) Ujęcie Sierakowice ul. Lęborska.

Ujęcie składa się z trzech studni głębinowych i stacji uzdatniania wody. Zlokalizowane jest na działkach nr 171/9, 171/15, 171/17 w Sierakowicach.

- studnia Nr 1 - o głębokości 97,0 m, rok budowy 1970, wydajność eksploatacyjna Q = 100 m^3/h,
- studnia Nr 3 - o głębokości 115,0 m, rok budowy 1980, wydajność eksploatacyjna Q = 40,0 m^3/h,
- studnia Nr 4A - o głębokości 130,0 m, rok budowy 1990, posiada wydajność eksploatacyjną Q = 25,0 m^3/h.

Zasoby eksploatacyjne ujęcia w wysokości Q = 120,0 m^3/h przy depresji s = 4,4 m - 28,0 m zostały zatwierdzone przez Urząd Wojewódzki w Gdańsku decyzją nr OŚ - IV - 8535/8428/80 z dnia 14. 08. 1980 r.

24 *Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

Stacja uzdatniania wody zlokalizowana jest na działce nr 171/15 obok studni Nr 4A. Wyposażona jest w trzy hydrofory V = 3,5 m^3 każdy, pięć odżelaziaczy, dwie sprężarki, chlorator.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z tego ujęcia w ilości: $Q_{d\ max}$ = 1370,0 m3/d; $Q_{d\ śr}$ = 1080,0 m^3/d; $Q_{h\ max}$ = 100,0 m^3/h zostało wydane przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr 6223 - 34/2004 z dnia 24. 09. 2004 - ważne do 30. 09. 2014 r.
Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

b) Ujęcie Sierakowice - Janowo

Składa się z trzech studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działkach 139/3 i 141/1:

- studnia Nr 1 - o głębokości 44,0 m, wykonana w 1993 r., wydajność eksploatacyjna Q = 45,0 m^3/h przy depresji s = 6,0 m,
- studnia Nr 2 - o głębokości 110,0 m, wykonana w 1993 r., wydajność eksploatacyjna Q = 62,0 m^3/h przy depresji s = 6,0,
- studnia Nr 3 - o głębokości 66,0 m, wykonana w 2005 r., wydajność eksploatacyjna Q = 63,5 m^3/h przy depresji s = 14,0 m.

Stacja wodociągowa znajduje się w budynku wolno stojącym, na działce nr 139/3. Woda ze studni tłoczona jest do SUW. Ujęcie i stacja uzdatniania pracują w systemie jednostopniowego filtrowania wody i dwustopniowego filtrowania wody. Wewnątrz budynku znajdują się dwa równoległe układy uzdatniające składające się z mieszacza wodno - powietrznego i trzech filtrów zamkniętych o średnicy 1800 mm. Sprężone powietrze dostarczane jest przez sprężarkę i zbiornik sprężonego powietrza do aeratorów w czasie pracy pompy głębinowej.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości Q = 163,5m^3/h, przy depresji s = 11,1 m - 14,0 m (z pierwszego poziomu wodonośnego Q = 101,0 m^3/h, z drugiego poziomu wodonośnego w wysokości Q = 62,5 m^3/h decyzją Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku Nr ŚR/S-IV-7441-1/19/05 z dnia 18.10.2005 r.,
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód podziemnych na ujęciu Sierakowice - Janowo w ilości $Q_{d\ max}$ = 1745 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 1200 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 160 m^3/h zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R./B.6223-68/09 z dnia 03. 11. 2014 r. Ważne 10 lat.
Wybudowano dwa zbiorniki wodociągowe po 750 m^3 każdy.

c) Ujęcie wody w Puzdrowie

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 389/15 w Puzdrowie.
Studnie posiadają głębokość: studnia Nr 1 - 37,6 m, studnia Nr 2 - 40,0 m.
Stacja uzdatniania wody znajduje się w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w jeden zbiornik hydroforowy V = 3,6 m^3 i cztery odżelaziacze ø 500 mm.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: Studnia Nr 1 - Q = 25,0 m^3/h przy depresji s = 5,35 m, Studnia Nr 2 - Q = 32,0 m przy depresji s = 2,0 m decyzją Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku Nr 0-IV-8535/10745/92.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód czwartorzędowych na ujęciu w Puzdrowie w ilości $Q_{d\ max}$ = 355,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 200,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 32,0 m^3/h zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R6341.13.2011.IB z dnia 18.05.2011r. Ważne 10 lat.
Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

d) Ujęcie wody w Tuchlinie

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działkach nr 170/12 i 170/24 w Tuchlinie.
Studnie posiadają głębokość: studnia Nr 1 - 57,6 m, studnia Nr 2 - 55,0 m.
Stacja uzdatniania wody zlokalizowana jest na działce nr 170/12, w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w jeden hydrofor o pojemności V = 3,5 m^3 i dwa odżelaziacze ø 1000 mm. Studnie pracują na przemian.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w ilości Q = 22,7 m^3/h przy depresji s = 13,0 m decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr OŚ - IV - 8535/8796/82 z dnia 13. 07. 1982 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód podziemnych z utworów czwartorzędowych w ilości:
$Q_{dśr}$ = 180,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 22,0 m^3/h zostało wydane przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R 6341.74. 2011.IB z dnia 06. 12. 2011 r. Ważne 10 lat.

e) Ujęcie wody w Gowidlinie

Składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanej na działce nr 642/4 w Gowidlinie.
Studnie posiadają głębokość: studnia Nr 1 - 36,0 m, studnia Nr 2 - 135,5 m. Studnia Nr 1 jest studnią awaryjną.
Stacja uzdatniania wody znajduje się w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w następujące urządzenia: jeden hydrofor V = 1500 l i trzy odżelaziacze ø 900 mm. Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości Q = 41,0 m^3/h przy depresji s = 23,1 m decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, Nr O - IV - 7535/11635/98 z dnia 30. 12. 1998 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód czwartorzędowych na ujęciu w Puzdrowie w ilości $Q_{d\ max}$ = 521,7 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 210,48 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 41,0 m^3/h zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R. 6223-49/06/ib z dnia 30. 11. 2006 r., ważne 10 lat.
Stacja wodociągowa zmodernizowana w 2015 r.

f) Ujęcie wody w Kamienicy Królewskiej

Składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 199/1 w Kamienicy Królewskiej.
Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 - 85,0 m, studnia Nr 2 - 86,5 m. Studnia Nr 1 jest studnią awaryjną.
Stacja uzdatniania wody jest wyposażona w następujące urządzenia: zbiornik ciśnieniowy o pojemności V = 6,0 m^3 i zbiornik hydroforowy o pojemności V = 1,5 m^3 oraz cztery odżelaziacze ø 1000 mm.

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości Q = 45,0 m^3/h przy depresji s = 1,9 m, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr O - IV - 8535/9330/85 z dnia 15. 04. 1985 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{d\ max}$ = 572,6 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 298,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 45,0 m^3/h zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R. 6223-53/06/ib z dnia 20. 11. 2006 r.
Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

g) Ujęcie wody w Bąckiej Hucie

Ujęcie składa się z jednej studni głębinowej o głębokości 121,0 m i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 26/5. Stacja wodociągowa, którą stanowi budynek wolno stojący, jest wyposażona w trzy odżelaziacze ø 1200 mm.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: Q = 52,0 m^3/h przy depresji s = 2,9 m decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr G.P.IV - 423/6696/75 z dnia 03. 07. 1975 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{dśr}$ =145,0 zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją R. 6341,121,2013/IB z dnia 06.02.2014 r. ważne 10 lat.

h) Ujęcie wody w Mojuszu

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 72/3.
Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 - 127,2 m, studnia Nr 2 - 139,0 m.
Stacja wodociągowa mieści się w budynku wolno stojącym, jest wyposażona w następujące urządzenia: zbiornik ciśnieniowy o poj. V = 6,0 i zbiornik hydroforowy o poj. V = 1,5 i dwa odżelaziacze ø 600 mm.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: Q = 14,0 przy depresji s = 23,7 m przez PWRN w Gdańsku decyzją nr GW - V - E/2689/67 z dnia 05. 07. 1967 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{d\ max}$ = 100,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 298,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 12,0 m^3/h zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.28.2011.KMW z dnia 27. 07. 2011 r.

i) Ujęcie wody Szklana

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 81/2 w miejscowości Szklana.
Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 - 142,0 m,studnia Nr 2 - 172,5 m.
Stacja wodociągowa mieści się w budynku wolno stojącym.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: Q = 38,0 m^3/h, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku znak: GT - IV - 423/0078/75 z dnia 07. 11. 1975 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{d\ max}$ = 580,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 252,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 32,0 m^3/h zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.28.2011.KMW z dnia 17. 06. 2011 r.
Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

j) Ujęcie wody Lisie Jamy

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działkach 105/1 i 101/2 w miejscowości Długi Kierz.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 - 99,0 m, Nr 2 - 110,0 m.

Stacja uzdatniania wody mieści się w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w następujące urządzenia: jeden hydrofor o pojemności V = 4,0 m^3 i trzy filtry zamknięte ø 800 mm każdy.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w ilości: Q = 31,0 m^3/h przy s = 3,45 m, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr GP - IV - 423/6466/74 z dnia 12. 12. 1974 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{d\ max}$ = 175,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 125,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 14,60 m^3/h zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.88.2011.KMW z dnia 16. 12. 2011 r.

Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

k) Ujęcie wody Jelonko

Ujęcie składa się z jednej studni głębinowej o głębokości 137,0 m, stacji uzdatniania wody oraz zbiornika wyrównawczego wody uzdatnionej składającego się z dwóch komór o pojemności 50 m^3 każda. Wszystkie elementy ujęcia zlokalizowane są na działkach nr 499/2 i 509/2 obręb Sierakowska Huta.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 - 99,0 m, studnia Nr 2 - 110,0 m.

W stacji uzdatniania wody zainstalowany jest jeden odżelaziacz i jeden odmanganiacz.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w ilości: Q = 22,0 m^3/h decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku GP - IV - 423/6048/74 z dnia 21. 03 1974 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{d\ max}$ = 108,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 48,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 12,03$^3/h$ zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.29. 2011.KMW z dnia 11. 07. 2011 r.

l) Ujęcie wody Kujaty

Składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 511/1 w miejscowości Kujaty.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 - 113,0 m, studnia Nr 2 - 110,0 m.

Stacja wodociągowa mieści się w budynku wolno stojącym, jest wyposażona w następujące urządzenia technologiczne: jeden odżelaziacz ø 1400 mm i jeden hydrofor o pojemności V = 1,5 m^3 oraz sprężarki.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości Q = 18,1 m^3/h przy depresji s = 11,3 m, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr OS - IV - 8535/8216/78 z dnia 03. 04. 1979 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{dśr}$ = 150,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 16,3 m^3/h zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.84.2011/IB z dnia 23. 12. 2011 r.

ł) Ujęcie wody Stara Huta

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 87/3 w miejscowości Stara Huta.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 - 78,0 m, studnia Nr 2 - 78,0 m.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: Q = 37,85 m^3/h przy depresji s = 2,26 m, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr G - 423/5257/72 z dnia 22. 09. 1972 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych oraz eksploatację urządzeń związanych z poborem wody z ujęcia Stara Huta zostało wydane dla ilości $Q_{d\ max}$ = 280,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 256,0 m^3/h, Q_{hmax} = 27,0 m^3/h decyzją Starostwo Powiatowe w Kartuzach, Nr R. 6223-48/2004 z dnia 15. 11. 2004 r.

m) Strefy ochrony ujęć wody

Wszystkie omawiane wyżej ujęcia wody mają ustanowione strefy ochrony bezpośredniej, wokół ujęć nie ma konieczności ustanawiania strefy ochrony pośredniej.

n) Stan techniczny istniejących ujęć wody

Wszystkie stacje uzdatniania wody są utrzymane w dobrym stanie technicznym. Stale wykonywane są niezbędne remonty bieżące i modernizacje.

Informacje ogólne dotyczące urządzeń wodociągowych podano w Tabeli nr 33.

Tabela nr 33. Informacje dotyczące urządzeń wodociągowych w gminie Sierakowice

Parametr	*Stan na koniec 2013 roku*	*Stan na koniec 2015 roku*
Woda pobrana ze wszystkich ujęć gminnych	850 000 m^3/rok = 2328,8 m^3/śr.dobowe	740 000 m^3/rok = 2027,4 m^3/śr.dobowe
Woda pobrana na własne cele technologiczne	85 000 m^3/rok = 232,8 m^3/d ok. 10 % prod. wody	
Straty wody	70 000 m^3/rok = 191,7 m3/d ok. 8,2 %	
Zużycie wody w tym: - na cele domowe - na cele produkcyjne - na cele inne	707 000 m^3/rok = 1937,0 m^3/śr.dobowe 1704,1 m^3/d 205,5 m^3/d 27,4 m^3/d	650 000 m^3/rok = 1780,8 m^3/śr.dobowe 1493 m^3/d 205,5 m^3/d 27,4 m^3/d
Średnie zużycie wody przypadające na jednego mieszkańca	105,2 l/M/d	
Ogólna długość sieci wodociągowej, w tym: - sieci magistralnej	244,5 km 17,7 km	289,3 km 17,7 km

- sieci rozdzielczej	226,8 km	271,6 km

III.4.2. Odprowadzenie ścieków sanitarnych

1) Sieci kanalizacji sanitarnej[25]

Obecnie w gminie Sierakowice skanalizowane są wszystkie miejscowości o największej liczbie mieszkańców, wszystkie miejscowości położone w pobliżu budowanych systemów kanalizacji sanitarnej a także zabudowa rekreacyjna nad jeziorem Gowidlińskim i częściowo w Kamienicy Królewskiej. Wszystkie ścieki odprowadzane są do gminnej oczyszczalni ścieków w Sierakowicach, której modernizacja i rozbudowa zostały zakończone w 2012 roku.

Na koniec 2015 r. długość czynnej sieci kanalizacyjnej w gminie Sierakowice wynosiła ok. 170,4 km.

Ścieki do oczyszczalni odprowadzone są w następujący sposób:

a) ścieki z miejscowości Sierakowice odprowadzone są grawitacyjnie kolektorem sanitarnym ø 300,

b) ścieki z terenu gminy doprowadzone są czterema odrębnymi układami grawitacyjno - pompowymi:

Układ I: Gowidlino, Lemany, Tuchlino, Puzdrowo i część obrębu Sierakowice - ścieki odprowadzane są kolektorem tłocznym do kanalizacji sanitarnej w Sierakowicach;

Układ II: Kamienica Królewska, Załakowo - Wybudowanie i zabudowa rekreacyjna nad jeziorem Załakowskim, Pałubice, Załakowo, Pałubice Wybudowanie, Łyśniewo, Migi, Karczewo i Poręby - ścieki odcinkiem grawitacyjnym odprowadzane są bezpośrednio na oczyszczalnię ścieków w Sierakowicach;

Układ III: Bukowo, Paczewo, zabudowa między Paczewem i Sierakowicami - ścieki kolektorem tłocznym odprowadzane są do istniejącej kanalizacji sanitarnej w ul. Mirachowskiej w Sierakowicach;

Układ IV: Bącka Huta, Szopa, Mojusz, Mojuszowska Huta, Karwacja, Wygoda, Sosnowa Góra oraz Szklana, Lisie Jamy, Potoki, Mrozy, Stara Maszyna, Tuchlinek, Jelonko, Sierakowska Huta, Rębienica - ścieki kolektorem tłocznym odprowadzane są do kanalizacji sanitarnej w ul. Kartuskiej w Sierakowicach.

Na koniec 2015 roku liczba ludności, która odprowadzała ścieki do kanalizacji sanitarnej zakończonej oczyszczalnią ścieków wynosiła 9 940 osób, co stanowiło 51,9 % ogólnej liczby mieszkańców gminy.

2) Oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach[26]

Oczyszczalnia zlokalizowana jest na terenie działek 62/1 i 62/2 w Sierakowicach. Jest to oczyszczalnia mechaniczno - biologiczna, pracująca w zintegrowanym systemie mieszania azotu, fosforu i węgla organicznego w komorach osadu czynnego.

W 2013 r. zakończona została rozbudowa i modernizacja oczyszczalni. W ramach przebudowy oczyszczalni, w części mechanicznej dobudowano stanowiska krato - piaskownika wraz

25 *Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice*
26 *Dane dotyczące oczyszczalni ścieków - według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

z napowietrzaniem i wydzieloną strefą łapania tłuszczu. Punkt zlewny został wyposażony w przepływomierz ilości ścieków dowozowych oraz pomiar pH. Po części mechanicznej ścieki są kierowane w części do starego bloku biologicznego a w pozostałej części do nowo wybudowanego reaktora biologicznego składającego się z dwóch ciągów zblokowanych konstrukcyjnie w zespół obiektów technologicznych. W zakresie gospodarki osadowej, w ramach rozbudowy, dobudowana została nowa komora stabilizacji osadu. Stacja mechanicznego odwadniania i higienizacji osadu nie wymagała rozbudowy z uwagi na jej wystarczającą docelową przepustowość wynoszącą 8,0 m^3/h.
Ścieki po oczyszczeniu odprowadzane są do cieku Czarna Woda, będącego dopływem rzeki Bukowiny zlewnia Łupawy.
Oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach posiada rzeczywiste obciążenie hydrauliczne Q = 1525 m^3/d - 19062 RLM (Równoważnej Liczby Mieszkańców).
Przepustowość oczyszczalni wg pozwolenia wodnoprawnego wydanego przez Starostwo w Kartuzach nr R. 6341.33.2011/TB z dnia 31. 10. 2012 wnosi Q = 4032 m^3/d.
Ilość ścieków oczyszczanych na koniec 2016 r. wynosiła 2257 m^3/d, stopień obciążenia oczyszczalni wynosi 55,9 %.
Ilość ścieków dowożonych do oczyszczalni na koniec 2015 r. wynosiła 18,63 m^3/d, na koniec 2016 r. wynosiła 42,19 m3/d.
Długość sieci kanalizacyjnej na koniec 2015 r. wynosiła: sieci sanitarne - 170,4 km, sieci deszczowe - 13,5 km.
Uchwałą nr 55/V/15 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie likwidacji dotychczasowej aglomeracji Sierakowice i wyznaczenia aglomeracji Sierakowice wyznaczony został obszar Aglomeracji Sierakowice o równoważnej liczbie mieszkaniowców (RLM) 31 055, z dwiema oczyszczalniami ścieków w miejscowościach Sierakowice i Sulęczyno.
Aglomeracja Sierakowice obejmuje następujące miejscowości w gminie Sierakowice: Bącka Huta, Bukowo, Gowidlino, Jelonko, Kamienica Królewska, Karwacja (obręb Mojusz), Lemany, Lisie Jamy, Łyśniewo Sierakowickie, Migi, Mojusz, Mojuszewska Huta, Mrozy, Paczewo, Pałubice, Patoki, Poręby, Puzdrowo, Rębienica (obręb Tuchlino), Sierakowice, Sierakowska Huta, Sosnowa Góra (obręb Sierakowice), Stara Maszyna (obręb Mrozy), Szklana, Szopa, Tuchlinek (obręb Tuchlino), Tuchlino, Wygoda Sierakowska (obręb Sierakowice) i Załakowo.

III.4.3. Odprowadzenie wód opadowych[27]

System kanalizacji deszczowej posiada jedynie miejscowość Sierakowice. W niektórych miejscowościach gminy: Gowidlinie, Puzdrowie, Kamienicy Królewskiej istnieją pojedyncze odcinki kanalizacji deszczowej, odprowadzające wody deszczowe z kilku wpustów ulicznych. W Gowidlinie kanalizacja deszczowa istnieje w nowo wybudowanej ulicy Kardynała Wyszyńskiego (długość ok. 600 mb, ø 300).
W miejscowości Sierakowice wody opadowe odprowadzane są kolektorem ø 500 (na końcówce ø 1000) do istniejącego rowu w cieku Czarna Woda. Do tego kolektora włączone są też liczne kolektory Ø 300 w obrębie centralnej części wsi. Osobny układ kanalizacji deszczowej istnieje w obrębie zabudowy przy ul. Mirachowskiej - na wschód od torów kolejowych. Tam wody opadowe kilkoma fragmentami

27 *Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

kanalizacji deszczowej ø 300, poprzez separator, odprowadzane są do istniejącego rowu, również w zlewni cieku Czarna Woda.

III.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony

III.5.1.Ład przestrzenny - definicje, ogólne uwarunkowania

W art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zawarto następującą definicję ładu przestrzennego:

> *cyt: „Ład przestrzenny - sposób ukształtowania przestrzeni, który tworzy harmonijną całość."*

Ład przestrzenny stanowi główny cel zagospodarowania przestrzennego na poziomie planowania krajowego, regionalnego, lokalnego.

Zgodnie z „Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do 2030 r.":

> *cyt: „Ład przestrzenny oznacza uporządkowanie i harmonię pomiędzy różnymi elementami składowymi przestrzeni i funkcjami struktury przestrzennej, stanowiąc kryterium oceny jakości zmian zagospodarowania w odniesieniu do sprawności procesów społeczno - gospodarczych i jakości życia."*

Czynniki wpływające na ład przestrzenny to:

- rozmieszczenie przestrzenne funkcji w optymalnych miejscach nie powodujących konfliktów środowiskowych, krajobrazowych, społecznych,
- harmonijny kształt zabudowy - zachowanie proporcji wysokości zabudowy, ograniczenie dominant,
- harmonijna struktura użytkowania i władania, kształtu i układu działek,
- poszanowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, krajobrazu i zasobów kulturowych.

III.5.2. Stan obecny

Stan obecny gminy odnoszący się do zagrożeń ładu przestrzennego charakteryzują następujące cechy:

a) dynamiczna rozbudowa miejscowości położonych w otoczeniu Sierakowic, co powoduje zacieranie się historycznych układów przestrzennych, przy małym udziale zieleni, stanowi agresywne formy w wiejskim krajobrazie

b) pojawiające się nowe formy zabudowy, które nie nawiązują do tradycyjnych kulturowo form zabudowy; stanowią one elementy obce i konfliktowe w krajobrazie i przestrzeniach zurbanizowanych;

c) zabudowa rekreacyjna o niskim standardzie położona wzdłuż brzegów jezior (między innymi w Kamienicy Królewskiej i w Gowidlinie), która obniża walory krajobrazowe i przyrodnicze, stanowi zagrożenie środowiskowe i jest elementem dysharmonijnym w przyrodniczej przestrzeni;

d) reklamy wielkogabarytowe wolnostojące i na budynkach, które przytłaczają przestrzeń publiczną w obszarach zurbanizowanych a poza nimi są kolizyjne z krajobrazem i walorami przyrodniczymi;

e) przestrzeń strefy gospodarczej (usługowej, składowej, przemysłowej) przy ulicy Piwnej w Sierakowicach z uwagi na przypadkowe formy architektoniczne, chaos urbanistyczny, brak zieleni; funkcje nie stwarzają tu kolizji przestrzennych ale ważne jest ukształtowanie estetyczne i ograniczenie ekspozycji tej zabudowy w krajobrazie wsi;

f) tereny położone wzdłuż drogi prowadzącej z Kamienicy Królewskiej do skrzyżowania z drogą główną Sierakowice - Lębork o funkcjach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej oraz ośrodków produkcji gospodarki polowej i zwierzęcej (fermy drobiu, mieszalnia pasz i ubojnia); wskazane jest ograniczanie ekspozycji tych budynków z głównej drogi (np. przez otoczenie wysoką zielenią);

g) zabudowania zakładu produkcji betonu w Mojuszu; zakład nie jest widoczny z głównej drogi (wojewódzkiej nr 211) nie ingerują więc mocno w krajobraz widoczny z tej drogi.

III.5.3. Problemy i zagrożenia

Zagrożenia ładu przestrzennego wynikające z rozwoju społeczno - gospodarczego to:

a) działania lokalizacyjne i chaos przestrzenny, które prowadzą do degradacji zasobów, przyrodniczego i krajobrazu, tworzą problemy społeczne i środowiskowe,

b) postępujące rozproszenie zabudowy - aspekt dostrzeżony też przez mieszkańców w analizie SWOT na etapie sporządzania Strategii rozwoju gminy na lata 2014 - 2024,

c) lokalizacja nowej zabudowy w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy; ponieważ Gmina nie ma prawa odmówić ustalenia warunków zabudowy jeśli wniosek inwestora jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa, w tym z formami zabudowy oraz z funkcjami w sąsiedztwie - w tym również w dalszym sąsiedztwie, funkcje i formy zabudowy silnie ingerują w krajobraz i dotychczasowy sposób zabudowy,

d) rozwój budownictwa letniskowego w sąsiedztwie jezior, w otwartym krajobrazie eksponowanym też z przeciwległego brzegu powoduje obniżenie walorów krajobrazowych i stanowi element dysharmonijny.

W celu utrzymania i kreowania ładu przestrzennego w gminie należy dążyć do wzmocnienia narzędzi ochrony krajobrazu poprzez sporządzanie dla obszarów najbardziej wartościowych krajobrazowo planów miejscowych z ustaleniem zakazy zabudowy.

III.6. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

III.6.1. Charakterystyka zasobów środowiska przyrodniczego

1) Położenie

Gmina Sierakowice położona jest na terenie województwa pomorskiego w północno - zachodniej części powiatu kartuskiego, od północy sąsiaduje z gminami powiatu lęborskiego i wejherowskiego, od

wschodu z gminami Kartuzy i Chmielno, od południa z gminami Sulęczyno i Stężyca, a od zachodu z gminami powiatu bytowskiego.

Gmina położona jest w obszarze o unikatowych walorach naturalnych i kulturowych - tzw. Szwajcarii Kaszubskiej w centralnej, najwyżej położonej części Pojezierza Kaszubskiego.

W ujęciu fizyczno-geograficznym gmina Sierakowice jest położona w:

- megaregionie: Pozaalpejska Europa Środkowa,
- prowincji: Niż Środkowoeuropejski,
- podprowincja: Pojezierza Południowobałtyckie,
- makroregion: Pojezierza Południowopomorskie,
- mezoregion: Pojezierze Kaszubskie.

2) Klimat

Ze względu na położenie na Pojezierzu Kaszubskim i znaczne wyniesienie terenu ponad poziom morza klimat gminy Sierakowice charakteryzuje się:

- niską średnimi niskimi temperaturami latem (17^{0}C) i zimą (do -2,5^{0}C),
- stosunkowo dużą liczbą dni mroźnych i bardzo mroźnych,
- wysokimi średnio rocznymi sumami opadów: 600 mm - 700 mm,
- dużą wilgotnością względną powietrza - w okresie X-II ponad 80 %,
- dużą liczbą dni pochmurnych i dni z mgłą,
- dominacją wiatrów zachodnich.

3) Ukształtowanie terenu

Obszar gminy Sierakowice pod względem geomorfologicznym charakteryzuje się dużym urozmaiceniem, typowym dla obszarów pojezierzy młodoglacjalnych. Wyróżnić tu należy cztery zasadnicze formy ukształtowania terenu:

- wysoczyzny moreny dennej;
- wyniesienia moreny czołowej;
- rynny polodowcowe;
- równiny sandrowe.

Układ wyróżnionych form ukształtowania terenu w granicach gminy Sierakowice odzwierciedla dawne procesy geomorfologiczne związane z rzeźbotwórczą, głównie akumulacyjną rolą lądolodu, z którego formami fazy południowo - bałtyckiej mamy do czynienia.

III.6.2. Zasoby wodne - wody powierzchniowe

Charakter obiegu wody na terenie gminy Sierakowice jest typowy dla obszarów młodoglacjalnych.

Obszar gminy położony jest w obrębie czterech dorzeczy: Łupawy, Słupi, Łeby i Raduni.

1) Obszar Dorzecza Słupi

Rzeka Słupia[28] zalicza się do rzek małych o charakterystyce typowej dla rzek Przymorza (zdecydowana przewaga zasilania podziemnego, znaczna zasobność w wodę, niewielka amplituda wahań stanów wód). Długość rzeki wynosi 138,6 km (wg. „Podziały hydrograficznego Polski" 1983 r.) a powierzchnia jej zlewni 1310 km^2. Źródła Słupi znajdują się na Pojezierzu Kaszubskim w pobliżu Sierakowskiej Huty, na wysokości 178 m n.p.m. Środkowy bieg rzeki leży na obszarze Wysoczyzny Polanowskiej, zaś jej bieg dolny na Wysoczyźnie Damnickiej, Równinie Słupskiej oraz Wybrzeżu Słowińskim. Rzeka jest ciekiem I rzędu, uchodzi do Bałtyku w Ustce.

Rzeki dorzecza Słupi cechują się silną meandryzacją. W górnym biegu Słupi i innych większych rzek obszaru przeważają doliny rynnowe, w dolnym biegu Słupi - współczesne doliny erozyjne.

W górnym biegu rzeka przepływa przez szereg jezior: Tuchlińskie, Pręgożyno, Skrzynka, Trzebocińskie, Gowidlińskie, Węgorzyno i Żukowskie. Sieć rzeczna dorzecza Słupi ma charakter asymetryczny. Wyraźnie przeważają dopływy lewobrzeżne, odwadniające większe powierzchnie zlewni.

Słupia charakteryzuje się bardzo dużym potencjałem faunistycznym zwłaszcza w zakresie ichtiofauny.

2) Obszar Dorzecza Łupawy

Na terenie gminy Sierakowice dopływami Łupawy są rzeki: Bukowina z dopływem Czarna Woda i Dolina Jadwigi.

Rzeki Bukowina z Czarną Wodą oraz Dolina Jadwigi są to rzeki o charakterze potoków górskich o bardzo dużym potencjale faunistycznym, zwłaszcza w zakresie ichtiofauny.

3) Obszar Dorzecza Łeby

Obszar Dorzecza rzeki Łeby stanowi niewielki obszar we wschodniej części gminy Sierakowice.

4) Obszar Dorzecza Raduni

Dopływem Raduni na terenie gminy Sierakowice jest ciek Borucinka.

Obszar dorzecza obejmuje niewielki obszar w południowo-wschodniej części gminy.

5) Rzeki w gminie Sierakowice

Na obszarze gminy Sierakowice występują następujące cieki i kanały: rzeka Bukowina, Struga Potęgowska, Struga Mirachowska, Struga Kamienicka, rzeka Łupawka, Struga Mieleńska, które stanowią śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną, istotną dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służące polepszaniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwianiu jej uprawy w stosunku do których prawa właścicielskie wykonuje Marszałek Województwa Pomorskiego na podstawie art. 11 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne.

Rzeki wymienione są w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17.12.2002 r. w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących własność publiczną to:

28 *http://dolinaslupi.pl/przyroda-2/wody/rzeki/*

- Struga Puzdrowska - rzeka istotna dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, nie wymieniona w Rozporządzeniu jak wyżej,
- Kanał Skrzeszewo - urządzenie melioracji wodnych podstawowych, stanowiący własność Skarbu Państwa, którego utrzymanie należy do Marszałka Województwa Pomorskiego.

Tabela nr 34. Rzeki w gminie Sierakowice

Nazwa rzeki	*Położenie - obręb*	*Śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną*
Słupia	Załakowo, Pałubice, Łyśniewo, Puzdrowo	TAK
Struga Mieleńska	Pałubice	TAK
Struga Potęgowska	Kamienica Królewska, Kamienicki Młyn	TAK
Struga Mirachowska	Szopa, Bącka Huta	TAK
Struga Kamienicka	Kamienica Królewska	TAK
Łupawka	Smolniki, Borowy Las	TAK
Struga Puzdrowska	Łyśniewo, Puzdrowo	NIE
Bukowina	Załakowo	TAK
Czarna Woda		NIE
Łeba		NIE
Borucinka		NIE
Kanał Skrzeszewo	Załakowo	NIE

5) Inne wody płynące w gminie Sierakowice

Do innych wód płynących zalicza się wody w jeziorach, innych naturalnych zbiornikach wodnych o ciągłym lub okresowym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych.

Dominują jeziora małe powierzchniowo tzw. „oczka". Często pomimo ich małych rozmiarów i głębokości pełnią istotną funkcję retencyjną.

Do największych jezior w gminie Siarakowice należą: jezioro Gowidlińskie (pow. 392 ha, w tym 212 ha na terenie gminy), jezioro Kamienieckie (pow. 138 ha) i jezioro Potęgowskie (częściowo w gminie Sierakowice).

Tabela nr 35. Jeziora w gminie Sierakowice

Nazwa jeziora	*Obręb*	*Powierzchnia (ha)*	*Wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną*
Gowidlińskie	Gowidlino i Borowy Las	392 ha w gminie Sierakowice 212 ha	TAK
Białe	Kamienicki Młyn	37,56	TAK
Junno	Kamienica Królewska i Kamienicki Młyn	34,67	TAK
Tuchlińskie	Tuchlino	31,69	NIE
Długie	Łyśniewo	27,85	NIE

Tabela nr 35. Jeziora w gminie Sierakowice			
Nazwa jeziora	Obręb	Powierzchnia (ha)	Wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną
Trzono	Łyśniewo	27,26	TAK
Święte (jezioro lobeliowe)	Skrzeszewo	23,44	TAK
Miemino	Łyśniewo	21,98	NIE
Bukowskie	Bukowo	14,41	NIE
Odnoga	Kamienicki Młyn	12,61	TAK
Trzemeszno Duże	Stara Huta	10,95	TAK
Trzemeszno Małe	Borowy Las	Brak danych	TAK
Mielenko	Pałubice	7,14	NIE
Potęgowskie	Kamienicki Młyn	Brak danych	TAK
Kamienickie	Pałubice, Kamienica Królewska	Brak danych	TAK
Świniewo	Sierakowice, Puzdrowo	10,00	NIE
Czarne	Łyśniewo	8,82	NIE
Ostrowickie	Borowy Las	6,71	NIE
Kawle	Kawelki	5,60	NIE
Okonko	Pałubice	5,58	NIE
Malinko	Borowy Las	5,13	NIE
Welk	Jelonko, Welk	3,43	NIE
Kominek	Sierakowice	3,30	NIE
Kamionkowskie	Kamionka Gowidlińska	3,29	TAK
Zródło:http://www.sierakowice.pl/?link=51&id_tekst=19&no_back=1&id_kat=6&id_menu=23&lg=pl			

III.6.3. Obowiązujące formy ochrony przyrody

Na terenie gminy Sierakowice występują następujące formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j.Dz. U. Z 2016 r. poz.2134 ze zm.):

1) rezerwaty przyrody: Kurze Grzędy, Jezioro Turzycowe, Żurawie Chrusty;
2) park krajobrazowy: Kaszubski Park Krajobrazowy wraz z otuliną;
3) obszary Natura 2000: PLH 220014 Kurze Grzędy, PLH 220097 Jeziora Kistowskie, PLB 220008 Lasy Mirachowskie;
4) obszar chronionego krajobrazu: Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu;
5) zespoły przyrodniczo krajobrazowe: "Rynna Potęgowska", "Rynna Kamieniecka", "Rynna Mirachowska", "Dolina Łeby w KPK";
6) użytek ekologiczny nr 286;
7) parki zabytkowe: w Tuchlinie i Sierakowicach;
8) pomniki przyrody - głazy i drzewa.

Znaczna część powierzchni gminy podlega ochronie jako Kaszubski Park Krajobrazowy.

1) Rezerwaty przyrody

a) „Żurawie Chrusty"

Rezerwat utworzony Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 26 listopada 1990 r. w celu ochrony jeziora dystroficznego wraz z naturalnym zbiorowiskiem torfowiskowym. Jest to rezerwat o powierzchni 21,82 ha.

Rezerwat obejmuje fragment lasu ze śródleśnym jeziorkiem w południowej części kompleksu Lasów Mirachowskich. Jezioro jest dystroficznego typu (woda brunatno zabarwiona o kwaśnym odczynie), a otaczająca jego brzegi roślinność torfowiskowa tworzy naturalne strefy: od zbiorowiska z turzycą bagienną na skraju otwartej wody, poprzez pło mszarne, mszar czerwony i dolinkowy, do początkowych postaci boru bagiennego. Ze względu na skąpożywny charakter siedlisk, flora rezerwatu liczy zaledwie około 30 gatunków roślin naczyniowych i ponad 20 gatunków mszaków i porostów. Stwierdzono tu 4 gatunki roślin podlegających ochronie ścisłej: bagno zwyczajne, rosiczka okrągłolistna, widłak goździsty i widłak jałowcowaty oraz 2 gatunki chronione częściowo: grążel żółty i kruszyna pospolita. Rośnie tu również bażyna czarna, modrzewnica zwyczajna i turzyca bagienna.

b) „Kurze Grzędy"

Początkowo utworzony jako rezerwat ornitologiczny w 1916 r., w celu ochrony stanowiska głuszca i jego miejsc lęgowych. Ponownie rezerwat został utworzony w 1957 r., a jego powiększenie nastąpiło w 1989 r. Rezerwat torfowiskowo - faunistyczny na terenie Lasów Mirachowskich o powierzchni 170,70 ha, z czego w gminie Sierakowice 4,48 ha. Obejmuje swoim zasięgiem dystroficzne jeziora, sąsiadujące z Jeziorem Wielkim torfowisko wysokie i okoliczne lasy. Utworzony został w celu ochrony miejsc lęgowych żurawia i tokowisk głuszca. Głuszca w chwili obecnej się nie spotyka. Występują tu cenne gatunki ptaków wodno - błotnych oraz szponiastych.

W rezerwacie występują również cenne i rzadkie gatunki flory torfowiskowej. W granicach rezerwatu występuje największe na Pojezierzu Kaszubskim torfowisko wysokie. Występują bezdrzewne zbiorowiska mszaru czerwonego i brunatnego. Na terenie rezerwatu oznaczono około 60 gatunków roślin naczyniowych i około 80 gatunków roślin niższych, w tym 8 gatunków roślin chronionych (bagno zwyczajne, brodaczka kępkowa, grążel żółty, kruszyna pospolita, paprotka zwyczajna, rosiczka okrągłolistna, widłak jałowcowaty, widłak gajowy) oraz kilka gatunków rzadkich, ginących roślin: turzyca bagienna, wełnianeczka darniowa oraz gatunki mchów brunatnych, torfowców oraz porostów.

Od połowy lat 90 prowadzone są prace mające na calu przywrócenie prawidłowych stosunków wodno - siedliskowych, które zostały zaburzone wskutek wcześniejszego odwodnienia terenu. Prace polegające na budowie drewnianych zastawek na rowach zostały włączone do europejskiego projektu LIFE - Nature „Ochrona wysokich torfowisk bałtyckich na Pomorzu".

c) „Jezioro turzycowe"

Rezerwat florystyczny położony w północnej części Parku, w bliskim sąsiedztwie rezerwatu Kurze Grzędy. Został on utworzony w 1959 r. w celu ochrony niewielkiego Jeziora Turzycowego wraz z otaczającym mszarem o łącznej powierzchni 0,37 ha. W 1989 r. został powiększony do 11,39 ha o położone na południe od jeziora torfowisko wysokie.

Celem objęcia ochroną tego obszaru jest przywrócenie istniejącego tu w przeszłości stanowiska turzycy skąpokwiatowej oraz zachowanie rzadkich zbiorowisk i gatunków roślin torfowiskowych. Stwierdzono

tutaj występowanie około 30 gatunków roślin naczyniowych, spośród których 3 gatunki podlegają ochronie ścisłej: bagno zwyczajne, rosiczka okrągłolistna i widłak jałowcowaty oraz 2 gatunki są chronione częściowo: grążel żółty i kruszyna pospolita.
Rośnie tu także bażyna czarna, borówka bagienna, modrzewnica zwyczajna, przygiełka biała i turzyca bagienna oraz zagrożony wyginięciem torfowiec brunatny.
Droga dostępu do rezerwatu jest bardzo krótka i prowadzi na brzeg torfowiska okalającego jeziorko.

2) Park krajobrazowy

a) Kaszubski Park Krajobrazowy (KPK)

Kaszubski Park Krajobrazowy utworzony został w 1983 roku Uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku nr XIX/82/83 z dnia 15 czerwca 1983 roku. Jest położony w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego i obejmuje zespół Jezior Raduńsko - Ostrzyckich, Wzgórza Szymbarskie oraz kompleks Lasów Mirachowskich z zespołem Jezior Potęgowskich.
Kaszubski Park Krajobrazowy sąsiaduje z pięcioma obszarami chronionego krajobrazu: od północy z Obszarem Chronionego Krajobrazu Dolina Łeby, od zachodu z Gowidlińskim Obszarem Chronionego Krajobrazu, od wschodu z Kartuskim Obszarem Chronionego Krajobrazu oraz Obszarem Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni, od południowego-zachodu z Przywidzkim Obszarem Chronionego Krajobrazu.
Ogólna powierzchnia Parku wynosi 33 202 ha z czego w granicach gminy Sierakowice znajduje się 5 134 ha - co stanowi ponad 15 % (28%) ogólnej powierzchni parku. Około połowa powierzchni Parku zajęta jest przez użytki rolne, 34% powierzchni zajmują lasy i około 10 % jeziora. Środowisko przyrodnicze KPK reprezentuje zestaw cech typowych dla obszarów młodoglacjalnych, do których należą (za „Materiałami do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego. T. II", 2000):

- genetyczne i morfometryczne urozmaicenie rzeźby terenu,
- występowanie złożonych układów form dolinnych, zwłaszcza rynien polodowcowych,
- mozaikowe zróżnicowanie pokrywy litologiczno - glebowej,
- duży udział terenów nie włączonych do systemu odwadniania powierzchniowego czyli terenów
- bezodpływowych,
- duży wpływ jezior na kształtowanie się obiegu wody w zlewniach,
- różnorodność zbiorowisk roślinnych.

Szata roślinna Kaszubskiego Parku Krajobrazowego charakteryzuje się dużym bogactwem zbiorowisk fauny i flory. Wśród lasów przeważają lasy mieszane i liściaste. W wyższych położeniach występują buczyny, w niższych partiach zboczy grądy, a w dnach dolin łęgi jesionowo - wiązowe i jesionowo - olszowe. W wielu miejscach na siedliskach lasów liściastych, w wyniku nieprawidłowo prowadzonej gospodarki leśnej, występują bory sosnowe, ze znacznym udziałem obcego tu świerka. Dużym zróżnicowaniem charakteryzują się zachowane w wielu miejscach zbiorowiska łąkowe, torfowiskowe i wodne. Obszar KPK jest intensywnie użytkowany gospodarczo, zwłaszcza w zakresie rolnictwa, rekreacji, osadnictwa i leśnictwa. Efektem tego jest znaczny stopień antropizacji, a miejscami dewastacji środowiska przyrodniczego. Największym problemem minionych lat był żywiołowy rozwój zainwestowania rekreacyjnego, zwłaszcza w postaci indywidualnych domków letniskowych. W wielu miejscach spowodowało to utratę walorów przyrodniczych i krajobrazowych Parku.

Dla ochrony środowiska KPK przed negatywnymi wpływami z zewnątrz ustanowiono wokół niego otulinę, której powierzchnia wynosi aktualnie 32 494 ha. Otulina ta zajmuje centralną część gminy Sierakowice, na zachód od obszaru parku.

Dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego obowiązuje uchwała nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r.

3) Obszary chronionego krajobrazu

a) Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu

Obszar wyznaczony Rozporządzeniem Nr 5/94 Wojewody Gdańskiego z 1994 r. na powierzchni 14 736 ha. Obszar ten charakteryzuje się młodoglacjalnym krajobrazem ciągów wzgórz morenowych i rozległych równin sandrowych. Urozmaicenie wprowadzają rozległe, głębokie rynny jeziorne jeziora Mausz i Jeziora Gowidlińskiego. Występują tu odcinki przełomowe rzeki Słupi.
Obszar GOCHK obejmuje tereny rolniczo-leśne położone na zachód od kompleksu lasów mirachowskich aż do granicy województwa w okolicach jeziora Mausz. Charakterystycznymi elementami szaty roślinnej są rozległe lasy bukowe i bukowo - dębowe położone na obszarach wysoczyznowych w części północnej. W części południowej występują bory mieszane i bory świeże związane z siedliskami sandrowymi. W zagłębieniach terenu licznie występują drobne oczka wodne, torfowisk lub obszary podmokłe.

Dla Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obowiązuje uchwała nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r.

b) Obszar Chronionego Krajobrazu „Fragment Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na Południe od Lęborka"

Wzdłuż północnej granicy gminy położony jest OCHK Fragment Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na Południe od Lęborka ustanowiony w 1981 r. przez Wojewodę Słupskiego (Dz. Urz. Woj. Słupskiego z 1981r. Nr 9, poz. 23). Położony jest na terenie gmin: Lębork, Nowa Wieś Lęborska, Potęgowo, Cewice.

4) Obszary Natura 2000

a) Obszar Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008

Obszar ten stanowi obszar specjalnej ochrony ptaków, wyznaczony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie Obszarów Specjalnej Ochrony ptaków Natura 2000, którego aktualne brzmienie zawiera Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 25 poz. 133), na podstawie Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r.
- Dz. Urz. UE 26.1.2010 L 20).
Ostoja Lasy Mirachowskie obejmuje kompleks lasów leżących w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego na Wysoczyźnie Mirachowskiej. Lasy te są największym zwartym kompleksem leśnym na Pojezierzu. W środkowej i południowej części ostoi lasów jest mało, gdyż zostały one wycięte, a grunty zajęte pod uprawy rolne.

Ostoja obejmuje fragment centralnej, najwyższej części pojezierza morenowego. Krajobraz ostoi charakteryzuje niezwykle urozmaicona rzeźba terenu, z charakterystycznymi głęboko wciętymi rynnami jezior, dolinami małych strumieni oraz stromymi stokami opadającymi ku dolinom rzecznym. Jest to obszar wododziałowy pomiędzy dwoma dużymi rzekami przymorskimi, bierze tu początek rzeka Łupawa z rzeką Bukowiną. W północnej części przebiega równoleżnikowo głęboka rynna, w której układają się Jezioro Lubygość i Zespół Jezior Potęgowskich. Jest tu też wiele małych jeziorek i oczek dystroficznych, otoczonych torfowiskami z borami sosnowymi i brzezinami bagiennymi.
Przeważają siedliska lasu mieszanego świeżego, boru mieszanego świeżego, boru mieszanego bagiennego i lasu świeżego. W drzewostanie dominuje sosna (58% udziału), mniejszy udział świerka (17%), buka (18%) i brzozy (3%). Drzewostan jest stosunkowo młody, najstarsze płaty obejmują rezerwaty przyrody. Na terenach nieleśnych jest mocno rozwinięte osadnictwo.
W ostoi Lasy Mirachowskie stwierdzono występowanie, co najmniej 19 gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej (w tym 14 lęgowych). Liczebność jednego gatunku (włochatki) mieści się w kryteriach wyznaczania ostoi ptaków wprowadzonych przez BirdLife International. Ponadto 4 gatunki zamieszczone zostały na liście ptaków zagrożonych w Polskiej czerwonej księdze zwierząt.

Obszar obejmuje aktualnie powierzchnię 8 232,4 ha. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat, przy czym pierwszy projekt tworzy się w terminie 6 lat od dnia wyznaczenia obszaru przez Komisję Europejską jako obszaru specjalnej ochrony ptaków.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2014 r. poz. 1940), zmienione Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz.Urz. Woj. Pom. Z 2016 r. poz. 2290).

Przedmiot ochrony stanowią gatunki:

- A223 Włochatka *Aegolius funereus*,
- A067 Gągoł *Bucephala clangula*.

Tabela nr 36. Zagrożenia dla przedmiotów ochrony obszaru PLB220008 - na podstawie Załącznika nr 1 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.

Przedmiot ochrony	*Zagrożenia*	
	Istniejące	Potencjalne
A223 Włochatka *Aegolius funereus*	1) B02.04 usuwanie martwych i umierających drzew - niewystarczająca liczba martwych i dziuplastych drzew 2) G05.07 niewłaściwie realizowane działania ochronne lub ich brak - brak stref ochronnych wokół stanowisk lęgowych	1) B02.02 Wycinka lasu - zbyt mała powierzchnia starodrzewów (B02.02) 2) B07 Inne rodzaje praktyk leśnych nie wymienionych powyżej - prowadzenie prac leśnych w pobliżu miejsc gniazdowania w sezonie lęgowym (B07)

A067 Gągoł *Bucephala clangula*	1) K03.04 Drapieżnictwo norki amerykańskiej 2) B02.04 usuwanie martwych i umierających drzew - zbyt mała ilość starych i dziuplastych drzew w pobliżu zbiorników wodnych (B02.04)	1) G02 Infrastruktura sportowa i rekreacyjna - rozwój infrastruktury turystycznej nad brzegami jezior i zabudowa ich brzegów 2) G01.01.02 Rozwój ruchu turystycznego w pobliżu lęgowisk

Tabela nr 37. A223 Włochatka Aegolius funereus - działania ochronne - na podstawie Załącznika nr 2 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.

Działania ochronne dotyczące ochrony czynnej zwierząt oraz ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania	
1) Utrzymanie odpowiedniej struktury siedlisk lęgowych poprzez: a) pozostawienie w ramach każdej rębni, na powierzchni manipulacyjnej nie mniej niż 5% powierzchni starodrzewu (drzewostanu macierzystego) wraz ze wszystkimi składnikami strukturalnymi (nienaruszone wszystkie warstwy). Powinny być one zaznaczone w terenie na etapie cięć przygotowawczych i pozostawione do naturalnego rozpadu. Minimalna powierzchnia kępy starodrzewiu powinna wynosić 5 arów. Ze względów bezpieczeństwa działanie to nie dotyczy drzewostanów przy drogach, w sąsiedztwie budynków i budowli, miejsc służących turystce, rekreacji i edukacji (szlaki piesze, rowerowe, konne, ścieżki edukacyjne, itp.). Dopuszcza się odstąpienie od pozostawiania kęp w drzewostanach świerkowych (ze względu na zagrożenie ze strony kornika drukarza) kosztem adekwatnego zwiększenia powierzchni kęp na innych powierzchniach manipulacyjnych użytkowanych rębnie w danym roku, na terenie obszaru Natura 2000 b) pozostawienie w drzewostanach wszystkich drzew dziuplastych. Działanie nie dotyczy drzew zagrażających bezpieczeństwu publicznemu c) pozostawianie w drzewostanach na całym obszarze docelowo co najmniej 5m^3/ha martwych stojących drzew >30 cm średnicy Realizacja działania i osiągnięcie wartości progowych w oparciu o naturalne procesy wydzielania się drzew przy zachowaniu zasad ochrony lasu (konieczność usuwania drzew w związku ze zwalczaniem nadmiernie pojawiających się i rozprzestrzeniających organizmów szkodliwych). Działanie nie dotyczy usuwania zagrożeń dla bezpieczeństwa osób i mienia 2) Zapewnienie odpowiednich miejsc gniazdowania poprzez wywieszanie budek lęgowych w młodszych klasach wieku drzewostanu (60-80 lat), ich coroczna kontrola i czyszczenie	Kompleksy leśne w granicach obszaru Natura 2000
Działania dotyczące monitoringu stanu przedmiotów ochrony oraz realizacji celów działań ochronnych Natura 2000	

Tabela nr 37. A223 Włochatka Aegolius funereus - działania ochronne - na podstawie Załącznika nr 2 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.	
Działania ochronne dotyczące ochrony czynnej zwierząt oraz ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania	
Coroczny monitoring stanu ochrony (pierwsza ocena w ciągu 4 lat obowiązywania PZO),	Cały obszar 2000

Tabela nr 38. A067 Gągoł Bucephala clangula - działania dotyczące ochrony czynnej zwierząt - na podstawie Załącznika nr 2 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.	
Działania dotyczące ochrony czynnej zwierząt oraz ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania	
1) Utrzymanie odpowiedniej struktury siedlisk lęgowych poprzez: a) wyłączenie z użytkowania rębnego pasa o szerokości 50 m wokół jezior b) pozostawienie w drzewostanach wszystkich drzew dziuplastych w strefie 50 m wokół jezior. Działanie nie dotyczy drzew zagrażających bezpieczeństwu publicznemu	Wykaz lokalizacji według *Załącznika nr 2 do Zarządzenia*
2) Ograniczenie presji drapieżników poprzez redukcję populacji norki amerykańskiej przez odstrzał lub odłów i eliminację osobników	Cały obszar Natura 2000
3) Zapewnienie odpowiednich miejsc gniazdowania poprzez zawieszanie budek lęgowych w tych rejonach, gdzie brak naturalnych dziupli. Budki należy zabezpieczyć przed drapieżnikami i zawieszać na wysokości co najmniej 4 m i pojedynczo, tj. nie bliżej niż 200 m miedzy budkami, bez tworzenia skupień	Cały obszar Natura 2000
Działania dotyczące monitoringu stanu przedmiotów ochrony oraz realizacji celów działań ochronnych	
Monitoring stanu ochrony oraz zasiedlenia budek lęgowych i dziupli realizowany raz na 3 lata (pierwsza ocena w ciągu 4 lat obowiązywania PZO)	Cały obszar Natura 2000

Ponadto w Załączniku nr 6 do Zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008, określono wskazania do zmian w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania

gmin dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych, niezbędne dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony gatunków zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000:

Tabela nr 39. Wskazania do zmiany w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego - na podstawie Załącznika nr 3 do Zarządzenia

Nazwa dokumentu	*Wskazanie do zmiany*
Uchwała Rady Gminy Sierakowice nr XLV/353/02 z dnia 01.10.2002 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice (ze zmianami)	Wprowadzenie do studium zapisów zapewniających: 1) nielokalizowanie ferm norki amerykańskiej w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie i w strefie 10 km od granicy tego obszaru w granicach opracowania studium 2) ochronę stanowisk lęgowych gągoła poprzez dostosowanie zagospodarowania i użytkowania turystycznego, rekreacyjnego, sportowego i wędkarskiego brzegów jezior, na których występuje gągoł, do wymogów ochrony siedlisk lęgowych gatunku poprzez wyłączenie strefy o szerokości 100 m od brzegów jezior z lokalizowania nowych obiektów budowlanych i urządzeń turystycznych, z wyjątkiem miejsc już zainwestowanych, w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie. Nie dotyczy obiektów małej architektury oraz obiektów służących: - prowadzeniu racjonalnej gospodarki leśnej nie wpływających negatywnie na przedmiot ochrony, - ochronie obszarów Natura 2000 Lasy Mirachowskie lub Kurze Grzędy lub ochronie rezerwatów przyrody

b) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Kurze Grzędy PLH220014

Obszar Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2007 r., której aktualne brzmienie zawiera decyzja wykonawcza Komisji Europejskiej z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie przyjęcia siódmego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE. L. z 2013 r. Nr 350 poz. 287), jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat, przy czym pierwszy projekt tworzy się w terminie 6 lat od dnia zatwierdzenia obszaru przez Komisję Europejską jako obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty.

Teren na którym znajduje się obszar Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 zajmuje powierzchnię 1 586,59 ha i stanowi głównie własność Skarbu Państwa (w 95,7%) oraz prywatną (w 4,3%). Pod względem administracyjnym położony jest w woj. pomorskim - pow. kartuski, (gm. Kartuzy i gm.

Sierakowice - północy fragment wsi Bącka Huta). Obszar Kurze Grzędy znajduje się w granicach administracyjnych Nadleśnictwa Kartuzy i Nadleśnictwa Strzebielino.

Rozpatrywany obszar Natura 2000 zaprojektowano z uwagi na występowanie siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43 EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych:

- 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne,
- 7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji,
- 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*),
- 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*),
- 7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion*,
- 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion, Galio odorati - Fagenion*),
- 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*),91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi-Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1842), oraz Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla obszaru NATURA 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz.Urz. Woj.Pom. Z 2017 poz.20).

W Zarządzeniu ani w jego zmianie nie podano wskazań do uwzględnienia w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

c) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Jeziora Kistowskie PLH220097

Obszar obejmuje trzy jeziora lobeliowe (Chojnackie, Warleńskie (Warlińskie), Ostrowickie), w każdym z nich występuje populacja elismy wodnej *(Luronium natans)*.

Są to stosunkowo niewielkie jeziora o zróżnicowanej głębokości (głębokości maksymalne 8 m - 19 m), cechują się one lekko kwaśnym lub bliskim obojętnemu odczynem wody (pH 6,63 - 6,95), woda jest zabarwiona substancjami humusowymi. Zlewnie jezior mają charakter rolniczy, a nad brzegami jezior następuje intensyfikacja zabudowy letniskowej. Obecnie są to jeziora mezotorficzne i eutroficzne.

Jeziora lobeliowe są specyficznym typem ekosystemów jeziornych o oligotroficznych wodach, gromadzących unikatową roślinność z udziałem m. in. rzadkich i występujących wyłącznie w takich ekosystemach gatunków: lobelii jeziornej (*Lobelia dortmanna*), poryblinu jeziornego (*Isoetes lacustris*) i brzeżycy jednokwiatowej (*Litorella uniflora*).

d) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Staniszewskie Błota PLH220027

Obszar obejmuje fragment kompleksu Lasów Mirachowskich, otaczający torfowisko Staniszewskie Błota i jezioro Leśne Oczko. Torfowisko jest silnie odwodnione, ale pewne jego fragmenty zachowały jeszcze

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

wysokie walory przyrodnicze. Dominującymi zbiorowiskami na torfowisku są: bór i brzezina bagienna. W otoczeniu torfowiska występują acydofilne dąbrowy. Na pozostałym terenie dominują kwaśne buczyny.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Staniszewskie Błoto PLH220027 (Dz. Urz. z 2014 r. poz. 2140).

Staniszewskie Błoto zabezpiecza jedną z największych w województwie pomorskim powierzchnię borów i brzezin bagiennych z bardzo obfitą populacją widłaka jałowcowatego.

Znaczne walory przyrodnicze ma też dystroficzne jezioro Leśne Oczko, otoczone roślinnością torfowiskową o klasycznym układzie zonacyjnym. Wyróżniono tu 6 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, zajmujących ok. 90 % obszaru. Ostoja jest jednym z najdalej na południe wysuniętych stanowisk np. wrzośca bagiennego *Erica tetralix*, tajęży jednostronnej *Goodyera repens* oraz rzadkich gatunków torfowców i porostów. Żyje tu bogata populacja skójki gruboskorupowej *Unio crassus*. Obserwowano tu też wydrę.

Tabela nr 40. Cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru PLH220027

L.p.	*Przedmiot ochrony*	*Cele działań ochronnych*
1	3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne	Zachowanie siedliska w niepogorszonym stanie ochrony
2	7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)	Utrzymanie właściwego stanu ochrony siedliska
3	7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio -Caricetea	Utrzymanie właściwego stanu ochrony siedliska
4	7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rhynchosporion	Aktualizacja statusu przedmiotu ochrony
5	9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagetum)	Zachowanie siedliska w niepogorszonym stanie ochrony
6	91D0 Bory i lasy bagienne (Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagnogirgensohnii-Piceetum) i brzozowo -sosnowe bagienne lasy borealne	Zachowanie siedliska w nie pogorszonym stanie ochrony

Do podstawowych zagrożeń istniejących i potencjalnych dla ostoi wymienionych w Zarządzeniu należą: zmiana określonych cech siedliska, zaśmiecanie i wydeptywanie, zarastanie przez drzewa i krzewy, gospodarka leśna bez uwzględnienia wymogów ochrony środowiska przyrodniczego, odwadnianie, odnawianie lasu po wycince, usuwanie martwych i umierających drzew, ewolucja biocenotyczna, zmiana składu gatunkowego, sukcesja.

5) Pomniki przyrody

W granicach gminy Sierakowice ustanowiono dotychczas 8 pomników przyrody. W związku z gwałtownymi burzami w latach 2011/2012 usunięto jeden pomnik przyrody (nr 1023 - lipa drobnolistna zrośnięta z dwóch drzew, w miejscowości Mojuszewska Huta),ponieważ został on poważnie uszkodzony.

Charakterystyka pomników przyrody według rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Gdańsku, zawarta jest w Tabeli nr 41 a rozmieszczenie pokazano na Rysunku Studium nr 1 i na Rysunku Studium nr 2.

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

Tabela nr 41. Wykaz pomników przyrody w gminie Sierakowice

L.p.	Numer pomnika	Nazwa	Lokalizacja	Obwód	Wysokość	Wiek
1	705	Lipa drobnolistna	Wieś Sierakowice-cmentarz	313	17	ok. 100
2	762	Dąb szypułkowy „Grebi Dąb"	Wieś Sierakowice, obok probostwa parafii św. Marcina	540	30	250
3	962	Sosna pospolita	w oddz. 217a leśnictwa Wygoda - w granicach Kaszubskim Parku Krajobrazowym	278	35	b.d.
4	963	Buk pospolity	w oddz. 238f leśnictwa Wygoda - w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	460	30	140
5	964	Sosna wejmutka	w oddz. 177f leśnictwa Bącka Huta - w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	243	31	110
6	1024	Jałowiec pospolity - forma drzewiasta	Koryta	75	6	100
7	1043	Głaz narzutowy „Słupek"	Mojuszewska Huta, na polu uprawnym - w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	obw. 370 cm, długość 140 cm, szerokość 100 cm, wysokość 200 cm		

Źródło: według rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Gdańsku, http://kpk.org.pl

6) *Użytek ekologiczny.*

Użytek ekologiczny „Dwa oczka" (gmina Kartuzy)

Użytek nr 282 „Dwa oczka" został ustanowiony przez Wojewodę Pomorskiego Rozporządzeniem nr 49/2006 z dnia 06.07.2006 r. zajmuje powierzchnię ok. 1,67 ha i jest położony w Nadleśnictwie Kartuzy obręb Mirachowo, oddział 153 f, j. Użytek obejmuje śródleśne oczko i torfowisko przejściowe.

7) *Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe*

a) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Potęgowska"

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gdn. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony zespołu Jezior Potęgowskich. Zajmuje ona powierzchnię 1 300 ha. Jest to unikalna w skali Pojezierza Kaszubskiego rynna jeziorna obejmująca różnorodne struktury przyrodnicze naturalne i seminaturalne o dużych walorach kulturowych i fizjonomicznych.

b) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Kamieniecka"

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gdn. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony rynny jeziornej z harmonijnym krajobrazem rolno - leśnym o małym stopniu przekształcenia przez osadnictwo. Swoim obszarem obejmuje 625 ha.

c) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Mirachowska"

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony rynny polodowcowej o małym przekształceniu przez człowieka, z harmonijnym krajobrazem rolno - leśnym. Obszar obejmuje 887 ha.

d) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Łeby w KPK"

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gdn. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony, poligenetycznej formy dolinnej, wykorzystywanej przez Łebę, z licznymi ostojami ptaków wodno-błotnych.

Główne cele ustanowienia zespołów przyrodniczo-krajobrazowych to (na podstawie „Materiałów do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego. T. II"):

- *zachowanie ciągłości przestrzennej struktur przyrodniczo-krajobrazowych o szczególnym znaczeniu dla funkcjonowania przyrody KPK,*
- *zachowanie ciągłości przestrzennej struktur przyrodniczo-krajobrazowych o szczególnym znaczeniu dla zachowania połączeń KPK z regionalnymi strukturami przyrodniczymi jego otoczenia,*
- *ochrona harmonijnego krajobrazu seminaturalnego i kulturowego o szczególnym znaczeniu dla identyfikacji specyfiki krajobrazowej KPK,*
- *ochrona ostoi zwierząt, stanowisk rzadkich gatunków roślin i cennych zbiorowisk roślinnych związanych z formami dolinnymi a zwłaszcza z terenami hydrogenicznymi w ich dnach.*

III.6.4. Projektowane formy ochrony przyrody

Na obszarze gminy Sierakowice występują obszary cenne przyrodniczo, wskazane do objęcia ochroną prawną w opracowaniach:

- „Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodniczą gminy Sierakowice" - opracowana w 1992 r,
- „Plan Rozwoju Lokalnego gminy Sierakowice",
- „Strategia Rozwoju Gminy Sierakowice".

Wykaz obszarów podano poniżej.

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

1) Projektowane rezerwaty przyrody

a) Przygiełkowy (Skrzeszewski) Moczar [29]

Projektowany rezerwat florystyczny o powierzchni ok. 4,5 ha - jedyne stanowisko na Pojezierzu Kaszubskim przygiełki brunatnej. Projektowany rezerwat obejmuje w przeważającej części śródpolne, niegdyś eksploatowane torfowisko przejściowe wraz z licznymi oczkami wodnymi. W granicach torfowiska występuje 58 gatunków naczyniowych, 33 gatunki mszaków, w tym 17 gatunków torfowców. Wśród występującej flory projektowanego rezerwatu co najmniej 15 gatunków należy do gatunków prawienie chronionych, zagrożonych wyginięciem lub rzadkich w skali kraju. Projektowany rezerwat wymaga czynnej ochrony - blokady sztucznego dopływu i odpływu wód oraz bezwzględnie otuliny tworzonej przez posadzone młodniki sosnowe oraz wartościowe półnaturalne murawy i wrzosowiska (Herbichowa, Gos. 1993).

b) Torfowisko nad jez. Junno

Projektowany rezerwat torfowiskowy o powierzchni ok. 7 ha wymieniony został w Planie Rozwoju Lokalnego gminy Sierakowice oraz w Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice. Niewymieniony w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Sierakowice" z 1992 r.

2) Pomniki przyrody

Na terenie gminy na uwagę zasługują liczne stare, okazałe drzewa oraz głazy narzutowe. Obiekty te w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Sierakowice" z 1992 r.na podstawie wykonanych pomiarów i oceny przeprowadzonej w terenie zostały wskazane do objęcia ochroną prawną.

3) Użytki ekologiczne

Na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w granicach gminy Sierakowice, wyznaczono 17 obszarów - przede wszystkim zagrożonych mokradeł i torfowisk różnych typów, wskazanych do objęcia ochroną jako użytki ekologiczne:

a) mokradło na północ od Kamienicy Młyn (pow. 11,8 ha);

b) ujście Bukowiny do Jeziora Kamienieckiego (pow. 40,0 ha);

c) Młyńskie Błoto (pow. 5,5 ha);

d) jezioro Odnoga (pow. 17,2 ha);

e) murawy na południe od Kamienicy Królewskiej (pow. 3,1 ha);

f) wąwóz na południe od Kamienicy Królewskiej (Nadleśnictwo Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddział 145 a, 144 b - część, pow. 6,8 ha);

g) siedlisko w Korytach (pow. 0,8 ha);

h) torfowisko na południe od Bąckiej Huty (pow. 12,3 ha);

i) torfowisko na zachód od Szopy (pow. 5,0 ha);

29 *Wg materiałów udostępnionych przez Zarząd Kaszubskiego Parku Krajobrazowego - fragment Planu ochrony Parku.*

j) wąwóz na zachód od Boru (pow. 2,3 ha);

k) bagno na zachód od Mojusza (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddz.241 d, f, pow. 12,5 ha);

l) torfowisko na wschód od rezerwatu "Żurawie Chrusty" (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddz. 271 d, f, pow. 7,0 ha);

ł) torfowisko na północ od rezerwatu "Żurawie Chrusty" (pow. 6,5 ha);

m) torfowisko na południe od Mojusza (pow. 9,5 ha);

n) uroczysko leśne na wschód od Mojuszewskiej Huty (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddział 277 l, 284 a-d, 283 b, a-część, pow. 17,0 ha);

o) torfowisko na południe od Mojuszewskiej Huty (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddział 288 f, g, 289 g-k, 294 b, c, 295, 296 a, b, c -część, pow. 33,5 ha);

p) torfowiska na południowy zachód od Skrzeszewa (pow. 23,5 ha).

4) Obszary cenne przyrodniczo[30]

W „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej dla gminy Sierakowice" opracowanej w 1992 r. zlokalizowano również szereg obszarów cennych przyrodniczo, do najcenniejszych należą:

a) jeziora lobeliowe: jezior Długie, jezioro Miemino i jezioro Ostrowickie – z chronionymi gatunkami roślin i zwierząt. Jezioro Ostrowickie jest jednym z najcenniejszych jezior lobeliowych w województwie. Ponadto, jezioro Miemino (obręb Łyśniewo) i jezioro Ostrowckie (obręb Borowy Las) wymienione są w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (t.j. z 2014 r. poz. 1713). Obszary te stanowią cenne i rzadkie siedlisko przyrodnicze. Ponadto w granicach proponowanego obszaru występują siedliska: ciepłolubne buczyny storczykowe (kod 3150), kwaśne buczyny (kod 9110), kwaśne buczyn- kwaśna buczyna niżowa (kod 9110-1) naturalne dystroficzne zbiorniki wodne (kod 3160), siedlisko priorytetowe bory i lasy bagienne - brzezina bagienna (kod 91D0-1-1), siedlisko priorytetowe bory i lasy bagienne - sosnowy bor bagienny (kod 91D0-2a), torfowiska przejściowe i trzęsawiska (kod 7140), żyzne buczyny - żyzna buczyna niżowa (kod 9130-1), grąd subatlantycki (kod 9160), siedlisko - dębowy(kod 9190-2); siedliska przyrodnicze podlegają ochronie na mocy przepisów ustawy o ochronie przyrody;

b) jezioro Trzcinowe (Trzono) - eutroficzne jezioro ze strefowym układem zbiorowisk szuwarowych, ostoja ptaków wodno-błotnych;

c) Czapliniec na zachód od Skrzeszewa - ostoja czapli siwej – ok. 50 gniazd;

d) Załakowskie Wybudowanie (Torfowiska) - kompleks umiarkowanie zniekształconej brzeziny

30 http://www.sierakowice.pl/?link=51&id_tekst=20&no_back=1&id_kat=6&id_menu=24&lg=pl, *Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Sierakowice, Gdańsk 1992 r.*

bagiennej i boru bagiennego, stanowisko rzadkich gatunków chronionych roślin;

e) Dolina Czarnej Wody - fragment dobrze zachowanych żyznych i acidofilnych lasów liściastych, stanowiska rzadkich gatunków chronionych roślin;

f) Puzdrowski Młyn - niewielkie, dobrze zachowane torfowisko w dolinie rzecznej, stanowiska rzadkich i chronionych gatunków roślin,

g) Kawle - mokre łąki i fragmenty grądu i żyznej buczyny na skarpie doliny rzecznej,

h) Tuchlino - dobrze zachowane żyzne i kwaśne buczyny na skarpie doliny Słupi, fragmenty mokrych łąk w dolinie,

i) Dolina Bukowiny - dobrze zachowane mokre łąki i szuwary i stanowiska szeregu rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt.

Ponadto na terenie gminy zinwentaryzowano szereg stanowisk chronionych i rzadkich gatunków roślin i zwierząt.

III.6.5. Inne wartości przyrodnicze

Przez obszar gminy przebiegają korytarze ekologiczne rangi subregionalne, które stanową uzupełnienie korytarzy o randze regionalnej i ponadregionalnej (krajowej), wzmacniając ich powiązania przestrzenne[31] Korytarze te obejmują większe doliny rzeczne, leśne płaty ekologiczne, pasy jeziorno - leśne:

- korytarz ekologiczny Pradoliny Redy - Łeby (wzdłuż wschodniej granicy gminy Sierakowice);
- korytarz ekologiczny - płat ekologiczny Lasów Mirachowskich (z kierunku południowo - wschodniego ku północno - zachodniemu),
- korytarz ekologiczny prowadzący od miejscowości Podjazy, wzdłuż jeziora Gowdlińskiego, jeziora Święte do połączenia z korytarzem ekologicznym Pradoliny Redy - Łeby,
- korytarz ekologiczny wzdłuż doliny rzeki Słupi (od Sierakowskiej Huty do Tuchlina).

Ponadto na obszarze gminy występują liczne torfowiska, stanowiące biocentra flory i fauny o znaczeniu europejskim. Występują one w obniżeniach terenów, terenach przyjeziornych i dolinach rzecznych.

Na podstawie ustawy o ochronie przyrody torfowiska powinny być wykluczone z zabudowy a w obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego również na podstawie przepisów dotyczących Parku.

III.6.6. Stan i potencjał rolniczej przestrzeni produkcyjnej

Powierzchnia użytków rolnych w gminie Sierakowice wynosi 10 876[32] ha, co stanowi ok. 59,70% powierzchni gminy.

Na terenie gminy Sierakowice rolnictwo odgrywa ważną rolę w strukturze gospodarki regionu, co wynika z tradycji rozwoju rolnictwa i struktury użytkowania gruntów.

31 *Korytarze wyznaczono podstawie „Koncepcja sieci ekologicznej województwa pomorskiego dla potrzeb planowania przestrzennego", Pomorskie Biuro Planowania Przestrzennego, Gdańsk 2014 r*

32 *Dane liczbowe ze Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.*

Na terenie gminy występują bardzo słabe warunki dla rozwoju rolnictwa. W strukturze użytkowej gruntów dominują grunty orne (ok. 46,90 % pow. gminy). Znaczny udział w tym zakresie mają łąki (ok. 6,30%) i pastwiska (ok. 4,78 %). Na terenie gminy jest notowany niewielki udział sadów.

Poszczególne rodzaje użytków zajmują następujące powierzchnie:

- grunty orne 8 359 ha (ok. 76,85 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- sady 43 ha (ok. 3,90 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- łąki 1149 ha (ok. 10,56 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- pastwiska 872 ha (ok. 8,02 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- rowy 52 ha (ok. 0,48 % ogólnej powierzchni użytków rolnych).

Gmina Sierakowice charakteryzuje się słabymi i bardzo słabymi walorami agroekologicznymi. Na terenie gminy dominują gleby bardzo słabych klas bonitacyjnych - ok. 82 % gruntów rolnych są to gleby klasy V i VI. Jedynie ok. 11% powierzchni gruntów rolnych są to gleby klasy IV.
Gleby klas I-III w granicach gminy nie występują w ogóle.
W związku z powyższym należałoby minimalizować zmiany użytkowania gruntów rolnych klasy IV na cele nierolnicze.
W 2013 r. w gminie Sierakowice funkcjonowało 1553 gospodarstw rolnych. Obok gospodarstw o powierzchni do 5 ha funkcjonują gospodarstwa o powierzchni powyżej 5 ha, które stanowią ok. 56 % wszystkich gospodarstw istniejących, co sugeruje, że pomimo słabych warunków glebowych rolnictwo jest dość dobrze rozwinięte. Wśród istniejących gospodarstw rolnych rozwija się zarówno produkcja roślinna, jak i zwierzęca nastawiona przede wszystkim na uprawę mało wymagających (pod względem warunków glebowych) upraw roślinnych oraz hodowli tradycyjnych zwierząt hodowlanych.
Słabe warunki agroekologiczne gminy stanowią istotne ograniczenie dla rozwoju rolnictwa na terenie gminy Sierakowice.

III.6.7. Stan i potencjał leśnej przestrzeni produkcyjnej

W gminie Sierakowice lasy zajmują 5 292[33)] ha, co stanowi ok. 29 % powierzchni gminy.
Lasy rozmieszczone nierównomiernie na całej powierzchni.
Część lasów - w zachodniej części gminy wchodzi w skład Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Lasy Państwowe w granicach gminy zajmują powierzchnię ok. 3 486 ha i znajdują się w granicach dwóch nadleśnictw: Nadleśnictwo Cewice i Nadleśnictwo Kartuzy.
W granicach Nadleśnictwa Cewice znajduje się północno - zachodni fragment gminy (tereny położone na północ od wsi Łyśniewo Wybudowanie i na zachód od wsi Załakowo). Pozostały obszar leśny znajduje się w granicach Nadleśnictwa Kartuzy.
Oprócz Lasów Państwowych na terenie gminy znajdują się również lasy prywatne i innych własności - łącznie ok. 1806 ha.
Nadleśnictwo Cewice
Lasy w granicach Nadleśnictwa Cewice są położone w obrębie Cewice, w granicach Leśnictwa Bukowina. Przeważa siedlisko leśne - bór mieszany świeży (BMśw), występuje również bór świeży (Bśw)

33 *Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach, stan na dzień 01.01.2013 r.*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

oraz las mieszany bagienny (LMB). W drzewostanie dominującym gatunkiem jest sosna i modrzew. Na niewielkim obszarze występuje brzoza, akacja i jodła. Występujący w granicach gminy drzewostan jest rębny i starszy oraz bliskorębny. Lasy na przeważającej powierzchni mają funkcję gospodarczą.

Nadleśnictwo Kartuzy

Lasy w granicach Nadleśnictwa Kartuzy znajdują się w granicach Leśnictw: Bącka Huta, Glinne, Kamionka, Niepoczołowice i Wygoda.

Lasy w granicach Nadleśnictwa Kartuzy rosną na dość bogatych siedliskach leśnych, w których dominuje las mieszany świeży (LMśw), który zajmuje ok. 69 % powierzchni nadleśnictwa. Siedliska borowe zajmują niewielki obszar w tym Nadleśnictwie i jest to głównie bór mieszany świeży (BMśw) oraz bór mieszany bagienny (BMb). Najważniejszym gospodarczo gatunkiem jest sosna. Znaczy udział ma również buk i świerk. Ponadto na terenie Nadleśnictwa Kartuzy występuje dąb, olcha, brzoza, jesion, daglezja modrzew i inne.

Lasy ochronne

Na terenie gminy wyznaczono lasy ochronne, głównie wodochronne i jedynie na niewielkiej powierzchni glebochronne. Lasy ochronne występujące w gminie Sierakowice przedstawiono na Rysunku Studium nr 1.

III.6.8. Źródła i stan zanieczyszczenia środowiska

1) Wstęp

Gmina Sierakowice charakteryzuje się szybkim i dynamicznym wzrostem gospodarczym opartym głównie na handlu, usługach a także działalności produkcyjnej, co jest wynikiem położenia przy drogach pełniących połączenie regionalne (drogi wojewódzkie nr 211 i 214) a także w sąsiedztwie obszaru aglomeracji Trójmiasta, Słupska i Wejherowa. Na terenie gminy występuje większa niż na sąsiednich obszarach ilość obiektów przetwórczych i usługowych.

Gospodarka gminy oparta jest o rozwój rolnictwa, przedsiębiorczości handlowo-usługowej i produkcji.

Na terenie gminy rozwija się turystyka i agroturystyka. Na terenie gminy zarejestrowano ponad 800 podmiotów gospodarczych, z czego około 521 na terenie wsi Sierakowice. Do największych zaliczyć można: ELWOZ K. Woźniak w Szklanej, Ubojnia i Przetwórstwo Zwierząt Tuchlino, Ubój i Handel Drobiu A.Gosz Sierakowice, PUH J. Breza Sierakowice, Stacja benzynowa w Sierakowicach, Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Skibiński" Sierakowice.

Na terenie gminy funkcjonują duże fermy drobiu (Gospodarstwo Rolne, Andrzej Bojanowski w Migach, Mirosław Lejk w Załakowie, Mieczysław Tempski w Pałubicach, Marek Koszałka i Jerzy Marciński w Tuchlinie oraz Jerzy Labuda w Puzdrowie), podmioty prowadzące ubój i przetwórstwo żywności z uregulowaną gospodarką odpadami (Ubojnia Drobiu R. Pranczak w Tuchlinie, Ubój i Handel Drobiu Gosz w Sierakowicach, Ubój Drobiu Bojanowscy, Ubojnia Zwierząt Rzeźnych Brzeski w Łyśniewie oraz Ubojnia i Przetwórnia Zwierząt Rzeźnych J. Jeliński w Tuchlinie), a także auto złomy (m. in. PUH R.J Breza w Sierakowicach), zakład przetwórstwa rybnego i szereg innych podmiotów gospodarczych.

Nad jeziorami zlokalizowane są obiekty wypoczynkowe.

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

2) Powietrze atmosferyczne

Na terenie gminy zanieczyszczenia powietrza pochodzą ze źródeł antropogenicznych związanych przede wszystkim z tzw. niską emisją, pochodzącą z indywidualnych źródeł ciepła, gdzie podstawowym paliwem jest węgiel zwłaszcza o niskiej jakości (czyli dużej zawartości popiołu i siarki) a jako źródło używane są kotły o niskiej sprawności.

Pozostałymi źródłami zanieczyszczeń na terenie gminy są:

- ruch komunikacyjny (emisja liniowa wzdłuż ciągów komunikacji samochodowej przebiegających przez teren gminy) - przez teren gminy przebiegają drogi wojewódzkie nr 211 (relacji Słupsk - Gdańsk) i 214 (relacji Warlubie - Łeba),
- emisje pyłów związane z eksploatacją kruszyw naturalnych (złoża w miejscowościach: Pałubice i Puzdrowo),
- emitory obiektów przemysłowych i rzemiosła uciążliwego,
- emisja niezorganizowana pyłu z terenów pozbawionych roślinności i z terenów o utwardzonej nawierzchni, głównie komunikacyjnych, placów budów oraz dawnych wyrobisk surowców mineralnych,
- emisje niezorganizowane pochodzące z ferm hodowlanych, głównie w zakresie odorów oraz tlenków azotu,
- emisje punktowe z obiektów intensywnego ogrodnictwa (szklarnie, tunele foliowe).

Rozkład i natężenie zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, którego źródłem jest komunikacja samochodowa związany jest przede wszystkim z przebiegiem tras komunikacyjnych. Wielkość wpływu na środowisko komunikacji samochodowej w zakresie zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego uwarunkowana jest natężeniem ruchu pojazdów i ich stanem technicznym a także stanem technicznym samego układu drogowego.

Emisja niezorganizowana pyłów pochodząca z obiektów hodowlanych, głównie drobiu i trzody chlewnej powoduje przede wszystkim wzrost zawartości w powietrzu atmosferycznym tlenków azotu oraz odorów. Uciążliwość wymienionych obiektów koncentruje się głównie w najbliższym ich sąsiedztwie, powodując pogorszenie warunków aerosanitarnych i jakości życia okolicznych mieszkańców.

W przypadku zespołów kilku ferm oddziaływanie może osiągnąć większe rozmiary i oddziaływać na znaczny obszar. W gminie Sierakowice występuje kilkadziesiąt tego typu obiektów, z nagromadzeniem w rejonach wsi: Tuchlino, Puzdrowo, Gowidlino i Pałubice. Na terenie gminy Sierakowice największe fermy drobiu to: Gospodarstwo Rolne Andrzej Bojanowski w Migach, Mirosław Lejk w Załakowie, Mieczysław Tempski w Pałubicach, Marek Koszałka i Jerzy Marciński w Tuchlinie oraz Jerzy Labuda w Puzdrowie.

Na terenie gminy zlokalizowane są ponadto: Wytwórnia Mas Bitumicznych i Zakład Produkcji Betonu Oddział Zamiejscowych „PREFABET-u". Oba zakłady są zlokalizowane w sąsiedztwie drogi Sierakowice - Kartuzy w obrębie śródleśnej polany (przy dawnej stacji kolejowej). Zakłady stanowią potencjalne źródło zanieczyszczeń do atmosfery.

Stan jakości powietrza.

Na terenie województwa pomorskiego Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Gdańsku prowadzi roczne oceny jakości powietrza. Gmina Sierakowice jest położona w strefie pomorskiej (PL2202). Na terenie gminy pomiary są prowadzone na stacji w Sierakowicach w zakresie: dwutlenku siarki (SO_2), dwutlenku azotu (NO_2) i benzenu. Poniżej w formie tabelarycznej zaprezentowano wyniki pomiarów w latach 2011-2013 wraz z oceną jakości powietrza.

Tabela nr 42. Wartości zanieczyszczeń w gminie Sierakowice

L.p	Zanieczyszczenie	2011		2012		2013	
		średnia roczna	ocena	średnia roczna	ocena	średnia roczna	ocena
1	Dwutlenek siarki (SO_2)	9,2 $\mu g/m^3$	A	8 $\mu g/m^3$	A	8 $\mu g/m^3$	A
2	Dwutlenek azotu (NO_2)	13,3 $\mu g/m^3$	A	12,2 $\mu g/m^3$	A	12 $\mu g/m^3$	A
3	Benzen	3,4 $\mu g/m^3$	A	4,4 $\mu g/m^3$	A	4 $\mu g/m^3$	A

Z powyższego zestawienia wynika, iż w latach 2011-2012 na terenie gminy Sierakowice nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń substancji, które były monitorowane na terenie gminy.

W 2013 r. WIOŚ w Gdańsku odnotował przekroczenia poziomów substancji w powietrzu w strefie pomorskiej dla następujących substancji:

- pył zawieszony PM10 i PM2,5 (w Kościerzynie, Wejherowie i Starogardzie Gdańskim); od dwóch lat obserwuje się malejącą liczbę stacji, na których stwierdzono niedotrzymanie standardów jakości - substancje te nie są monitorowana na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego,
- benzo(a)piren w pyle zawieszonym PM10 (średnie stężenie ze wszystkich stacji województwa 2,7 $\mu g/m^3$) - przekroczenia odnotowano na 10 stanowiskach w województwie pomorskim. W porównaniu do roku 2012 odnotowano niewielką poprawę. Wysokie stężenie benzo(a)pirenu odnotowuje się głównie w okresie grzewczym, co jest związane z faktem, że jego głównym źródłem są paleniska domowe ogrzewane paliwami stałymi (węglem i drewnem) - substancja nie jest monitorowana na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego,
- ozon - jak w latach ubiegłych zagrożone pozostają poziomy celów długoterminowych ustalonych do osiągnięcia na rok 2020 ze względu na ochronę zdrowia oraz ochronę roślin - substancja nie jest monitorowana na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego.

3) Wody powierzchniowe i podziemne

Na terenie gminy Sierakowice głównymi potencjalnymi źródłami zanieczyszczenia środowiska wodnego są:

- dzikie wysypiska odpadów,
- zrzuty ścieków do wód powierzchniowych,
- brak kanalizacji sanitarnej i nieszczelne szamba,
- wody deszczowe z terenów produkcyjnych, składowych i komunikacyjnych bez separatorów,
- cmentarze,
- wylewiska ścieków wokół ubojni na pola i łąki,
- zrzuty z oczyszczalni ścieków oraz zrzuty awaryjne z przepompowni ścieków,
- używanie związków chloru do zimowego utrzymania dróg, również położonych w sąsiedztwie jezior.

Liczba ludności odprowadzającej ścieki do kanalizacji sanitarnej zakończonej oczyszczalnią ścieków na koniec 2015 roku wynosiła 9 940 osób, co stanowi 51,9 % ogólnej liczby mieszkańców gminy. Pozostała ludność gminy odprowadza ścieki do szczelnych zbiorników bezodpływowych tzw. szamb, których stan jest oceniany jako bardzo zły (stare, niemodernizowane).

Ocenia się, że ok. 30% gromadzonych w zbiornikach ścieków przenika do środowiska gruntowego w sposób niekontrolowany.

System kanalizacji deszczowej funkcjonuje jedynie miejscowość Sierakowice.
W miejscowościach: Gowidlino, Puzdrowo, Kamienica Królewska istnieją pojedyncze odcinki kanalizacji deszczowej, odprowadzające wody deszczowe z kilku wpustów ulicznych.

Stan jakości wód powierzchniowych

Przez teren gminy Sierakowice przepływa kilka większych rzek. Największa to górny odcinek Słupi. Drugą pod względem hydrologicznym rzeką jest Bukowina - dopływ Łupawy. Dla Słupi i jej dopływów pierwsze kompleksowe badania wykonano na początku lat dziewięćdziesiątych (1990). Brak jest aktualnych pomiarów na rzece Słupi w granicach gminy Sierakowice. Rzeka Słupia jest badana jedynie w części dawnego województwa słupskiego (źródło: materiały WIOŚ).
W ocenie stanu powierzchniowych wód płynących w ramach monitoringu diagnostycznego przeprowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku w 2012 r. rzeka Słupia została przebadana w następujących punktach: Słupsk, Gałęźnia Mała, Ustka, Charnowo, Gołębia Góra - stan ogólnie oceniono jako dobry.
Bukowina - punkt pomiarowy Kozin gdzie klasa elementów biologicznych otrzymała ocenę umiarkowaną, klasa elementów hydromorfologicznych - ocenę dobrą, potencjał ekologiczny umiarkowany, stan Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) - zły.
Pozostałe cieki nie podlegają monitoringowi.

Żadne z jezior położonych na terenie Gminy Sierakowice nie zostało ujęte w ramach monitoringu wód powierzchniowych stojących prowadzonych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku.

Obecny stan czystości wód powierzchniowych na terenie gminy Sierakowice warunkują przede wszystkim:

- brak prawidłowej gospodarki ściekowej w większości wsi i gospodarstw na terenie gminy, co przejawia się w szczególności brakiem lub bardzo ograniczonym zasięgiem sieci kanalizacji sanitarnej, powiązanej z systemami oczyszczania i odprowadzania oczyszczonych ścieków,
- brak w obiektach hodowlanych sprawnych, indywidualnych systemów oczyszczania ścieków, co powoduje powstawanie znacznej ilości „agresywnych", łatwo migrujących w środowisku ścieków,
- powszechność stosowania przyobiektowych, bezodpływowych zbiorników gromadzenia ścieków (tzw. szamb) i wywożenia wozami asenizacyjnymi na wylewiska (głównie pola i łąki) lub do oczyszczalni ścieków - technologia ta okazuje się w praktyce nieefektywna z racji umownej „bezodpływowości" zbiorników, które funkcjonują bardzo często jako doły chłonne z częstymi wylewami ścieków w miejsca do tego nieprzygotowane (na wylewiska nieczystości płynnych lub też na pola pod pozorem rolniczego ich wykorzystania);
- intensywne zagospodarowanie stref brzegowych jezior obiektami rekreacyjnymi, nie w pełni wyposażonymi w infrastrukturę ochrony środowiska.

Na terenie gminy połowa mieszkańców odprowadza ścieki do kanalizacji sanitarnej, jednak nie dotyczy to indywidualnej zabudowy rekreacyjnej i zabudowy rozproszonej. Ustawa nakłada na gminy obowiązek prowadzenia ewidencji zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków.

4) Stan i jakość wód podziemnych

Stan jakości wód podziemnych

Obszar Gminy Sierakowice położony jest w regionie wodnym Dolnej Wisły. Obszar dorzecza rzek Słupi, Łupawy i Łeby zajmuje powierzchnię około 4 094 km^2 i zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną został on wyznaczony jako obszar Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd). Badania i ocena stanu chemicznego Jednolitych Części Wód Podziemnych wykonywana jest w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Wykonawcą badań oraz oceny stanu wód w zakresie elementów fizykochemicznych oraz ilościowych jest Państwowa Służba Hydrogeologiczna (PSH), której zadana realizowane są przez Państwowy Instytut Geologiczny-Państwowy Instytut Badawczy (PIG-PIB). Na obszarze jednostki wyróżnia się cztery poziomy wodonośne tworzące spójny system wód podziemnych: czwartorzędowy poziom gruntowy wysoczyzny, czwartorzędowy poziom międzymorenowy dolny, poziom czwartorzędowy międzymorenowy dolin kopalnych oraz poziom kredowy.

Charakterystyka JCWPd nr 11:

- powierzchnia - 4 094 km^2,
- stratygrafia: Q - czwartorzęd , Ng - neogen, Pg - paleogen, Cr - kreda,
- litologia - piaski,
- dorzecze - Wisła,
- rodzaj utworów budujących warstwę wodonośną - porowe,
- liczba poziomów wodonośnych - 2-3,

- średnia miąższość utworów wodonośnych - >40,
- główny poziom użytkowania - czwartorzędowy,
- struktura poboru rejestrowanego: 90% udziału wód z utworów czwartorzędowych,
- ocena stanu chemicznego wg danych z 2004r. - dobra
- ocena stanu chemicznego wg danych z 2007r. - dobra,
- ocena stanu chemicznego wg danych z 2008r. - dobra,
- ocena stanu ilościowego wg danych z 2008r. - dobra.

Ocena stanu JCWPd nr 11:

Punkty monitoringu ilościowego: Machowinko, Krępa Słupska, Niezabyszewo, Gowidlino, Kamienica Królewska (4 pkt), Miechucino, Lębork, Łęczyce.

Ocena stanu wód:

- stan ilościowy (2005 r.) - dobry,
- stan ilościowy (2015 r.) - dobry,
- stan jakościowy - dobry,
- ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych - niezagrożona,
- przyczyna zagrożenia nieosiągnięcia celów środowiskowych - brak,
- istotne problemy - niedostateczna sanitacja obszarów wiejskich i rekreacyjnych,
- oddziaływanie JCWPd na wody powierzchniowe (stan ilościowy) - brak,
- oddziaływanie JCWPd na wody powierzchniowe (stan jakościowy) - brak.

Na terenie Gminy Sierakowice w 2012 r. wodę zbadano w pięciu punktach - klasa jakości - III, stanu chemicznego nie badano.
Na terenie Gminy Sierakowice znajdującej się w granicach JCWPd nr 11 położony jest Zbiornik międzymorenowy nr 114 Maszewo (w północnej części gminy).

Na terenie gminy Sierakowice za jakość wody i technologię oczyszczania wód odpowiadają eksploatatorzy wodociągów, którzy są zobowiązani do prowadzenia regularnej, wewnętrznej kontroli jakości wód. Nadzór nad jakością wody prowadzi Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kartuzach, który prowadzi monitoring jakości wód przeznaczonych na cele bytowe mieszkańców.
Jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określona jest Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 29.03.2007 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. 2007, Nr 61 poz. 417 ze zm.). Oceny przydatności wody określa się dla parametrów fizykochemicznych oraz wskaźników mikrobiologicznych. Zakres badanych wskaźników jest uzależniony od formy monitoringu (monitoring kontrolny obejmuje badania: barwy, mętności, pH, przewodności właściwej, zapachu, smaku, amoniaku, azotanów, chloru wolnego, manganu, żelaza, chlorków, siarczanów, twardości ogólnej, a monitoring przeglądowy: arsen, ETHM - trihalometany, chrom, kadm, ołów, cynk, rtęć, nikiel, miedz, srebro, magnez, wapń, ponadto badane są wskaźniki bakteriologiczne: bakterie grupy Coli 37° C/24 h, E. Coli lub grupy Coli typ kałowy - bakteria gr. Coli termotolerancyjne, ogólna liczba bakterii w 37° C, ogólna liczba bakterii w 22° C po 72 h, enterokoki - paciorkowce kałowe).
W Gminie Sierakowice, w trakcie sprawowanego nadzoru sanitarnego prowadzonego przez PPIS w Kartuzach - pobrano 60 próbek z 32 punktów kontroli jakości wody (z czego 7 nie odpowiadało wymaganiom), na koniec roku 2013 woda spełniała wymagania.

W Gminie Sierakowice funkcjonuje 13 ujęć wody wraz ze stacjami uzdatniania wody podlegających Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji w Sierakowicach. Niekorzystne zmiany zachodzące w składzie wód mogą być spowodowane czynnikami naturalnymi lub antropogenicznymi.

Wody podziemne charakteryzują się stabilnym składem fizyko-chemicznym. Są mniej podatne na zanieczyszczenia ze względu na sposób występowania i brak bezpośredniego kontaktu ze źródłami zanieczyszczeń. Możliwość i skala migracji zanieczyszczeń do wód podziemnych zależna jest od poziomu ich zalegania oraz stopnia izolacji poziomu wodonośnego.
Wody piętra czwartorzędowego, którego zwierciadło występuje na głębokości do 5 m pod powierzchnią terenu są mocno narażone na infiltrację zanieczyszczeń. Również dobre własności filtracyjne gruntu powodują szybsze przenikanie niepożądanych substancji.

Główne zagrożenia dla czystości wód podziemnych stanowią:

- chemizacja rolnictwa i leśnictwa,
- przenawożenie gnojowicą, nieodpowiednie składowanie gnojowicy,
- mały stopień skanalizowania terenów wiejskich, nieszczelne zbiorniki,
- nieodpowiednio zabezpieczone oraz nielegalne składowiska odpadów,
- zanieczyszczenia atmosferyczne oraz ich opad.

5) Hałas i wibracje

Na terenie gminy Sierakowice do głównych typów uciążliwości akustycznej zalicza się:

- hałas komunikacyjny - zwłaszcza na drodze wojewódzkiej nr 211 i na drodze wojewódzkiej 214,
- hałas pochodzący z działalności zakładów produkcyjnych,
- hałas pochodzący z użytkowania rekreacyjnego,
- hałas pochodzący z terenów zainwestowania osadniczego wsi.

Dla terenu gminy Sierakowice nie przeprowadzono kompleksowych pomiarów dokumentujących poziom natężenia hałasu.

6) Promieniowanie elektromagnetyczne

Przez teren gminy przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczne wysokich napięć 110 kV nr 1466 relacji GPZ Kościerzyna - GPZ Sierakowice.
Wzdłuż linii elektroenergetycznej 110 kV może występować promieniowanie szkodliwe dla ludzi, zagospodarowanie w tym obszarze zgodnie z przepisami odrębnymi.
W gminie Sierakowice zlokalizowane są stacje bazowe telefonii komórkowej: jedna w miejscowości Gowidlino i dwie stacje w miejscowości Sierakowice. Promieniowanie elektromagnetyczne występuje na dużych wysokościach w miejscach niedostępnych dla ludzi.

III.6.9. Stan i walory krajobrazu

1) Cechy i walory krajobrazu

Gmina Sierakowice położona jest w obrębie mezoregionu Pojezierza Kaszubskiego. Jest to region bardzo zróżnicowany przyrodniczo, jego podstawowe cechy to:

- urozmaicona rzeźba terenu,
- występowanie licznych rozległych i małych dolin,
- bogactwo form przyrodniczych.

Na walory krajobrazowe gminy Sierakowice składają się też zasoby kultury materialnej, takie jak: założenia ruralistyczne wsi, liczna zabudowa historyczna.

Na obszarze gminy występują różne typu krajobrazowe:
krajobraz zurbanizowany, w którym można wydzielić:
a) krajobraz terenów zabudowanych wsi;
b) krajobraz zawartej zabudowy Sierakowic, o charakterze małomiasteczkowym;

c) krajobraz terenów gospodarczych (produkcyjnych, składowych, kurników);
d) krajobraz rolniczy, w którym można wydzielić:
- krajobraz rolniczo - osadniczy: pól, łąk i pastwisk, grup drzew z pojedynczą zabudową zagrodową,
- krajobraz rolniczy: pól, łąk i pastwisk, grup drzew bez zabudowy, obejmujący doliny rzeczne, strefy zboczowe,
- krajobraz jezior i ich stref brzegowych;

e) krajobraz leśny.

Elementami istotnymi z punktu widzenia postrzegania krajobrazu są miejsca jego odbioru wizualnego. Na obszarze gminy wyróżnić można wiele miejsc - punktów widokowych, ciągów widokowych, z których roztaczają się rozległe widoki na wnętrza naturalnego krajobrazu.

2) Obszary i rejony cenne krajobrazowo

W przestrzeni gminy Sierakowice wyróżniają się zarówno rozległe wnętrza otwartego krajobrazu o naturalnych cechach oraz wnętrza o harmonijnej zabudowie wkomponowane w przestrzenie przyrodnicze, które opisane są poniżej.

a) Makro wnętrza krajobrazu dolin rzecznych

Obszary te obejmują:
- dolinę rzeki Słupi na wschód od miejscowości Tuchlino do miejscowości Sierakowska Huta,
- dolinę rzeki Puzdrowska Struga na wschód od miejscowości Puzdrowo,
- dolinę rzeki Bukowina na północ od miejscowości Gowidlino, po wschodniej stronie Łyśniewa do miejscowości Skrzeszewo,
- dolinę rzeki Struga Kamienicka, po południowej stronie miejscowości kamienica Królewska.

b) Makro wnętrza krajobrazu jeziorno-leśnego
- zespół jezior: Junno- Białe - Czarne - Potęgowskie z przybrzeżnymi lasami i enklawami gruntów rolnych,
- wnętrze Jeziora Kamienickiego, ograniczone od wschodu i zachodu lasami a od strony południowo-wschodniej zabudowaniami wsi Kamienica Królewska,
- wnętrze Jeziora Gowidlińskiego z zalesioną wyspą, otoczone enklawami leśnymi i zabudową mieszkalną i letniskową,
- wnętrza krajobrazowe jezior: Miemino, Trzono, Długie (koło Łyśniewa Sierakowickiego),
- wnętrze krajobrazowe Jeziora Tuchlińskiego,
- wnętrze krajobrazowe Jeziora Trzemeszno koło wsi Stara Huta.

c) Makro wnętrza krajobrazu rolniczo-osadniczego w enklawach leśnych
- wnętrze krajobrazowe ze wsią Bukowo i Jeziorem Bukowskim,
- wnętrze krajobrazowe ze wsiami Nowalczysko i Kokwino,
- wnętrze krajobrazowe wokół wsi Mojuszewska Huta.

d) Ciągi widokowe

Główne ciągi widokowe występują wzdłuż dróg. Są to:
- ciąg widokowy po północnej stronie drogi prowadzącej z Tuchlina do wsi Jelonko - widok na znaczne obniżeniem terenu (jeden z najniżej położonych obszarów w gminie) z licznymi ciekami wodnymi;
- ciąg widokowy wzdłuż drogi prowadzącej z Puzdrowa do Gowidlina w kierunku północnym.

e) Ważniejsze miejsca widokowe

- miejsca widokowe w Kamienicy Królewskiej z rozległym widokiem na jezioro Kamienickie oraz zabudowania wsi Kamienica Królewska;
- miejsce widokowe w Kukówce na półwyspie wcinającym się w jezioro Potęgowskie;
- miejsce widokowe u podnóża Zamkowej Góry w Kamienickim Młynie z widokiem na jezioro Junno; obok tego miejsca - na na szczycie Zamkowej Góry (229,5 m n.p.m) położonej w gminie Kartuzy znajduje się punkt widokowy. Główną atrakcją Zamkowej Góry jest rozległy widok na sześć jezior: Białe, Czarne, Junno, Kamienickie,Odnoga i Potęgowskie.

e) Wsie krajobrazowe

Na obszarze gminy występują wsie o wysokich wartościach krajobrazowych, na które składaj się:

- harmonijna zabudowa (z udziałem zabudowy historycznej),
- zieleń towarzysząca zabudowie,
- zróżnicowany krajobraz w otoczeniu zabudowy.

Do wsi wyróżniających się pod tym względem należą: Bącka Huta, Gowidlino, Kamienica Królewska, Łyśniewo Sierakowickie, Paczewo, Puzdrowo, Szklana, Tuchlino, Załakowo i Mojusz.
Dla ochrony walorów krajobrazowych tych wsi należy ustalić strefy ochrony ekspozycji.

3) Uwarunkowania ochrony krajobrazu

W „Strategii rozwoju gminy na lata 2014 - 2024"[34] zawarto:

> *cyt: „Cel szczegółowy: Ochrona posiadanych zasobów naturalnych i krajobrazu w tym: wód, lasów, powietrza, przed zanieczyszczeniami oraz inwazyjnymi gatunkami flory i fauny."*

Realizacja celu w odniesieniu do ochrony krajobrazu ma nastąpić poprzez ochronę stref krajobrazu naturalnego i osadniczego poprzez:

- zakazy zabudowy,
- nierozpraszanie budowy - koncentrowanie zabudowy w sąsiedztwie zabudowy istniejącej,
- ograniczenie gabarytów zabudowy.

III.7. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Z 2014 r., poz. 1446 ze zm.) - art. 7, formami ochrony zabytków są:

> *cyt: „1) wpis do rejestru zabytków;*
> *2) uznanie za pomnik historii;*
> *3) utworzenie parku kulturowego;*
> *4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego."*

W gminie Sierakowice występują następujące formy ochrony zabytków:

a) wpis do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego;

b) park kulturowy;

c) wpis do Gminnej Ewidencji Zabytków (niektóre obiekty wpisane są też do Wojewódzkiej

34 *Strategia rozwoju gminy na lata 2014 - 2024.*

Ewidencji Zabytków);

d) ustalenia ochrony w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (wyznaczenie stref ochrony konserwatorskiej zespołów ruralistycznych, stref ochrony archeologicznej obiektów zabytkowych).

Ważnym dokumentem wiążącym gminę prawnie jest Gminna Ewidencja Zabytków (GEZ). Nowelizacja ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wprowadziła ochronę zabytków znajdujących się w GEZ poprzez uwzględnienie ich w decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzjach o warunkach zabudowy, decyzjach o zezwoleniu na realizacje inwestycji drogowej oraz decyzjach o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej.
Wszelkie działania z związane ze zmianą ich użytkowania czy zagospodarowania muszę być uzgadniane z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Gmina Sierakowice posiada Gminną Ewidencję Zabytków (wrzesień 2014 r.) oraz „PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI DLA GMINY SIERAKOWICE NA LATA 2014-2018"[35] - przyjęte uchwałą nr IX/106/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 czerwca 2015 r.

III.7.1. Rys historyczny

Osadnictwo na terenie gminy Sierakowice zaczęło się kształtować głównie w epoce brązu i wczesnej epoce żelaza a więc ok. 400-300 p.n.e. o czym świadczą stanowiska archeologiczne. Można domniemywać, że przez teren dzisiejszego powiatu kartuskiego a co za tym idzie gminy Sierakowice przebiegały dwie drogi: pierwsza prowadziła wschodnią częścią Pomorza Gdańskiego przez Skarszewy, Starkową Hutę, Kiełpino, Somonino, Smętowo, okolice Kartuz, Przodkowo, Wejherowo do Żarnowca i dalej nad morze, druga była najprawdopodobniej odnogą szlaku bursztynowego na wysokości przeprawy przez Wisłę w okolicy Opalenia i prowadziła przez zachodnią część Pomorza Gdańskiego tj. Skórcz, Starą Kiszewę, między Garczynem a Kościerzyną, do Stężycy, przez Mściszewice, Tuchlino, Sierakowice, Pałubice, Lębork do Białogardu a dalej do Jeziora Łebskiego i nad morze.
Powstanie osady Sierakowice datuje się na XII wiek, za czasów panowania księcia pomorskiego Mestwina I. W ówczesnym czasie osada ta była ściśle związana z funkcją obronną, ze względu na niedostępne bory pokrywające teren i chroniące przed atakiem nieprzyjaciela.
W dokumentach historycznych najwcześniej można znaleźć nazwę Syrakowo (1348r.) i Sirakowicze (1396 r.). Dzisiejsza nazwa Sierakowice pojawiła się już w 1599 r. niemniej jednak ukształtowała się dopiero na początku XVII w.

Pierwsza wzmianka źródłowa dotycząca Sierakowic pochodzi z 1382 r. i jest to dokument nadania wsi rycerskiej Piotrowi z Lewina na prawie chełmińskim. W tym czasie na terenie ówczesnej gminy powstał pierwszy kościół drewniany (przy drodze do Łyśniewa). Około 1419 r. Sierakowice były już wsią gospodarską, na prawie polskim. Było to bardzo korzystna sytuacja w związku z tym Zakon Krzyżacki w 1428 r. sprawił, ze pod jego władanie przeszła połowa dóbr sierakowickich. W 1430 r. Sierakowice uzyskały lokację na prawie niemieckim i zostały ogromnie spustoszone. Po najazdach Husytów oraz licznych wojnach w 1438 r. większość ziem leżała odłogiem a tereny się wyludniły. Po wojnie trzynastoletniej kończącej rządy Krzyżaków na mocy pokoju w Toruniu w 1466 r. Pomorze (w tym obszar obecnej gminy Sierakowice) wróciło do Polski.
Pod koniec XV w. Sierakowice zostały nabyte przez nieznanego szlachcica co zapoczątkowało ponowny rozkwit osady. Zaczęło przybywać mieszkańców a co za tym idzie powstawały nowe chaty. W drugiej połowie XVI w. osada przeszła na własność królewską i została włączona do starostwa mirachowskiego. Pod koniec XVI w. w centrum wsi pojawił się w tym czasie kościół pod wezwaniem św. Marcina, do którego przynależały wsie: Tuchlino, Puzdrowo, Gowidlino i Łyśniewo Sierakowickie.

35 *Autor: Piotr Najmajer.*

W 1648 r. wieś stała się własnością rodziny Łaszewskich a stan ten obowiązywał aż do 1880 r.
W 1772 r. nastąpił rozbiór Polski i ziemie Pomorza trafiły pod rządy pruskie, co skutkowało nowym podziałem administracyjnym. Sierakowice zaczęły przynależeć do powiatu tczewskiego, a od 1818 r. do nowo utworzonego powiatu kartuskiego. W tym okresie wieś była mała i liczyła sobie zaledwie 32 mieszkańców, liczba ta jednak sukcesywnie wzrastała i w 1904 r. osiągnęła 683 mieszkańców. Na początku XX w. wieś rozkwitała zarówno pod względem społecznym (posiadała szereg organizacji i stowarzyszeń, np.: Towarzystwo Rolnicze później Związek Spółek Zarobkowych, Kółko Rolnicze czy Czytelnię Ludową) jak również ekonomicznym (w latach 1905-07 na teren gminy Sierakowice dotarła linia kolejowa łącząca wieś z Lęborkiem i Gdańskiem).
Tuż przed II wojną światową wieś nabrała charakteru miasteczka i liczyła ok. 2000-2500 mieszkańców. Zlokalizowano tutaj: dwa kościoły, dwie szkoły, aptekę, hotel, tartak, pocztę, bank, sklepy, dworzec kolejowy, targowisko, składy opału, soli itp. Ostatni dom kryty słomianym dachem spalił się w 1926 r.
Struktura powiatowa przetrwała do roku 1975, kiedy to w Polsce zlikwidowano powiaty. W tym okresie gmina Sierakowice podlegała bezpośrednio Urzędowi Wojewódzkiemu w Gdańsku. Od 1 stycznia 1999 r. gmina Sierakowice ponownie weszła w skład powiatu kartuskiego.

III.7.2. Zabytki nieruchome wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego

1) Obiekt wpisany do rejestru zabytków

W gminie Sierakowice znajduje się jeden obiekt wpisany do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego - jest to kościół parafialny pod wezwaniem św. Marcina wraz z terenem przykościelnym w obrębie muru kościelnego figurujący pod numerem 1729 (dawny rejestr zabytków województwa gdańskiego nr 1224).
Kościół ten budowano w dwóch etapach. W latach 1820-22 powstała część wschodnia, drewniana na kamiennej podmurówce, wzniesiona na miejscu wcześniejszej, barokowej. W roku 1904 wybudowano natomiast część zachodnią, neogotycką, z cegły na podmurówce kamiennej, z licowanymi elewacjami i dachem krytym blachą. W części zachodniej zlokalizowana jest kwadratowa wieża z kruchtą w przyziemiu i odrębną klatką schodową.
Z uwagi na zły stan stan techniczny kościół drewniany został przeniesiony na południowy wschód od pierwotnego miejsca i wyposażony w zrekonstruowaną, drewnianą wieżę, pierwotnie rozebraną w 1903 roku. Zamontowano również zabytkowe organy.
Kościół pw. św. Marcina wpisany do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego otoczony jest ochroną określoną w decyzji o wpisie. Wszelkie działania dotyczące zabytku, zgodnie z art. 36 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r.. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami podlegają uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku.

2) Obszary wpisane do rejestru zabytków

Stanowiska archeologiczne wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego
Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowanych jest 5 stanowisk archeologicznych wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego, zestawione w poniższej Tabeli 42.

Tabela nr 43. Wykaz stanowisk archeologicznych wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego.

L.p.	*Numer w RZWP*	*Charakter stanowiska*	*Lokalizacja*	*Krótki opis*
1	Dec. nr 085/A Archeol. z dn. 09.01.1970 r.	Piece garncarskie w miejscowości Mojusz	Piece położone są w lesie w odległości ok. 200 m od stacji kolejowej	Piece w Mojuszu ze względu na brak badań nie są datowane. Pochodzą prawdopodobnie z okresu wczesnośredniowiecznego lub średniowiecznego.

				Są obiektami produkcyjnymi użytkowanymi na powierzchni ziemi
2	Dec. nr 147/A Archeol. z dn. 31.03.1971 r.	Cmentarzysko płaskie w miejscowości Załakowo	Cmentarzysko położone jest ok. 1300 m na północ od wsi, po prawej stronie drogi prowadzącej z Pałubic w kierunku Lęborka i ok.200 m na zachód od rzeczki Bukowiny.	Cmentarzysko w Załakowie datowane jest na wczesną epokę żelaza. W 1966 r. odkryto na nim groby skrzynkowe zawierające liczny materiał zabytkowy
3	Dec. nr 292/A Archeol. z dn. 31.03.1976 r.	Osada otwarta w miejscowości Pałubice	Osada położona jest po wschodniej stronie szosy Sierakowice- Lębork ok. 300 m na południe od wsi.	Osada otwarta w Pałubicach datowana jest na starsza fazę okresu wpływów rzymskich (I-II w. n. e.). W 1975 r. natrafiono tu na pozostałości pieca kamiennego, paleniska i liczne ułamki ceramiczne. Obiekt ten jest przykładem osady otwartej z pierwszych wieków n.e.
4.	Dec. nr 293/A Archeol. z dn. 16.10.1976 r.	Cmentarzysko płaskie w miejscowości Pałubice	Cmentarzysko położone jest ok. 250 m na południowy-wschód od wsi, na niewielkim wzniesieniu na północno - zachodnim brzegu Jeziora Lelewo.n	Cmentarzysko płaskie w Pałubicach datowane jest na wczesną epokę żelaza (VII-II w. p. n. e.). W 1975 r. odkryto tu pozostałości grobu ciałopalnego - ceramikę i przepalone kości ludzkie. Ponadto na tym terenie znajdują się pozostałości osady ze starszego okresu wpływów rzymskich (I-II w. n. e.). W toku badań przeprowadzonych w 1975 r. okryto tu liczną ceramikę osadniczą. Obiekt ten jest przykładem cmentarzyska płaskiego z wczesnej epoki żelaza oraz funkcjonującej później osady otwartej, nieobronnej w pierwszych wiekach naszej ery
5	Dec. nr 004/A Archeolog. z dn. 30.07.1959 r.	Cmentarzysko grobów skrzynkowych w Kamienickim Młynie	Cmentarzysko znajduje się na wzgórzu porośniętym lasem, usytuowanym tuż przy torze kolejowym Kamienica Królewska - Niepoczołwice, w odległości ok. 1km od stacji Kamienica Królewska	Cmentarzysko należy chronologicznie do kultury pomorskiej wczesnej epoki żelaznej (VII-V w. n. e.)

III.7.3. Park kulturowy

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r., Nr 62, poz. 1568 ze zm.) park kulturowy jest formą ochrony zabytków. Tworzony jest w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. Powołanie parku kulturowego należy do kompetencji gminy i wiąże się z opracowaniem planu ochrony parku (zatwierdzanego przez gminę) oraz wymaga sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla jego obszaru.

W gminie znajduje się Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw powołany w 2006 r. uchwałą Rady Gminy Sierakowice Nr XLII/321/06 z dnia 28.03.2006 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego we wsi Sierakowice, zmienioną uchwałą Rady Gminy Sierakowice nr XLIV/347/06 z dnia 20.06.2006 r. z sprawie zmiany uchwały nr XLII/321/06 z dnia 28.03.2006 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego we wsi Sierakowice. Jest jednym z czterech parków kulturowych w województwie pomorskim i jednym z dwudziestu sześciu w Polsce.

Obiekty wchodzące w skład parku kulturowego to:

a) Ołtarz Papieski autorstwa Jarosława Wójcika, który znajduje się w centralnej części parku. Stalowa konstrukcja wyglądem nawiązuje do sieci rybackiej, którą podtrzymują w powietrzu dwa ptaki. Jest to pomnik trzech wielkich rocznic tj. pobytu papieża Jana Pawła II na Pomorzu podczas VII pielgrzymki do Polski i sprawowania mszy św. w Pelplinie w niedzielę 6 czerwca 1999 r., pomnik milenijny upamiętniający rok 2000 i przełom tysiąclecia oraz uczczeniem roku św. Wojciecha a co za tym idzie 1000-lecia chrztu Polski;

b) Kościół parafialny pod wezwaniem św. Marcina (szczegółowo opisany w punkcie III.7.2); zrekonstruowany drewniany zabytkowy kościół pod wezwaniem św. Marcina (szczegółowo opisany w punkcie III.7.2);

c) Telebim - rzeźba Papieża Jana Pawła II, autorstwa Jarosława Wójcika, ukazująca Papieża w formie w jakiej z reguły był widziany przez wiernych - na telebimie bądź ekranie telewizora;

d) Krzyż - obelisk autorstwa Jarosława Wójcika - wykonany z granitowych monolitów (dwóch mniejszych u góry i dwóch większych u dołu) u góry połączonych kulistą form z blachy nierdzewnej symbolizującą hostię;

e) Dąb papieski - dąb został posadzony 11 listopada 2003 r. w Święto niepodległości i dzień parafialnego odpustu św. Marcina celem uczczenia pontyfikatu Jana Pawła II;

f) Grobowiec rodziny Łaszewskich (dawnych właścicieli wsi Sierakowice) - rodzina ta ufundowała kościół parafialny św. Marcina oraz przekazała ziemię pod parafialny cmentarz, który stał się miejscem ich pochówku. W centralnej części cmentarza zbudowano kaplicę grobową tej rodzin. W 2007 r. obiekt poddano gruntownej odbudowie a na jej wewnętrznych ścianach zamontowano epitafia osób zasłużonych dla parafii i lokalnego środowiska.

g) Organistówka;

h) Kapliczka Matki Boskiej przy ul. Lęborskiej poświęcona ofiarom II wojny światowej.

Zgodnie z Uchwałą Rady Gminy Sierakowice nr XLVIII/384/06 z dnia 24.10.2006 r. w sprawie ochrony oraz zakazów i ograniczeń na terenie Parku Kulturowego "Ośmiu Błogosławieństw" na terenie parku (o ile nie wynika inaczej z ustaleń obowiązującego mpzp):

- *zabrania się: wykonywania prac prowadzących do: degradacji utrwalonego historycznie układu przestrzennego, naruszenia istniejącej linii zabudowy, gabarytów i form, deformacji kompozycji urbanistycznej; zmiany formy architektonicznej zabytków, zmiany nawierzchni, oświetlenia placów i ulic, zmiany historycznej funkcji i zabytkowego wyposażenia obiektów,*
- *zakazuje się dokonywania przekształceń budynków;*
- *pozwala się na rozbiórkę obiektu budowlanego jedynie w sytuacjach wyjątkowych,jeżeli jego stan techniczny zagraża bezpieczeństwu itp.*

III.7.4. Zabytki nieruchome znajdujące się w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ).

W gminie Sierakowice znajduje się 125 obiektów umieszczonych w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ) i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ).
Gmina posiada Gminną Ewidencji Zabytków wykonaną we wrześniu 2014 r. zgodnie z art. 19 i art. 145 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Z 2003 r., nr 162, poz. 1568 ze zm.), której autorem jest Piotr Najmajer.
Rozpoznanie problematyki i ochrony zabytków (między innymi na terenie gminy Sierakowice) oraz działania mające je chronić zgodnie z ustawą zostały opisane w trzech dokumentach:

a) „Programie Opieki nad Zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2011-2014" stanowiącym załącznik do Uchwały Nr 91/V/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 lutego 2011 roku;
b) „Programie Opieki nad Zabytkami Powiatu Kartuskiego 2010-2013" przyjętym do realizacji Uchwałą NR XXXIX/368/10 Rady Powiatu Kartuskiego z dnia 28 października 2010 r. w sprawie: przyjęcia "Powiatowego Programu Opieki nad Zabytkami na lata 2010-2013";
c) "Programie Opieki nad Zabytkami Gminy Sierakowice na lata 2014-2018" - przyjętym uchwałą nr IX/106/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 czerwca 2015 r.

"Program Opieki nad Zabytkami Gminy Sierakowice na lata 2014-2018" wyznacza priorytety i cele strategiczne dotyczące zabytków na terenie gminy Sierakowice takie jak:

- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania oraz poprawa i utrwalenie ładu przestrzennego zgodnie z zasadą dobrej kontynuacji,
- wykorzystanie dziedzictwa kulturowego dla promocji turystycznej gminy i utrwalenia tożsamości lokalnej mieszkańców gminy.

W Załączniku nr II. Programu (rozdz.VI) wyszczególniono zabytki nieruchome znajdujące się w Gminnej Ewidencji Zabytków i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków Województwa Pomorskiego.

III.7.5. Lokalne wartości środowiska kulturowego i krajobrazu kulturowego

1) Zasoby kulturowe

Walory kulturowe gminy Sierakowice są jej zasadniczym walorem i wynikają z położenia w rejonie historycznych Kaszub, w jego najbardziej tradycyjnej i rdzennej części. Specyfika krajobrazu kulturowego gminy wyraża się w sposobach użytkowania przestrzeni, charakterze osadnictwa a także w stylu oraz formie poszczególnych obiektów.

Na terenie gminy przeważająca liczba obiektów o wartościach kulturowych i historycznych pochodzi z XIX i 1 poł. XX w.

Istotny element kultury materialnej stanowi zachowana zabudowa wiejska - chaty i domy z połowy XIX i początku XX w., które znajdują się we wszystkich wsiach gminy oraz w rozproszonych zagrodach oraz liczne budynki o charakterze miejskim występujące w miejscowości Sierakowice.

Domy mieszkalne i zagrody powstające w 2 poł. wieku XIX budowane były między innymi w drewnianym systemie szkieletowym: ściany wypełniane były gliną bądź cegłą, dachy kryte strzechą. Przykłady tego typu zabudowy można spotkać we wsiach: Kamienica Królewska, Leszczynki, Gowidlino, Mojuszewska Huta, Mojusz, Pałubice, Puzdrowo, Sierakowice, Stara Maszyna, Szklana, Szopa, Tuchlino, Załakowo.

Pojedyncze budynki drewniane z końca XIX w. przetrwały w Gowidlinie, w Mojuszewskiej Hucie (kryty gontem), w Tuchlinie (z 1902 r., stodoła i stajnia).

Przykłady budynków murowanych z 2 poł. XIX w. i 1 poł. XX w. odnaleźć można we wsiach: Sierakowice, Gowidlino, Mojusz, Mojuszewska Huta, Pałubice i Puzdrowo oraz pojedyncze budynki we wsiach: Stara Maszyna, Szklana, Szopa, Tuchlino, Wygoda i Załakowo.

Na terenie gminy ślady założeń folwarcznych znajdują się we wsiach: Sierakowice koło jez. Kominek (*kasz.*: „Srakowsczi Dwór") - zpoł. XIX w., Gowidlino -z k. XIX w., Tuchlino (*kasz.*: „Techlińszci Dwór") - z końca XIX w.

Z zespołu folwarcznego w Sierakowicach, położonego nad jeziorem Kominek ocalały dwa budynki dworskie - pierwszy i drugi dwór (wpisane do GEZ) oraz budynek gospodarczy. Jedynie pierwszy dwór przedstawia wartość architektoniczną (Gminny Ośrodek Kultury), pozostałe budynki zostały w znacznym stopniu przekształcone. Z folwarku w Gowidlinie pozostały: budynek mieszkalny i pomieszczenie

inwentarskie, z w folwarku w Tuchlinie pozostały: murowany dwór oraz budynek gospodarczy (wpisane do GEZ) z cegły palonej na podbudowie kamiennej i stodoła.
Poza budownictwem mieszkalnym ważnym elementem dziedzictwa kulturowego w gminie Sierakowice są pochodzące z końca XIX w i pocz.XX w.:

- neogotycki kościół parafialny w Gowidlinie pochodzący z lat 1866-68 oraz związana z nim zabudowa kościelna i gospodarcza,
- kościół p.w. św. Marcina bp i św. Jana Nepomucena budowany jako drewniany kościółek pozostał, jako prezbiterium nowego kościoła rozbudowanego w 1903 r. w stylu neogotyckim,
- budynki dawnych szkół w Gowidlinie i w Puzdrowie,
- zabudowania stacji kolejowych w Sierakowicach i w Kamienicy Królewskiej,
- leśniczówka w Mojuszu.

Z grupy obiektów inżynieryjnych ważny jest most w Pałubicach, na drodze Sierakowice - Lębork.

2) Zespoły ruralistyczne

Na obszarze gminy występują zespoły ruralistyczne o wartościach historycznych, we wsiach:

a) Bącka Huta.

Niewielka wieś powstała na skrzyżowaniu drogi prowadzącej z Mojusza do Bącza, w dużej enklawie leśnej. Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z obustronną zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg;

b) Gowidlino.

Miejscowość która bierze swój początek już w czasach prehistorycznych (V w. p.n.e.) o czym świadczy m.in. odkryte w miejscowości cmentarzysko. XV w. Gowidlino było jedną z 23 wsi gburskich i liczyło sobie 13 łanów. W 1866r. miejscowość stała się wsią parafialną. W tym czasie na terenie Gowidlina funkcjonowała również szkoła parafialna parafii sierakowickiej.
Zabudowa mieszkaniowa i usługowa są w Gowidlinie skoncentrowane wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 211 oraz drogi powiatowej nr 1912G. Głowiną dominanta w miejscowości jest zabytkowy kościół, plebania oraz kompleks szkolny z odrestaurowanym budynkiem z 1885 r.
Centrum wsi zabudowane jest budynkami o funkcji usługowej takimi jak: sklepy, punkty usługowe. Znajduje się tu również przystanek autobusowy. Istotnym elementem tej miejscowości jest duże nagromadzenie budynków liczących sobie ponad 100 lat, które bardzo dobrze wkomponowują się w krajobraz Gowidlina. Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z zabudową skupioną pomiędzy układem równoległych dróg i pomiędzy rozwidleniami tych dróg. Zachowany jest układ niwy siedliskowej, pojedyncze historyczne budynki w siedliskach i klimat starej wsi - szczególnie wzdłuż ulicy Jeziornej. W centrum wsi przy drodze wojewódzkiej nr 211 zachowany brukowany rynek - plac targowy i otaczająca go zabudowa.

c) Kamienica Królewska

Była to osada określana w źródłach krzyżackich jako chłopska wieś czynszowa. Od połowy XVI w. była typową wsią folwarczną i posiadała młyn. W miejscowości zachował się historyczny układ dróg (obecnie droga gminna 152041G oraz droga powiatowa nr 1931G) wokół których kształtuje się zabudowa mieszkaniowa i usługowa. Dominantą przestrzenną jest Kościół p.w. Matki Bożej Nieustającej Pomocy, wzniesiony w 1982 r. przy ul. Jana Pawła II.
Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z obustronną zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg. Południowa część rozlokowana na wzniesieniu opadającym w kierunku jeziora.

Zachowany został układ niwy siedliskowej, liczne zabytkowe budynki w siedliskach - szczególnie w południowej części wsi i klimat starej wsi.
Charakterystyczne dla miejscowości są budynki mieszkalne wyposażone w dachy dwuspadowe o różnym kącie nachylenia.

d) Łyśniewo Sierakowickie

Łyśniewo Sierakowickie jest najmniej odnotowaną osadą regionu sierakowickiego. Zapiski z 1438 r. mówią, że znajdował się tutaj młyn. Zabudowa miejscowości znajduje się wzdłuż drogi powiatowej nr 1911G oraz dróg gminnych: 152006G, 152004G oraz 152003G. W centrum zlokalizowano szkołę podstawowa, sklep spożywczo-przemysłowy oraz Kaplicę p.w. Matki Fatimskiej. Charakterystyczne dla miejscowości są liczne rozproszone na wybudowaniach gospodarstwa rolne oraz różnorodność architektoniczna.
Wieś posiada zachowany układ owalnicowy z zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg. Zachowany układ niwy siedliskowej, liczne zabytkowe budynki w siedliskach.

e) Mojusz

Brak danych historycznych.
Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg. Zachowany układ niwy siedliskowej, pojedyncze zabytkowe budynki w siedliskach.

f) Paczewo

Brak danych historycznych.
Wieś posiada zachowany układ ulicowy z zabudową skupioną w dwóch rejonach.Zachowany układ niwy siedliskowej, pojedyncze zabytkowe budynki w siedliskach.

g) Puzdrowo

Wieś Puzdrowo pojawia się w źródłach historycznych w drugiej połowie XIV w. Była to wieś szlachecka, w 1570 roku liczyła 18 włók roli.
W miejscowości zachował się historyczny układ dróg (drogi wojewódzkie nr 211 i nr 214) wokół którego koncentruje się zabudowa usługowa i mieszkaniowa. W miejscowości nie ma przestrzeni publicznych takich jak rynek czy plac targowy. Zabudowę stanowią budynki jednorodzinne, zabudowania gospodarcze oraz niewielkie zakłady usługowe.
Zachowany układ ulicowy, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w południowej części wsi.

g) Sierakowice

Aż do roku 1820 Sierakowice była małą wsi , która w następnych latach bardzo szybko się rozwijała i powiększała. W latach 1894 - 95 utworzono z Sierakowic gminę wiejską.
W okresie między wojennym istniały tu liczne organizacje publiczne.
Przed II wojną światowa Sierakowice nabrały charakteru miasteczka. Znajdowały się tu dwa kościoły, apteka, tartak, poczta, szkoła powszechna i graniczny urząd ceł. Na rozwój wsi miało z pewnością wpływ uzyskanie w 1905 r. połączenia kolejowego z Lęborkiem i Pruszczem Gdańskim[36].
W Sierakowicach zachowany jest układ wielodrożny wsi, liczba zabudowa o charakterze małomiasteczkowym, w centrum wsi rynek - plac w poza centrum liczne domy mieszkalne, dwa cmentarze, dwa kościoły.

h) Szopa

Brak danych historycznych.

36 *Opracowano na podstawie www.gok.sierakowice.pl*

Zachowany układ wielodrożny, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w południowej części wsi.

i) Tuchlino

Jest to wieś która najwcześniej pojawia się w dokumentach historycznych. Była to miejscowość, która jako jedyna w okolicy, w czasach krzyżackich, posiadała karczmę. Tuchlino w XVIIw. i XVIIIw. było wsią szlachecką. Zabudowa mieszkaniowa, usługi, kościół, zespół szkół koncentrują się wzdłuż sześciu dróg: drogi krajowej nr 214, drogi powiatowej nr 1934G oraz dróg gminnych nr: 152022G, 152024G, 152026G i 152015G. Punkt centralny Tuchlina stanowi kościół, brak jest jednak przestrzeni publicznych takich jak rynek czy plac targowy. Zachowany jest układ wielodrożny, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w południowej części wsi.

j) Załakowo.

Jest to stara osada „wzmiankowna", której daty powstania nie da jednoznacznie się określić.
W XIIw. i XIIIw. Załakowo należało pod względem administracyjnym do kasztelani ulokowanej w Chmielnie. Załakowo w 20-leciu międzywojennym stało się wsią graniczną.
W miejscowości zachował się historyczny układ dróg (obecnie drogi gminne nr: 152016G, 152002G, 152004G) wokół których kształtuje się zabudowa mieszkaniowa i usługowa.
Zachowany układ ulicowy, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w siedliskach.
Charakterystycznym elementem kutrowego krajobrazu gminy są kapliczki i krzyże przydrożne otoczone starodrzewem.

III.7.6. Zabytki archeologiczne

Do najstarszych zachowanych do dziś obiektów antropogenicznych należą kurhany, będące śladem dawnych obyczajów pogrzebowych ludności zamieszkującej ten rejon na przestrzeni wieków.
Kurhany o własnej formie krajobrazowej zachowały się w Kamienicy Królewskiej, Kamienickim Młynie, Leszczynkach.
W Tuchlinie znajduje się grodzisko, które stanowi również najstarszy ślad działalności człowieka na terenie gminy.
Na obszarze gminy znajdują się liczne stanowiska archeologiczne, obejmujące:

- kurhany kamienne: w Leszczynkach, Kamienickim Młynie, Kamienicy Królewskiej,
- cmentarzyska kurhanowe: w Kamienicy Królewskiej, Gowidlinie, Tuchlinie,
- cmentarzyska płaskie: w Puzdrowie, Pałubicach, Załakowie, Kamienickim Młynie, Sierakowicach, Kamienicy Królewskiej,Mojuszu, Gowidlinie,
- cmentarzysko grobów skrzynkowych: w Kamienicy Królewskiej,
- cmentarzyska: w Gowidlinie, Tuchlinie, Łyśniewie,
- osady otwarte: w Pałubicach, Kamienickim Młynie,
- osady, punkty osadnicze, ślady osadnictwa: w Gowidlinie, Tuchlinie, Puzdrowie, Łyśniewie,
- Mojuszu, Dugim Kierzu,
- grodzisko w Tuchlinie,
- zagrody (samodzielne lub punktem osadniczym - osadą): w Gowidlinie, Tuchlinie,
- huty szkła: w Starej Hucie, Sierakowskiej Hucie, Mojuszewskiej Hucie, Leszczynkach, Mojuszu, Bąckiej Hucie, Szopie, Łączkach, Szklanej, Jelonku, Kamienickiej Hucie, Tuchlinku, Kujatach
- osady produkcyjne - piece: w Mojuszu i Tuchlinie.

Wykaz stanowisk zawarto w Załączniku nr III w rozdz. VI a ich rozmieszczenie pokazano na Rysunku Studium nr 1 i nr 2.
Podstawowym zagrożeniem dla stanowisk archeologicznych są prace ziemne, które powodują zniszczenie śladów osadnictwa.

III.7.7. Miejsca pamięci narodowej

Na terenie gminy znajdują się miejsca pamięci narodowej w postaci pomników:

- pomnik na Cygańskiej Górze wieś Ciechomiu z Tablicą upamiętniającą miejsce mordu więźniarek obozu koncentracyjnego w Stutthofie w 1945 r.,
- obelisk w Kamienicy Królewskiej upamiętniający śmierć partyzantów „Gryfa Pomorskiego" w walce z okupantem w styczniu 1944 r.
- kaplica z Tablicą pamiątkową w Sierakowicach,
- pomnik z Tablicą pamiątkową w Sierakowicach,upamiętniającą bohaterów z parafii Sierakowice poległych za wolność ojczyzny w latach 1914 -1920, z godłem i figurą Matki Boskiej.

III.7.8 . Historyczne cmentarze

Na obszarze gminy Sierakowice znajdują się historyczne cmentarze[37]:

a) w Ciechomiu (wpisany do GEZ i do WEZ)

Cmentarz znajduje się w lesie na terenie prywatnego gospodarstwa rolnego; groby pochodzą z drugiej połowy XIX w i początku XX w (ostatni grób pochodzi z 1957 r.). Cmentarz zajmuje powierzchnie ok. 1500 m^2. zachowało się sporo grobów w dość dobrym stanie, część ma żeliwne ogrodzenia lub betonowe nagrobki. Cmentarz nie jest ogrodzony ani oznakowany;

b) w Szklanej (wpisany do GEZ i do WEZ)

Cmentarz położony jest ok. 800 m na południe od wsi Szklana, przy szosie z Sierakowic do Borucina w rozwidleniu dróg prowadzących do Lisich Jam i do Wygody Łączyńskiej. Powierzchnia wynosi ok. 2400 m^2. Śladem po cmentarzu są liczne drzewa i krzewy, nie zachowały się żadne groby. Nie zachowały się żadne ślady grobów. Miejsce to jako miejsce pochówku przetrwało w przekazach mieszkańców jako „cierpisko" (określenie dla cmentarzy ewangelickich). Cmentarz używany był według przekazów ustnych w drugiej połowie XIX i na początku XX wieku. Wedlu ustnych przekazów, po II wojnie światowej chowano tam poległych żołnierzy, zmarłych emigrantów i inne osoby niezidentyfikowane. Cmentarz nie jest ogrodzony ani oznakowany;

c) w Gowidlinie (wpisany do GEZ i do WEZ)

Cmentarz poewangielicki położony ok. 1,5 km na zachód od wsi Gowidlino i ok. 0,5 km na północ od szosy Kartuzy-Słupsk, po lewej stronie drogi polnej prowadzącej do Smolnik.
Powierzchnia wynosi ok. 2600 m^2. Cmentarz używany był prawdopodobnie w drugiej połowie XIX w. i na początku XX w., później były sporadyczne pochówki. Widoczne są jeszcze pojedyncze groby, zachowało się kilka żeliwnych ogrodzeń. Cmentarz porośnięty jest liściastymi krzewami, znajduje się tam też kilka okazów ponad stuletnich świerków. Cmentarz nie jest ogrodzony ani oznakowany;

d) w Gowidlinie (wpisany do GEZ i do WEZ)

Jest to czynny cmentarz rzymsko-katolicki, założony przez proboszcza ks. Antoniego Dylewskiego. Zlokalizowany w odległości ok. 50 m na południowy-wschód od kościoła NP NMP.
Oficjalnie otwarto go w 1933 roku, ale cmentarz funkcjonował już wcześniej w 1899 r. (dokonywano pochówków wokół kościoła)

e) w Sierakowicach (wpisany do WEZ i GEZ)

Czynny cmentarz rzymsko-katolicki;

f) w Sierakowicach (wpisany do WEZ i do GEZ)

Cmentarz ewangelicki zamknięty po 1945 r.

37 *Wg Wiadomości Sierakowickie nr 6-7 z dnia 2014-08-01 , Stare cmentarze na terenie gminy Sierakowice , Józef Klasa*

g) w Skrzeszewie (wpisany do GEZ I WEZ)

Cmentarz położony jest ok. 150 m na zachód od szosy Sierakowice – Lębork, przy drodze prowadzącej do Siemirowic. Powierzchnia wynosi ok. 900 m^2. Pozostałością po cmentarzu są nieliczne ślady po grobach.Teren cmentarza nie jest ogrodzony ani oznakowany.

Cmentarze należy objąć ochroną jako miejsca pamięci i tożsamości miejsca.

III.7.9. Waloryzacja zabudowy

Do tradycyjnych formy budynków w gminie Sierakowice należą formy charakterystyczne dla Kaszub Środkowych, w tym:

a) dom mieszkalny wolno stojący:

- budynek parterowy z poddaszem, dach o kącie nachylenia 40 - 50 stopni, kryty strzechą, dachówką cementową lub ceramiczną,
- ściany parteru o konstrukcji szachulcowej lub z cegły, cokół o wysokości ok. 0,5 m kamienny lub ceglany,
- kominy umieszczone w kalenicy,
- szczyty budynku: mur z cegły licowanej, tynkowany lub drewniany.
- w ścianie frontowej nad wejściem "wystawka" z dachem dwuspadowym z kalenicą,
- proporcje rzutu: a : b = 1 : 1/5 - 2/5;

b) dom mieszkalny wolno stojący:

- budynek parterowy z poddaszem ze ścianką kolankową, półpłaskim dachem o kącie nachylenia połaci ok. 22 stopni z "erklem" (wystawką), kryty papą,
- ściany parteru o konstrukcji szachulcowej lub z cegły, cokół o wysokości ok. 0,5 m kamienny lub ceglany, ozdobny gzyms nad stropem parteru,
- ścianka kolankowa - szachulec (deskowanie), mur z cegły ceramicznej,
- budynek usytuowany frontem do drogi,
- proporcje rzutu: a : b = 1 : 1/5 - 1/7;

c) dom mieszkalny wolno stojący lub zespolony:

- budynek parterowy z poddaszem ze ścianką kolankową, półpłaskim dachem o kącie nachylenia połaci ok. 22 stopni z "erklem" (wystawką), kryty papą,
- ściany parteru o konstrukcji szachulcowej lub z cegły, cokół o wysokości ok. 0,5 m kamienny lub ceglany, ozdobny gzyms nad stropem parterem,
- ścianka kolankowa - szachulec (deskowanie), mur z cegły ceramicznej,
- budynek usytuowany frontem do drogi,
- proporcje rzutu: a : b = 1 : 1/5 - 1/7;

d) domy mieszkalne i mieszkalno - usługowe "miejskie" - występujące w centrum Sierakowic:

- budynki o 2 i 3 kondygnacjach, z wysokim parterem,
- dach płaski lub półpłaski,
- parter mieszczący usługi,
- budynki usytuowane dłuższym bokiem wzdłuż drogi,
- w elewacji frontowej występują zdobienia.

III.8. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców w tym ochrony ich zdrowia

Szczegółowe omówienia warunków życia mieszkańców w zakresie wyposażenia w usługi i zasobów mieszkaniowych oraz rynku pracy opisano w rozdz. III.3.3, 3.4, 3.5.
Na jakość życia ludności decydujący wpływ obok możliwości zarobkowania ma jakość otoczenia, w którym się przebywa oraz poziom zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych.
Mieszkańcy gminy Sierakowice mieszkają w gminie o ponadprzeciętnych walorach krajobrazowych terenów o właściwościach rekreacyjnych, przyjaźnie pofałdowanych, częściowo zalesionych z wieloma dostępnymi jeziorami. To decyduje o atrakcyjności Gminy.
Przeważająca liczba mieszkańców Gminy żyje w miejscowościach relatywnie dużych, co zapewnia dobrą dostępność do usług bytowych. Same Sierakowice z bogatą ofertą usługową pełnią rolę ośrodka o funkcji ponadgminnej, do wielu usług, w tym na targowiska przyjeżdża ludność spoza gminy.
W Sierakowicach funkcjonują trzy placówki bankowe. Ilość i różnorodność placówek handlowych w dużych wsiach sprawia wrażenie osiągnięcie poziomu nasycenia usługami handlu, a polityka Gminy świadomie chroni rodzime placówki przed inwazją placówek wielkopowierzchniowych stanowiących zagrożenie dla drobnego handlu i miejsc pracy. Obecność turystów i ruchu tranzytowego przyczynia się do rozwoju i utrzymania obiektów gastronomicznych.

W zakresie szkolnictwa poziom nasycenia jest satysfakcjonujący. Gorsza jest sytuacja w zakresie opieki przedszkolnej i żłobkowej, zwłaszcza że w ramach wyrównywania szans dzieci wiejskich polityka oświatowa państwa dąży do ciągłego podnoszenia poziomu uczestnictwa młodszych roczników w opiece przedszkolnej.

Poziom zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych nie jest satysfakcjonujący - przegęszczenie mieszkań wyrażające się wskaźnikiem 130 gospodarstw na 100 mieszkań, a zwłaszcza 21,16 metrów kwadratowych na osobę stawia Gminę poniżej przeciętnej. Za tymi liczbami kryją się bowiem złe warunki zamieszkiwania wielu rodzin, gdyż obserwując gminę dostrzegamy posiadłości o wysokim poziomie powierzchni mieszkaniowej na członka rodziny. Nasuwa to przypuszczenie o istnieniu dużej liczby rodzin mieszkających w domach przegęszczonych.

Dane z pomocy społecznej potwierdzają spory margines ubóstwa w Gminie. Rozdrobnienie gospodarstw, przy niskiej jakości gleb w przypadku rolników oraz słabym wykształceniu znacznej liczby mieszkańców oraz niedoborze miejsc pracy w Gminie nasuwa przypuszczenie, że życie mieszkańców nie jest aż tak sielankowe jak wrażenie dobrostanu nasuwające się z oglądu Gminy. Mieszkańcy Gminy, aby zapewnić byt swoim rodzinom, czy też start życiowy w przypadku młodych osób, ciężko pracują często za granicą lub dojeżdżając do trójmiejskiego rynku pracy.

Analizy przedstawione w „Strategii" mówią o słabym zaangażowaniu w organizacje pozarządowe na terenie Gminy, przy jednocześnie wysokim stopniu uczestnictwa mieszkańców Gminy w wyborach. W opisie gminy we wspomnianym dokumencie spotyka się opinię o słabości grup producenckich.
Ten brak spójności w obrazie Gminy można tłumaczyć na kilka sposobów:

- przepracowaniem i późnymi powrotami z pracy,
- słabymi efektami zalesiania Gminy przy świadomości, że poprawa walorów krajobrazowych Gminy, to wzrost atrakcyjności rekreacyjno - turystycznej, co jest potwierdzeniem takiego „molekularnego[38]" podejścia do wspólnoty jaką jest wieś, czy gmina.

Wydaje się, że niski poziom emigracji na stałe z gminy sugeruje drugą odpowiedź: mieszkańcy są przeciążeni pracą, gdyż gmina Sierakowice ma wysokie standardy dotyczące pracy (wskazuje na to

38 „rozwój molekularny" charakterystyczny dla współczesnej Polski (J. Hausner, J. Czapliński) przejawiający się brakiem zaufania do ogółu, zaangażowaniem tylko w molekułach- rodzinach.

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

niska stopa bezrobocia), jak również jakości otoczenia (schludne ogródki i obejścia budynków mieszkalnych) oraz europejski wręcz standard wielu obiektów użyteczności publicznej.
Reasumując w gminie żyje się na tyle dobrze, że mieszkańcy „nie uciekają z Gminy" pomimo braku pracy, a wysoką jakość otoczenia okupują ofiarną pracą, przy czym każdy pracuje „na swoim".

III.9. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia

III.9.1.Zagrożenia przyrodnicze

1) Zagrożenia powodziowe[39]

W opracowaniu przygotowanym przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej Oddział w Gdyni w 2003 /2004 r. p.t. „Wyznaczenie granic obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych", które stanowi element studium ochrony przeciwpowodziowej, na obszarze gminy Sierakowice wyznaczono obszary szczególnego zagrożenia powodzią od rzeki Słupi.

Obszary te obejmują obszar wodny Jeziora Gowidlińskiego, Jeziora Tuchlińskiego oraz teren położony wzdłuż rzeki Słupi od granicy z gminą Sulęczyno (ok. km 146 rzeki) do Jeziora Tuchlińskiego. Granica wyznaczonego obszaru obejmuje obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (p=1%) oraz obszary, na których prawdopodobieństwo powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (p = 10 %).

Zgodnie z art. 88f ust.3 ustawy Prawo wodne, Mapy zagrożenia powodziowego i Mapy ryzyka powodziowego, przekazane zostały przez Prezesa KZGW jednostkom administracji w dniu 15 kwietnia 2015 r. Mapy opublikowane zostały na stornie: http://mapy.isok.gov.pl.
Według stanu na czerwiec 2016 r. dla obszaru gminy Sierakowice nie opublikowano map szczegółowych zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego.

2) Zagrożenia osuwiskowe

Na terenie gminy Sierakowice nie występują osuwiska. W granicach gminy występują natomiast obszary narażone na rozwój procesów erozyjnych predysponowane do występowania ruchów masowych - opisane w rozdz. III.13.
Obszary predysponowane do występowania ruchów masowych zaznaczono na Rysunku Studium nr 1 i nr 2 zgodnie z informacjami zamieszczonymi na Mapie osuwisk i obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych na terenie województwa pomorskiego[40].

III.9.2. Obiekty stwarzające zagrożenie wystąpieniem poważnej awarii

Na terenie gminy Sierakowice występuje jeden obiekt potencjalnie stwarzający zagrożenie wystąpieniem poważnej awarii - ubojnią i przetwórnia drobiu w Kawlach.
Natomiast ryzyko wystąpienia poważnych awarii dotyczy: stacji paliw, stacji i podmiotów zajmujących się dystrybucją gazu LPG dla samochodów osobowych (bez dystrybucji benzyn i olejów napędowych), transportu samochodowego.
W sąsiedztwie terenu gminy ryzyko wystąpienia poważnych awarii dotyczy zakładów stosujących w instalacjach technologicznych amoniak (EURO-FOODS i JANUS w Kartuzach) oraz inne substancje niebezpieczne (Kartuskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Kartuzach).

39 *Na podstawie: Wstępna ocena ryzyka powodziowego: Mapa obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi w woj. pomorskim - http://www.kzgw.gov.pl/files/file/Materialy_i_Informacje/WORP/Woj_Pom/1.jpg*
40 *http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/SOPO/download*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

III.10. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy

III.10.1.Wnioski z dokumentów ponadlokalnych

1) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego przyjętego uchwałą Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 roku, zmiana uchwalona Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361)[41] z załącznikiem dla gminy Sierakowice wskazano następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- minimalizowanie konfliktów,
- planowanie obszarów monofunkcyjnych w przypadkach, gdy istnieje zagrożenie konfliktami funkcjonalnymi i przestrzennymi planowanego zagospodarowania z funkcjami mieszkaniowymi, usługowymi oraz rekreacyjnymi,
- atrakcyjne i przyjazne dla pracowników kształtowanie obszarów przemysłowych,
- ustalanie wewnątrz obszarów rozwojowych (niezależnie od przestrzeni otwartych położonych poza ich granicami) wielkości (proporcji) i ewentualnie granic terenów biologicznie czynnych,
- a także zasad ich ochrony,
- rozwój zagospodarowania turystycznego dla wypoczynku mieszkańców aglomeracji,
- rozwój infrastruktury odprowadzenia wód opadowych, elektroenergetycznej, gazowej.

2) Strategia rozwoju województwa pomorskiego

Cele, które bezpośrednio przekładają się na zagospodarowanie przestrzenne to:

- oferta turystyczna i kulturalna,
- wysoki poziom zatrudnienia czyli łatwy dostęp do miejsc pracy,
- dostęp do usług zdrowotnych,
- sprawny system transportowy.

III.10.2. Wnioski z gminnych dokumentów strategicznych

1) Strategia rozwoju gminy Sierakowice obejmuje lata 2014 - 2024.

Przyszłość gminy Sierakowice widziana jest jako:

- atrakcyjne miejsce życia mieszkańców, zapewniającego wysoki poziom bezpieczeństwa oraz możliwość wszechstronnego rozwoju społeczności lokalnej oraz atrakcyjnym miejscem pobytu turystów,
- atrakcyjne i przyjazne miejsce rozwoju przedsiębiorczości, wspierania tworzenia nowych miejsc pracy i rozwój gospodarki w oparciu o posiadane zasoby,
- zadbane środowisko naturalne, z dostępem do infrastruktury technicznej, z funkcjonalnym układem komunikacyjnym.

Natomiast potrzeby społeczności gminnej odnoszą się do:

- stworzenia możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie codziennego wypoczynku i sportu mieszkańców (sale gimnastyczne, place zabaw, boiska sportowe),
- stworzenia możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie kultury,
- poprawy bezpieczeństwa publicznego i komunikacyjnego,
- rozwoju infrastruktury turystycznej,
- zapewnienia dostępności do terenów inwestycyjnych,

41 Od 01.03.2017 r. obowiązuje Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego oraz stanowiący jego część planu zagospodarowania przestrzennego obszaru metropolitalnego Trójmiasta uchwalony uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego.

- poprawa infrastruktury energetycznej, teletechnicznej, gazowej.

III.10.3. Analizy ekonomiczne, przyrodnicze, społeczne - synteza[42]

1) Analizy ekonomiczne

Ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 446) w art. 7 ust.1 określa obowiązki gminy w zakresie finansowania zbiorowych potrzeb mieszkańców gminy.
Zadania własne gminy, odnoszące się do potrzeb mieszkańców w aspekcie zagospodarowania przestrzennego obejmują między innymi sprawy:

- *gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego,*
- *wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i cieplną oraz gaz,*
- *opieki zdrowotnej, edukacji publicznej, kultury, sportu i turystyki,*
- *zieleni gminnej.*

Wyznaczanie nowych terenów pod zainwestowanie, a co za tym idzie zabudowa i zagospodarowanie terenów wyznaczonych zgodnie z ustaloną polityką gminy, wiąże się nie tylko z wydatkami, które ponosić będzie gmina ale również dochodami.
Dochody zapewniają:

- wpływy z podatku od nieruchomości (gruntów i budynków);
- wpływy z tytułu wzrostu wartości nieruchomości (opłata planistyczna - po uchwaleniu planu miejscowego);
- wpływy z opłat adiacenckich z tytułu wzrostu wartości w wyniku podziału nieruchomości dokonanego na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego;
- wpływy z opłat adiacenckich z tytułu wzrostu wartości w wyniku budowy przez gminę infrastruktury technicznej.

Wieloletnia Prognoza finansowa gminy Sierakowice na lata 2016 - 2023, przyjęta uchwałą nr XV/161/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 grudnia 2015 r. zakłada w każdym roku wydatki mniejsze niż dochody i do roku 2023 spłatę kredytów, pożyczek i wykup papierów wartościowych
W uchwale nr XV/162/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 grudnia 2015 r. w sprawie uchwalenia budżetu gminy Sierakowice na 2016 r. założono przewagę dochodów nad wydatkami.

2) Analiza środowiskowe

Gmina Sierakowice położona jest w obszarze o unikatowych walorach naturalnych i kulturowych - tzw. Szwajcarii Kaszubskiej, w centralnej, najwyżej położonej części Pojezierza Kaszubskiego.
Obszar gminy Sierakowice charakteryzuje się dużym urozmaiceniem rzeźby terenu, typowym dla obszarów pojezierzy młodoglacjalnych, licznymi jeziorami, ciekami, powierzchniami leśnymi.
Podstawowe cechy krajobrazu gminy Sierakowice to:

- urozmaicona rzeźba terenu,
- występowanie licznych rozległych i małych dolin,
- bogactwo form przyrodniczych: jezior, cieków, zadrzewień, lasów.

Walory krajobrazowe gminy Sierakowice tworzą też zasoby kultury materialnej, takie jak: założenia ruralistyczne wsi, liczna historyczna zabudowa o wartościach ponadlokalnych.

---

42 Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ", lipiec 2016 r.

Na obszarze gminy występuje wiele miejsc - punktów widokowych, ciągów widokowych, z których roztaczają się rozległe widoki na wnętrza naturalnego krajobrazu.

Potencjał urbanizacyjny gminy zobrazowany powierzchnią i dostępnością terenów odpowiednich do zabudowy jest duży. Występują jednak bariery rozwoju zainwestowania wynikające z ograniczeń:

- fizjograficznych (tereny podmokłe, spadki terenu, zadrzewienia),
- ekologicznych (ekosystemy leśne, korytarze ekologiczne, doliny rzeczne, tereny torfowiskowe),
- ochrony krajobrazu kulturowego (wartościowych wnętrz historyczno - kulturowych),
- uwarunkowań prawnych dla obszarów chronionych na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

Istotnym uwarunkowaniem rozwoju miejscowości jest też możliwość uzbrojenia terenu z zaleceniem wykorzystania przebiegów istniejących sieci i dostępność komunikacyjna. Ważnym uwarunkowaniem i wskazaniem jest też stosowanie zasad ochrony ładu przestrzennego a więc nie rozprzestrzenianie zabudowy i stymulowanie jej rozwoju zgodnie z modelami kulturowymi.
Bogactwo walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych stwarza duże możliwości rozwoju rożnych form turystyki i rekreacji, generujących ruch turystyczny pochodzenia reregionalnego, krajowego i międzynarodowego.

3) Analizy społeczne

Według danych Urzędu Gminy Sierakowice na koniec 2015 r. w gminiw zamieszkiwało 19 148 osób, w stosunku do 2013 r. przybyło 741 osób;
Najliczniejszą miejscowością są Sierakowice, na koniec roku 2015 r zamieszkało tu 7909 osób. Drugą miejscowością pod względem liczby mieszkańców jest Gowidlino, gdzie na koniec roku 2015 r. zamieszkało 1749 osób. Tylko 6% ludności mieszka w sołectwach o liczbie mieszkańców poniżej 300 osób. Zasadniczym źródłem przyrostu liczby mieszkańców jest przyrost naturalny, który od 2007 r. nie spada poniżej 200 osób na rok. Przyczyną jest relatywnie niski poziom zgonów przy wysokiej jak na Polskę stopie urodzeń. Stopa urodzeń jest skutkiem relatywnie wysokiej dzietności kobiet (2,25) na poziomie lekko przekraczającym prostą zastępowalność pokoleń.
Stan wyposażenia w usługi w gminie Sierakowice ocenia się się jako dobry i bardzo dobry. Najniższy standard wyposażenia w usługi występuje w opiece przedszkolnej.

Według GUS w końcu 2014 r. na terenie gminy Sierakowice było 4210 mieszkań o 19,7 tys. izbach, o powierzchni użytkowej 415,5 tys. m^2.
W stosunku do liczby mieszkańców na koniec 2014 r. (18 807 osób), oznacza to, że na mieszkańca przypadało 22,1 m^2 a na izbę 0,9 osoby.
W gminie Sierakowice wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na koniec 2014 r. były gorsze niż średnie w województwie pomorskim, średnie w gminach wiejskich województwa pomorskiego i średnie w powiecie kartuskim, chociaż średnia powierzchnia mieszkania wzrosła w stosunku do 2012 r. Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę w gminie jest prawie o 4 m^2 niższa od przeciętnej w gminach wiejskich województwa pomorskiego i w województwie ogółem i o 5 m^2 niższa od przeciętnej w powiecie kartuskim.
Dla wyrównania w gminie Sierakowice wskaźnika warunków zamieszkania zobrazowanego wskaźnikiem powierzchni użytkowej mieszkania/ osobę do średniego w powiecie kartuskim plus wzrost 30% to jest 40 m^2/osobę potrzeba: 349 130 m^2 pow. użytkowej mieszkań (2685 mieszkań = domów).

Według szacunkowych obliczeń, liczba 8 600 aktywnych zawodowo mieszkańców gminy
Sierakowice ma do dyspozycji około 7 000 miejsc pracy (w tym w rolnictwie indywidualnym), w przetwórstwie przemysłowym i budownictwie oraz handlu i naprawach.
Miejsca pracy w gminie częściowo zajmowane są przez mieszkańców innych gmin - liczbę dojeżdżających szacuje się na ok. 300 osób.

Z bilansu tego wynika, iż ok. 1900 osób (22 % aktywnych zawodowo) wyjeżdża do pracy poza Gminę. Codzienne dojazdy do pracy obniżają jakość życia mieszkańców.
Do zbilansowania obecnych potrzeb miejsc pracy (czerwiec 2016 r.) z wykluczeniem dojazdów do pracy w gminie potrzeba ok. 1900 miejsc pracy oraz dodatkowo miejsca pracy dla 50% bezrobotnych, co daje zapotrzebowanie 2050 miejsc pracy.

III.10.4. Prognozy demograficzne

1) Prognozy rozwoju demograficznego

a) Założenia do prognozy

W oparciu o art. 10 ust.7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prognozy sporządzono na perspektywę 29 lat.
Założenia do prognoz:

- długość trwania życia dopasowano do rejestrowanej w gminie liczby zgonów; założono wydłużanie się średniej długości jego trwania,
- współczynniki płodności kobiet przyjęto o wartości 2,40 dziecka na kobietę; jest to współczynnik wyższy od wykazywanej w gminie płodności kobiet, która wynosi 2,25. Zakłada się bowiem, że taki będzie skutek ustawy 500+. Przyjęty współczynnik płodności jest wysoki jak na Polskę, ale gmina wyróżnia się pozytywnie pod tym względem. Założono, że ten poziom dzietności utrzyma się do 2045 r,
- zerowe saldo migracji, co jest uzasadnione tym, iż ewentualny odpływ ludności z Gminy jest równoważony napływem ludności zarówno z okolicznych gmin jak i Aglomeracji Gdańskiej.

Przy przedstawionych wyżej założeniach prognozowana liczba ludności gminy może wynosić:

- w 2030 roku: 22 000 osób,
- w 2045 roku: 25 000 osób.

Tabela nr 44.Prognoza liczby ludności gminy Sierakowice według społeczno- ekonomicznych grup wieku (stan na 2015 r. wg GUS)

Funkcjonalne grupy wieku	*Rok*	*2015*	*2020*	*2025*	*2030*	*2035*	*2040*	*2045*
	Ogółem	**19024**	**20174**	**21267**	**22249**	**23212**	**24128**	**24991**
żłobkowa	0-2	958	1047	1017	996	1028	1086	1138
przedszkolna	3-5	1043	982	1038	996	999	1047	1104
	6	317	328	348	338	331	340	360
szkoły podstawowej	7-12	1702	1979	1958	2076	2007	1998	2081
gimnazjalna	13-15	840	883	1042	981	1036	995	998
liceum profilowane szkoły zawodowe	15-17	827	784	1010	954	1042	1012	991
studencka	18	270	278	321	352	327	344	330
	19-24	1829	1693	1626	1918	1944	2039	2031
produkcyjna	18-59K/64M	11442	11778	12023	12559	12967	13395	13622
mobilna	18-24	2099	1971	1947	2269	2270	2383	2361
niemobilna	25-44	5641	5930	5990	5803	5834	5933	6224
	45-59/64	3703	3877	4085	4486	4862	5079	5038

poprodukcyjna	60/65 i więcej	2165	2679	3207	3676	4149	4587	5027

Wnioski:

- najbardziej dynamicznie wzrastać będzie ludność w wieku poprodukcyjnym - co spowoduje zwiększoną potrzebę rozwoju usług opiekuńczych;
- wzrastać będzie liczba ludności w wieku produkcyjnym - na skutek ok. 12 procentowego wzrostu liczby ludności w wieku 18-59/64 jak i przesuwania wieku emerytalnego. Oznaczać to będzie znaczny wzrost presji na lokalny rynek pracy;
- liczba dzieci w wieku przedszkolnym wzrośnie o ok. 6%, ale przy zakładanym wzroście uczestnictwa dzieci w wieku 3-5 lat do 100% będą zwielokrotnione potrzeby na obiekty przedszkolne;
- liczba młodzieży w wieku szkolnym wzrośnie do 2045 roku o prawie 20 %. Wzrost liczby młodzieży znacznie podniesie wskaźniki wykorzystania pomieszczeń do nauki.

b) Liczba gospodarstw domowych

Liczba gospodarstw domowych do 2045 roku wzrośnie w stosunku do stanu obecnego o około 43%. Najbardziej dynamiczny przyrost (o 8,5%) nastąpi już w latach 2030- 2035. Nowo tworzące się gospodarstwa domowe będą stwarzały popyt na oddzielne mieszkania.
Obok wzrostu liczby gospodarstw także przewidywana poprawa wskaźników zamieszkania takich jak: przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę, wyznaczają olbrzymie zapotrzebowanie na budownictwo mieszkaniowe. Do 2045 roku liczba aktywnych zawodowo wzrośnie o ok. 20%, co będzie dużym wyzwaniem dla rynku pracy.

Prognoza zapotrzebowania na tereny mieszkaniowe

W celu oszacowania zapotrzebowania na mieszkania w gminie Sierakowice w okresie kolejnych 29 lat dla prognozowanego w tym okresie przyrostu liczby mieszkańców (Tabela nr 42) przyjęto następujące założenia:

- przyrost liczby mieszkańców w stosunku do końca 2015 r. - 6 000 osób,
- wskaźniki zamieszkania to jest przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na osobę w 2045 r. - 40 m^2
- realizacja mieszkań wyłącznie w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej.

Przyjęte wskaźniki będą wymagały:

- 1846 mieszkań = domów,
- 240 000 m^2 pow. użytkowej mieszkań.

Wymagana powierzchnia terenu dla zabudowy mieszkaniowej i powierzchnia użytkowa mieszkań:

- 184,6 ha netto,
- 184,6 ha x 1,25 (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu, pod drogi, infrastrukturę i zieleń) = 230 ha brutto.

c) Prognoza miejsc pracy

W celu oszacowania zapotrzebowania na miejsca pracy w gminie Sierakowice w okresie kolejnych 29 lat dla prognozowanego w tym okresie przyrostu liczby mieszkańców przyjęto następujące założenia:

- liczba mieszkańców w gminie do roku 2045 będzie wyniosła 25 000 osób (przyrost w

odniesieniu do roku 2015 o 6000 osób),
- liczba osób w wieku produkcyjnym będzie wynosiła 13 600 osób (przyrost o 2 180 osób),
- wskaźnik zawodowo czynnych będzie wynosił 0,80, co daje liczbę aktywnych zawodowo 1 740 osób,
- liczba osób w wieku poprodukcyjnym poszukujących pracy - 10% to jest 500 osób,
- liczba osób w wieku przedprodukcyjnym (18 - 25 lat) 10% to jest 230 osób.

Przyjęto też założenie, że 100 % zawodowo czynnych znajdzie zatrudnienie w gminie Sierakowice. Jest to założenie teoretyczne, ponieważ będą występowały i wyjazdy do pracy i przyjazdy do pracy (tak jak obecnie), ale zakłada się że liczby te zostaną zrównoważone.
Potrzebna liczba miejsc pracy dla zbilansowania potrzeb osób aktywnych zawodowo w roku 2045 będzie wynosiła 2 470.

d) Zapotrzebowanie na tereny zabudowy techniczno - gospodarczej

Zapotrzebowania na powierzchnię terenu i powierzchnię użytkową zakładów w zabudowie techniczno - gospodarczej dla przyrostu zawodowo - czynnych w gminie w roku 2045, wynosi:
- powierzchnia terenu netto przy wskaźniku 20 os/ha: 123 ha,
- powierzchnia terenu brutto (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu pod drogi, infrastrukturę i zieleń) = 148 ha brutto,
- powierzchnia użytkowa: 615 000 m^2 x 0,8 = 492 000 m^2.

Ponadto uważa się za uzasadnione wskazanie rezerwy terenów stanowiących ofertę inwestycyjną dla dalszego rozwoju funkcji, które od wielu lat rozwijają się w gminie Sierakowice, takie jak: hodowla drobiu, przetwórstwo produktów rolnych, produkcja mebli i materiałów budowlanych.
Powierzchnię tych terenów oceniono szacunkowo na 85 ha netto, brutto 106 ha (ze wskaźnikiem uwzględniającym powierzchnię terenu pod drogi, infrastrukturę i zieleń).
Powierzchnia całkowita zabudowy (intensywność zabudowy 0,5) = 425 000 m^2, powierzchnia użytkowa zabudowy: 425 000 m2 x 0,8 =340 000 m^2.

e) Zapotrzebowanie terenów na nową powierzchnię użytkową zabudowy usługowej

Zapotrzebowanie terenów na nową powierzchnię użytkową zabudowy usługowej (bez usług turystyki) przyjęto jako wskaźnik udziału terenów zabudowy usługowej i mieszanej (mieszkano - usługowej) w powierzchni terenów ogółem w stanie istniejącym. W chwili obecnej stosunek powierzchni terenów usługowych do terenów mieszkaniowych oszacowano w ogólnej powierzchni terenów wsi wynosi jak 1: 10. Biorąc pod uwagę wzrost zamożności społeczeństwa oraz rosnący stopień korzystania z różnego rodzaju usług, zapotrzebowanie na nowe tereny usługowe w obecnej proporcji do terenów mieszkaniowych może okazać się niewystarczające dla pokrycia przewidywanych, rosnących potrzeb zakłada się wzrost stosunku powierzchni terenów usługowych do terenów mieszkalnych jak 1: 5.
Zapotrzebowania na powierzchnię terenu i na powierzchnię użytkową:
- powierzchnia terenu netto: 113 ha; powierzchnia terenu brutto: 113 ha x 1,25 (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu pod drogi, infrastrukturę i zieleń) = 141 ha brutto,
- powierzchnia całkowita zabudowy (wskaźnik intensywności 0,4) = 452 000 m^2,
- powierzchnia użytkowa: 452 000 m^2 x 0,8 = 361 600 m^2.

f) Zapotrzebowanie terenów na nową powierzchnię użytkową usług turystyki

Gmina posiada duży potencjał do rozwoju funkcji usług sportu i rekreacji oraz usług turystyki, co wynika z bogatych walorów przyrodniczych i wyjątkowych walorów krajobrazowych.
Biorąc pod uwagę:
- wzrost zamożności mieszkańców miasta,
- bliskość miejskich obszarów intensywnie zurbanizowanych,

- zainteresowanie korzystaniem nie tylko z wypoczynku w okresie letnim ale również w dni wolne od pracy,
  atrakcyjność krajobrazową i walory przyrodniczymi gminy, co daje możliwość korzystanie z różnych form rekreacji i turystyki, zakłada się, że na terenie gminy Sierakowice liczba miejsc wypoczynkowych może wzrosnąć o 2000 miejsc noclegowych.

g) Zapotrzebowania na powierzchnię terenu i na powierzchnię użytkow:

- powierzchnia terenu netto: 2000 miejsc noclegowych przy wskaźniku 30 os/ ha = 67 ha netto, powierzchnia terenu brutto: 67 ha x 1,25 (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu pod drogi, infrastrukturę i zieleń) = 84 ha
- powierzchnia całkowita zabudowy: 84 ha x wskaźnik intensywności 0,30 = powierzchnia całkowita zabudowy: 252 000 m^2
- powierzchnia użytkowa: 252 000 m^2 x 0,8 =201 600 m^2.

III.10.5. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę[43]

1) Chłonność terenów

W gminie Sierakowice nie wyznaczono granic „obszarów *o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 ze zmianami), w szczególności poprzez uzupełnienie istniejącej zabudowy*[44]".

Dla potrzeb Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice przyjęto, iż obszary o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej obejmują obszary zwartej zabudowy wsi. Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej jest rozumiana jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Szacuje się, że ich chłonność tych terenów w gminie Sierakowice jest już w pełni wykorzystana, a niewielkie, niezabudowane powierzchnie w obszarach zwartej zabudowy to tereny podmokłe, oczka wodne, które są nieprzydatne do zabudowy lub podwórka zabudowy zagrodowej.

Dla oszacowania chłonności położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, dokonana została szczegółowa analiza obowiązujących na terenie gminy planów miejscowych oraz stopnia ich wykorzystania.

Zestawienie obszarów niezabudowanych - przeznaczonych pod zabudowę w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zawarto w Tabeli nr 44.

Tabela nr 44. Chłonność terenów objętych MPZP.

Powierzchnie terenów wolnych w MPZP (ha)	*Powierzchnia netto terenów wolnych (ha)*	*1) Powierzchnia terenu (ha)* *2) Powierzchnia użytkowa (m^2)*			
		Zabudowa mieszkaniowa	*Zabudowa usługowa*	*Usługi turystyki*	*Zabudowa techniczno - gospodarcza*
Razem	375,70	1) 245,10 2) 302 160	1) 13,40 2) 32 160	1) 12 2) 19 200	1) 104,90 2) 252 480

43 *Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ", lipiec 2016 r.*
44 *Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r., art.1, ust.4, pkt 4, lit.a).*

2) Analiza porównawcza zapotrzebowania terenów pod zabudowę według prognoz w rozdz. III.10.3. i terenów przeznaczonych do zabudowy w planach miejscowych.

Poniżej zestawiono zapotrzebowanie terenów na nową zabudową wynikającą z:

- poprawy obecnych standardów zamieszkania,
- poprawy obecnych standardów wyposażenia w usługi,
- zapewnienia miejsc pracy wszystkim zawodowo - czynnym
- potrzeb mieszkaniowych dla prognozowanej liczby mieszkańców,
- zaspokojenia potrzeb w zakresie usług dla prognozowanej liczby mieszkańców,
- zapewnienia miejsc pracy wszystkim zawodowo - czynnym,
- stworzenia dodatkowej oferty terenów w zakresie funkcji produkcji zwierzęcej,
- stworzenia dodatkowej oferty terenów w zakresie usług turystyki dla mieszkańców Aglomeracji Gdańskiej.

Tabela nr 45. Zestawienie zapotrzebowania terenów i powierzchni użytkowej na nową zabudowę w gminie Sierakowice

l.p.	*Funkcje/chłonność*	*1) powierzchnia terenu (ha)* *2) powierzchnia użytkowa (m^2)*			
		Zabudowa mieszkaniowa	*Usługi*	*Usługi turystyki*	*Tereny aktywności gospodarczej*
1	Zapotrzebowanie na nową zabudowę dla poprawy standardów stanu istniejącego	1) 335 2) 349 130	1) 70,5 2) 180 800	-	1) 128 2) 410 000
2	Zapotrzebowanie na nową zabudowę na okres prognozy - 2045 rok	1) 230 2) 240 000	1) 70,5 2) 180 800	-	1) 148 2) 492 000
3	OFERTA Tereny dla funkcji produkcyjnych, zwierzęcej i odnawialnych źródeł energii (ogniw fotowoltaicznych) i inne	---	---	---	1) 112 2) 340 000
4.	OFERTA Usługi turystyki dla wypoczynku osób spoza gminy.	---		1) 84 2) 201 600	---
5.	**RAZEM ZAPOTRZEBOWANIE**	**1) 565 2) 589 130**	**1) 141 2) 361 600**	**1) 84 2) 201 600**	**1) 388 2) 1 242 000**
	Ogółem zapotrzebowanie wynosi 1178 ha				

6	Chłonność obszarów o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno - przestrzennej w ha	0	0	0	0
7	Chłonność obszarów przeznaczonych w MPZP pod zabudowę według Tabeli 44.	1) 171,60 2) 302 160	1) 13,40 2) 32 160	1) 12 2) 19 200	1) 104,90 2) 252 480
8	Zapotrzebowanie na nowe tereny i powierzchnie	1) 393,40 2) 286 970	1) 131,60 2) 329 440	1) 72 2) 141 600	1) 283,10 2) 989 520
		Zapotrzebowanie na nowe tereny 880,10 ha			

Przeprowadzone analizy i zestawienie wykazały, że maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz obszarach przeznaczonych w planach pod zabudowę wyrażona powierzchnią użytkową dla wszystkich funkcji. Zatem bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Ponieważ tereny objęte planami są potencjalnymi terenami inwestycyjne, zostały one włączone i zbilansowane łącznie z powierzchniami stanowiącymi zapotrzebowanie na zabudowę.

Łącznie powierzchnia terenów przeznaczonych pod zabudowę wynosi 1178 ha.

Ponadto, powierzchnię wyznaczonych terenów zwiększa się o 30% - z uwagi na zmienność procesów i zjawisk, co jest dopuszczone art 7 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co daje powierzchnię terenów przeznaczonych do zabudowy - 1531 ha.

III.10.6. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej służących realizacji zadań własnych gminy[45]

1) Realizacja zadań w zakresie komunikacji

Analiza rozmieszczenia i lokalizacji nowo wyznaczonych obszarów pod zabudowę wykazała, że część z nich posiada dostęp do dróg publicznych. Przyjęto więc, że 30% wyznaczonych terenów posiada dostęp do dróg publicznych a 70% wyznaczonych terenów inwestycyjnych będzie wymagała nakładów finansowych na wykonanie sieci komunikacyjnych.

Polityka gminy zmierza do minimalizowana ilości dróg publicznych dojazdowych do poszczególnych nieruchomości, poprzez projektowanie w planach miejscowych dróg wewnętrznych. Tym samym przerzuca się częściowo koszt budowy dróg na właścicieli nieruchomości. Zakłada się, że 70% dróg koniecznych do obsługi terenów przeznaczonych pod zabudowę będą drogami wewnętrznymi, a tylko 30% drogami publicznymi.

Przyjęto też założenie, że udział powierzchni dróg w powierzchni terenów inwestycyjnych będzie różny w zależności od funkcji i będzie wynosił:

- 15% w terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej,

45 *Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ", lipiec 2016 r.*

- 10% w terenach zabudowy techniczno - gospodarczej i usług turystyki (z uwagi na większe powierzchnie działek).

Średnia szerokość dróg będzie wynosiła 11 m (minimum 10 m oraz poszerzenia na łukach, skrzyżowaniach, lub trudnych warunkach terenowych itp.).

W oparciu o bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę obliczono potrzeby w zakresie realizacji dróg publicznych: 41,78 ha.
Obliczenie kosztów realizacji dróg publicznych o średniej szerokości 11 m:

- wykup gruntów na cele dróg publicznych o pow. 41,78 ha według stawki 10 zł/ m^2 = 4 178 000 zł
- koszt budowy dróg publicznych dla kategorii KR3 = 41,78 ha : szer 11 m = 37 981 mb x 3 300 zł/mb =125 340 000 zł.

Ogółem koszt budowy dróg publicznych w terenach inwestycyjnych: 125 340 000 zł.

2) Realizacja zadań w zakresie infrastruktury wodociągowej i kanalizacyjnej

Do obliczenia długości sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej, podobnie dla obliczenia kosztów realizacji dróg, przyjęto że 30% wyznaczonych terenów posiada dostęp do tych sieci a 70% wyznaczonych terenów inwestycyjnych będzie wymagała nakładów finansowych na wykonanie tych sieci.

Długości sieci infrastruktury technicznej - wodociągowej i kanalizacji sanitarnej obliczono jako pochodną długości dróg ogółem - publicznych i wewnętrznych:

- długość sieci wodociągowej: 126 609 mb,
- długość sieci kanalizacji sanitarnej: 126 609 mb.

Całkowity szacunkowy koszt budowy:

- infrastruktury kanalizacyjnej o długości 88 626 mb, przy wskaźniku kosztów 510 zł/ mb = 45 199 413 zł,
- infrastruktury wodociągowej o długości 126 609 mb, przy wskaźniku kosztów 250 zł/ mb = 31 652 250 zł.

Rozważając o kosztach uzbrojenia nowych terenów inwestycyjnych, należy podkreślić, że ustalenia studium stanowią docelową koncepcję rozwoju gminy, a realizacja inwestycji będzie postępować etapowo, poprzez stopniowe przygotowanie kolejnych terenów pod zainwestowanie.

Ogółem koszty realizacji infrastruktury komunikacyjnej , wodociągowej i kanalizacji sanitarnej wynosić będzie 88 644 500 zł - na jeden rok prognozy: 6 504 982 zł/rok.

3) Koszty realizacji innych inwestycji publicznych

Gmina Sierakowice jest dobrze wyposażona w usługi publiczne, nowe realizacje nie będą więc niezbędne. Dla potrzeb nowych mieszkańców będą wykorzystywane istniejące obiekty poprzez zwiększenie niskich obecnie wskaźników uczestnictwa.

4) Dochody gminy - źródła finansowania

Wyznaczanie nowych terenów pod zainwestowanie, a co za tym idzie zabudowa i zagospodarowanie tych terenów zgodnie z ustaloną polityką gminy, wiąże się nie tylko z wydatkami miasta, ale również dochodami.

Są to dochody wynikające z:

- wpływu z podatku od budynków,
- wpływu z podatku od nieruchomości budowlanych,
- wpływu związanego z obrotem nieruchomościami gminy,
- wpływu z tytułu wzrostu wartości nieruchomości (renty planistycznej - po uchwaleniu planu miejscowego);
- wpływy z opłat adiacenckich.

Szacowany dochód z podatku od budynków przewidzianych na terenach niezabudowanych wyznaczonych w studium: 15 907 112 zł.
Dochód na jeden rok prognozy = 548 521 zł.

Szacowany dochód z podatku od terenów przewidzianych pod zabudowę wg stawek ustalonych na rok 2016: 611 380 zł.
Dochód na jeden rok prognozy = 21 082 zł.

Oszacowane dochody z tytułu podatków są w stanie pokryć 9 % szacunkowych kosztów z tytułu realizacji infrastruktury komunikacyjnej, wodociągowej i kanalizacyjnej.
Inne potencjalne źródła dochodów gminy to dochody z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, opłat adiacenckich, itp dochody gminy wynikające z przygotowania terenów pod zabudowę, sporządzenia miejscowych planów, podziałów gruntów i uzbrojenia terenu są niemożliwe do oszacowania na etapie sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Gmina może pozyskiwać na cele realizacji inwestycji publicznych z dotacji takich jak:

- Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- środki Samorządu Województwa Pomorskiego - z Funduszu Rolnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich,
- funduszy Unii Europejskiej.

Koszty realizacji infrastruktury mogą też być ponoszone poprzez współudział w kosztach poprzez zainteresowanych inwestorów.
Tak więc istnieją możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej służących realizacji zadań własnych gmin.

III.10.7. Wnioski o zmianę przeznaczenia terenów

W związku z trybem formalno -prawnym sporządzania studium wpłynęły wnioski do studium, złożone przez osoby prywatne - dotyczące zmiany przeznaczenia terenów oraz od instytucji - dotyczące planowanych inwestycji.
Przeanalizowano również wnioski składane od kilku lat do zmiany planów i do zmiany studium gminy Sierakowice.

Tabela nr 46. Zestawienie liczby wniosków złożonych do studium

Obręb - liczba wniosków	*Zabudowa zagrodowa*	*Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna*	*Zabudowa rekereacyjna*	*Usługi*	*Produkcja składy*	*Inne*
Borowy Las - 2		2				
Gowidlino - 5		4			1	
Kamienica Krolewska - 2		1			1	

Tabela nr 46. Zestawienie liczby wniosków złożonych do studium

Obręb - liczba wniosków	Zabudowa zagrodowa	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	Zabudowa rekereacyjna	Usługi	Produkcja składy	Inne
Kamienicki Młyn - 1		1				
Łyśniewo - 4		4				
Mojusz - 4		3			1	
Migi - 3		3				
Paczewo - 2		2				
Pałubice - 6		6				
Poręby - 1		1				
Puzdrowo - 3		3				
Sierakowice - 8	2	4		1		1 Farma fotowoltaiczna
Sierakowska Huta - 3		1			2	
Skrzeszewo - 2		2				
Stara Huta - 1		1				
Szklana - 3		1		1	1	
Szopa - 3		2			1	
Załakowo - 1		1				
RAZEM - 53	2	42		2	7	

Analiza przestrzenna złożonych wniosków wykazała że ich największe nagromadzenie wniosków występuje w pierścieniu otaczającym miejscowość Sierakowice, obejmującym Pałubice, Paczewo, Janowo.
Po kilka wniosków zgłoszono też w rejonie miejscowości Szklana i Mojusz (w sąsiedztwie istniejącej zabudowy). Dominująca wnioskowaną funkcją jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

Istotne wnioski złożone przez instytucje dotyczą:

- planowanej napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV,
- planowanego przebiegu przez gminę Sierakowice gazociągów wysokiego ciśnienia Dn 100 i Dn 500/700.

III.11. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów

Przeważająca formą własności w gminie Sierakowice jest własność prywatna - grunty te zajmują 13 428 ha to jest ok. 73,89 % powierzchni gruntów w gminie. W użytkowaniu tych gruntów zdecydowanie przeważają grunty rolne, które zajmują 10 637 ha to jest ok. 79,21 % powierzchni tych gruntów.

Grunty należące do Skarby Państwa zajmują 4231 ha to jest ok 23,28 % powierzchni gruntów w gminie. Na te grunty składają się:

- lasy o powierzchni 3 211 ha, to jest ok. 75,89 % powierzchni gruntów Skarbu Państwa; lasy podlegają Nadleśnictwu Kartuzy i Nadleśnictwu Cewice;
- grunty należące do Zasobu Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa - o powierzchni 153 ha, to jest ok. 3,61 % powierzchni gruntów Skarbu Państwa.

Grunty należące do Gminy i związków między gminnych zajmują 378 ha to jest ok. 2,08 % powierzchni gruntów w gminie, w tym:

- drogi 233 ha,
- inne grunty zabudowane i zurbanizowane 11 ha,
- użytki rolne 50 ha,
- lasy 2 ha,
- wody 13 ha.

Tabela nr 47. Stan prawny gruntów na obszarze gminy Sierakowice

Numer grupy rejestrowej	Wyszczególnienie	Powierzchnia (stan na dzień 01.01.2013 r.)	
		ha	%
1	Skarb Państwa (z gruntami przekazanymi w wieczyste użytkowanie), w tym:	4 231	23,28
1.1	zasoby własności rolnej Skarbu Państwa	153	-
1.2	w zarządzie Państ. Gosp.Leśnego	3 211	-
1.3	w trwałym zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych	88	-
1.4	inne zasoby nieruchomości Skarbu Państwa	475	-
1.5	pozostałe grunty Skarbu Państwa	304	-
2	Grunty Skarbu Państwa przekazane w wieczyste użytkowanie	29	0,16
3	Grunty spółek Skarbu Państwa, przedsiębiorstw państwowych i innych państw, osób prawnych	-	-
4	Grunty gminy i związków międzygminnych, w tym:	378	2,08
4.1	gminny zasób nieruchomości	297	-
4.2 4.3	pozostałe grunty gminy i związków między gminnych w tym przekazane w trwały zarząd	81	-
5	Grunty gminy i związków międzygminnych przekazane w wieczyste użytkowanie	2	-
6	Grunty, które są własnością samorządowych osób prawnych	-	-
7	Grunty osób fizycznych	13 428	73,89
8	Grunty spółdzielni	6	-
9	Grunty kościołów i związków wyznaniowych	40	0,22
10	Wspólnoty gruntowe	-	-
11	Grunty powiatów	8	-
12	Grunty powiatów przekazane w wieczyste użytkowanie		
13	Grunty województw	8	-
14	Grunty województw przekazane w wieczyste użytkowanie	-	-
15	Grunty spółek prawa handlowego i innych	43	0,23
	Razem wg powierzchni ewidencyjnej	18 173 ha	100,00 %

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

Tabela nr 47. Stan prawny gruntów na obszarze gminy Sierakowice			
Numer grupy rejestrowej	Wyszczególnienie	Powierzchnia (stan na dzień 01.01.2013 r.)	
		ha	%
Źródło: Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 01.01.2013 r.			

III.12. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych

III.12.1.Przepisy dotyczące ochrony przyrody, ochrony środowiska i krajobrazu.

1) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j.Dz.U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.):

a) art.2 ustawy ustala, iż ochrona przyrody, w rozumieniu ustawy polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody, w tym:
- *dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów, roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową,*
- *siedlisk przyrodniczych,*
- *siedlisk zagrożonych wyginięciem,*
- *tworów przyrody żywej i nieożywionej oraz kopalnych szczątków roślin i zwierząt, krajobrazu,*
- *zieleni w miastach i wsiach,*
- *zadrzewień;*

b) art. 3 ustawy ustala, iż w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin muszą być realizowane cele ochrony przyrody przez uwzględnianie wymagań ochrony przyrody;

c) art.6 ust.1 ustawy stanowi, iż formy ochrony przyrody muszą być uwzględnione w studium;

d) art. 78 ustawy ustala, iż rada gminy jest obowiązana zakładać i utrzymywać w należytym stanie tereny zieleni i zadrzewień;

e) art.81 ustawy ustala, iż rada gminy może uznać za park gminny teren położony poza obrębem miast i wsi o zwartej zabudowie, pokryty drzewostanem i nieobjęty ochroną na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Na podstawie art. 6 ust.1 ustawy o ochronie przyrody w studium uwzględniono uwarunkowania (zakazy i nakazy) obowiązujące na obszarach:

a) rezerwatów przyrody;

b) Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, zgodnie z Uchwałą Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;

c) Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zgodnie z uchwałą Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. (Dz.U.Woj.Pom. z dnia 16 sierpnia 2016 r. poz. 2942);

d) NATURA 2000:
- LASY MIRACHOWSKIE PLB220008, zgodnie z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony

Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz.Urz.Woj.Pom. Z 2014 r. poz. 1940) oraz Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 z dnia 6 maja 2014 r.(Dz.Urz. Woj. Pom. Z 2016 r. poz. 2290);

- KURZE GRZĘDY PLH220014 zgodnie z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1842), oraz Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla obszaru NATURA 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz.Urz. Woj.Pom. Z 2017 poz.20);

e) innych OBSZARÓW NATURA 2000 (rozdz. III.6.3. pkt 4) zgodnie z ustawą o ochronie przyrody;
f) pomników przyrody ;
g) użytku ekologicznego „Dwa oczka";
h) Zespołów przyrodniczo - krajobrazowych: "Dolina Łeby w KPK", "Rynna Kamieniecka", "Rynna Mirachowska", "Rynna Potęgowska".

Na podstawie art. 2 ust.1 pkt 2 ustaw o ochronie przyrody na obszarze gminy obowiązuje ochrona gatunkowa roślin, grzybów oraz zwierząt.

Przepisy w zakresie ochrony gatunkowej zawarte są w:

a) Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 05 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. Z 2012 r. Nr 14 poz. 81),
b) Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. Z 2004 r. Nr 168 poz. 1765),
c) Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r., w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. Z 2011 r. Nr 237 poz. 1419).

2) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1232 późn. zm.):

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy należy uwzględnić następujące przepisy tej ustawy:

a) art. 71 ust.1, który ustala zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska stanowić muszą podstawę do sporządzania i aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
b) art. 71 ust.2, który określa wymóg zapewnienia warunków utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska przez:
   - rozwiązania niezbędne do zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń,
   - ustalenie warunków realizacji przedsięwzięć, umożliwiające uzyskanie optymalnych efektów w zakresie ochrony środowiska;
c) art. 72 ust 1, który ustala wymogi , które należy uwzględnić w studium w celu zapewnienia warunków do utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska w zakresie:
   - ustalenia programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi w tym na terenach eksploatacji kopalin i gospodarowania gruntami,
   - uwzględniania obszarów występowania złóż kopalin, systemów transportowych i komunikacji publicznej, kształtowania terenów zieleni,
   - ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem,

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

- zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom,
- ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi,
- ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznym,
- kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast i wsi, w tym gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami,
- ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych;

d) art. 72 ust 2, który ustala wymóg określenia proporcji pozwalających na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia;

e) art. 72 ust.3, który ustala wymóg określenia sposobu zagospodarowania terenów zdegradowanych.

3) Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz.U z 2006 r.):

Art. 5 Europejskiej Konwencji Krajobrazowej stanowi iż każda ze Stron państw członkowskich Rady Europy podejmuje działania na rzecz:

cyt: „lit. c) *ustanowienia i wdrożenia polityki w zakresie krajobrazu ukierunkowanej na ochronę, gospodarkę i planowanie krajobrazu;*

lit.d) *zintegrowania krajobrazu z własną polityką w zakresie planowania regionalnego i urbanistycznego i własną polityką kulturalną, środowiskową, rolną, społeczną i gospodarczą, jak również z wszelką inną polityką, która bezpośrednio lub pośrednio oddziałuje na krajobraz."*

4) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 469 ze zm.):

- *art. 11 określa śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną;*
- *art. 27 ustala zakazy obowiązujące w odległości do 1,5 m od linii brzegu powierzchniowych wód publicznych;*
- *art. 38 ustala iż wody jako integralna część środowiska, podlegają ochronie, aby mogły być wykorzystane dla celów zaopatrzenia w wodę, rekreacji, bytowania ryb i innych organizmów*
- *art. 51 stanowi iż mogą być ustanowione strefy ochronne wokół ujęć wody i zbiorników wód śródlądowych;*
- *art. 70 - art. 73 stanowią o melioracjach wodnych podstawowych i szczegółowych.*

a) <u>Wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną</u>

Na obszarze gminy Sierakowice występują następujące śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną wymienione zostały w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących wody publiczne:

- rzeka Bukowina (obręby: Załakowo, Pałubice, Łyśniewo, Puzdrowo),
- Struga Mieleńska (obręb Pałubice),
- Struga Potęgowska (obręby:Kamienica Królewska i Kamienicki Młyn),
- Struga Mirachowa (obręby: Szopa i Bącka Huta),
- Struga Kamienicka (obręb Kamienica Królewska),
- rzeka Łupawka (obręby: Smolniki i Borowy Las),
- Struga Puzdrowska (obręby: Łyśniewo i Puzdrowo).

Rzeki te stanowią śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną, istotną dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służące polepszeniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwieniu jej uprawy, w stosunku do których uprawnienia właścicielskie wykonuje

Marszałek Województwa Pomorskiego na podstawie art. 11 ust. 1, pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne.

b) Kanały

Na obszarze gminy Sierakowice znajduje się Kanał Skrzeszewo, który stanowi urządzenie melioracji wodnych podstawowych, stanowiący własność Skarbu Państwa, którego utrzymanie należy do Marszałka Województwa Pomorskiego na podstawie art. 75 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne. Kanał został wykonany w celu przeprowadzenia wody do obiektu nawadnianego w okresie wegetacji na powierzchni ok. 27 ha, położonego pomiędzy kanałem a rzeka Bukowiną. Kanałem doprowadzona jest też woda do stawów pstrągowych.

c) Zbiorniki wodne

Ponadto na obszarze gminy Sierakowice występują zbiorniki wodne, w stosunku do których uprawnienia właścicielskie wykonuje Marszałek Województwa Pomorskiego: jezioro Święte (obręb Załakowo), jezioro Kamienickie (obręby: Pałubicie i Kamienica Królewska), jezioro Junno (obręby Kamienicki Młyn, Kamienica Królewska), jezioro Białe (obręb Kamienicki Młyn), jezioro Odnoga (obręb Kamienicki Młyn), jezioro Potęgowskie (obręb Kamienicki Młyn), jezioro Trzono (obręb Łyśniewo), jezioro Trzemeszno Małe (obręb Borowy Las), jezioro Kamionkowo (obręb Borowy Las).
Rzeka Struga Puzdrowska jest rzeką istotną dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, nie wymieniona w Rozporządzeniu podanym w pkt a).

d) Melioracje

Na obszarze gminy Sierakowice znajdują się urządzenia melioracji wodnych szczegółowych, których ewidencję na podstawie art. 70 ust.3 prowadzi Marszałek Województwa Pomorskiego. Zgodnie z art. 77 ust.1 ww. ustawy Prawo wodne utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych szczegółowych należą do właścicieli spółki wodnej lub właścicieli gruntu.
Uwaga: zgodnie z art. 27 ust. 1 z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne: zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych (cieków i jezior) w odległości mniejszej niż 1,5 m a także zakazywania lub uniemożliwienia przechodzenia przez ten obszar.

e) Obszary szczególnego zagrożenia powodzią

Zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne art. 9 ust.1 pkt 6b) obszarami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi są:
cyt: „obszary określone we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi."
cyt: „Art. 88a- art. 88h stanowią o ochronie przed powodzią, sporządzaniu oceny ryzyka powodziowego oraz określaniu obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.
Obszary omówiono w rozdz III.9.1 pkt.1.

f) Ujęcia wód podziemnych

Ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. Rodz. 2 art. 52 ust. 1.stanowi:
cyst: „strefę ochronną ujęcia wody, zwaną dalej "strefą ochronną", stanowi obszar, na którym obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wody.
Strefę ochronną dzieli się na teren ochrony:
1) bezpośredniej;
2) pośredniej.
Art. 53. stanowi:

1. Na terenie ochrony bezpośredniej ujęć wód podziemnych oraz powierzchniowych zabronione jest użytkowanie gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody.

2. Na terenie ochrony bezpośredniej ujęć wód należy:

1) odprowadzać wody opadowe w sposób uniemożliwiający przedostawanie się ich do urządzeń służących do poboru wody;

2) zagospodarować teren zielenią;

3) odprowadzać poza granicę terenu ochrony bezpośredniej ścieki z urządzeń sanitarnych, przeznaczonych do użytku osób zatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody;

4) ograniczyć do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody.

Na obszarze gminy Sierakowice znajduje się 13 ujęć wód podziemnych, wszystkie ujęcia mają wyznaczone strefy ochrony bezpośredniej (szczegółowy opis zawarto w rodz III.4.1.).
Strefy ochrony bezpośredniej są wygrodzone i wyłączone z bezpośredniego oddziaływania niezwiązanego z *"ujmowaniem wody pracą urządzeń ściśle z tym związanych"*.
W strefach ochrony bezpośredniej obowiązują zasady gospodarowania określone w decyzjach o ich ustanowieniu lub w wydanych dla nich pozwoleniach wodno - prawnych.

III.12.2. Przepisy dotyczące gruntów rolnych i leśnych

1) Ustawa z dnia 03 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j.Dz.U. z 2015 r. poz. 909 ze zm.)

a) art.6 stanowi:
cyt: „Na cele nierolnicze i nieleśne można przeznaczać przede wszystkim grunty oznaczone w ewidencji gruntów jako nieużytki, a w razie ich braku - inne grunty o najniższej przydatności produkcyjnej."

b) art. 7 ust.1 stanowi:
cyt: „przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wymagającego zgody, o której mowa w ust. 2, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym."

c) art. 7 ust.2 pkt.1 stanowi:
cyt: „przeznaczenie gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;".
Przepis nie dotyczy gruntów rolnych w gminie Sierakowice, ponieważ nie występują tu grunty rolne klasy I - III.

d) art. 7 ust.2 pkt 2
cyt: „przeznaczenie gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa - wymaga uzyskania zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa lub upoważnionej przez niego osoby;"

e) art.7 ust. 2 pkt 5:
cyt: *„dla pozostałych gruntów leśnych wymagane jest zgody marszałka województwa wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej."*

2) Ustawa z dnia 31 stycznia 1991 r. o lasach (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 2100 ze zm.):

a) art. 7 stanowi iż gospodarkę leśną prowadzi się według planu urządzania lasu lub uproszczonego planu urządzania lasu;

b) art. 14 ust.2 stanowi o rodzajach gruntów nadających się do zalesienia;

c) art. 15 określa rodzaje lasów, które mogą być uznane za lasy ochronne:
cyt: „1) chronią glebę przed zmywaniem lub wyjałowieniem, powstrzymują usuwanie się ziemi, obrywanie się skał lub lawin;
2) chronią zasoby wód powierzchniowych i podziemnych, regulują stosunki hydrologiczne w zlewni oraz na obszarach wododziałów;
3) ograniczają powstawanie lub rozprzestrzenianie się lotnych piasków;
4) są trwale uszkodzone na skutek działalności przemysłu;
5) stanowią drzewostany nasienne lub ostoje zwierząt i stanowiska roślin podlegających ochronie gatunkowej;
6) mają szczególne znaczenie przyrodniczo-naukowe lub dla obronności i bezpieczeństwa Państwa."

Na obszarze gminy Sierakowice występują:
- lasy prywatne, dla których obowiązuje Uproszczony plan urządzania lasu na okres 01.01.2014 - 31.12.2023 r.,
- lasy stanowiące własność Skarbu Państwa, w zarządzie Nadleśnictwa Kartuzy, dla których obowiązuje Plan urządzania lasu na okres 01.01.2008 r.- 31.12.2017 r.,
- lasy stanowiące własność Skarbu Państwa, w zarządzie Nadleśnictwa Cewice dla których obowiązuje Plan urządzania lasu na okres 01.01.2013 r.- 31.12.2023 r.

Część lasów stanowiących własność Skarbu Państwa została uznana za lasy ochronne w kategorii: wodochronne i glebochronne.

3) Ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia (Dz.U. Nr 73 poz. 764) oraz jej zmiana z 14 lutego 2003 r. o zmianie ustawy o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienie oraz ustawy Prawo Ochrony Środowiska (Dz.U. z 2003 r. Nr 46 poz. 392 art. 1 ust. 2).
Art.3 ustawy określa grunty rolne, które mogą być przeznaczone do zalesienia oraz stanowi o wymogu ustalenia takiego przeznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

III.12.3. Przepisy dotyczące ochrony zabytków

1) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j.Dz.U. z 2014 r. 1446, ze zm.)
a) art. 6 stanowi, iż ochronie i opiece podlegają: krajobraz kulturowy, zespoły obiektów, dzieła architektury i budownictwa, obiekty techniki, cmentarze, parki;
b) art. 7 stanowi o formach ochrony zabytków, którymi są: wpis do rejestru zabytków, uznanie za pomnik historii, utworzenie parku kulturowego, ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
c) art. 19 stanowi, iż w studium uwarunkowań oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się:
   - ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia,
   - ochronę innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków,
   - ochronę parków kulturowych,
   - ustalenia gminnego programu opieki nad zabytkami.

<u>Obiekty wpisane do ewidencji zabytków nieruchomych województwa pomorskiego - podlegające ochronie na podstawie art. 19 pkt.1.</u>

Na obszarze gminy Sierakowice znajduje się 1 obiekt - Kościół pw. św. Marcina oraz 5 stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych województwa pomorskiego , które podlegają ochronie na art. 19 pkt 1 ustawy z dnia dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (opis obiektów podano rodz. III.7.2.).

Obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków - podlegające ochronie na podstawie art. 19 pkt.2 ww. ustawy.
Gmina Sierakowice posiada Gminną Ewidencję Zabytków oraz Gminny Program Opieki nad Zabytkami. Wykaz Gminnej Ewidencji Zabytków i Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków zawiera 125 obiektów zlokalizowanych na obszarze gminy Sierakowice (wykaz obiektów podano w rozdz. VI w Załączniku nr II).

Park kulturowy - podlega ochronie na podstawie art. 19 pkt.3.ww. ustawy.
W miejscowości Sierakowice znajduje się Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw (opis zawarto rodz.III.7.3.).

III. 12.4. Przepisy dotyczące obszarów kolejowych i dróg.

1) Ustawa z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j.Dz.U. z 2015 r. Poz. 1297 z późn. zmianami):

a) art. 5 określa infrastrukturę kolejową;
b) art. 6 ustala podział linii kolejowych na linie o znaczeniu państwowym i linie pozostałe;
c) art. 53 określa wymogi w odniesieniu do zagospodarowania terenów położonych w sąsiedztwie linii kolejowych:

cyt: „ ust. 1. Usytuowanie budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych, bocznic kolejowych i przejazdów kolejowych może mieć miejsce w odległości niezakłócającej ich eksploatacji, działania urządzeń związanych z prowadzeniem ruchu kolejowego, a także niepowodującej zagrożenia bezpieczeństwa ruchu kolejowego,
ust. 2. Budowle i budynki mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m, z zastrzeżeniem ust. 4;
ust. 3. Odległości, o których mowa w ust. 2, dla budynków mieszkalnych, szpitali, domów opieki społecznej, obiektów rekreacyjno-sportowych, budynków związanych z wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży powinny być zwiększone, w zależności od przeznaczenia budynku, w celu zachowania norm dopuszczalnego hałasu w środowisku, określonych w odrębnych przepisach."

Przepisy obowiązują w otoczeniu linii kolejowej Kartuzy - Lębork.

2) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 07 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych w sąsiedztwie linii kolejowej (Dz.U. z 2008 r. Nr 153, poz. 955), zmienione rozporządzeniem z dnia 15 marca 2013 r.

3) Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 460).

cyt: „art. 2 ustala podział dróg na kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe, drogi gminne;

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

art. 3 ustala podział dróg publicznych pod względem dostępności na drogi ogólnodostępne i o ograniczonej dostępności w tym autostrady i drogi ekspresowe;
art.43 ustala odległości obiektów budowlanych sytuowanych przy drogach publicznych."

Przepis obowiązuje dla dróg publicznych - wojewódzkich, powiatowych i gminnych, opisanych w rozdz. III.15.1.

4) Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne ich usytuowanie (Dz.U. 1999 r. Nr 43 Poz.430).

§ 4 ust.1 ustala dla poszczególnych kategorii klasy dróg;
§ 7 ust.1 ustala szerokość ulic w liniach rozgraniczających dla poszczególnych klas dróg;
§ 8 ust.1 ustala szerokość dróg w liniach rozgraniczających dla poszczególnych klas dróg poza terenem zabudowy.

Przepis obowiązuje dla projektowanych dróg publicznych.

III. 12.5. Przepisy dotyczące terenów zamkniętych oraz terenów niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

1) Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2015 poz. 1774 ze zm.)

cyt: „art. 91: rodzaje nieruchomości uznawane za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa określa rozporządzenie Rady Ministrów."

2) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 2004 r. w sprawie określenia rodzajów nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz.U.z 2004 r. Nr 207, poz. 2107)

cyt: „§ 1 ustala wykaz nieruchomości uznanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, w tym:

- *pod obiekty przeznaczone na magazyny państwowych rezerw gospodarczych i mobilizacyjnych,*
- *na siedziby sądów, prokuratur, zakładów poprawczych,*
- *nieruchomości pod drogami publicznymi, liniami kolejowymi, którym na podstawie odrębnych przepisów nadano znaczenie obronne."*

Na obszarze gminy Sierakowice do terenów niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa należy teren Agencji Rezerw Materiałowych w Kamienicy Królewskiej.

3) Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 520 ze zm.)

Art. 4. ust. 2A stanowi:

cyt: „tereny zamknięte oraz ich granice są ustalane przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych w drodze decyzji;"

Na obszarze gminy Sierakowice terenami zamkniętymi są tereny linii kolejowej Kartuzy - Lębork. Wykaz działek położonych w terenach zamkniętych zawarto w rozdz III.2.4.

4) Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.)

Art.3: tereny zamknięte wyłączone są z kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy;
Art.4 ust. 3: w miejscowych planach niezagospodarowani przestrzennego ustala się tylko granic terenów zamkniętych oraz granice och stref ochronnych - nie dotyczy terenów zamkniętych ustalonych przez ministra właściwego do spraw transportu;
Art. 10: w studium uwzględnia się granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
Art. 15 ust.6.: planu miejscowego nie sporządza się dla terenów zamkniętych, z wyłączeniem terenów ustalonych przez ministra właściwego do spraw transportu.

III.12.6. Przepisy dotyczące terenów terenów i obszarów górniczych.
Ustawa Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (t.j.Dz.U. z 2015 r. poz. 196 ze zm.)

Art. 104 stanowi:

cyt: *„Obszary i tereny górnicze uwzględnia się w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego."*

Na terenie gminy Sierakowice znajdują się 3 zarejestrowane obszary górnicze: Złoże Pałubice, Złoże Puzdrowo, Złoże Puzdrowo II (szczegółowy opis zawarto w rozdz. III.14.2).

III. 12.7. Przepisy dotyczące infrastruktury technicznej.
1) Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Poz. 640)

a) § 8 ww. Rozporządzenia określa, w jakich terenach mogą być lokalizowane gazociągi;
b) § 10 ust.1 stanowi o strefach kontrolowanych, które wyznacza się wzdłuż gazociągów.

Dla projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 100 którego przejście jest planowane przez gminę Sierakowice obowiązywać będzie strefa kontrolowana o szerokości po 2 m w obie strony od osi gazociągu.
Dla projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 500/700 , którego przejście jest planowane przez gminę Sierakowice obowiązywać będzie strefa kontrolowana o szerokości po 6 m w obie strony od osi gazociągu.
W strefach kontrolowanych gazociągów obowiązują następujące ograniczenia:

- zakaz wznoszenia obiektów budowlanych, urządzania stałych składów i magazynów oraz podejmowania działań mogących spowodować uszkodzenia gazociągu podczas jego użytkowania;
- w odległości mniejszej niż 3,0 m od gazociągów zakaz nasadzeń drzew.

2) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z dnia 19 marca 2003 r.)

cyt: „§ 55.1.: *"Nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów ...."*.

Przepis dotyczy wszystkich napowietrznych linii elektroenergetycznych.

3) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30.10.2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. nr 192, poz. 1883)

Z Rozporządzenia wynika, iż wymogi w zakresie promieniowania szkodliwego dla ludzi i środowiska spełnione są przy zachowaniu odległości zabudowy od linii 110 V 17,5 m.
Energa Operator SA we wniosku złożonym do studium wniósł o uwzględnienie strefy - pasa ograniczeń o szerokości 40 m (po 20 m od osi linii w obie strony).

III. 13. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych.

Według „Rejestracji i inwentaryzacji naturalnych zagrożeń geologicznych na terenie całego kraju (ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk oraz innych zjawisk geodynamicznych)" w granicach gminy Sierakowice nie występują zarejestrowane osuwiska.
Ze względu na występowanie w granicach gminy różnic wysokości i stoków o dużym nachyleniu istnieje ryzyko osunięć skarp i zboczy w przypadku wystąpienia nawalnych deszczy (intensywnych ulew) i w związku z erozją wodną cieków.
Na podstawie „Mapy osuwisk i obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych na terenie województwa pomorskiego"[46] na obszarze gminy wyznaczono tereny predestynowane do ruchów masowych, które obejmują stoki o spadkach powyżej 20% oraz punkty związanych z erozją powierzchniową o rozciągłości powyżej 0,5 km.
Na terenach tych wszelka działalność powinna zmierzać do ograniczenia procesów erozyjnych poprzez stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych, w tym fitomelioracyjnych.

III.14. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

III.14.1. Udokumentowane złoża kopalin

Na terenie gminy Sierakowice występują udokumentowane złoża surowców mineralnych - złoża kruszywa naturalnego: „Pałubice", „Puzdrowo", „Puzdrowo II", „Tuchlino" (złoże skreślone z bilansu zasobów).
Złoże Pałubice (Nr 10001) - złoże piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,41 ha na dz. ewid. nr 29/8, eksploatowane okresowo. Sposób eksploatacji - odkrywkowy, system eksploatacji - ścianowy, kierunek rekultywacji - rolniczy. Użytkownikiem złoża jest pan Zbigniew Koszałka; P.W. „Koszałka"; zarejestrowany obszar górniczy[47].
Złoże Puzdrowo (KN 8732) - złoże piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,85 ha, na dz. ewid. nr 189/2, eksploatowane od 2002 r. Sposób eksploatacji - odkrywkowy, system eksploatacji - ścianowy kierunek rekultywacji - leśny. Użytkownikiem złoża jest pan Joskowski Władysław; Wyrób i Sprzedaż Pustaków; zarejestrowany obszar górniczy [48].
Złoże Puzdrowo II (KN 9875) - złoże piasku o powierzchni ok. 1,98 ha, na dz. ewid. nr 189/2, eksploatowane od 2006 r. Sposób eksploatacji - odkrywkowy, system eksploatacji - ścianowy kierunek

46 *http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/SOPO/download*
47 *Według www. Państwowy Instytut Geologicznych . Rejestr Obszarów górniczych*
48 *Według www. Państwowy Instytut Geologicznych . Rejestr Obszarów górniczych 2014.06.11*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

rekultywacji - nieokreślony. Użytkownikami złoża są pan Waldemar Bronk i Sabina Neubauer: Żwirownia Puzdrowo; zarejestrowany obszar górniczy [49].

Złoże Tuchlino (KN 13470) - złoże piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,87 ha, na części dz. ewid. nr 247. Złoże skreślone z bilansu zasobów. Koncesja na wydobycie kruszywa wygasła 31 lipca 2012 r. W 2012 r. nie prowadzano już wydobycia w okresie obowiązywania koncesji. Złoże było eksploatowano w sposób odkrywkowy, system ścianowym. Złoże rekultywowane w kierunek rolniczo-leśnym. Użytkownikiem złoża był pan Dawid Grzenkiewicz: Przedsiębiorstwo Usługowe; obszar zniesiony [50].

III.14.2.Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych zasobów wód podziemnych.

Gmina Sierakowice jest położona w sąsiedztwie Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP): Nr 114 „Maszewo" - na północ od gminy, Nr 111 „Subniecka Gdańska" - za wschód od gminy i Nr 117 „Bytów".

Orientacyjna granica GZWP Nr 114 przebiega przez niewielki fragment w północnej części gminy Sierakowice. GZWP Nr 114 „Maszewo" jest zbiornikiem międzymorenowym o powierzchni ok. 82 km^2. Średnia głębokość ujęć waha się od 10 - 50 m. Wiek utworów wodonośnych to czwartorzęd, typ ośrodka wodonośnego - porowy. Zbiornik jest częściowo izolowany. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne wynoszą 30,4 tys. m^3/dobę. Nie określono stopnia odporności zbiornika.

Zbiornik został udokumentowany w 2001 r. Dokumentację hydrogeologiczną Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 114 opracowało Przedsiębiorstwo Geologiczne Polgeo S.A. Zakład w Gdańsku. Dokumentacja określa warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszaru ochronnego czwartorzędowego zbiornika Maszewo. Dokumentacja została przyjęta przez Ministerstwo Środowiska Departament Geologii i Koncesji geologicznych bez zastrzeżeń (zawiadomienie DG/kdh/ED/489-6355b/2002 z dnia 03 kwietnia 2002 r.). Dla GZWP w Dokumentacji hydrogeologicznej zaproponowano strefę ochronną. Zasięg strefy w całości znajduje się na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Zakazy i ograniczenia związane z użytkowaniem wód podziemnych, odprowadzaniem ścieków do wód i użytkowaniem gruntów na terenie strefy uwzględniają plany zagospodarowanie przestrzennego gmin w związku z utworzeniem KPK i OCHK.

Plany te przewidują między innymi:

- *preferowanie rozwoju gospodarstw ekologicznych z gospodarką ekstensywną - z czym związane są ograniczenia w stosowaniu nawozów,*
- *rozbudowę istniejących oczyszczalni ścieków, budowy nowych, małych oczyszczalni ścieków, biobloków - głównie na terenach o funkcjach turystyczno - rekreacyjnych,*
- *objęcie kanalizacją i siecią wodociągową wsi na bazie istniejących, nie eksploatowanych studni,*
- *zakaz uzyskiwania gruntów pod produkcję rolną poprzez osuszanie torfowisk, oczek wodnych, bagien i łąk położonych w dolinach rzek,*
- *rezygnację z budowy składowisk odpadów,*
- *wydawanie zezwoleń na budowę zakładów, dla których nie będzie konieczności wydzielania*
- *stref ochronnych,*
- *zalesianie nieużytków i gruntów podatnych na erozję,*
- *ograniczone stosowanie środków do oprysku lasów.*

W dokumentacji nie przewidziano dodatkowych rygorów związanych z ochroną wód podziemnych. Zgodnie z Ustawą „Prawo wodne" obszar ochronny GZWP Nr 114 wymaga ustanowienia przez dyrektora

49 *Według www. Państwowy Instytut Geologicznych . Rejestr Obszarów górniczych 2014.06.11*
50 *Według www. Państwowy Instytut Geologicznych . Rejestr Obszarów górniczych 2014.06.11*

RZGW. Gmina Sierakowice jest położona częściowo w granicach proponowanego obszaru ochronnego GZWP Nr 114 - północno-wschodnia część gminy.

III.14.2.Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Na terenie północnej Polski, a więc również i na terenie gminy Sierakowice występują teoretyczne pokłady gazu łupkowego potwierdzone przez raport Państwowego Instytutu Geologicznego - Państwowego Instytutu Badawczego.
W okresie październik 2010 - luty 2012 r. Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy przeprowadził badania we współpracy z Amerykańska służbą Geologiczną (USGS-U.S. Geological Survey), na postawie których powstał pierwszy polski raport oszacowania zasobów gazu ziemnego i ropy naftowej w formacjach łupkowych i obejmuje utwory dolnego paleozoiku wyłącznie w basenie bałtycko - podlasko - lubelskim w Polsce tj. na linii od morskich obszarów na północ od Słupska i Wejherowa do okolic Hrubieszowa i Tomaszowa Lubelskiego. Zasoby wydobywalne gazu ziemnego w łupkach dla lądowej i szelfowej części basenu przy przyjęciu parametrów obliczeń uznanych za najbardziej prawdopodobne wynoszą od 346,1 mld m^3 do 767,9 mld m^3.
Obszar gminy Sierakowice jest położony w granicach obszaru o wstępnie udokumentowanym potencjale występowania gazu ziemnego w łupkach dolnego paleozoiku.
W lipcu 2012 r. firma posiadająca koncesję na poszukiwanie gazu łupkowego zakończyła badania na terenie powiatu kartuskiego i potwierdziła rzeczywiste znaczne pokładu gazu łupkowego.
Do 2012 r. koncesje na poszukiwanie gazu łupkowego na terenie gminy Sierakowice zostały udzielone następującym podmiotom:

- PGNiG S.A - nr koncesji 72/2009/p z 2009 r. na okres 5 lat,
- Talisman Energy Polska Sp. z o.o. - nr koncesji 71/2009/p z 2009 r. na okres 5 lat,
- Indian Investmen Sp. z o.o. - nr koncesji 18/2010/p z 2010 r. na okres 3 lat.

III.15. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji

III.15.1. System drogowy

1) Drogi wojewódzkie

Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowane są 2 drogi wojewódzkie na odcinkach ok. 32 km.

a) droga wojewódzka nr 211 o łącznej długości ok. 73,5 km relacji Nowa Dąbrowa - Czarna Dąbrówka - Puzdrowo - Sierakowice-Kartuzy- Żukowo; droga przebiega przez trzy powiaty: kartuski (gminę Żukowo, Kartuzy, Chmielno i Sierakowice), bytowski (gminę Czarna Dąbrówka) i słupski (gmina Potęgowo). W gminie Sierakowice drodze wojewódzkiej nr 211 na odcinku Kartuzy-Sierakowice nadano klasę drogi głównej (G), na pozostałym fragmencie jest to droga zbiorcza (Z);
b) droga wojewódzka nr 214 o łącznej długości ok. 170 km relacji Łeba - Lębork - Sierakowice - Puzdrowo - Koscierzyna - Warlubie; droga przebiega przez pięć powiatów: lęborski (gminę Łeba, Wicko, Nowa Lęborska, Lębork i Cewice), kartuski (gminę Sierakowice, Sulęczyno i Stężyca), kościerski (gminy: Kościerzyna i Stara Kiszewa), starogardzki (gminę Zblewo, Lubichowo, Skórcz i Osiek) i świecki w województwie kujawsko-pomorskim (gmina Warlubie). W gminie Sierakowice drodze wojewódzkiej nr 214 nadano klasę drogi głównej (G).

Obie drogi wojewódzkie są jednojezdniowe.

Krytycznymi punktami w sieci drogowej na terenie gminy Sierakowice są skrzyżowania dróg wojewódzkich nr 214 i nr 211 w Sierakowicach i w Puzdrowie. W sezonie letnim, zwłaszcza w dni

weekendu, skrzyżowanie w Sierakowicach jest w krótkich okresach obciążone ruchem zbliżonym do przepustowości tego skrzyżowania[51].
W listopadzie 2014 r. zakończono prace nad przebudową skrzyżowania dróg nr 211 i nr 214 w Sierakowicach i budowę ronda w ciągu DW nr 214 na ul. Lęborskiej co znacznie usprawniło ruch drogowy w centrum gminnej miejscowości.
Dodatkowo w gminie Sierakowice zarówno w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jak i w poprzednim dokumencie studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego zalecano budowę obwodnicy po wschodniej, północnej i zachodniej stronie miejscowości Sierakowice, położonej w ciągu drogi wojewódzkiej nr 211, z przecięciem drogi wojewódzkiej nr 214 na odcinku Sierakowcie - Pałubice.

2) Drogi powiatowe
Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowanych jest 9 dróg powiatowych o łącznej długości ok. 34,3 km:

- nr 1431G Kamienica Królewska - Linia,
- nr 1909G Pałubice - Miarchowo,
- nr 1910G Sierakowice - Paczewo,
- nr 1911G Łyśniewo Sierakowickie - Sierakowice - Puzdrowo,
- nr 1912G Gowidlino - Sulęczyno,
- nr 1934G Tuchlino - Sulęczyno,
- nr 1914G Sierakowice - Borucino;
- nr 1915G Szklana - Borzestowo;
- nr 1917G Mirachowo - Mojusz - Mojuszewska Huta.

Drogi powiatowe są w większości wąskie, jedno jezdniowe, o klasie dróg zbiorczych (Z). Stan dróg jest zadowalający.

3) Drogi gminne
Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowany jest 135 dróg gminnych o łącznej długości ok. 202 km, w tym ok. 28 km jest nieutwardzonych, z tego:

- na obszarze miejscowości Sierakowic znajduje się 71 dróg gminnych z tego 45 dróg jest w całości własnością gminy,
- na obszarze miejscowości Kamienicy Królewskiej znajduje się 12 dróg gminnych z tego 6 dróg gminnych (ulic) jest w całości własnością gminy,
- na obszarze miejscowości Gowidlino znajduje się 12 dróg gminnych z tego
- 9 dróg gminnych (ulic) jest w całości własnością gminy.

Wskaźnik gęstości dróg wynosi 1,33 km na km² powierzchni gminy i jest jednym z najniższych w powiecie kartuskim. Drogi gminne na wielu odcinkach wymagają modernizacji.

Zestawienie dróg gminnych przedstawiono w rozdz. VI w załączniku nr IV.

Ocena warunków funkcjonowania infrastruktury drogowej:

- stan techniczny dróg jest dobry, odcinki dróg nieutwardzonych są w dobrym stanie,
- niezadowalający jest stan poboczy,
- brak chodników w miejscowościach zagraża bezpieczeństwu pieszych,
- brak zatok autobusowych,
- duże obciążenie ruchem na skrzyżowaniach dróg wojewódzkich w Sierakowicach i w Puzdrowie.

51 *Wg Strategii rozwoju gminy 2014 - 2024.*

III.15.2. System kolejowy

Przez teren gminy Sierakowice przebiega nieczynna linia kolejowa Pruszcz Gdański - Łeba nr 229 o znaczeniu lokalnym o długości ok. 135 km. Linia na całej swojej długości jest jednotorowa, normalnotorowa niezelektryfikowana. Właścicielem linii jest PKP PLK.
Linia powstawała w trzech etapach:

- w 1886 r. uruchomiono pierwszą jej część prowadzącą z Pruszcza Gdańskiego do Kartuz,
- w 1899 r. otworzono odcinek pomiędzy Lęborkiem a Łebą,
- brakujący odcinek, znajdujący się na terenie gminy Sierakowice, oddano do użytku w 1905 r .

Kursowanie pociągów osobowych na trasie Kartuzy-Lębork zostało zawieszone w 2000 r., pociągów towarowych w 2005 r.
Na terenie gminy Sierakowice znajdują się trzy stacje i przystanki kolejowe: w Mojuszu, Sierakowicach i Kamienicy Królewskiej.

W Planie Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Pomorskiego przyjętego uchwałą Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 788/XXXVII/14 z dnia 24 lutego 2014 r. odcinek linii 229 pomiędzy Kartuzami a Sierakowicami rozpatrywany jest jako linia transportowa użyteczności publicznej.

Podjęte zostały działania dotyczące rewitalizacji połączenia kolejowego Lębork - Sierakowice - Kartuzy, w dniu 23.09.2014 r. podpisano porozumienie w sprawie opracowania studium wykonalności rewitalizacji linii kolejowej nr 229 na odcinki Kartuzy - Lębork.
Sygnatariuszami porozumienia są: Powiat Kartuski, Powiat Lęborski, Powiat Wejherowski, Gmina Miasta Lębork, Gmina Chmielno, Gmina Linia, Gmina Łęczyce, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Zakład Linii Kolejowych w Gdyni, PKP Odział Gospodarowania Nieruchomościami w Gdańsku, Lotos Kolej Sp. z o.o. oraz Gmina Sierakowice.

III.15.3. Transport publiczny

Komunikacja autobusowa w Gminie Sierakowice odbywa się przede wszystkim na trasie połączeń obsługiwanych przez prywatne przedsiębiorstwo Przewozy Autobusowe „GRYF". Sp. z o.o.
Obecnie (stan na sierpień 2014 r.) autobusy kursują na trzech liniach:

- nr 4: Kartuzy - Sierakowice - Paczewo / Kamienica Królewska / Gowidlino,
- nr 12: Kartuzy - Kamienica Szlachecka - Sierakowice,
- nr 14: Kartuzy - Sierakowice - Mściszewice / Sulęczyno.

W mniejszym zakresie gmina obsługiwana jest również przez PKS Słupsk, zapewniający komunikację na trasie Lębork-Sierakowice.
Transport publiczny odbywa się głównymi drogami na wyżej wymienionych trasach i w dużej mierze prowadzi drogami wojewódzkimi nr 211 i 214 oraz drogami powiatowymi.
Mieszkańcy odczuwają duże braki w kurowaniu autobusów. Minusem jest też brak przy drogach zatok autobusowych oraz wiat.

III.16. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami

III.16.1. Stan systemów zaopatrzenia w wodę

Gmina Sierakowice zaopatrywana jest w wodę z trzynastu ujęć wody zasilających istniejące wodociągi. Około 97% ludności gminy zaopatruje się w wodę ze zbiorowych systemów wodociągowych.

Na terenie gminy Sierakowice znajduje się 13 gminnych ujęć wody: Sierakowice, Janowo, Jelonko, Szklana, Lisie Jamy, Kamienica Królewska, Puzdrowo, Kujaty, Gowidlino, Stara Huta, Tuchlino, Mojusz i Bącka Huta.
Większość miejscowości zaopatrywana jest z tych ujęć wody, za wyjątkiem miejscowości Leszczynki i niektórych zabudowań w miejscowości Długi Kierz, które zaopatrywane są w wodę dostarczaną z urządzeń wodociągowych Zakładu Usług Komunalnych w Stężycy.
Stan technicznych wszystkich stacji uzdatniania wody jest zadowalający, w 2015 r. 6 stacji zostało zmodernizowanych.
Na dwóch ujęciach wody istnieje tylko jedna studnia (Bącka Huta i Jelonko).
Jelonko jest połączone z wodociągiem w miejscowości Szklana skąd, w wypadku awarii pompy, dostarczana jest woda do wodociągu.
Zapotrzebowanie w wodę w okresie letnim (czerwiec-sierpień) wynosi do 4000 m3/d, a w pozostałym okresie 2500 m^3/d.
Dobowa zdolność ujęć łącznie przekracza czterokrotnie obecne zużycie wody w gminie, jednak nie planuje się likwidacji żadnego z ujęć. Woda na wszystkich ujęciach wymaga uzdatniania.

Stan techniczny ujęć jest ogólnie dobry, nie ma dużej awaryjności sieci. Jednak istnieje spora ilość sieci z rur azbestowo - cementowych (ok. 700 mb - w m. Sierakowice i łącznie ok. 20 km w pozostałych miejscowościach gminy).

Najwięcej sieci z rur azbestowo - cementowych jest w miejscowościach: Puzdrowo, Szklana, Tuchlino, Gowidlino, Lisie Jamy i Kujaty. Sieci te powinny być sukcesywnie wymieniane na inny materiał. Dla Gowidlina opracowywany jest projekt przebudowy istniejącego wodociągu.
Wskazane jest połączenie wodociągów w ciągły system.

III.16.2. Stan systemów odprowadzenia ścieków sanitarnych

Istniejąca gminna oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach w latach 2011 - 2013 została zmodernizowana i rozbudowana. Przepustowość oczyszczalni wg pozwolenia wodnoprawnego wynosi Q = 4032 m^3/d, rzeczywiste obciążenie hydrauliczne na koniec 2016 roku wynosiło - 2257 m^3/d, tj. 55,9% obciążenia.
W gminie Sierakowice skanalizowane są następujące miejscowości (stan na czerwiec 2016 r.):
Sierakowice, Gowidlino, Puzdrowo, Gowidlinko, Lemany, Szklana, Mrozy, Stara Maszyna, Patoki, Sosnowa Góra, Wygoda, Tuchlino, Tuchlinek, Jelonko, Sierakowiska Huta, Paczewo, Bukowo, Mojusz, Mojuszewska Huta, Szopa, Bącka Huta, Rębienica.

Systemem kanalizacji sanitarnej na koniec 2015 r. objętych było 51,9 % wszystkich mieszkańców gminy.
W gminie Sierakowice część miejscowości jest skanalizowana w całości a istniejąca oczyszczalnia ma duże rezerwy w przepustowości. Istniejąca sytuacja umożliwia kanalizowanie mniejszych miejscowości oraz nowych terenów inwestycyjnych.

III.16.3. Stan systemów odprowadzenia wód opadowych

Jak już wspomniano w diagnozie stanu istniejącego, system kanalizacji deszczowej istnieje jedynie w miejscowości Sierakowice. Odbiornikiem wód opadowych jest rów w zlewni cieku Czarna Woda, dokąd wody opadowe są odprowadzane dwoma odrębnymi systemami kanalizacji deszczowej.
W chwili obecnej w związku z przebudową ul. Lęborskiej i Kartuskiej, jest realizowana nowa kanalizacja deszczowa w tych ulicach. Istniejąca kanalizacja deszczowa działa skutecznie.

W niektórych miejscowościach gminy: Gowidlinie, Puzdrowie, Kamienicy Królewskiej istnieją pojedyncze odcinki kanalizacji deszczowej, odprowadzające wody deszczowe z kilku wpustów ulicznych.
Istnieją w miarę potrzeb pojedyncze odwodnienia oraz odcinki kanalizacji deszczowej. Na ogół w centralnych miejscach wsi. Nie przewiduje się budowy rozległych systemów kanalizacji deszczowej. Rozwiązania kanalizacji deszczowej powinny być określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego a dla poszczególnych obiektów lub ulic - w projektach budowlanych.

III.16.4. Stan systemów zaopatrzenia w energie elektryczną

Przez teren gminy Sierakowice przebiega istniejąca napowietrzna linia elektroenergetyczna WN-110 KV nr 1466 relacji GPZ (Główny Punkt Zasilania) Kościerzyna - GPZ Sierakowice.
Do odbiorców końcowych energia elektryczna rozprowadzana jest za pomocą sieci napowietrznej i kablowej 15 kV.
System elektroenergetyczny na terenie Gminy Sierakowice jest w średnim stanie technicznym.
Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowany jest ponadto Główny Punkt Zasilania wraz z transformatorami 110/15 kV. GPZ ten zasila gminę Sierakowice oraz gminy sąsiednie: Linia, Sulęczyno, Stężyca, Chmielno. Obciążenie GPZ Sierakowice w szczycie jesienno - zimowym 2011 r. wynosiło ok. 12,0 MW, w tym obciążenie gminy Sierakowice ok. 6,3 MW.
Według informacji zawartych w „Projekcie założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice - aktualizacja na lata 2012 -2030, październik 2012[52]", istniejący system elektroenergetyczny na obszarze gminy zaspokaja aktualne potrzeby odbiorców energii elektrycznej a Zakład energetyczny posiada rezerwy mocy. Jednakże w celu zasilenia nowych odbiorców o dużych potrzebach energetycznych niezbędna będzie budowa rozdzielni sieciowych.
Obciążenie GPZ Sierakowice w okresie jesienno-zimowym (dane na 2011 r.) wynosiło ok 12,0 MW z czego obciążenie gminy Sierakowice to ok. 6,3 MW.
Zużycie energii elektrycznej w gminie Sierakowice wynosiło w 2011 r. ok. 12 290 MWh. Zapotrzebowanie gminy Sierakowice na moc wynosiło natomiast ok. 6,25 MW.

Energa Operator S.A., w związku z dość słabą infrastrukturą sieci przesyłowych na Pomorzu, planuje:

- budowę napowietrznej linii elektroenergetycznej WN 110 kV relacji Bytów - linia Kościerzyna Sierakowice (trasa tej linii ma charakter orientacyjny i na etapie projektowania może ulec zmianie),
- przebudowę linii napowietrznej 110 kV relacji GPZ Kościerzyna - GPZ Sierakowice na linię dwutorową.

Ponadto planowana jest też modernizacja układu zasilania sieci dystrybucyjnej średniego napięcia, budowa nowych stacji transformatorowych czy modernizacja linii niskiego napięcia. Przedsięwzięcia te mają na celu zapewnienie odpowiednich parametrów jakościowych oraz zmniejszenie strat.
Wzdłuż linii napowietrznych 110 kV zarządca sieci ENERGA OPERTAOR SA zaleca uwzględnienie pasa ograniczeń o szerokości 40 m (po 20 m od osi linii). Zagospodarowanie w obszarze pasa powinno być uzgodnione z gestorem sieci.

Uwarunkowania lokalizacji elektrowni wiatrowych

W województwie pomorskim (w szczególności w obszarze Pobrzeża Słowińskiego i Kaszubskiego) panują wybitnie korzystne warunki wietrzne do lokalizacji elektrowni wiatrowych. Jednakże ich lokalizacja wiąże się z ryzykiem wystąpienia sytuacji konfliktowych, wynikających z bliskiego sąsiedztwa form ochrony przyrody, ochrony krajobrazu i zabytków, a także z istniejącego zagospodarowania.
Istotnym uwarunkowaniem rozwoju energetyki wiatrowej będzie możliwość odbioru wytworzonej energii przez system elektroenergetyczny. Prognozowane ilości energii z tych źródeł będą wymagały budowy

52 *Wykonawca opracowania na zlecenie Urzędu Gminy w Sierakowicach: Ecovidi ul. Chocimska 1a 30-057 Kraków*

nowych głównych punktów zasilających (15/110 kV), linii elektroenergetycznych 110 kV i 15 kV oraz modernizacji linii istniejących.
Do studium nie złożono formalnych wniosków dotyczących lokalizacji w gminie zespołów elektrowni wiatrowych.

III.16.5. Stan systemów zaopatrzenia w gaz i ciepło

Na obszarze gminy Sierakowice nie występuje sieć gazowa. Najbliższy gazociąg DN 150 w/c (o ciśnieniu nominalnym 6,3 MPa) doprowadzony jest do miejscowości Garcz (w gminie Chmielno).
Z Garcza w kierunku Chmielna został również wybudowany gazociąg DN 150 w/c o długości ok. 9 km stanowiący obecnie tylko i wyłącznie magazyn gazu.
Aby doprowadzić gaz do gminy Sierakowice konieczne jest wybudowanie ok. 13 km gazociągu 100 DN w/c oraz budowa stacji redukcyjno-pomiarowej o odpowiedniej przepustowości.
Istnieje możliwość gazyfikacji gminy Sierakowice, co zostało zaznaczone w dokumentach planistycznych ponadlokalnych (Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego), pod warunkiem zaistnienia przesłanek ekonomicznych i spełnienia odpowiednich wymagań technicznych.
W gminie Sierakowice powszechnie stosowany jest gaz płynny (głównie do celów bytowych takich jak przygotowanie posiłków czy podgrzanie wody) oraz do ogrzania pomieszczeń. Szacuje się, że w gminie zużywa się rocznie ok. 406 043 litrów gazu płynnego. Energia uzyskana z tego nośnika stanowi ok. 2% całkowitego zużycia energii w gminie Sierakowice.
Głównym źródłem ciepła są jednak węgiel i koks.
W dalszym horyzoncie czasowym duże znaczenie dla gminy może mieć gaz łupkowy - opis stanu poszukiwań gazu w gminie Sierakowice zawarto w rozdz. III.14.1 pkt 2).

III.16.6. Stan gospodarki odpadami

Zgodnie z „Planem gospodarki odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018[53]" gminę Sierakowice zaliczono do regionu północnego (województwo podzielono na siedem regionów gospodarki odpadami komunalnymi), który obsługuje:

- instalacja regionalna RIPOK Czarnówko, gdzie następuje zagospodarowanie części opadów komunalnych oraz odpadów biodegradowalnych,
- instalacja regionalna RIPOK Chlewnica , gdzie następuje składowanie i sortowanie odpadów komunalnych oraz produkowane jest wysokoenergetyczne paliwo alternatywne.

Według „Planu Gospodarki odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018" od mieszkańców gminy Sierakowice w 2009 r. odebrano 2902,8 Mg odpadów zmieszanych komunalnych.

Na terenie gminy nie ma zlokalizowanych zakładów unieszkodliwiania odpadów ani składowisk odpadów komunalnych. Opady komunalne z gminy Sierakowice są więc wywożone, na podstawie porozumień międzygminnych, na składowisko odpadów Oskowo w gminie Cewice oraz na składowisko odpadów w Chlewnicy w gminie Potęgowo.
Zbiórkę odpadów prowadzą firmy specjalistyczne wywożące je poza teren gminy.

Zgodnie z uchwałą Rady Gminy Nr XXII/274/12z dnia 27 listopad 2012 r. właściciele nieruchomości obowiązani są do prowadzenia selektywnego zbierania odpadów w pojemnikach lub w workach. W Sierakowicach uruchomiono Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów (PSZOK) zlokalizowany przy ul. Brzozowej 2A i obsługiwany przez firmę Elwoz (stan na sierpień 2014 r.). W punkcie można oddawać odpady: wielkogabarytowe, problemowe, z remontów oraz komunalne-posegregowane. W roku 2014 średnia ilość wytworzonych odpadów na 1 mieszkańca wynosiła 261 kg.

53 *"Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018" załącznik nr 1 do Uchwały Nr 415/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 czerwca 2012 roku*

III.16.7. Infrastruktura bezpieczeństwa i obrony

Zgodnie z wnioskiem Dowództwa Sił Powietrznych i Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Gdańsku, z uwagi na konieczność zachowania i ochrony obiektów technicznych sił powietrznych zlokalizowanym w Łebuni (gm. Cewice) na całym obszarze gminy Sierakowice wszelkie projektowane obiekty o wysokości równej i wyższej od 50m nad poziomem terenu podlegają zgłoszeniu do Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

III.17. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadloklanych celów publicznych

Zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w studium uwzględnia się:

> *cyt: „·obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;"*

W tym zakresie obowiązuje Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego przyjęty uchwała nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 r.

III.17.1. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (krajowym)

1) Zadania wynikające z programów rządowych, służące realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym

W wykazie zadań rządowych umieszczonym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030 oraz Rejestrze Zadań Rządowych prowadzonym przez ministra właściwego w sprawach budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej nie występują zadania rządowe spełniających warunki art. 48 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczące gminy Sierakowice.

2) Inne programy rządowe

Zadania rządowe, służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych, zapisane w programach uchwalonych przez Radę Ministrów, dotyczące całego kraju, województwa pomorskiego i gminy Sierakowice obejmują:

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko (lipiec 2009)

Oś priorytetowa III. Zarządzanie zasobami i przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska

- doskonalenie stanowisk do analizowania i prognozowania zagrodzeń (cały kraj),
- wsparcie techniczne ratownictwa ekologicznego i chemicznego (cały kraj),
- wdrożenie nowoczesnych technik monitorowania powietrza, wód i hałasu poprzez zakupy aparatury kontrolno pomiarowej i analitycznej dla sieci laboratoriów Inspekcji Ochrony Środowiska. Doskonalenie systemu zapewnienia jakości poprzez organizację laboratoriów wzorcujących i referencyjnych dla potrzeb wzmocnienia systemu zarządzania jakością środowiska i ocen efektów ekologicznych programu.

ETAP I (cały kraj)
Priorytet V. Ochrona przyrody i kształtowanie postaw ekologicznych. (cały kraj)

Oś priorytetowa VI. Drogowa i lotnicza sieć TEN-T

- Rozwój infrastruktury państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym (cały kraj);

Oś priorytetowa VIII. Bezpieczeństwo transportu i krajowe sieci transportowe

- na straży bezpiecznej drogi - doposażenie jednostek Państwowej Straży Pożarnej w sprzęt do ratownictwa technicznego (woj.pomorskie);

Oś priorytetowa X. Bezpieczeństwo energetyczne, w tym dywersyfikacja źródeł

- gazociąg Szczecin - Gdańsk (pomorskie);

Oś priorytetowa XII. Bezpieczeństwo zdrowotne i poprawa efektywności systemu ochrony zdrowia

- budowa i remont oraz doposażenie baz Lotniczego Pogotowia Ratunkowego - ETAP (cały kraj)
- budowa i wyposażenie wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego (cały kraj);

Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych

- rozbudowa oczyszczalni ze względu na jej przepustowość wraz z modernizacją części obiektów (gmina Sierakowice) - zrealizowano.

III.17.2. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (wojewódzkim)

1) Wieloletni Program Inwestycyjny Województwa Pomorskiego 2008-2013

Oś priorytetowa 2. Społeczeństwo wiedzy

- budowa infrastruktury szerokopasmowej regionalnej sieci informacyjnej "Pomorska Siec Szerokopasmowa " (całe województwo);

Oś priorytetowa 6. Turystyka i dziedzictwo kulturowe

- zintegrowany System Informacji Turystycznej Województwa Pomorskiego (całe województwo).

2) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2010

Rekultywacja składowisk zamkniętych w latach 2001-2006 Powiat Kartuski: gm. Sierakowice
1 składowisko (0,3 ha) - zrealizowano.

3) Plan Zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030[54]

a) Rewitalizacja linii kolejowej nr 229 na odcinku Kartuzy - Sierakowice;
b) Budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków w ramach aglomeracji ściekowych powyżej 2.000 RLM[55]: Sierakowice.

III.18. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

Zagadnienia ochrony przeciwpowodziowej od strony prawnej reguluje ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r.
Zgodnie z ww. ustawą obszarami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi są obszary określone we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi.

Opis obszarów zawarto w rozdz. III.9.1. pkt 1.
Tereny zagrożone powodzią podlegają zakazom wynikającym z art. 88 l ustawy Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r.

54 *Plan przyjęty uchwałą nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r.*
55 *RLM - równoważna liczba mieszkańców*

IV. WNIOSKI - WPŁYW UWARUNKOWAŃ NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY (zgodnie z § 4 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003 r.)

IV.1. Uwarunkowania rozwoju przestrzennego

Gmina Sierakowice to intensywnie rozwijająca się gmina, w której w ostatnich latach następuje intensywny rozwój budownictwa mieszkaniowego, usług publicznych, zakładów produkcyjnych i usługowych.
Funkcją dominującą gminy jest rolnictwo, funkcjami uzupełniającymi usługi, produkcja i składy oraz turystyka.
W użytkowaniu gruntów największe powierzchnie zajmują grunty rolne (59,7% powierzchni gminy), grunty leśne (ok 29% pow. gminy). Grunty zabudowane zajmują ok. 4% powierzchni gminy.
Sieć osadnicza gminy Sierakowice jest liczna i zróżnicowana pod względem wielkości, struktury i zainwestowania - znajduje się tu 19 wsi obrębowych, w których występują 22 sołectwa a łącznie znajduje się 64 miejscowości i osad.
Z czynników zewnętrznych dla rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice największe znaczenie mają:

- przebieg dróg wojewódzkich,
- trasa linii kolejowej (planowana do reaktywacji).

W ostatnich latach największy rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nastąpił w miejscowości Sierakowice oraz w miejscowościach otaczających: Paczewo, Puzdrowo, Pałubice. Wzdłuż głównych dróg prowadzących do Sierakowic powstają pasma zabudowy produkcyjno - usługowej.
Nowe inwestycje realizowane są w oparciu o miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz decyzje o warunkach zabudowy.

Analiza uwarunkowań społeczno - gospodarczych wykazała iż gorsze niż w innych gminach są warunki mieszkaniowe. W odniesieniu do zagospodarowania przestrzennego przekłada się to na konieczność:

- wskazania terenów dla rozwoju przedsiębiorstw produkcyjno - usługowych w rejonach o dobrych warunkach uzbrojenia i niekolizyjnych w odniesieniu do zabudowy mieszkaniowej,
- wskazania terenów dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wprowadzenie ustaleń umożliwiających lokowanie nowej zabudowy w sąsiedztwie istniejącej w tym przy siedliskach.

Potrzeby mieszkańców wyrażone w Strategii rozwoju gminy odnoszą się do:

- wsparcia rozwoju przedsiębiorczości,
- inwestycji umożliwiających rozwój turystyki (dodatkowe atrakcje dla turystów),
- poprawy bezpieczeństwa komunikacji samochodowej i pieszej.

Istniejąca sieć osadnicza obejmuje zwarte układy przestrzenne oraz układy pasmowe, które przeważają wśród zabudowy ostatnich lat oraz zabudowę rozproszoną.
Zabudowa wzdłuż dróg, chociaż wydaje się ekonomicznie korzystna z punktu widzenia wykorzystania sieci i dostępności komunikacyjnej, niesie wiele zagrożeń, do których należą:

- zmniejszenie wydolności komunikacyjnej dróg, zwolnienie ruchu, zagrożenia bezpieczeństwa ruchu z uwagi na liczne zjazdy z drogi;
- zamknięcie otwarć przestrzennych na makrownętrza, panoramy, wglądy, zmianę krajobrazu wiejskiego o przewadze krajobrazu rolniczo-leśnego na krajobraz miejski; utrata walorów krajobrazowych gminy.

Jako najbardziej pożądany ze względów przestrzennych, krajobrazowych a także infrastrukturalnych jest jednak rozwój „gniazdowy".
Ponadto, lokalizacja nowego zainwestowania w oderwaniu od istniejących wsi i osad powoduje konieczność dalszej rozbudowy systemów infrastruktury i kolejnych nakładów finansowych.
W wewnętrznym rozwoju miejscowości istotne jest wykształcenie wspólnych przestrzeni publicznych, integrujących mieszkańców.
Ze względów prawnych, wskazane jest ustalenie na obszarze gminy „obszarów zwartej zabudowy wsi", ponieważ do takiego określenia odnoszą się przepisy dotyczące obszarów chronionych (Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu).

IV.2.Uwarunkowania przyrodnicze

1) Obszar Kaszubskiego Parku Krajobrazowego

Położenie części wschodniej gminy w obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego stwarza ograniczenia i uwarunkowania dla kierunków rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy.
Dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego obowiązuje uchwała Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz.Urz.Woj.Pom. Nr 66 poz. 1462).
W § 3 tej uchwały ustalono następujące zakazy:

cyt: „1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340 i Nr 84, poz. 700);

2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;

8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;

9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;

10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;

11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;

12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych."

§ 4 ust 1 tej uchwały stanowi, iż zakazy zawarte w § 3 ust. 7 nie dotyczą:

cyt.: „1) obszarów zwartej zabudowy wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań
i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;
2) istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;
3) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód."

Ust. 2 ww. uchwały stanowi:

cyt: „2. Odstępstwa od zakazów wymienione § 4 ust.1 mają zastosowanie w przypadku gdy w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione: krajobrazy, siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin, zwierząt i grzybów.
3. Zakaz, o którym mowa w § 3 pkt 13, nie dotyczy używania łodzi o napędzie elektrycznym o mocy do 5 KM, z wyłączeniem jezior lobeliowych (Jez. Kamienne - gmina Kartuzy)."

2) Obszar Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Południowo- zachodnia część gminy położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Dla obszarów chronionego krajobrazu obowiązuje uchwała Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2016 r. poz. 2942).

W § 5 ww. uchwały tej ustalono zakazy, wymagane do uwzględnienia przy lokalizowaniu nowych obiektów budowlanych, w tym zakaz:

cyt;„pkt 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
pkt 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
pkt 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
pkt 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,
pkt 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,
pkt 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno - błotnych;
pkt 8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne
- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej."

§ 7 ust. 5 ww uchwały stanowi:

cyt:„*Zakazy, o których mowa w § 5 pkt 8 oraz § 6 nie dotyczą:*
pkt 1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,
pkt 2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód,
pkt 3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,
pkt 4) odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,
pkt 5) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowym planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno - krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód,
- jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz."

§ 7 ust. 6. stanowi:

„ Zakaz, o którym mowa w § 5 pkt 8 nie dotyczy:
pkt 1) lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku,
pkt 2) lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnych obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz:

a) obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski)
b) obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny),
- z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych."

3) Obszary NATURA 2000.

Na obszarze NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 w odniesieniu do zasad zagospodarowania przestrzennego ustala się wymóg ustalenia:

- nielokalizowanie ferm norki amerykańskiej w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie i w strefie 10 km od granicy tego obszaru w granicach opracowania studium,
- wyłączenie strefy o szerokości 100 m od brzegów jezior z lokalizowania nowych
- obiektów budowlanych i urządzeń turystycznych, z wyjątkiem miejsc już zainwestowanych, w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki leśnej nie wpływających negatywnie na przedmiot ochrony,
- ochronie obszarów Natura 2000 Lasy Mirachowskie lub Kurze Grzędy lub ochronie rezerwatów przyrody.

Na innych obszarach Natura 2000 zabrania się działań mogących pogorszyć stan chronionych siedlisk przyrodniczych oraz wpływających negatywnie na chronione gatunki.

4) Zespoły przyrodniczo- krajobrazowe

W zespołach przyrodniczo - krajobrazowych na podstawie Rozporządzenia Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" zakazuje się:

- zmiany użytkowania łąkowego i leśnego na inne,
- budowy nowych dróg z wyjątkiem dojazdów do budynków i budowli,
- przekształcania istniejących i realizowanych obiektów wczasowych i turystycznych w zespoły zabudowy letniskowej,
- budowy nowych budynków i budowli: w oderwaniu od istniejącej zabudowy wiejskiej, na przesmykach między jeziorami, o wysokości większej niż dwie kondygnacje i poddasze lub 10,5 m (od najniższego poziomu terenu przy budynku do kalenicy), o spadkach dachów mieszczących się poza przedziałem 10 - 50 stopni i o agresywnej formie lub kolorystyce.

IV.3. Uwarunkowania środowiskowe

Dalszy rozwój gminy musi odbywać się ze szczególną dbałością o stan środowiska,ażeby gmina nie utraciła walorów, które są czynnikiem jej rozwoju.
Proponuje się działania kierunku:

- ograniczenie emisji,
- ograniczenie zanieczyszczeń wód powierzchniowych.

Z zabudowy należy wyłączyć:

- tereny szczególnego zagrożenia powodzią,
- tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.

IV.4. Uwarunkowania krajobrazowe

W celu utrzymania walorów przyrodniczo - krajobrazowych gminy, istotne jest przestrzeganie następujących zasad:

a) nie przekraczanie ekofizjograficznych „ progów inwestycyjnych" rozwoju miejscowości;
b) nie tworzenie zespołów zabudowy (w tym rekreacyjnej) w znacznym oddaleniu od obszarów zwartej zabudowy wsi, w otwartej przestrzeni rolniczej;
c) nie lokalizowanie nowych zespołów zabudowy na przedpolu ekspozycji widokowo - krajobrazowej iw strefach wglądów krajobrazowych;
d) ochrona historycznych układów ruralistycznych wsi;
e) ograniczenie zainwestowania w strefach brzegowych jezior.

IV.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej

Stan infrastruktury zaopatrzenia w wodę jest dobry. Ujęcia wody posiadają znaczne rezerwy ponad obecne potrzeby. W kilku miejscowościach występują jeszcze sieci z rur azbesto - cemntowych, wymagające sukcesywnej wymiany.

Gmina Sierakowice w zakresie większych miejscowości jest skanalizowana w całości, istniejąca oczyszczalnia ma duże rezerwy w przepustowości. Istniejąca sytuacja umożliwia kanalizowanie mniejszych miejscowości oraz nowych terenów inwestycyjnych.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną istniejące sieci zasilające (110 kV) mają już znaczne obciążenia. Dalszy wzrost zainwestowania wymaga nowego zasilenia GPZ.

Dla dalszego rozwoju gminy z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska ważne jest doprowadzenie sieci gazowej i przeprowadzenie gazyfikacji gminy.

V. MATERIAŁY WYJŚCIOWE

1. Uchwała Rady Gminy Sierakowice Nr XXXVII/427/14 z dnia 4 marca 2014 r.
2. Dokumenty:

a) Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju 2030, Uchwała Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.;
b) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, przyjęty uchwałą Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 roku (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, oz. 193); zmiana uchwaloną Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) z załącznikiem;
c) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice uchwalone uchwałą Rady Gminy Sierakowice XLV / 353/02 z dnia 01.10.2002 r.;
d) Strategia rozwoju gminy Sierakowickie 2014 - 2024;
e) Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 POMORSKIE 2020, załącznik nr 1 do uchwały nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r. w sprawie przyjęcia Strategii Województwa Pomorskiego 2002.kowice 2014 - 2024;
f) Plan rozwoju gminy Sierakowice, przyjęty uchwałą nr XXXII/244/05 Rady Gminy Sierakowice z dnia 22 kwietnia 2005 r.;
g) Planu odnowy miejscowości Sierakowice 2009;
h) Planu odnowy miejscowości Lisie Jamy 2009;
i) Planu odnowy miejscowości Lisie Jamy 2009;
j) Planu odnowy miejscowości Kamienica Królewska, 2009;
k) Planu odnowy miejscowości ŁYŚNIEWO SIERAKOWICKIE;
l) Planu odnowy miejscowości MOJUSZ , Sierakowice 2009 r.;
m) Plan odnowy miejscowości Puzdrowo, Sierakowice 2009 r.;
n) Plan odnowy miejscowości Jelonko, Sierakowice 2009 r.;
o) Planu odnowy miejscowości Załakowo Sierakowice 2009 r.;
p) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Chmielno;
q) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sulęczyno;
r) Zestawienie gruntów w gminie Sierakowice według grup własności i użytków rolnych - dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach na zień 01.01.2013 r.;
s) Programem opieki nad zabytkami powiatu kartuskiego 2010 - 2013, mgr Iwona Gołembiowska, mgr Edyta Przytarska, Kartuzy 2010 http://www.kartuskipowiat.com.pl/pliki/POnZ%20Kartuzy.pdf
t) Informacje ze strony: http://www.sierakowice.pl.;
u) Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla gminy Sierakowice na lata 2016 - 2026, projekt 29.02.2016;
v) Uchwała nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Pomorskiego nr 66 z dnia 2 czerwca 2011);
w) Uchwała Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2016 r. poz. 2942);
x) Uchwała nr 55/V/15 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie likwidacji dotychczasowej aglomeracji Sierakowice i wyznaczenia aglomeracji Sierakowice;
y) Uchwała nr IX/106/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przyjęcia „Programu Opieki nad zabytkami dla Gminy Sierakowice na lata 2015 - 2018".

3. Obowiązujące przepisy:
a) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
b) Ustawa z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
c) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
d) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne;
e) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
f) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
g) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
h) Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
i) Ustawa z dnia 09.06.2011 r. Prawo geologiczne i górnicze;
j) Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
k) Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;
l) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
m) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
n) Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne;
o) Ustawa z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym;
p) Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie obszarów specjalnych ochrony ptaków Natura 2000 z dnia 21 lipca 2004 r.

4. Obowiązujące plany miejscowe, projekty planów miejscowych (stan na czerwiec 2016 r.)

VI. ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr IA. Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Załącznik nr IB. Wykaz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w opracowaniu.

Załącznik nr II. Wykaz obiektów nieruchomych znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego, wykaz obiektów i obszarów Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ) na obszarze gminy Sierakowice.

Załącznik nr II A. Wykaz zespołów zabytkowych do zachowania i ochrony na obszarze gminy Sierakowice. Zespoły opisane w części tekstowej A rozdz. II.7.5.

Załącznik nr III. Wykaz stanowisk archeologicznych znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego i w ewidencji Pomorskiego Wojewódzkiego Koserwatora Zabytków.

Załącznik nr IV. Zestawienie dróg gminnych na obszarze gminy Sierakowice (wg danych Urzędu Gminy Sierakowice).

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

Załącznik nr IA. Wykaz obowiązujących miejscowych panów zagospodarowania przestrzennego (stan na luty 2017 r.)

L.p.	*Nr uchwały w sprawie uchwalenia MPZP*	*Publikacja w Dzienniku Urzędowym*	*Uwagi*
1	Uchwała Nr XX/118/99 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 listopada 1999 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu usług kultury - ośrodek rekolekcyjny obejmującego działkę nr 838/1 położoną wsi Sierakowice Mrozy w Gminie Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2000 r. Nr 46, poz. 281	Mrozy - ośrodek rekolekcyjny.
2	Uchwała Nr XX/122/99 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 listopada 1999 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenów zabudowy letniskowej, indywidualnej obejmującego działki nr 389 oraz działki nr 396 położonych w Łyśniewo, gm. Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2000 r. Nr 49, poz. 309	Plan nieaktualny dla dz. 389 - zmieniony planem 43
3	Uchwała Nr XX/123/99 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 listopada 1999 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej obejmującego działkę 336/1 położoną we wsi Kamienica Królewska gm. Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2000 r. Nr 61, poz. 379	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
4	Uchwała Nr XXIX/181/00 Rady Gminy Sierakowice z dnia 23 listopada 2000 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego obszar działki nr 417/1 położonej we wsi Gowidlino w gminie Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2001 r. Nr 14, poz. 110	Teren obsługi komunikacji
5	Uchwała Nr XXXIV/220/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 12 kwietnia 2001r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego działek nr 212/1 i 221 oraz części działki nr 176,220,222 i 231 we wsi Pałubice, gmina Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2001 r., Nr 45, poz. 500	Ubojnia drobiu, przetwórstwo rolno-spożywcze, rzemiosło
6	Uchwała Nr XXXVII/248/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Smolniki działki nr 12/6, 12/7, 12/9 gmina Sierakowice"	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r., Nr 13, poz. 251	Produkcja zwierzęca-kurniki
7	Uchwała Nr XXXVII/249/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gowidlino część działki nr 421/1 gmina Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r., Nr 4, poz. 71	Zakład przetwórstwa mięsnego, ubojnia Plan w części zmieniony planem nr 51
8	Uchwała Nr XXXVII/254/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001 r. w	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r. Nr 32, poz. 758	Zabudowa letniskowa

	sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego działkę nr 607/1 położoną we wsi Tuchlino.		
9.	Uchwała Nr XLV/342/2002 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla wsi: Tuchlino - dz. nr 301 Kamienica Królewska - cz. Dz. Nr 13/3 Sierakowice - dz. Nr 699/10 Puzdrowo - cz. Dz. 131/1.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r., Nr 62, poz. 1438	Tuchlino -przemysł. Kamienica Królewska - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zieleń krajobrazowa, las. Puzdrowo -zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zieleń krajobrazowa, Sierakowice, dz. nr 699/10 - plan zmieniony planem nr 52
10	Uchwała Nr XLVI/343/2002 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla działki nr 222/2, cz.dz. nr 222/3 położonych w Kamienicy Królewskiej i działki nr 34/1, cz. Dz. Nr 35/ 2 położonych w Pałubicach	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 67, poz. 1527	Przemysł spożywczo - rolny (ubojnia, mieszalnia pasz)
11	Uchwała Nr XLVI/344/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sierakowice dla działek nr 210/2, 210/3, 210/4 obr. Pałubice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r.Nr 32, poz. 376	Rzemiosło
12	Uchwała Nr XLVI/357/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego działkę nr 320/1 we wsi Borowy Las.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r., Nr 41, poz. 573	Zabudowa letniskowa
13	Uchwała Nr XLVI/358/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego część działek nr 70 i 108 położonych we wsi Borowy Las	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r.., Nr 41, poz. 574.	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
14.	Uchwała Nr XLVI/360/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej obejmującego część działki nr 295/3 położonej we wsi Gowidlino	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2003 r. Nr 41, poz. 575	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
15	Uchwała Nr XLVI/361/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu usług rze.miosła - zakład przetwórstwa mięsnego obejmującego część działki nr 166/3 położonej we wsi Paczewo.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 49, poz. 731	Usługi rzemiosła, przetwórstwo mięsne

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

16	Uchwała Nr XLVI/363/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego część działki nr 13/1 położonej we wsi Kamienica Królewska	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 49, poz. 733	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
17	Uchwała Nr VI/36/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 lutego 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla działki nr 7/1 położonej w Puzdrowie	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 88, poz. 1525	Ubojnia drobiu i przetwórstwo
18.	Uchwała Nr VI/37/2003 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 lutego 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. Nr 148/2 (część) położonej we wsi Łyśniewo	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 48, poz. 722	Rzemiosło uciążliwe - ubojnia
19.	Uchwała Nr X/60/2003 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. nr 104/4, 104/5 położonych w Kamienicy Królewskiej i dz. nr 57/10, 57/11 położonych w Pałubicach	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 102, poz. 1816	Składowisko złomu
20	Uchwała Nr X/63/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy indywidualnej obejmującego działkę nr 288 położona we wsi Borowy Las	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 143, poz. 2541	Zabudowa letniskowa
21	Uchwała Nr X/66/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2003 r.w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy letniskowej obejmującego działkę nr 812/5 położoną we wsi Gowidlino w gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 143, poz. 2542	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Zabudowa letniskowa
22	Uchwała Nr XII/95/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 14 października 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentów wsi Tuchlino obejmującego działki 674/9, 674/11	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r., Nr 142, poz. 2531	Tuchlino - zabudowa usługowa (rzemiosło, handel, turystyka). Gowidlino - przetwórstwo rolno-spożywcze
23	Uchwała Nr XX/144/04 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 maja 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy letniskowej indywidualnej obejmującego część działki nr 314/3 położonej we wsi Borowy Las	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005 r. Nr 140, poz. 2448	Zabudowa letniskowa.
24	Uchwała Nr XX/145/04 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 maja 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej obejmującego część działek nr 108/15 i 110/13	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 22 listopada 2004 r. Nr 140, poz. 2449	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna

	położonych we wsi Mojusz		
25.	Uchwała Nr XXVII/190/2004 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 października 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Załakowo dotyczącego obszaru dz. Nr 565,564,563	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2004 r. Nr 148, poz. 2686	Przemysł, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zieleń urządzona
26.	Uchwała Nr XXVII/189/04 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 października 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentów wsi Pałubice obejmującego działkę nr 57/6.	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2004 r. Nr 154, poz. 3062	Rzemiosło.
27.	Uchwała Nr XXXII/238/2005 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2005 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. Nr 210/9, 210/10, 210/12, 210/14 i działki nr 112/2 położonych we wsi Pałubice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005 r. Nr 40, poz. 788	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
28	Uchwała Nr XXXII/239/05 Rady Gminy Sierakowice z dnia 22 kwietnia 2005 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu komunikacji-droga gminna relacji Gowidlino-Stara Huta, obejmującego część działek nr 93/2, 91, 92/2 i 104 położonych w Borowym Lesie.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005r., Nr 117, poz. 2377	Droga publiczna.
29	Uchwała Nr XXXIX/297/2005 Rady Gminy Sierakowice z dnia 6 grudnia 2005 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. nr 225/2 /część/ we wsi Długi Kierz i działki nr 81/20 we wsi Pałubice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005r. Nr 143, poz. 3403.	Długi Kierz - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zieleń krajobrazowa. Pałubice -zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zieleń krajobrazowa
30	Uchwała Nr VI/66/2007 Rady Gminy Sierakowice z dnia 8 maja 2007 r. w sprawie uchwalenia Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentów wsi: Sierakowska Huta, działka nr 401/1, Szklana, część działki nr 15/8 (część), Borowy Las, działka nr 29/10, część działki 29/11 Borowy Las, działki nr 300/1 do 300/6, Pałubice, działka nr 39	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2007 r., Nr 122, poz.2163	Sierakowska Huta, Szklana, Borowy Las, Stara Huta, Pałubice - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
31	Uchwała Nr XV/147/08 Rady Gminy Sierakowice z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Mojusz obejmującego działki 110/21-24, 108/20-23, 110/16-18 w Gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2009 r., Nr 34, poz. 1065	Zabudowa letniskowa.
32	Uchwała Nr VI/169/08 Rady Gminy Sierakowice z dnia 11 marca 2008r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. nr 111/1 we wsi Mojusz, w gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2008 r., Nr 34, poz. 1066	Zabudowa mieszkaniowa i usługowa (usługi handlu).

33	Uchwała Nr XIX/207/2008 Rady Gminy Sierakowice z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentów wsi: Mojusz, działki 44 i 45/2 Szklana, działka nr 149/5 Sierakowska Huta dz. nr 502/7, 502/14 Gowidlino, działka nr 95 Puzdrowo działka nr 210/5 ~~Pałubice, działki nr 232/14, 234/14, 234/1, 234/2, część działki nr 232/9~~ (nieobowiązujący dla Pałubic) Tuchlino, działka nr 167 (część)	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2008 r.,Nr 90, poz. 2332	Mojusz - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa. Szklana - zabudowa produkcyjno - usługowa. Sierakowska Huta - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Gowidlino - produkcja, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Puzdrowo- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Pałubice dz. 234/1 i 2- zieleń parkowa, parking, las. Pałubice, dz. nr 232/14, 234/ 1 i cz. dz. nr 232/9 - zmiana planem nr 58.
34	Uchwała Nr XXV/257/2008 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 grudnia 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla rejonu Skrzeszewa	Dz. Urz. Woj. Pom. 2009 r. Nr 24, poz. 522	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i rekreacyjna, obiekty i urządzenia hodowli ryb, tereny rolnicze i leśne
35	Uchwała Nr XXV/357/2008 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 grudnia 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu wsi Gowidlino obejmującego działki 90, 91, 92 (gmina Sierakowice)	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2009 r., Nr 51, poz. 994	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługi.
36	Uchwała Nr XXXIII/336/09 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 września 2009 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu wsi Gowidlino obejmującego działkę nr 26/2 (gmina Sierakowice)	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r., Nr 160, poz. 3019	Zabudowa mieszkaniowo-usługowa
37	Uchwała Nr XXXIV/363/09 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 października 2009 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentów wsi: Kamienica Królewska dz. nr 15/1 i dz. nr 15/2 Migi obręb Pałubice dz.nr 223, 224 po podziale 267/1-5 Migi obręb Pałubice dz.nr 245 (część) Migi obręb Pałubice dz.nr 247/2 (część) Mojusz dz. nr 113/1, po podziale 113/2 i 113/3 Szopa dz. nr 177/1 (część) w gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2010 r. Nr 43, poz. 740	Kamienica Królewska - teren sportów wodnych i rekreacji. Migi obręb Pałubice - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Mojusz dz. 113/3 - zabudowa produkcyjno -usługowa. Mojusz dz.113/2 - zabudowa usługowa. Szopa - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
38	Uchwała Nr XLIV/454/10 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 sierpnia 2010 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2010 r. Nr 124, poz. 2390	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

	fragmentów wsi Stara Maszyna nr działki 776 (obręb geodezyjny Sierakowice) w gminie Sierakowice.		
39	Uchwała Nr XLVI/485/10 Rady Gminy Sierakowice z dnia 4 listopada 2010 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla rejonu wsi Gowidlino	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2010 r., Nr 160, poz. 3257	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna,zabudowa zagrodowa, usługi turystyki, zabudowa mieszkaniowo-usługowa, tereny rolnicze i leśne
40	Uchwała Nr IX/92/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 czerwca 2011r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXVII/249/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Gowidlino część działki nr 421/1 gmina Sierakowice", po podziale działki nr 421/2, 421/3, 421/4, 421/5.	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2011 r., Nr 95, poz. 1923	Zabudowa mieszkaniowo - usługowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
41	Uchwała Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego rejonu wsi Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 1 lutego 2012 r., poz. 448	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna, usługi, tereny obiektów produkcyjnych składów i magazynów, cmentarz, tereny rolnicze.
42	Uchwała Nr XVII/195/12 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 marca 2012 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla rejonu Gowidlina fragmentów B.01.MN i C.12.UU	Dz. Urz. Woj. Pom. z 21 maja 2012 r., poz. 2808	Gowidlino m.in. dz. nr 645/4 i dz. nr 753/11 Zmiana nlz i wskaźnika zabudowy.
43	Uchwała Nr XXIII/283/12 Rady Gminy Sierakowice z dnia 11 grudnia 2012r. w sprawie uchwalenia zmiany MPZP fragmentu wsi Łyśniewo 389, 399, 396	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 20.03.2013r. poz. 1453	Zm. starego planu Łyśniewo dz. nr 389, 399, 396 - poz.2.
44	Uchwała Nr XXVI/308/13 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 marca 2013r. w sprawie uchwalenia zmiany MPZP rejonu wsi Sierakowice uchwalonego uchwałą nr XII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011r.	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 21.05.2013r., poz. 2218	Dodaje się kartę terenu B.16.MN
45	Uchwała Nr XXVI/309/13 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 marca 2013r. w sprawie uchwalenia zmiany MPZP rejonu wsi SKRZESZEWO dla części działki nr 628/3	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 24.04.2013r., poz. 1993	
46	Uchwała Nr XXVIII/330/13 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Załakowo dla części działki 491/5 przed podziałem część działki 491/3 w gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 10 lipca 2013 r. poz. 2218	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
47	Uchwała Nr XXXVIII/445/14 Rady Gminy	Dz. Urz. Woj. Pom.	Teren zabudowy produkcyjno -

	Sierakowice z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Pałubice - dz. 232/15, 232/17, 232/13...	z 9 czerwca 2014r. poz. 2096	usługowej
48.	Uchwała Nr XXXIX/458/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice - teren C.20.R/ZL	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 30 czerwca 2014 r. Poz. 2276	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, urządzenia wodne
49	Uchwała nr XLII/500/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi SIERAKOWICE - teren C.07.MW	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2014 r. poz. 3713.	Usługi publiczne - sala widowiskowa dz. 234/10
50	Uchwała nr XLII/502/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi SKRZESZEWO - dz.nr 745/21, 745/27	Dz. Urz. Woj.Pom. z 2014 r. poz. 4233	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. .Pow. 0,59 ha
51	Uchwała nr XLIII/518/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 07.11.2014 r.. w sprawie uchwalenia zmiany w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego REJONU WSI Sierakowice - ul.Piwna	Dz. Urz. Woj.Pom. z 2014 r. poz. 4523.	Funkcje usługowe i mieszkaniowe jednorodzinne i wielorodzinne.
52	UCHWAŁA NR XLIII/519/14 z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice - dz. 36/1 i 36/7	Dz.U. z 2014 poz. 4479	.Zabudowa mieszkaniowa i usługowo-rzemieślnicza. Teren B.05.A.MN
53	UCHWAŁA NR V/46/15 z dnia 3 marca 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, gmina Sierakowice - teren A.03.UU i B.04.R	Dz. Urz. Woj.Pom. z 2015 r. poz. 1329	Handel, gastronomia, usługi hotelarskie. . Pow.0,10 ha
54	UCHWAŁA NR V/47/15 z dnia 3 marca 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, gmina Sierakowice - teren B.10.PR dz. 35/21, 35/22,35/23.	Dz. Urz. Woj.Pom. z2015 r. poz. 1297	Oczyszczalnia ścieków dla ubojni. Pow. 0,33 ha
55	UCHWAŁA NR VII/75/15 z dnia 3 marca 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Gowidlino, gmina Sierakowice teren C.11.MN dz. nr 293/21 -293/20.	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2015 r. poz. 1924	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

56	UCHWAŁA NR XII/126/15 z dnia 13 października 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, gmina Sierakowice dz. nr 672/1, 672/10, 672/13	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2015 r. poz. 3486	Farma fotowoltaiczna. pow.10 ha
57	UCHWAŁA NR XII/127/15 z dnia 13 października 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Pałubice, gmina Sierakowice dz. nr 81/3, 81/4	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2015 r. poz. 3767	Produkcja i usługi (30 %) Usługi i zabudowa mieszkaniowa (30%) Zabudowa mieszkaniowa (30%).
58	UCHWAŁA NR XVI/166/16 z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice Teren B.02.R	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2016 poz. 1201	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (0,18 ha) i zabudowa zagrodowa, Dz. 70/6.
59	UCHWAŁA NR XVI/167/16 z dnia 10 lutego 2016 r.w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice Działka nr 36/1, 36/7. Teren B.05.A,MN	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2016 r. poz. 1067	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa.
60	Uchwała Nr XX/223/16 Rady Gminy Sierakowice w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego z dnia 2 czerwca 2016 r. planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice - C.18.R/ZL dz. nr 103/21, 103/22, 103/23, 103/24, cz.dz. nr 103/26	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 22.08.2016r., poz. 3018	
61	Uchwała nr XX/230/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 czerwca 2016r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Pałubice - dz. nr 232/15, 232/25, 232/26 (przed podz. dz. nr 232/17), 232/21, 232/22 (przed podz. dz. nr 232/13), 232/23, 232/24 (przed podz. dz. nr 232/4), 234/9 (przed podz. dz. nr 234/6), dz. nr 233/1, 233/2, cz. dz. nr 233/3 (przed podz. dz. nr 233), 234/5, 234/11 (przed podz. dz. nr 234/6), 234/7, 234/8 (przed podz. dz. nr 234/2), 234/3, 234/10 (przed podz. dz. nr 234/6) - Pałubice	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 22.08.2016r., poz. 3018	
62	Uchwała nr XXII/249/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 6 września 2016 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi Sierakowice - teren A.13.PR.1. dz. nr 171/48	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 20.10.2016 r. , Poz. 3438	

Załącznik nr IB. Wykaz miejscowych panów zagospodarowania przestrzennego w opracowaniu (stan na luty 2017 r.)		
L.p.	*Nr uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia MPZP*	*Uwagi*
01	Uchwała Rady Gminy Sierakowice NR IX/90/11 z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie przystąpienia do opracowania Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Kamienica Królewska	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usług turystyki, usługi, uprawy rolne, lasy
02	Uchwała nr XVII/185/08 Rady Gminy Sierakowice z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie przystąpienia do opracowania Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Kamienicki Młyn działki nr 42/2, 70/1, 70/3, 70/4, 73, gmina Sierakowice. Uchwała nr X/105/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 6 września 2011 r. w sprawie zmiany studium dla obszaru j.w.	Usługi turystyki, zieleń
03	Uchwała nr XVIII/207/16 z dnia 26 kwietnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany MPZP fragmentu wsi SIERAKOWICE.	Teren 04-U, 11-U/MW, 12-U/MW, 15-U/MW.
04.	Uchwała nr XXII/247/16 z dnia 6 września 2016 r.w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany uchwały Nr VII/75/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 kwietnia 2015 r. Gowidlino dz. 293/13 - 293/19	
05.	Uchwała nr XXII/248/16 z dnia 6 września 2016 r.w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XVI/166/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 10 lutego 2016 r. - Sierakowice dz. 70/6	Zmiana parametrów i wskaźników zabudowy
06	Uchwała nr XXIV/272/16 z dnia 4 października 2016 r.w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. - Sierakowice teren C.07.MW,A	
07	Uchwała nr XXVI/283/16 z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania mpzp rejonu wsi Gowidlino	
08	Uchwała nr XXVIII/313/16 z dnia 29 grudnia 2016 r.w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. - Sierakowice teren C.28.R	
09	Uchwała nr XXVIII/314/16 z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. MPZP Sierakowic - teren D.18.PR	
010	Uchwała nr XXIX/320/17 z dnia 10 lutego 2017 r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany uchwały Nr XX/230/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 czerwca 2016 r. Pałubice - karta terenu 2.	
011.	Uchwała nr XXIX/321/17 z dnia 10 lutego 2017 r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. (zmiana MPZP rejonu wsi Sierakowice - karta terenu C.11.MU i część C.17.MN)	

Załącznik nr II.
Wykaz zabytków nieruchomych znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego (Rej. Zab), wykaz obiektów i obszarów znajdujących się w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ) na obszarze gminy Sierakowice

L.p.	*Miejscowość*	*Adres*	*Obiekt*	*Ewidencja zabytków*
1.	Ciechomie	———	Cmentarz ewangielicki	WEZ
2.	Gowidlino	ul. Jeziorna 37	Dom	WEZ, GEZ
3.	Gowidlino	ul. Jeziorna 40	Dom	GEZ
4.	Gowidlino	ul. Kościelna 9	Kościół parafialny p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP	WEZ, GEZ
5.	Gowidlino	ul. Kościelna 9	Plebania	WEZ, GEZ
6.	Gowidlino	ul. Kościelna 9	Budynek gospodarczy - wł. parafia (budynek nie istnieje)	WEZ, GEZ
7.	Gowidlino	ul. Kościelna 15	Dom mieszkalny (d.wł. Henryk Maszke)	WEZ, GEZ
8.	Gowidlino	ul. Kościelna przy nr 15 (d.58)	Budynek gospodarczy	WEZ, GEZ
9.	Gowidlino	27 (d.41)	Dom mieszkalny (d.wł.Choszcz Leon)	WEZ, GEZ
10.	Gowidlino	Ul. Kardynała Wyszyńskiego	Szkoła	WEZ, GEZ
11.	Gowidlino	———	dom-organistówka	WEZ, GEZ
12.	Gowidlino	———	Cmentarz katolicki	WEZ, GEZ
13.	Gowidlino	———	Cmentarz ewangielicki	WEZ, GEZ
14.	Kamienica Królewska	Ul.Dworcowa 2	d. budynek stacyjny	GEZ
15.	Kamienica Królewska	Ul.Dworcowa 3	Dom mieszkalny	GEZ
16.	Kamienica Królewska	ul.Dworcowa 4	Budynek d.dworca kolejowego	GEZ
17.	Kamienica Królewska	ul.Dworcowa 4	Budynek gospodarczy	GEZ
18.	Kamienica Królewska	———	Kapliczka -fig.Matki Boskiej	WEZ
19.	Kamienica Królewska	———	Układ ruralistyczny wsi	WEZ
20.	Kamienica Królewska	Ul. Klonowa 1/3	Dom mieszkalny i bud.gosp.	WEZ,GEZ
21.	Kamienica Królewska	Ul. Klonowa 4	stodoła	WEZ, GEZ
22.	Kamienica Królewska	obok Klonowej nr 4	Dom mieszkalny	WEZ
23	Kamienica Królewska	Ul. Szkolna 21	Dom	WEZ
24.	Kamienica Królewska	Ul. Szkolna /róg ul. Królewskiej	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
25.	Kamienica Królewska	Ul. Królewska 19	Budynek mieszkalny	GEZ
26.	Kamienica Królewska	Ul. Królewska 21	Dom	GEZ
27	Kamienica Królewska	Ul. Królewska 23	Dom mieszkalny	GEZ
28.	Lisie Jamy	Nr 49	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
29.	Lisie Jamy		kapliczka	GEZ
30.	Mojusz	Nr 13	dom mieszkalny (d. wl.Monika Piach)	WEZ,GEZ
31.	Mojusz	bok domu nr 26 A	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
32.	Mojusz	Nr 17	Dom	WEZ,GEZ
33.	Mojusz		dom-leśniczówka Nadleśnictwo Wygoda	WEZ,GEZ
34.	Mojuszowska Huta	Nr 9	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
35.	Mojuszowska Huta	Nr 9	Budynki gospodarcze	WEZ,GEZ
36.	Mojuszowska Huta		kapliczka	WEZ,GEZ
37.	Paczewo	Nr 10	Dom	WEZ,GEZ
38	Paczewo	Nr 10	Budynek gospodarczy	WEZ,GEZ

39.	Pałubice		Kapliczka przydrożna	WEZ,GEZ
40.	Pałubice	droga Sierakowice -Lębork	Most drogowy	WEZ,GEZ
41.	Pałubice	Nr 3	Dom	WEZ,GEZ
42.	Puzdrowo		kapliczka -fig. Matki Boskiej	WEZ,GEZ
43.	Puzdrowo	Nr 32	dom mieszkalny , d.szkoła	WEZ,GEZ
44.	Puzdrowo	Nr 52 (d.26)	dom mieszkalny (obecnie otynkowany)	WEZ,GEZ
45.	Puzdrowo	Nr 60 (d.32)	dom mieszkalny (wł. Sychta Leon)	WEZ,GEZ
46.	Puzdrowo	Nr 75 (d.41)	dom mieszkalny (wł. Kuderna Alfons)	WEZ,GEZ
47.	Puzdrowo	Nr 76 (d.42)	dom mieszkalny (d.wł. Miąskowski Józef)	WEZ,GEZ
48.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 2	dom	WEZ, GEZ
49.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 12	dom	WEZ, GEZ
50.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 13	dom	WEZ, GEZ
51.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 13	Budynek gospodarczy	GEZ
52.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 15	dom	WEZ, GEZ
53.	Sierakowice	Ul. Kartuska 25a	kościół pw. Jana Chrz. (dawny zbór)	WEZ,GEZ
54.	Sierakowice	Ul. Kartuska 2	Dom	WEZ,GEZ
55.	Sierakowice	Ul. Kartuska 2	Budynek gospodarczy	WEZ,GEZ
56.	Sierakowice	Ul. Kartuska 3	Dom	WEZ,GEZ
57.	Sierakowice	Ul. Kartuska 4	Dom	WEZ,GEZ
58.	Sierakowice	Ul. Kartuska 8	Dom	WEZ,GEZ
59.	Sierakowice	Ul. Kartuska 10	Dom	WEZ,GEZ
60.	Sierakowice	Ul. Kartuska 13	Dom	WEZ,GEZ
61.	Sierakowice	Ul. Kartuska 17	Dom	WEZ,GEZ
62.	Sierakowice	Ul. Kartuska 18	Dom	WEZ,GEZ
63.	Sierakowice	Ul. Kartuska 19	Dom	WEZ,GEZ
64.	Sierakowice	Ul. Kartuska 21	Dom	WEZ,GEZ
65.	Sierakowice	Ul. Kartuska 25a	Kościół p.w. Jana Chrzciciela (d.zbór)	GEZ
66.	Sierakowice	Ul. Kartuska 28/30	Założenie folwarczne Sierakowski Dwór	WEZ,GEZ
67.	Sierakowice	Ul. Kartuska 28/30	Budynek mieszkalny w założeniu folwarcznym	WEZ,GEZ
68.	Sierakowice	Ul. Kartuska	Cmentarz	WEZ,GEZ
69.	Sierakowice	Ul. Lęborska/ul. Dworcowa	kapliczka z figurką Matki Boskiej	WEZ,GEZ
70.	Sierakowice	Ul. Lęborska 1	organistówka	WEZ,GEZ
71.	Sierakowice	Ul. Lęborska 2	Budynek poklasztorny	WEZ
72.	Sierakowice	Ul. Lęborska 3	Dom	WEZ,GEZ
73.	Sierakowice	Ul. Lęborska 4	Dom	WEZ
74	Sierakowice	Ul. Lęborska 5	Dom	WEZ,GEZ
75.	Sierakowice	Ul. Lęborska 6	Dom	WEZ,GEZ
76.	Sierakowice	Ul. Lęborska 6	Bud. gospodarczy	WEZ,GEZ
77.	Sierakowice	Ul. Lęborska 7	Dom	WEZ,GEZ
78.	Sierakowice	Ul. Lęborska 14	Dom	WEZ,GEZ
79.	Sierakowice	Ul. Lęborska 16	Dom	WEZ,GEZ

80.	Sierakowice	Ul. Lęborska 18	Dom	WEZ,GEZ
81.	Sierakowice	Ul. Lęborska 20	Dom	WEZ,GEZ
82.	Sierakowice	Ul. Lęborska 21	Dom	WEZ,GEZ
83.	Sierakowice	Ul. Lęborska 21	Bud. gospodarczy	WEZ,GEZ
84.	Sierakowice	Ul. Lęborska 23	Dom	WEZ,GEZ
85.	Sierakowice	Ul. Parkowa 2	Dom	WEZ,GEZ
86.	Sierakowice	Ul. Podgórna 3	Dom	WEZ, GEZ
87.	Sierakowice	Ul. Podgórna 9	Dom	WEZ,GEZ
88.	Sierakowice	Ul. Rynek 4	Dom	WEZ, GEZ
89.	Sierakowice	Rynek	Rynek w centrum wsi	WEZ,GEZ
90.	Sierakowice	Ul. Skarpowa 1	Dom	GEZ
91.	Sierakowice	Ul. Skarpowa 2	Dom	GEZ
92.	Sierakowice	Ul. Słupska 3	apteka - d.dom	WEZ,GEZ
93.	Sierakowice	Ul. Słupska 5	Dom	GEZ
94.	Sierakowice	Ul. Słupska 6	Dom	WEZ,GEZ
95.	Sierakowice	Ul. Słupska 26	Dom	WEZ,GEZ
96.	Sierakowice	Ul. Ks. Łosińskiego 1	Dom	WEZ,GEZ
97.	Sierakowice	Ul. Ks. Łosińskiego	Cmentarz katolicki	WEZ,GEZ
98.	**Sierakowice**	**Ul. Ks. Łosińskiego**	**kościół parafialny p.w. św. Marcina wraz z terenem przykościelnym w obrębie muru kościelnego**	**Rej. zab. Nr 1729 (dawny 1224) WEZ,GEZ**
99.	Sierakowice	Ul. Mirachowska 12	Dom	WEZ,GEZ
100.	Sierakowice	Ul. Ks. Łosinskiego / Lęborska	ołtarz papieski wraz z otoczeniem	Park kulturowy, WEZ,GEZ
101.	Skrzeszewo		Cmentarz ewangielicki	WEZ, GEZ
102	Stara Maszyna	160 (d.4)	dom mieszkalny (d.wł. Lica Leon)	WEZ,GEZ
103.	Szklana		Cmentarz ewangielicki	WEZ
104.	Szopa	Nr 9	dom mieszkalny-d.szkoła	WEZ,GEZ
105.	Szopa	Nr 9	Bud. gospodarczy	WEZ,GEZ
106.	Szopa	Nr 26	dom mieszkalny (wł.Neubauer Brunon)	WEZ,GEZ
107.	Tuchlino	Nr 16	Dom	WEZ,GEZ
108.	Tuchlino	Nr 16	Bud. gospodarczy	WEZ, GEZ
109.	Tuchlino	Nr 22	Dwór	WEZ,GEZ
110.	Tuchlino		kapliczka - fig. Matki Boskiej	GEZ
111.	Tuchlino	droga na Tuchlinek	kapliczka	WEZ,GEZ
112.	Załakowo	Brak numeru (d.7)	młyn	WEZ
	Zabytkowe cmentarze			
	Obiekt wpisany do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego			
	Obiekt znajdujący się w Parku Kulturowym Ośmiu Błogosławieństw			

Załącznik nr IIA.
Wykaz zespołów zabytkowych do zachowania i ochrony na obszarze gminy Sierakowice.
Zespoły opisane w części tekstowej A rozdz. II.7.5.

L.p.	*Miejscowość*	*Obiekt*	*Uwagi*
1.	Bącka Huta	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy.

2.	Gowidlino	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy, liczne budynki w siedliskach rolniczych, rynek -plac targowy, kościół, starodrzew
3.	Kamienica Królewska	Zespół ruralistyczny (wpisany do GEZ i WEZ)	Historyczny układ dróg i układ zabudowy, liczne budynki siedliskach rolniczych, starodrzew.
4.	Łyśniewo Sierakowskie	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
5.	Mojusz	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
6.	Paczewo	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
7.	Puzdrowo	Zespół ruralistyczny	Zachowany historyczny układ dróg i budynki siedliskach rolniczych
8.	Sierakowice	Zespół ruralistyczny	Zachowany historyczny układ dróg , układ zabudowy, liczne budynki, cmentarze, rynek - plac targowy
9.	Szopa	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
10.	Tuchlino	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
11.	Załakowo	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
12	Tuchlino	Zespół folwarczny	Zespół dawnego folwarku, zachowane dwa budynki, czytelny układ zabudowy
13.	Sierakowice	Zespół folwarczny	Zespól dawnego folwarku, zachowane 2 dwory (wpisane do GEZ) pozostałe budynki przekształcone, czytelny układ zabudowy
15.	Gowidlino	Zespół folwarczny	Zachowany budynek mieszkalny i inwentarski

Załącznik nr III. Wykaz stanowisk archeologicznych znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ).

Nr na rysunku nr 1 i nr 2	*Miejscowość*	*Rodzaj stanowiska*	*Chronologia*	*Nr obszaru AZP Nr stanowiska w obszarze*	*Nr wpisu do rejestru*	*Uwagi*
Wykaz stanowisk archeologicznych wpisanych wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego						
085/A	Mojusz	Piece garncarskie	Prawdopodobnie okres wczesnośredniowiecznego lub średniowiecznego		Dec. nr 085 / Archeol. z dn. 09.01.1970 r.	
147/A	Załakowo	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza		Dec. nr 147 / Archeol. z dn. 31.03.1971 r.	
292/A	Pałubice	Osada otwarta	I - II w n.e.		Dec. nr 292 / Archeol. z dn. 31.03.1976 r.	
293/A	Pałubice	Cmentarzysko płaskie	VII-II w p.n.e.		Dec. nr 293 / Archeol. z dn. 31.03. 1976 r.	
004/A	Kamienicki Młyn	Cmentarzysko grobów skrzynkowych	VII- V w n.e.		Dec. nr 004 / Archeolog. z	

					dn. 30.07. 1959 r.	

Wykaz stanowisk archeologicznych wpisanych wpisanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

Nr na rysunku nr 1 i nr 2	*Miejscowość*	*Rodzaj stanowiska*	*Chronologia*	*Nr obszaru AZP Nr stanowiska w obszarze*	*Nr wpisu do rejestru*	*Uwagi*
1.	Stara Huta	Huta szkła	XVII-XVIII w.	1		
2.	Gowidlino	Ślad osadnictwa	Okres mezolitu	2		
3.	Puzdrowo	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	3		
4.	Puzdrowo	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	4		
5.	Sierakowska Huta	Huta szkła	Chronologia nieokreślona (lokalizacja stanowiska wymaga uściślenia)	5		
6.	Mojuszewska Huta	Huta szkła	XVII-XVIII w.	6		
7.	Leszczynki	Huta szkła	Chronologia nieokreślona	7		
8.	Leszczynki	Kurhan kamienny	Chronologia nieokreślona	8		
9.	Mojusz	Huta szkła	XVII w.	9		
10.	Pałubice	Osada otwarta	Wczesna epoka żelaza	13		
11.	Pałubice	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	14		
12.	Pałubice	Cmentarzysko płaskie	Okres wczesnośredniowieczny	15		
13.	Załakowo	Prawdopodobnie cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	16		
14.	Kamieniecki Młyn	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	18		
15.	Kamieniecki Młyn	Kurhan	Chronologia nieokreślona	19		
16.	Kamieniecki Młyn	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	20		
17.	Kamieniecki Młyn	Osada otwarta	Wczesna epoka żelaza	21		
18.	Kamienicki Młyn	Osada otwarta	Obiekt wielokulturowy	22		
19.	Bącka Huta	Huta szkła	XVI-XVIII w.	23		
20.	Szopa	Huta szkła	XVII w.	24		
21.	Łączki	Huta szkła	XVIIIw.	25		
22.	Szklana	Huta szkła	XVII-XVIII w.	26		

23.	Jelonko	Huta szkła	Chronologia nieokreślona	27		
24.	Kamienicka Huta	Huta szkła	Chronologia nieokreślona	28		
25.	Tuchlinko	Huta szkła	XVIIIw.	29		
26.	Kujaty	Huta szkła	XVIIIw.	30		
27.	Sierakowice	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	31		
28.	Sierakowice	Domniemane cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	32		
29.	Sierakowice	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	33		
30.	Kamienica Królewska	Kurhan i cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	34		
31.	Mojusz	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	35		
32.	Kamienica Królewska	Cmentarzysko grobów skrzynkowych	Wczesny i środkowy okres lateński	36		
33.	Kamienica Królewska	Cmentarzysko kurhanowe	Epoka nieokreślona	37		
34.	Mojusz	Osada produkcyjna/piece	Epoka nieokreślona	38	Dec. nr 085 / Archeol. z dn. 09.01.1970	
35.	Tuchlino	Osada produkcyjna	Okres wpływów rzymskich	39		
36.	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	Wczesne średniowiecze	40		
37.	Gowidlino	Cmentarzysko płaskie	Wczesny i środkowy okres lateński	41		
38.	Gowidlino	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	42		
39.	Gowidlino	Osada	Wczesna epoka żelaza	43		
40.	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36 /1		
41.	Gowidlino	Cmentarzysko	Kultura pomorska	AZP 12-36 /2		
42	Gowidlino	Punkt osadniczy	Kultura pomorska	AZP 12-36 /3		
43	Gowidlino	Cmentarzysko	Kultura pomorska	AZP 12-36 /4		
44	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/5		
45	Gowidlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36/6		
46	Gowidlino	Punkt osadniczy	Mezolit	AZP 12-36/7		
47	Gowidlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36 /8		
48	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36/9		
49	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36/10		
50	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36/11		
51	Gowidlino	Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/12		
52	Gowidlino	Punkt osadniczy	Kultura pomorska	AZP 12-36/13		

53	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Pomorska Wczesne średniowiecze ?	AZP 12-36 /14		
54	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36 /15		
55	Gowidlino	Osada Osada Osada Punkt osadniczy	Pomorska Oksywsko - wielbarska Wczesne średniowiecze Nieokreślony	AZP 12-36 /16		
56	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Pomorska Oksywska	AZP 12-36 /17		
57	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wielbarska Późne średniowiecze	AZP 12-36 /18		
58	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/19		
59	Gowidlino	Osada Osada Osada Punkt osadniczy	Wielbarska Wczesne średniowiecze Sredniowiecze Nożytna	AZP 12-36/20		
60	Gowidlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36 /21		
61	Gowidlino	Cmentarzysko	Łuzycka	AZP 12-36 /22		
62	Gowidlino	Osada	Wielbarska Późne średniowiecze	AZP 12-36/23		
63	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/24		
64	Gowidlino	Punkt osadniczy Osada	Neolit Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/25		
65	Gowidlino	Osada Osada Osada	Łużycka Oksywsko - wielbarska Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/26		
66	Gowidlino	Punkt osadniczy	Schyłkowy neolit	AZP 12-36/27		
67	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Mezolit Neolit Pomorska	AZP 12-36 /28		
68	Gowidlino	Punkt osadniczy Osada Punkt osadniczy	Mezolit Pomorska Wielbarska	AZP 12-36 /29		
69	Gowidlino	Punkt osadniczy	Epoka kamienia	AZP 12-36 /30		
70	Gowidlino	Punkt osadniczy	Epoka kamienia	AZP 12-36 /31		
71	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Uzcko + pomorska Nowożytna	AZP 12-36 /32		
72	Gowidlino	Punkt osadniczy osada Osada Punkt osadniczy	Mezolit Pomroska Oksywsko-wielbarska Wczesne	AZP 12-36 /33		

		Punkt osadniczy Punkt osadniczy	średniowiecze Późne średniowiecze ?			
73	Gowidlino	Punkt osadniczy	Łużycka	AZP 12-36 /34		
74	Gowidlino	Punkt osadniczy	Łużycka	AZP 12-36 /35		
75	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Oksywsko - wielbarska Nieokreślony	AZP 12-36/36		
76	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/37		
77	Gowidlino	Osada	Późne średniowiecze	AZP 12-36/38		
78	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Oksywsko - wielbarska Późne średniowiecze	AZP 12-36/39		
79	Gowidlino	Cemnatrzysko	Pomorska	AZP 12-36/40		
80	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wielbarska Późne średniowiecze	AZP 12-36/41		
81	Gowidlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36/42		
82	Gowidlino	Punkt osadniczy	Pomorska	AZP 12-36/43		
83	Gowidlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36/44		
84	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/45		
85	Gowidlino	Osada Osada Punkt osadniczy	Oksywsko-wielbarska Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/46		
86	Gowidlino	Punkt osadniczy Osada	Łużycka Późne średniowiecze	AZP 12-36/47		
87	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Mezolit Neolit Pomorska	AZP 12-36/48		
88	Gowidlino	Siedlisko zagroda	Późne średniowiecze	AZP 12-36/49		
89	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Nieokreślony	AZP 12-36/50		
90	Gowidlino	Osada	Średniowiecze	AZP 12-36/51		
91	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	?	AZP 12-36/52		
92	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	?	AZP 12-36/53		
93	Gowidlino	Punkt osadniczy Cmentarzysko kurhanowe	Wczesne średniowiecze Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/54		
94	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy ?	Neolit Wielbarska ?	AZP 12-36/55		
95	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/56		
96	Gowidlino	Siedlisko - zagroda	Późne średniowiecze	AZP 12-36/57		

97	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/58		
98	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Pomorska Oksywsko - wielbraska	AZP 12-36/59		
99	Gowidlino	Osada Osada	Pomorska Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/60		
100	Gowidlino	Osada Osada	Pomorska Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/61		
101	Gowidlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36/62		
102	Gowidlino	Punkt osadniczy Zagroda	Łużycka Nowożytna	AZP 12-36/63		
103	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/64		
104	Gowidlino	Punkt osadniczy	Pomorska	AZP 12-36/65		
105	Gowidlino	Punkt osadniczy Zagroda	Pomorska Nowozytna	AZP 12-36/66		
106	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wielbarska	AZP 12-36/67		
107	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Wielbarska Nieokreślony	AZP 12-36/68		
108	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Łużycka Nieokreślony	AZP 12-36/69		
109	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/70		
110	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/71		
111	Tuchlino	Cmentarzysko kurhanowe	Łużycka	AZP 12-36/72		
112	Tuchlino	Osada	Wielbarska	AZP 12-36/73		
113	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Osada	Neolit Łużycko - pomorska Wielbarska	AZP 12-36/74		
114	Tuchlino	Osada Siedlisko -zagroda	Wczesne średniowiecze Nowozytna	AZP 12-36/75		
115	Tuchlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36 /76		
116	Tuchlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36 /77		
117	Tuchlino	Osada Osada Osada	Wczesne średniowiecze IX - X Wczesne średniowiecze XI - XII Późne średniowiecze	AZP 12-36/78		
118	Tuchlino	Osada	Łużycka	AZP 12-36 /79		
119	Tuchlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36/80		
120	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka pomorska	AZP 12-36 /81		
121	Tuchlino	Punkt osadniczy	Łużycka pomorska	AZP 12-36/82		

		Punkt osadniczy	oksywsko - wielbarska			
122	Tuchlino	Osada Osada	Łużycka Oksywsko - Wielbarska	AZP 12-36 /83		
123	Tuchlino	Punkt osadniczy	Łużycka pomorska	AZP 12-36 /84		
124	Tuchlino	Punkt osadniczy	Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/85		
125	Tuchlino	Punkt osadniczy	Pomorska	AZP 12-36 /86		
126	Tuchlino	Punkt osadniczy Osada Osada	Schyłkowy neolit/wczesny brąz Łużycka Wczesne średniowiecze	AZP 12-36 /87		
127	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Nieokreślony	AZP 12-36/88		
128	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Osada Osada	Neoloit Wielbarska Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36 /89		
129	Tuchlino	Osada Osada	Późne średniowiecze Nowozytna	AZP 12-36/90		
130	Tuchlino	Osada siedlisko - zagroda	Późne średniowiecze Nowozytna	AZP 12-36 /91		
131	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36/92		
132	Puzdrowo	Cmentarzysko	Łuzycka	AZP 12-36 /93		
133	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36 /94		
134	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36 /95		
135	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36/96		
136	Puzdrowo	Osada Siedlisko - zagroda	Wczesne średniowiecze Nowożytny	AZP 12-36 /97		
137	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka	AZP 12-36 /98		
138	Puzdrowo	Osada Osada Osada	Łużycka Wielbarska Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/99		
139	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Pomorska	AZP 12-36/100		
140	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Epoka kamienia Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36 /101		
141	Puzdrowo	Punkt osadniczy	Pardzieje	AZP 12-36/102		
142	Puzdrowo	Osada	Wczesne sredniowiecze	AZP 12-36 /103		
143	Puzdrowo	Punkt osadniczym Osada	Epoka kamienia Późne średniowiecze	AZP 12-36/104		

144	Puzdrowo	Punkt osadniczy	Epoka kamienia	AZP 12-36 /105		
145	Puzdrowo	Punkt osadniczy Osada Osada	Epoka kamienia Łuzycko - pomorska Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/106		
146	Puzdrowo	Osada Osada	Łuzycko - pomorska Późne średniowiecze	AZP 12-36/107		
147	Puzdrowo	Punkt osadniczy Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/108		
148	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Schyłkowy neolit/wczensy brąz Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/109		
149	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Nrolit Oksywsko-wielbarska	AZP 12-36/110		
150	Puzdrowo 111	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka	AZP 12-36/111		
151	Puzdrowo 112	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka	AZP 12-36 /112		
152	Łyśniewo 113	Osada Punkt osadniczy	Pomorska Oksywsko-wielbarska	AZP 12-36/113		
153	Łyśniewo	Punkt osadniczy Punkt osadniczym Osada	Łużycka Pomorska Wielbarska	AZP 12-36/114		
154	Łyśniewo	Osada Punkt osadniczy	Łużycka Pomorska	AZP 12-36/115		
155	Łyśniewo	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/116		
156	Łyśniewo 117	Punkt osadniczy Puntk osadniczy	Pomorska Pradzieje	AZP 12-3/117		
157	Łyśniewo	Cmentarzysko	Łużycka	AZP 12-36 /118		
158	Tuchlino	Grodzisko ?	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36 /119		
159	Mojusz	Slad osadnictwa	Wczesne średniowiecze	AZP 12-38/28		
160	Mojusz	Slad osadnictwa	Późne średniowiecze	AZP 12-38/29		
161	Mojusz	Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-38/72		
162	Mojusz 7	Ślad osadnictwa	Późne średniowiecze	AZP 12-38/112		
163	Mojusz 8	Slad osadnictwa	Wczesna epoka żelaza	AZP 12-38/113		
164	Długi Kierz 1	Ślad osadnictwa	Wczesna epoka żelaza	AZP 12-38/116		
165	Długi Kierz 2	Ślad osadnictwa	Okres nowożytny	AZP 12-38/118		

Przewodniczący Rady Gminy
Zbigniew Suchta

OBSZAR OPRACOWANIA
GMINA SIERAKOWICE

NAZWA OPRACOWANIA
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE
CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, **CZĘŚĆ TEKSTOWA C. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ.** **ZAŁĄCZNIK NR 1B DO UCHWAŁY NR.....XXXIII/384/17.....RADY GMINY SIERAKOWICE** **Z DNIA..30 CZERWCA 2017 R .**

GŁÓWNY PROJEKTANT
Mgr inż arch. GABRIELA SIENIAWSKA **uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym nr 344/88**

UMOWA: **nr RSB.272.2.2014 z dnia 30 maja 2014 r.**
DATA OPRACOWANIA: **maj 2017 r.**

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

SKŁADA SIĘ Z NASTĘPUJĄCYCH CZĘŚCI:

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

- załącznik nr 1A do uchwały

CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.

CZĘŚĆ TEKSTOWA C. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

- załącznik nr 1B do uchwały

RYSUNEK nr 1: UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

- załącznik nr 2 do uchwały

RYSUNEK NR 2. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

- załącznik nr 3 do uchwały

RYSUNEK nr 3: KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ W ZAKRESIE

ZAOPATRZENIA W WODĘ I ODPROWADZENIA ŚCIEKÓW, SKALA

1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

- załącznik nr 4 do uchwały

ROZSTRZYGNIĘCIE o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy SIERAKOWICE

- załącznik nr 5 do uchwały.

ZESPÓŁ AUTORSKI STUDIUM
PRACOWNIA ARCHITEKTURY STUDIO - PROJEKT
JAKUB SIENIAWSKI 80 217 GDAŃSK UL.KRĘTA 60

Mgr inż arch. GABRIELA SIENIAWSKA - główny projektant główny, zagadnienia przestrzenne i urbanistyczne, koordynacja

uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym nr 344/88

Dr inż arch. Dorota Kamrowska - Załuska - zagadnienia przestrzenne, urbanistyka, opracowanie graficzne

uprawniona do sporządzania studium na podstawie art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o pl. i z.p.

Mgr inż arch Jakub Sieniawski - zagadnienia przestrzenne, urbanistyka, opracowanie graficzne

uprawniony do sporządzania studium na podstawie art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o pl. i z.p.

Mgr inż arch Joanna Chrapkowska - zagadnienia przestrzenne, zagadnienia ochrony środowiska kulturowego, infrastruktura techniczna: elektroenergetyka, zaopatrzenie w ciepło, gaz, zagadnienia komunikacyjne, opracowanie graficzne

Mgr inż. Andrzej Piotrzkowski, dr Maria Piotrzkowska - zagadnienia programowe, gospodarcze i społeczne

Mgr inż. Barbara Jodłowska - infrastruktura techniczna: zaopatrzenie w wodę, odprowadzenie ścieków sanitarnych i deszczowych, regulacja stosunków wodnych

PRACOWNIA OCHRONY ŚRODOWISKA „PROJEKT 2000"

Mgr Szymon Świtajski 81 878 Sopot ul. Sobieskiego 26/4.

Mgr Szymon Świtajski

Mgr Jadwiga Marosz

- środowisko przyrodnicze - ekofizjografia
- prognoza oddziaływania na środowisko

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE
CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.
CZĘŚĆ TEKSTOWA C. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO....7
I. WSTĘP....7
II. ZAŁOŻENIA ROZWOJU GMINY SIERAKOWICE....9
II.1. Cele i założenia rozwoju gminy....9
II.2. Założenia rozwoju demograficznego....11
III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO....12
III.1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów....12
III.1.1. Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zainwestowanie....12
III.1.2.Charakterystyka obszarów przeznaczonych do zainwestowania i o ograniczonym zainwestowaniu....13
III.1.3. Kierunki rozwoju miejscowości w obszarach potencjalnego rozwoju miejscowości....20
III.1.4. Zestawienie i bilans terenów przeznaczonych do zabudowy w obszarach potencjalnego rozwoju....37
III.2.Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy oraz wytyczne do planów miejscowych....48
III.2.1. Generalne zasady zagospodarowania przestrzennego na obszarze gminy....48
III.2.2. Szczegółowe zasady i kierunki rozwoju terenów w obrębie obszarów przeznaczonych do zainwestowania....49
III.2.3. Wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy....57
III.2.4. Obszary włączone z zabudowy i obszary ograniczonego użytkowania....60
III.3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk....61
III.3.1. Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów odrębnych....61
III.3.2. Obszary i obiekty proponowane do objęcia ochroną na podstawie przepisów odrębnych....70
III.3.3. Inne obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo....71
III.3.4. Zasady ochrony systemu obszarów otwartych i kształtowania środowiska....73
III.3.5. Wytyczne określenia zasad ochrony środowiska wynikające z potrzeb ochrony środowiska. 77
III.3.6.Zasady ochrony uzdrowisk....79
III.4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej 79
III.4.1. Gminny program opieki nad zabytkami....79
III.4.2. Obszary i obiekty chronione na podstawie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami....80
III.4.3.Obszary o wartościach kulturowych wskazane do ochrony....83
III.5.Kierunki rozwoju systemów komunikacji....86
III.5.1.Kierunki rozwoju systemu drogowego....86
III.5.2.Kierunki rozwoju infrastruktury kolejowej....87
III.5.3.Kierunki rozwoju transportu publicznego....88
III.5.4. Kierunki rozwoju szlaków turystycznych....88
III.6.Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej....91
III.6.1. Systemy zaopatrzenia w wodę....91
III.6.2. Systemy odprowadzenia ścieków sanitarnych....92

III.6.3. Systemy odprowadzenia wód opadowych....93
III.6.4.Regulacja stosunków wodnych....94
III.6.5. Elektroenergetyka....94
III.6.6. Zaopatrzenie w gaz....95
III.6.7. Zaopatrzenie w ciepło....96
III.6.8. Odnawialne źródła energii....96
III.6.9. Gospodarka odpadami....98
III.6.10. Telekomunikacja....99
III.7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym....99
III.8. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1....101
III.9. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m^2 oraz obszary przestrzeni publicznej....103
III.10.Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne....105
III.10.1. Obszary wskazane do objęcia miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. 105
III.10.2. Wytyczne do opracowań planistycznych....107
III.11. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej....108
III.11.1. Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej....108
III.11.2. Obszary leśnej przestrzeni produkcyjnej....110
III. 12. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych....111
III.12.1. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią....111
III.12.2. Obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych....111
III.13. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny....112
III.14. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz.U. Nr 41, poz. 412, z późn. zm.)....112
III.15. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji....112
III. 16. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych....113
III.17. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie....113
III.18. Obszary problemowe....114
III.19. Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu....114
IV. MATERIAŁY WYJŚCIOWE....115
CZĘŚĆ TEKSTOWA C....117
UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZĘ USTALEŃ STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE 117
I. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ....117
II. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM....118

II. 1.Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego - synteza....118
III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - SYNTEZA....119
1) Założenia rozwoju....119
2) Prognozy demograficzne....119
3) Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zabudowę....119
4) Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy....120
4) Zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego....124
5) Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej....124
6) Zasady rozwoju systemów komunikacji....125
7) Zasady rozwoju systemów infrastruktury technicznej....126
8) Inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym i ich rozmieszczenie w tym zadania wynikające z programów samorządu województwa....127
9) Obszary do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MPZP)....128
Wykaz obszarów do sporządzenia MPZP....128
10) Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji, obszary problemowe, obszary do rewitalizacji....129
11) Obszary rozmieszczone specjalnych funkcji i urządzeń....129

CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

I. WSTĘP

Kierunki zagospodarowania przestrzennego stanowią drugą część Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

Zakres rzeczowy tej części opracowania określa ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. Z 2015 r. Poz. 199).

ART. 10 ust.2. ustawy stanowi, iż w studium określa się w szczególności:

1) *kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;*
2) *kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;*
3) *obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;*
4) *obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury*
5) *współczesnej;*
6) *kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;*
7) *obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;*
8) *obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;*
9) *obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży*
   powyżej 2000 m^2 oraz obszary przestrzeni publicznej;
10) *obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;*
11) *kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;*
12) *obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych;*
13) *obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny;*
14) *obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271);*
15) *obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;*
16) *granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;*

17) obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie."

Ponadto ust. 2A stanowi:

cyt: „Jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energie z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w studium ustala się ich rozmieszczenie."

Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. niniejsza część studium zawiera:

- **Część tekstową B. Kierunki zagospodarowania przestrzennego**
- **Część graficzną**

  Rysunek nr 2. Kierunki zagospodarowania przestrzennego, skala 1: 20 000 (fragment obrębu Sierakowice skala 1: 10 000)

  Rysunek nr 3. Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków, skala 1: 20 000 (fragment obrębu Sierakowice skala 1: 10 000).

II. ZAŁOŻENIA ROZWOJU GMINY SIERAKOWICE

II.1. Cele i założenia rozwoju gminy

A. MISJA I WIZJA ROZWOJU GMINY

W Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014 - 2024 (Sierakowice 2014 r.) misję rozwoju gminy odniesiono do następujących dziedzin:

SFERA SPOŁECZNA:

Gmina Sierakowice atrakcyjnym miejscem życia mieszkańców, zapewniającym wysoki poziom bezpieczeństwa oraz możliwość wszechstronnego rozwoju społeczności lokalnej oraz atrakcyjnym miejscem pobytu turystów.

SFERA GOSPODARCZA:

Gmina Sierakowice atrakcyjnym i przyjaznym miejscem do rozwoju przedsiębiorczości, wspierającym tworzenie nowych miejsc pracy i rozwój gospodarki w oparciu o posiadane zasoby, stwarzającym optymalne warunki dla inwestorów zewnętrznych.

SFERA ŚRODOWISKA I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ:

Gmina Sierakowice obszarem dbającym o środowisko naturalne, gwarantującym dostęp mieszkańców do infrastruktury technicznej opartej o rozwiązania proekologiczne, cechującym się funkcjonalnym systemem komunikacyjnym.

B. WIZJA ROZWOJU GMINY przedstawia gminę o dobrze rozwiniętej przedsiębiorczości, czystym środowisku naturalnym z dostępem mieszkańców do infrastruktury technicznej

C. CELE STRATEGICZNE GMINY

Jako główne cele rozwoju gminy, wynikające z misji i wizji rozwoju gminy zawarte w Strategii rozwoju gminy Sierakowice określa się:

- POPRAWĘ JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, POZIOMU OBSŁUGI, DOSTĘPNOŚCI DO USŁUG I MIEJSC PRACY,
- ROZWÓJ FUNKCJI GOSPODARCZYCH, (PRODUKCYJNYCH, SKŁADOWYCH I MAGAZYNOWYCH), MIESZKANIOWYCH, USŁUGOWYCH I REKREACYJNYCH W SPOSÓB ROZWÓJ ZRÓWNOWAŻONY, Z ZACHOWANIEM WALORÓW ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO, KULTUROWEGO I KRAJOBRAZU, Z WYKLUCZENIEM KONFLIKTÓW SPOŁECZNYCH I ŚRODOWISKOWYCH,
- OCHRONA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I ZASOBÓW KULTURY, KTÓRE STANOWIĄ ZASOBY GMINY I WALOR, PRZYCZYNIAJĄCY SIĘ DO JEJ ROZWOJU,
- POPRAWĘ FUNKCJONOWANIA, UNOWOCZEŚNIENIE TECHNICZNE I TECHNOLOGICZNE GMINY poprzez:

- modernizację układu drogowego,
- rozwój infrastruktury technicznej.

D. GŁÓWNE FUNKCJE GMINY

Przyjmuje się, że głównymi funkcjami gminy o zasięgu ponadlokalnym będą:

rekreacja i turystyka, obsługa turystyki (w tym agroturystyka), wypoczynek nadwodny.

Przyjmuje się, że głównymi funkcjami gminy o zasięgu lokalnym będą:

- rolnictwo,
- produkcja (produkcja, składy, budownictwo) i usługi,
- mieszkalnictwo wraz z podstawową i ponadpodsatwową obsługą mieszkańców.

E. ZASADY ROZWOJU GMINY

W celu osiągnięcia celów rozwoju w sposób zrównoważony oraz dla ich realizacji przyjmuje się następujące założenia kształtowania struktury przestrzennej gminy:

1) Tworzenie podstaw niekonfliktowego rozwoju gminy i wykorzystania przestrzeni, poprawy ładu przestrzennego oraz podniesienia atrakcyjności środowiska zurbanizowanego, poprzez:

a) kształtowanie zwartych, wyodrębnionych obszarów o zbliżonym charakterze użytkowania w formie zespołów zabudowy umożliwiających rozwój podstawowych funkcji gwarantujących rozwój gminy;

b) kształtowanie zespołów zabudowy w sposób zapewniający:
   - rozwój podstawowych funkcji gminy bez kolizji ze środowiskiem przyrodniczym i kulturowym,
   - eliminowanie konfliktów pomiędzy kolizyjnymi funkcjami,
   - jednolity charakter przestrzeni urbanistycznej o zbliżonych formach architektonicznych zabudowy,
   - ochronę zasobów historycznych gminy stanowiących świadectwo jego kultury i historii,
   - dostępność do publicznych środków transportu i możliwość obsługi komunikacyjnej i w zakresie infrastruktury technicznej oraz poprzez jej rozbudowę;

c) zabezpieczenie terenów dla realizacji nowych odcinków tras i skrzyżowań na drogach wojewódzkich, których realizacja poprawi płynność ruchu komunikacyjnego;

d) zabezpieczenie terenów dla tworzenia wysokiej jakości usług publicznych;

2) Tworzenie warunków zaspokojenia potrzeb mieszkańców, wzrostu integracji społecznej, identyfikacji i satysfakcji mieszkańców z miejsca zamieszkania, oraz bezpieczeństwa mieszkańców poprzez:

a) rozwój zabudowy mieszkaniowej z wykorzystaniem w pierwszej kolejności obszarów wyposażonych w infrastrukturę techniczną lub położonych w jej pobliżu;

b) kształtowanie ośrodków usługowych (koncentracji usług), w celu ograniczenia migracji ludności do miejskich ośrodków usługowych i tworzących obszary publiczne - w sposób zapewniający możliwość integracji mieszkańców oraz ożywienie kulturalne i społeczne;

c) przygotowanie od strony planistycznej i technicznej obszarów na cele działalności gospodarczej, której rozwój przyczyni się do dalszego rozwoju gospodarczego gminy i stworzy miejsca pracy;

d) rozwój funkcji rekreacyjnych w oparciu o rejony o wartościach przyrodniczych i kulturowych.

3) Zapewnienie ciągłości i trwałości ekologicznych systemów gminy z zachowaniem ich powiązania z zewnętrznymi systemami osnowy ekologicznej, poprzez:

   a) ochronę przed zabudową dolin rzek i otoczenia jezior, które stanowią obszary o wyjątkowych walorach przyrodniczych i krajobrazowych w skali gminy jak i regionu;

   b) ochronę przed zabudową i zachowanie lokalnych systemów osnowy ekologicznej (obniżeń terenów - mokradeł, torfowisk, lasów, zadrzewień) i łączenie ich w zwarte systemy.

4) Zapewnienie ochrony środowiska kulturowego i krajobrazu kulturowego poprzez:

   a) kształtowanie zabudowy poprzez nawiązanie do historycznie i kulturowo ukształtowanych form i zasad zabudowy;

   b) kształtowanie zespołów zabudowy z uwzględnieniem ochrony ekspozycji historycznych zespołów zabudowy.

II.2. Założenia rozwoju demograficznego[1]

W oparciu o art. 10 ust.7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prognozy sporządzono na perspektywę 29 lat.

Przy przyjętych założeniach prognozowana liczba ludności gminy będzie wynosiła:

- w 2030 roku: 22 000 osób;
- w 2045 roku: 25 000 osób.

Liczba gospodarstw domowych w gminie Sierakowice do 2045 roku wzrośnie w stosunku do stanu obecnego o około 43%. Najbardziej dynamiczny przyrost (o 8,5%) nastąpi już w latach 2030- 205.Nowo tworzące się gospodarstwa domowe będą stwarzały popyt na oddzielne mieszkania.

1 *Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ", lipiec 2016 r. oraz w części tekstowej A. Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego, rozdz. III.10.*

Obok wzrostu liczby gospodarstw przewidywana jest także poprawa wskaźników zamieszkania, takich jak przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę, co wyznacza olbrzymie zapotrzebowanie na tereny dla budownictwa mieszkaniowego.

Potrzebna liczba miejsc pracy dla zbilansowania potrzeb aktywnych zawodowo w roku 2045 będzie wynosiła 2 458.

III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

III.1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów[2]

III.1.1. Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zainwestowanie

Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zabudowę w gminie Sierakowice wynika z:

- prognozy wzrostu liczby mieszkańców i założonych wskaźniki poprawy warunków zamieszkania dla stanu istniejącego, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 565 ha,
- przyjętych wskaźników aktywności zawodowej i zabezpieczenia dla wszystkich aktywnych zawodowo miejsc pracy na terenie gminy Sierakowice co wymaga zabezpieczenia terenów o powierzchni brutto 276 ha,
- założenia poprawy standardów wyposażenia w usługi, co wymaga zabezpieczenia terenów o powierzchni brutto 141 ha,
- przyjętej oferty terenów dla funkcji produkcyjnych, produkcji zwierzęcej, farm ogniw fotowoltaicznych i innych o powierzchni brutto 112 ha,
- oferty terenów usług turystyki, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 84 ha.

W ogólnej powierzchni terenów ujęto wzrost o 30% w odniesieniu do wyliczonych potrzeb.

Łącznie wymagana powierzchnia terenów dla zabezpieczenia potrzeb wynosi: ok. 1178 ha, w tym:

- **powierzchnia terenów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego: 375,70 ha,**
- **nowe tereny: 880,10 ha.**

Ponieważ tereny objęte planami są potencjalnymi tereny inwestycyjne, zostały one włączone i zbilansowane łącznie z powierzchniami stanowiącymi zapotrzebowanie na zabudowę.

Wymaganą powierzchnię terenów - 1178 ha zwiększa się o 30% - z uwagi na zmienność procesów i zjawisk, co jest dopuszczone art 7 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym co daje powierzchnię - 1531 ha.

Analizy ekonomiczne, przyrodnicze, społeczne, prognozy demograficzne, bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę oraz uzasadnienie wyznaczonej powierzchni terenów przeznaczonych do zainwestowania

2 *Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ", lipiec 2016 r. oraz w części tekstowej A. Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego, rozdz. III.10.*

zawarto w części tekstowej A rozdz. III.10.3.

Z uwagi na skalę mapy i jej nieprecyzyjną treść, która nie pozwala wyznaczyć dokładnie terenów przydatnych do zabudowy, a we wskazanych obszarach położone są też tereny nieprzydatne do zabudowy takie jak: lasy, zadrzewienia, nieużytki, tereny podmokłe, wyznaczono powierzchnię zwiększono o ok. 10%, co daje powierzchnie ok. 1680 ha.

III.1.2.Charakterystyka obszarów przeznaczonych do zainwestowania i o ograniczonym zainwestowaniu

W części tekstowej A. Uwarunkowania rozwoju i zagospodarowania przestrzennego, dokonano szczegółowego rozpoznania uwarunkowań występujących w strukturze przestrzennej gminy, takich jak:

- istniejące zainwestowanie i uzbrojenie terenu,
- występowanie powiązań komunikacyjnych,
- występowanie naturalnych terenów przyrodniczych (lasy, zadrzewienia, jeziora,rzeki, mokradła) i form ich ochrony,
- stan planistyczny - obszary przeznaczone pod zabudowę w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Ustalenia te pozwoliły na określenie w strukturze gminy obszarów funkcjonalnych o różnych warunkach zagospodarowania i użytkowania.

W odniesieniu do wydzielonych obszarów funkcjonalnych ustalona została polityka przestrzenna odpowiednia do występujących w nich uwarunkowaniach.

Rozwój zainwestowania miejscowości obrębowych i osad może następować w obszarach przeznaczonych do zabudowy, do których zalicza się:

1) tereny istniejącego zainwestowania,
2) obszary potencjalnego rozwoju miejscowości,
3) obszary rolniczo-osadnicze,
4) rejony szczególnego przeznaczenia,
5) obszary specjalne.

W obszarze gminy wyróżnia się ponadto:

6) obszary chronione,
7) tereny objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

1) Tereny istniejącego zainwestowania

Do terenów tych zalicza się zabudowę skupioną w miejscowościach o przeważających funkcjach:

zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa, usługowa oraz zabudowę rozproszoną o przeważających funkcjach: zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa, zabudowa usługowa,rekreacji indywidualnej, tereny produkcyjne, składy, magazyny, usługi, tereny produkcji zwierzęcej.

W terenach tych może następować uzupełnienie i wymiana zabudowy - zgodnie z regulacjami zawartymi w rozdz. III.2.2. pkt.1.

2) Obszary potencjalnego rozwoju miejscowości

Obszary te obejmują tereny przeznaczone do dalszego rozwoju zabudowy, zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, komunikacyjnymi i technicznymi. Obszary te sklasyfikowano w podziale na trzy obszary o różnej intensywności zabudowy i rożnych wskaźnikach zabudowy:

a) obszar intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego - OBSZAR A;

b) obszar umiarkowanego rozwoju - OBSZAR B;

c) obszar ograniczonego rozwoju -OBSZAR C.

Wykaz obszarów zawarto w rodz.III.1.3.

a) OBSZARY A - intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego

Największą miejscowością gminy i zarazem jej stolicą jest miejscowość Sierakowice.

Zakłada się dalszy rozwój przestrzenny Sierakowic, czemu sprzyja sieć dróg przechodzących przez tą miejscowość (dwie drogi wojewódzkie, dwie drogi powiatowe, sieć dróg gminnych), korzystne warunki przyrodnicze dla lokalizacji zabudowy oraz możliwości zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków.

Znaczenie miejscowości wzrośnie po rewitalizacji linii kolejowej nr 229 Kartuzy - Lębork.

W Sierakowicach ustala się rozwój:

- zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- zabudowy usługowej - na poziomie lokalnym i ponadloklanym,
- produkcji, składów, magazynów.

Ustala się przebieg obwodnicy Sierakowic pętlą okalającą miejscowość od strony wschodniej, północnej i zachodniej.

Realizacja obwodnicy może uruchomić rozwój zainwestowania w kierunku Sosnowej Góry.

Do miejscowości intensywnego wielofunkcyjnego rozwoju zaliczono również następujące miejscowości: Gowidlino, Puzdrowo, Tuchlino, Mojusz, Szklana. Rozwojowi tych miejscowości sprzyja ich położenie przy drogach wojewódzkich, infrastruktura techniczna, zainteresowanie inwestorów.

W Gowidlinie oraz w mniejszym stopniu w Tuchlinie istnieją możliwości zarówno rozwoju funkcji gospodarczych - obejmujących zabudowę usługową, produkcję, składów, magazynów) jak i rozwoju usług turystyki i terenów rekreacyjnych. W miejscowościach tych wskazuje się wydzielone rejony dla rozwoju tych funkcji, przy czym ważne jest zachowanie przestrzennego oddzielenie tych funkcji.

Do tych obszarów włącza się też Mojusz, którego znaczenie funkcjonalne wzrośnie po rewitalizacji linii kolejowej Kartuzy - Sierakowice - Lębork w przypadku umiejscowionego w pobliżu tej miejscowości przystanku kolejowego.
Wskazania funkcjonalne dla poszczególnych rejonów potencjalnego zainwestowania wyznaczonych w poszczególnych miejscowościach zawarto w rozdz. III.1.3.

b) OBSZARY B - umiarkowanego rozwoju

Jako obszary umiarkowanego rozwoju wskazuje się następujące miejscowości gminy: Kamienica Królewska, Smolniki, Gowidlino, Dąbrowa Puzdrowska, Długi Kierz, Kamienicka Huta, Karłowo, Kujaty, Lisie Jamy, Leszczynki, Łyśniewo Sierakowickie, Mojuszewska Huta, Paczewo, Pałubice, Ptoki, Sierakowska Huta, Skrzeszewo, Smolniki, Tuchlinek, Załakowo.
W miejscowościach tych wskazuje się tereny dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej i usług obsługi ludności oraz rozwoju funkcji gospodarczych (tereny zabudowy usługowej, produkcji, składów, magazynów).

Do tych obszarów zalicza się też pasma rozwoju gospodarczego wzdłuż dróg wojewódzkich: Sierakowice - Migi- Pałubice, Gowidlino - Kawle, Tuchlino - rejon południowy, Pałubice - Kamienica Królewska oraz tereny położone wzdłuż drogi powiatowej Sierakowice - Mrozy. Te pasma wskazuje się do rozwoju funkcji gospodarczych takich jak: produkcja, składy, magazyny i usługi.

Ranga i znaczenie miejscowości Kamienica Królewska wzrośnie po rewitalizacji linii kolejowej Kartuzy - Lębork (odcinek Sierakowice - Lębork), jednakże jest dalszy rozwój przestrzenny jest ograniczony warunkami przyrodniczymi (lasy, dolina rzeki Struga Kamienicka) walorami krajobrazowymi i uwarunkowaniami prawnymi ochrony przyrody. Potencjał przestrzenny tej miejscowości winien być wykorzystany na rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej oraz terenów rekreacyjnych.

Wskazania funkcjonalne dla poszczególnych rejonów zainwestowania poszczególnych miejscowości zawarto w rozdz. III.1.3.

c) OBSZARY C - ograniczonego rozwoju

Do obszarów tych zalicza się mniejsze miejscowości położone w enklawach leśnych i w rozległych przestrzeniach obszarów rolniczo - osadniczych. Intensywny rozwój tych miejscowości nie jest wskazany ze względu na oddalenie od większych miejscowości wyposażonych w usługi podstawowe, gorszą dostępność komunikacyjną i niepełne wyposażenie w infrastrukturę techniczną a także walory przyrodnicze i krajobrazowe - szczególnie w części północno - wschodniej położonej w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Miarchowskie PLB220008.

Do obszarów ograniczonego rozwoju zaliczono miejscowości: Bącka Huta, Borowy Las, Bukowo, Kamienicki Młyn, Kamionka Gowidlińska, Lemany, Stara Huta, Szopa.

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

UWAGA

W obrębie obszarów potencjalnego rozwoju miejscowości wydzielono rejony, które zostały oznaczone na rysunku nr 2 symbolem oznaczającym kolejny numer obrębu wiejskiego (według kolejności alfabetycznej) i kolejny numer porządkowy rejonu, scharakteryzowanym w rozdz. III.1.2 pkt.1.
Potencjalne rejony inwestycyjne zestawiono w Tabeli nr 1.
Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości w rozdz. III.1.3.

3) Obszary rolniczo – osadnicze: D 1, D 2, D 2.1

Obszary te obejmują tereny położone poza obszarami potencjalnego rozwoju miejscowości oraz poza obszarami wskazanymi do ochrony i wyłączonymi z zabudowy.
Obszary te obejmują: tereny rolnicze, małe powierzchniowo tereny leśne i zadrzewione oraz rozproszoną zabudowę obejmującą: tereny rozproszonej zabudowy zagrodowej, małe zespoły zabudowy mieszkaniowej rekreacji indywidualnej i tereny rekreacyjne, tereny zabudowy usługowej i tereny zabudowy produkcyjnej.

Obszary te podzielono na:

a) OBSZARY D1 - obszary rolnicze z rozproszoną zabudową położone w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008;

b) OBSZARY D2 - obszary rolnicze z rozproszoną zabudową położone na pozostałym obszarze gminy;
W obszarach D2 wydzielono STREFĘ D2.1, w której wyklucza się: przemysłową produkcję bydła, trzody chlewnej i drobiu - to jest powyżej 40 DJP (dotyczy terenu objętego jedną inwestycją).

W obszarach D1, D2 oraz w strefie D2.1. rozwój zainwestowania może następować:

- w formie uzupełnienia zabudowy według zasad lokalizacji zabudowy podanych w rozdz. III.2.3,
- na terenach, dla których zostały ustalone warunki zabudowy i zagospodarowania terenu i zostały uchwalone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

4) Rejony szczególnego przeznaczenia

Do rejonów tych zalicza się następujące rejony:

a) REJONY dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 KW wraz ze strefami ochronnymi (E). Lokalizację obszarów i zasady zagospodarowania tych obszarach opisano w rozdz. III.19;

b) REJON lokalizacji odwiertu gazu łupkowego (G). Zasady zagospodarowania w tym rejonie opisano w rozdz. III.6.8. pkt.6;

c) REJON EKSPLOATACJI KRUSZYWA NATURALNEGO (PE)

Na terenie gminy znajdują się udokumentowane złoża surowców naturalnych: „Pałubice" (rejon 11.6.), „Puzdrowo" i „Puzdrowo II" (rejon 12.5.), dla których wyznaczone są obszary górnicze - złoża opisano w części A rodz. III.14.

Po zakończeniu eksploatacji należy przeprowadzić rekultywację - według zasad podanych w rozdz. III.15. Pkt 3.

5) Obszary specjalne

a) STREFA SPECJALNA

Strefa specjalna obejmuje obszar NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 i obszary położone w strefie do 10 km od granicy tego obszaru, w której obowiązuje zakaz lokalizacji ferm norki amerykańskiej. Granica strefy oznaczona jest na Rysunku Studium nr 2;

b) OBSZARY STRATEGICZNE

Do obszarów strategicznych zaliczono obszary, rejony i miejsca istotne w strukturze gminy ze względów społecznych, przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych. Zaliczono do nich:

- obszary przestrzeni publicznych - opisane rozdz. III.2.2.pkt 6 lit a,
- węzły integracyjne przy przystankach kolejowych - opisane w rozdz. III.2.2. pkt 6. lit b,
- obszary do rehabilitacji i rewitalizacji - opisane w rozdz. III.15.

c) OBSZARY ZAWARTEJ ZABUDOWY

Obszary zostały wyznaczone w terenach istniejącego zainwestowania, obejmujących zgrupowanie nie mniej niż 5 budynków, za wyjątkiem budynków o funkcji wyłącznie gospodarczej, pomiędzy którymi największa odległość sąsiadujących ze sobą budynków nie przekracza 100 m zabudowy i ich bezpośredniego otoczenia w promieniu do 50 m - obszary oznaczono na Rysunku Studium nr 2.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami obowiązującymi dla Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (GOChK) oraz dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w (KPK) obszarach zwartej zabudowy wyznaczonych w Studium, dopuszcza się zastosowanie odstępstw od zakazów lokalizacji nowej zabudowy , które omówiono poniżej.

GOWIDLIŃSKI OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

Zgodnie z § 5 pkt 8 Uchwały Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. (Dz. U. Woj. Pom. z dnia 16 sierpnia 2016 r. poz. 2942) na obszarach chronionego krajobrazu w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych wprowadzono następujące zakazy:

cyt:„8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej."

Od ww. zakazów w § 7 ust.5 dopuszczono odstępstwa:

cyt: *„5. Zakazy, o których mowa w § 5 pkt 8 oraz § 6 nie dotyczą:*

1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, *w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,*

2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości od brzegów wód,

3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,

4) odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,

5) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowym planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno - krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód,

- jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz."

KASZUBSKI PARK KRAJOBRAZOWY

Zgodnie z § 3 pkt 7 Uchwały Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. (Dz.U.Woj.Pom. Z 2011 r nr.66 z dnia 2 czerwca 2011 r.) na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych wprowadzono następujący zakaz:

cyt: *„7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;"*

Od ww. zakazów - w § 4 ust.1 dopuszczono odstępstwa dla:

cyt: *„1)* ***obszarów zwartej zabudowy wsi,*** *w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;*

2) istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;

3) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno - krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.„

6) *OBSZARY CHRONIONE*

Na obszarze gminy wyznacza się obszary chronione, obejmujące:

a) obszary chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody - opisane w rozdz. III.3.1;
b) obszary proponowane do ochrony na podstawie ustawy o ochronie przyrody - opisane w rozdz. III.3.2;
c) obszary cenne przyrodniczo, w których występują rzadkie gatunków roślin i zwierząt - opisane w rozdz. III.3.3, pkt.3;
d) obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo takie jak: doliny rzek i strefy krawędziowe dolin, dotychczas niezabudowane lub z pojedynczymi siedliskami, które wskazuje się do ochrony przed zabudową i zachowania w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym w celu utrzymania ich walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazowych - opisane w rozdz. III.3.3 pkt 4;
e) lokalne korytarze ekologiczne i elementy osnowy ekologicznej - według zasad ochrony podanych w rozdz. III.3.3, pkt.2;
f) wnętrza i panoramy krajobrazowe - opisane w rozdz. III.3.3, pkt.5;
g) obszary leśne - opisane w rozdz w rozdz. III.11.2.

7) Tereny objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego

W terenach objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego zainwestowanie winno być realizowane zgodnie z ustaleniami planu.

W wypadku zaistnienia okoliczności do zmiany funkcji lub zasad zagospodarowania przestrzennego obowiązują zasady jak dla rejonu zainwestowania lub terenu istniejącego zainwestowania lub obszaru rolniczo - osadniczego, w którym znajduje się obszar objęty planem.

Zestawienie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w opracowaniu zawarto w części tekstowej A rozdz. VI załącznik nr IA i IB.

III.1.3. Kierunki rozwoju miejscowości w obszarach potencjalnego rozwoju miejscowości

Wstęp

Dla miejscowości obrębowych i pozostałych większych miejscowości wyznaczono obszary ich potencjalnego rozwoju ze wskazaniem na postulowane -wiodące przeznaczenie (funkcje) w poszczególnych rejonach.

Dopuszcza się lokalizację innych funkcji poza postulowanymi - jako funkcje uzupełniające, na podstawie analiz i studiów przeprowadzanych na etapie przystąpienia do sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przy wykazaniu braku uciążliwości dla innych funkcji lub warunków, które muszą być spełnione w przypadku ich lokalizacji.
Linie wyznaczające obszary potencjalnego rozwoju miejscowości oznaczone na Rysunku Studium nr 2 mają charakter ogólny. Dopuszcza lokalne odstępstwa od tych linii na podstawie analiz i studiów przeprowadzanych na etapie przystąpienia do sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego do ± 30 m.

Charakterystyka miejscowości

Poniżej przedstawiono obszary potencjalnego rozwoju wskazane w poszczególnych miejscowościach.
Należy zaznaczyć iż przedstawienie obszary stanowią potencjalne tereny inwestycyjne, w obrębie których znajdują się też tereny, które ze względów przyrodniczych, prawnych, własnościowych i innych nie powinny być zabudowane.

1) BĄCKA HUTA (OBSZAR C - ograniczonego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się obszar potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów istniejącej zabudowy, na przedłużeniu terenów istniejącego zainwestowania - wzdłuż istniejących dróg - rejon oznaczony symbolem 1.1; postulowane przeznaczenie: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług podstawowych, usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Obręb Bącka Huta położony jest w całości w granicach Obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 oraz w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK) - zainwestowanie podlega przepisom obowiązującym dla tych obszarów.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 70 m^2.

2) BOROWY LAS oraz Kamionka Gowidlińska, Stara Huta, (OBSZAR C - ograniczonego rozwoju)

W miejscowości Borowy Las wyznacza się obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów istniejącej zabudowy miejscowości Borowy Las, wzdłuż istniejących dróg - na przedłużeniu terenów istniejącego zainwestowania - rejon oznaczony symbolem 2.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki,
- po południowej wschodniej stronie terenów zainwestowanych miejscowości Borowy Las, z włączeniem terenów objętych MPZP[3] - rejon oznaczony symbolem 2.2; postulowane przeznaczenie - jak w rejonie 2.1.

W miejscowości Kamionka Gowidlińska:

- w bezpośrednim otoczeniu terenów istniejącej zabudowy - rejon oznaczony symbolem 2.3; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacyjnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych i zabudowy usługowej - usług podstawowych, usług turystyki.

W miejscowości Stara Huta:

- w bezpośrednim otoczeniu terenów zabudowanych, po ich stronie północnej i południowej - rejon oznaczony symbolem 2.4; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki,
- w otoczeniu istniejącej zabudowy po zachodniej stronie jeziora Trzemeszno - rejon oznaczony symbolem 2.5; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług turystyki,
- po północno - zachodniej stronie jeziora Trzemeszno - rejon oznaczony symbolem 2.6; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Południowa część obrębu położona jest w granicach Obszaru Natura 2000 Jeziora Kistowskie. Występujące tu Jezioro Ostrowickie stanowi siedlisko przyrodnicze - jezioro lobeliowe (szczegółowy opis siedlisk zawarto w części tekstowej A, rodz. III.6.4.pkt 4).

W celu zachowania siedlisk i ograniczenia ich degradacji należy:

- podłączyć zabudowę letniskową występującą wokół jezior do kanalizacji sanitarnej,
- nie dogęszczać i nie rozszerzać zabudowy letniskowej i mieszkaniowej wokół jeziora,

3 *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

— zachować grunty leśne w użytkowaniu leśnym.

W obrębie Borowy Las wyklucza się:

— lokalizowania nowych obiektów budowlanych (nie dotyczy pomostów i hangarów na sprzęt wodny) w strefie o szerokości 50 m wokół jezior Trzemeszno Duże, Trzemeszno Małe, Kamionkowskie oraz jezior położonych w obszarze NATURA 2000 Jeziora Kistowskie PLH220097,

— przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko[4] (z dopuszczeniem inwestycji drogowych i infrastruktury technicznej).

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 70 m^2.

3) DŁUGI KIERZ oraz Lisie Jamy (OBSZAR B - umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości Długi Kierz wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- w bezpośrednim sąsiedztwie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Długi Kierz - po wschodniej stronie terenów zainwestowanych, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej w kierunku Borzestowa - rejon oznaczony symbolem 3.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej,
- w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zainwestowanych miejscowości Długi Kierz - po południowo - zachodniej stronie terenów zainwestowanych, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej w kierunku Kamienicy Szlacheckiej - rejon oznaczony symbolem 3.2; postulowane funkcje - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- pomiędzy miejscowością Lisie Jamy i Długi Kierz - po południowej stronie drogi łączącej te miejscowości - rejon oznaczony symbolem 3.3; postulowane funkcje - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- przy drodze prowadzącej do dawnej cegielni - rejon oznaczony symbolem 3.5; postulowane funkcje produkcyjne i usługowe,
- po południowej stronie drogi gminnej nr 1520338G wyznacza się obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi - rejon oznaczony symbolem E 3.6.

W miejscowości Lisie Jamy:

- wokół terenów istniejącej zabudowy miejscowości Lisie Jamy w tym wzdłuż dróg prowadzących do sąsiednich miejscowości (Szklana, Kamienicka Huta,Kamienica Szlachecka) - rejon 3.4; postulowane funkcje zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej.

4 *W rozumieniu przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska i rozporządzenia do w/w ustawy*

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Północna i południowo - wschodnia część obrębu Długi Kierz położona jest w granicach Kaszubskiego Paku Krajobrazowego, pozostała część obrębu położona jest w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

We wschodniej części miejscowości -przy granicy z gminą Chmielno znajduje się fragment Zespołu przyodniczo - krajobrazowego "Doliny Łeby w KPK".

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Długi Kierz wskazuje się obszar do przekształceń - teren dawnej cegielni w rejonie 3.5.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 100 m^2.

4) GOWIDLINO (OBSZAR A - intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego, Gowidlino i Kawle (OBSZAR B - umiarkowanego rozwoju), Lemany, część południowo - wschodnia (OBSZAR C - ograniczonego rozwoju)

Gowidlino stanowi drugą co do liczby mieszkańców miejscowość w gminie Sierakowice.

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po stronie zachodniej i północnej terenów istniejącej zabudowy - rejon oznaczony symbolem 4.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; dopuszczona zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna,
- w kierunku południowo - zachodnim, wzdłuż drogi powiatowej nr 1912 G (kierunek Lemany) - rejon oznaczony symbolem 4.2; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki, tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej,
- w kierunku południowo - wschodnim, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do Podjazd - rejon oznaczony symbolem 4.3; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki,
- w kierunku północno - zachodnim (po północnej stronie drogi wojewódzkiej nr 211) - rejon oznaczony symbolem 4.4; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; dopuszcza się funkcje produkcyjne w sąsiedztwie istniejących terenów produkcyjnych
- w południowo - wschodniej części Gowidlino w kierunku Widnej Góry (obszar umiarkowanego rozwoju) - rejon oznaczony symbolem 4.5; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki,
- Gowidlino - rejon oznaczony symbolem 4.6; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się funkcje produkcyjne w sąsiedztwie istniejących terenów produkcyjnych,

- po wschodniej stronie terenów zainwestowanych Gowidlina - w rejonie Kawli - rejony oznaczone symbolem 4.6 i 4.7; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji zwierzęcej) i tereny zabudowy usługowej,
- tereny rekreacyjne na północnym brzegu jeziora Gowidlińskiego - rekreacji przywodnej, kąpielisko publiczne, przystań na szlaku kajakowym - rejon oznaczony symbolem 4.9,
- po stronie zachodniej Leman - rejon oznaczony symbolem 4.10; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Wschodnia część obrębu Gowidlino oraz Lemany położone są w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym w rejonach 4.1, 4.2, 4.7, 4.8 - 1000 m^2, w pozostałych rejonach 100 m^2.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Gowidlino wskazuje się obszary strategiczne - obszary wskazane do rehabilitacji i rewitalizacji:

- plac w centrum miejscowości z otoczeniem.
- ulica Jeziorna z otoczeniem wskazany do rehabilitacji i rewitalizacji.

5) KAMIENICA KRÓLEWSKA (OBSZAR B - umiarkowanego rozwoju).

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północnej, południowej i wschodniej stronie terenów istniejącej zabudowy - rejon oznaczony symbolem 5.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych, teren specjalny; planowany węzeł integracyjny przy przystanku Kamienica Królewska,
- wzdłuż zachodniego odcinka drogi powiatowej nr 1909 G - rejon oznaczony symbolem 5.2; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej,
- po zachodniej stronie rejonu 5.1 - rejon oznaczony symbolem 5.3; tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów (istniejące), dopuszczona zabudowa usługowa,
- nad brzegiem jeziora Kamienieckiego - rejon oznaczony symbolem 5.4; postulowane przeznaczenie terenu: tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko publiczne, przystań żeglarska, itp.), tereny sportu i rekreacji; dopuszcza się zagospodarowanie przyległego lasu na obiekt obsługi kąpieliska i park leśny,
- nad brzegiem jeziora Kamienieckiego - rejon oznaczony symbolem 5.5; postulowane przeznaczenie - tereny rekreacyjne (rekreacji przywodnej), tereny sportu i rekreacji, usług

turystyki; postulowane zagospodarowanie łącznie z rejonem 5.4,

- nad brzegiem jeziora Junno - rejon oznaczony symbolem 5.6; postulowane przeznaczenie - tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko publiczne, przystań, itp.), usługi turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Południowo - zachodnia część obrębu Kamienica Królewska położona jest w Gowidlińskim Obszarze Chronionego Krajobrazu i w otulinie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, pozostała część położona jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Północna część obrębu położona jest w obrębie Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego "Rynna Kamieniecka".

Wschodnia część obrębu Kamienica Królewska w tym rejon 5.6. położone są w granicach Obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym w rejonie 5.1 - 300 m2, w pozostałych rejonach 70 m^2.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Kamienica Królewska wskazuje się obszary strategiczne:

a) obszary przestrzeni publicznych (w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu przestrzennym):
   - teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej, kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem jeziora Kamienieckiego - rejon 5.4,
   - teren sportu i rekreacji (w tym istniejące boisko sportowe) - rejon 5.5;
   - teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej , kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem jeziora Junno - rejon 5.6,
   - planowany węzeł integracyjny przy przystanku Kamienica Królewska;

b) obszary do rehabilitacji i rewitalizacji: rejon dworca kolejowego na linii kolejowej Kartuzy - Lębork (odcinek Sierakowice - Lębork).

Do ochrony wskazuje się miejsca widokowe i panoramy widokowe na panoramy i wnętrza krajobrazowe jezior.

6) KAMIENICKI MŁYN (OBSZAR C - ograniczonego rozwoju).

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół i po południowej stronie terenów istniejącego zainwestowania miejscowości Kamienicki Młyn - rejon oznaczony symbolem 6.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, usług turystyki oraz zabudowy usługowej - usług podstawowych;
- w sąsiedztwie jeziora Białe, po południowej i północnej wzdłuż drogi prowadzącej do Kukówki - rejon oznaczony symbolem 6.2 i rejon oznaczony symbolem 6.3; postulowane

przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, usług turystyki, tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań, itp.);

- nad zachodnim brzegiem jeziora Białe - rejon oznaczony symbolem 6.4 (teren dawnego ośrodka wypoczynkowego); postulowane przeznaczenie - teren usług turystyki, tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań, itp); dopuszcza się zagospodarowanie przyległego lasu na park leśny.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Cały obręb położony jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Wschodnia część obrębu Kamienicki Młyn w tym rejony 6.2, 6.3, 6.4 położone są w granicach Obszaru NATURA 2000 - Lasy Mirachowskie PLB 220008.

Wschodnia część obrębu Kamienicki Młyn (otoczenie jeziora Odnoga) położona jest w granicach Obszaru 2000 - PLH220014 Kurze Grzędy.

Rejon 6.1 położony jest w obrębie Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego "Rynna Potęgowska".

Do ochrony wskazuje się punkty widokowe na panorami wnętrza krajobrazowe.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w obiektach handlowych: 100 m^2.

7) LESZCZYNKI oraz Kamienicka Huta (OBSZAR B - umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące rejony potencjalnego rozwoju:

- w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zabudowanych miejscowości Leszczynki i Kamienicka Huta, do połączenia obu miejscowości - rejon oznaczony symbolem 7.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Cały obręb położony jest w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Po północnej stronie rejonu potencjalnego rozwoju 7.1. (Kamienicka Huta) znajduje się teren po wyrobiskowy do rekultywacji.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 100 m^2.

8) ŁYŚNIEWO (OBSZAR B - umiarkowanego rozwoju).

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po zachodniej stronie terenów istniejącej zabudowy - rejon oznaczony symbolem 8.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe,
- po południowo - wschodniej stronie istniejącej zabudowy - rejon oznaczony symbolem 8.2;

postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe,

- po wschodniej i północno - wschodniej stronie istniejącej zabudowy - w sąsiedztwie jeziora Długie i jez. Trzono - rejon oznaczony symbolem 8.3; przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki, tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko),
- w północno - wschodniej części obrębu - rejon oznaczony symbolem 8.4; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe, produkcja, składy, bazy.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Wschodnia i południowo - wschodnia część obrębu położone są w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Wschodnia część obrębu położona jest w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

W połnocno - zachodniej części obrębu występuje jezioro Miemino, które stanowi siedlisko przyrodnicze - jezioro lobeliowe (szczegółowy opis siedlisk zawarto w części tekstowej A, rodz. III.6.4.pkt 4). W celu zachowania siedlisk i ograniczenia ich degradacji należy:

- podłączyć zabudowę występującą wokół jezior do kanalizacji sanitarnej,
- nie dogęszczać i nie rozszerzać zabudowy wokół jeziora,
- zachować grunty leśne w użytkowaniu leśnym.

W Łyśniewie do ochrony wskazuje się:

- ciąg widokowy wzdłuż drogi gminnej prowadzącej z Łyśniewa Sierakowickiego do Gowidlina na dolinę rzeki Bukowiny (OCPK),
- obszary cenne przyrodniczo: jezioro Trzono, jezioro Długie,
- obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo: dolina rzeki Bukowiny.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym:100 m^2.

9) MOJUSZ (obszar A - intensywnego rozwoju) oraz Mojuszewska Huta (obszar B- umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północno - wschodniej, po północno - zachodniej i po południowo- wschodniej terenów istniejącej zabudowy miejscowości Mojusz oraz wzdłuż drogi powiatowej nr 1917G prowadzącej z Mojusza do drogi wojewódzkiej nr 211 - rejon oznaczony symbolem 9.1 postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- po południowo - zachodniej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Mojusz - rejon oznaczony symbolem 9.2; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

i tereny zabudowy usługowej,

- uzupełnienie zabudowy pomiędzy drogą wojewódzką nr 211 a drogą powiatową prowadzącą do Mojuszewskiej Huty - rejon oznaczony symbolem 9.3; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej,
- w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy, przy przystanku kolejowym - rejon oznaczony symbolem 9.4; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zaudowy usługowej, tereny obsługi komunikacji - wskazany węzeł integracyjny przy przystanku kolejowym linii Kartuzy - Sierakowice,
- po południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211 - rejon oznaczony symbolem 9.5; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej,
- w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy miejscowości Mojuszewska Huta oraz po wschodniej stronie terenów istniejącej zabudowy - rejon oznaczony symbolem 9.6; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- po południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211- wyznacza się obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi (E) - rejon oznaczony symbolem E 9.7.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Cały obręb położony jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Lasy występujące w północnej części obrębu położone są na obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008.
Po północno - zachodniej stronie Mojuszewskiej Huty znajduje się rezerwat przyrody „Żurawie Chrusty".

Północny fragment obrębu (na styku z obrębem Paczewo) położony jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i w otulinie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Mojusz wskazuje się ważne obszary strategiczne - obszary do rehabilitacji i rewitalizacji: rejon przystanku kolejowego w Mojuszu na linii kolejowej Kartuzy -Sierakowice.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 500 m^2, w pozostałych rejonach do 70 m^2.

10. PACZEWO (OBSZAR B - umiarkowanego rozwoju), Bukowo (OBSZAR C - ograniczonego rozwoju)

W miejscowości PACZEWO wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północnej i po północno - wschodniej stronie terenów istniejącej zabudowy (wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do miejscowości Kokwino) - rejon oznaczony symbolem 10.1;

postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,

- po południowej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Paczewo - rejon oznaczony symbolem 10.2; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- po zachodniej stronie linii kolejowej - rejon oznaczony symbolem 10.3; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej.

Po zachodniej stronie rejonu 10.1 i 10.2 występuje strefa terenów rolniczo-osadniczych z dopuszczeniem zabudowy zagrodowej w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, w celu zachowania połączenia (korytarza) ekologicznego pomiędzy kompleksami leśnymi Lasów Mirachowskich.

W miejscowości BUKOWO wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów zainwestowanych miejscowości Bukowo - rejon oznaczony symbolem 10.4; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usług podstawowych.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Zachodnia część obrębu Paczewo położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Wschodnia części obrębu położona jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Wschodnia i fragmenty w południowej części obrębu położona jest w granicach i w granicach Obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008.
Północno - wschodnia część obrębu położona na obszarze NATURA 2000 Kurze Grzędy PLH220014.
W północno - wschodniej części obrębu występują dwa rezerwaty przyrody: „Kurze Grzędy" i „Jezioro Turzycowe" oraz użytek ekologiczny „Śródleśne oczko i torfowisko przejściowe".
Do ochrony wskazuje się ciąg widokowy wzdłuż drogi powiatowej prowadzącej z Paczewa do Sierakowic.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 500 m^2, w pozostałych rejonach do 70 m^2..

11. PAŁUBICE (OBSZAR B - umiarkowanego rozwoju).

W miejscowości Paczewo wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po południowej stronie istniejącej zabudowy miejscowości Pałubice - rejon oznaczony symbolem 11.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej i tereny zabudowy usługowej,
- wzdłuż drogi powiatowej nr 1909G prowadzącej do Kamienicy Królewskiej - rejon oznaczony symbolem 11.2; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów oraz

tereny zabudowy usługowej,

- po wschodniej i po zachodniej stornie drogi wojewódzkiej nr 214 - rejon oznaczony symbolem 11.3; postulowane przeznaczenie- tereny produkcji, składów i magazynów oraz tereny zabudowy usługowej,
- w południowej części obrębu Pałubice (Pałubice - Wybudowanie i Migi) - po wschodniej i po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214 - rejon oznaczony symbolem 11.4; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów oraz tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214 - wyznacza się obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnym - rejon oznaczony symbolem 11.5,
- teren i obszar górniczy eksploatacji złóż kruszywa naturalnego - rejon oznaczony symbolem 11.6, do rekultywacji w kierunku inwestycyjnym (postulane funkcje rekreacyjne lub sportu i rekreacji), rolniczym lub leśnym,
- po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej wyznacza się obszary dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi - rejony oznaczone symbolem E 11.5. i E 11.7.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Północna część obrębu Pałubice znajduje się w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Wschodnia, południowa i zachodnia część obrębu (w tym rejony 11.2 i część zachodnia rejonu 11.3) położone są w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Północna część miejscowości Pałubice (w tym północna część rejonu 11.1 rejon 11.6) położona jest w granicach Zespołu Przyrodniczo - Krajobrazowego "Rynna Kamieniecka".
Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 m^2, w pozostałych rejonach do 100 m^2.

12. PUZDROWO (OBSZAR A intensywnego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północnej i zachodniej stronie terenów istniejącego zainwestowania - rejon oznaczony symbolem 12.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- wzdłuż drogi gminnej prowadzącej w kierunku Piekiełka, po południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211 - rejon oznaczony symbolem 2.2; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- w kierunku zachodnim - rejon oznaczony symbolem 12.3; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów (w tym produkcji zwierzęciej) i tereny zabudowy usługowej,
- w kierunku południowo - zachodnim - w rejonie wybudowania Moczydło - rejon oznaczony

symbolem 12.4; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

- teren i obszar górniczy , eksploatacja złóż kruszywa naturalnego - rejon oznaczony symbolem 12.5, do rekultywacji w kierunku inwestycyjnym (postulane funkcje rekreacyjne lub sportu i rekreacji) , rolniczym lub leśnym,
- w rejonie miejscowości Dąbrowa Puzdrowska - rejon oznaczony symbolem 12.6; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i teren zabudowy usługowej - usług podstawowych.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Obręb Puzdrowo - poza częścią północno - wschodnią, poza częścią północno - wschodnią położony jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Wschodnia część obrębu Puzdrowo położona jest w granicach Otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Puzdrowo wskazuje się obszar strategiczny - rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego (*G*).

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 m^2, w pozostałych rejonach do 100 m^2.

13. SIERAKOWICE oraz Piekiełko, Stara Maszyna, Karczewko, Sosnowa Góra (OBSZAR A intensywnego rozwoju)

W obszarze gminy Sierakowice największa koncentracja zainwestowania - terenów zabudowy mieszkaniowej i terenów zabudowy usługowej - usług komercyjnych i usług publicznych, różnych funkcji gospodarczych (produkcyjnych, składowych) występuje w miejscowości Sierakowice.

Przewiduje się dalszy rozwój przestrzenny Sierakowic i lokalizację terenów zabudowy usługowej szczególnie o znaczeniu ponadloklanym - w zakresie handlu, sportu i rekreacji, oświaty, kultury oraz zabudowy mieszkaniowej.

Dla zabezpieczenia możliwości wzrostu znaczenia i rozwoju Sierakowice wskazuje się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po stronie północno - wschodniej Sierakowic, wzdłuż drogi powiatowej nr 1910 G (w kierunku Paczewa) oraz po południowej stronie tej drogi - rejon oznaczony symbolem 13.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,
- po stronie południowo-zachodniej Sierakowic, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej przez Piekiełko, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do miejscowości Dąbrowa Puzdrowska, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do Sierakowskiej Huty - rejon oznaczony symbolem 13.2; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,
- w kierunku północno - zachodnim (Poręby - Karczewko) i zachodnim od Sierakowic - rejon

oznaczony symbolem 13.3; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów, tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,

- w kierunku południowo - wschodnim (kierunek Stara Maszyna - Mrozy, Wygoda Sierakowska i w kierunku Sosnowej Góry) - rejon oznaczony symbolem 13.4; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów, tereny zabudowy usługowej; dopuszczona zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna,
- centrum Sierakowic (w granicach strefy ochrony konserwatorskiej) wyróżnia się jako obszar centralny SIERAKOWIC o funkcjach zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej; dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną - rejon oznaczony symbolem 13.5,
- przy wschodnim brzegu jeziora Świniewo wskazuje się rejon rozwoju funkcji rekreacyjnych - rekreacji przywodnej i usług turystyki - rejon oznaczony symbolem 13.6,
- wokół jeziorka Kominek - rejon oznaczony symbolem 13.7; rozwój terenów rekreacyjnych i zieleni urządzonej,
- po wschodniej stronie terenów zainwestowanych wyznacza się obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi - rejon oznaczony symbolem E 13.8,
- po zachodniej stronie rejonu 13.8. wyznacza się obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi - rejon oznaczony symbolem E 13.12.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Niewielka część obrębu we wschodnim rejonie obrębu położona jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Prawie cały obręb - poza niewielkim fragmentem w części wschodniej znajduje się w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Południowo - zachodnia część obrębu Sierakowice położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Sierakowice wskazuje się obszary strategiczne:

a) obszary przestrzeni publicznych (w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu przestrzennym):
   - teren zieleni urządzonej wokół drewnianego kościoła pw. św. Marcina (rejon oznaczony symbolem 13.9),
   - teren boiska sportowego oraz ogród rekreacji i edukacji im. Freddy'ego Deghilage (rejon oznaczony symbolem oznaczony symbolem 13.10),
   - teren Parku kulturowego Ośmiu Błogosławieństw (rejon oznaczony symbolem 13.11);
b) węzeł integracyjny lokalny[5] przy dworcu kolejowym na linii kolejowej Kartuzy - Sierakowice -

5 *Inwestycja zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030.*

Lębork;

c) obszary wskazane do rehabilitacji i rewitalizacji:
- rejon dworca kolejowego na linii kolejowej nr 229 Kartuzy - Sierakowice - Lębork,
- dawny rynek w centrum Sierakowic z otoczeniem.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1500 m^2, w pozostałych rejonach do 100 m^2.

14. SIERAKOWSKA HUTA oraz Janowo i Jelonko , Patoki (OBSZAR B - ograniczonego rozwoju).

W miejscowościach SIERAKOWSKA HUTA I JELONKO wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów istniejącego zainwestowania miejscowości Sierakowska Huta - rejon oznaczony symbolem 14.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- pomiędzy terenami istniejącej zabudowy miejscowości Sierakowska Huta a terenami istniejącej zabudowy miejscowości Jelonko - rejon oznaczony symbolem 14.2; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy produkcyjnej, zabudowy usługowej;
- w miejscowości Patoki - wzdłuż drogi powiatowej nr 1914 G prowadzącej z Sierakowic do miejscowości Szklana - rejon oznaczony symbolem 14.3; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Cały obręb znajduje się w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Zachodnia część obrębu Sierakowska Huta położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.
Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 300 m^2.

15.SMOLNIKI oraz Dolina Jadwigi (OBSZAR B - umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po wschodniej stronie terenów zainwestowanych - rejon oznaczony symbolem 15.1; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów, produkcji drobiu, tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- po północnej stronie terenów zainwestowanych - rejon oznaczony symbolem 15.2; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów, produkcji drobiu, tereny zabudowy usługowej,
- po północno - wschodniej stronie terenów istniejącego zainwestowania - rejon oznaczony symbolem 15.3; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

i tereny zabudowy usługowej,

- przy drodze prowadzącej od drogi wojewódzkiej nr 211 do Smolnik- rejon oznaczony symbolem 15.4; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów w tym produkcji drobiu), tereny zabudowy usługowej,
- wokół terenów istniejącej zabudowy miejscowości Dolina Jadwigi , przy drodze wojewódzkiej nr 211, wskazane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej - rejon 15.5.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 300 m^2.

16.SZKLANA (OBSZAR A - intensywnego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- w otoczeniu terenów istniejącego zainwestowania oraz w kierunku wschodnim i południowym, wzdłuż drogi powiatowej nr 1914 G - rejon oznaczony symbolem 16.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów i zabudowy usługowej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Północno - wschodnia część obrębu Szklana położona jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Pozostała część położona jest w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Ważne tereny publiczne: kompleks sportowo - rekreacyjny (dz. 85/2).
Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 1000 m^2.

17.SZOPA (OBSZAR C - ograniczonego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące kierunki rozwoju obszarów skoncentrowanej zabudowy:

- w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy miejscowości Szopa - rejon oznaczany symbolem 17.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe,
- wzdłuż drogi gminnej prowadzącej z centrum miejscowości w kierunku wschodnim - rejon oznaczany symbolem 17.2; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Cały obręb Szopa położony jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK) oraz w granicach Obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 - rozwój zainwestowania podlega

przepisom obowiązującym dla tych obszarów.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 100 m^2.

18.TUCHLINO (OBSZAR A- intensywnego rozwoju) oraz Karłowo , Kujaty, Tuchlinek (OBSZARY B - umiarkowanego rozwoju).

W miejscowościach wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- w kierunku północnym i w kierunku południowo - wschodnim od terenów zainwestowanych Tuchlina, po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214 - rejon oznaczany symbolem 18.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; granicą zainwestowania od strony wschodniej jest obszar cenny przyrodniczo i krajobrazowo Doliny rzeki Słupi,
- pomiędzy drogą wojewódzką nr 214 a drogą powiatową nr 1934G (w kierunku Karłowa) - rejon oznaczany symbolem 18.2; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów oraz tereny zabudowy usługowej;
- wokół terenów istniejącej zabudowy miejscowości Tuchlinek - rejon oznaczany symbolem 18.3; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- wokół miejscowości Kujaty - rejon oznaczany symbolem 18.4; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214 - rejon oznaczany symbolem 18.5; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy produkcyjnej (w tym produkcji zwierzęcej i drobiu) oraz tereny zabudowy usługowej,
- w rejonie miejscowości Karłowo - rejon oznaczany symbolem 18.6; postulowane - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy rekreacji indywidualnej i usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA.

Północna i zachodnia część obrębu Tuchlino położone są w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Wschodnia część obrębu Tuchlino znajduje się w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Lokalizację nowych i rozbudowę istniejących obiektów produkcji zwierzęcej dopuszcza się pod warunkiem spełnienia warunków zapewniających ich bezkonfliktowość w odniesieniu do innych funkcji. Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 m^2, w pozostałych rejonach do 100 m^2.

19.ZAŁAKOWO (OBSZARY B - umiarkowanego rozwoju) oraz Skrzeszewo (OBSZAR C - ograniczonego rozwoju)

W miejscowościach wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po południowej i zachodniej stronie istniejącej zabudowy miejscowości Załakowo - rejon oznaczony symbolem 19.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- po północno - zachodniej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Załakowo - rejon oznaczony symbolem 19.2; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej,
- we wschodniej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Skrzeszewo (obszar ograniczonego rozwoju) - rejon oznaczony symbolem 19.3; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- w środkowej części miejscowości Skrzeszewo (obszar ograniczonego rozwoju) - rejon oznaczony symbolem 19.1; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji (stawy rybne) i tereny zabudowy usługowej,
- w zachodniej części miejscowości Skrzeszewo - rejon oznaczony symbolem 19.5; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki; wzdłuż rzeki Bukowiny zalecane urządzenie miejsc obsługi szlaku turystyki wodnej,
- nad południowym brzegiem jeziora Swięte - rejon oznaczony symbolem 19.6; tereny funkcji rekreacyjnej - rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań itp.) oraz usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Wschodnia część obrębu Załakowo położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Północno - wschodnia część obrębu Załakowo znajduje się w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Północna część obrębu Załakowo znajduje się w otulinie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

W strukturze miejscowości wyznacza się ważne tereny publiczne - kąpielisko nad brzegiem jeziora Święte - rejon 19.6.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 m^2, w pozostałych rejonach do 100 m^2.

III.1.4. Zestawienie i bilans terenów przeznaczonych do zabudowy w obszarach potencjalnego rozwoju

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
1	BĄCKA HUTA	Obszar C Rejon 1.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki	16,3	16,3
2	BOROWY LAS	Obszar C Rejon 2.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki	8,1	53,1
		Obszar C Rejon 2.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej , zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki	9,8	
	Kamionka Gowidlińska	Obszar C Rejon 2.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki	2,3	
	Stara Huta	Obszar C Rejon 2.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych	16,4	
	Stara Huta	Obszar C Rejon 2.5	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług turystyki	13,5	
	Stara Huta	Obszar C Rejon 2.6	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług turystyki	3,0	
3	DŁUGI KIERZ	Obszar B	Tereny zabudowy	3,5	44,1

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	Nazwa miejscowości	Symbol rejonu na rys. nr 2	Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.	Powierzchnia (ha)	Razem pow. w obrębie (ha)
		Rejon 3.1	mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej		
		Obszar B Rejon 3.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	6,8	
		Obszar B Rejon 3.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	21,2	
	Lisie Jamy	Obszar B Rejon 3.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	10,6	
	DŁUGI KIERZ	Rejon 3.5.	Obszar do przekształceń - teren dawnej cegielni	-	
		Rejon 3.6.	Obszar dopuszczalnej lokalizacji ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW, pow. 2,30 ha	-	
4	GOWIDLINO	Obszar A. Rejon 4.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; dopuszczona zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. Wyklucza się obiekty produkcji drobiu	20,6	267,0
		Obszar A. Rejon 4.2	Tereny zabudowy mieszkaniowe jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki, tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej. Wyklucza się obiekty produkcji drobiu	72,8	
		Obszar A. Rejon 4.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki	26,3	
		Obszar A. Rejon 4.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej dopuszcza się funkcje produkcyjne w sąsiedztwie	16,2	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	Nazwa miejscowości	Symbol rejonu na rys. nr 2	Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.	Powierzchnia (ha)	Razem pow. w obrębie (ha)
			istniejących terenów produkcyjnych		
		Obszar B Rejon 4.5	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny zabudowy usługowej - usług turystyki	3,7	
		Obszar B. Rejon 4.6	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się funkcje produkcyjne w sąsiedztwie istniejących terenów produkcyjnych	48,0	
	Kawle	Obszar B. Rejon 4.7 Rejon 4.8	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji zwierzęcej) i tereny zabudowy usługowej	62,6	
	Gowidlino	Obszar A Rejon 4.9	Teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej - kąpielisko, przystań na szlaku kajakowym	2,5	
	Lemany	Rejon 4.10.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki	14,3	
5	KAMIENICA KRÓLEWSKA	Obszar B Rejon 5.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki, teren specjalny. Węzeł integracyjny przy przystanku kolejowy.	43,7	57,1
		Obszar B Rejon 5.2	Tereny produkcji,składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej	7,1	
		Obszar B Rejon 5.3	Tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów (istniejące),	1,5	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
			dopuszczona zabudowa usługowa		
		Obszar B Rejon 5.4	Tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko publiczne, przystań żeglarska, itp.), tereny sportu i sportu i rekreacji. Obszar przestrzeni publicznej	3,2	
		Obszar B Rejon 5.5	Tereny rekreacyjne i tereny sportu i rekreacji , usług turystyki; postulowane zagospodarowanie łącznie z terenem 5.4. Obszar przestrzeni publicznej	0,6	
		Obszar B Rejon 5.6	Tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko publiczne, przystań, itp.), usługi turystyki. Obszar przestrzeni publicznej	1,0	
6	KAMIENICKI MŁYN	Obszar C Rejon 6.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, usług turystyki oraz zabudowy usługowej - usług podstawowych	4,1	15,0
		Obszar C Rejon 6.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej , usług turystyki, tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań, itp.)	5,0	
		Obszar C Rejon 6.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, usług turystyki, tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań, itp.)	3,6	
		Obszar C Rejon 6.4	Tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań), teren usług turystyki. Dopuszcza się zagospodarowanie przyległego lasu na park leśny	2,3	
7	LESZCZYNKI	Obszar B	Tereny zabudowy mieszkaniowej	15,0	15,0

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	Nazwa miejscowości	Symbol rejonu na rys. nr 2	Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.	Powierzchnia (ha)	Razem pow. w obrębie (ha)
		Rejon 7.1	jednorodzinnej i zabudowy usługowej		
8	ŁYŚNIEWO	Obszar B Rejon 8.1	Funkcje zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej - usługi podstawowe	7,5	46,8
		Obszar B Rejon 8.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe	8,8	
		Obszar B Rejon 8.3.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki	5,5	
		Obszar B Rejon 8.4.	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	25,0	
9	MOJUSZ	Obszar A Rejon 9.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej	14,1	55,4
		Obszar A Rejon 9.2	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej	20,8	
		Obszar A Rejon 9.3	Tereny produkcji, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej	3,4	
		Obszar A Rejon 9.4	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej, obsługi komunikacji - węzeł integracyjny przy przystanku kolejowy	1,0	
		Obszar A Rejon 9.5	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej	1,7	
		Obszar A Rejon 9.6	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	13,3	
		Obszar B Rejon	Obszar dopuszczalnej lokalizacji ogniw fotowoltaicznych o mocy	-	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	Nazwa miejscowości	Symbol rejonu na rys. nr 2	Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.	Powierzchnia (ha)	Razem pow. w obrębie (ha)
		E 9.7	powyżej 100 kW, pow. 1,1 ha		
10	PACZEWO	Obszar B Rejon 10.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	23,0	69,0
		Obszar B Rejon 10.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	20,4	
		Obszar B Rejon 10.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	22,0	
	Bukowo	Obszar B Rejon 10.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych.	3,6	
11	PAŁUBICE Pałubice Migi	Obszar B Rejon 11.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	4,2	123,0
		Obszar B Rejon 11.2	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej	13,1	
		Obszar B Rejon 11.3	Tereny, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej	42,9	
		Obszar B Rejon 11.4	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	62,8	
		Rejon E 11.5.	Obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnym - pow. 2,5 ha	-	
		Rejon 11.6.	Teren eksploatacji złóż kruszywa naturalnego - pow. 1,4 ha	-	
		Rejon E 11.7.	Obszar dopuszczalnej lokalizacji ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW - pow. 1,1 ha	-	
12	PUZDROWO	Obszar A Rejon 12.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	6,6	58,1
		Obszar A Rejon 12.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	11,8	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
		Obszar A Rejon 12.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	21,5	
	Moczydło	Obszar A Rejon 12.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	13,4	
		Rejon 12.5.	Teren eksploatacji złóż surowców kruszywa naturalnego (teren i obszar górniczy), pow. 3,83 ha.	-	
	Dąbrowa Puzdrowska	Rejon 12.6.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	4,8	
13	SIERAKOWICE	Obszar A Rejon 13.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną	47,8	512,4
		Obszar A Rejon 13.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną	97,2	
		Obszar A Rejon 13.3	Tereny produkcji, składów, magazynów, tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną	203,0	
		Obszar A Rejon 13.4	Tereny produkcji, składów, magazynów, tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną	155,5	
		Obszar A Rejon 13.5	Centrum Sierakowic (w gracach strefy ochrony konserwatorskiej) wyróżnia się jako obszar centralny	Tereny zainwestowane	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	Nazwa miejscowości	Symbol rejonu na rys. nr 2	Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.	Powierzchnia (ha)	Razem pow. w obrębie (ha)
			SIERAKOWIC o funkcjach zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej; dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną		
		Obszar A Rejon 13.6	Tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej i usług turystyki	3,0	
		Obszar A Rejon 13.7	Tereny rekreacyjne i zieleni urządzonej	5,9	
		Rejon E 13.8.	Obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnym Pow. ok.11 ha	-	
		Rejon 13.9	Otoczenie drewnianego kościoła pw. św Marcina. Obszar przestrzeni publicznej	Teren urządzony.	
		Rejon 13.10.	Teren boiska sportowego oraz ogród rekreacji i edukacji im. Freddy'ego Deghilage. Obszar przestrzeni publicznej	Teren urządzony.	
		Rejon 13.11	Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw. Obszar przestrzeni publicznej	Teren urządzony.	
		Rejon E 13.12.	Obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnym Pow. 3,50 ha	--	
14	SIERAKOWSKA HUTA	Obszar B Rejon 14.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	17,7	47,2
	Janowo	Obszar B Rejon 14.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny produkcji, składów, magazynów, zabudowy usługowej	11,5	
	Patoki	Obszar B Rejon 14.3	Tereny produkcji, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej	18,0	
15	SMOLNIKI	Obszar B Rejon 15.1	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcja	31,9	56,5

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	Nazwa miejscowości	Symbol rejonu na rys. nr 2	Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.	Powierzchnia (ha)	Razem pow. w obrębie (ha)
			drobiu), tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej		
		Obszar B Rejon 15.2	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji drobiu), tereny zabudowy usługowej	4,8	
		Obszar B Rejon 15.3.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	3,7	
	Dolna Jadwigi	Obszar B Rejon 15.4.	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji drobiu), tereny zabudowy usługowej	5,0	
		Obszar B Rejon 15.5	Tereny zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej.	11,1	
16	SZKLANA	Obszar A Rejon 16.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	22,3	41,0
		Obszar B Rejon 16.2	Tereny produkcji, składów, magazynów i zabudowy usługowej	18,7	
17	SZOPA	Obszar C Rejon 17.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe.	8,5	16,0
		Obszar C Rejon 17.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe	7,5	
18	TUCHLINO	Obszar A Rejon 18.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	12,3	89,2
		Obszar A Rejon 18.2	Tereny produkcji, składów, magazynów oraz tereny zabudowy usługowej	16,1	
		Obszar A Rejon 18.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej	27,4	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	Nazwa miejscowości	Symbol rejonu na rys. nr 2	Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.	Powierzchnia (ha)	Razem pow. w obrębie (ha)
		Obszar A Rejon 18.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	12,0	
		Obszar A Rejon 18.5	Tereny zabudowy produkcyjnej (w tym produkcji zwierzęcej i drobiu) oraz tereny zabudowy usługowej	9,6	
		Obszar A Rejon 18.6	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy rekreacji indywidualnej i usług turystyki	11,8	
19	ZAŁAKOWO	Obszar B Rejon 19.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej.	10,0	82,4
		Obszar B Rejon 19.2	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej	14,6	
	Skrzeszewo	Obszar B Rejon 19.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej.	5,0	
	Skrzeszewo	Obszar B Rejon 19.4	Tereny produkcji (stawy rybne) i tereny zabudowy usługowej, przystań na szlaku kajakowym	0,8	
	Skrzeszewo	Obszar B Rejon 19.5	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki; wzdłuż rzeki Bukowiny miejsca obsługi szlaku turystyki wodnej	51,0	
	Skrzeszewo	Obszar B Rejon 19.6	Tereny funkcji rekreacyjnej - rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań itp.) oraz usług turystyki	1,0	
			RAZEM		**1663 ha**
			Powierzchnia terenów pod lokalizację farm ogniw fotowoltaicznych		**19,40 ha**
			Powierzchnia terenów eksploatacji kruszywa		**5,2 ha**
			OGÓŁEM		**1682,5 ha**

WYJAŚNIENIA DOTYCZĄCE FUNKCJI ORAZ ZASAD ZAGOSPODAROWANIA podano w rozdz.III.2.2

Tabela nr 2. Zestawienie powierzchni terenów przeznaczonych do zabudowy w obszarach według funkcji			
L.p	*Funkcje i rejon*	*Powierzchnia (ha)*	*Uwagi*
1.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki. Rejony: 1.1, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 4.1, 4.2, 4.3, 4.5, 4.10, 5.1, 6.1, 6.3, 6.4, 18.6	252,0	
2.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej. Rejony: 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 4.1, 4.4, 4.6, 6.2, 7.1, 8.1, 8.2, 8.3, 9.1, 9.6, 10.1, 10.2, 10.3, 10.4, 11.1, 12.1, 12.2, 12.3, 12.4, 12.6, 13.1, 13.2, 14.1, 14.2, 15.3, 15.5, 16.1	621,4	W rejonach 4.1, 13.1, 13.2, dopuszczona zabudowa wielorodzinna
3	Teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej - kąpielisko, przystań i tereny i zieleni urządzonej Rejony: 4.9, 5.4, 5.5, 5.6, 13.6, 13.7, 19.6	17,2	W rejonach 5.6, 6.4, 13.6, 19.6. dodatkowo usługi turystyki
4	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji zwierzęcej i drobiu) i tereny zabudowy usługowej. Rejony: 4.7, 4.8,5.2, 5.3, 8.4, 9.2, 9.3, 9.4, 9.5, 11.2, 11.3, 11.4, 13.3, 13.4, 14.3, 15.1, 15.2, 16.2, 18.2, 18.5, 19.2, 19.4, 19.5	772,00	W rejonach 13.3, 13.4 dopuszczona zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna. W rejonie 19.4 tylko stawy rybne i tereny zabudowy usługowej
5	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji zwierzęcej i drobiu) i tereny zabudowy usługowej Rejony: 5.2, 5.3, 9.2, 9.3, 9.4, 9.5, 11.2, 11.3, 11.4, 14.2, 14.3, 16.2, 18.2, 19.2	258,2	W rejonach 11.4, 14.2 dodatkowo tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
	RAZEM	**1663 ha**	
	INNE REJONY SZCZEGÓLNEGO PRZEZNACZENIA		
6.	Obszary dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnym Rejony: E 3.6, E 9.7, E 11.5, E 11.7, E 13.8, E 13.12	19,4 ha	
7	Teren eksploatacji złóż kruszywa naturalnego (PE) Rejon 11.6, 12.5	5,2 ha	

Tabela nr 2. Zestawienie powierzchni terenów przeznaczonych do zabudowy w obszarach według funkcji			
L.p	*Funkcje i rejon*	*Powierzchnia (ha)*	*Uwagi*
8	Rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego *(G)* Rejon 12.6	--	
	OGÓŁEM	**1682,5 ha**	

III.2.Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy oraz wytyczne do planów miejscowych

III.2.1. Generalne zasady zagospodarowania przestrzennego na obszarze gminy

1) w granicach obszarów objętych formami ochrony przyrody obowiązuje nadrzędność przepisów obowiązujących dla danej form ochrony przyrody nad działaniami inwestycyjnymi. Wprowadzenie nowej zabudowy i zainwestowania jest uwarunkowane spełnieniem wszystkich wymogów prawnych obowiązujących dla danej form ochrony;

2) dla historycznych zespołów ruralistycznych jedenastu miejscowości zostały wyznaczone strefy ochrony konserwatorskiej, w których ustalono ograniczenia inwestycyjne wynikające z ochrony historycznych obszarów i elementów - opisane w rozdz. III.4.2;

3) w gminie Sierakowice wyklucza się lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 1500 m^2. Zalecane - dopuszczalne powierzchnie sprzedaży obiektów handlowych w poszczególnych obrębach podano rozdz.III.1.2;

4) dla terenów przyległych do śródlądowych wód publicznych (opisanych w części tekstowej A rozdz. III.6.2. lit e)) obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne art. 27 ust. 1;
Ponadto, w zagospodarowaniu terenów przylegających do wód stanowiących własność publiczną, z uwagi na konieczność przeprowadzenia prac konserwacyjnych, regulacyjnych, awaryjnych przy użyciu sprzętu mechanicznego w celu utrzymania w właściwym stanie techniczno -eksploatacyjnym wyżej wymienionych cieków zaleca się pozostawić wzdłuż cieków po obu stronach pas szerokości minimum 8 m wolny od zabudowy, zadrzewień, zakrzewień, ogrodzeń, itp. Wzdłuż brzegów pozostałych cieków i zbiorników wodnych postuluje się zachowanie pasa wolnego od zabudowy, zadrzewień, zakrzewień, ogrodzeń, itp. o szerokości minimum 5 m;

5) dla występujących na obszarze gminy Sierakowice urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, znajdujących się w ewidencji Marszałek Województwa Pomorskiego, zgodnie z art. 77 ust.1 ww. ustawy Prawo wodne obowiązuje wymóg utrzymywania tych urządzeń przez właścicieli spółki wodnej lub właścicieli gruntu. Realizacja inwestycji nie może pogarszać stanu technicznego urządzeń melioracji wodnych szczegółowych;

6) dla terenów przeznaczonych do zabudowy, przyległych do większych kompleksów

leśnych wskazane jest zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy 30 m od granicy lasu, co jest związane z przeciętną wysokością drzewostanu (około 30 m) oraz z możliwością wystąpienia wiatrołomów zagrażających życiu ludzi i mienia;

7) zagospodarowanie i terenów położonych wzdłuż sieci gazowych i elektroenergetycznych obowiązują wymagania uwzględnienia ograniczeń wynikających z obowiązujących przepisów (podanych w części tekstowej A. rozdz. III.12.7 pkt 1);

8) zgodnie z wnioskiem Dowództwa Sił Powietrznych i Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Gdańsku z uwagi na konieczność zachowania i ochrony obiektów technicznych sił powietrznych zlokalizowanym w Łebuni (gm. Cewice) na całym obszarze gminy Sierakowice wszelkie projektowane obiekty o wysokości równej i wyższej od 50 m nad poziomem terenu podlegają zgłoszeniu do Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę;

9) przy realizacji inwestycji prace niwelacyjne należy ograniczyć do minimum;

10) Projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie może stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska gruntowo - wodnego oraz pogarszać stanu powietrza atmosferycznego.

III.2.2. Szczegółowe zasady i kierunki rozwoju terenów w obrębie obszarów przeznaczonych do zainwestowania

1) Obszary zwartej zabudowy

a) przy zmianie funkcji w istniejących obiektach oraz przy lokalizacji nowych obiektów w terenach istniejącego zainwestowania postuluje się stosowanie wymogów i zasad jak dla inwestycji realizowanych w oparciu o decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń podanych w rodz. III.2.4;

b) dla terenów rekreacji indywidualnej (tzw. domków letniskowych) zaleca się zachowanie tej funkcji z dopuszczeniem zmiany przeznaczenia na budynki mieszkalne jednorodzinne; Dopuszcza się usługi turystyki, maksymalna liczba miejsc noclegowych nie powinna przekraczać 50;

c) lokalizację nowych i rozbudowę istniejących obiektów produkcji zwierzęcej dopuszcza się pod warunkiem spełnienia warunków zapewniających ich bezkonfliktowość w odniesieniu do innych funkcji;

d) przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego funkcje określać w oparciu o przeprowadzone analizy dotyczące lokalnych uwarunkowań i funkcji występujących i planowanych w sąsiedztwie; Zaleca się rozdzielanie terenów o rożnych funkcjach terenami zieleni w celu stworzenia izolacji przestrzennej i wzbogacenia krajobrazu;

e) w odniesieniu do zasad i kierunków zagospodarowania wszystkich terenów obowiązują zasady

podane w pkt.2;

f) w odniesieniu do wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów należy stosować zasady jak podano dla przyległych rejonów w obrębie obszaru potencjalnego rozwoju;

g) dopuszcza się lokalne odstępstwa dotyczące funkcji wynikające z realizacji celów publicznych lub szczególnych warunków występujących na danym terenie.

2) Obszary potencjalnego rozwoju miejscowości - charakterystyka funkcji

Tereny zabudowy mieszkaniowej

Pod pojęciem „zabudowy mieszkaniowej" rozumie się zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z dopuszczeniem innych funkcji nie powodujących konfliktów z tą funkcją , np.: usługi podstawowe, zabudowę rekreacyjną i rekreacji indywidualnej, funkcje rekreacyjne, siedliska rolnicze, zieleń (urządzonej i naturalnej), komunikację i urządzenia infrastruktury technicznej.

W wyróżnionych rejonach, podanych w rozdz. III.1.3. dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną.

W pozostałych rejonach o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej mogą być realizowane pojedyncze budynki mieszkalne wielorodzinne ale o parametrach (wskaźnikach zabudowy, powierzchni działki, wysokości itp) jak ustalono dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w danym rejonie.

Dopuszcza się łączenie funkcji zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej.

Tereny / budynki rekreacji indywidualnej (tzw. domki letniskowe), rozumiane są jako budynki mieszkalne wykorzystywane do celów czasowego pobytu ich właścicieli.

Zasady przekształceń i rozwoju terenów zabudowy mieszkaniowej:

- zaleca się zachowanie terenów stanowiących własność gminy jako tereny ogólnodostępne to jest: skwery i parki, place zabaw dla dzieci, stanowiące miejsca integracji i tworzenia więzi społecznych,
- przy przeznaczeniu nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową należy dążyć do koncentrowania usług podstawowych w rejonach o dobrej dostępności komunikacyjnej; zaleca się wydzielenie terenów zieleni ogólnodostępnej -urządzonej, placów - jako miejsc integracji społecznej,
- wyklucza się lokalizację budynków w rejonach oznaczonych na rysunku studium nr 2 jako „połączenia ekologiczne",
- wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3.

Tereny zabudowy usługowej

Pod pojęciem „zabudowy usługowej" rozumie się wszelką działalność usługową oraz tereny sportu i rekreacji, tereny zieleni urządzonej, cmentarze.

Dopuszcza się łączenie funkcji zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej.
USŁUGI PODSTAWOWE rozumiane są jako usługi towarzyszące funkcji mieszkaniowej, takie jak: usługi handlu, gastronomii, oświaty i wychowania, kultury,opieki zdrowotnej, sportu (boiska sportowe) rzemiosła usługowego, parki i zieleńce.

USŁUGI TURYSTYKI rozumiane są jako obiekty wypoczynku pobytowego takie jak: hotele, motele, pensjonaty, campingi i inne w rozumieniu ustawy o usługach turystycznych oraz pokoje do wynajęcia w budynkach mieszkalnych i agroturystyka w siedliskach.

Zasady przekształceń i rozwoju terenów zabudowy usługowej:

- zaleca się łączenie usług publicznych z obszarami przestrzeni publicznej,
- zaleca się rozwój usług bezpośredniej obsługi ludności w sąsiedztwie lokalizacji zespołów mieszkaniowych,
- wyklucza się lokalizację budynków w rejonach oznaczonych na rysunku studium nr 2 jako „połączenia ekologiczne",
- wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3.

Tereny produkcji, składów, magazynów

Pod pojęciem „tereny produkcji, składów, magazynów", rozumie się wszelkie obiekty produkcyjne, składy, magazyny, działalność rzemieślniczą.

Dopuszcza się:

- siedliska rolnicze,
- uzupełniającą zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i mieszkania związane z główną funkcją,
- usługi,
- drogi i infrastrukturę techniczną,
- produkcję drobiu i produkcję zwierzęcą.

Przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko dopuszcza się wyłącznie w terenach wskazanych Studium jako tereny produkcji, składów, magazynów - nie dotyczy inwestycji infrastruktury technicznej, komunikacyjnej oraz innych celu publicznego.

Zasady zagospodarowania i użytkowania terenów należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Na obszarze gminy Sierakowice dopuszcza się realizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - w rozumieniu Ustawy prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r., z uwzględnieniem zakazów obowiązujących dla poszczególnych form ochrony przyrody w granicach których położony jest dany obszar oraz zasad podanych poniżej.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko realizacja planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,

wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Lokalizacja przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, winna być wykluczona:

- w terenach istniejącej zabudowy o funkcjach innych niż produkcyjne i usługowe,
- w terenach objętych strefami ochrony konserwatorskiej,
- w obszarach bezpośrednio przyległych do obszarów cennych przyrodniczo i oraz do obszarów cennych przyrodniczo i krajobrazowo.

Zasady przekształceń i rozwoju terenów o funkcjach zabudowy produkcyjnej:

- wzbogacenie przyrodnicze tych obszarów, stworzenie stref zieleni od strony terenów o innych funkcjach,
- funkcje produkcyjne rozumiane są jako: produkcja, składy, magazyny; dopuszcza się produkcję drobiu i zwierząt,
- wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3.

Tereny rekreacyjne, tereny sportu i rekreacji

Pod pojęciem „tereny rekreacyjne" rozumie się:

- obiekty i urządzenia czasowego wypoczynku przywodnego: plaże, kąpieliska, obiekty obsługi turystów (sanitariaty, wypożyczalnie, gastronomia, itp.) oraz parkingi,
- urządzone punkty widokowe,
- obiekty i urządzenia oraz zieleń służące wypoczynkowi codziennemu mieszkańców,
- tereny stwarzające możliwość uprawiania turystyki pieszej, rowerowej, wodnej,odpowiednie zagospodarowanie szlaków turystycznych oraz obiekty i urządzenia służące obsłudze turystów.

Pod pojęciem „tereny sportu i rekreacji" rozumie się:

- boiska sportowe, urządzenia sportowe, place zabaw, skwery, zieleńce.

Zasady przekształceń i rozwoju terenów rekreacyjnych:

- w istniejących terenach rekreacyjnych zlokalizowanych w strefach nadbrzeżnych to jest w odległości do 100 m od brzegów jezior i rzek ustala się zakaz przekształcenia na inne funkcje, nie służące rekreacji,
- lokalizowanie nowych obiektów budowlanych winno następować:
  - w obszarze Gowidlińskim Obszarze Chronionego Krajobrazu (GOCHK): poza pasem

szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych, z dopuszczeniem odstępstw dla ww. pasa zawartych w UCHWALE NR 259/XXIV/16 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim,

- w obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK): poza pasem szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych - z dopuszczeniem odstępstw dla ww. pasa zawartych w UCHWALE NR 147/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego,
- na pozostałych terenach poza strefą 50 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych,

- nowe budynki i urządzenia i terenowe należy realizować w sposób niezagrażający cennym siedliskom przyrodniczym występującym nad brzegami jezior i rzek, w lasach, na mokradłach i szuwarach,
- wyklucza się zachowanie i utrwalenie lokalizacji budynków tymczasowych zlokalizowanych bez wymaganych prawem pozwoleń:
  - w obszarze GOCHK - w strefach 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych z dopuszczeniem odstępstw dla obszaru GOCHK zawartych w UCHWALE NR 259/XXIV/16 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim,
  - w obszarze KPK od linii od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z dopuszczeniem odstępstw zawartych w UCHWALE NR 147/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego,

- w planach miejscowych należy ustalić warunki zagospodarowania ograniczające negatywne oddziaływanie turystów i wypoczywających na zasoby przyrodnicze, kulturowe i krajobraz terenów rekreacyjnych,
- zaleca się poprawę standardów bazy rekreacyjnej w celu możliwości wykorzystania całorocznego a tym samym polepszenia efektywności wykorzystania bazy;
- wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3.

Tereny zieleni urządzonej

Pod pojęciem „zieleni urządzonej" rozumie się: parki, zieleńce, skwery.

Zasady przekształceń i rozwoju terenów zieleni urządzonej:

- zaleca się powiększenie obszarów zieleni urządzonej poprzez zagospodarowanie na ten cel terenów przyrodniczych tworzących korytarze ekologiczne,

- rozszerzenie funkcji istniejących obszarów zieleni urządzonej o możliwość uprawiania różnych form rekreacji, wypoczynku aktywnego, połączenia z funkcjami kultury, oświaty i sportu.

Węzeł integracyjny

Pod pojęciem „węzeł integracyjny" rozumie się: miejsce zintegrowanej lokalizacji środków transportu publicznego - przystanku kolejowego, przystanku lokalnej linii autobusowej, parkingów dla samochodów osobowych, może być połączony z usługami handlu i gastronomii. Do węzła integracyjnego powinny prowadzić rowerowe trasy dojazdowe.

3) Obszary rolniczo - osadnicze

Obszary rolniczo-osadnicze to obszary rozwoju rolnictwa, zabudowy zagrodowej oraz uzupełniającej zabudowy o funkcjach: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej , produkcji, składów i magazynów oraz dróg i infrastruktury technicznej.

W obszarach tych występują również tereny przyrodnicze - leśne i zadrzewione, cieki i zbiorniki wodne, podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych oraz nieużytki.

Obszary rolniczo - osadnicze położone w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Miarchowskie PLB220008 oznaczono na rysunku studium nr 2 symbolem „D1", a pozostałe obszary symbolem „D 2" i „D 2.1"

Ustala się następujące zasady lokalizacji nowego zainwestowania w obszarach **„D 1":**

- nowa zabudowa (działki budowlane) mogą być zlokalizowana w odległości nie mniejszej niż 50 m od działki zabudowanej - siedlisk rolniczych, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy produkcyjnej i usługowej (licząc od granicy działek z istniejąca zabudową); wymóg nie dotyczy zabudowy zagrodowej,

- działka musi przylegać do drogi publicznej lub mieć do niej dostęp drogą wewnętrzną lub działką drogową w odległości nie większej niż 30 m,
- przy zmianie funkcji w istniejących obiektach oraz przy lokalizacji nowych obiektów w terenach istniejącego zainwestowania postuluje się stosowanie wymogów i zasad jak dla inwestycji wydawanych w oparciu o decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń podanych w rodz. III.2.4,
- wyklucza się funkcje produkcyjne, składy i magazyny oraz wszystkie przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ochrony środowiska (wykluczenie nie dotyczy inwestycji celu publicznego) - z uwzględnieniem przepisów obowiązujących dla obszarów chronionych na podstawie ustawy o ochronie przyrody,
- dopuszcza się zmianę funkcji budynków o dotychczasowej funkcji rolniczej na inne funkcje.

Lokalizację zabudowy (obiektów i terenów) spełniających te warunki uznaje się za zgodną z ustaleniami studium.

Ustala się następujące zasady lokalizacji nowego zainwestowania w obszarach „**D 2**":

- nowa zabudowa może być zlokalizowana w odległości *do 50 m* od zabudowy istniejącej - siedlisk rolniczych, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy produkcyjnej i usługowej (licząc od granicy działek z istniejąca zabudową); powyższy wymóg nie dotyczy siedlisk rolniczych,
- działka przylega do drogi publicznej lub ma do niej dostęp w odległości nie większej niż 50 m,
- przy zmianie funkcji w istniejących obiektach oraz przy lokalizacji nowych obiektów w terenach istniejącego zainwestowania postuluje się stosowanie wymogów i zasad jak dla inwestycji wydawanych w oparciu o decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń podanych w rodz. III.2.4;
- dopuszcza się zmianę funkcji budynków o dotychczasowej funkcji rolniczej na inne funkcje.

Lokalizację zabudowy (obiektów i terenów) spełniających te warunki uznaje się za zgodną z ustaleniami studium.

W zachodniej części obrębu Gowidlino (po południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211 i po zachodniej stronie jeziora Gowidlińskiego) oraz w obrębie Borowy Las wyklucza się przemysłową produkcję bydła, trzody chlewnej i drobiu (powyżej 40 DJP w obrębie jednej inwestycji) - obszar **D.2.1.** W obszarach rolniczo - osadniczych D 2 i D 2.1 dopuszcza się stosowanie przydomowych elektrowni wiatrowych i ogniw fotowoltaicznych o mocy do 10 kW dla własnych potrzeb w gospodarstwach rolnych, usługach, zabudowie produkcyjnej, składach i magazynach z uwzględnieniem zasad obowiązujących dla obszarów chronionych na podstawie przepisów o ochronie przyrody.

4) Rejony dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych

W gminie Sierakowice wyznaczono obszary rozmieszczenia urządzeń wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW - wyłącznie dla lokalizacji ogniw fotowoltaicznych ze strefami ochronnymi. Opis obszarów dla lokalizacji ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW oraz warunki ich realizacji podano w rozdz. III.19.

5) Rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego (G)

W gminie Sierakowice wskazano jeden rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego - w miejscu istniejącego odwiertu. Opis rejonu podano w rozdz. III.6.8. pkt.6.

6) Obszary strategiczne

Do obszarów strategicznych zaliczono obszary , rejony i miejsca istotne w strukturze gminy ze względów społecznych, przyrodniczych i kulturowych.

Obszary przestrzeni publicznych

Do obszarów przestrzeni publicznej (w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu przestrzennym) w gminie Sierakowice zalicza się tereny szczególnie ważne pod względem przestrzennym, kulturowym, przyrodniczym, na których znajdują się zarówno istniejące i planowane tereny publiczne.

Obszary przestrzeni publicznych wyznaczono w miejscowościach:

KAMIENICA KRÓLEWSKA:

- teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej, kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem jeziora Kamienieckiego - rejon 5.4,
- teren sportu i rekreacji (w tym istniejące boisko sportowe) - rejon 5.5,
- teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej , kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem i jeziora Junno - rejon 5.6;

SIERAKOWICE:

- teren zieleni urządzonej wokół drewnianego kościoła pw. św. Marcina - rejon 13.9,
- teren boiska sportowego oraz ogród rekreacji i edukacji im. Freddy'ego Deghilage - rejon 13.10,
- teren Parku kulturowego Ośmiu Błogosławieństw (rejon oznaczony symbolem 13.11).

Zgodnie z art.10 ust.2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dla „obszarów przestrzeni publicznych" obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego po upływie 3 miesięcy od dnia ustanowienia takiego obowiązku.

Na obszarze gminy Sierakowice, poza wyznaczonymi obszarami przestrzeni publicznych, znajdują się też inne przestrzenie publiczne, takie jak np: drogi, place, parki, boiska sportowe, tereny rekreacyjne nad brzegami jezior, których funkcja jest ważna dla społeczeństwa a ich kształt przestrzenny i architektoniczny jest ważny dla wizerunku gminy.

Węzły integracyjne

Lokalizację węzłów wskazuje się rejonie przystanków na linii kolejowej Kartuzy - Sierakowice - Lębork, w miejscowościach: Mojusz, Sierakowice, Kamienica Królewska.

Pod pojęciem „węzeł integracyjny" rozumie się: miejsce zintegrowanej lokalizacji środków transportu publicznego - przystanku kolejowego, przystanku lokalnej linii autobusowej, parkingów dla samochodów osobowych, może być połączony z usługami handlu i gastronomii. Do węzła integracyjnego powinny prowadzić rowerowe trasy dojazdowe.

Obszary do rehabilitacji i rewitalizacji - opisane w rozdz. III.15.

7) Rejony eksploatacji złóż kruszywa naturalnego

Rejony opisano w części tekstowej A, rozdz. III.1.4.1. Dopuszcza się eksploatację surowców w innych rejonach - poza obszarami GOCHK i KPK, po ich udokumentowaniu.

III.2.3. Wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy

1) Wskaźniki zagospodarowania terenów

Podział miejscowości na strefy rozwoju według ustaleń podanych w rozdz. III.1.2:

- OBSZAR A - stanowi obszar intensywnego rozwoju,
- OBSZAR B - stanowi obszar umiarkowanego rozwoju,
- OBSZAR C - stanowi obszar ograniczonego rozwoju,
- OBSZAR D1- obejmuje obszary rolniczo - osadnicze położone w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008.
- OBSZAR D2 i D2.1- obejmuje pozostałe obszary rolniczo - osadnicze.

Tabela nr 3. Wskaźniki zagospodarowania terenów

Przeznaczenie terenu	*Strefa wg rozdz. III.1.1.*	*Powierzchnia działek budowlanych minimum m^2*	*Wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki*	*Wskaźnik intensywności zabudowy*	*Wielkość powierzchni biologicznie czynnej na działce budowlane*	*Wskaźnik miejsc do parkowania minimum*[3)]
Zabudowa rekreacji indywidualnej	Obszar A,B,C	1000	0,20	Minimum 0,10 Maksimum 0,30	Minimum 60%	2 mp/dom
	Obszar D1 i D2	1500	0,20	Minimum 01,0 Maksimum 0,30	Minimum 60%	2 mp/dom
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa wielorodzinna.	Obszar A	600 [1)]	0,30 do 0,50 (w centrum miejscowości)	Minimum 0,10 Maksimum 1,20 - 2,00 (w centrum miejscowości Sierakowice, Puzdrowo, Tuchlino, Gowidlino, Szklana)	Minimum 30% (w centrum miejscowości minimum 20%).	1 mp/mieszkanie
	Obszar B	1000[2)]	0,20	Minimum 0,05 Maksimum 0,50	Minimum 40%	1,5 mp/mieszkanie
	Obszar C D1, D2,	1500	0,10	Minimum 0,05 Maksimum	Minimum 60%.	2 mp/mieszkanie

Tabela nr 3. Wskaźniki zagospodarowania terenów

Przeznaczenie terenu	*Strefa wg rozdz. III.1.1.*	*Powierzchnia działek budowlanych minimum m^2*	*Wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki*	*Wskaźnik intensywności zabudowy*	*Wielkość powierzchni biologicznie czynnej na działce budowlane*	*Wskaźnik miejsc do parkowania minimum*[3)]
	D.2.1			0,30		
Zabudowa usługowa i zabudowa mieszkaniowo -usługowa	Obszar A	800[1)]	0,30 do 0,50 (w centrum miejscowości)	Minimum 0,10 Maksimum 1,20 - 2,00 (w centrum miejscowości Sierakowice, Puzdrowo, Tuchlino, Gowlidlino)	Minimum 30%. (w centrum miejscowości min 20%)	1 mp/mieszkanie 1mp/50 m^2 usług
	Obszar B	1000	0,20	Minimum 0,05 Maksimum 0,50	Minimum 40%	1,5 mp/mieszkanie 1mp/50 m^2 usług
	Obszar C Obszar D1 Obszar D2 i D.2.1.	1500	0,15	Minimum 0,05 Maksimum 0,40	Minimum 60%	2 mp/mieszkanie 1mp/50 m^2 usług
Zabudowa produkcyjna (produkcja, składy, magazyny).	Obszar A	800 [1)]	0,30	Minimum 0,10 Maksimum 0,80	Minimum 20%	1 mp/mieszkanie 1mp/50 m^2 usług/produkcji/ 1 mp/100 m^2 magazynów
	Obszar B	1000	0,20	Minimum 0,05 Maksimum 0,50	Minimum 30%	1,5 mp/mieszkanie 1,5mp/50m^2 usług/produkcji/ 1,5 mp/100 m^2 magazynów
	Obszar C Obszar D2 i D 2.1.	1500	0,15	Minimum 0,05 Maksimum 0,40	Minimum 50%	2 mp/mieszkanie 1,5mp/50 m^2 usług/produkcji/ 1,5mp/100 m^2 magazynów

Tabela nr 3. Wskaźniki zagospodarowania terenów

Przeznaczenie terenu	*Strefa wg rozdz. III.1.1.*	*Powierzchnia działek budowlanych minimum m^2*	*Wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki*	*Wskaźnik intensywności zabudowy*	*Wielkość powierzchni biologicznie czynnej na działce budowlane*	*Wskaźnik miejsc do parkowania minimum*[3)]

PRZYPISY:
1) Dopuszcza się działki o mniejszej powierzchni w sytuacji uzasadnionej daną lokalizacją o ile nie wpływa to negatywnie na warunki użytkowania działek sąsiednich;
2) Dla projektowanych zespołów zabudowy składających się z więcej niż 10 działek wymagane jest urządzenie terenu zieleni ogólnej o powierzchni minimum 300 m^2;
3) Dodatkowo w MPZP należy uwzględnić miejsca do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową.

UWAGA:

Wyżej podane wskaźniki mają charakter zaleceń i mogą podlegać zmianom w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na podstawie przeprowadzonej analizy lokalnych uwarunkowań.

2) Zasady kształtowania zabudowy

a) w terenach zainwestowanych (zabudowanych) zaleca się się stosowanie zasad określania formy dachów i wysokości zabudowy jak dla inwestycji wydawanych w oparciu o decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów;

b) w rejonach potencjalnego rozwoju:

- wysokość budynków mieszkalnych jednorodzinnych i rekreacji indywidualnej do 2 kondygnacji nadziemnych (druga kondygnacja w poddaszu), do 9 m,
- wysokości budynków mieszkalnych wielorodzinnych do 3 kondygnacji nadziemnych, w tym poddasze, nie wyżej niż 11 m,
- wysokości budynków usługowych do 3 kondygnacji nadziemnych, w tym poddasze, nie wyżej niż 12 m,
- dachy dwuspadowe lub wielospadowe nawiązujące do form historycznych występujących w danej miejscowości; zaleca się stosowanie dachów dwuspadowych z dopuszczeniem naczółków;

c) dla budynków produkcyjnych, składów i magazynów - wysokość do 12 m.

UWAGA:

a) wyżej podane wskaźniki mają charakter zaleceń i mogą podlegać zmianom w miejscowych

planach zagospodarowania przestrzennego na podstawie przeprowadzonej analizy lokalnych uwarunkowań;

b) dla terenów położonych w strefach ochrony konserwatorskiej obowiązują zasady podane w rodz. III.4.2.

3) Zasady zagospodarowania obszarów objętych obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

Zestawienie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zawarto w części tekstowej A rozdz. VI, załącznik nr 1A.

W obszarach objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego obowiązują następujące zasady:

a) zagospodarowania terenów ustalone w tych planach;

b) przy zmianie przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na tereny przeznaczone do zabudowy obowiązują zasady i wskaźniki podane w pkt 2 i 3 (jeśli nie powodują obniżenia wartości nieruchomości).

III.2.4. Obszary włączone z zabudowy i obszary ograniczonego użytkowania

1) Jako obszary wyłączone z zabudowy ustala się:

a) tereny objęte ochroną i planowane do objęcia ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody: użytki ekologiczne, pomniki przyrody i ich bezpośrednie otoczenie, rezerwaty przyrody;

b) tereny proponowane do objęcia ochroną ustalone w studium jako: obszary cenne przyrodniczo, obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo (według zasad podanych w rozdz.III.3.2 i III.3.3 pkt 3 i pkt 4);

c) tereny tworzące lokalne korytarze ekologiczne - według zasad podanych w rozdz. III.3.3. pkt. 2 (z dopuszczeniem przejścia napowietrznych sieci infrastruktury technicznej) i innych wypadku wykazania uzasadnienia dla ich prowadzenia;

d) tereny zwartych kompleksów leśnych w tym lasów ochronnych (według zasad podanych w rozdz. III.11.2.);

e) tereny położone w strefie do 8 m wzdłuż brzegów wód powierzchniowych stanowiących własność publiczną;

f) tereny położone w strefie do 5 m wzdłuż brzegów pozostałych wód powierzchniowych;

g) tereny zadrzewień w obszarach KPK i GOCHK (obowiązują zakazy według przepisów odrębnych o ochronie przyrody i uchwał Sejmiku Województwa Pomorskiego dotyczących KPK i GOCHK);

2) Jako obszary ograniczenia zabudowy ustala się:

a) tereny położone w strefie 100 m od brzegów jezior w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 - obowiązują zakazy lokalizowania nowych obiektów budowlanych i urządzeń turystycznych według przepisów dotyczących tego obszaru;
b) tereny położone w obszarze GOCHK: tereny położone w pasie 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych; zabudowę w tym pasie dopuszcza się po spełnieniu warunków zawartych w UCHWALE NR 259/XXIV/16 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim;
c) tereny położone w obszarze KPK: tereny położone w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych - zabudowę w tym pasie dopuszcza się po spełnieniu warunków zawartych ustalonych w UCHWALE NR 147/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;
d) na pozostałych terenach w pasie szerokości 50 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych - z dopuszczeniem odstępstw dla inwestycji celu publicznego i związanych z turystyką wodną;
e) tereny położone w strefie o szerokości 50 m wokół jezior Trzemeszno Duże, Trzemeszno Małe, Kamionkowskie i jezior położonych z obszarze NATURA 2000 Jeziora Kistowskie PLH220097; wyklucza się lokalizowania nowych obiektów budowlanych (nie dotyczy pomostów i hangarów na sprzęt wodny);
f) tereny wskazane do utworzenia połączeń ekologicznych (wskazane zachowanie terenów biologicznie czynnych w pasie o szerokości minimum ok. 30 m);
g) tereny objęte strefami ochrony konserwatorskiej zabudowy historycznej - według ustaleń podanych w rozdz. III.4.2;
h) tereny położone w strefach oddziaływania infrastruktury technicznej (zgodnie z przepisami odrębnymi):
   - istniejących i planowanych napowietrznych linii energetycznych 110 kV,
   - planowanego gazociągu wysokiego ciśnienia;
i) tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów i terenów kolejowych (zgodnie z przepisami odrębnymi);
j) tereny położone w sąsiedztwie cmentarzy (zgodnie z przepisami odrębnymi).

III.3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk

III.3.1. Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów odrębnych

Na obszarze gminy Sierakowice występują liczne formy ochrony przyrody objęte ochroną na podstawie Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j.Dz. U. 2016 poz.2134 ze zm.), które zostały

szczegółowo omówione w części tekstowej A rozdz. III.6.3.
Poniżej przedstawiono poszczególne obszary oraz przepisy i zasady ochrony obowiązujące dla danego obszaru.

1) Rezerwaty przyrody

Szczegóły opis rezerwatów zawarto w części tekstowej A rozdz. III.6.3. pkt 1.

a) Rezerwat „Żurawie Chrusty" (obr. Mojuszewska Huta) - utworzony Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 26 listopada 1990 r. - rezerwat obejmuje ochroną dystroficzne jezioro wraz z naturalnym zbiorowiskiem torfowiskowym, powierzchnia rezerwatu 21,82 ha.
Dla rezerwatu brak planu ochrony.

b) Rezerwat „Kurze Grzędy" (obr. Paczewo) - utworzony jako rezerwat ornitologiczny w 1916 r., w celu ochrony stanowiska głuszca i jego miejsc lęgowych, ponownie rezerwat został utworzony w 1957 r. i powiększony w 1989 r. - rezerwat obejmuje ochroną dystroficzne jeziora, torfowisko wysokie i otaczające lasy, powierzchnia rezerwatu 170,70 ha.
Dla rezerwatu obowiązuje plan ochrony ustanowiony Rozporządzeniem Nr 74/2006 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu Kurze Grzędy (Dz.Urz. Woj.Pom. Nr 77 poz. 1603).
W § 7 Planu ochrony wprowadzono następujące ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych:
cyt: *„1) nie odprowadzać ścieków na teren zlewni rezerwatu;*
2) nie prowadzić przez obszar rezerwatu nowych liniowych elementów infrastruktury, takich jak: drogi, rurociągi, linie energetyczne i telefoniczne;
3) nie modernizować dróg na obszarze rezerwatu i dróg z nim graniczących, w sposób, który mógłby negatywnie wpłynąć na cel ochrony rezerwatu;"

c) Rezerwat „Jezioro turzycowe" (obr. Paczewo) - utworzony w 1959 r., obejmuje ochroną niewielkie jezioro oraz otaczający mszar, powierzchnia rezerwatu 11,39 ha.Dla rezerwatu brak planu ochrony.

Zgodnie z ustawą z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody na terenach rezerwatów obowiązują zakazy zawarte w art. 15 ust. 1, w tym zakresie zagospodarowania terenu między innymi:

- *budowy lub przebudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych, z wyjątkiem obiektów i urządzeń służących celom (..) rezerwatu przyrody,*
- *zmiany stosunków wodnych, regulacji rzek i potoków, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody,*

- *pozyskiwania skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, minerałów i bursztynu,*
- *niszczenia gleby lub zmiany przeznaczenia i użytkowania gruntów,*
- *prowadzenia działalności wytwórczej, handlowej i rolniczej, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony,*
- *ruchu pojazdów poza drogami publicznymi oraz poza drogami położonymi na nieruchomościach stanowiących własność parków narodowych lub będących w użytkowaniu wieczystym parków narodowych, wskazanymi przez (...) regionalnego dyrektora ochrony środowiska,*
- *wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu.*

2) Kaszubski Park Krajobrazowy (KPK)

Kaszubski Park Krajobrazowy (KPK) utworzony został w 1983 r. uchwałą nr XIX/82/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 15 czerwca 1983 r.

Obejmuje obszary położone w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego w tym zespół Jezior Raduńsko - Ostrzyckich, Wzgórza Szymbarskie oraz kompleks Lasów Mirachowskich z zespołem Jezior Potęgowskich.

Powierzchnia Parku wynosi 33 202 ha, z czego w granicach gminy Sierakowice znajduje się 5 134 ha - co stanowi ponad 15 % (28%) ogólnej powierzchni parku.

Szczegóły opis zawarto w części tekstowej A rozdz. III.6.3. pkt 2.

Dla obszaru KPK obowiązuje Uchwała nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Pomorskiego nr 66 z dnia 2 czerwca 2011 r.) .

W § 3 ww. uchwały ustalono obowiązujące na obszarze KPK zakazy odnoszące się między innymi do zagospodarowania przestrzennego, w tym:

cyt:„*1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340 i Nr 84, poz. 700);"*

(...)

cyt: „*3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;*

4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym,przeciwpowodziowym lub przeciw osuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;

8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno - błotnych;

9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;

10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;

11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;"

W odniesieniu do zakazów podanych w pkt 7, w § 4 ust.1 ww. uchwały, ustalono, iż podane zakazy nie dotyczą:

cyt: *„1) obszarów zwartej zabudowy wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;*

2) istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;

3) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno - krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.„

Na rysunku Studium nr 2 wyznaczono obszary zwartej zabudowy, o których mowa w § 4 ust.1, pkt 1 ww. uchwały.

Otulina Kaszubskiego Parku Krajobrazowego

Dla ochrony środowiska KPK przed negatywnymi wpływami z zewnątrz ustanowiono wokół niego otulinę, której powierzchnia wynosi aktualnie 32 494 ha. Otulina ta zajmuje centralną część gminy Sierakowice, na zachód od obszaru KPK.

3) Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu (GOCHK)

Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu (GOChK) został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 5/94 Wojewody Gdańskiego z 1994 r. na powierzchni 14736 ha obejmuje tereny rolniczo-leśne położone na zachód od kompleksu Lasów Mirachowskich aż do granicy województwa w okolicach Jeziora Mausz. Szczegóły opis zawarto w części tekstowej A rozdz. III.6.3. pkt 3.

Dla obszaru GOChK obowiązuje Uchwała nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. U. Woj. Pomorskiego z dnia 16 sierpnia 2016 r.) poz.2942.

W § 5 ww. uchwały ustalono obowiązujące na obszarach chronionego krajobrazu zakazy odnoszące się między innymi do zagospodarowania przestrzennego:

cyt: *„§ 5.Na obszarach chronionego krajobrazu, wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały, wprowadza się następujące zakazy:*

1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,

2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,

4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacką,

7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno - błotnych,

8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu

wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne - z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej."

W odniesieniu do zakazów zawartych pkt 8, w § 7 ust. 5 ustalono, iż zakazy te nie dotyczą:

cyt: „5.1) *obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,*

2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód,

3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,

4) odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,

5) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowym planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód,

- jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz."

Na rysunku Studium nr 2 wyznaczono obszary zwartej zabudowy, o których mowa w § 7 ust.5 pkt 1 ww. uchwały.

Ponadto w § 7 ust.6 Uchwały nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. podano:

cyt: „ *6. Zakaz, o którym mowa w § 5 pkt 8 nie dotyczy:*

1) lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku,

2) lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnych obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz:

a) obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski),

b) obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny),

- z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych.".

4) *Obszary NATURA 2000.*

Szczegóły opis obszarów zawarto w części tekstowej A rozdz. III.6.3. pkt 4.

a) Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków Lasy Mirachowskie PLB220008.

Obszar specjalnej ochrony ptaków, wyznaczony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007 r.

Obszar obejmuje kompleks lasów o powierzchni 8232,4 ha.

Przedmiot ochrony stanowią gatunki:

- A223 Włochatka Aegolius funereus,
- A067 Gągoł Bucephala clangula.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz.Urz.Woj.Pom. Z 2014 r. poz. 1940) oraz zmieniające je Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 z dnia 6 maja 2014 r. (Dz.Urz. Woj. Pom. Z 2016 r. poz. 2290).

W załączniku nr 2 do Zarządzenia z dnia 16 czerwca 2016 r. określono działania dotyczące ochrony czynnej zwierząt oraz ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania w tym odnoszące się do zagospodarowania przestrzennego:

- *utrzymanie odpowiedniej struktury siedlisk lęgowych poprzez: wyłączenie z użytkowania rębnego pasa o szerokości 50 m wokół jezior, pozostawienie w drzewostanach wszystkich drzew dziuplastych w strefie 50 m wokół jezior. Działanie nie dotyczy drzew zagrażających bezpieczeństwu publicznemu,*
- *ograniczenie presji drapieżników poprzez: a) redukcję populacji norki amerykańskiej przez odstrzał lub odłów i eliminację osobników, b) nielokalizowanie ferm norki amerykańskiej w obrębie obszaru.*

W załączniku nr 2 do Zarządzenia z 16 czerwca 2016 r. zawarto wskazania do zmiany w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, to jest:

- *wprowadzenie do studium zapisów zapewniających nielokalizowanie ferm norki amerykańskiej w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie i w strefie 10 km od granicy tego obszaru w*

granicach opracowania studium.

Wymóg zrealizowano poprzez ustalenie zawarte w rozdz III.1.1. pkt 5 oraz oznaczenie strefy na rysunku nr 2 studium.

b) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220014 Kurze Grzędy

Obszar Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2007 r. , jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty.

Teren objęty ochrona zajmuje powierzchnię 1586,59 ha położony jest częściowo w gminie Sierakowice i częściowo w gminie Kartuzy.

Przedmiotem ochrony są dystroficzne zbiorniki wodne, torfowiska, zbiorowiska leśne: kwaśne buczyny, żyzne buczyny, kwaśne dąbrowy, bory i lasy bagienne.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1842), oraz Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla obszaru NATURA 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz.Urz. Woj.Pom. Z 2017 poz.20).

W Zarządzeniu ani w jego zmianie nie podano wskazań do uwzględnienia w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

c) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220097 Jeziora Kistowskie

Obszar obejmuje trzy jeziora lobeliowe o głębokości 8m - 19m.

W granicach ostoi występują siedliska przyrodnicze: jeziora lobeliowe, torfowiska przejściowe i trzęsawiska.

Do grudnia 2016 r. dla obszaru nie zostało jeszcze wydane Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych.

d) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220027 Staniszewskie Błoto - położony poza granicami gminy Sierakowice.

Obszar położony jest poza granicami gminy Sierakowice, przylega do jej granic w rejonie obrębu Bącka Huta. Obszar obejmuje fragment kompleksu Lasów Mirachowskich, otaczający torfowisko Staniszewskie Błota i jezioro Leśne Oczko w gminie Kartuzy.

Przedmiotem ochrony są: naturalne dystroficzne zbiorniki wodne, torfowiska wysokie, kwaśne buczyny, bory i lasy bagienne.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Staniszewskie Błoto PLH220027 (Dz. Urz. z 2014 r. poz. 2140).

W zarządzeniu nie wskazano wymaganych zmian do Studium uwarunkowań i kierunków

zagospodarowania przestrzennego.

Do podstawowych zagrożeń istniejących i potencjalnych dla ostoi wymienionych w Zarządzeniu należą: zmiana określonych cech siedliska, zaśmiecanie i wydeptywanie, zarastanie przez drzewa i krzewy, gospodarka leśna bez uwzględnienia wymogów ochrony środowiska przyrodniczego, odwadnianie, odnawianie lasu po wycince, usuwanie martwych i umierających drzew, ewolucja biocenotyczna, zmiana składu gatunkowego, sukcesja.

5) Pomniki przyrody

Szczegóły opis pomników przyrody zawarto w części tekstowej A rozdz. III.6.3. pkt 5.

Dla pomników przyrody oraz zespołów przyrodniczo - krajobrazowych mogą być wprowadzone zakazy określone w art. 45 ust.1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody:

cyt: „Ust. 1. W stosunku do pomnika przyrody, stanowiska dokumentacyjnego, użytku ekologicznego lub zespołu przyrodniczo-krajobrazowego mogą być wprowadzone następujące zakazy:

1) niszczenia, uszkadzania lub przekształcania obiektu lub obszaru;

2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

3) uszkadzania i zanieczyszczania gleby;

4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

5) likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno - błotnych;

6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;

7) zmiany sposobu użytkowania ziemi;

8) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

9) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

10) zbioru, niszczenia, uszkadzania roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;

11) umieszczania tablic reklamowych.

Ust.2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

1) prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;

2) realizacji inwestycji celu publicznego po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;

3) zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa;

4) likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych."

6) Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe

Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe zostały powołane w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 59 z 1998, poz. 295).
Szczegóły opis zespołów zawarto w części tekstowej A rozdz. III.6.3. pkt 7.
Na obszarze gminy Sierakowice znajdują się następujące zespoły przyrodniczo - krajobrazowe:
Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Potęgowska"
Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Kamieniecka"
Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Mirachowska"
Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Łeby w KPK" .
Dla zespołów przyrodniczo - krajobrazowych mogą być wprowadzone zakazy określone w art. 45 ust.1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody - podane w pkt.5.

III.3.2. Obszary i obiekty proponowane do objęcia ochroną na podstawie przepisów odrębnych

Na obszarze gminy Sierakowice występują obszary cenne przyrodniczo, wskazane do objęcia ochroną prawną w poniżej wymienionych opracowaniach:

- „Inwentaryzacji i waloryzację przyrodniczą gminy Sierakowice", opracowanej w 1992 r,
- Planie Rozwoju Lokalnego gminy Sierakowice,
- Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice.

1) Projektowane rezerwaty przyrody

a) Przygiełkowy (Skrzeszewski) Moczar (Skrzeszewo, obręb Załakowo)
Projektowany rezerwat florystyczny o powierzchni ok. 4,5 ha - szczegółowy opis zawarto w części tekstowej A - rozdz. III.6.4. pkt.1.

b) Torfowisko nad jez. Junno (obręb Kamienica Królewska)
Projektowany rezerwat torfowiskowy o powierzchni ok. 7 ha - szczegółowy opis zawarto w części tekstowej A - rozdz. III.6.4. pkt.1.

Zgodnie z art. 13 ust.3 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody uznanie za rezerwat obszarów spełniających wymogi art. 13 ust. 1 tejże ustawy następuje następuje w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Zgodnie z ustawą z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody na terenach rezerwatów mogą obowiązywać zakazy zawarte w art. 15, ust. 1 - omówione w rozdz. III.3.1. pkt.1.
Dla obszarów proponuje się stosowanie wymogów jak dla ustanowionych rezerwatów przyrody.

2) Pomniki przyrody

Na terenie gminy na uwagę zasługują liczne stare, okazałe drzewa oraz głazy narzutowe. Okazy drzew w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Sierakowice" (1992) zostały wskazane do objęcia ochroną prawną na podstawie wykonanych pomiarów i oceny przeprowadzonej w terenie.

Okazy drzew oznaczono na rysunku studium nr 2.

Zgodnie z art. 44 ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody ustanowienie pomnika przyrody następuje w drodze uchwały rady gminy.
Dla pomników przyrody mogą być wprowadzone zakazy określone w art. 45 ust.1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody - jak podano w rozdz. III.3.1. pkt.5.
Dla okazów drzew proponuje się stosowanie wymogów jak dla ustanowionych pomników przyrody,

3) Użytki ekologiczne

Na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w granicach gminy Sierakowice wyznaczono 17 obszarów - przede wszystkim zagrożonych mokradeł i torfowisk różnych typów, które wskazano do objęcia ochroną, jako użytki ekologiczne.
Szczegółowy opis zawarto w części tekstowej A - rozdz. III.6.4. pkt.3.
Obszary oznaczono na rysunku nr 2.

Zgodnie z art. 44 ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody ustanowienie użytku ekologicznego następuje w drodze uchwały rady gminy.

Dla użytków ekologicznych mogą być wprowadzone zakazy określone w art. 45 ust.1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
Dla tego terenu proponuje się stosowanie wymogów jak dla ustanowionych użytków ekologicznych.

III.3.3. Inne obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo.

1) Subregionalne korytarze ekologiczne

Przez obszar gminy przebiegają korytarze ekologiczne rangi subregionalnej:

a) korytarz Pradoliny Redy - Łeby (wzdłuż północno-wschodniej granicy gminy);

b) płat ekologiczny Lasów Mirachowskich (z kierunku południowo- wschodniego ku północno - zachodniemu);

c) korytarz ekologiczny prowadzący od miejscowości Podjazy, wzdłuż jeziora Gowidlińskie go i jeziora Święte do połączenia z korytarzem ekologicznym Pradoliny Redy - Łeby;

d) korytarz ekologiczny wzdłuż doliny rzeki Słupi (od Sierakowskiej Huty do Tuchlina).

Zasady ochrony podano w rozdz. III.3.4.pkt 2.

2) Lokalne korytarze ekologiczne i elementy osnowy ekologicznej

Lokalne korytarze ekologiczne tworzą elementy osnowy ekologicznej, do których zalicza się:

a) lasy, zadrzewienia śródpolne, śródpolne zakrzaczenia;

b) aleje drzew, parki, zieleń cmentarną;

c) cieki wodne, rzeki, jeziora, stawy;

d) hydrogeniczne obniżenia terenów, mokradła, trofowiska, otoczenia cieków wodnych i jezior;

e) tereny roślinności zaroślowej i szuwarowej;

f) doliny cieków, w tym dna i zbocza tych dolin oraz obniżenia terenów.

Obszary te wskazane są do wyłączenia z zabudowy.

Zasady ochrony podano w rozdz. III.3.4. pkt 2.

3) Obszary cenne przyrodniczo na obszarze gminy (OCP)

W „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej dla gminy Sierakowice" opracowanej w 1992 r., zlokalizowano również szereg obiektów cennych przyrodniczo - wykaz obszarów podano w części tekstowej A rozdz. III.6.4. pkt. 4.

Obszary wskazuje się do ochrony przed zainwestowaniem - obszary te wskazane są do wyłączenia z zabudowy.

Ponadto, dla otoczenia jeziora Miemino (obręb Łyśniewo) i jeziora Ostrowckie (obręb Borowy Las) w celu ochrony siedlisk i ograniczenia degradacji ustala się:

- wymóg podłączenia istniejącej zabudowy letniskowej do kanalizacji sanitarnej,
- nie dogęszczać i nie powiększać terenów istniejącej zabudowy letniskowej i mieszkaniowej,
- zachować grunty leśne w użytkowaniu leśnym.

Ww. obszary oznaczono na rysunku studium nr 2 jako „obszary cenne przyrodniczo" (OCP).

4) Obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo na obszarze gminy (OCPK)

Obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo obejmują doliny rzek i strefy krawędziowe dolin, dotychczas niezabudowane lub z pojedynczymi siedliskami, stanowiących makrownętrza krajobrazowe, zaliczone są do lokalnych korytarzy ekologicznych.

Obszary te obejmują:

a) dolinę rzeki Słupi, na wschód od miejscowości Tuchlino do miejscowości Sierakowska Huta;

b) dolinę rzeki Puzdrowska Struga, na wschód od miejscowości Puzdrowo;

c) dolinę rzeki Bukowina, na północ od miejscowości Gowidlino, po wschodniej stronie Łyśniewa do miejscowości Skrzeszewo;

d) dolinę rzeki Struga Kamienicka, po południowej stronie miejscowości Kamienica Królewska.

W celu ochrony ich walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu obszary te wskazuje się do zachowania w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym z fragmentami terenów leśnych i zadrzewieniami.

Obszary te wskazane są do wyłączenia z zabudowy za wyjątkiem:

- inwestycji drogowych i infrastruktury technicznej, pod warunkiem iż planowana inwestycja nie spowoduje znaczących zmian w środowisku przyrodniczym i w krajobrazie;
- zabudowy w istniejących siedliskach rolniczych lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie, pod warunkiem dostosowania skalą i formą do istniejących budynków.

Wyklucza się lokalizację inwestycji hodowli zwierząt i drobiu powyżej 20 DJP.

Obszary wskazuje się do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w celu ochrony przed inną niż ustalono zabudową i zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Obszary oznaczono na rysunku studium nr 2 symbolem „obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo".

5) Miejsca widokowe, panoramy krajobrazowe

W przestrzeni gminy Sierakowice występują zarówno rozległe wnętrza otwartego krajobrazu o naturalnych cechach, oraz wnętrza o harmonijnej zabudowie , wkomponowane w przestrzenie przyrodnicze:

a) makro wnętrza krajobrazu dolin rzecznych - wyróżnione w studium jako „obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo" - opisane w pkt.4;
b) makro wnętrza krajobrazu jeziorno - leśnego obejmujące duże powierzchniowo jeziora i otaczające brzegi;
c) makro wnętrza krajobrazu rolniczo - osadniczego w enklawach leśnych obejmujące tereny rolnicze w enklawach leśnych;
d) ciągi widokowe wzdłuż dróg z ekspozycją na doliny rzeczne;
e) miejsca widokowe - omówiono w części tekstowej A rozdz. III.6.9. pkt.2.

Zasady ochrony krajobrazu zawarto w rozdz. III.3.4 pkt.9.

III.3.4. Zasady ochrony systemu obszarów otwartych i kształtowania środowiska

1) Zasady polityki przestrzennej i zagospodarowania przestrzennego

Ustala się następujące zasady polityki przestrzennej i zagospodarowania:

- utrzymanie istniejących form ochrony przyrody, dążenie do poprawy ciągłości przestrzennej systemu obszarów chronionych,
- zachowanie lokalnych korytarzy ekologicznych pomiędzy elementami osnowy ekologicznej

w celu:

- zachowywania przyrodniczej ciągłości przestrzennej,
- zapewnienia trwałości i różnorodności gatunkowej zasobów biosfery oraz stabilności procesów przyrodniczych,
- zapewnienia niezbędnych warunków dla bytowania i wędrówek zwierząt a także wypoczynku i rekreacji ludności,

- stosowanie rozwiązań minimalizujących wpływ inwestycji infrastrukturalnych, przez rozważenie rozwiązań alternatywnych w przypadku kolizji z wartościami przyrodniczymi, kulturowymi i krajobrazowymi, stosowanie kompensacji przyrodniczej w przypadku braku możliwości zastosowania rozwiązań alternatywnych.

2) Zasady ochrony lokalnych korytarzy ekologicznych oraz innych elementów osnowy ekologicznej.

System obszarów otwartych w gminie tworzą elementy przyrodniczo czynne, przenikające obszary rolnicze i zurbanizowane, których istnienie warunkuje utrzymanie równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego, powoduje iż struktura materialna i funkcjonalna jest zróżnicowana oraz urozmaica krajobraz.

Obszary te wymagają ochrony w celu utrzymania różnorodności świata żywego i enklaw ekologicznych oraz utrzymania trwałości oraz czasowej i przestrzennej ciągłości ekosystemów.

Ustala się następujące zasady kształtowania środowiska przyrodniczego płatów i korytarzy ekologicznych:

- zachowanie dna i zboczy dolin w stanie naturalnym,
- zachowanie zadrzewień, alei drzew,
- zachowanie oczek wodnych i torfowisk, trzcinowisk, den i zboczy dolin cieków i obniżeń terenu,
- zachowanie naturalnego charakteru cieków,
- zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemów osnowy ekologicznej,
- zapewnienie niezbędnych warunków dla bytowania i wędrówek zwierząt,
- zachowanie istniejących i tworzenie nowych powiązań między różnorodnymi terenami zieleni, terenami otwartymi oraz wodami powierzchniowymi.

W odniesieniu do zadrzewień ustala się:

- pielęgnację i rewaloryzację (przywrócenie drzewostanu do naturalnych warunków siedliskowych),
- włączenie tych terenów do zieleni urządzonej,

- zagospodarowanie na funkcje rekreacyjne terenów do nich przyległych,
- wprowadzenie powiązań ekologicznych (połączenia zielenią) z innymi terenami systemu przyrodniczego.

W odniesieniu do terenów hydrogenicznych, łąkowych, torfowiskowo - bagiennych obejmujących otoczenie cieków wodnych i zbiorników wodnych, tereny podmokłe i zatorfione obniżenia terenu w obszarach rolniczych, ustala się:

- w maksymalnym zakresie zachować w stanie naturalnym, jako tereny bezinwestycyjne i nie poddawać ich gospodarce ornej,
- powiązać z innymi rozproszonymi terenami zieleni (zadrzewieniami, zakrzaczeniami, terenami hydrogenicznymi) lub poprzez zalesienia (ukształtowanie połączeń ekologicznych).

W odniesieniu do lasów ustala się ich pielęgnację i ochronę zachowawczą, poprzez:

- pielęgnację i rewaloryzację (przywrócenie drzewostanu do naturalnych warunków siedliskowych),
- wprowadzenie powiązań ekologicznych (wprowadzenie zadrzewień, zakrzaczeń, zalesień), pomiędzy rozdrobnionymi terenami leśnymi,
- dopuszczenia przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne podano w rozdz. III.11.2.

W odniesieniu do obszarów rolniczych zasady gospodarowania podano w rozdz.III.11.1.

3) Zasady wzbogacenia środowiska przyrodniczego gminy

a) utworzenie połączeń ekologicznych pomiędzy terenami hydrogenicznymi, otoczeniem cieków wodnych, podmokłymi obniżeniami terenu, lasami, terenami zadrzewionymi (po szczegółowym rozpoznaniu na etapie sporządzania MPZP) które należy:
   - wykluczyć z lokalizacji budynków,
   - zagospodarować na funkcje zieleni (zieleni parkowej, naturalnej lub jako element zieleni na terenie działek budowlanych) lub dróg (ze wskazaniem wprowadzenia zadrzewień, placów),
   - powiązać z innymi systemami zieleni (zadrzewieniami, zakrzaczeniami),
   - zachować zmienność siedlisk i typów środowiska,
   - ograniczyć przegrody przestrzenne i minimalizować ich negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego.

   Tereny zalecane do ukształtowania połączeń ekologicznych oznaczono na rysunku nr 2 studium.

b) wprowadzenie zalesień, zadrzewienia i zakrzaczenia zboczy dolin i najsłabszych gruntów rolnych;

c) wprowadzenie zadrzewień i zakrzaczeń wzdłuż brzegów cieków;

d) ograniczenie przegród antropogenicznych w korytarzach ekologicznych, wzbogacenie przyrodnicze istniejących przegród, nietworzenie nowych przegród.

4) Zasady ochrony przed hałasem

Do głównych źródeł wpływających na pogorszenie warunków akustycznych na terenie gminy należą: ruch komunikacyjny na drogach wojewódzkich i powiatowych.
Ograniczenie hałasu komunikacyjnego możliwe będzie po modernizacji dróg wojewódzkich.

5) Promieniowanie elektromagnetyczne

Przez obszar gminy Sierakowice przebiega linia energetyczne wysokich napięć 110 V relacji GPZ Kościerzyna - GPZ Sierakowice, która jest źródłem promieniowania elektromagnetycznego. Planowana jest budowa nowej linii elektroenergetycznej 110 kV relacji Bytów - linia Kościerzyna - Sierakowice oraz napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV: GPZ Żarnowiec - GPZ Sierakowice[6]

Wzdłuż linii napowietrznych 110 kV zarządca sieci ENERGA OPERTAOR SA zaleca uwzględnienie pasa ograniczeń o szerokości 40m (po 20 m od osi linii).
Zagospodarowanie w pasie ograniczeń należy uzgodnić z zarządcą linii. Promieniowanie elektromagnetyczne występuje na dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludzi.
W gminie Sierakowice zlokalizowane są stacje bazowe telefonii komórkowej: jedna stacja w Gowidlinie i dwie stacje w Sierakowicach.
Promieniowanie elektromagnetyczne występuje na dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludzi.

6) Zasady ochrony wód

Wody rzek i jezior podlegają ochronie przed zanieczyszczeniami i wprowadzeniem do jej wód nieoczyszczonych ścieków.

7) Zasady ochrony powietrza

Zmniejszenie emisji zanieczyszczeń możliwe będzie po przeprowadzaniu gazyfikacji gminy oraz powszechne stosowanie niskoemisyjnych i nieemisyjnych źródeł ciepła. Zaleca się propagowanie stosowania odnawialnych źródeł energii.

8) Zasady ochrony powierzchni ziemi

Ustala się wymóg rekultywacji wyrobisk poeksploatacyjnych w kierunku inwestycyjnym (zalecane funkcje sportu i rekreacji), leśnym lub rolniczym z ukształtowaniem ich w sposób zbliżony do naturalnego.

---

6 *Zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*

Tereny zagrożonych ruchami masowymi - o spadkach powyżej 20% i punkty związane z erozją powierzchniową o rozciągłości powyżej 05,km należy wykluczyć z zabudowy i podejmować działania ochronne w celu ograniczenia procesów erozyjnych.

9) Zasady ochrony krajobrazu

Zadania polityki przestrzennej w zakresie ochrony krajobrazu:

- zachowanie i eksponowanie najwartościowszych zespołów i fragmentów krajobrazu, panoram widokowych i wnętrz krajobrazowych jako najbardziej wartościowych elementów tożsamości regionu;
- kształtowanie nowych walorów krajobrazowych, w tym odtworzenie krajobrazów zdegradowanych oraz przeciwdziałanie procesom stwarzających zagrożenie utraty walorów krajobrazach;
- ochrona przestrzeni o specyficznych i unikatowych walorach krajobrazowych.

Zasady polityki przestrzennej w zakresie ochrony krajobrazu:

- ochrona i zachowanie przedpola ekspozycji z miejsc i ciągów i widokowych przez:
  - ograniczenie wprowadzania zabudowy, zalesień, zadrzewień, reklam wielkoformatowych i innych przekształceń, ochronę charakterystycznych akcentów i dominant, poprawę ich wyeksponowania,
  - nie lokalizowanie nowych zespołów zabudowy na przedpolu ekspozycji widokowo - krajobrazowej iw strefach wglądów krajobrazowych,
  - ochronę elementów ekspozycji krajobrazowej w postaci punktów widokowych przez zapewnienie trwałej dostępności (urządzenie miejsc widokowych),
  - ograniczenie wprowadzania obcych krajobrazowo elementów i form zagospodarowania antropogenicznego oraz dewastowania i przekształcania elementów przyrodniczych krajobrazu,
  - ochronę wodnych platform widokowych przez zachowanie naturalnych i antropogenicznych walorów krajobrazowych; osłona krajobrazowa infrastruktury rekreacyjnej nad brzegami jezior.

III.3.5. Wytyczne określenia zasad ochrony środowiska wynikające z potrzeb ochrony środowiska.

Zgodnie z art. 72 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska ustala się następujące wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wynikające z potrzeb ochrony środowiska:

a) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy ustalić programu racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin oraz racjonalnego gospodarowania gruntami, między innymi poprzez:
   - ustalenie wskaźników zabudowy na terenach inwestycyjnych,
   - ustalenie zasad rekultywacji terenów zdegradowanych (powyrobiskowych);

b) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić obszary występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż, poprzez ustalenie:
   - granic terenów i obszarów górniczych,
   - terenów wstępnie rozpoznanych złóż, wskazanych do eksploatacji;

c) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy rozwiązać w sposób kompleksowy problemy zabudowy wsi, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni - według zasad podanych w części tekstowej rozdz. III.6.2;

d) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej według zasad podanych w części tekstowej rozdz.III.11.1;

e) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić ochronę walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych - według zasad podanych w części tekstowej B. rozdz.III.3.4. pkt.9;

f) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić wymogi w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom - według zasad podanych w części tekstowej B. rozdz.III.12.2;

g) w miejscowych planach miejscowych należy uwzględnić inne potrzeby w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi - według zasad podanych w części tekstowej B. rozdz.III.3.4;

h) przy przeznaczaniu terenów na poszczególne cele oraz przy określaniu zadań związanych z ich zagospodarowaniem w strukturze wykorzystania terenu, ustalić należy proporcje pozwalające na na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia - według zasad podanych w części tekstowej rozdz.III.1.3.;

i) w planach miejscowych dla terenów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka, klęsk żywiołowych oraz ruchów masowych ziemi należy ustalić sposób ich zagospodarowania - według zasad podanych w części tekstowej rozdz.III.12.2.

III.3.6.Zasady ochrony uzdrowisk

Na obszarze gminy Sierakowice nie występują obszary ani obiekty uznane za uzdrowiska na podstawie ustawy z dnia 4 marca 2011 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych oraz niektórych innych ustaw.

III.4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

III.4.1. Gminny program opieki nad zabytkami

Gmina Sierakowice jest gminą charakteryzującą się bogatym, zróżnicowanym krajobrazem zarówno przyrodniczym jak i kulturowym. Układy przestrzenne wsi z zabytkową zabudową stanowią ostoję tradycji kaszubskiej i są atrakcyjnym elementem sprzyjającym rozwojowi turystyki.

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ochrona zabytków polega przede wszystkim na podejmowaniu przez organy administracyjne działań mających na celu:

- zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie,
- zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków,
- udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków,
- przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę,
- kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków,
- uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

Art. 19 ust 2 ustawy Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami stanowi:

> *cyt: „W przypadku gdy gmina posiada gminny program opieki nad zabytkami, ustalenia tego programu uwzględnia się w studium i planie..".*

Gmina Sierakowice posiada Gminną Ewidencję Zabytków oraz „PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI DLA GMINY SIERAKOWICE NA LATA 2014-2018" [7] - przyjęty uchwałą nr IX/106/15 Rady Gminy Sierakowice

7 *Autor: Piotr Najmajer.*

z dnia 25 czerwca 2015 r.
W "Programie Opieki nad Zabytkami dla gminy Sierakowice na lata 2014-2018", ustalono iż głównym celem i kierunkiem działania w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego na terenie gminy powinno być:

- utrwalanie układu przestrzennego Sierakowic oraz okolicznych wsi,
- dbałość o zachowanie historycznej substancji, poprzez poprawę stanu obiektów zabytkowych i uporządkowanie przestrzeni publicznej. Ważnym jest również wykorzystanie dziedzictwa kulturowego dla promocji turystycznej rejonu oraz utrwalenia tożsamości lokalnej mieszkańców.

III.4.2. Obszary i obiekty chronione na podstawie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, formami ochrony zabytków są:

1) wpis do rejestru zabytków;
2) uznanie za pomnik historii;
3) utworzenie parku kulturowego;
4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

1) Obiekty i obszary wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego

Występujące na obszarze gminy Sierakowice zabytki nieruchome (1 obiekt) i stanowiska archeologiczne (5 obszarów) wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego zostały szczegółowo omówione w części tekstowej A, pkt. III.7.2.

Lokalizacja zabytków nieruchomych i zabytków archeologicznych została pokazana na rysunkach studium nr 1 i 2.

Przy prowadzeniu nowych działań w obiektach, obszarach lub w ich rejonie należy zapewnić spójność kompozycyjną i funkcjonalną. Zasady ochrony ww. zabytków regulowane są ustawą z dnia 3 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz przepisy odrębne.

Wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

Prowadzenie wszelkich działań na terenie obiektów i obszarów (zabytków nieruchomych i archeologicznych) oraz w och bezpośrednim sąsiedztwie , zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wymaga pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora

Zabytków.

2) Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw

Park kulturowy został szczegółowo omówiony w części tekstowej A, rozdz. III.7.3.

Lokalizacja parku kulturowego została pokazana na rysunkach studium nr 1 i 2.

Zgodnie z uchwałą Rady Gminy nr XLVIII/384/06 z dnia 24.10.2006 r. w sprawie ochrony oraz zakazów i ograniczeń na terenie Parku Kulturowego "Ośmiu Błogosławieństw" na terenie parku:

a) zabrania się wykonywania prac, które mogą prowadzić do:

- *degradacji utrwalonego historycznie układu przestrzennego,*
- *naruszania istniejących linii zabudowy, gabarytów i form, jeśli nie wynika to z założeń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru wsi Sierakowice,*
- *deformacji kompozycji urbanistycznej poprzez zakłócenia osi widokowych i wglądów na zabytek i z zabytku,*
- *zmiany formy architektonicznej zabytków, ich wystroju i wyposażenia stylowego, o ile nie wynika to z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,*
- *zmiany nawierzchni, oświetlenia placów i ulic oraz iluminacji budynków, o ile nie wynika to z założeń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,*
- *okresowego naruszenia funkcjonalnego i kompozycyjnego układu zieleni wymagają uzgodnienia z zarządcą parku,*
- *zmiany historycznej funkcji i zabytkowego wyposażenia obiektów, potwierdzonych wpisem do rejestru zabytków, bez zgody właściwych służb konserwatorskich.*

b) wprowadza się następujące zakazy i ograniczenia dotyczące wykonywania robót budowlanych, dla których wymagane jest uzyskanie pozwolenia na budowę zgodnie z zatwierdzonym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla obszaru wsi Sierakowice:

- *zakazuje się dokonywania przekształceń budynków zmiany form dachów, nadbudowy oficyn do wysokości przewyższających budynek frontowy, jeśli nie wynika to z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i z założeń konserwatorskich,*
- *pozwolenie na rozbiórkę obiektu budowlanego może być wydane jedynie w sytuacjach wyjątkowych, jeżeli jego stan techniczny zagraża bezpieczeństwu,*
- *budowa nowego obiektu na miejscu rozebranego winna być połączona z obowiązkiem odtworzenia formy historycznej obiektu, o ile zezwalają na to ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,*
- *lokalizacja trwale związanych z gruntem stałych obiektów handlowych i wiat możliwa jest w miejscach określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla*

obszaru wsi Sierakowice,

- *w postępowaniach o wydanie pozwolenia na budowę dla adaptacji poddaszy, w celach mieszkalnych lub użytkowych, połączonej ze zmianą geometrii dachu lub wprowadzeniem doświetlenia wymaga się wykonania analizy widokowej, zaopiniowanej przez właściwe służy,*
- *w postępowaniach o wydanie pozwolenia na budowę, dotyczących wykonania wejścia do piwnicy od strony Parku wymagane jest uzgodnienie oprawy architektonicznej projektu z zarządcą parku,*
- *dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania lokali mieszkalnych na użytkowe na zasadach określonych w prawie budowlanym.*

W celu realizacji zadań związanych z ochroną parku kulturowego rada gminy może utworzyć jednostkę organizacyjną nim zarządzającą.

Ochrona parku kulturowego powinna również przewidywać możliwość stwarzania specjalnych porozumień między gminą (zarządem parku) a właścicielami terenu w zakresie zachowania i wzbogacenia atrakcyjności krajobrazu parku.

3) Zabytki nieruchome znajdujące się w Gminnej Ewidencji Zabytków i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków

Zabytki nieruchome znajdujące się w Gminnej Ewidencji Zabytków i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków szczegółowo omówiono w części tekstowej A pkt. III.7.4.

Wykaz zabytków zawarto w części tekstowej A rozdz. VI załącznik nr II.

Wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Ochrona obiektów znajdujących się w Gminnej Ewidencji Zabytków powinna polegać na:

- konserwacji i ochronie historycznych cech budynku tj.: bryły, kształtu dachu, kompozycji elewacji, charakterystycznego podziału stolarki okiennej i drzwiowej, detalu architektonicznego, kolorystyki itp.,
- zakazie lokalizowania inwestycji zasłaniających ekspozycję obiektów,
- przerabianiu, odnawianiu, rekonstruowaniu, konserwowaniu, zabudowywaniu wyłącznie po wcześniejszym uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Dopuszcza się rozbiórkę istniejących budynków będących w złym stanie technicznym po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego konserwatora zabytków.

4) Stanowiska archeologiczne

Wykaz stanowisk archeologicznych ujętych w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków oraz wskazanych do ochrony zawarto załącznik nr III w części tekstowej A, rozdz. VI.

Lokalizacja stanowisk archeologicznych została pokazana na rysunkach nr 1 i 2 studium.

Sposób i zakres ochrony stanowisk archeologicznych ustala się na podstawie zapisów aktów prawa miejscowego (miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego) w oparciu o ustawę z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

III.4.3.Obszary o wartościach kulturowych wskazane do ochrony

1) Strefy ochrony konserwatorskiej

Strefy ochrony konserwatorskiej należy wyznaczyć:

- wokół dobrze zachowanych historycznych zespołów ruralistycznych wsi z historyczną zabudową w miejscowościach: Bącka Huta, Gowidlino, Kamienica Królewska, Łyśniewo Sierakowickie, Mojusz, Paczewo, Puzdrowo, Sierakowice, Szopa, Tuchlino, Załakowo (zespoły ruralistyczne zostały szczegółowo omówione w części tekstowej A rozdz. pkt. III.7.5 i oznaczone na rysunku studium nr 2),
- wokół zespołów folwarcznych w Sierakowicach, Tuchlinie, Gowidlinie, opisane w części A rozdz. III.7.5 i oznaczone na rysunku studium nr 1 nr 2 .

Granice stref należy uszczegółowić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, formą ochrony prawnej jest ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego poprzez ustanowienie stref ochrony konserwatorskiej historycznych zespołów ruralistycznych i stref ich ekspozycji oraz zespołów folwarcznych.

W obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (miejscowości: Sierakowice, Gowidlino) zostały ustalone strefy ochrony konserwatorskiej a dla pozostałych miejscowości należy je ustalić przy sporządzeniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W strefach ochrony konserwatorskiej zespołów ruralistycznych i zespołów folwarcznych postuluje się następujące zasady ochrony:

- utrzymanie zasadniczych elementów historycznego układu komunikacyjnego (zespołach folwarcznych zachowanie dziedzińca) oraz rozplanowania i struktury przestrzennej,
- zachowanie i kontynuowanie historycznej kompozycji przestrzennej, układów zabudowy, dróg, zieleni wysokiej, budynków; lokowanie nowej zabudowy wzdłuż historycznych dróg oraz wzdłuż nowych dróg wpisujących się w teren z uwzględnieniem ukształtowania i wartości

historycznego układu,

- zabudowa działek w sposób stanowiący kontynuację wykształconej tradycji,
- kontynuowanie historycznej linii zabudowy,
- zakazu lokalizacji nośników reklamowych, za wyjątkiem szyldów i tablic reklamowych związanych z działalnością prowadzoną w granicach działki,
- rewaloryzacja budynków o historycznej wartości z poszanowaniem historycznej formy architektonicznej, skali, formy elewacji, stolarki okiennej i drzwiowej, kolorystyki itp.,
- nowe budynki winny posiadać formy nawiązujące do form historycznych występujących w obrębie historycznego zespołu,
- ochrona historycznych elementów małej architektury: kapliczek, krzyży wraz z otaczającym je starodrzewem,
- nakaz ochrony i uzupełnienia historycznej zieleni.

Dla stref ochrony konserwatorskiej zaleca się:

- sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z ustaleniem zasad ochrony i lokalizacji nowej zabudowy na podstawie analiz historycznych, krajobrazowych oraz analiz ekspozycji; ustalenie stref ochrony ekspozycji historycznych zespołów w celu ochrony ich panoram i wglądów,
- ustalenie zakazu sytuowania reklam wielkoformatowych, budowli zasłaniających cenną ekspozycję lub panoramę wsi powodując obniżenie jej walorów krajobrazowych,
- ustalenie zakazu lokalizacji dominant wysokościowych,
- stosowanie form architektonicznych (w tym ogrodzeń) oraz materiałów budowlanych i kolorystyki zgodnych z tradycją budowlaną regionu.

Dla nowej zabudowy w strefach ochrony konserwatorskiej ustala się:

- nakazu kontynuacji w nowej zabudowie występujących historycznych tradycji budowlanych, wykluczenie lokalizacji zabudowy o gabarytach dominujących w stosunku do zabudowy historycznej w sąsiedztwie,
- utrzymanie skali i proporcji budynków odpowiadających formom budynków zabytkowych występujących na danym terenie z uwzględnieniem historycznych tradycji i historii miejsca takich jak: liczba kondygnacji, skala, gabaryty, formy dachów, sposób usytuowania (formy budynków zabytkowych opisano w części tekstowej A rozdz.III.7.5), w tym:
  - poziom posadowienia względem terenu - nie wyżej jak 0,5-0,6m npt,
  - dostosowanie usytuowania budynków do topografii, ukształtowania, rzeźby terenu,
  - proporcje kondygnacji nadziemnej do kubatury poddasza z uwzględnieniem kąta nachylenia połaci dachu (nachylenia w przedziale 10-50 stopni),
  - proporcje rzutu głównej bryły, zbliżone do modułu 1:1,5 do 1:2,5,

- stosowanie tradycyjnych materiałów, jak : cegła licowa, kamień (fundamenty, budynki gospodarcze), drewno (konstrukcje, wykończenia), tynki, ceramiczne pokrycia dachów itp.

Wokół historycznych zespołów ruralistycznych wyznacza się strefy ochrony ekspozycji , mające na celu zabezpieczenie właściwego eksponowania historycznego zespołu zabudowy i zabytkowych obiektów.

W strefach ochrony ekspozycji postuluje się ustalenie:

- zakazu sytuowania zalesień, reklam wielkoformatowych,
- zakaz lokalizacji budynków oraz budowli przesłaniających ekspozycję - widok na zespół zabudowy wsi i jej panoramę lub powodujących obniżenie walorów krajobrazowych.

2) *Pomniki pamięci narodowej*

Na terenie gminy znajdują się pomniki - miejsca pamięci narodowej:

- pomnik z tablicą upamiętniającą miejsce mordu więźniarek obozu koncentracyjnego w Stutthofie w 1945 r. na Cygańskiej Górze wieś Ciechomie,
- obelisk upamiętniający śmierć partyzantów z Gryfa Pomorskiego w walce z okupantem w styczniu 1944 r. w Kamienicy Królewskiej,
- kaplica z tablicą pamiątkową w Sierakowicach. pomnik z tablicą upamiętniającą bohaterów z parafii Sierakowice poległych za wolność ojczyzny w latach 1914 -1920, z godłem i figurą Matki Boskiej w miejscowości Sierakowice.

Pomniki pamięci narodowej wymagają bezwzględnego zachowania. Do podstawowych zadań gminy należy zapobieganie zagrożeniom mogącym powodować ich dewastację bądź zniszczenie.

Ustalenia dotyczące ochrony pomników pamięci narodowej należy ująć w miejscowych panach zagospodarowania przestrzennego.

3) *Historyczne cmentarze*

Historyczne cmentarze zostały szczegółowo omówione w części tekstowej A rozdz. III.7.8.

Zaleca się prace inwentaryzacyjne oraz konserwatorskie a także ochronę zabytkowych cmentarzy przed dalszą degradacją, dewastacją i coraz częstszymi kradzieżami.

Ustalenia dotyczące ograniczeń związanych z ochroną historycznych cmentarzy należy ująć w miejscowych panach zagospodarowania przestrzennego.

Proponowane zasady ochrony:

- ochrona miejsc lokalizacji cmentarzy jako miejsca kultu i tradycji,
- ochrona zieleni cmentarnej,
- ochrona ogrodzeń i zachowanych pomników.

Zaleca się prace inwentaryzacyjne oraz konserwatorskie a także ochronę zabytkowych cmentarzy przed

dalszą degradacją, dewastacją i coraz częstszymi kradzieżami.

Ustalenia dotyczące ograniczeń związanych z ochroną historycznych cmentarzy należy ująć w miejscowych panach zagospodarowania przestrzennego.

III.5.Kierunki rozwoju systemów komunikacji

III.5.1.Kierunki rozwoju systemu drogowego

Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowane są dwie drogi wojewódzkie, prowadzące przez gminę na odcinkach ok. 32 km:

a) droga wojewódzka nr 211 relacji[8]: Nowa Dąbrowa - Czarna Dąbrówka - Puzdrowo - Sierakowice- Kartuzy- Żukowo; na odcinku Kartuzy- Puzdrowo droga klasy G, na pozostałym odcinku klasy Z; planowana rozbudowa drogi wojewódzkiej na odcinkach: zachodnia granica powiatu kartuskiego - Puzdrowo (do skrzyżowania z DW 214) oraz Mojusz - wschodnia granica gminy Sierakowice; Celem inwestycji jest dostosowanie parametrów technicznych drogi do klasy Z lub G (w zależności od odcinka), podniesienie nośności drogi do 115 kN oraz poprawa bezpieczeństwa i warunków ruchu drogowego;

b) droga wojewódzka nr 214, relacji Łeba - Lębork - Sierakowice - Puzdrowo - Kościerzyna - Warlubie; droga klasy G;

Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowanych jest 9 dróg powiatowych o długości ok. 34,3 km oraz 135 dróg gminnych o długości ok. 202 km.
Istniejący układ drogowy szczegółowo omówiono w części tekstowej A, pkt. III.15.1.

Oprócz rozbudowy drogi wojewódzkiej nr 211 w gminie wdrażane są następujące projekty dotyczące rozbudowy bądź modernizacji dróg:

- remont ul. Słupskiej w Sierakowicach na odcinku ok. 200 m wraz z odnogą o długości ok.50 m,
- remont ul. Kościerskiej w miejscowości Sierakowice,
- remont ul. Mickiewicza w miejscowości Sierakowice,
- budowa drogi gminnej w miejscowości Migi na odcinku ok. 600 m o nawierzchni bitumicznej.

Dla poprawy warunków obsługi komunikacyjnej w miejscowości Sierakowice i poprawy warunków bezpieczeństwa w centrum Sierakowic rekomenduje się budowę obwodnicy Sierakowic mającą na celu odciążenie ruchu kołowego w centrum miejscowości.
Trasa obwodnicy została wskazana:

- na odcinku wschodnim - od DW nr 211 w miejscowości Sosnowa Góra do linii kolejowej nr 229, zgodnie z przebiegiem ustalonym w obowiązującym MPZP Sierakowic; w miejscu skrzyżowania z linią kolejową nr 229 postuluje się przejazd dwupoziomowy,

8 *Zgodnie z wnioskiem Zarządu Dróg Wojewódzkich w Gdańsku złożony do studium pismo znak: 5.440.54.2014.HS l.dz. 1/211 z dnia 23.07.2014 r*

- na odcinku północnym - od linii kolejowej nr 229 do DW nr 214 w miejscowości Karczewko, przez rejon rozwoju 11.4,
- na odcinku zachodnim - od DW nr 211 w miejscowości Karczewko do DW nr 214 w miejscowości Puzdrowo.

Rekomenduje się przedłużenie trasy obwodnicy w kierunku południowym z obejściem miejscowości Puzdrowo od strony wschodniej.
Obwodnicy Sierakowic i Puzdrowa proponuje się nadać klasę drogi głównej (G).

Wskazane działania dla poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego i komfortu zarówno mieszkańców jak i pozostałych użytkowników:

- sukcesywna modernizacja dróg gminnych,
- budowa chodników (co najmniej jednostronnych),
- budowa zatok autobusowych itp.

Ponadto niezbędne będzie uzupełnianie istniejących systemów drogowych wraz z rozwojem terenów inwestycyjnych. Uznaje się za celowym kształtowanie nowej zabudowy w sposób rozważny, w maksymalnym stopniu wykorzystujący istniejącą infrastrukturę drogową i techniczną.
Ilość nowych połączeń komunikacyjnych będzie uwarunkowana stopniem urbanizacji i koniunkturą gospodarczą.

III.5.2.Kierunki rozwoju infrastruktury kolejowej

Przez teren gminy Sierakowice przebiega nieczynna linia kolejowa Pruszcz Gdański - Łeba nr 229 o znaczeniu lokalnym o długości ok. 135 km. Linia na całej swojej długości jest jednotorowa, normalnotorowa niezelektryfikowana.
Na terenie gminy Sierakowice znajdują się trzy nieczynne, istniejące stacje i przystanki kolejowe: w Sierakowicach, w Kamienicy Królewskiej oraz w Mojuszu.
We wrześniu 2014 r. przedstawiciele powiatów kartuskiego, lęborskiego, wejherowskiego, Miasta Lębork, gminy Chmielno, gminy Sierakowice (lider), gminy Linia, gminy Łęczyce, a także Lotos Kolej i PKP PLK podpisali porozumienie o wykonaniu studium rewitalizacji linii kolejowej Kartuzy - Lębork.
Jest to kolejny krok do ponownego uruchomienia kolei, które ma na celu zobrazowanie kosztów inwestycji i uzasadnienie jej realizacji.
Planowana jest rewitalizacja i przebudowa linii kolejowej nr 229 na odcinku Kartuzy - Sierakowice[9].
Rewitalizacja i modernizacja linii kolejowej nr 229 na odcinku Kartuzy - Sierakowice znajduje się na liście projektów objętych Krajowym Programem Kolejowym do 2023 r.(projekt lipiec 2016 r.) pod nazwą: *„Rewitalizacja odcinka linii kolejowej nr 229 Kartuzy - Sierakowice"*
Planowana jest rewitalizacja budynku dworca kolejowego w Sierakowicach a przy przystanku kolejowym w Sierakowicach planowana jest realizację węzła integracyjnego jako miejsca zintegrowanej lokalizacji

9 *Inwestycja zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030.*

środków transportu publicznego - przystanku kolejowego, przystanku autobusowego oraz parkingów dla samochodów osobowych; może być połączony z usługami handlu i gastronomii. Do węzła integracyjnego powinny prowadzić rowerowe trasy dojazdowe.
W Studium proponuje się również rewitalizację pozostałych przystanków: w Mojuszu i w Kamienicy Królewskiej (po rewitalizacji odcinka linii kolejowej Sierakowcie - Lębork), oraz lokalizację węzłów integracyjnych również przy przystankach Mojusz i Kamienica Królewska.

III.5.3.Kierunki rozwoju transportu publicznego

Istniejący transport publiczny został szczegółowo omówiony w części tekstowej A, pkt. III.15.3.
Transport publiczny zapewniony jest wyłącznie przez połączenia autobusowe.
Planowana jest rewitalizacja i przebudowa linii kolejowej nr 229 szczegółowo omówiona powyżej w punkcie III.5.2, która w znaczny sposób poprawiłaby jakość przemieszczania się do Kartuz, Aglomeracji Trójmiejskiej i Lęborka.
Proponuje się uruchomienie nowych połączeń autobusowych celem poprawy komfortu poruszania się zarówno mieszkańców jak i turystów.
Zgodnie z Planem Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Gminy Sierakowice na lata 2016 - 2026 (opracowanie 29.02.2016 r.) planowane jest uruchomienie lini powiatowej: Sierakowice - Szklana - Wygoda Łączyńska (linia U 19); Kartuzy - Miechucino - Sierakowice - Szklana - Leszczynki - Kamienica Szlachecka - Borucini - Wygoda - Mieczucino.
W wariancie „rozwojowym" planuje się wzrost liczby połączeń na liniach gminnych o ok. 40%, w tym wprowadzenie połączeń w soboty, niedziel i święta.

III.5.4. Kierunki rozwoju szlaków turystycznych

1) Trasy rowerowe

a) Regionalne trasy rowerowe, uwzględnione w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego:

- TRASA ROWEROWA Nr 125[10]: Kartuzy - Chmielno - Sierakowice - Czarna Dąbrówka - Potęgowo - Damnica - Główczyce - Smołdzino,
- TRASA ROWEROWA Nr 137[11] (KASZUBSKA TRASA ROWEROWA): Żukowo(m) - Przodkowo - Chmielno (odnoga) - Kartuzy - Sierakowice - Ceromin (gm. *Czarna* Dąbrówka) - Pomysk (gm. Bytów) - Parchowo - Sulęczyno - Stężyca - Somonino - Żukowo - Żukowo (m),
- TRASA ROWEROWA NR 139[12]: Luzino - Linia - Kamienicki Młyn (gm.Sierakowice);

b) Lokalne trasy rowerowe

Na terenie gminy, z inicjatyw społecznych, wytyczono szereg innych tras rowerowych mających

10 *Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
11 *T rasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
12 *Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*

znaczenie dla mieszkańców i wykazującymi się cennymi wartościami przyrodniczymi i kulturowymi.

Jest to trasa: „SZLAKIEM REZERWATÓW PRZYRODY"[13]

Szlak rozpoczyna się w miejscowości Mojusz, biegnie w kierunku Mojuszewskiej Huty, przed którą skręca w leśną drogę i dochodzi do rezerwatu „Żurawskie Chrusty", z rezerwatu zmierza leśnym traktem w kierunku południowo-zachodnim, dalej drogą w kierunku Mirachowa do Jeziora Bukowskiego i do rezerwatu florystycznego „Jezioro Turzycowe" i do rezerwatu „Kurze Grzędy". W drodze powrotnej biegnie przez miejscowości: Bącka Huta i Szopa, aż ostatecznie dociera do punktu startowego w Mojuszu.

Szlak realizowany będzie w formie: ciągów pieszo-rowerowych wzdłuż istniejących dróg publicznych lub wydzielonych ścieżek rowerowych.

2) Trasy piesze[14]

b) Regionalne szlaki piesze

Regionalne trasy turystyczne (znakowane szlaki piesze turystyczne Województwa Pomorskiego w gestii Oddziału Regionalnego PTTK w Gdańsku) w gminie Sierakowice:

- „SZLAK KASZUBSKI" (czerwony): Sierakowice - Kamienica Królewska - do Kamienickiego Młyna, następnie Kartuzy - Gołubie - Olpuch-Wdzydze; jego całkowita długość wynosi 130,65 km z czego w gminie Sierakowice znajduje się 11,4 km,
- „SZLAK KRĘGÓW KAMIENNYCH" (zielony): Sierakowice - Tuchlino - Lipusz - Czarną Wodę; jego całkowita długość wynosi 94,35 km z czego w gminie Sierakowice znajduje się 7,15 km.
- „SZLAK WZGÓRZ SZYMBARSKICH" (czarny): Sierakowice - Bącka Huta - Bącz- Mojusz i dalej w kierunku południowym; -jego całkowita długość wynosi 121,55 km z czego w gminie Sierakowice znajduje się 17,4 km.

c) Lokalne szlaki piesze

- „OKOLICE MOJUSZA" - ścieżka o długości około 12 km biegnie przez miejscowości: Mojusz, Mojuszewska Huta i Bącka Huta. Trasa rozpoczyna się w rezerwacie przyrody „Żurawskie Chrusty". Następnie po przejściu torów kolejowych oraz szosy na trasie Kartuzy-Sierakowice szlak zmierza w kierunku północnym. Kolejno biegnie obok Jeziora Bukowskiego oraz leśniczówki „Wygoda",
- ŚCIEŻKA EKOLOGICZNA W MOJUSZU „POZNAĆ I ZROZUMIEĆ LAS" - o długości długość 1,8 km, została dofinansowana ze środków Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Gdańsku. Zlokalizowana jest całościowo w miejscowości Mojusz,
- ŚCIEŻKA PRZYRODNICZA o długości 10 km, prowadząca od Sierakowice przez Ciechomie do Kamienicy Królewskiej. Wzdłuż ścieżki zlokalizowano 8 Tablic informacyjnych opisujących:

13 *Na podstawie „Przewodnika po ścieżkach ekologicznych i regionalnych powiatu kartuskiego" PODIDN w Kartuzach, 2004 r.*
14 *Nieoznaczone na rysunkach Studium*

pomnik Królowej Korony Polskiej z 1930r., pomnik ofiar marszu śmierci więźniarek obozu w Stutthofie w 1945 r., na Cygańskiej Górze, cmentarz ewangelicki, dolina Czarnej Wody, Jezioro Kamienickie, miejsce śmierci partyzantów i ołtarz Papieski.

Ponadto w programach i inicjatywach w gminie Sierakowice planowane jest utworzenie odnogi od Drogi św. Jakuba tzw. Pętli Sierakowickiej, stanowiącej alternatywę dla jej lęborskiego odcinka. Sierakowicka Droga św. Jakuba (Pętla Sierakowicka) o długości 27,5 km miałaby biec na odcinku Mirachowo -Linia (lub Linia - Sierakowice - Mirachowo) a jej główne atrakcje stanowiłyby: Park kulturowy Ośmiu Błogosławieństw (w szczególności Ołtarz Papieski), Kaszubski Park Krajobrazowy, Rezerwat Przyrody „Zamkowa Góra" „park Praw Natury" w miejscowości Puzdrowo.

3) Szlaki turystyki wodnej

a) Szlak kajakowy rzeki Słupi

Szlak rozpoczyna się na rzece Słupi w Sierakowskiej Hucie, prowadzi przez jeziora: Tuchlińskie, Pręgorzyno, Skrzynkę, Trzebocińskie, Gowidlińskie, Węgorzyno, Mausz dalej prowadzi rzeką Słupią i kończy się w Ustce.

Długość szlaku 133 km.

Szlak na odcinku od przystani na jeziorze Gowidlińskim w Gowidlinie do Ustki jest ujęty w projekcie Samorządu Województwa Pomorskiego „Kajakiem przez Pomorze".Na jeziorze Gowidlińskim planowana jest budowa przystani kajakowej. Przy przystani wskazana jest budowa infrastruktury towarzyszącej (pomost, wiata, sanitariat, camping, parking, itp).

Szlak o znaczeniu ponadlokalnym.

b) Szlak kajakowy rzeki Bukowiny

Miejsce początkowe szlaku: Skrzeszewo - młyn wodny, Siermirowice, Oskowo - Kozin.

Szlak kończy się na ujściu rzeki Bukowiny do rzeki Łupawy.

Długość szlaku 19 km.

Przeszkody na szlaku: jaz koło Skrzeszewa, młyn wodny Skrzeszewo.

W miejscowości Skrzeszewo planowana jest budowa przystani kajakowej z infrastrukturą towarzyszącą (pomost, wiata, sanitariat, itp., parking).

Szlak o znaczeniu ponadlokalnym.

c) Papieski Szlak Kajakowy

Szlak rozpoczyna się na jez. Gowidlińskim w Gowidlinie, prowadzi w kierunku południowym do Sulęczyna, Parchowa, kończy się w Słupsku.

4) Regionalny szlak pieszo - konny im. Daniela Chodowieckiego

Szlak rozpoczyna się w Gdańsku Oliwie, w Ośrodku Jeździeckim „Żeliwiak" dalej biegnie przez Tuchom, Załęże, Koleczkowo, Potęgowo, Karłowo, Unieszyno, Mikorowo, Osieki, Przyborze, Wiatrołom, Warcino a kończy się na Zamku Rycerskim „Krąg". Łączna długość wynosi ok. 283 km, obejmuje dwanaście

odcinków oznakowanej trasy, kilkanaście urządzonych miejsc postojowych oraz kwatery dla jeźdźców i koni. Przez gminę trakt Sierakowice przebiega z możliwością noclegu w Karłowie oraz miejscem postojowym na trasie Mojusz - Kamienica Królewska przy tzw. „szlakówce".

III.6.Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej

III.6.1. Systemy zaopatrzenia w wodę.

Gmina Sierakowice zaopatrywana jest w wodę z trzynastu ujęć wody zasilających istniejące wodociągi[15]. Około 97% ludności gminy zaopatruje się w wodę ze zbiorowych systemów wodociągowych.

Kilka niewielkich osad oraz pojedyncze siedliska rolne, położone w znacznej odległości od istniejących wodociągów, korzysta ze studni indywidualnych.

Dwie miejscowości - Stara Huta i Leszczynki zaopatrywane są w wodę z sąsiednich gmin. Wszystkie stacje uzdatniania wody w gminie są utrzymane w dobrym stanie technicznym, ale z uwagi na wiek (30 - 50 lat) są mało nowoczesne.

Zasoby eksploatacyjne istniejących ujęć wody w gminie Sierakowice znacznie przekraczają obecne zużycie. W związku z tym przewiduje się zaopatrzenie w wodę projektowanych terenów inwestycyjnych z istniejących ujęć poprzez rozbudowę sieci wodociągowych. Wszystkie nowe tereny inwestycyjne są zlokalizowane w obrębie, w sąsiedztwie lub w bliskiej odległości terenów uzbrojonych w sieci wodociągowe lub sieci wodociągowych w realizacji.

Zasady rozbudowy i funkcjonowania systemów w zakresie systemów zaopatrzenia w wodę

W oparciu o „Wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w posiadaniu Przedsiębiorstwa Wodociągów I Kanalizacji sp. z o.o. w Sierakowicach"[16] w ramach programu „Uporządkowanie gospodarki wodno - ściekowej zlewni rzek Słupi i Łupawy w aglomeracji Sierakowice", zakłada realizację w latach 2014 - 2018 następujących zadań:

- przebudowa istniejącej sieci wodociągowej zaopatrywanej z ujęcia w miejscowości Lisie Jamy, obejmująca miejscowości: Lisie Jamy, Długi Kierz i Leszczynki, Łączki i Mojusz, Sierakowice - Sosnowa Góra, Tuchlino, Kujaty, Tuchlinek, Szklana ,Puzdrowo,
- przebudowa części istniejących sieci wodociągowych w miejscowości Gowidlino,
- przebudowa części istniejących sieci wodociągowych w miejscowości Sierakowice w ulicach: Mickiewicza, Skarpowa, Kopernika, Pogodna, Słupska,
- budowa nowych odcinków sieci wodociągowej: Sierakowice-Sosnowa Góra, Łączki - Mojusz, Borowy Las - Kamionka, Karczewko - Migi, Karczewko - Puzdrowo Wybudowanie.

W celu poprawy bezpieczeństwa dostawy wody wskazane jest:

- połączenie wodociągu w Bąckiej Hucie z wodociągiem z Mojuszu - co umożliwi drugostronne

15 *Szczegółowy opis stanu istniejącego zawarto w części tekstowej A, rozdz. III.4.1.*
16 *Plan przyjęty Uchwałą Nr XL/473/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 czerwca 2014 r.*

zasilanie na wypadek awarii,

- połączenie wodociągu w miejscowości Lisie Jamy z wodociągiem w miejscowości Szklana i Tuchlino.

Wskazana jest sukcesywna wymiana na inny materiał rur azbestowo - cementowych, których najwięcej jest w miejscowościach: Puzdrowo, Szklana, Tuchlino, Gowidlino, Lisie Jamy i Kujaty

Funkcjonowanie i dalszy rozwój zabudowy na obszarze gminy będzie wymagał:

- zachowanie wszystkich ujęć wody w stanie zdolnym do eksploatacji,
- działań w celu utrzymania wodociągów i ujęć w dobrym stanie technicznym dla zapewnienia niezawodności w dostawie wody i jakości zgodnej z obowiązującymi normami,
- rozbudowy sieci wodociągowych (głównie sieci) w celu zaopatrzenia w wodę nowych terenów inwestycyjnych wskazanych w Studium.

III.6.2. Systemy odprowadzenia ścieków sanitarnych

Na koniec 2015 r. w gminie Sierakowice systemem kanalizacji sanitarnej objętych było około 9940 mieszkańców, co stanowiło 51,9 % wszystkich mieszkańców gminy[17]

Według danych Urzędu Gminy na koniec czerwca 2016 r. skanalizowane były następujące miejscowości: Gowidlino, Lemany, Puzdrowo, Tuchlino, Sierakowice, Kamienica Królewska, Załakowo,Pałubice, Łyśniewo Sierakowickie, Migi, Karczewo, Poręby,Bukowo, Paczewo, zabudowa pomiędzy Paczewem i Sierakowicami, Bącka Huta, Szopa, Mojusz i Mojuszowska Huta, Karwacja, Wygoda, Sosnowa Góra, Szklana, Lisie Jamy, Patoki, Mrozy, Stara Maszyna, Tuchlinek, Jelonko, Sierakowska Huta, Rębienica.

Ścieki odprowadzane są do gminnej oczyszczalni ścieków w Sierakowicach w sposób następujący:

- z miejscowości Sierakowice - systemem grawitacyjnym,
- z pozostałych miejscowości czterema układami grawitacyjno - pompowymi.

Gminna oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach zlokalizowana jest w północno - zachodniej części miejscowości. Ścieki po oczyszczeniu odprowadzane są do cieku Czarna Woda, będącego dopływem rzeki Bukowiny. Rzeczywiste obciążenie hydrauliczne oczyszczalni na koniec 2016 roku wynosiło ok. 56% obciążenia; oczyszczalnia ma więc duże rezerwy przepustowości, co umożliwia kanalizację mniejszych miejscowości oraz nowych terenów inwestycyjnych.

Obszar gminy Sierakowice oraz fragment gminy Sulęczyno należą do Aglomeracji Sierakowice wyznaczonej Uchwałą Nr 55/V/15 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 stycznia 2015 r., o równoważnej liczbie mieszkańców 31055 RLM, z dwiema oczyszczalniami ścieków w Sierakowicach i w Sulęczynie.

Na podstawie programowanych inwestycji docelowo przewiduje się objęcie kanalizacją sanitarną minimum 75% mieszkańców gminy.

Przewiduje się odprowadzenie ścieków z terenów rozwojowych - obszarów „A" do gminnej kanalizacji

17 *Dane PWiK w Sierakowicach.*

sanitarnej w Sierakowicach poprzez gminne systemy kanalizacji sanitarnej.
Sposób odprowadzenia ścieków z terenów umiarkowanego rozwoju - obszarów „B", winien być ustalony na etapie lokalizowania inwestycji, po sprecyzowaniu ilości ścieków i po przeprowadzeniu analiz ekonomicznych..
Dla terenów położonych w obszarach „C" docelowym kierunkiem odprowadzenia ścieków powinny być systemy indywidualne (oczyszczalnie przydomowe lub szczelne zbiorniki bezodpływowe).

Zasady rozbudowy i funkcjonowania systemów odprowadzenia ścieków sanitarnych

W oparciu o „Wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w posiadaniu Przedsiębiorstwa Wodociągów I Kanalizacji sp. z o.o. w Sierakowicach[18] w ramach programu „Uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej zlewni rzek Słupi i Łupawy w aglomeracji Sierakowice", w latach 2014 - 2018 zakłada realizację następujących zadań:

- budowa sieci kanalizacji sanitarnej: Sosnowa Góra - Wygoda- Karwacja- Mojusz, Mojuszewska Huta - Szopa -Bącka Huta, Paczewo, Szopa - Bącka Huta, Lisie Jamy - Długi Kierz,
- budowa kanalizacji sanitarnej w miejscowości Sierakowice w ulicach: Kartuska, Źródlana-Sierakowska Huta, Kopernika, Zaciszna, Osiedle Za Gimnazjum,
- modernizacja części osadowej oczyszczalni ścieków w Sierakowicach.

Funkcjonowanie i dalszy rozwój zabudowy na obszarze gminy będzie wymagał:

- działań w celu utrzymania sieci kanalizacyjnej w dobrym stanie technicznym dla zapewnienia niezawodności odbioru ścieków,
- ograniczenia zrzutów ponadnormatywnie obciążonych ścieków przemysłowych do kanalizacji sanitarnej, w tym głównie z ubojni,
- wykluczenie podłączeń instalacji deszczowych do kanalizacji sanitarnej,
- działań w celu prawidłowego funkcjonowania oczyszczalni ścieków i zapewnienia właściwego ich oczyszczania przed wprowadzeniem do odbiornika,
- rozbudowy sieci kanalizacyjnych w celu odbioru ścieków z nowych terenów inwestycyjnych wskazanych w Studium.

Dla wszystkich terenów istniejącej i planowanej zabudowy położonych w zasięgu planowanej kanalizacji dopuszcza się się jako rozwiązanie etapowe, budowę oczyszczalni przydomowych lub zbiorników szczelnych bezodpływowych.

Dla terenów istniejącej i projektowanej zabudowy oddalonych od systemów kanalizacji sanitarnej dopuszcza się budowę oczyszczalni przydomowych lub zbiorników szczelnych bezodpływowych.

III.6.3. Systemy odprowadzenia wód opadowych

System kanalizacji deszczowej istnieje jedynie w miejscowości Sierakowice.
W większych miejscowościach gminy (Gowidlinie, Puzdrowie, Kamienicy Królewskiej) - na ogół

18 *Plan przyjęty Uchwałą Nr XL/473/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 czerwca 2014 r.*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

w centralnych rejonach istnieją pojedyncze odwodnienia oraz odcinki kanalizacji deszczowej.

Ustala się następujące zasady rozbudowy i funkcjonowania systemów odprowadzenia wód opadowych:

- rozwiązania w zakresie odprowadzania wód opadowych z dróg powinny być określane w miejscowych planach *zagospodarowania* przestrzennego, lub koncepcjach przedprojektowych,
- wody opadowe w zabudowie mieszkaniowej, rekreacyjnej, usługowej, produkcyjnej powinny być zagospodarowane w obrębie własnych działek,
- wody opadowe spływające z zanieczyszczonych terenów utwardzonych winny być podczyszczone w stopniu zapewniającym spełnienie wymagań obowiązujących przepisów,
- zaleca się ograniczyć szczelne utwardzenie nawierzchni dróg dojazdowych; tam, gdzie nie jest wymagane podczyszczenie wód opadowych,zalecane jest stosowanie w tym celu powierzchni półprzepuszczalnych.

III.6.4.Regulacja stosunków wodnych

Obszar gminy położony jest w obrębie czterech dorzeczy: Łupawy, Słupi, Łeby i Raduni. Na terenie gminy Sierakowice znajdują się urządzenia melioracji wodnych podstawowych stanowiące śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną istotne dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służące polepszeniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwieniu jej uprawy: rzeka Bukowina, Struga Mieleńska, Struga Potęgowska, Struga Mirachowska, Struga Kamienicka, Struga Puzdrowska.

Istotnym elementem hydrograficznym w granicach gminy Sierakowice są jeziora o dużej powierzchni oraz tzw. „oczka", które pełnią istotną funkcję retencyjną.

W dolinach tych rzek występują miejscami tereny podmokłe i tereny zmeliorowane, odwadniane rowami i ciekami.

III.6.5. Elektroenergetyka

Przez obręby: Leszczynki, Tuchlino, Sierakowska Huta, Sierakowice przechodzi napowietrzna linia elektroenergetyczna 110 kV nr 1466 relacji GPZ Kościerzyna - GPZ Sierakowice.

Do odbiorców końcowych energia elektryczna rozprowadzana jest za pomocą sieci napowietrznych i kablowych 15 kV. System elektroenergetyczny na terenie Gminy Sierakowice jest w średnim stanie technicznym.

Według *„Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice - aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012*[19]", prognozowany jest wzrost zużycia energii elektrycznej do roku 2030 o około 20% do ok. 14 800 Mwh/rok, zapotrzebowanie na moc wyniesie 7,5 MW.

Zasilenia nowych odbiorców (budownictwa jednorodzinne, usług, zakładów produkcyjnych itp.) będzie wymagało rozbudowy sieci niskiego napięcia oraz zwiększenia mocy transformatorów lub budowy nowych.

19 *Opracowanie wykonane na zlecenie Urzędu Gminy w Sierakowicach przez: Ecovidi ul. Chocimska 1a 30-057 Kraków .*

Ustala się następujące zasady rozbudowy i funkcjonowania systemów elektroenergetycznych:

- budowa napowietrznej linii elektroenergetycznej WN - 110 kV relacji Bytów - linia 1466 kV Kościerzyna - Sierakowice,
- budowa napowietrznej linii elektroenergetycznej WN - 110 kV relacji Żarnowiec - Łebno - Sierakowice[20],
- przebudowa istniejącej napowietrznej linii nr 1466 relacji Kościerzyna - Sierakowice na linię dwutorową lub budowa nowej linii,
- dopuszcza się budowę infrastruktury elektroenergetycznej WN - 110 KV na terenie całej gminy,
- zwiększenie pewności zasilania systemu średniego napięcia, poprawa sprawności i dostosowanie istniejących obiektów sieciowych do wymagań ochrony środowiska,
- modernizacja i rozbudowa sieci średniego i niskiego napięcia stosownie do potrzeb,
- budowa nowych stacji transformatorowych i modernizacja linii niskiego napięcia stosownie do potrzeb,
- wzdłuż linii napowietrznych 110 kV zaleca się uwzględnienia pasa ograniczeń po 20 m od osi linii), zagospodarowanie w tym obszarze zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wzdłuż linii napowietrznych SN-15kV zaleca się uwzględnienie pasa ograniczeń o szerokości 14 m (po 7 m od osi linii).

III.6.6. Zaopatrzenie w gaz

Na obszarze gminy Sierakowice nie występuje sieć gazowa. Najbliższy gazociąg DN 150 w/c (ciśnienie nominalne 6,3MPa) doprowadzony jest do miejscowości Garcz (w gminie Chmielno).
Według *„Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice - aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012*[21]*"*, zakłada się gazyfikację gminy Sierakowice poprzez projektowany gazociąg stanowiący przedłużenie istniejącego gazociągu DN 150 w Graczu oraz budowę sieci rozprowadzającej gaz do odbiorców w gminie. W pierwszym etapie (do roku 2020) zakłada się gazyfikację miejscowości Sierakowice a w drugim etapie gazyfikację kolejnych miejscowości.

Założenie te są obecnie realizowane - według stanu na wrzesień 2016 r. na terenie miejscowości Sierakowice wszczęta jest procedura lokalizacji inwestycji celu publicznego w zakresie budowy sieci gazowej:

- z gminy Chmielno do miejscowości Stara Maszyna prowadzić będzie gazociąg średniego ciśnienia Dn 225,
- na obszarze miejscowości Sierakowice prowadzić będzie gazociąg średniego ciśnienia Dn 160,110,90 i 63,
- z Sierakowice do Gowidlina prowadzić gazociąg średniego ciśnienia Dn 160.

20 *Zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
21 *Opracowanie wykonane na zlecenie Urzędu Gminy w Sierakowicach przez: Ecovidi ul. Chocimska 1a 30-057 Kraków .*

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

Zgodnie z wnioskiem Polskiej Spółki Gazownictwa, pismo znak: ODK/995/2014 z dnia 08.07.2014 r., na obszarze gminy Sierakowice planowana jest:

- budowa gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 100 - przedłużenie gazociągu z Garcza, ze stacją redukcyjną gazu w miejscowości Sierakowice,
- budowa gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 500/700 ze stacją redukcyjną gazu w miejscowości Sierakowice.

III.6.7. Zaopatrzenie w ciepło

Podstawowym źródłem ciepła w gminie będą indywidualne źródła ciepła i lokalne kotłownie.

Ustala się następujące zasady rozbudowy i funkcjonowania systemów zaopatrzenia w ciepło:

- zmiana systemów grzewczych wielu dużych i małych kotłowni na proekologiczne (gaz, olej opałowy) oraz wykorzystanie biomasy, dzięki czemu nastąpi stopniowa poprawa czystości powietrza atmosferycznego,
- obniżenie zapotrzebowania na ciepło (o 31% w gminie Sierakowice), poprzez realizację i wspieranie programów termomodernizacyjnych budynków mieszkalnych, usługowych i użyteczności publicznej,
- upowszechnienie wykorzystywania energii słonecznej do przygotowywania ciepłej wody.

W dalszym horyzoncie czasowym duże znaczenie dla gminy może mieć gaz łupkowy.

W gminie Sierakowice powszechnie stosowany jest i nadal będzie gaz płynny (głównie do celów bytowych takich jak przygotowanie posiłków czy podgrzanie wody, ogrzewania pomieszczeń).

III.6.8. Odnawialne źródła energii

1) Energia słoneczna

Według danych Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej dla terenu gminy Sierakowice możliwa do pozyskania ilość energii słonecznej jest równa około 900 kWh/m 2 powierzchni[22]
Energia słoneczna w gospodarstwach domowych, obiektach usługowych i produkcyjnych może być wykorzystana na potrzeby centralnego ogrzewania oraz przygotowania ciepłej wody użytkowej.
Ten rodzaj energii nie powoduje powstawania odpadów i emisji szkodliwych dla zdrowia oraz środowiska zanieczyszczeń, tj. gazów cieplarnianych, pyłów, tlenków siarki i azotu i innych.
Stosowanie rozwiązań opartych o baterie słoneczne jest szczególnie zalecane w przypadku odbiorów o małej mocy zlokalizowanych poza zasięgiem obecnej sieci przesyłowej (np. dla zasilania oświetlenia drogowego, znaków drogowych, układy łączności, itp.).

Zadania w zakresie rozwoju energetyki ekologicznej i poprawy stanu czystości atmosfery winny obejmować:

22 *Dane zawarte w „Projekcie założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice - aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012",*

- propagowanie wykorzystania energii słonecznej przy pomocy kolektorów słonecznych w gospodarstwach indywidualnych,
- dalszy rozwój i realizację projektów związanych z wykorzystaniem energii słonecznej z zastosowaniem instalacji solarnych w celu poprawy środowiska naturalnego i współfinansowanych ze środków pomocowych.

Na obszarze gminy Sierakowice w obszarach rolniczo - osadniczych D 2 i D 2.1. w gospodarstwach rolnych, usługach, zabudowie produkcyjnej, składach i magazynach dopuszcza się stosowanie ogniw fotowoltaicznych i baterii słonecznych o mocy do 10 kW.
Wykorzystanie energii słonecznej do produkcji energii elektrycznej z wykorzystaniem ogniw fotowoltaicznych poprzez realizacje farm fotowoltaicznych powyżej 100 kW proponuje się poza granicami obszarów chronionych - Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny oraz Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu - opis obszarów podano w rozdz. III.19.

2) Energia geotermalna[23]

Obszar gminy Sierakowice nie jest szczegółowo rozpoznany w odniesieniu do wielkości zasobów eksploatacyjnych ciepła geotermalnego. Ewentualne inwestycje wymagają dokładnego rozpoznania potencjału energii wód geotermalnych za pomocą bardzo kosztownych próbnych odwiertów.
Zaleca się wykorzystanie energii geotermalnej w pompach ciepła budownictwa mieszkaniowego i usługowego. Najbardziej zasadne jest stosowanie pomp ciepła u odbiorców o małym zapotrzebowaniu na ciepło. W przypadku odbiorców o zwiększonym zapotrzebowani na ciepło (np. budynki wielorodzinne, budynki użyteczności publicznej, budynki przemysłowe), najprawdopodobniej konieczne będzie zastosowanie również innego źródła energii.

3) Energia wodna

Gminy Sierakowice nie posiada potencjału energii wodnej.

4) Energia wiatru

W województwie pomorskim (w szczególności w obszarze Pobrzeża Słowińskiego i Kaszubskiego) panują wybitnie korzystne warunki wietrzne do lokalizacji elektrowni wiatrowych. Gmina Sierakowice zlokalizowana jest w strefie III - korzystnej, o dużych zasobach energetycznych wiatru.
Jednakże z uwagi gęstą rozproszoną zabudowę oraz położenie przeważającego obszaru gminy w granicach obszarów chronionych, możliwości wykorzystania tej energii są ograniczone.
Na obszarze gminy Sierakowice w gospodarstwach rolnych, usługach, zabudowie produkcyjnej, składach i magazynach w obszarach rolniczo - osadniczych D 2 i D 2.1. dopuszcza się stosowanie przydomowych elektrowni wiatrowych o mocy do 10 kW.

5) Energia biomasy

23 *Na podstawie „Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice - aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012",*

Potencjał energetyczny gminy Sierakowice stanowi możliwość wykorzystania energii z biomasy oraz drewna, zrębków wierzby energetycznej, słomy, ale największy potencjał produkcyjny biogazu gmina posiada z ferm drobiu.
Lokalizacja biogazowni zależna jest od możliwości pozyskania znacznej ilości
odpadów porolnych, ubojowych czy prowadzenia celowych upraw.
Budowa biogazowni umożliwa inwestorom osiągnięcie korzyści ekonomicznych w postaci przychodów z tytułu[24]:

- sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej oraz uzyskanych świadectw pochodzenia,
- sprzedaży nadmiernego ciepła procesowego (nadwyżki ponad własne potrzeby biogazowni),
- sprzedaży masy pofermentacyjnej w formie nawozu,
- pobierana za przyjęcie do utylizacji odpadów niebezpiecznych.

W ramach propagowania polityki energetycznej władze gminy winny prowadzić działania pokazujące korzyści wynikające ze stosowania tego źródła energii.

6) Gaz łupkowy

Obszar gminy Sierakowice jest położony w granicach obszaru o wstępnie udokumentowanym potencjale występowania gazu ziemnego w łupkach dolnego paleozoiku.
Na obszarze gminy Sierakowice koncesje na poszukiwanie gazu łupkowego udzielono trzem firmom.
Rejon zatwierdzony do dalszych badań położony jest w po południowo - zachodniej stronie Puzdrowa (rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego oznaczony na rysunku studium nr 2 symbolem 12.6.) - rejon wskazany do wyłączenia z zabudowy.

III.6.9. Gospodarka odpadami

Opady komunalne z gminy Sierakowice na podstawie porozumień międzygminnych są wywożone na składowisko odpadów Oskowo (gm.Cewice) oraz na składowisko odpadów w Chlewnicy w gminie Potęgowo.
Odbiór odpadów odbywa się w wyznaczonych „rejonach lokalizacji punktów gromadzenia odpadów segregowanych „u źródła" w miejscowościach: Gowidlino, Tuchlino, Łyśniewo Sierakowickie, Sierakowice - osiedle, Sierakowice, Mojuszewska Hua, Lisie Jamy, Mojuszewska Huta. W Sierakowicach uruchomiony jest Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów (PSZOK), zlokalizowany przy ul. Brzozowej 2A. W punkcie można oddawać odpady wielkogabarytowe, problemowe, z remontów oraz komunalne posegregowane.

W „Planie gospodarki odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018"[25] ustalono iż docelowo iż gminę Sierakowice ma obsługiwać instalacja regionalna RIPOK[26]) Czarnówko (gm.Gniewino).
RIPOK Czarnówko odbierać ma odpady zmieszane i zbierane selektywnie, odpady zielone, elektro - śmieci, odpady niebezpieczne wysegregowane z opadów komunalnych.

---

24 *Na podstawie „Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice - aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012",*
25 *Plan stanowi załącznik do uchwały nr 415/XX/12 Sejmiku Wojew. Pom. Z dnia 25 czerwca 2012 r.*
26 *Regionalna Instalacja Przerobu Odpadów Komunalnych.*

W „Gminnym Planie Gospodarki Odpadami dla Gminy Sierakowice na lata 2004 - 2011" ustalono następujące długoterminowe zadania strategiczne na terenie gminy Sierakowice w zakresie gospodarki odpadami;

- wdrożenie zintegrowanego systemu postępowania z odpadami pochodzącymi z przemysłu, usług , rolnictwa i komunalnymi,
- ograniczenie ilości powstających odpadów, rozpowszechnienie selektywnej zbiórki, segregacja odpadów „ u źródła",
- wprowadzenie na terenie całej gminy selektywnej zbiórki odpadów „u źródła" ,
- poprawa gospodarki odpadami z rolnictwa i przetwórstwa żywności, identyfikacja tych odpadów, wprowadzenie nowoczesnych metod ich unieszkodliwiania, w tym kompostowania,
- izolacja odpadów niebezpiecznych z pozostałej masy odpadów,
- podniesienie świadomości ekologicznej lokalnej społeczności w zakresie gospodarki odpadami.

III.6.10. Telekomunikacja

W gminie Sierakowice zlokalizowane są stacje bazowe telefonii komórkowej: jedna w Gowidlinie i dwie stacje w Sierakowicach.
Funkcjonuje też sieć kablowych połączeń telekomunikacyjnych.
Przewiduje się kontynuację rozbudowy sieci telekomunikacyjnych i teleinformatycznych w celu objęcia całej gminy zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym połączonym z systemami sieci wojewódzkiej i krajowej przy zachowaniu wymogów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.
Ustala się dalszy rozwój rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej w tym sieci telefonii komórkowych, sieci internetowych oraz szerokopasmowego Internetu.
Na terenie gminy dopuszcza się lokalizację masztów telefonii komórkowej z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych i krajobrazowych.

III.7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

Cele publiczne określone są w art. 6 ustawy z dnia 21.08.1997 o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1774 z późn.zm).

Ponadto, ustawa z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 446 z późn.zm) w art. 6 ust.1 stanowi iż:

> *cyt: „do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów."*

Art. 7.1. ww. ustawy zawiera wykaz zadań należących do zadań własnych gminy w zakresie zaspakajania zbiorowych potrzeb wspólnoty.

Poniżej podano wykaz działań związanych z realizacją inwestycji celu publicznego na obszarze gminy Sierakowice.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym mogą być realizowane na podstawie ustaleń planu miejscowego lub na podstawie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

1) Infrastruktura drogowa publiczna w gminie Sierakowice obejmuje:

- wydzielanie gruntów pod projektowane drogi gminne i pod poszerzenia dróg istniejących,
- budowę nowych dróg gminnych, utrzymywanie istniejących dróg gminnych,
- budowę i utrzymywanie obiektów transportu publicznego (przystanki autobusowe, planowane węzły integracyjne przy przystankach na planowanej do rewitalizacji linii kolejowej Kartuzy - Lębork, dworce kolejowe na tej linii).

Lokalizacja nowych elementów infrastruktury drogowej jest dopuszczalna we wszystkich obszarach przeznaczonych pod zabudowę i zainwestowanie oraz w obszarach chronionych z uwzględnieniem ustaleń studium i przepisów odrębnych.

Inwestycje celu publicznego w zakresie komunikacji omówiono w rozdz.III.5.

2) Infrastruktura techniczna obejmuje:

- budowę i utrzymanie sieci i urządzeń wodociągowych (ujęć wody, stacji uzdatniania wody) ,
- budowę i utrzymanie sieci i urządzeń odprowadzania i oczyszczania ścieków sanitarnych (oczyszczalni ścieków, przepompowni ścieków,
- budowę i utrzymanie punktów składowania i segregacji odpadów,
- budowę i utrzymywanie sieci i urządzeń odprowadzenia wód deszczowych z dróg publicznych.

Inwestycje celu publicznego w zakresie infrastruktury technicznej omówiono w rozdz. III.6.1,2,3 i 9.

3) Infrastruktura ochrony środowiska obejmuje:

- budowę oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników gromadzenia wód opadowych i innych urządzeń,
- budowę oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń regulacji przepływów wód w ciekach i ochronie przed powodzią,
- regulację i utrzymywanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego.

4) Środowisko kulturowe obejmuje:

- opiekę nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków (parku kulturowego, obiektów wpisanych do ewidencji zabytków województwa

pomorskiego, obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków).

5) Obiekty i tereny usług publicznych obejmuje:

- budowę i utrzymanie obiektów administracji samorządowej,
- budowę i utrzymanie szkół publicznych, publicznych obiektów ochrony zdrowia, przedszkoli, domów opieki społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych i obiektów sportowych,
- tereny rekreacyjne, parki, urządzenia sportowe,
- tereny targowisk,
- budowę i utrzymywanie obiektów zapewnienia bezpieczeństwa publicznego,
- zakładanie i utrzymywanie cmentarzy gminnych,
- tereny usług kultury w tym bibliotek gminnych.

Ważne tereny publiczne dla poszczególnych wsi omówiono w rozdz.III.1.3.

Lokalizacja nowych obiektów i terenów usług publicznych jest dopuszczalna we wszystkich obszarach przeznaczonych pod zabudowę i zainwestowanie oraz w obszarach chronionych z uwzględnieniem ustaleń studium i przepisów odrębnych.

6) Inne obiekty i tereny:

- miejsca pamięci narodowej,
- tereny gminnego budownictwa mieszkaniowego,
- urządzenie szlaków turystyki rowerowej , pieszej, wodnej, konnej.

7) Zadania ochrony środowiska:

- ochrona zagrożonych wyginięciem gatunków roślin i zwierząt lub siedlisk przyrody (rezerwaty przyrody, pomniki przyrody, użytki ekologiczne, obszary NATURA 2000, obszary cenne przyrodniczo

  - wyznaczone w studium),
- ochrona zieleni gminnej i zadrzewień.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym w poszczególnych wsiach, omówiono rozdz.III.1.3.

III.8. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1.

1) Ponadloklane cele publiczne zapisane w programach uchwalonych przez Radę Ministrów, dotyczące całego kraju, województwa pomorskiego i gminy Sierakowice - w tym zadania wynikające z programów samorządu województwa.

W wykazie zadań rządowych umieszczonym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030 oraz Rejestrze Zadań Rządowych prowadzonym przez ministra właściwego w sprawach budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej nie występują zadania rządowe spełniających warunki art. 48 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczące gminy Sierakowice.

W Programach rządowych oraz programach wojewódzkich dotyczących gminy Sierakowice występują zadania dotyczące gminy Sierakowice.

Zadania te opisano w części tekstowej A rozdz. III.17.1 i III.17.2.

2) Inne ponadloklane cele publiczne

Na obszarze gminy Sierakowice występują obszary, które zaliczyć należy do obszarów służących realizacji ponadloklanych celów publicznych i które mogą być ujęte w programach wojewódzkich.

Poniżej podano wykaz obszarów proponowanych do ujęcia w programach wojewódzkich.

Obszary objęte ochrona prawną (środowisko przyrodnicze)

- Kaszubski Park Krajobrazowy (stanowi równoczesne przestrzeń publiczną terenów otwartych),
- Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu,
- rezerwaty przyrody,
- zespoły przyrodniczo - krajobrazowe,
- użytek ekologiczny,
- Obszary Natura 2000.

Wyróżniające się w skali regionalnej obszary przyrodnicze: płat ekologiczny Lasów Mirachowskich, korytarz regionalny Pradoliny Redy - Łeby (wzdłuż północno-wschodniej granicy gminy).

Obiekty i obszary objęte ochroną prawną (zabytki)

- 1 obiekt wpisany do rejestru zabytków, 5 stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków,
- park kulturowy "Park ośmiu błogosławieństw" w Sierakowicach.

Wyróżniające się w skali regionalnej zasoby krajobrazowe: obszary o wyjątkowych walorach przyrodniczych i krajobrazowych wyznaczone w Studium - obszary oznaczone symbolem OCPK.

Infrastruktura turystyczna:

- tereny rekreacyjne w rejonie jeziora Gowidlińskiego,
- urządzenie szlamówka turystyki rowerowej, wodnej i pieszej wraz z infrastrukturą,

- regionalne trasy rowerowe: Trasa Nr 125 (Chmielno, Sierakowice, Czarną Dąbrówkę, Potęgowo, Damnicę, Słupsk/Główczyce), Trasa Nr 139 (Sierakowice, Linię, Luzino), Kaszubska Trasa Rowerowa;
- kajakowy szlak wodny rzeki Bukowiny, z przystanią w Skrzeszewie,
- kajakowy szlak wodny rzeki Słupi od Gowidlina do Ustki, z przystanią w Gowidlinie,
- regionalny szlak pieszo - konny im. Chodowieckiego.

Infrastruktura transportowa:

- droga wojewódzka nr 211[27]: na odcinku Kartuzy- Puzdrowo droga klasy G, na pozostałym odcinku klasy Z; planowana rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 211 na odcinkach: zachodnia granica powiatu kartuskiego - Puzdrowo (do skrzyżowania z DW 214) oraz Mojusz - wschodnia granica gminy Sierakowice,
- droga wojewódzka nr 214 (element trasy Chojnice-Kościerzyna-Lębork- Łeba - „korytarz kaszubski") - droga klasy G:
- rewitalizacja linii kolejowej Kartuzy - Lębork , dworców i przystanków kolejowych na tej linii;
- rekomenduje się budowę obwodnicy Sierakowic i budowę obwodnicy Puzdrowa, droga klasy G.

Infrastruktura techniczna:

- istniejąca napowietrzna linia elektroenergetyczna 110 kV: GPZ Kościerzyna - GPZ Sierakowice,
- projektowana napowietrzna linia elektroenergetyczna 110 kV: GPZ Żarnowiec - GPZ Sierakowice[28] (oraz wniosek Energa Operator SA Oddział w Gdańsku, pismo znak: EOP - 3MMR-000109-2014 z dnia 26.03.2014 r.),
- projektowana powietrzna linia elektroenergetycznej WN - 110 kV relacji Bytów - linia 1466 kV Kościerzyna - Sierakowice,
- projektowany gazociąg wysokiego ciśnienia Dn 500/700 ze stacją redukcyjną gazu w miejscowości Sierakowice (wniosek Polskiej Spółki Gazownictwa , pismo znak: ODK/995/2014 z dnia 08.07.2014 r.),
- projektowany gazociąg wysokiego ciśnienia Dn 100 - przedłużenie gazociągu z Garcza,ze stacją redukcyjną gazu w miejscowości Sierakowice (wniosek Polskiej Spółki Gazownictwa, pismo znak: ODK/995/2014 z dnia 08.07.2014 r.).

III.9. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m^2 oraz obszary przestrzeni publicznej.

1) Obszary, dla których sporządzenie MPZP jest obowiązkowe na podstawie przepisów

27 *zgodnie z wnioskiem Zarządu Dróg Wojewódzkich w Gdańsku złożony do studium pismo znak: 5.440.54.2014.HS I.dz. 1/211 z dnia 23.07.2014 r.*

28 *Zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*

odrębnych

Na obszarze gminy Sierakowice nie wyznacza się obszarów, dla których obowiązkowe jest sporządzanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych właściwych dla gminy Sierakowice to jest na podstawie:

- *Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,*
- *Ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych,*
- *Ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych,*
- *Ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego.*

2) Obszary wyznaczone na podstawie ustawy o gospodarce nieruchomościami

Na obszarze gminy Sierakowice nie wskazuje się obszarów do przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości na podstawie art. 102 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. O gospodarce nieruchomościami, o których decyduje rada gminy w drodze uchwały.

3) Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m^2

Obszary takie nie zostały wskazane w gminie Sierakowice.

4) Obszary przestrzeni publicznych

Zgodnie z art.10 ust.2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego między innymi dla „obszarów przestrzeni publicznych".

Zgodnie z art.10 ust. 3 obowiązek sporządzenia planu powstaje po upływie 3 miesięcy od dnia ustanowienia takiego obowiązku.

Obszar przestrzeni publicznych został zdefiniowane w art. 2 (objaśnienie pojęć) pkt. 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jako:

> cyt: „..*obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.*"

Do obszarów przestrzeni publicznej w gminie Sierakowice zalicza się tereny szczególnie ważne pod względem przestrzennym, kulturowym, przyrodniczym, na których znajdują się zarówno istniejące i planowane tereny publiczne:

Kamienica Królewska:

- teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej, kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem jeziora Kamienieckiego - rejon oznaczony symbolem 5.4; obszar objęty projektem MPZP opracowaniu,
- teren sportowy i rekreacyjny (w tym istniejące boisko sportowe) - rejon oznaczony symbolem

5.5; obszar objęty projektem MPZP w opracowaniu,

- teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej, kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem i jeziora Junno - rejon oznaczony symbolem 5.6; obszar objęty projektem MPZP w opracowaniu;

Sierakowice:

- teren zieleni urządzonej wokół drewnianego kościoła pw. św Marcina , obszar objęty obowiązującym MPZP, nie wymagane sporządzenie planu - rejon oznaczony symbolem 13.9;
- teren boiska sportowego oraz ogród rekreacji i edukacji im. Freddy'ego Deghilage; obszar objęty obowiązującym MPZP, nie wymagane sporządzenie planu - rejon oznaczony symbolem 13.10;
- teren Parku kulturowego Ośmiu Błogosławieństw; obszar objęty obowiązującym MPZP, nie wymagane sporządzenie planu - rejon oznaczony symbolem 13.11.

Z uwagi na skalę mapy przedstawiającej obszar gminy (1: 20 000) i obszar miejscowości Sierakowice (1: 10 000) na rysunku nr 2 nie określono granic tych obszarów tylko ich ogólną lokalizację.

III.10.Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

III.10.1. Obszary wskazane do objęcia miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

1) Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego:

- zachodnia część rejonu 4.2 w Gowidlinie,
- rejon 8.1. i 8.2 w miejscowości Łyśniewo,
- rejon 13.3 i 13.4 w miejscowości Sierakowice - Pałubice: dla wyznaczenia przebiegu obwodnicy Sierakowic w miejscach przebiegu niezgodnego z obowiązującym MPZP.

2) Obszary, dla których wskazane jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Dla inwestowania na pojedynczych działkach sąsiadujących z obszarami zabudowanymi, posiadającymi uzbrojenie w zakresie infrastruktury technicznej, posiadających dostęp do dróg publicznych, gdy istnieje możliwość ustalenia warunków zabudowy w zakresie ładu przestrzennego i kompozycji urbanistycznej - możliwe jest ustalenie warunków zabudowy na podstawie art. 50 ust.1 oraz art. 61 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w trybie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Z uwagi jednak na:

- długi proces działań formalno-prawnych związanych z wydawaniem decyzji o warunkach

zabudowy,

- brak skutecznych zasad kształtowania ładu przestrzennego oraz zasad ochrony obszarów cennych przyrodniczo i krajobrazowo wskazanych w Studium jako obszary wyłączone z zabudowy,

wskazane jest sukcesywne obejmowanie miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego obszarów wskazanych do urbanizacji oraz obszarów wskazanych do wykluczenia z zabudowy.

W związku z tym proponuje się objęcie planami miejscowymi następujących obszarów:

- obszarów cennych przyrodniczo, wskazanych do objęcia ochroną prawną (OCP) z ustaleniem zakazu zabudowy i zasad ochrony walorów przyrodniczych,
- obszarów cennych przyrodniczo i krajobrazowo, wskazanych do objęcia ochroną (OCPK) i wyróżnionych jako obszary funkcjonalne z ustaleniem zakazu zabudowy i zasad ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych,
- historycznych obszarów ruralistycznych wsi objętych strefami ochrony konserwatorskiej zespołów ruralistycznych z ustaleniem stref ochrony ekspozycji i zasad ochrony wartości historycznych, kulturowych i ochrony pola ich ekspozycji w celu ustalenia wymogów zagospodarowania i zabudowy, ograniczeń dla nowej zabudowy lub zakazów zabudowy i przeciwdziałaniu chaotycznej i dowolnej parcelacji,
- rejonów wskazanych do zabudowy , w celu ustalenia powiązań komunikacyjnych z układem istniejącym, ustalenia powiązań infrastrukturalnych,ustalenia rozwiązań urbanistycznych dla ukształtowania ładu przestrzennego - stosowanie do zainteresowania inwestorów, składanych wniosków, możliwości uzbrojenia terenów,
- terenów położonych w granicach obszarów NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 (poza terenami leśnymi) w celu ustalenia zasad ochrony wynikających obowiązujących przepisów odrębnych a także skutecznej ochrony walorów krajobrazowych.

Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania oraz ruch inwestycyjny, postuluje się sporządzenie MPZP w pierwszej kolejności dla:

- miejscowości Paczewo,
- miejscowości Puzdrowo.

W odniesieniu do art. 14 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi, iż:

miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w wyniku którego następuje przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze i leśnych na cele nieleśne, sporządza się dla całego obszaru wyznaczonego w Studium,

proponuje się sporządzenie planów miejscowych dla:

- miejscowości Szklana wraz z rejonami rozwoju,

- miejscowości Mojusz wraz z rejonami rozwoju.

Ponadto, opracowanie planów miejscowych jest wymagane prawnie w sytuacji koniecznego zajęcia na cele inwestycyjne gruntów leśnych (np. na cele publiczne).

III.10.2. Wytyczne do opracowań planistycznych

1) Określenie granic MPZP

Ustala się:

- dopuszczenie podziału rejonów przeznaczonych do zabudowy na mniejsze obszary planistyczne - wydzielone funkcjonalnie, przestrzennie, komunikacyjnie, ewidencyjnie,
- określenie granic obszarów do objęcia planami miejscowymi winno nastąpić na podstawie analizy zasadności przystąpienia do sporządzenia planu i zgodności planowanych funkcji ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

2) Ustalenie o nienaruszaniu przez MPZP ustaleń studium

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przed uchwaleniem planu miejscowego istnieje obowiązek stwierdzenia jego zgodności z ustaleniami Studium.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego stanowi:

- dokument polityki przestrzennej gminy i określa założenia rozwoju przestrzennego oraz zasady zagospodarowania,
- element koordynacji ustaleń planów miejscowych, ponieważ obejmuje obszar całej gminy, zawiera wytyczne do planów dostosowane do potrzeb gminy jako całości,
- dokument wiążący gminę przy sporządzaniu planów miejscowych,
- dokument służący promocji, poprzez wskazanie obszarów atrakcyjnych inwestycyjne i turystycznie oraz informujący o zamierzeniach władz.

Lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego, obowiązujące przy sporządzaniu planów miejscowych dotyczą:

- wskazania obszarów przeznaczonych pod zabudowę w obrębie obszarów urbanizacji (granice obszarów urbanizacji nie są liniami rozgraniczającymi i nie muszą być ściśle odwzorowywane),
- podstawowych i uzupełniających funkcji obszarów,
- rozmieszczenia inwestycji celu publicznego (z możliwością dokonania niewielkich zmian tras i lokalizacji, wynikających z przeprowadzonych studiów i analiz w bardziej szczegółowych skalach),
- ustaleń w zakresie zasad kształtowania środowiska przyrodniczego, rozszerzonych i uszczegółowionych w opracowaniach ekofizjograficznych,
- ustaleń w zakresie zasad kształtowania środowiska kulturowego i stref ochrony konserwatorskich,
- zaleceń dotyczących obszarów wyłączonych z zabudowy,

- wskaźników urbanistycznych.

Zgodność planu z ustaleniami Studium uznaje się w przypadkach:

- jeżeli przeznaczenie obszaru ustalone w projekcie planu miejscowego obejmuje co najmniej jedną z podstawowych funkcji określonych dla danego rejonu w studium,
- jeżeli projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ustala dla części obszaru objętego planem przeznaczenie rolnicze, leśne lub funkcje zieleni a także inny sposób użytkowania tymczasowego (na czas określony),
- jeżeli przeznaczenie obszaru ustalone w projekcie planu miejscowego zachowuje istniejące elementy zagospodarowania oraz prawomocne decyzje o pozwoleniu na budowę,
- jeżeli linie rozgraniczające planowanych elementów układu drogowego, wskazane na rysunku studium, uległy przesunięciu i modyfikacji, stosownie do szczegółowych koncepcji, co wynika z uwzględnienia minimalizacji kosztów realizacji planu oraz konfliktów z istniejącym zagospodarowaniem.

Zasady zgodności ze studium projektów planów miejscowych obejmujących tereny położone w obszarach rolniczo-osadniczych (D 1, D 2 i D 2.1.) podano w rozdz. III.2.2. pkt 3.

Uwaga:

- linie oznaczające granice obszarów urbanizacji są orientacyjne i mogą ulec zmianie w zakresie + - 30m, po szczegółowej analizie obszarów na mapie w bardziej szczegółowej skali z dostosowaniem do: granic własności, granic użytkowania, granic obszarów przyrodniczych,
- linie oznaczające granice lasów są orientacyjne i mogą ulec zmianie po szczegółowej analizie tych terenów na mapie w bardziej szczegółowej skali, w oparciu o: stan ewidencji na mapie ewidencji gruntów, stan ewidencji według Informacji z rejestru gruntów, planu urządzania lasów.

III.11. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

III.11.1. Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej

1) Zasady prowadzenie gospodarki rolnej

Na całym obszarze gminy Sierakowice dopuszcza się możliwość kontynuacji funkcji związanych z gospodarką rolną, w oparciu o walory agroprzyrodnicze.

W zakresie działalności rolniczej zakłada się rozwój rolnictwa ekologicznego, zgodnie z zasadami ekorozwoju, w tym między innymi:

- ograniczenie stosowania nawozów mineralnych i środków ochrony roślin w strefach sąsiadujących z ciekami i zbiornikami wodnymi,
- wykluczenie hodowlę bezościołową, nie stosowanie gnojowicy do nawożenia gleb,
- ograniczenie wielkość hodowli zwierząt gospodarskich do pojemności nawozowej gleb i areału

pól uprawnych,

- rozwijanie zintegrowanych metod ochrony roślin, przy wykorzystaniu agrotechniki, biologicznych i chemicznych środków o szybkim rozkładzie w środowisku,
- ochrona wszystkich torfowisk w kompleksach pól uprawnych przez zaniechanie odwodnień i zapobieganie eutrofizacji; wykluczenie tych terenów z zabudowy,
- wykluczenie tych terenów z zabudowy i gospodarki rolnej,
- w obszarach rolniczych (poza obszarami wskazanymi do wykluczenia z zabudowy oraz wskazanych do ukształtowania połączeń ekologicznych) dopuszcza się wprowadzenie zainwestowania według zasad podanych w rodz.III.2.2. pkt 3 i w rozdz. III.2.3,
- planowanie inwestycji na terenach zmeliorowanych powinno być dostosowane do istniejących systemów melioracyjnych, a jeżeli jest to niemożliwe, przewidywać ich odtworzenie,
- dopuszcza się eksploatację surowców poza obszarami GOCHK i KPK.

2) Zasady kształtowania krajobrazu rolniczego

a) kształtowanie struktury krajobrazu rolniczego w sposób stymulujący wzrost różnorodności biologicznej: zróżnicowanie warunków siedliskowych roślin, stworzenie warunków ostojowych dla zwierząt; służyć temu mają zadrzewienia śródpolne, zalesienia, drobne zbiorniki wodne, itp.;

b) utrzymanie oczek wodnych i mokradeł oraz zachowanie wokół nich pasa terenu nieornego, w celu umożliwienia rozwoju naturalnych zbiorowisk roślinnych;

c) zachowanie w dolinach rzek i obniżeniach terenu gospodarkę łąkową;

d) ochrona zadrzewień śródpolnych, zwiększenie ich powierzchni poprzez umożliwienie naturalnego ich rozwoju na miedzach, wokół oczek wodnych i innych obszarach nie nadających się do uprawy rolniczej;

e) ochrona torfowisk w kompleksach pól i łąk, ochrona łąk i mokradeł (zakaz osuszania);

f) rekultywacja drobnych terenów zdegradowanych zgodnie z zasadą kształtowania zróżnicowanych warunków środowiskowych.

3) Zasady ograniczenia niekorzystnego wpływu, jaki może mieć gospodarka rolna na środowisko

a) Stosowanie prawidłowego płodozmianu, unikając uproszczonych rotacji roślin oraz wprowadzając siew międzyplonów wykorzystywanych na paszę lub zielony nawóz;

a) dostosowanie nawożenia do warunków glebowych i potrzeb odżywczych roślin; ograniczenie stosowania nawozów, zwłaszcza mineralnych i środków ochrony roślin w strefach sąsiadujących z ciekami i zbiornikami wodnymi;

b) stosowanie w jak najszerszym zakresie nawozów organicznych, co pozwoli na zmniejszenie zubożenia zasobów próchnicy;

c) stosowanie bezodpadowych technologi uprawy, z pełnym zagospodarowaniem w glebie

wszelkich odpadów organicznych;

d) zakaz stosowania gnojowicowej technologii hodowli zwierząt;

e) ograniczenie wielkość hodowli zwierząt gospodarskich do pojemności nawozowej gleb areałów pól uprawnych;

f) rozwijanie zintegrowane metody ochrony roślin, przy wykorzystaniu metod agrotechnicznych, biologicznych i środków chemicznych o szybkim rozkładzie w środowisku.

4) Zasady wprowadzania zalesień

a) wskazane jest powiększenie powierzchni terenów leśnych poprzez wprowadzenie zalesień w celu:

- poprawy stanu ekologicznego lasów poprzez powiększanie ich powierzchni i zawartości,
- wzrostu oddziaływania ekosystemów leśnych na funkcjonowanie i stan środowiska przyrodniczego,
- kształtowanie walorów krajobrazowych, zwłaszcza terenów rolniczych;

b) wprowadzenie zalesień winno następować w szczególności:

- na gruntach rolnych klasy V, VI i VIz, na których uprawy rolne są nieopłacalne ze względów ekonomicznych - zalesianie tych terenów jest wskazane ze względu na walory ekologiczne i krajobrazowe,
- użytków litogenicznych (jałowych siedliskowo, piaszczysto - żwirowych, przesuszonych z ubogą roślinnością) - zalesianie tych terenów jest wskazane ze względu na walory ekologiczne i krajobrazowe,
- terenów zdewastowanych antropogeniczne,
- terenów stref ochronnych obiektów uciążliwych dla środowiska i zdrowia ludzi,
- otoczenia zainwestowania szpecącego krajobraz,
- terenów korytarzy ekologicznych, ze względu na wskazane wzmocnienia osnowy ekologicznej obszaru,
- zboczy i skarp zagrożonych erozją wodną i wietrzną.

c) wprowadzanie zalesień winno się odbywać według następujących zasad:

- wprowadzanie gatunków drzew i krzewów zgodnych z siedliskami,
- unikanie zalesień geometrycznych - w rzędach (preferencje dla biogrup roślinności),
- wprowadzanie zalesień na przedpolach widokowych i krajobrazowych powinno być poprzedzone opracowaniem studiów krajobrazowych.

III.11.2. Obszary leśnej przestrzeni produkcyjnej

1) Zasady prowadzenie gospodarki leśnej

a) pielęgnacja i rewaloryzacja na terenach, gdzie występuje niezgodność drzewostanu

z siedliskiem;

b) przebudowa drzewostanu w strefach brzegowych lasów podlegających degradacji w wyniku intensywnej penetracji rekreacyjnej;

c) zachowanie lasów ochronnych, wykluczenie przeznaczania na cele nieleśne;

d) prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z Planem urządzania lasów (dla lasów Skarbu Państwa) oraz zgodnie z Uproszczonym planem urządzania lasów (dla lasów prywatnych);

e) dopuszcza się zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dla inwestycji komunikacyjnych, infrastruktury technicznej i innych ważnych celów publicznych;

f) dopuszcza się zmianę przeznaczenia lasów na cele parków leśnych w sąsiedztwie terenów rekreacyjnych i sportu i rekreacji.

2) Zasady kształtowania krajobrazu leśnego

Generalna zasad to zachowanie (niepomniejszanie) obecnej powierzchni terenów leśnych; dopuszcza się zmianę przeznaczenia lasów na cele nieleśne tylko w wyjątkowych wypadkach - w tym inwestycji celu publicznego drogowych i infrastruktury technicznej; zaleca się stosowanie kompensacji przyrodniczej przy przeznaczeniu gruntów leśnych na cele nieleśne.

III. 12. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych

III.12.1. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią

W opracowaniu przygotowanym przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej Oddział w Gdyni w 2003 /2004 r. p.t. „Wyznaczenie granic obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych", które stanowi element studium ochrony przeciwpowodziowej, Na obszarze gminy Sierakowice wyznaczono obszary szczególnego zagrożenia powodzią od rzeki Słupi, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (p=1%) oraz obszary, na których prawdopodobieństwo powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (p = 10 %). Obszary te obejmują obszar wodny Jeziora Gowidlińskiego, Jeziora Tuchlińskiego oraz teren wzdłuż rzeki Słupi od granicy z gminą Sulęczyno (ok. km 146 rzeki) do Jeziora Tuchlińskiego (obszary oznaczono na Rysunku Studium nr 1 i 2).

Według stanu na czerwiec 2016 r. dla obszaru gminy Sierakowice nie opublikowano szczegółowych map zagrożenia powodziowego i ryzyka powodziowego.

III.12.2. Obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych

Na terenie gminy Sierakowice nie występują osuwiska. W granicach gminy występują natomiast obszary predysponowane do występowania ruchów masowych, do których zalicza się:

- skarpy na terenach eksploatacji złóż surowców kruszywa naturalnego w Puzdrowie i w Pałubicach,

- stoki o spadkach powyżej 20%, które stanowią tereny zagrożone ruchami masowymi oraz punkty związane z erozją powierzchniową o rozciągłości powyżej 0,5 km, na których istnieje ryzyko osunięć skarp i zboczy w przypadku wystąpienia nawalnych deszczy (intensywnych ulew) i w związku z erozją wodną cieków - tereny zaznaczono na Rysunku Studium nr 2.

Tereny te proponuje się wyłączyć z zabudowy.

III.13. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

Na terenie gminy znajdują się złoża surowców naturalnych: Puzdrowo, Puzdrowo II (rejon 12.5.) i Pałubice (rejon 11.6.) dla których są wyznaczone obszary górnicze.

Brak jest informacji o wyznaczeniu w ww. obszarach górniczych filara ochronnego.

W obszarach mogą być wyznaczone filary ochronne.

III.14. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz.U. Nr 41, poz. 412, z późn. zm.)

Obszary nie występują w gminie Sierakowice.

III.15. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji

1) Obszary wymagające przekształceń

OBSZARY DO PRZEKSZTAŁCEŃ: TEREN DAWNEJ CEGIELNI W MIEJSCOWOŚCI DŁUGI KIERZ (rejon 3.5.)

2) Obszary do rehabilitacji i rewitalizacji

Jako obszary do rehabilitacji i rewitalizacji wskazuje się:
W GOWIDLINIE:

- plac w centrum miejscowości z otoczeniem,
- ulicę Jeziorna z otoczeniem;

W SIERAKOWICACH:

- dawny rynek w centrum miejscowości z otoczeniem,

- rejon dworca kolejowego na linii kolejowej Kartuzy - Lębork;

W KAMIENICY KRÓLEWSKA:

- rejon dworca kolejowego na linii kolejowej Kartuzy - Lębork (odcinek Sierakowice - Lębork);

W MOJUSZU:

- rejon przystanku kolejowego w Mojuszu na linii kolejowej Kartuzy -Sierakowice;

ORAZ LINIĘ KOLEJOWĄ NR 229.

Na rysunku nr 2 Studium nie wskazuje się granic tych obszarów ze względu na skalę rysunku, która uniemożliwia szczegółowe ich wyznaczenie.

3) Obszary do rekultywacji

W granicach gminy Sierakowice znajdują się tereny zdegradowane - wyrobiska po eksploatacji surowców naturalnych. Ustala się wymóg rekultywacji wyrobisk poeksploatacyjnych w kierunku inwestycyjnym (zalecane funkcje sportu i rekreacji), leśnym lub rolniczym z ukształtowaniem ich w sposób zbliżony do naturalnego. Tereny zostały oznaczone na Rysunku Studium nr 2.

III. 16. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Na obszarze gminy Sierakowice terenami zamkniętymi są TERENY KOLEJOWE, po których prowadzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy - Lębork.
Szczegółowy opis terenów i obejmujących je działek zawarto w części tekstowej A rozdz. III.2.4. pkt 3. Dla terenów nie zostały wyznaczone strefy ochronne.

Natomiast dla terenów przyległych do terenów kolejowych obowiązują ograniczenia zagospodarowania i lokalizacji zabudowy zgodnie z Ustawą z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j.Dz.U. z 2013r. Poz. 1594 ze zm.).

III.17. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie

OBSZAR FUNKCJONALNY w rozumieniu art. 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. to:

> *„obszar szczególnego zjawiska z zakresu gospodarki przestrzennej lub występowania konfliktów przestrzennych, stanowiący zwarty układ przestrzenny składający się z funkcjonalnie powiązanych terenów, charakteryzujących się wspólnymi uwarunkowaniami i przewidywanymi jednolitymi celami rozwoju;"*

Dodatkowo w rozumieniu art. 49a obszar funkcjonalny o znaczeniu lokalnym to:

„ obszar o istotnym znaczeniu dla polityki przestrzennej gminy."

Na obszarze gminy Sierakowice jako obszary funkcjonalne zakwalifikowano obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo , których charakter i cechy wymagają stosowania specjalnych polityk przestrzennych oraz w których ogranicza się rozwój przestrzenny w celu wzmocnienia elementów endogenicznych, decydujących o wyjątkowości tych miejsc.

Są to obszary:

a) dolina rzeki Słupi, na wschód od miejscowości Tuchlino do miejscowości Sierakowska Huta;
b) dolina rzeki Puzdrowska Struga, na wschód od miejscowości Puzdrowo;
c) dolina rzeki Bukowina , tereny na północ od miejscowości Gowidlino, po wschodniej stronie Łyśniewa do miejscowości Skrzeszewo;
d) dolina rzeki Struga Kamienicka, po południowej stronie miejscowości Kamienica Królewska.

Opis obszarów i zasad zagospodarowania zawarto w rozdz. III.3.3 pkt 4).

III.18. Obszary problemowe

JAKO OBSZARY PROBLEMOWE uznano obszary szczególnego zjawiska z zakresu gospodarki przestrzennej lub występowania konfliktów przestrzennych wskazany w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lub określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Za obszar problemowy mogą być uznane tereny zabudowy rekreacyjnej w oddaleniu od istniejącej zabudowy, zlokalizowane bezpośrednio nad brzegami jezior w Kamienickim Młynie i w Kamienicy Królewskiej. Zabudowa ta obejmuje budynki drewniane w złym stanie technicznym, zlokalizowane na małych działkach, bezpośrednio nad brzegiem jeziora, degraduje środowisko naturalne i krajobraz gminy, wyklucza publiczny dostęp do jeziora.

Jednakże likwidacja zabudowy wiąże się z trudnymi procedurami formalno-prawnymi.

III.19. Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu

Na obszarze gminy Sierakowice ze względu na uwarunkowania przyrodnicze, uwarunkowania ochrony krajobrazu, uwarunkowania środowiska kulturowego oraz istniejącą rozproszoną zabudowę wyklucza się lokalizację farm elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW.

Wskazuje się obszary rozmieszczenia urządzeń produkujących energię ze źródeł odnawialnych o mocy przekraczającej 100 kW - wyłącznie ogniw fotowoltaicznych ze strefami ochronnymi (E), w rejonach oznaczonych rysunku nr 2:

1) w miejscowości Długi Kierz - rejon E 3.6;
2) w miejscowości Mojusz - rejon E 9.7;

3) w miejscowości Pałubice - rejony E 11.5 i E 11.7;
4) we wschodniej części miejscowości Sierakowice - rejony E 13.8 i E 13.12.

Planowany zamiar inwestycyjny odnoszący się do lokalizacji farm fotowoltaicznych należy poprzedzić szczegółową analizą lokalizacyjną obejmującą oddziaływanie inwestycji na środowisko, krajobraz oraz zdrowie i bezpieczeństwo ludzi. W celu zminimalizowania potencjalnego negatywnego wpływu funkcjonowania farm fotowoltaicznych należy:

- zachować fragmenty trawiaste i krzewiaste pomiędzy panelami lub w ich sąsiedztwie (co może przyczynić się do powstawania alternatywnych miejsc żerowania oraz gniazdowania), fragmenty trawiaste nie powinny być uprawiane z użyciem nawozów sztucznych, pestycydów czy herbicydów,w w miarę możliwości powinna być dopuszczana spontaniczna sukcesja roślin zielnych stanowiących miejsca żerowania ptaków,
- pomiędzy sektorami paneli prowadzić niskopienne żywopłoty (co zmniejszy ryzyko kolizji ptactwa wodnego),
- zastosować podziemne kable zamiast naziemnych struktur elektroenergetycznych.

W rejonach tych dopuszcza się również:

- drogi wewnętrzne,
- urządzenia i obiekty elektroenergetyki (linie elektroenergetyczne, stacje transformatorowe,
- inne obiekty związane z funkcjonowaniem urządzeń wytwarzających energię elektryczną,
- prowadzenie gospodarki rolnej,
- lokalizację zabudowy w istniejących siedliskach rolniczych.

Ponadto w obszarach rolniczo - osadniczych D 2 i D 2.1. dopuszcza się stosowanie przydomowych elektrowni wiatrowych i ogniw fotowoltaicznych o mocy do 10 kW dla własnych potrzeb w gospodarstwach rolnych, usługach, zabudowie produkcyjnej, składach i magazynach.

IV. MATERIAŁY WYJŚCIOWE

1) Uchwała Rady Gminy Sierakowice Nr XXXVII/427/14 z dnia 4 marca 2014 r.
2) Dokumenty:

a) Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju 2030, Uchwała Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.;
b) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, przyjęty uchwałą Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 roku (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, oz. 193); zmiana uchwaloną Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) z załącznikiem;

c) Program Opieki nad Zabytkami dla gminy Sierakowice na lata 2014-2018, Piotr Najmajer;
d) Program opieki nad zabytkami powiatu kartuskiego 2010 - 2013, mgr Iwona Gołembiowska, mgr Edyta Przytarska, Kartuzy 2010 http://www.kartuskipowiat.com.pl/pliki/PonZ%20Kartuzy.pdf;
e) Informacje ze strony: http://www.sierakowice.pl;
f) Projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice - aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012";
g) Gminny Plan Gospodarki Odpadami dla Gminy Sierakowice na lata 2004 - 2011 http:/www.gmina sierakowice.pl/ bip / środowisko/ gospodarka odpadami;
h) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030 przyjęty uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r.

3) Obowiązujące przepisy:
a) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
b) Ustawa z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
c) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
d) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne;
e) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
f) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
g) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
h) Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
i) Ustawa z dnia 09.06.2011 r. Prawo geologiczne i górnicze;
j) Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
k) Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;
l) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
ł) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
m) Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne;
n) Ustawa z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym;
o) Rozp. Ministra Środowiska w sprawie obszarów specjalnych ochrony ptaków Natura 2000 z dnia 21 lipca 2004 r.;
p) Uchwała nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 Sejmiku Województwa Pomorskiego r w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Pomorskiego nr 66 z dnia 2 czerwca 2011);
r) Uchwała nr 259/XXIV/16 z dnia 25 LIPCA 2016 r. Sejmiku Województwa Pomorskiego r w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim(Dz. U. Woj. Pomorskiego z dnia 16 sierpnia 2016 r. poz. 2942).

4) Obowiązujące plany miejscowe, projekty planów miejscowych (sierpień 2014 r.)

CZĘŚĆ TEKSTOWA C.
UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZĘ USTALEŃ STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

I. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

Studium jest dokumentem określającym kształt polityki przestrzennej gminy. Pełni funkcję koordynacyjną w planowaniu rozwoju gminy w oparciu o cele i wizje określone w Strategii Rozwoju Gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, wieloletnich planach inwestycyjnych i innych opracowaniach specjalistycznych realizowanych dla potrzeb gminy.
Rolą Studium jest kreowanie polityki w zakresie realizacji zadań publicznych.
Racjonalne i przemyślane decyzje w zakresie planowania przestrzennego podejmowane w oparciu o niniejszy dokument przyczynią się do wzrostu poziomu życie mieszkańców gminy, oraz stworzą możliwości wielokierunkowego rozwoju gminy.

Pierwsza edycja Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice została sporządzona na podstawie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 r. (nieobowiązującej); studium zostało uchwalone uchwałą Rady Gminy Sierakowice XLV / 353/02 z dnia 01.10.2002 r.
W okresie ważności Studium dwanaście razy podległo zmianom, które były każdorazowo uchwalane uchwałami Rady Gminy.
Niniejsze STUDIUM sporządza się na podstawie uchwały Rady Gminy Sierakowice Nr XXVII/427/14 z dnia 4 marca 2014 r.

Sporządzenie nowej edycji studium ma na celu aktualizację uwarunkowań rozwoju w zakresie obowiązujących przepisów, obowiązujących planów miejscowych, stanu istniejącego zainwestowania i obecnego stanu społeczno - gospodarczego, ustalenie i dostosowanie kierunków rozwoju przestrzennego do potrzeb ogółu społeczności gminy i mieszkańców, w tym wskazanie nowych terenów inwestycyjnych umożliwiających dalszy rozwój gminy.

Ustalone w Studium kierunki i zasady rozwoju przestrzennego wynikają z położenia gminy, uwarunkowań wewnętrznych, uwarunkowań ponadloklanych, potrzeb i oczekiwań mieszkańców.
Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska przyrodniczego i zasad ochrony środowiska kulturowego wynikają z wymogów prawnych oraz przyjętych zasad ochrony cennych obszarów przyrodniczych i historyczno - kulturowych tworzących zasoby gminy i jej wyjątkowy charakter oraz walory stawiające ją wśród wyróżniających się obszarów o znaczących zasobach przyrodniczo-kulturowych w województwie pomorskim.
Przyjęte ustalenia i rozwiązania stwarzają możliwości poprawy warunków życia mieszkańców i rozwoju gospodarczego gminy.

II. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM

II. 1.Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego – synteza

1) Ogólna charakterystyka gminy Sierakowice

Ogólna powierzchnia gminy wynosi 18 222 ha. Funkcją dominującą gminy jest rolnictwo, funkcjami uzupełniającymi są usługi, produkcja składy, turystyka. Liczba ludności gminy Sierakowice na dzień 31.12.2015 r. wynosiła 19148[29] osób (w tym na pobyt stały 18 879 osób), co stanowi 0,83% ludności województwa i 15,06 % ludności powiatu kartuskiego.

Funkcjonalną przestrzeń gminy tworzą: obszary rolnicze (grunty orne, sady, łąki trwałe,pastwiska trwałe, stawy, rowy) obejmujące ok. 59,70 % powierzchni gminy, grunty leśne o obejmujące ok. 29 % powierzchni gminy, wody powierzchniowe obejmujące ok. 3,70 % ogólnej powierzchni gminy, nieużytki zajmujące ok. 3,30% powierzchni gminy, tereny zabudowane i zurbanizowane zajmujące ok. 3,9 % powierzchni gminy.

Sieć osadnicza gminy Sierakowice jest liczna i zróżnicowana pod względem wielkości, struktury i zainwestowania. Największą pod względem liczby ludności miejscowością są Sierakowice, w których zamieszkuje 41,70 % ludności gminy.
Gmina Sierakowice jest gminą intensywnie rozwijająca się, w której w ostatnich latach następuje intensywny rozwój budownictwa mieszkaniowego, usług publicznych, zakładów produkcyjnych i usługowych.

2) Wpływ uwarunkowań na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego

Korzystne uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy to przede wszystkim:

- przebieg dróg wojewódzkich i przebieg linii kolejowej (nieczynnej - planowanej do reaktywacji), rozwinięta sieć dróg gminnych,
- dobre wyposażenie w sieci infrastruktury technicznej - sieci wodociągowe, kanalizacji sanitarnej, energetyczną,
- dobry stan środowiska stwarzające korzystne warunki zamieszkania i rozwoju turystyki,
- bogate zasoby środowiska przyrodniczego, urozmaicony krajobraz stwarzające dobre warunki rozwoju turystyki i wypoczynku,
- korzystne położenie geograficzne w stosunku do dużych ośrodków miejskich (Trójmiasto, Kościerzyna, Lębork),
- dobre wyposażenie w usługi.

Niekorzystne uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy to przede wszystkim:

- procesy budowlane i chaos przestrzenny które prowadzą do degradacji zasobów, przyrodniczych i krajobrazu, tworzą problemy społeczne i środowiskowe,
- ograniczenia inwestycyjne wynikające z form ochrony przyrody (KPK, GOCHK),

29 *Dane Urzędu Gminy w Sierakowicach według stanu zameldowania.*

- brak sieci gazowej, co powoduje ograniczenia możliwości wykorzystania gazu jako niskoemisyjnego źródła ciepła,
- niedostateczna liczba miejsc pracy.

Potrzeby mieszkańców wyrażone w Strategii rozwoju gminy odnoszą się do:

- wsparcia rozwoju przedsiębiorczości,
- inwestycji umożliwiających rozwój turystyki (dodatkowe atrakcje dla turystów),
- poprawy bezpieczeństwa komunikacji samochodowej i pieszej.

III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - SYNTEZA

1) Założenia rozwoju

Założenia rozwoju gminy przyjęte w Studium wynikają z ustaleń zawartych w Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014 - 2024 , odnoszą się: sfery społecznej, sfery gospodarczej, sfery środowiska i infrastruktury technicznej i zakładają iż gmina Sierakowice będzie atrakcyjnym miejscem życia, przyjaznym do rozwoju przedsiębiorczości i dbającym o środowisko naturalne.

Przyjmuje się, że głównymi funkcjami gminy o zasięgu ponadlokalnym będą:

- rekreacja i turystyka, obsługa turystyki (w tym agroturystyka), wypoczynek nadwodny.

Przyjmuje się, że głównymi funkcjami gminy o zasięgu lokalnym będą:

- rolnictwo,
- produkcja, składy i budownictwo oraz usługi,
- mieszkalnictwo wraz z podstawową obsługą mieszkańców.

2) Prognozy demograficzne

Prognozę ludności sporządzono w oparciu o: strukturę ludności wg płci i wieku dla gminy Sierakowice w oparciu o dane Urzędu Statystycznego w Gdańsku (stan na 31. 12.2015 r.), tablice długości trwania życia dopasowane do rejestrowanej w gminie liczby zgonów, współczynniki płodności kobiet.
Przyjęto zerowe saldo migracji uzasadniając ewentualny odpływ z Gminy napływem ludności (zarówno z Aglomeracji Gdańskiej jak i okolicznych gmin).
Prognoza liczby ludności gminy Sierakowice zakłada wzrost liczby ludności z ok. 18 500 w 2013 r. do 22 000 w roku 2030 i do 25 000 w roku 2045. Najbardziej dynamicznie wzrastać będzie ludność w wieku poprodukcyjnym - co wymagać będzie zwiększonych potrzeb rozwoju usług opiekuńczych.
Liczba dzieci w wieku przedszkolnym będzie wprawdzie malała, ale przy zakładanym wzroście uczestnictwa dzieci w wieku 3-5 lat do 100% (już w 2016) zwiększa potrzeby na obiekty przedszkolne.

3) Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zabudowę

Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zabudowę wynika:

- z prognozy wzrostu liczby mieszkańców i założonych wskaźniki poprawy warunków zamieszkania dla stanu istniejącego, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 565 ha,

- z założonych wskaźniki aktywności zawodowej i zabezpieczenia dla nich miejsc pracy na terenie gminy Sierakowice oraz oferty terenów produkcyjnych, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 276 ha,
- z założenia poprawy standardów wyposażenia w usługi, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 141 ha,
- z przyjęcia oferty terenów dla funkcji produkcyjnych, zwierzęcej i inne o powierzchni 112 ha,
- z przyjęcia oferty terenów usług turystyki, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 84 ha.

W powierzchnia tych ujęto wzrost o 30% w odniesieniu do wyliczonych potrzeb, z uwagi na niepewność procesów gospodarczych.

Łącznie wymagana powierzchnia dla zabezpieczenia potrzeb wynosi: ok. 1178 ha, w tym: powierzchnia terenów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego: 375,70 ha, nowe tereny: 880,10 ha.

Ponieważ tereny objęte planami są potencjalnymi tereny inwestycyjne, zostały one włączone i zbilansowane łącznie z powierzchniami stanowiącymi zapotrzebowanie na zabudowę.

Wymaganą powierzchnię terenów - 1178 ha zwiększa się o 30% - z uwagi na zmienność procesów i zjawisk, co jest dopuszczone art 7 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym co daje powierzchnię - 1531 ha.

Analizy ekonomiczne, przyrodnicze, społeczne , prognozy demograficzne, bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę oraz uzasadnienie wyznaczonej powierzchni terenów przeznaczonych do zainwestowania zawarto w części tekstowej A rozdz. III.10.3.

Z uwagi na skalę mapy i jej nieprecyzyjną treść, która nie pozwala wyznaczyć dokładnie terenów przydatnych do zabudowy, a we wskazanych obszarach położone są tereny nieprzydatne do zabudowy takie jak: lasy, zadrzewienia, nieużytki, tereny podmokłe, wyznaczono powierzchnię zwiększono o ok. 10%, co daje powierzchnie ok. 1682,5 ha.

4) Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy

Obszary przeznaczone pod zainwestowanie

Rozwój zainwestowania miejscowości (obrębowych i osad) może następować w obszarach przeznaczonych do zabudowy, do których zaliczono:

a) tereny istniejącego zainwestowania;

b) obszary potencjalnego rozwoju miejscowości, które obejmują tereny przeznaczone do dalszego rozwoju zabudowy, zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, komunikacyjnymi i technicznymi;

c) obszary rolniczo-osadnicze;

d) rejony szczególnego przeznaczenia;

e) obszary specjalne.

Ad.a) Tereny istniejącego zainwestowania obejmują zabudowę skupioną w miejscowościach o przeznaczeniu: zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa, usługowa, rekreacji indywidualnej, produkcja, składy, budownictwo, obiekty infrastruktury technicznej, tereny rekreacyjne, sportu i rekreacji i inne. W terenach tych może następować uzupełnienie i wymiana zabudowy.

Ad.b) Obszary potencjalnego rozwoju miejscowości sklasyfikowano w podziale na trzy obszary o różnej intensywności zabudowy i rożnych wskaźnikach zabudowy:

- obszar intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego - obszar A.
  Do miejscowości intensywnego wielofunkcyjnego rozwoju zaliczono następujące miejscowości: Sierakowice,Gowidlino, Puzdrowo, Tuchlino, Mojusz, Szklana. Rozwojowi tych miejscowości sprzyja ich położenie przy drogach wojewódzkich, infrastruktura, obecne znaczne zainwestowanie, zainteresowanie inwestorów.
- obszar umiarkowanego rozwoju - obszar B.
  Do miejscowości umiarkowanego rozwoju zaliczono następujące miejscowości gminy: Kamienica Królewska, Smolniki, Gowidlino, Dąbrowa Puzdrowska, Długi Kierz, Kamienicka Huta, Karłowo, Kujaty, Lisie Jamy, Leszczynki, Łyśniewo, Mojuszewska Huta, Paczewo, Pałubice, Patoki, Sierakowska Huta, Skrzeszewo, Tuchlinek Załakowo oraz pasma rozwoju gospodarczego wzdłuż dró wojewódzkich:Sierakowice - Migi - Pałubice, Gowidlino - Kawle, Tuchlino - rejon południowy, Pałubice - Kamienica Królewska, oraz tereny położone wzdłuż drogi powiatowej Sierakowice - Mrozy.
- obszar ograniczonego rozwoju - obszar C.
  Do obszarów ograniczonego rozwoju zaliczono miejscowości: Bącka Huta, Borowy Las, Bukowo, Kamienicki Młyn, Kamionka Gowidlińska, Lemany, Stara Huta, Szopa.
  Dla potencjalnych rejonów przeznaczonych do zabudowy określono postulowane funkcje oraz wskaźniki zagospodarowania terenów, zróżnicowanych dla poszczególnych obszarów.

Ad.c) Obszary rolniczo - osadnicze obejmują: tereny rolnicze, małe powierzchniowo tereny leśne i zadrzewione, rozproszoną zabudowę zagrodową, mieszkaniową, letniskową i rekreacyjną, zabudowę usługową i zabudowę produkcyjną. Obszary te podzielono na:

- obszary rolnicze z rozproszoną zabudową położone w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 - obszar D1,
- obszary rolnicze z rozproszoną zabudową na pozostałym obszarze gminy - obszar D2;
  w obszarze tym wydzielono strefę D2.1, w której wykluczono przemysłową produkcję bydła, trzody chlewnej i drobiu - to jest powyżej 40 DJP na terenie objętym jedną inwestycją.

Ad.d) Do rejonów szczególnego przeznaczeniu zaliczono:

- OBSZARY dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 KW wraz ze strefami ochronnymi (na obszarach wsi: Sierakowice, Pałubice, Mojusz, Długi Kierz),
- REJON lokalizacji odwiertu gazu łupkowego (po wschodniej stronie miejscowości Puzdrowo);
- REJONY eksploatacji złóż kruszywa naturalnego.

Ad.e) Do obszarów specjalnych zaliczono:

- STREFĘ SPECJALNĄ, w której obowiązuje zakaz lokalizacji ferm norki amerykańskiej; strefa ta obejmuje obszar NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 i obszary położone w strefie do 10 km od granicy tego obszaru i obejmuje zakaz lokalizacji ferm norki amerykańskiej,
- OBSZARY STRATEGICZNE, do których zaliczono obszary, rejony i miejsca istotne w strukturze gminy ze względów społecznych, przyrodniczych i kulturowych; zaliczono do nich: obszary do rehabilitacji i rewitalizacji, obszary przestrzeni publicznych, węzły integracyjne przy przystankach i dworcach kolejowych,
- OBSZARY ZAWARTEJ ZABUDOWY WSI, obejmujące skupiska zabudowy istniejącej i ich bezpośredniego otoczenia w promieniu do 50 m,
- obszarów zwartej zabudowy położonych w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu nie dotyczą zakazy, o których mowa w § 5 pkt 8 oraz § 6 uchwały NR 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. gdzie, zgodnie z § paragrafem 7 ust. 5:
  „dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;"
- obszarów zabudowy położonych w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego nie dotyczą zakazy, podane w § 3 pkt 7 Uchwały Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r., gdzie zgodnie z § 4 ust.1:
  „dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;".

Obszary chronione

Obszary chronione obejmują tereny rolnicze i leśne o szczególnych walorach środowiska przyrodniczego i krajobrazu, takie jak:

- obszary chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody,
- obszary proponowane do ochrony na podstawie ustawy o ochronie przyrody,
- obszary cenne przyrodniczo, występowania rzadkich gatunków roślin i zwierząt - do objęcia ochroną w planach miejscowych,
- obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo takie jak: doliny rzek i strefy krawędziowe dolin, dotychczas niezabudowane lub z pojedynczymi siedliskami, które wskazuje się do ochrony przed

zabudową i zachowania w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym w celu zachowania i ochrony walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu - do objęcia ochroną w planach miejscowych.

Obszary objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego

W obszarach objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego zainwestowanie może być realizowane zgodnie z ustaleniami planu a w wypadku planowanej zmiany funkcji lub zasad zagospodarowania przestrzennego obowiązują zasady jak dla rejonu zainwestowania, terenu istniejącego zainwestowania lub obszaru rolniczo - osadniczego, w którym znajduje się obszar objęty planem.

Obszary wyłączone z zabudowy i obszary ograniczonego zainwestowania

Jako obszary wyłączone z zabudowy ustala się:

- tereny objęte ochroną i planowane do objęcia ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody: użytki ekologiczne, pomniki przyrody i ich bezpośrednie otoczenie, rezerwaty przyrody,
- tereny proponowane do objęcia ochroną ustalone w studium jako: obszary cenne przyrodniczo, obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo,
- tereny tworzące lokalne korytarze ekologiczne,
- tereny zwartych kompleksów leśnych w tym lasów ochronnych,
- tereny położone w strefie do 8 m wzdłuż brzegów wód powierzchniowych stanowiących własność publiczną,
- tereny położone w strefie do 5 m wzdłuż brzegów pozostałych wód powierzchniowych,
- tereny zadrzewień w obszarach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (zgodnie z przepisami dotyczącymi tych obszarów).

Jako obszary ograniczenia zabudowy ustala się:

- tereny położone w strefie 100 m od brzegów jezior w granicach obszaru NATURA 2000 PLB 220008 Lasy Mirachowskie - według przepisów dotyczących tego obszaru,
- w obszarze Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (GOCHK): tereny położone w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych - zabudowę w tym pasie dopuszcza się po spełnieniu warunków zawartych w UCHWALE NR 259/XXIV/16 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim,
- w obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK): tereny położone w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych - zabudowę w tym pasie dopuszcza się po spełnieniu warunków zawartych w UCHWALE NR 147/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego,

- tereny położone w strefie o szerokości 50 m wokół jezior Trzemeszno Duże, Trzemeszno Małe, Kamionkowskie i jezior położonych z obszarze NATURA 2000 PLH220097 Jeziora Kistowskie,
- tereny wskazane do utworzenia połączeń ekologicznych,
- tereny objęte strefami ochrony konserwatorskiej,
- tereny położone w strefach oddziaływania infrastruktury technicznej (zgodnie z przepisami odrębnymi): napowietrznych linii energetycznych 110 kV, planowanego gazociągu wysokiego ciśnienia,
- tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów i terenów kolejowych;tereny położone w sąsiedztwie cmentarzy.

4) Zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego

Na obszarze gminy Sierakowice występują liczne formy ochrony przyrody objęte ochroną na podstawie Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j.Dz. U. 2016 poz.2134 ze zm.):
rezerwaty przyrody, Kaszubski Park Krajobrazowy z otuliną, Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu, trzy obszary NATURA 2000: Lasy Mirachowskie PLB220008, Kurze Grzędy PLH220014, Jeziora Kistowskie PLH220027, pomniki przyrody, zespoły przyrodniczo - krajobrazowe, które zostały wyróżnione na rysunku studium i szczegółowo opisane w części tekstowej B.
Na obszarze gminy Sierakowice występują liczne obszary cenne przyrodniczo, wskazane do objęcia ochroną prawną: dwa obszary wskazane do objęcia ochrona jako rezerwaty przyrody, okazy drzew do objęcia jako pomniki przyrody, mokradła i torfowiska do objęcia ochroną jako użytki ekologiczne.
Na obszarze gminy zlokalizowano również szereg obiektów cennych przyrodniczo, które wskazuje się do ochrony przed zainwestowaniem - obszary proponowane do wyłączenia z zabudowy.
Ponadto w strukturze gminy wyróżnia się obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo obejmujące doliny rzek i strefy krawędziowe dolin, dotychczas niezabudowane lub z pojedynczymi siedliskami, stanowiących makrownętrza krajobrazowe, zaliczone są do lokalnych korytarzy ekologicznych. Obszary wskazuje się do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w celu ochrony przed inną niż ustalono zabudową i zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych.

5) Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Gmina Sierakowice jest gminą charakteryzującą się bogatym, zróżnicowanym krajobrazem zarówno przyrodniczym jak i kulturowym. Układy przestrzenne wsi z zabytkową zabudową stanowią ostoję tradycji kaszubskiej i są atrakcyjnym elementem sprzyjającym rozwojowi turystyki.
W studium wyróżniono i opisano:

- obiekty ujęte w ewidencji zabytków województwa pomorskiego (1 obiekt i zabytki archeologiczne),
- park kulturowy (1 obiekt),
- zabytki ujęte w Gminnej Ewidencji Zabytków i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (razem 125 obiektów),
- stanowiska archeologiczne obejmujące: osady, cmentarzyska, ślady osadnictwa, huty (razem

165 obiektów).

Strefy ochrony konserwatorskiej wyznaczone zostały wyznaczone wokół dobrze zachowanych historycznych zespołów ruralistycznych wsi z historyczną zabudową w miejscowościach: Bącka Huta, Gowidlino, Kamienica Królewska, Łyśniewo, Mojusz, Paczewo, Puzdrowo, Sierakowice, Szopa, Tuchlino, Załakowo.

Dla historycznych zespołów ruralistycznych wsi postuluje się sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Do ochrony wskazuje się również: pomniki pamięci narodowej upamiętniające wydarzenia z okresu II wojny światowej.

6) Zasady rozwoju systemów komunikacji

INFARSTRUKTURA DROGOWA

Gmina Sierakowice położona jest na szlaku tranzytowym dróg wojewódzkich nr 211 i 214, dzięki czemu posiada dogodne powiązania z ośrodkami miejskimi i siedzibami sąsiednich gmin.

Działania w kierunku rozbudowy bądź modernizacji dróg obejmują:

- rozbudowę drogi wojewódzkiej nr 211 na odcinkach: zachodnia granica powiatu kartuskiego - Puzdrowo (do skrzyżowania z DW 214), Mojusz - wschodnia granica gminy Sierakowice,
- remont ulic w Sierakowicach: ul. Słupskiej, ul. Kościerskiej, ul. Mickiewicza,
- budowę drogi gminnej w miejscowości Migi.

Dla poprawy warunków obsługi komunikacyjnej w miejscowości Sierakowice i poprawy warunków bezpieczeństwa w centrum Sierakowic rekomenduje się budowę obwodnicy Sierakowic mającą na celu odciążenie ruchu kołowego w centrum miejscowości oraz budowę obwodnicę Puzdrowa (po stronie wschodniej miejscowości) i ustala się rezerwę terenu dla jej przebiegu.

Wskazane działania dla poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego i komfortu zarówno mieszkańców jak i pozostałych użytkowników:

- sukcesywna modernizacja dróg gminnych,
- budowa chodników (co najmniej jednostronnych),
- budowa zatok autobusowych itp.

Ponadto niezbędne będzie uzupełnianie istniejących systemów drogowych wraz z rozwojem terenów inwestycyjnych.

Przez gminę Sierakowice prowadzą liczne szlaki turystyki rowerowej, pieszej, wodnej i konnej. Dla rozwoju turystyki ważny będzie dalszy rozwój szlaków turystycznych oraz urządzeń i obiektów ich obsługi.

W studium wskazuje się trasy szlaków turystycznych i proponowane zasady rozwoju urządzeń obsługi.

INFRASTRUKTURA KOLEJOWA

Przez teren gminy Sierakowice przebiega nieczynna linia kolejowa Pruszcz Gdański - Łeba nr 229 o znaczeniu lokalnym o długości ok. 135 km. Linia na całej swojej długości jest jednotorowa, normalnotorowa niezelektryfikowana.

Na terenie gminy Sierakowice znajdują się trzy nieczynne, istniejące stacje i przystanki kolejowe:

w Sierakowicach, w Kamienicy Królewskiej oraz w Mojuszu.

Planowana jest rewitalizacja i przebudowa linii kolejowej nr 229 na odcinku Kartuzy - Sierakowice[30] oraz rewitalizacja budynku dworca kolejowego w Sierakowicach a przy przystanku kolejowym w Sierakowicach realizacja węzła integracyjnego obejmującego: przystanek kolejowy, przystanek autobusowy oraz parkingi dla samochodów osobowych; może być połączony z usługami handlu i gastronomii. Do węzła integracyjnego powinny prowadzić rowerowe trasy dojazdowe.
W Studium proponuje się również rewitalizację pozostałych przystanków: w Mojuszu i w Kamienicy Królewskiej (po rewitalizacji odcinka linii kolejowej Sierakowcie - Lębork), oraz lokalizację przy nich węzłów integracyjnych.

7) Zasady rozwoju systemów infrastruktury technicznej

W zakresie systemów zaopatrzenia w wodę ustala się:

- przebudowę istniejących sieci wodociągowych, wymianę sieci z rur azbestowo - cementowych,
- budowę nowych odcinków sieci wodociągowej pomiędzy miejscowościami.

W zakresie systemów odprowadzenia ścieków ustala się:

- budowę sieci kanalizacji sanitarnej m.Sierakowice w ulicach: Kartuska, ul. Źródlana-Sierakowska Huta, Kopernika, Zaciszna, os. Za Gimnazjum
- rozbudowę i modernizację części osadowej oczyszczalni ścieków w Sierakowicach.

Funkcjonowanie i dalszy rozwój zabudowy na obszarze gminy będzie wymagał działań w celu utrzymania sieci kanalizacyjnej w dobrym stanie technicznym, działań w celu prawidłowego funkcjonowania oczyszczalni ścieków i zapewnienia właściwego ich oczyszczania przed wprowadzeniem do odbiornika, rozbudowy istniejących sieci kanalizacji sanitarnej.
Na podstawie programowanych inwestycji, docelowo przewiduje się objęcie kanalizacją sanitarną minimum 75% mieszkańców gminy.

W zakresie elektroenergetyki ustala się :

- budowę napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV: GPZ Żarnowiec - GPZ Sierakowice[31] (oraz wniosek Energa Operator SA Oddział w Gdańsku, pismo znak: EOP -3MMR- 000109-2014 z dnia 26.03.2014 r.),
- budowę napowietrznej lini elektroenergetycznej WN - 110 kV relacji Bytów - linia 1466 kV Kościerzyna - Sierakowice.

W zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się:

- zakłada się gazyfikację gminy Sierakowice poprzez projektowany gazociąg stanowiący przedłużenie istniejącego gazociągu DN 150 w Graczu oraz budowę sieci rozprowadzającej gaz do odbiorców w gminie,

30 *Inwestycja zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030.*
31 *Zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*

- w pierwszym etapie (do roku 2020) zakłada się gazyfikację miejscowości Sierakowice poprzez budowę gazociągu średniego ciśnienia z gminy Chmielno, a w drugim etapie gazyfikację Gowidlina.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się:

- zmiany systemów grzewczych wielu dużych i małych kotłowni na proekologiczne (gaz, olej opałowy),
- obniżenie zapotrzebowania na ciepło (o 31% w gminie Sierakowice), poprzez realizację i wspieranie programów termomodernizacyjnych budynków mieszkalnych,
- upowszechnienie wykorzystywania energii słonecznej do przygotowywania ciepłej wody.

W zakresie gospodarki odpadami ustala się:

- wdrożenie zintegrowanego systemu postępowania z odpadami pochodzącymi z przemysłu, usług, rolnictwa i komunalnymi,
- ograniczenie ilości powstających odpadów, rozpowszechnienie selektywnej zbiórki, segregacja odpadów „u źródła",
- wprowadzenie na terenie całej gminy selektywnej zbiórki odpadów,
- poprawa gospodarki odpadami z rolnictwa i przetwórstwa żywności, identyfikacja tych odpadów, wprowadzenie nowoczesnych metod ich unieszkodliwiania, w tym kompostowania,
- izolacja odpadów niebezpiecznych z pozostałej masy odpadów,
- podniesienie świadomości ekologicznej lokalnej społeczności w zakresie gospodarki odpadami.

8) Inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym i ich rozmieszczenie w tym zadania wynikające z programów samorządu województwa.

Inwestycje o znaczeniu lokalnym na obszarze gminy Sierakowice obejmują:

- drogi gminne i drogi powiatowe,
- istniejące i planowane sieci i urządzenia wodociągowe (ujęcia wody, stacje uzdatniania wody), oczyszczalnię ścieków, sieci kanalizacji sanitarnej , przepompownie ścieków,
- istniejące i planowane urządzenia składowania i segregacji odpadów,
- planowane gazociągi średniego ciśnienia, stacje redukcyjne gazu,
- istniejące i planowane sieci energetyczne, trafostacje,
- opiekę nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków (parku kulturowego, obiektów wpisanych do ewidencji zabytków województwa pomorskiego, obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków),
- obiekty i tereny usług publicznych (szkół, przedszkoli, obiektów opieki zdrowotnej, kultury, sportu i rekreacji, itd),
- ochronę cennych gatunków roślin i zwierząt (ustanowienie nowych użytków ekologicznych i pomników przyrody),

- opiekę nad miejscami pamięci narodowej,
- urządzenie szlaków turystyki rowerowej, pieszej, wodnej, konnej,
- tereny gminnego budownictwa mieszkaniowego.

Inwestycje o znaczeniu ponadlokalnym na obszarze gminy Sierakowice wskazano:

- w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego oraz Rejestrze Zadań Rządowych prowadzonym przez ministra właściwego w sprawach budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej - nie występują zadania dotyczące gminy Sierakowice,
- w Programach rządowych oraz programach wojewódzkich, dotyczących gminy Sierakowice - występują zadania dotyczące gminy Sierakowice:
  - rewitalizacja linii kolejowej nr 229 Kartuzy - Sierakowice,
  - budowa, rozbudowa i modernizacja

Ponadto w Studium wskazuje się obszary i obiekty, które powinny być ujęte w planie zagospodarowania przestrzennego województwa i w programach wojewódzkich.

Jako inwestycje ponadlokalne w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego i programach wojewódzkich powinny być ujęte:

- ochrona Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, ochrona rezerwatów przyrody („Żurawie Chrusty", „Kurze Grzędy","Jezioro Turzycowe", zespołów przyrodniczo - krajobrazowych („Rynna Potęgowska", "Rynna Kamieniecka", „Rynna Mirachowska", „Dolina Łeby w KPK") , użytków ekologicznych istniejących i planowanych, Obszarów Natura 2000,
- ochrona rezerwatu przyrody „Przygiełkowy (Skrzeszewski) Moczar" - po jego ustanowieniu,
- subregionalne korytarze ekologiczne,
- obiekt wpisane do rejestru zabytków zabytków (kościół pw. św. Marcina, 5 stanowisk archeologicznych), Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw,
- drogi wojewódzkie nr 211 i 214,
- rewitalizacja linii kolejowej Kartuzy - Lębork i przystanków kolejowych,
- regionalne turystyczne trasy rowerowe, konne, piesze, szlak kajakowy Bukowiny z przystanią w Skrzeszewie i szlak kajakowy Słupi z przystanią w Gowidlinie,
- infrastruktura techniczna: istniejące i planowane linie elektroenergetyczne 110 kV, planowany gazociągi wysokiego ciśnienia.

9) Obszary do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MPZP)

Wykaz obszarów do sporządzenia MPZP

a) obszar, dla których obowiązkowe jest sporządzenie MPZP - nie wskazuje się;
b) obszary wyznaczone na podstawie ustawy o gospodarce nieruchomościami - nie wskazuje się;
c) obszary przestrzeni publicznych - nie wskazuje się (obszary objęte są planami obowiązującymi lub w opracowaniu);

d) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić MPZP:
- zachodnia część rejonu 4.2, obręb Gowidlino,
- miejscowość Łyśniewo rejon 8.1. i 8.2,
- miejscowości Sierakowice - Pałubice: rejon 13.3 i 13.4 dla wyznaczenia przebiegu obwodnicy Sierakowic w miejscach przebiegu niezgodnego z obowiązującym MPZP;

e) obszary, dla których wskazane jest sporządzenie MPZP:
- wskazane w studium obszary cenne przyrodniczo (OCP),
- wskazane w studium obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo (OCPK),
- historycznych obszarów ruralistycznych wsi objętych strefami ochrony konserwatorskiej zespołów ruralistycznych,
- rejonów wskazanych do zabudowy - stosowanie do zainteresowania inwestorów,
- składanych wniosków, możliwości uzbrojenia terenów,
- terenów położonych w granicach obszarów NATURA 2000 (poza obszarami leśnymi),
- zaleca się sporządzenie MPZP w pierwszej kolejności dla miejscowości Paczewo i Puzdrowo.

Wytyczne do sporządzenia opracowań planistycznych

W studium ustalono zasady dla sporządzania planów miejscowych i zgodności ze studium.

10) Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji, obszary problemowe, obszary do rewitalizacji

TERENY DO PRZEKSZTAŁCEŃ: DŁUGI KIERZ - TEREN DAWNEJ CIEGIELNI.

OBSZARY DO REHABILITACJI i REWITALIZACJI:

a) w Gowidlinie: plac w centrum miejscowości z otoczeniem,ulica Jeziorna z otoczeniem;
b) w Kamienicy Królewskiej: rejon dworca kolejowego na linii kolejowej Kartuzy - Lębork (odcinek Sierakowice - Lębork);
c) w Mojuszu: rejon przystanku kolejowego w Mojuszu na linii kolejowej Kartuzy -Sierakowice;
d) w Sierakowicach: dawny rynek w centrum miejscowości z otoczeniem, rejon dworca kolejowego na linii kolejowej Kartuzy - Lębork (odcinek Sierakowice - Lębork);
e) linia kolejowa nr 229 Kartuzy - Lębork.

TERENY DO REKULTYWACJI: WYROBISKA PO EKSPLOATACJI ŻWIRU.

11) Obszary rozmieszczone specjalnych funkcji i urządzeń

Obszary rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

Na obszarze gminy Sierakowice ze względu na uwarunkowania przyrodnicze, uwarunkowania ochrony krajobrazu, uwarunkowania środowiska kulturowego oraz istniejącą rozproszoną zabudowę wyklucza się lokalizację farm elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW.

Wyznaczono natomiast obszary dla ogniw fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW wskazano:

- w miejscowości Pałubice - rejony E11.5,
- we wschodniej części miejscowości Sierakowice - rejony E13.8 i E13.12,
- w miejscowości Długi Kierz - rejon E3.6,
- w miejscowości Mojusz - rejon E .7.

Ponadto w obszarach rolniczo - osadniczych D 2 i D 2.1. w sąsiedztwie zabudowy zagrodowej, usługowej i produkcyjno - składowej dopuszcza się stosowanie przydomowych elektrowni wiatrowych i ogniw fotowoltaicznych do 10 kW.

Rejon poszukiwania gazu łupkowego

Rejon zatwierdzony do dalszych badań poszukiwania gazu łupkowego położony jest w po południowo - zachodniej stronie Puzdrowa (G) - opis rejonu zawarto w rozdz. III.6.8. pkt 6.

12) Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Na obszarze gminy Sierakowice terenami zamkniętymi są TERENY KOLEJOWE, po których prowadzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy - Lębork. Dla terenów nie zostały wyznaczone strefy ochronne.
Natomiast dla terenów przyległych do terenów kolejowych obowiązują ograniczenia zagospodarowania i lokalizacji zabudowy zgodnie z przepisami odrębnymi.

11) Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie

Na obszarze gminy Sierakowice jako obszary funkcjonalne zakwalifikowano obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo : dolinę rzeki Słupi, dolina rzeki Puzdrowska Struga,dolinę rzeki Bukowina.

12) Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji, obszary do rewitalizacji, obszary problemowe

OBSZARY DO PRZEKSZTAŁCEŃ: DŁUGI KIERZ - TEREN DAWNEJ CEGIELNI.

OBSZARY DO REHABILITACJI I REWITALIZACJI:

- Gowidlino: plac w centrum miejscowości z otoczeniem i ulica Jeziorna i jej otoczenie do rewitalizacji,
- Sierakowice, dawny rynek w centrum miejscowości z otoczeniem do rewitalizacji;
- linia kolejowa nr 229, przystanki i dworce kolejowe w Mojuszu, Sierakowicach, Kamienicy Królewskiej.

TERENY DO REKULTYWACJI: WYROBISKA PO EKSPLOATACJI ŻWIRU

OBSZARY PROBLEMOWE

Za obszar problemowy mogą być uznane tereny zabudowy rekreacyjnej w oddaleniu od istniejącej

zabudowy, zlokalizowane bezpośrednio nad brzegami jezior w Kamienickim Młynie i w Kamienicy Królewskiej - występują tu budynki drewniane w złym stanie technicznym, usytuowane na małych działkach, bezpośrednio nad brzegiem jeziora, co degraduje środowisko naturalne i krajobraz gminy, wyklucza publiczny dostęp do jeziora.

Przewodniczący Rady Gminy
Zbigniew Suchta

Id: 9409BEA0-95DD-4C09-A0FD-6676FD9406F0. Podpisany

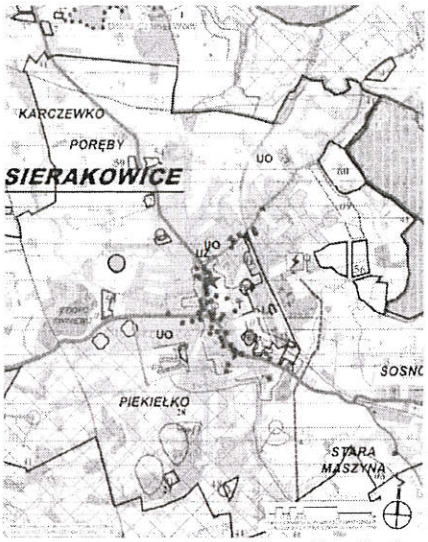
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

RYSUNEK NR 1. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

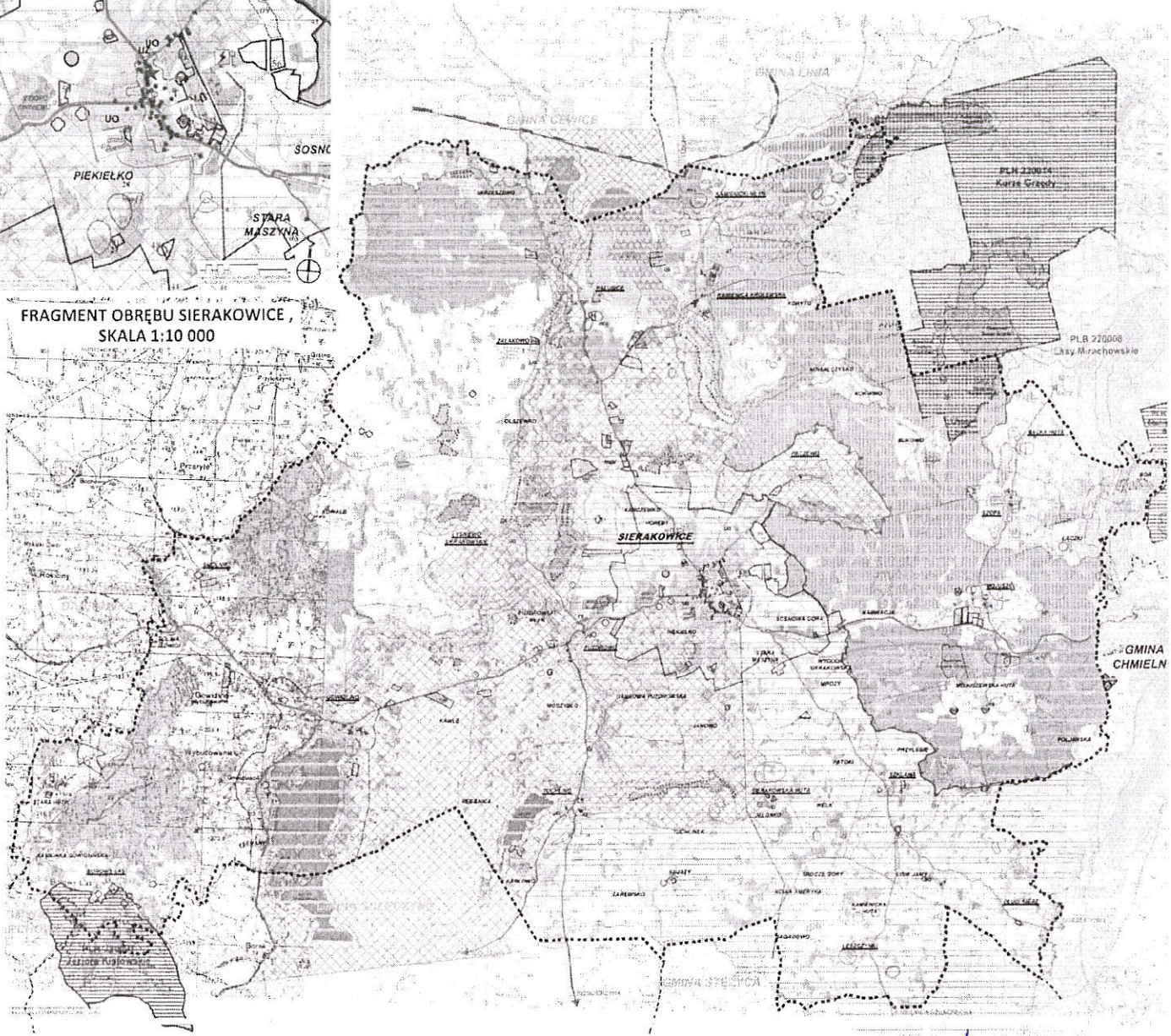
SKALA 1:20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1:10 000)

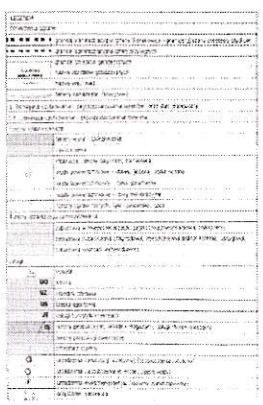
ZAŁĄCZNIK NR 2 DO UCHWAŁY NR..... XXXIII/384/17..... RADY GMINY SIERAKOWICE

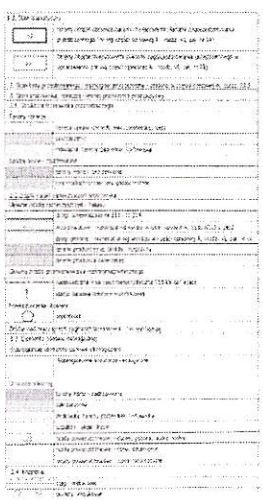
Z DNIA.....30 CZERWCA 2017 R.....

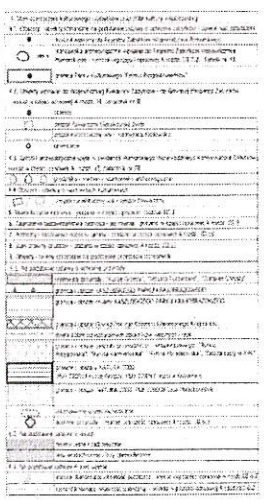

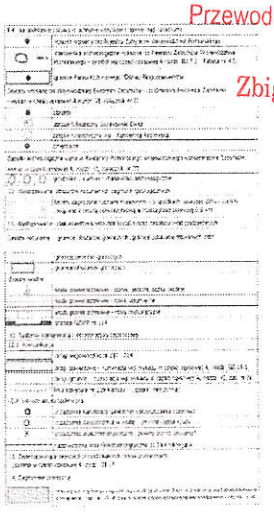
FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE , SKALA 1:10 000

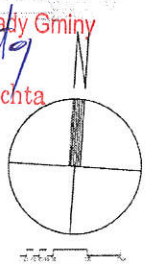

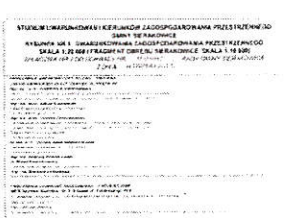

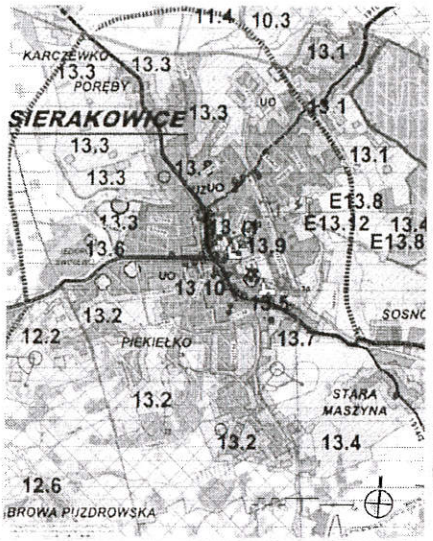
Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Suchta

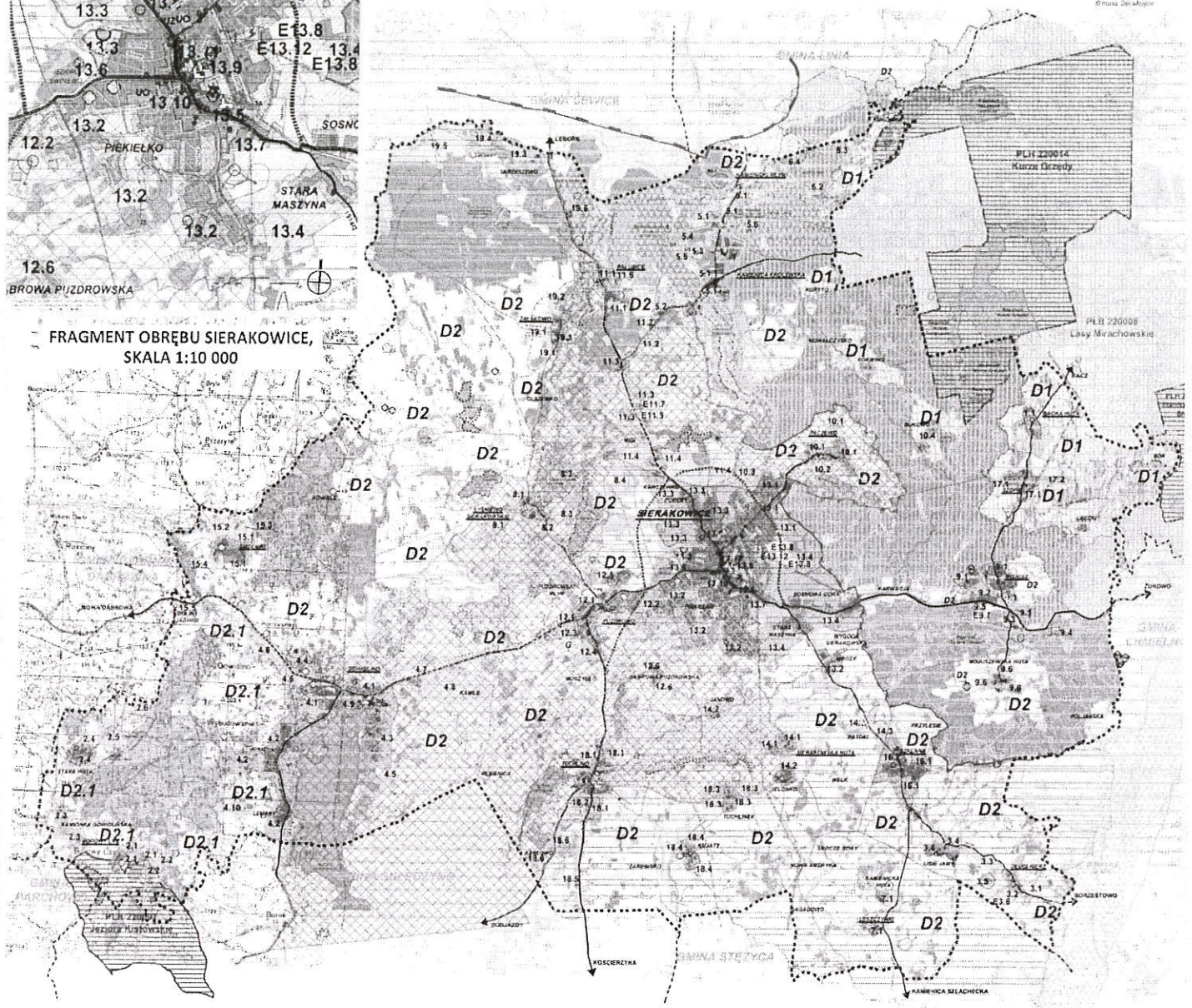

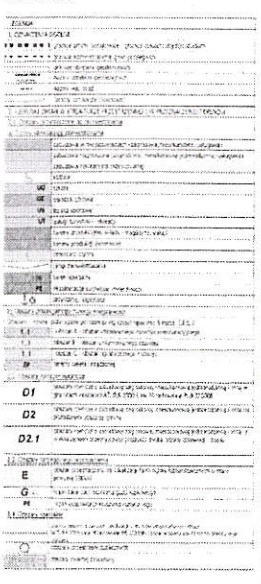

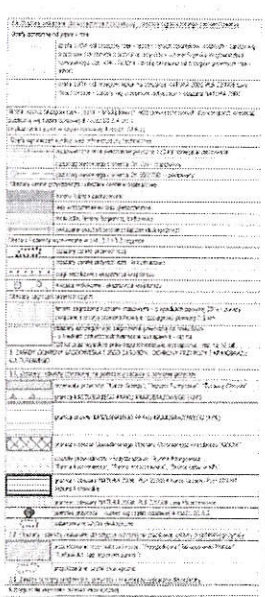
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY SIERAKOWICE
RYSUNEK NR 2. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO SKALA 1:20 000
(FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1:10 000)
ZAŁĄCZNIK NR 3 DO UCHWAŁY NR XXXIII/384/17 RADY GMINY SIERAKOWICE
Z DNIA 30 CZERWCA 2017 R.

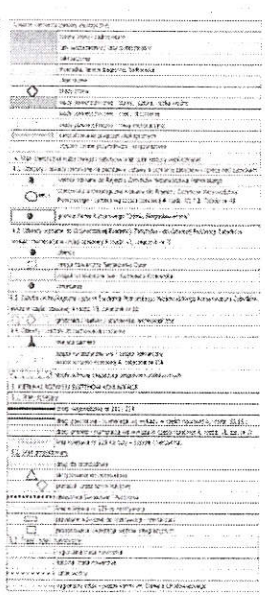

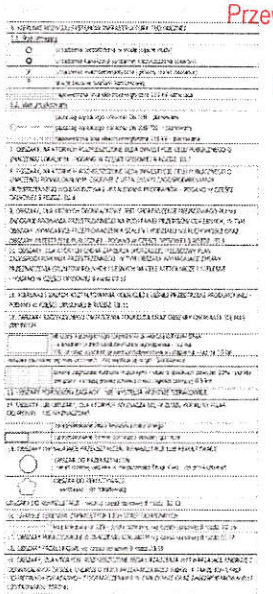
FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE,
SKALA 1:10 000

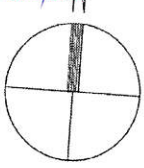

Przewodniczący Rady Gminy
Zbigniew Suchta

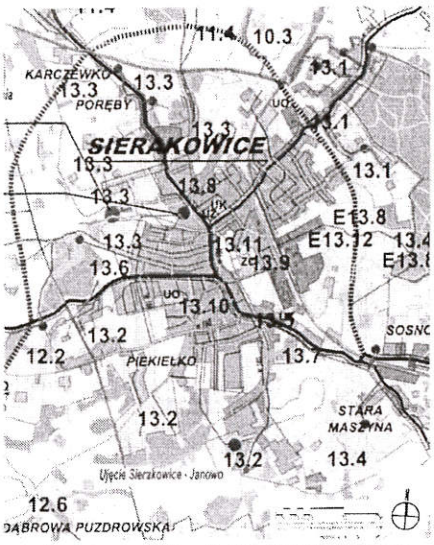

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

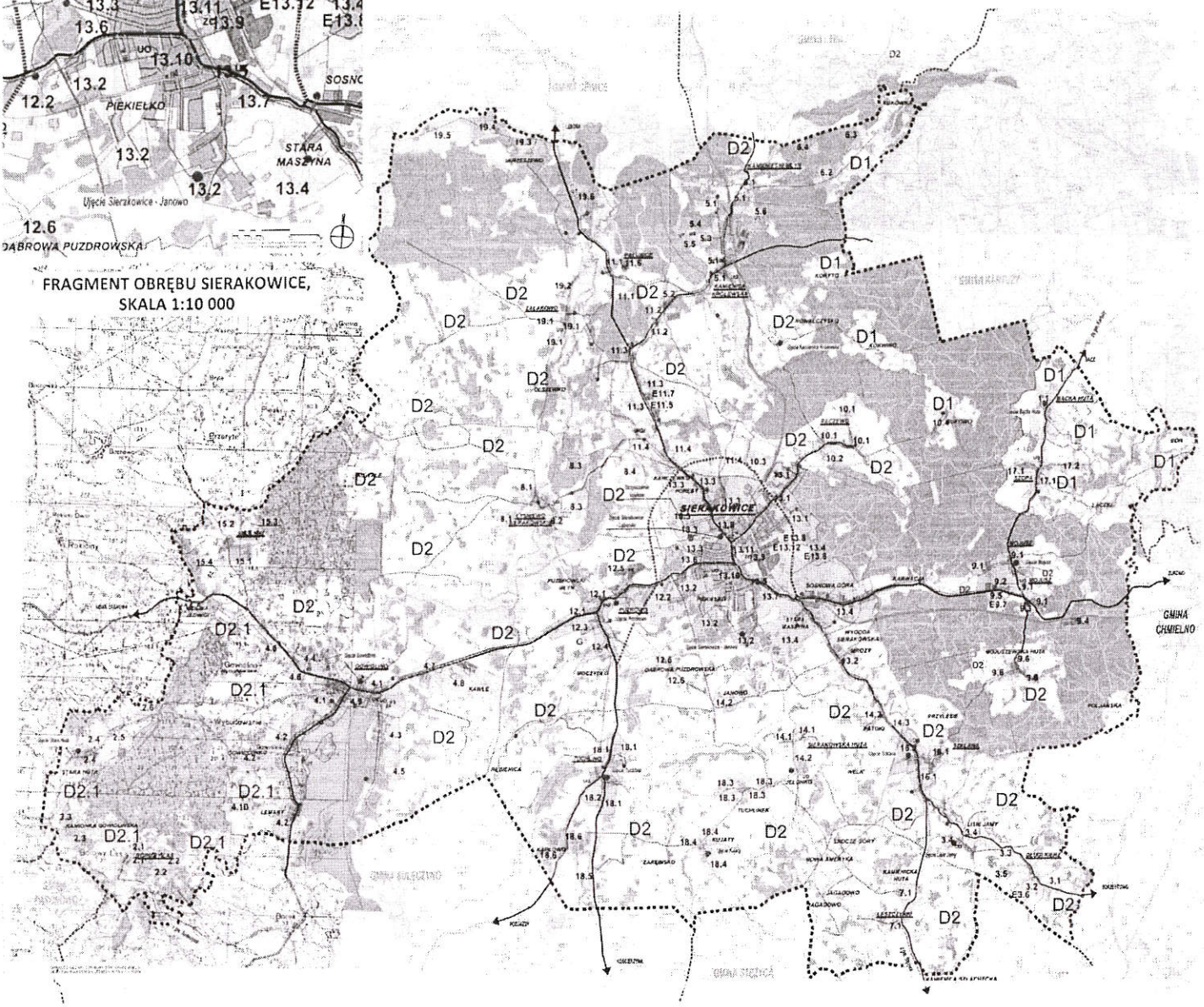
RYSUNEK NR 3. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ W ZAKRESIE ZAOPATRZENIA W WODĘ I ODPROWADZENIA ŚCIEKÓWSKALA 1:20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1:10 000)

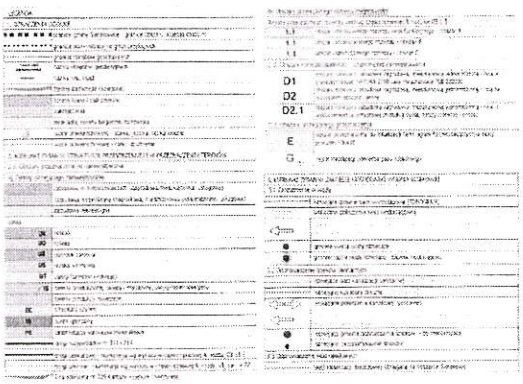
ZAŁĄCZNIK NR 4 DO UCHWAŁY NR.....XXXIII/384/17..... RADY GMINY SIERAKOWICE

Z DNIA.....30 CZERWCA 2017 R.....

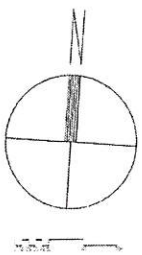
FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE, SKALA 1:10 000

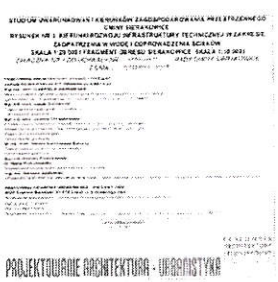

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Suchta

Załącznik Nr 5 do Uchwały Nr XXXIII/384/17

Rady Gminy Sierakowice

z dnia 30 czerwca 2017 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice.

Rada Gminy Sierakowice po zapoznaniu się z dokumentacją formalno-prawną dotyczącą uwag złożonych do projektu „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice" w okresie trzech wyłożeń tego projektu i prognozy oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu oraz w terminie 21 dni po terminach wyłożenia, rozstrzyga co następuje:

I. Projekt „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice", zwany dalej „Studium" wyłożony był po raz pierwszy do publicznego wglądu w dniach od 8 maja 2015 r. do 29 maja 2015 r.

W dniu 28 maja 2015 r. odbyła się dyskusja publiczna nad przyjętymi w projekcie „Studium" rozwiązaniami. Uwagi do projektu „Studium" można było składać w nieprzekraczalnym terminie do dnia 19 czerwca 2015 r.

Udokumentowano, że w czasie wyłożenia projektu „Studium" oraz w ustalonym terminie składania uwag, do Wójta Gminy Sierakowice wpłynęły 3 pisma zawierające 6 uwag.

W trakcie dyskusji publicznej nie złożono uwag.

Po terminie składania uwag wpłynęło 1 pismo, które pozostawiono bez rozpatrzenia.

Wójt Gminy Sierakowice rozpatrzył złożone uwagi w dniu 24 czerwca 2015 r.: 2 uwagi uwzględnił, 4 uwag nie uwzględnił.

II. W związku z uwzględnieniem przez Wójta Gminy uwag, do projektu studium zostały wprowadzone zmiany a projekt studium skierowany został do uzgodnienia oraz zaopiniowania przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku, a następnie wyłożony po raz drugi do publicznego wglądu w dniach od 12.10.2015 r. do 02.11.2015 r. z terminem składania uwag do dnia 23.11.2015 r.

W ustalonym terminie składania uwag, do Wójta Gminy Sierakowice wpłynęło 17 pism zawierających 26 uwag, oraz jedno pismo nie dotyczące projektu studium (które pozostało bez rozpatrzenia), w trakcie dyskusji publicznej nie złożono uwag.

Wójt Gminy Sierakowice rozpatrzył złożone uwagi w dniu 23 .02.2016 r., w dniu 31 marca 2016 r., w dniu 30 września 2016 r., w dniu 13 czerwca 2017 r. oraz w dniu 29 czerwca 2017 r. i uwzględnił 5 uwag w całości, 2 uwagi w części oraz nie uwzględnił 19 uwag.

III. W związku z uwzględnieniem przez Wójta Gminy uwag, do projektu studium zostały wprowadzone zmiany, a projekt studium skierowany został do uzgodnienia oraz zaopiniowania do organów, których zmiany dotyczyły, a następnie wyłożony do publicznego wglądu w dniach od 20 marca 2017 r. do 18 kwietnia 2017 r. Termin składania uwag do dnia 09 maja 2017 r.

W ustalonym terminie składania uwag, do Wójta Gminy Sierakowice wpłynęły 4 pisma zawierające19 uwag, dwa pisma (o takiej samej treści) zawierające prośbę o udzielenie informacji, 1 pismo zawierające oświadczenie o pobraniu dokumentu - wypisu z projektu studium.

W trakcie dyskusji publicznej nie złożono uwag.

Dwa pisma zostały złożone po terminie składania uwag - pisma pozostały nie rozpatrzone.

Wójt Gminy Sierakowice rozpatrzył pisma zawierające uwagi w dniu 13 czerwca 2017 r. i uwzględnił 3 uwagi, nie uwzględnił 16 uwag.

Na pisma zawierające prośbę o udzielenie informacji udzielono odpowiedzi na piśmie.

Uwzględnione uwagi miały charakter porządkowych korekt redakcyjnych, które nie miały wpływu na ustalone w projekcie studium rozwiązania i przyjęte kierunki zagospodarowania przestrzennego i ich uwzględnienie nie wymaga ponownego wyłożenia projektu studium do publicznego wglądu.

IV. Lista uwag złożonych po pierwszym drugim i trzecim wyłożeniu i nieuwzględnionych przez Wójta Gminy Sierakowice została skierowana do Rady Gminy.

V. Po rozpatrzeniu uwag złożonych po pierwszym, drugim wyłożeniu i trzecim wyłożeniu projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego do publicznego wglądu a nie uwzględnionych przez Wójta Gminy Sierakowice, Rada Gminy Sierakowice postanawia, co następuje:

Wyłożenie pierwsze do publicznego wglądu w dniach od 8 maja 2015 r. do 29 maja 2015 r. Termin składania uwag do dnia 19 czerwca 2015 r.

Uwaga 1, pismo złożone w dniu 28 maja 2015 r. przez:

Aleksandrę B., Wojciecha K., Andrzeja S., Joannę B., Jerzego B., Magdalenę M., Ewelinę B., Sylwię M., Ryszarda P., Annę Barbarę L., Marka J., Tadeusza W., Jacka N., Edwina P. Janinę N., Marcina Ch., Natalię J., Sabinę P., Wandę K., Wacław S., w których imieniu wystąpił pełnomocnik Henryk U., który pismo podpisał.

Do pisma nie zostały dołączone pełnomocnictwa ww. osób, upoważniające do występowania pana Henryka U. w ich imieniu i składania uwag do studium.

Pan Henryk U. złożył w Urzędzie Gminy w Sierakowicach w dniu 26 stycznia 2015 r. pełnomocnictwa udzielone mu w dniu 22 stycznia 2015 r. przez: Aleksandrę B., Annę L., Tadeusza W., Jacka N., Janinę N., Edwina P., Marcina Ch., polegające na:

„pełnej reprezentacji łącznie ze składaniem oświadczeń woli we wszystkich kwestiach związanych z inwestycją budowy trzech elektrowni wiatrowych o mocy każdej 2,5 MW i wysokości 155 m wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach oznaczonych w ewidencji gruntów nr ewidencyjny o nr 742/3 i 747 obręb Tuchlino gmina Sierakowice. Pełnomocnictwo niniejsze upoważnia Pana Henryka U. (...) do pełnej reprezentacji mojej osoby przed organami samorządowymi i rządowymi w powyższej kwestii".

Powyższe pełnomocnictwo nie zawiera upoważnień do składania w ich imieniu uwag do studium.

Pozostałe osoby nie udzieliły panu Henrykowi U. żadnego pełnomocnictwa.

Wobec powyższego, złożona uwaga jest traktowana jako uwaga złożona jedynie przez pana Henryka U.

Natomiast wystąpienie i sygnowanie pisma nazwiskami 20 osób bez posiadanego pełnomocnictwa traktowane może być jako nadużycie z konsekwencjami prawnymi.

Treść uwagi:

Pkt 1. Wniosek o ponowne przystąpienie do procedury wyłożenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Jako uzasadnienie podano:

- kopia mapy na której sporządzony jest rysunek jest niezgodna z wymogami ustawy i Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28.04.2004 r. - § 5 ust.1, brak jest podziałki liniowej, podziałka liniowa i godło mapy są obowiązkowymi elementami map topograficznych;

- całkowita nieczytelność rysunku. Dodatkowo nieczytelność (zasłonięcie) podkładu mapowego powoduje ukośne wprowadzony element graficzny (napis informacyjny) nie mający objaśnienia w legendzie rysunku. Niewątpliwie rysunek został pomniejszony, co wprowadza w błąd osoby, które mają ocenić zawarte tam ustalenia.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Rysunek nr 2 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego o nazwie: „Kierunki zagospodarowania przestrzennego" , tak jak i rysunek nr 1 i rysunek nr 3, zostały sporządzone na mapie topograficznej w skali 1: 25 000, pozyskanej z Wojewódzkiego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego w lipcu 2014 r.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w § 5 ust 1. stanowi:

§ 5.

1. *Projekt rysunku studium sporządza się na kopii mapy topograficznej, pochodzącej z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, lub na kopii wojskowej mapy topograficznej w skali od 1 : 5 000 do 1 : 25 000.*

Mapa, na której sporządzono rysunki studium spełnia określone w ww. przepisie wymogi.

Dla zwiększenia czytelności rysunków studium, mapę powiększono do skali 1: 20 000, a dla rejonu miejscowości Sierakowice do skali 1: 10 000. Rysunek zawiera informację o skali rysunku.

Zastosowanie tych dwóch skal zwiększa czytelność rysunków i map a nie zmniejsza – w tym zakresie uwaga jest bezpodstawna.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie ustala wymogu oznaczania na rysunku studium skali liniowej.

Uwaga, iż rysunek jest całkowicie nieczytelny jest bezzasadna. Wprowadzone na rysunkach oznaczenia mają charakter liniowy, punktowy oraz obszarowy z zastosowaniem przezroczystości użytych kolorów, dzięki czemu czytelność mapy jest zachowana.

Wprowadzony na rysunkach ukośny napis zawiera informację iż jest to rysunek wyłożony do publicznego wglądu w określonym w obwieszczeniach terminie.

Treść tego napisu jest jednoznaczna i nie wymaga dodatkowego objaśnienia w legendzie rysunków. Naniesiony napis ma kolor szary – przezroczysty i nie zaciemnia rysunku studium.

Pkt 2.Niemożność zapoznania się z dokumentacją prowadzonego postępowania a w szczególności z treścią dokonanych uzgodnień.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Uwaga dotycząca niemożności zapoznania się z dokumentacją prowadzonego postępowania, a w szczególności z treścią dokonanych uzgodnień jest bezpodstawna.

Zgodnie z art. 11 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym do publicznego wglądu wykłada się projekt studium .

Natomiast zgodnie z art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu (w Urzędzie Gminy oraz opinię RDOŚ na stronie internetowej http://sierakowice.biuletyn.net) udostępniono również stanowiska właściwych organów to jest: opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku - sygn. Gd-PNII.410.

7.53. 2014. NB z dnia 23.01.2015 oraz opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gdańsku - pismo znak: SE-NS-80.9022.490.505.2014.WRst. z dnia 20.01.2015 r.

W odniesieniu do stanowisk i opinii innych organów przepisy nie ustalają wymogu ich wykładania do publicznego wglądu.

Pkt 3. Sporządzona prognoza jest niezwykle ogólnikowa i brak w niej odniesienia do całego katalogu istotnych zagrożeń w sferze oddziaływania na środowisko.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Prognoza oddziaływania na środowisko do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice została opracowana zgodnie z zakresem uzgodnionym przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku pismem o sygnaturze RDOŚ-Gd-PNII.411.7.18.2014.MKU.1 z dnia 28 lipca 2014 r. wraz z uwzględnieniem zawartych w piśmie uwag,
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kartuzach pismem o sygnaturze SE.ZNS-80/4902/34/2014/MB z dnia 7 lipca 2014 r.

Potwierdzeniem prawidłowego zakresu, właściwej, zgodnej z obowiązującymi przepisami problematyk i odpowiedniej szczegółowości zagadnień zawartych w Prognozie są opinie wydane przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku pismo znak RDOŚ-Gd-PNII.410.7.53.2014.NB.3 z dnia 23.01.2015 r. wraz z uwzględnieniem zawartych w piśmie uwag,
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kartuzach pismem o sygnaturze SE-NS-80.9022.490.505.2014.WRst. z dnia 20.01.2015 r.

W odniesieniu do zagadnień podanych w piśmie to jest „katalogu istotnych zagrożeń w sferze oddziaływania na środowisko", wyjaśnia się, iż zagadnienia te zostały omówione w Prognozie w rozdziałach:

4.4. Obszary naturalnych zagrożeń na terenie gminy Sierakowice; 4.6.8.Degradacja szaty roślinnej i jej przyczyny; 4.6.10. Krajobraz kulturowy - krajobraz kaszub; 5. Analiza istniejących i potencjalnych problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu studium, w szczególności na obszarach form ochrony przyrody; 9. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Pkt 4. Na stronie internetowej Urzędu udostępniona jest tylko jedna opinia RDOŚ, ta opinia odnosi się jedynie do wód opadowych. A co w pozostałym zakresie?

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Opinia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku - pismo sygn. RDOŚ- Gd-PNII.410.7.53. 2014. NB z dnia 23.01.2015 r. zawiera cztery uwagi, w tym jedna odnosi się do zalecenia oczyszczenia wód opadowych spływających z zanieczyszczonych terenów. Zawarte w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku uwagi zostały uwzględnione w projekcie studium wyłożonym do publicznego wglądu. Złożona uwaga jest bezpodstawna.

W odniesieniu do stanowisk i opinii innych organów przepisy nie ustalają wymogu ich wykładania do publicznego wglądu.

Wyłożenie drugie do publicznego wglądu w dniach od 12 października 2015 r. do 02 listopada 2015r. Termin składania uwag do dnia 23 listopada 2015 r.

Uwaga 2, pismo złożone w dniu 23 listopada 2015 r. przez Ryszarda R.

Treść uwagi: wątpliwości co do prawidłowej klasyfikacji korytarza (ekologicznego) przez autorów planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Uwaga nie dotyczy projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice lecz Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego.

Uwaga 3, pismo złożone w dniu 23 listopada 2015 r. przez: Helenę P. i Bogusława P.

Treść uwag:

Wniosek o odstąpienie od zapisu projektu studium iż na działce nr 543 obręb Załakowo projektowany jest użytek ekologiczny. Nieruchomość ta jest łąką kl. V i VI, użytkiem zielonym w pełni wykorzystywanym rolniczo. Prośba o zachowanie tego typu przeznaczenia bez ograniczeń. Wnioskodawcy nie wyrażają zgody na planowaną zmianę ujętą w Studium.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Działka nr 543 obręb Załakowo położona jest w północno – wschodniej części obrębu Załakowo, w dolinie rzeki Bukowiny. Według Rysunku nr 2 projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, działka położona jest w terenie rolniczym, który z uwagi na uwarunkowania gruntowo – wodne (występujące torfy) i walory środowiskowo – przyrodnicze (dolina rzeki Bukowiny) zaliczony został do lokalnego systemu osnowy ekologicznej oraz wskazany został do obszarów chronionych jako „obszar cenny przyrodniczo" pod nazwą „Dolina rzeki Bukowiny", a nie jak omyłkowo poinformowano składającego uwagę w trakcie dyskusji w dniu 29 października 2015 r. w obrębie projektowanego użytku ekologicznego.

Obszar wyznaczony został w oparciu o „Inwentaryzację i waloryzację przyrodniczą dla gminy Sierakowice, Gdańsk 1992 r." i obejmuje *dobrze zachowane mokre łąki i szuwary. Stanowiska szeregu rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt,* teren proponowany jest do wyłączenia z zabudowy. Działka położona jest też w terenie oznaczonym na rysunkach nr 1 i nr 2 jako „mokradła, tereny bagienne i torfowe" oraz w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz Otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Przyjęta w projekcie studium forma ochrony polega na utrzymaniu obecnego użytkowania i wykluczeniu zabudowy.

Tak więc ustalona w Studium funkcja i rodzaj użytkowania, są zgodne z wnioskiem pp. Heleny i Bogusława P.

Uwaga 4, pismo złożone w dniu 23 listopada 2015 r. przez: Józefa K.

Treść uwagi: Wniosek o zmianę zapisu dokonanego w projekcie dla terenu działek o numerach 546 i 547 w Załakowie – projektowany użytek ekologiczny.

Należy dokonać oznaczenia i zapisu poprzez odstąpienie od projektowanego zapisu z uwagi, iż ustalenia w Studium są odmienne od stanu istniejącego w rzeczywistości.

Nieruchomości znajdujące się na działkach nr 546 i 547 są łąkami – użytkami zielonymi w pełni wykorzystywane rolniczo i tego typu przeznaczenie należy zachować bez ograniczeń.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Działki nr 546 i 547 obręb Załakowo położone są w północno – wschodniej części obrębu Załakowo, w dolinie rzeki Bukowiny. Według Rysunku nr 2 projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, działka położona jest w terenie rolniczym, który z uwagi na uwarunkowania gruntowo – wodne (występujące torfy) i walory środowiskowo – przyrodnicze (dolina rzeki Bukowiny) zaliczony został do lokalnego systemu osnowy

ekologicznej oraz wskazany został do obszarów chronionych jako „obszar cenny przyrodniczo" pod nazwą „Dolina rzeki Bukowiny", a nie jak omyłkowo poinformowano składającego uwagę w trakcie dyskusji w dniu 29 października 2015 r. w obrębie projektowanego użytku ekologicznego.

Działki położone są też w terenie oznaczonym na rysunkach nr 1 i nr 2 jako „mokradła, tereny bagienne i torfowe". Działki położone są w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz Otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Przyjęta w projekcie studium forma ochrony polega na utrzymaniu obecnej formy użytkowania i wykluczeniu zabudowy.

Tak więc ustalona w Studium funkcja i rodzaj użytkowania, są zgodne z wnioskiem pana Józefa K.

Uwaga 5, pismo złożone w dniu 23 listopada 2015 r. przez: Elżbietę M., Andrzeja M., Mirosława M.

W załączeniu: Lista 121 osób, które popierają budowę elektrowni wiatrowej w Tuchlinie.

Treść uwag:

Pkt 1) Nie godzimy się na wykreślenie ze Studium obszarów, na których mogą powstać elektrownie wiatrowe.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z dnia 1 lipca 2016 r.) - art. 4 ust.1, ustala lokalizację elektrowni wiatrowych od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa w odległości równej lub większej od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od gruntu do najwyższego punktu budowli.

Planowane na działkach nr 742/4 i 747 w Tuchlinie, trzy elektrownie wiatrowe o wysokości maksymalnej 100m nad poziomem terenu, dla których, przed wejściem w życie w/w ustawy Wójt Gminy Sierakowice wydał decyzję o warunkach zabudowy nr RSB.6730.118.23.2014.MD, nie spełniają obecnie wymogów odległości od zabudowy mieszkaniowej, a więc ich lokalizacja nie może zostać ustalona w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

Pkt 2) Zarzucamy naruszenie prawa w zakresie:

- ograniczenie mocy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez podjęcie uchwały Rady Gminy - niedopuszczenie i karygodne narzucenie Wójtowi i podległej jemu administracji sposobu rozstrzygania niniejszej sprawy.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Uwaga zawarta w pkt. 2 nie odnosi się do treści i ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

Uwagi i zarzuty nie zostały sprecyzowane ani udokumentowane, przez co nie jest możliwe ich rozpatrzenie.

Załączony do uwagi wycinek z gazety zawierający artykuł pod tytułem: "Nie wolno narzucać wójtowi sposobu rozwiązania sprawy", w którym opisano Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 8 października 2015 r. , odnosi się do inne sytuacji faktycznej i prawnej i nie może stanowić wzoru czy podstawy do rozstrzygania spraw dotyczących projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

Należy jedynie nadmienić, iż w sprawie uwag złożonych do projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice do dnia dzisiejszego Rada Gminy

Sierakowice nie podejmowała żadnych uchwał w odniesieniu do listy osób, które popierają budowę elektrowni wiatrowych w Tuchlinie, ponieważ w projekcie studium nie wskazano obszarów dla takich lokalizacji, a więc uwaga jest bezzasadna.

Uwaga 6, pismo złożone w dniu 20 listopada 2015 r. przez: Wacława S.

Treść uwagi: Wniosek o ujęcie nieruchomości oznaczonej numerem działek 724, 725, 706, 710, 712 obr. 18 miejscowość Tuchlino do obszaru przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z możliwością usług nieuciążliwych.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Działki nr 724, 725, 706, 710, 712 położone są we wschodniej części obrębu Tuchlino, w rejonie wybudowań Zarębisko. Najbliższe obszary zwartej zabudowy znajdują się w odległości ok. 400 m w kierunku zachodnim (zabudowa wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214) i w odległości ok. 900 m w kierunku wschodnim (zabudowa miejscowości Kujaty). Łączna powierzchnia działek wynosi ok. 10 ha. Na działce nr 706 znajduje się siedlisko rolnicze, pozostałe działki stanowią tereny rolnicze, bez zabudowy.

Według Rysunku nr 2 projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, działki położone są w obszarze rolniczo – osadniczym oznaczonym symbolem D2, w którym może nastąpić uzupełnienie istniejącego zainwestowania.

Natomiast ze względu na oddalenie działek od terenów zwartej zabudowy, nie jest właściwe wskazanie tych działek jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości", ponieważ działki te nie są powiązane funkcjonalnie ani przestrzennie z żadną z miejscowości.

Ponadto, dopuszczenie stworzenia nowego skupiska – koncentracji zabudowy w oderwaniu od istniejącej sieci osadniczej byłoby sprzeczne z art. 1 ust. 4 pkt 4 lit a i b ustawy z dnia 27 marca 2003 r.o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi iż w planowaniu przestrzennym należy dążyć do lokalizowania nowej zabudowy na obszarach *„o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych"*, a na innych obszarach *„wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na ww. obszarach"*.

Ponieważ w granicach zwartych struktur funkcjonalno -przestrzennych wsi Tuchlino występują pewne rezerwy terenu, ale o wielkości nie w pełni zaspakajające potrzeby mieszkańców, w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów wyznaczono „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" - co pozwala na harmonijny i technicznie i komunikacyjnie uzasadniony rozwój. Powierzchnia tych terenów jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie poprawy warunków mieszkaniowych i zaspakajania potrzebw zakresie usług.

Z uwagi na powyższe nie ma uzasadnienia dla wskazania w projekcie studium działek nr 724, 725, 706, 710, 712 obręb Tuchlino jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" o funkcjach mieszkaniowych i usługowych.

Uwaga 7, pismo złożone w dniu 20 listopada 2015 r. przez: Joannę B.

Treść uwagi: Wniosek o ujęcie nieruchomości oznaczonej numerem działek 718 obr. 18 miejscowość Tuchlino do obszaru przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z możliwością usług.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Działka nr 718 położona jest we wschodniej części obrębu Tuchlino, w rejonie wybudowań Zarębisko. Najbliższe obszary zwartej zabudowy znajdują się w odległości ok. 640 m w kierunku

zachodnim (zabudowa miejscowości Tuchlino) i w odległości ok. 1000 m w kierunku wschodnim (zabudowa miejscowości Kujaty).

Powierzchnia działki wynosi ok. 1 ha, na działce znajduje się siedlisko rolnicze.

Według Rysunku nr 2 projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, działka położona jest w obszarze rolniczo – osadniczym oznaczonym symbolem D2, w którym może nastąpić uzupełnienie zainwestowania.

Ze względu na oddalenie działki od terenów zwartej zabudowy, nie jest właściwe jej wskazanie jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości", ponieważ działki te nie są powiązane funkcjonalnie ani przestrzennie z żadną z miejscowości.

Ponadto, dopuszczenie stworzenia nowego skupiska – koncentracji zabudowy w oderwaniu od istniejącej sieci osadniczej byłoby sprzeczne z art. 1 ust. 4 pkt 4 lit a i b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi iż w planowaniu przestrzennym należy dążyć do lokalizowania nowej zabudowy na obszarach *„o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych"*, a na innych obszarach *„wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na ww. obszarach"*.

Ponieważ w granicach zwartych struktur funkcjonalno -przestrzennych wsi Tuchlino występują pewne rezerwy terenu ale nie w pełni zaspakajające potrzeby mieszkańców w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów wyznaczono „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" - co pozwala na harmonijny i technicznie i komunikacyjnie uzasadniony ich rozwój. Powierzchnia tych terenów jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie poprawy warunków mieszkaniowych i zaspakajania potrzeb w zakresie usług.

Z uwagi na powyższe nie ma uzasadnienia dla wskazania w projekcie studium działki nr 718 obręb Tuchlino jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" o funkcjach mieszkaniowych i usługowych.

Uwaga 8, pismo złożone w dniu 20 listopada 2015 r. przez: Jacka N.

Treść uwagi: wniosek o ujęcie nieruchomości oznaczonej numerem działek 714 i 723/5 obr. 18 miejscowość Tuchlino do obszaru przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z możliwością usług nieuciążliwych.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Działki nr 714 i 723/5 położone są we wschodniej części obrębu Tuchlino, w rejonie wybudowań Zarębisko.Na działce nr 723/5 znajduje się siedlisko rolnicze, działka nr 714 stanowi teren rolniczy, bez zabudowy. Najbliższe obszary zwartej zabudowy znajdują się w odległości ok. 670 w kierunku zachodnim (zabudowa wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214) i w odległości ok. 1200 m w kierunku wschodnim (zabudowa miejscowości Kujaty). Łączna powierzchnia działek wynosi ok. 10 ha.

Według Rysunku nr 2 projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, działki położone są w obszarze rolniczo – osadniczym oznaczonym symbolem D2, w którym może nastąpić uzupełnienie istniejącego zainwestowania.

Ze względu na oddalenie działek od terenów zwartej zabudowy nie jest właściwe wskazanie tych działek jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości", ponieważ działki te nie są powiązane funkcjonalnie ani przestrzennie z żadną z miejscowości.

Ponadto dopuszczenie stworzenia nowego skupiska i koncentracji zabudowy w oderwaniu od istniejącej sieci osadniczej byłoby sprzeczne z art. 1 ust. 4 pkt 4 lit a i b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi iż w planowaniu

przestrzennym należy dążyć do lokalizowania nowej zabudowy na obszarach *„o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych"*, a na innych obszarach *„wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na ww. obszarach"*.

Ponieważ w granicach zwartych struktur funkcjonalno -przestrzennych wsi Tuchlino występują pewne rezerwy terenu ale nie w pełni zaspakajające potrzeby mieszkańców w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów wyznaczono „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" - co pozwala na harmonijny i technicznie i komunikacyjnie uzasadniony ich rozwój. Powierzchnia tych terenów jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie poprawy warunków mieszkaniowych i zaspakajania potrzeb w zakresie usług.

Z uwagi na powyższe nie ma uzasadnienia dla wskazania w projekcie studium działek nr 714, 723/5 obręb Tuchlino jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości"o funkcjach mieszkaniowych i usługowych.

Uwaga 9, pismo złożone w dniu 23 listopada 2015 r. przez: Wacława S.

Treść uwagi: Wniosek o zmianę dokonanego zapisu i uwzględnienie uwagi dla terenu działek o numerach 710, 706, 711, 724, 725 należy dokonać oznaczenia i zapisu o przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z możliwością usług nieuciążliwych.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

W piśmie nie podano nazwy miejscowości, w których położone są działki.

Na podstawie informacji z rejestru gruntów ustalono iż działki o numerach ewidencyjnych 710, 706, 711, 724, 725 położone są w obrębie Tuchlino i stanowią własność osoby składającej uwagę.

Działki nr 710, 706, 711, 724, 725 położone są we wschodniej części obrębu Tuchlino, w rejonie wybudowań Zarębisko. Najbliższe obszary zwartej zabudowy znajdują się w odległości ok. 400 m w kierunku zachodnim (zabudowa wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214) i w odległości ok. 900 m w kierunku wschodnim (zabudowa miejscowości Kujaty). Łączna powierzchnia działek wynosi ok. 10 ha. Na działce nr 706 znajduje się siedlisko rolnicze, pozostałe działki stanowią tereny rolnicze, bez zabudowy.

Według Rysunku nr 2 projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, działki położone są w obszarze rolniczo – osadniczym oznaczonym symbolem D2, w którym może nastąpić uzupełnienie istniejącego zainwestowania.

Ze względu na oddalenie działek od terenów zwartej zabudowy, nie jest właściwe wskazanie tych działek jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości", ponieważ działki te nie są powiązane funkcjonalnie ani przestrzennie z żadną z miejscowości.

Ponadto, dopuszczenie stworzenia nowego skupiska – koncentracji zabudowy w oderwaniu od istniejącej sieci osadniczej byłoby sprzeczne z art. 1 ust. 4 pkt 4 lit a i b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi, iż w planowaniu przestrzennym należy dążyć do lokalizowania nowej zabudowy na obszarach *„o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych*", a na innych obszarach *„wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na ww. obszarach"*.

Ponieważ w granicach zwartych struktur funkcjonalno -przestrzennych wsi występują pewne rezerwy terenu, ale nie w pełni zaspakajające potrzeby mieszkańców, w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów wyznaczono „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" - co pozwala na harmonijny i technicznie i komunikacyjnie uzasadniony ich rozwój. Powierzchnia tych terenów jest

wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie poprawy warunków mieszkaniowych i zaspakajania potrzeb w zakresie usług.

Z uwagi na powyższe nie ma uzasadnienia dla wskazania w projekcie studium działek nr 724, 725, 706, 710, 712 obręb Tuchlino jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" o funkcjach mieszkaniowych i usługowych.

Uwaga 10, pismo złożone w dniu 23 listopada 2015 r. przez: Marcin Ch.

Treść uwagi:

Wniosek o zmianę dokonanego zapisu w projekcie, uwzględnienia uwagi: dla terenu działek o numerach 722/1, 723/2 obręb Tuchlino należy dokonać oznaczenia i zapisu o przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z możliwością usług nieuciążliwych

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

W piśmie nie podano nazwy miejscowości, w których położone są działki.

Na podstawie Informacji z rejestru gruntów ustalono iż działki o numerach ewidencyjnych 722/1, 723/2 położone są w obrębie Tuchlino i stanowią własność osoby składającej uwagę.

Działki nr 722/1, 723/2 obręb Tuchlino położone są we wschodniej części obrębu Tuchlino, w rejonie wybudowań Zarębisko. Najbliższe obszary zwartej zabudowy znajdują się w odległości ok. 700 m w kierunku zachodnim (zabudowa wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214) i w odległości ok. 1000 m w kierunku wschodnim (miejscowość Kujaty). Łączna powierzchnia działek wynosi ok. 1 ha.

Na działce nr 722/1 znajduje się siedlisko rolnicze, działka nr 723/2 stanowi teren rolniczy bez zabudowy.

Według Rysunku nr 2 projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, działki położone są w obszarze rolniczo – osadniczym oznaczonym symbolem D2, w którym może nastąpić uzupełnienie zainwestowania.

Ze względu na oddalenie działek od terenów zwartej zabudowy, nie jest właściwe wskazanie tych działek jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości", ponieważ działki te nie są powiązane funkcjonalnie ani przestrzennie z żadną z miejscowości.

Ponadto, dopuszczenie stworzenia nowego skupiska – koncentracji zabudowy w oderwaniu od istniejącej sieci osadniczej byłoby sprzeczne z art. 1 ust. 4 pkt 4 lit a i b ustawy z dnia 27 marca 2003 r.o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi iż w planowaniu przestrzennym należy dążyć do lokalizowania nowej zabudowy na obszarach *„o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych"*, a na innych obszarach *„wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na ww. obszarach"*.

Ponieważ w granicach zwartych struktur funkcjonalno -przestrzennych wsi występują pewne rezerwy terenu ale nie w pełni zaspakajające potrzeby mieszkańców w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów wyznaczono „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" - co pozwala na harmonijny i technicznie i komunikacyjnie uzasadniony ich rozwój. Powierzchnia tych terenów jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie poprawy warunków mieszkaniowych i zaspakajania potrzeb w zakresie usług.

Z uwagi na powyższe nie ma uzasadnienia dla wskazania w projekcie studium działek nr 722/1 i 723/2 obręb Tuchlino jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" o funkcjach mieszkaniowych i usługowych.

Uwaga 11, pismo złożone w dniu 23 listopada 2015 r. przez: Ryszarda P.

Treść uwagi:

Wniosek o zmianę dokonanego zapisu w projekcie, uwzględnienia uwagi: dla terenu działek o numerach 98/6 należy dokonać oznaczenia i zapisu w postaci: gospodarstwo agroturystyczne, usługowa, mieszkalna.

Uwaga nie zostaje uwzględniona w odniesieniu do funkcji usługowej i mieszkalnej.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

W piśmie nie podano nazwy miejscowości, w której położona jest działka.

Na podstawie Informacji z rejestru gruntów ustalono iż działka o numerze ewidencyjnym 98/6 położona jest w obrębie Tuchlino i stanowi własność osoby składającej uwagę.

Działka położona jest w południowej części obrębu Tuchlino, po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej.

Najbliższe obszary zwartej zabudowy znajdują się w odległości ok. 700 m w kierunku zachodnim

(zabudowa miejscowości Karłowo).

Na działce nr 98/6 znajduje się siedlisko rolnicze, poza siedliskiem działka stanowi tereny rolnicze i leśne.

Według Rysunku nr 2 projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, działki położone są w obszarze rolniczo – osadniczym oznaczonym symbolem D2, w którym może nastąpić uzupełnienie zainwestowania.

Ze względu na oddalenie działek od terenów zwartej zabudowy, nie jest właściwe wskazanie tych działek jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości", ponieważ działki te nie są powiązane funkcjonalnie ani przestrzennie z żadną z miejscowości.

Ponadto, dopuszczenie stworzenia nowego skupiska – koncentracji zabudowy w oderwaniu od istniejącej sieci osadniczej byłoby sprzeczne z art. 1 ust. 4 pkt 4 lit a i b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi iż w planowaniu przestrzennym należy dążyć do lokalizowania nowej zabudowy na obszarach *„o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych"*, a na innych obszarach *„wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na ww. obszarach"*.

Ponieważ w granicach zwartych struktur funkcjonalno -przestrzennych wsi występują pewne rezerwy terenu ale nie w pełni zaspakajające potrzeby mieszkańców w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów wyznaczono „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" - co pozwala na harmonijny i technicznie i komunikacyjnie uzasadniony ich rozwój. Powierzchnia tych terenów jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie poprawy warunków mieszkaniowych i zaspakajania potrzeb w zakresie usług.

Z uwagi na powyższe nie ma uzasadnienia dla wskazania w projekcie studium działki nr 98/6 obręb Tuchlino jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" o funkcjach mieszkaniowych i usługowych.

Uwaga 12, pismo złożone w dniu 23 listopada 2015 r. przez: Wojciecha K.

Treść uwagi:

Wniosek o zmianę dokonanego zapisu w projekcie, uwzględnienia uwagi -dla terenu działki o numerze 140/3 należy dokonać oznaczenia i zapisu w postaci przeznaczenia pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną – agroturystyka.

Uwaga nie zostaje uwzględniona w odniesieniu do funkcji usługowej i mieszkalnej.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

W piśmie nie podano nazwy miejscowości, w której położona jest działka.

Na podstawie Informacji z rejestru gruntów ustalono iż działka o numerze ewidencyjnym 140/3 położona jest w obrębie Tuchlino i stanowi własność osoby składającej uwagę.

Działka położona jest po zachodniej stronie terenów zabudowanych miejscowości Tuchlino.

Najbliższe obszary zwartej zabudowy znajdują się w odległości ok. 300 m w kierunku południowo-wschodnim (zabudowa miejscowości Tuchlino.)

Na działce nr 140/3 znajduje się siedlisko rolnicze, poza siedliskiem działka stanowi tereny rolnicze i leśne.

Według Rysunku nr 2 projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, działki położone są w obszarze rolniczo – osadniczym oznaczonym symbolem D2, w którym może nastąpić uzupełnienie zainwestowania.

Ze względu na oddalenie działki od terenów zwartej zabudowy, nie jest właściwe wskazanie tych działek jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości", ponieważ działa ta nie jest powiązana funkcjonalnie ani przestrzennie z żadną z miejscowości.

Ponadto, dopuszczenie stworzenia nowego skupiska – koncentracji zabudowy w oderwaniu od istniejącej sieci osadniczej byłoby sprzeczne z art. 1 ust. 4 pkt 4 lit a i b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym , który stanowi iż w planowaniu przestrzennym należy dążyć do lokalizowania nowej zabudowy na obszarach *„o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych"*, a na innych obszarach *„wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na ww. obszarach"*.

Ponieważ w granicach zwartych struktur funkcjonalno -przestrzennych wsi występują pewne rezerwy terenu, ale nie w pełni zaspakajające potrzeby mieszkańców w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów wyznaczono „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" - co pozwala na harmonijny i technicznie i komunikacyjnie uzasadniony rozwój wsi. Powierzchnia tych terenów jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie poprawy warunków mieszkaniowych i zaspakajania potrzeb w zakresie usług.

Z uwagi na powyższe nie ma uzasadnienia dla wskazania w projekcie studium działki nr 140/3 obręb Tuchlino jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" o funkcjach mieszkaniowych i usługowych.

Uwaga 13, pismo złożone w dniu 23 listopada 2015 r. przez: Jacka N.

Treść uwagi:

Wniosek o zmianę dokonanego zapisu w projekcie poprzez uwzględnienie uwagi, iż dla terenu działek 714 i 723/5 należy dokonać oznaczenia i zapisu w postaci: przeznaczenie terenu pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z możliwością usług nieuciążliwych.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

W piśmie nie podano nazwy miejscowości, w których położone są działki.

Na podstawie Informacji z rejestru gruntów ustalono iż działki o numerach ewidencyjnych 714 i 723/5 położone są w obrębie Tuchlino i stanowią własność osoby składającej uwagę.

Działki nr 714 i 723/5 położone są we wschodniej części obrębu Tuchlino, w rejonie wybudowań Zarębisko. Na działce nr 723/5 znajduje się siedlisko rolnicze, działka nr 714 stanowi teren rolniczy, niezabudowany. Najbliższe obszary zwartej zabudowy znajdują się w odległości ok. 670 m w kierunku zachodnim (zabudowa wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214) i w odległości ok. 1200 m w kierunku

wschodnim (zabudowa miejscowości Kujaty). Łączna powierzchnia działek wynosi ok. 10 ha.

Według Rysunku nr 2 projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, działki położone są w obszarze rolniczo – osadniczym oznaczonym symbolem D2, w którym może nastąpić uzupełnienie zainwestowania.

Ze względu na oddalenie działek od terenów zwartej zabudowy nie jest właściwe wskazanie tych działek jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości", ponieważ działki te nie są powiązane funkcjonalnie ani przestrzennie z żadną z miejscowości.

Ponadto, dopuszczenie stworzenia nowego skupiska – koncentracji zabudowy w oderwaniu od istniejącej sieci osadniczej byłoby sprzeczne z art. 1 ust. 4 pkt 4 lit a i b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym , który stanowi iż w planowaniu przestrzennym należy dążyć do lokalizowania nowej zabudowy na obszarach *„o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych"*, a na innych obszarach *„wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na ww. obszarach"*.

Ponieważ w granicach zwartych struktur funkcjonalno -przestrzennych wsi występują pewne rezerwy terenu ale nie w pełni zaspakajające potrzeby mieszkańców, w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów wyznaczono „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" - co pozwala na harmonijny i technicznie i komunikacyjnie uzasadniony rozwój miejscowości. Powierzchnia tych terenów jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie poprawy warunków mieszkaniowych i zaspakajania potrzeb w zakresie usług.

Z uwagi na powyższe nie ma uzasadnienia dla wskazania w projekcie studium działek nr 714, 723/5 obręb Tuchlino jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości"o funkcjach mieszkaniowych i usługowych.

Uwaga 14, pismo złożone w dniu 23 listopada 2015 r. przez: Joannę i Leszka B.

Treść uwagi:

Wniosek o zmianę dokonanego zapisu w projekcie i uwzględnienie uwagi -dla terenu działek o numerach 718 i 700 w obrębie 18 Tuchlino należy dokonać oznaczenia i zapisu o przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z możliwością usług nieuciążliwych.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Działka nr 718 obręb Tuchlino położona jest we wschodniej części obrębu Tuchlino, w rejonie wybudowań Zarębisko. Najbliższe obszary zwartej zabudowy znajdują się w odległości ok. 640 m w kierunku zachodnim (zabudowa miejscowości Tuchlino) i w odległości ok. 1000 m w kierunku wschodnim (miejscowość Kujaty).

Powierzchnia działki wynosi ok. 1 ha, na działce znajduje się siedlisko rolnicze.

Według Rysunku nr 2 projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, działka położona jest w obszarze rolniczo – osadniczym oznaczonym symbolem D2, w którym może nastąpić uzupełnienie zainwestowania.

Ze względu na oddalenie działki od terenów zwartej zabudowy, nie jest właściwe wskazanie tej działki jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości", ponieważ działki te nie są powiązane funkcjonalnie ani przestrzennie z żadną z miejscowości.

Ponadto, dopuszczenie stworzenia nowego skupiska – koncentracji zabudowy w oderwaniu od istniejącej sieci osadniczej byłoby sprzeczne z art. 1 ust. 4 pkt 4 lit a i b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi iż w planowaniu przestrzennym należy dążyć do lokalizowania nowej zabudowy na obszarach *„o w pełni wykształconej zwartej strukturze*

funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych", a na innych obszarach *„wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na ww. obszarach"*.

Ponieważ w granicach zwartych struktur funkcjonalno -przestrzennych wsi występują pewne rezerwy terenu ale nie w pełni zaspakajające potrzeby mieszkańców w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów wyznaczono „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" - co pozwala na harmonijny i technicznie i komunikacyjnie uzasadniony rozwój tej miejscowości. Powierzchnia tych terenów jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie poprawy warunków mieszkaniowych i zaspakajania potrzeb w zakresie usług.

Z uwagi na powyższe nie ma uzasadnienia dla wskazania w projekcie studium działki nr 718 obręb Tuchlino jako „obszary potencjalnego rozwoju miejscowości" o funkcjach mieszkaniowych i usługowych.

Ponadto działka nr 700 położona jest wzdłuż drogi gminnej i posiada kształt trójkątny o najkrótszym boku o długości 5m. Kształt działki uniemożliwia jej zabudowę, to jest lokalizację na niej budynków.

Uwaga 15, pismo złożone w dniu 23 listopada 2015 r. przez:

Aleksandrę B., Wojciecha K., Andrzeja S., Joanny B., Jerzego B., Magdalenę M., Ewelinę B., Sylwię M., Ryszarda P., Annę Barbarę L., Marka J., Tadeusza W., Jacka N., Edwina P., Janiny N., Marcina Ch., Natalię J., Sabinę P., Wandę K., Wacława S.,

Pełnomocnik ww.: Henryk U.

Do pisma nie zostały dołączone pełnomocnictwa ww. osób, upoważniające do występowania pana Henryka U. w ich imieniu i składania uwag do studium.

Pan Henryk U. złożył w Urzędzie Gminy w Sierakowicach w dniu 26 stycznia 2015 r. pełnomocnictwa udzielone mu w dniu 22 stycznia 2015 r. przez: Aleksandrę B., Annę L., Tadeusza W., Jacka N., Janinę N., Edwina P., Marcina Ch., polegające na:

„pełnej reprezentacji łącznie ze składaniem oświadczeń woli we wszystkich kwestiach związanych z inwestycją budowy trzech elektrowni wiatrowych o mocy każdej 2,5 MW i wysokości 155m wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach oznaczonych w ewidencji gruntów nr ewidencyjny o nr 742/3 i 747 obręb Tuchlino gmina Sierakowice. Pełnomocnictwo niniejsze upoważnia Pana Henryka U. (...) do pełnej reprezentacji mojej osoby przed organami samorządowymi i rządowymi w powyższej kwestii".

Powyższe pełnomocnictwo nie zawiera upoważnień do składania w ich imieniu uwag do studium.

Pozostałe osoby nie udzieliły panu Henrykowi U. żadnego pełnomocnictwa.

Wobec powyższego, złożona uwaga jest traktowana jako uwaga złożona jedynie przez pana Henryka U.

Treść uwag:

Pkt 1. Wskazuję na naruszenie art.10 ust. 2A ustawy u.p.z.p. poprzez niewyznaczenie w studium obszarów przewidzianych pod elektrownie wiatrowe o mocy powyżej 100 kW w sytuacji kiedy została wydana przez Wójta Gminy Sierakowice w dniu 22.09.2015 r. decyzja o warunkach zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie 3 elektrowni wiatrowych o mocy każdej maks.1,8 MW i wysokości maksimum 100 m nad poziomem terenu wraz z niezbędna infrastrukturą.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z dnia 1 lipca 2016 r.) - art. 4 ust.1 ustala lokalizację elektrowni wiatrowych od budynku mieszkalnego albo budynku

o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa w odległości równej lub większej od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od gruntu do najwyższego punktu budowli.

Planowane na działkach nr 742/4 i 747 w Tuchlinie, trzy elektrownie wiatrowe o wysokości maksymalnej 100m nad poziomem terenu, dla których, przed wejściem w życie w/w ustawy Wójt Gminy Sierakowice wydał decyzję o warunkach zabudowy nr RSB.6730.118.23.2014.MD, nie spełniają obecnie wymogów odległości od zabudowy mieszkaniowej, a więc ich lokalizacja nie może zostać ustalona w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

Pkt 2. Do czasu prawomocnego rozpatrzenia przez sąd administracyjny odwołania od ww. decyzji procedura uchwalenia Studium winna zostać wstrzymana.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Procedura odwołania od decyzji o warunkach zabudowy dla budowy 3 elektrowni wiatrowych na działkach o nr ewid. 742/4 i 747 w Tuchlinie i procedura sporządzenia i uchwalenia studium to niezależne procedury oparte na różnych podstawach prawnych.

Wstrzymanie procedury sporządzania projektu studium do czasu zakończenia odwołań w sprawie ww. decyzji nie ma uzasadnienia w sytuacji przyjęcia pierwszej części uwagi i uwzględnienia w studium lokalizacji elektrowni wiatrowych.

Pkt 3. Brak szeregu uzgodnień oraz opinii co dotyczy pierwszego jak i powtórkowego wyłożenia dokumentu do publicznego wglądu - jednoznaczne naruszenie wymagań ujętych w art. 11 pkt 5 i 6 u.p.z.p.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Pan Henryk U. nie wykazał, jakich uzgodnień i jakich opinii wynikających z wymogów art.11 pkt 5 i 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie dokonano dla projektu studium – wersji I i wersji II. Ponieważ uwaga nie została udokumentowana, nie można w sposób wiążący odnieść się do jej treści.

Pkt 4. Sprzeciw do zapisu odnośnie odwiertów dot. poszukiwania i wydobycia gazu łupkowego w miejscowości Puzdrowo. Zapis należy wyeliminować ze studium.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Na rysunku nr 2 naniesiono „rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego", zgodnie z dokonanym stanem faktycznym. Oznaczenie to ma charakter informacyjny.

W części opisowej Studium zagadnienie dotyczące gazu łupkowego opisano w rozdz. III..6.8. pkt 6) Gaz łupkowy, następująco:

„ Obszar gminy Sierakowice jest położony w granicach obszaru o wstępnie udokumentowanym potencjale występowania gazu ziemnego w łupkach dolnego paleozoiku.

Na obszarze gminy Sierakowice koncesje na poszukiwanie gazu łupkowego udzielono trzem firmom. Rejon zatwierdzony do dalszych badań położony jest w południowo – zachodniej części Puzdrowa (rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego oznaczony na rysunku studium nr 2 symbolem 12.6.) - rejon wskazany do wyłączenia z zabudowy".

Na obecnym etapie – to jest rozpoznania złoża gazu łupkowego jedyne ograniczenie wskazane na tym terenie to wyłączenie z zabudowy.

Ponadto Pan Henryk U. nie uzasadnił swojej uwagi, brak jest więc merytorycznych i formalno – prawnych podstaw do wyeliminowania tego zapisu ze studium.

Pkt 5. Przez zmianę w stosunku do zapisów wcześniej wyłożonego studium brak jest podstaw do negowania wcześniej złożonych przez wielu mieszkańców wniosków w zakresie zagospodarowania na cele mieszkaniowe ewentualnie na cele mieszkaniowo – usługowe.
Nie występuje obecnie konflikt wpływu zagospodarowania poszczególnych obszarów na obszary sąsiednie, występuje konieczność rozpatrzenia wcześniej odrzuconych wniosków w tym zakresie i ich uwzględnienie.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Uwaga ma charakter ogólny, nie poparty pismami zawierającymi wnioski mieszkańców w zakresie przeznaczenia konkretnych działek na cele mieszkaniowe i mieszkaniowo – usługowe.

Uwaga stoi w sprzeczności z pkt.1, w której pan Henryk U. wskazuje na naruszenie art.10 ust. 2A ustawy u.p.z.p. poprzez niewyznaczenie terenu „dla budowy 3 elektrowni wiatrowych o mocy każdej mak. 1,8 MW".

Ponadto nadmienia się, iż o przeznaczeniu danego terenu pod zabudowę mieszkaniową lub mieszkaniowo - usługową, decyduje nie tylko fakt, że w sąsiedztwie nie wskazano lokalizacji elektrowni wiatrowych, ale również czynniki takie jak: sąsiedztwo zwartej zabudowy, możliwość powiązań technicznych i komunikacyjnych z terenami istniejącej zabudowy, zapotrzebowanie społeczne na nowe tereny inwestycyjne.

Dodatkowe wyjaśnia się, iż w okresie składania uwag określonym w Obwieszczeniu i ogłoszeniu o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium, tj. w dniach od 19 marca 2014 r. do 11 kwietnia 2014 r., ani w okresie wcześniejszym nie wpłynęły żadne wnioski, dotyczące zmiany przeznaczenia działek położonych w obrębie Tuchlino na cele mieszkaniowe i mieszkaniowo – usługowe.

W okresie pierwszego wyłożenia projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice do publicznego wglądu również nie wpłynęły wnioski dotyczące zmiany przeznaczenia działek położonych w obrębie Tuchlino na cele mieszkaniowo – usługowe.

Wyłożenie trzecie do publicznego wglądu w dniach od 20 marca 2017 r. do 18 kwietnia 2017 r. Termin składania uwag do dnia 09 maja 2017 r.

Uwaga 16, pismo złożone w dniu 08 maja 2017 r. przez: Ryszarda R.

Treść uwagi:

Pkt 1) „(...) jeżeli naprawdę chcemy chronić przyrodę i mieszkańców, (...) to w strefie subregionalnego korytarza ekologicznego, który autorzy Studium Uwarunkowań .... proponują znacząco rozszerzyć i w strefie 100 metrów od geodezyjnej granicy Jeziora Gowidlińskiego nie może być mowy o usługach hotelarskich."

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Suberegionlany korytarz ekologiczny wskazany został na rysunku nr 1 i na rysunku nr 2 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice jako łącznik przestrzeni przyrodniczych prowadzący od miejscowości Podjazy, wzdłuż jeziora Gowidlińskiego i jeziora Święte, do połączenia z korytarzem ekologicznym Pradoliny Redy – Łeby. Korytarz ten obejmuje przestrzeń od wschodniego brzegu jeziora Gowidlińskiego do drogi Puzdrowo - Kościerzyna (miejscowości Kawle, Tuchlino, Moczydło), a w części północnej obejmuje miejscowości Puzdrowski Młyn, Łyśniewo Sierakowskie, Migi, Załakowo, Pałubice.

Oznaczenie tego korytarza na rysunkach studium stanowi informację o szczególnym charakterze tego obszaru, jego walorach przyrodniczych i krajobrazowych. Uznając znaczenie tego rejonu ograniczono w nim rozwój funkcji produkcyjnych, które mogą być uciążliwe do środowiska. Jednakże całkowite wykluczenie funkcji turystycznych, w tym usług hotelarskich byłoby sprzeczne z celami rozwoju gminy Sierakowice, do których należy między innymi rozwój funkcji turystycznych.

Funkcje turystyczne powiązane ze środowiskiem przyrodniczym - w tym z jeziorami i wykluczenie możliwości lokalizacji usług turystycznych, w tym hotelarskich, w obrębie całego korytarza ekologicznego, w tym także w strefie 100 m od brzegu jeziora Gowidlińskiego, byłoby sprzeczne z ogólnym interesem gminy a także jego mieszkańców.

Podkreślić należy, iż zasady i możliwości lokalizacji zabudowy - w tym obiektów o funkcjach hotelarskich, w pasie o szerokości 100 m od brzegu jeziora Gowidlińskiego, podlegają przepisom uchwały nr 259/XXIV/16 Sejmiku Samorządu Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim.

Projekt Studium pod względem ustalonych zasad ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu oraz ustalonych kierunków rozwoju został uzgodniony i zaopiniowany przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku - decyzja z dnia 15.02.2017 r. oraz uzgodnienie z dnia 15 lutego 2017r. z uwagami, które uwzględniono w projekcie studium wyłożonym do publicznego wglądu.

Pkt.2) Prośba o realizację przez p. Wójta jego wypowiedzi zawartej w "Tygodniku Kartuzy" dodatek do Dziennika Bałtyckiego z 02.11.2012 r., w której mowa, że działalność gospodarcza nie może być szkodliwa dla środowiska ani uciążliwa dla ludzi.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Uwaga nie dotyczy ustaleń studium.

Uwaga 17, pismo złożone w dniu 08 maja 2017 r. przez: Ryszarda R.

Treść uwagi:

Pkt 1) „Strona 121 cmentarz w Gowidlinie jest zlokalizowany dalej niż 50 m od kościoła"

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Informacja, o której pisze składający uwagę zawarta jest w części opisowej A Studium - uwarunkowaniach, w rozdz. III.7.8 - Historyczne cmentarze, lit d.

W punkcie tym zawarta jest treść:

"Jest to czynny cmentarz rzymsko-katolicki, założony przez proboszcza ks. Antoniego Dylewskiego.

Zlokalizowany w odległości ok. 50 m na południowy-wschód od kościoła NP NMP."

Z cytowanej treści wynika, iż poprzez użycie przed cyfrą "50" skrótu wyrazu "około" odległość została podana w sposób ogólny i może wynosić nieco więcej lub mniej niż 50 m.

Zawarta w treści informacja ma na celu wskazanie lokalizacji cmentarza i nie zawiera błędu merytorycznego ani formalnego.

Pkt 2) Należy rozważyć wykonanie fragmentu obrębu Gowidlina w skali 1: 10000 gdyż skala 1:20000 jest całkowicie nieczytelna.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Rysunki *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Sierakowice* zostały sporządzone w skali 1: 20 000, dodatkowo z powiększeniem części mapy obejmującej miejscowość Sierakowice do skali 1: 10 000. Przyjęta dla rysunków skala spełnia wymogi Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r., w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy - § 5 ust.1, w którym ustalono iż projekt rysunku studium sporządza się na mapach w skali od 1: 5 000 do 1: 25 000.

Pkt 3) „Nie jest prawdą, że żadne z jezior na terenie Gminy nie jest ujęte w monitoringu wód powierzchniowych Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska". Badania były wykonane w 1977 r, 1988 r, 2014 r., w latach 2013 - 2015.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Uwaga dotyczy informacji zawartej w Części opisowej A, rodz. III.6.8. Źródła i stan czystości środowiska, pkt 3) Wody powierzchniowe i podziemne.

Informacja oparta jest o stan z roku 2014, kiedy to rozpoczęto prace nad Studium, w oparciu o dostępne dane dotyczące kompleksowego monitoringu wód powierzchniowych - dane dotyczące czystości wód jeziora Gowidlińskiego nie były wówczas dostępne.

Opublikowany w dniu 06.10.2016 r. na stronie internetowej Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Gdańsku *(www. gdansk.wios.gov.pl/ informacje o stanie środowiska/oceny jakości wód)* - "Ocena JCWP wykonana w 2015 r.", w załączniku - *Tabela nr 1 . Zestawienie tabelaryczne danych do klasyfikacji stanu ekologicznego i chemicznego jezior w JCWP- ocena za 2015 r.*, w wielu składnikach nie zawiera oceny stanu jakości wód jeziora Gowidlińskiego, a ocena stanu/potencjału ekologicznego została określona jako dobra.

Natomiast jednorazowe badania wykonywane są przed letnim sezonem turystycznym przez Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny w Kartuzach służą ocenie możliwości kąpieli w jeziorze i jedynie mogą stanowić składnik kompleksowego monitoringu klasyfikacji stanu ekologicznego w danym roku.

Brak w części opisowej Studium najnowszych informacji o monitoringu stanu czystości i jakości wód powierzchniowych jeziora Gowidlińskiego, opublikowany po sporządzania projektu Studium - na etapie jego opiniowania, nie rzutuje na treść dokumentu Studium i ustalenia w zakresie funkcji i zagospodarowania terenów przyległych.

Ponadto opublikowane aktualne dane nie powodują braku aktualności ustaleń Studium.

Pkt 4) Podany stan czystości powietrza na lata 2011 - 2013 nie uwzględnia najnowszych danych, sytuacja w tym względzie uległa pogorszeniu.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Uwaga dotyczy informacji zawartej w części opisowej A Studium, rodz. III.6.8. Źródła i stan czystości środowiska, pkt 2) Powietrze atmosferyczne.

Informacja oparta jest o wyniki pomiarów przeprowadzone w latach 2011 - 2013, ponieważ takie dane były dostępne w okresie, kiedy to rozpoczęto prace nad Studium.

Podany w Studium opis stanu czystości powietrza ma charakter informacyjny.

Pełne informacje w zakresie stanu środowiska w gminie zawierają inne dokumenty i raporty, dotyczące wyłącznie tych zagadnień.

Obserwowane przez składającego uwagę chwilowe zmiany atmosferyczne są wynikiem wielu czynników i nie świadczą złej jakości powietrza w całej gminie.

Pkt 5) „Autorzy Studium nie odnoszą się do bardzo ważnej sprawy jaką jest projektowana renaturyzacja Jeziora Gowidlińskiego."

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Zagadnienie renaturyzacji jeziora Gowidlińskiego było analizowane od roku 2007, jednakże przeprowadzenie pełnej renaturyzacji jeziora Gowidlińskiego wymaga wykonania analiz nie tylko

skutków wpływu na środowisko przyrodnicze ale również analiz skutków dla miejscowej ludności takich jak: oddziaływanie na grunty przyległe, ograniczenie dostępności do jeziora, co przekłada się na skutki finansowe.

W chwili obecnej brak jest podstaw do pełnego uzasadnienia do przystąpienia do działań formalnych dotyczących renaturyzacji jeziora Gowidlińskiego.

W części opisowej *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice* ujęte zostały wnioski z dokumentów ponadlokalnych, w tym Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego przyjętego Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku i Strategię województwa pomorskiego.

W Studium zawarto wykaz inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (wojewódzkim) Wieloletni Program Inwestycyjny województwa pomorskiego 2008 - 2013 oraz *Plan Zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030.*

Dokumenty te nie zawierały informacji o zadaniach dotyczących realizacji programu małej retencji ani o renaturyzacji jeziora Gowidlińskiego, o których pisze składający uwagę.

Ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice nie uniemożliwiają w przyszłości realizacji takich programów.

Nadmienia się, iż projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice został uzgodniony i zaopiniowany przez: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku - decyzja z dnia 15 lutego 2017 r. oraz uzgodnienie z dnia 15 lutego 2017 r. z uwagami, które uwzględniono w projekcie studium wyłożonym do publicznego wglądu, Zarząd Województwa Pomorskiego - pismo z dnia 29 listopada 2016 r.

W ww. pismach nie ustalono wymogu uzupełnienia treści dokumentu Studium o zagadnienie renaturyzacji.

Pkt 6) W strefie D2. 4.3. i 4.5 autorzy przewidują zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, tereny zabudowy rekreacji indywidualnej i tereny usług turystyki.

Nie ma uzasadnienia projektowanie w strefie korytarza ekologicznego i bardzo blisko jeziora usług turystycznych.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Strefa o symbolu 4.3. obejmuje tereny istniejącej zabudowy oraz jej sąsiedztwa, położone po północnej i po wschodniej stronie jeziora Gowidlińskiego.

Strefa o symbolu 4.5. obejmuje tereny istniejącej zabudowy zagrodowej i rekreacyjnej oraz jej sąsiedztwa (strefa ta położona jest poza strefą 100 m wyznaczoną wzdłuż brzegu jeziora Gowidlińskiego).

Wskazanie obszaru do rozwoju funkcji turystycznych jest uzasadnione warunkami przyrodniczymi (występowanie jeziora i lasów), warunkami krajobrazowymi (wnętrza krajobrazowe, punkty widokowe), przestrzenie otwarte terenów rolniczych.

W dokumencie *" Strategia rozwoju gminy Sierakowice 2014 – 2024"*, jako jeden z celów głównych rozwoju gminy wskazano: *"Zrównoważony rozwój turystyki i usług turystycznych"*, oraz cel szczegółowy: *"Rozwój infrastruktury turystycznej i około turystycznej"*.

Ustalenie zakazu rozwoju funkcji turystycznej byłoby sprzeczne z celami rozwoju gminy Sierakowice.

Rozwój funkcji inwestycyjnych - zabudowy rekreacji indywidualnej, usług turystyki, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, a także lokalizacja budynków nie następuje w sposób dowolny - jest uwarunkowany przepisami obowiązującymi dla Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, a także ustalonymi w Studium zasadami ochrony środowiska (część opisowa B rozdz. III.3.5.).

Pkt 7) „Proponuję by Urząd Gminy wystąpił z wnioskiem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o wydanie zarządzenia o utworzeniu rezerwatu przyrody na dużej i małej wyspie na Jeziorze Gowidlińskim."

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Wskazanie obszaru dużej i małej wyspy położonych na jeziorze Gowidlińskim jako rezerwatu przyrody wymaga przeprowadzenia szczegółowych badań dotyczących zasobów przyrody, ustalenia przedmiotu ochrony, celu ochrony, a także uzyskanie zgody właścicieli tych terenów na utworzenie rezerwatu.

Jest to proces długotrwały wymagający środków finansowych i wielu działań formalnych i technicznych.

Zadanie takie może być realizowane w oparciu o obowiązujące przepisy (ustawa o ochronie przyrody) oraz ustalenia Studium (część opisowa B, rozdz. III.7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym), jednakże w chwili obecnej brak jest podstaw do jednoznacznego wskazania w Studium ustanowienia rezerwatów przyrody na wyspach jeziora Gowidlińskiego.

Pkt 8) „Z tekstu wynika, że jest trasa rowerowa Kartuzy - Sierakowice - Czarna Dąbrówka, są tylko fragmenty tej trasy."

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

W *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice*, w części opisowej A rozdz. II.2.4. *Gospodarka turystyczna*, pkt 1),oraz w części opisowej B rozdz. III.5.4 *Kierunki rozwoju szlaków turystycznych*, opisano trasy rowerowe, w tym regionalną TRASĘ ROWEROWĘ Nr 125: Kartuzy - Chmielno – Sierakowice – Czarna Dąbrówka – Potęgowo – Damnica – Główczyce – Smołdzino.

Trasa została opisana zgodnie z *Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030.*

Potwierdzeniem właściwego opisu trasy jest uzgodnienie projektu Studium przez Zarząd Województwa Pomorskiego - pismo z dnia 29 listopada 2016 r.

Pkt 9). „W rozdziale gospodarka energetyczna brak jest informacji o wykorzystywaniu ciepła ziemi na terenie Gminy."

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

W *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice*, w części opisowej A, rozdz. II.2. *Informacje i wnioski wynikające z ustaleń zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego* - II.2.6. *Infrastruktura techniczna*, przedstawiono zadania polityki przestrzennej w województwie pomorskim (odnoszącymi się do gminy Sierakowice) w zakresie infrastruktury technicznej.

W pkt 4) opisano zadania wynikające z zaopatrzenia w gaz, ciepło, energię elektryczną.

Rozdział ten nie odnosi się do stanu istniejącego gospodarki energetycznej w gminie, zawiera ustalenia zawarte w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, a więc nie może zawierać informacji o wykorzystaniu ciepła ziemi.

W części opisowej B rozdz. III.6.8. Odnawialne źródła energii, pkt 2, *Energia geotermalna* - zawarto ustalenia w zakresie wykorzystania energii geotermalnej.

Pkt 10) Na ujęciu wody w Gowidlinie są dwie studnie o głębokości 30 - 40 m, nie ma studni o głębokości ponad 100 m.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Informacja o ujęciach wody znajdujących się w gminie Sierakowice zawarto w części opisowej A Studium, rozdz. III.4.*Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego uzbrojenia terenów,* III.4.1.*Zaopatrzenie w wodę*, pkt 1) Wodociągi, lit. e) Ujęcie wody w Gowidlinie.

Informacje o ilości i głębokości studni uzyskano z Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. w Sierakowicach - dane z 2014 r. zaktualizowane w 2016 r.

Pkt.11) Na stronie 114 wśród obiektów gospodarczych nie wymieniono przetwórni drobiu w Kawelkach i "Inbulu" w Pałubicach.

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

W części opisowej Studium - część A, rozdz.III.6.8. *Źródła i stan zanieczyszczenia środowiska* (strona 104, a nie jak podano w uwadze strona 114) podano informację, iż " *Na terenie gminy zarejestrowano ponad 800 podmiotów gospodarczych, z czego około 521 na terenie wsi Sierakowice".*

Natomiast wymieniono największe podmioty gospodarcze działające na terenie gminy Sierakowice w okresie sporządzania pierwszej części Studium - uwarunkowań, w 2014 r.

Nie ma więc uzasadnienia do uzupełnienia tej informacji o kolejne podmioty gospodarcze.

Pkt 12) „ Strona 141 zbiorniki wodne, brak informacji o Jeziorze Gowidlińskim."

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

W części opisowej Studium - część A: *rozdz.III.12.Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych, III.12.1.Przepisy dotyczące ochrony przyrody, ochrony środowiska i krajobrazu, pkt 4. Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 469 ze zm.), lit. c) Zbiorniki wodne* - wymienione są zbiorniki wodne, w stosunku do których uprawnienia właścicielskie wykonuje Marszałek Województwa Pomorskiego, a nie wszystkie jeziora występujące w gminie Sierakowice.

Wykaz jezior podano w oparciu o pismo Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych Województwa Pomorskiego w Gdańsku, ul. Sucha 12, Gdańsk (pismo znak MW.M3-601/si/1/2014/JN z dnia 10.04.2014 r,).w którym to piśmie przywołano Załącznik nr 2 do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17.12.2002 r. w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących własność publiczną pod tytułem: "Śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną, istotne dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa".

Uwaga 18, złożona na adres sierakowice@sierakowice.pl w dniu 09.05.2017

godz. 20:29 **przez: Lecha R.**

Treść uwagi:

Pkt 1) „W imieniu firmy Mega Mobil Sp. z o. o. (dzierżawcy jeziora Gowidlińskiego), zwracam uwagę na fakt, iż w Studium Uwarunkowań Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Sierakowice, (...) musi się znaleźć odniesienie do projektowanego podniesienia poziomu lustra wody (renaturyzacji) jeziora Gowidlińskiego - zgodnie z planami małej retencji woj. Pomorskiego"

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Zagadnienie renaturyzacji jeziora Gowidlińskiego było analizowane w roku 2007. Jednakże przeprowadzenie takich działań wymaga poprzedzenie ich analizami, nie tylko skutków wpływu na środowisko przyrodnicze ale również analiz skutków dla miejscowej ludności w tym oddziaływania na grunty przyległe w tym ograniczenie dostępności do jeziora co przekłada się na skutki finansowe.

Tak więc w chwili obecnej brak jest podstaw do jednoznacznego stwierdzenia o przystąpienia do działań formalnych dotyczących renaturyzacji jeziora Gowidlińskiego.

W części opisowej Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice ujęte zostały wnioski z dokumentów ponadlokalnych, w tym Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego przyjętego Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku i Strategię województwa pomorskiego,

W Studium zawarto też wykaz inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (wojewódzkim) Wieloletni Program Inwestycyjny województwa pomorskiego 2008 - 2013 oraz Plan Zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030.

Dokumenty te nie zawierały informacji o zadaniach dotyczących realizacji programu małej retencji.

Ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice nie uniemożliwiają w przyszłości realizacji tego programu.

Nie ma natomiast podstaw merytorycznych ani prawnych do podawania projektowanego poziomu lustra wody (renaturyzacji) jeziora Gowidlińskiego.

Nadmienia się, iż projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice został uzgodniony i zaopiniowany przez : Regionalnego Dyrektora Ochrony

Środowiska w Gdańsku - opinia z dnia 15 lutego 2017 r. oraz uzgodnienie z dnia 15 lutego 2017 r. z uwagami, które uwzględniono w projekcie studium wyłożonym do publicznego wglądu, Zarząd Województwa Pomorskiego - pismo z dnia 29 listopada 2016 r.

W ww. pismach nie ustalono wymogu uzupełnienia treści dokumentu Studium o zagadnienie renaturyzacji.

Pkt 2) „Studium powinno także uwzględniać ograniczenia, wynikające z faktu istnienia Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, ze szczególnym uwzględnieniem widoku na wieś Gowidlino od strony jeziora."

Uwaga nie zostaje uwzględniona.

Uzasadnienie nieuwzględnienia uwagi.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice uwzględnia uwarunkowania i zasady ochrony (w tym wymogi ochrony krajobrazu) wynikające z uchwały nr 259/XXIV/16 Sejmiku Samorządu Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim, które dotyczą między innymi Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice został uzgodniony i zaopiniowany przez : Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku - opinia z dnia 15 lutego 2017 r. oraz uzgodnienie z dnia 15 lutego 2017 r. z uwagami, które nie dotyczyły ochrony krajobrazu wsi Gowidlino, co potwierdza uwzględnienie tych wymogów w Studium.

Na rysunkach nr 1 i nr 2 Studium... wskazano osie widokowe w południowej części jeziora Gowidlińskiego w części opisowej A rozdz. III.6.9. pkt 2) wymieniono wyróżniające się w przestrzeni gminy Sierakowice rozległe wnętrza otwartego krajobrazu o naturalnych cechach oraz wnętrza o harmonijnej zabudowie wkomponowane w przestrzenie przyrodnicze.

W części opisowej B rozdz.III.3.4. pkt 9 podano Zasady ochrony krajobrazu.

Bardziej szczegółowe określenie miejsc widokowych i punktów widokowych może nastąpić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, w odniesieniu do którego Studium stanowi dokument nadrzędny.

Przewodniczący Rady
Gminy

Zbigniew Suchta

Uzasadnienie

Podstawą prawną opracowania *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice* jest uchwała Nr XXXVII/427/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 4 marca 2014 r. w sprawie przystąpienia do opracowania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Sierakowice, w trybie zgodnym z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1073).

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Suchta

OBSZAR OPRACOWANIA
GMINA SIERAKOWICE

NAZWA OPRACOWANIA
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ZAŁĄCZNIK NR 1A DO UCHWAŁY NR…XXXIII/384/17……RADY GMINY SIERAKOWICE Z DNIA…30 CZERWCA 2017 R.

GŁÓWNY PROJEKTANT
Mgr inż arch. GABRIELA SIENIAWSKA **uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym nr 344/88**

UMOWA: **nr RSB.272.2.2014 z dnia 30 maja 2014 r.**
DATA OPRACOWANIA: **maj 2017 r.**

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

SKŁADA SIĘ Z NASTĘPUJĄCYCH CZĘŚCI:

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

– załącznik nr 1A do uchwały

CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO,

CZĘŚĆ TEKSTOWA C. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

– załącznik nr 1B do uchwały

RYSUNEK nr 1. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

– załącznik nr 2 do uchwały

RYSUNEK NR 2. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

– załącznik nr 3 do uchwały

RYSUNEK nr 3: KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ W ZAKRESIE ZAOPATRZENIA W WODĘ I ODPROWADZENIA ŚCIEKÓW, SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

– załącznik nr 4 do uchwały

ROZSTRZYGNIĘCIE o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy SIERAKOWICE

– załącznik nr 5 do uchwały.

ZESPÓŁ AUTORSKI STUDIUM

PRACOWNIA ARCHITEKTURY STUDIO – PROJEKT

JAKUB SIENIAWSKI 80 217 GDAŃSK UL. KRĘTA 60

Mgr inż arch. GABRIELA SIENIAWSKA - główny projektant główny, zagadnienia przestrzenne i urbanistyczne, koordynacja

uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym nr 344/88

Dr inż arch. Dorota Kamrowska – Załuska - zagadnienia przestrzenne, urbanistyka, opracowanie graficzne

uprawniona do sporządzania studium na podstawie art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o pl. i z.p.

Mgr inż arch Jakub Sieniawski - zagadnienia przestrzenne, urbanistyka, opracowanie graficzne

uprawniony do sporządzania studium na podstawie art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o pl. i z.p.

Mgr inż arch Joanna Chrapkowska - zagadnienia przestrzenne, zagadnienia ochrony środowiska kulturowego, infrastruktura techniczna: elektroenergetyka, zaopatrzenie w ciepło i w gaz, zagadnienia komunikacyjne, pracowanie graficzne

Mgr inż. Andrzej Piotrzkowski, dr Maria Piotrzkowska - zagadnienia programowe, gospodarcze i społeczne

Mgr inż. Barbara Jodłowska - infrastruktura techniczna: zaopatrzenie w wodę, odprowadzenie ścieków sanitarnych i deszczowych, regulacja stosunków wodnych

PRACOWNIA OCHRONY ŚRODOWISKA „PROJEKT 2000" MGR Szymon Świtajski 81 878 Sopot ul. Sobieskiego 26/4

Mgr Szymon Świtajski

Mgr Jadwiga Marosz

- środowisko przyrodnicze – ekofizjografia
- prognoza oddziaływania na środowisko

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Spis treści

I. WSTĘP....7
II. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW PONAD LOKALNYCH I Z GMINNYCH DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH (zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)....11
II.1.Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju....11
II.2. Informacje i wnioski wynikające z ustaleń zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego....13
II.2.1. Rola gminy w sieci osadniczej województwa pomorskiego osadniczej i jej kształtowanie...13
II.2.2. Środowisko przyrodnicze i zasady jego ochrony....14
II.2.3. Środowisko kulturowe, dziedzictwo kulturowe i zasady jego ochrony....15
II.2.4.Gospodarka turystyczna....15
II.2.5.Infrastruktura transportowa....17
II.2.6. Infrastruktura techniczna....17
II.3. Informacje i wnioski wynikające ze strategii rozwoju województwa pomorskiego....19
II.4. Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w strategii rozwoju gminy....21
III. UWARUNKOWANIA ROZWOJU GMINY SIERAKOWICE (zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)....24
III.1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia terenów....24
III.1.1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego....24
III.1.2. Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów....24
III.2. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego zagospodarowania terenów....25
III.2.1. Położenie, powiązania z otoczeniem....25
III.2.2. Ogólna charakterystyka gminy....28
III.2.3. Użytkowanie terenów....28
III.2.4. Stan zagospodarowania....29
III.3. Uwarunkowania społeczno - ekonomiczne....45
III.3.1. Wprowadzenie....45
III.3.2. Liczba i rozmieszczenie ludności....46
III.3.3. Rynek pracy....55
III.3.4. Usługi dla ludności....63
III.3.5.Zasoby mieszkaniowe....71
III.4.Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego uzbrojenia terenów....73
III.4.1.Zaopatrzenie w wodę....73
III.4.2. Odprowadzenie ścieków sanitarnych....80
III.4.3. Odprowadzenie wód opadowych....81
III.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony....82
III.5.1.Ład przestrzenny - definicje, ogólne uwarunkowania....82
III.5.2. Stan obecny....82
III.5.3. Problemy i zagrożenia....83
III.6. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego....83
III.6.1. Charakterystyka zasobów środowiska przyrodniczego....83
III.6.2. Zasoby wodne - wody powierzchniowe....84
III.6.3. Obowiązujące formy ochrony przyrody....87

III.6.5. Inne wartości przyrodnicze....102
III.6.6. Stan i potencjał rolniczej przestrzeni produkcyjnej....102
III.6.7. Stan i potencjał leśnej przestrzeni produkcyjnej....103
III.6.8. Źródła i stan zanieczyszczenia środowiska....104
III.6.9. Stan i walory krajobrazu....110
III.7. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej....112
III.7.1. Rys historyczny....113
III.7.2. Zabytki nieruchome wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego....114
III.7.3. Park kulturowy....115
III.7.4. Zabytki nieruchome znajdujące się w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ)....116
III.7.5. Lokalne wartości środowiska kulturowego i krajobrazu kulturowego....117
III.7.6. Zabytki archeologiczne....120
III.7.7. Miejsca pamięci narodowej....121
III.7.8 . Historyczne cmentarze....121
III.8. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców w tym ochrony ich zdrowia....123
III.9. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia....124
III.9.1.Zagrożenia przyrodnicze....124
III.9.2. Obiekty stwarzające zagrożenie wystąpieniem poważnej awarii....124
III.10. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy....125
III.10.1.Wnioski z dokumentów ponadlokalnych....125
III.10.2. Wnioski z gminnych dokumentów strategicznych....125
III.10.3. Analizy ekonomiczne, przyrodnicze, społeczne – synteza....126
III.10.4. Prognozy demograficzne....128
III.10.5. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę....131
III.10.6. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej służących realizacji zadań własnych gminy....133
III.10.7. Wnioski o zmianę przeznaczenia terenów....135
III.11. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów....136
III.12. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych. .138
III.12.1.Przepisy dotyczące ochrony przyrody, ochrony środowiska i krajobrazu....138
III.12.2. Przepisy dotyczące gruntów rolnych i leśnych....142
III.12.3. Przepisy dotyczące ochrony zabytków....143
III. 12.4. Przepisy dotyczące obszarów kolejowych i dróg....144
III. 12.5. Przepisy dotyczące terenów zamkniętych oraz terenów niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa....145
III.12.6. Przepisy dotyczące terenów terenów i obszarów górniczych....146
III. 12.7. Przepisy dotyczące infrastruktury technicznej....146
III. 13. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych....147
III.14. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla....147
III.14.1. Udokumentowane złoża kopalin....147
III.14.2.Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych zasobów wód podziemnych....148
III.14.2.Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla....149
III.15. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji....149
III.15.1. System drogowy....149
III.15.2. System kolejowy....151
III.15.3. Transport publiczny....151
III.16. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno – ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami....151

III.16.1. Stan systemów zaopatrzenia w wodę....151
III.16.2. Stan systemów odprowadzenia ścieków sanitarnych....152
III.16.3. Stan systemów odprowadzenia wód opadowych....152
III.16.4. Stan systemów zaopatrzenia w energie elektryczną....153
III.16.5. Stan systemów zaopatrzenia w gaz i ciepło....154
III.16.6. Stan gospodarki odpadami....154
III.16.7. Infrastruktura bezpieczeństwa i obrony....155
III.17. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadloklanych celów publicznych....155
III.17.1. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (krajowym)....155
III.17.2. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (wojewódzkim)....156
III.18. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej....156
IV. WNIOSKI - WPŁYW UWARUNKOWAŃ NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY (zgodnie z § 4 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003 r.)....157
IV.1. Uwarunkowania rozwoju przestrzennego....157
IV.2.Uwarunkowania przyrodnicze....158
IV.3. Uwarunkowania środowiskowe....161
IV.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej....162
V. MATERIAŁY WYJŚCIOWE....163
VI. ZAŁĄCZNIKI....165

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

I. WSTĘP

Pierwsza edycja Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice została sporządzona na podstawie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 r. (obecnie nieobowiązującej).

Studium zostało uchwalone uchwałą Rady Gminy Sierakowice nr XLV/ 353/02 z dnia 01.10.2002 r.

W okresie ważności Studium podlegało zmianom, które zostały uchwalone uchwałami:

1) uchwałą nr XXX/226/2005 r. z dnia 22 lutego 2005 r. - zmiany Z1, Z2, Z3; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Pałubicach na funkcje mieszkaniowe, przemysłowe i mieszkaniowe-usługowe-rzemieślnicze;
2) uchwałą nr VI/65/2007 r. z dnia 8 maja 2007 r. - zmiany Z4 i Z5; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Sierakowskiej Hucie i Borowym Lesie na funkcje mieszkaniowe;
3) uchwałą nr IX/102/2007 r. z dnia 9 października 2007 r. - zmiana Z6; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w Sierakowicach na funkcje mieszkaniowe;
4) uchwałą nr XVI/168/2008 r. z dnia 11 marca 2008 r. - zmiany Z7,Z8, Z9,Z11 Z12; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Mojuszu i Pałubicach na funkcje mieszkaniowe oraz zmiany przeznaczenia terenów rolnych w Szklanej i w Gowidlinie na funkcje inwestycyjne (działalność gospodarczą i stolarstwo);
5) uchwałą nr XIX/205/2008 r. z dnia 17 czerwca 2008 r. - zmiany Z10; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych i zabudowy zagrodowej w Tuchlinie na funkcje mieszkaniowe;
6) uchwałą nr XIX/206/2008 r. z dnia 17 czerwca 2008 r. - zmiany Z13 i Z14; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Skrzeszewie na funkcje mieszkaniowo – rekreacyjne i usługowo – handlowe oraz zmiany przeznaczenia terenów rolnych w Puzdrowie na funkcje mieszkaniowe;
7) uchwałą nr XXV/258/08 z dnia 30.12.2008 r. - zmiana Z15; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w Gowidlinie na funkcje mieszkaniowe i mieszkaniowo – usługowe;
8) uchwałą nr XXXIII/335/09 z dnia 29.09.2009 r.- zmiana Z16; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w Gowidlinie na funkcje mieszkaniowe i mieszkaniowo – usługowe;
9) uchwałą nr XXXIV/362/09 z dnia 27.10.2009 r. - zmiany Z17 – Z22; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów leśnych w Kamienicy Królewskiej na funkcje sportowo – rekreacyjne, terenów rolnych w miejscowości Migi i Szopa na funkcje mieszkaniowe, terenów rolnych w Mojuszu na funkcje usługowo – przemysłowe i mieszkaniowe;
10) uchwałą nr XLIV/453/10 z dnia 24.08.2010 r. - zmiana Z23; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w miejscowości Stara Maszyna na funkcje mieszkaniowe;
11) uchwałą nr XXIV/291/12 z dnia 28 grudnia 2012 r.- zmiana Z24; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenu lasu i terenu otwartego z ograniczeniem zabudowy w Załakowie na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
12) uchwałą nr XXXI/368/13 z dnia 24 września 2013 r. - zmiana Z25; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenu zmiany Z12 w miejscowości Pałubice na funkcje produkcyjno- usługowe;

13) uchwałą nr XXXIV/411/13 z dnia 17 grudnia 2013 r. - zmiana Z26; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenu rolnego w miejscowości w Sierakowice na działalność produkcyjną.

STUDIUM jest dokumentem sporządzanym obligatoryjnie dla każdej gminy, obejmującym obszar gminy w jej granicach administracyjnych.
Studium stanowi wykładnię polityki przestrzennej gminy. Ustalenia studium obowiązują Wójta Gminy oraz Radę Gminy w działaniach związanych ze sporządzaniem planów miejscowych, które w myśl ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie mogą być sprzeczne z ustaleniami studium (nie mogą naruszać ustaleń studium).

Niniejsze STUDIUM sporządza się na podstawie uchwały Rady Gminy Sierakowice Nr XXXVII/427/14 z dnia 4 marca 2014 r.
Sporządzenie nowej edycji studium ma na celu aktualizację uwarunkowań rozwoju w zakresie obowiązujących przepisów i zaistniałych zmian w zagospodarowaniu gminy, określenie aktualnego stanu społeczno – gospodarczego, ustalenie i dostosowanie kierunków rozwoju przestrzennego do potrzeb gminy i potrzeb mieszkańców, w tym wskazanie nowych terenów inwestycyjnych umożliwiających dalszy rozwój gminy.

Podstawą formalno-prawną sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. Z 2016 r. poz. 778 ze zm.).
Zakres rzeczowy studium określa ART. 9 ust. 2 tej ustawy, który stanowi:

> *„studium sporządza się uwzględniając zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju przestrzennego i planu zagospodarowania województwa oraz strategii rozwoju gminy."*

ART. 10 ust.1 ww. ustawy, który stanowi, iż w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności:

1) z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
2) stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;
3) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
4) stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
5) warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia;
6) zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;
7) *potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności*[1]*:*
   a) analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,
   b) *prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego,*
   c) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
   d) bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę;
8) stanu prawnego gruntów,
9) występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;
10) występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;
11) występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych;
12) występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;
13) stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania

1 *Zmiana ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadzone ustawą z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji.*

gospodarki wodno – ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;

14) *zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych;*
15) *wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.*

Ponadto art. 1 ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określa wymagania konieczne do uwzględnienia w planowaniu przestrzennym. Należą do nich:

1) *wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury;*
2) *walory architektoniczne i krajobrazowe;*
3) *wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych;*
4) *wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;*
5) *wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi, mienia oraz potrzeby osób niepełnosprawnych;*
6) *walory ekonomicznych przestrzeni;*
7) *prawa własności;*
8) *potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa;*
9) *potrzeby interesu publicznego;*
10) *potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności telekomunikacyjnych sieci szerokopasmowych.*

Natomiast art. 1 ust.4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustala warunki i zasady wyznaczania terenów przeznaczonych do zabudowy[2]:

4. W przypadku sytuowania nowej zabudowy, uwzględnienie wymagań ładu przestrzennego, efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz walorów ekonomicznych przestrzeni następuje poprzez:

1) *kształtowanie struktur przestrzennych przy uwzględnieniu dążenia do minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego;*
2) *lokalizowanie nowej zabudowy mieszkaniowej w sposób umożliwiający mieszkańcom maksymalne wykorzystanie publicznego transportu zbiorowego jako podstawowego środka transportu;*
3) *zapewnianie rozwiązań przestrzennych, ułatwiających przemieszczanie się pieszych i rowerzystów;*
4) *dążenie do planowania i lokalizowania nowej zabudowy:*
   a) *na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141), w szczególności poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy,*
   b) *na terenach położonych na obszarach innych niż wymienione w lit. a, wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na obszarach, o których mowa w lit. a; przy czym w pierwszej kolejności się obszary charakteryzujące się najlepszym dostępem do sieci komunikacyjnej oraz najlepszym stopniem wyposażenia w sieci wodociągowe,kanalizacyjne, elektroenergetyczne, gazowe, ciepłownicze oraz sieci i urządzenia telekomunikacyjne, adekwatnych dla nowej, planowanej zabudowy.*

Wymagany zakres studium i jego zawartość w części tekstowej i graficznej określa Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 118, poz. 1233).

---

2 Zmiana ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadzone ustawą z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji.

Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. niniejsza część studium zawiera:

- **Część tekstową A. Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego**
- **Część graficzną: Rysunek nr 1. Uwarunkowania rozwoju przestrzennego, skala 1: 20 000 (fragment obrębu Sierakowice skala 1: 10 000).**

II. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW PONAD LOKALNYCH I Z GMINNYCH DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH (zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)

II.1.Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju

Opracowano na podstawie: „Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju 2030", przyjętej uchwałą Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.

Zgodnie z art.9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 199) przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się uwarunkowania i wnioski zawarte w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030", będącej dokumentem planistycznym opracowywanym na szczeblu krajowym.

Uwarunkowania zawarte w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030" stanowią zbiór czynników i procesów zależnych w niewielkim stopniu od działań rządu i innych podmiotów publicznych i wynikają z:

- czynników historycznych,
- rozwoju sytuacji politycznej, demograficznej, gospodarczej,stanu środowiska,
- zmian w zakresie wykorzystywanych technologii,
- przemian społeczno - gospodarczych i ekologicznych,
- sytuacji prawno - instytucjonalnej Polski związanej z członkostwem w Unii Europejskiej.

Każde z wyżej wymienionych uwarunkowań ma cechy wielowymiarowe i jest współzależne. Programowanie i realizacja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju opiera się o zbiór zasad wynikających z określonego paradygmatu rozwoju oraz przepisów zawartych w Konstytucji oraz w odpowiednich aktach prawnych – krajowych i międzynarodowych takich jak:

- ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju,
- zasada racjonalności ekonomicznej,
- zasada preferencji regeneracji (odnowy) nad zajmowaniem nowych obszarów pod zabudowę,
- zasada przezorności ekologicznej,
- zasada kompensacji ekologicznej,
- zasada hierarchiczności celów zapewniająca koordynację działalności wszystkich podmiotów podejmujących decyzję z poszanowaniem subsydiarności organizacji władz samorządowych,
- zasada dynamicznego strefowania i wyznaczania obszarów planistycznych,
- zasada partycypacji społecznej (szerokiej i aktywnej).

Podstawowym celem strategicznym polityki przestrzennego zagospodarowania zawartym w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030" jest:

- efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągania ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym,

gospodarczym i terytorialnym w długim okresie,

- poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.

Ponadto w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030" sformułowano 6 głównych celów polityki przestrzennej kraju. Są to:

- podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności,
- poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów,
- kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski,
- zwiększenie odporności struktury przestrzennej kraju na zagrożenia naturalne i utraty bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa,
- przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

<u>W oparciu o wyżej wymienione cele strategiczne dla gminy Sierakowice można wyszczególnić następujące cele rozwoju:</u>

- wspomaganie restrukturyzacji obszarów wiejskich wzmacniając ich potencjał rozwojowy w wymiarze lokalnym i rozszerzając oferty lokalnych rynków pracy,
- zwiększanie dostępności transportowej wewnątrz regionów,
- integrację przestrzenną i funkcjonalną obszarów wiejskich poprzez uruchomienie istniejącego
- potencjału rozwojowego tych obszarów w celu zwiększenia ich konkurencyjności jako miejsca zamieszkania i pracy, wypoczynku oraz prowadzenia działalności gospodarczej i poprawy warunków życia mieszkańców,
- zwiększenie produktywności działalności rolniczej na obszarach, na których funkcja rolnicza pozostanie funkcją dominującą (np. ze względu na uwarunkowania naturalne oraz kulturowe),
- zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych,
- poprawa dostępności ośrodków subregionalnych oraz obszarów wiejskich poprzez realizowanie inwestycji drogowych i kolejowych łączących największe miasta z ośrodkami subregionalnymi i najważniejszymi centrami powiatowymi, co zapewni obszarom wiejskim dostęp do większych miast i przyczyni się do wzrostu poziomu ich zatrudnienia,
- przeciwdziałanie zagrożeniu utraty bezpieczeństwa energetycznego i odpowiednie reagowanie na to zagrożenie,
- przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego poprzez wprowadzenie zintegrowanego systemu planowania społeczno – gospodarczego i przestrzennego, uporządkowanie regulacji

zapewniających sprawność i powszechność działania systemu planowania przestrzennego oraz wzmocnienie instytucjonalne i jakościowe planowania przestrzennego.

Podsumowując, wiejskie obszary funkcjonalne wymagające wsparcia procesów rozwojowych (w tym obszar gminy Sierakowice) powinny być identyfikowane i wyznaczane na poziomie regionalnym. Służyć to będzie wprowadzeniu różnego typu działań z zakresu planowania przestrzennego, między innymi na rzecz efektywnego planowania inwestycji publicznych, koordynacji działań prowadzonych na tych obszarach w ramach różnych polityk sektorowych, oraz działaniom restrukturyzacyjnym podejmowanym w ramach polityki rozwoju regionalnego.

II.2. Informacje i wnioski wynikające z ustaleń zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego

Źródło: „Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego", przyjęty uchwałą Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 roku (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, oz. 193); zmiana uchwaloną Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) z załącznikiem[3].

Zgodnie z art.9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się plan zagospodarowania przestrzennego województwa.

Plan zagospodarowania województwa koordynuje politykę przestrzenną gmin, w tym rozwój inwestycji celu publicznego, nie narusza uprawnień gmin w zakresie miejscowego planowania zagospodarowania przestrzennego.

Plan zagospodarowania województwa zawiera ustalenia odnoszące się do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Plan zagospodarowania województwa definiuje szereg uwarunkowań i wniosków dotyczących gminy Sierakowice określających między innymi obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym wymienione.

II.2.1. Rola gminy w sieci osadniczej województwa pomorskiego osadniczej i jej kształtowanie

Gmina Sierakowice jest gminą wiejską położoną w centralnej części województwa pomorskiego, w skrajnej, północno - zachodniej części powiatu kartuskiego. Gmina znajduje się poza aglomeracyjną

3 *Od 01.03.2017 r. obowiązuje Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego oraz stanowiący jego część planu zagospodarowania przestrzennego obszaru metropolitalnego Trójmiasta uchwalony uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego.*

przestrzenią województwa pomorskiego, najbliższym ośrodkiem regionalnym jest Lębork, lokalnym zaś Kartuzy.

Głównymi zasadami zagospodarowania przestrzennego dotyczącymi kształtowania lokalnych elementów systemu osadniczego w gminie Sierakowice są:

- minimalizowanie konfliktów, planowanie obszarów monofunkcyjnych w przypadkach, gdy istnieje zagrożenie konfliktami funkcjonalnymi i przestrzennymi planowanego zagospodarowania z funkcjami mieszkaniowymi, usługowymi oraz rekreacyjnymi,
- atrakcyjne i przyjazne dla pracowników kształtowanie obszarów przemysłowych,
- wewnątrz obszarów rozwojowych ustalanie wielkości (proporcji) i ewentualnie granic terenów biologicznie czynnych a także zasad ich ochrony (niezależnie od przestrzeni otwartych położonych poza ich granicami).

Zasadniczym kierunkiem zagospodarowania przestrzennego jest stanowienie aktów prawa miejscowego zapewniających odpowiedni dla rangi ośrodków zestaw funkcji, warunki zachowania ładu przestrzennego oraz zrównoważony rozwój przez:

- wykorzystanie do zainwestowania w pierwszej kolejności terenów niezabudowanych, które znajdują się w centrach miejscowości lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie,
- dogęszczanie istniejących obszarów zainwestowanych, przy równoczesnym zachowaniu lub poszerzaniu terenów zielonych i powierzchni biologicznie czynnej.

II.2.2. Środowisko przyrodnicze i zasady jego ochrony

a) Gmina Sierakowice leży w całości w makroregionie Pojezierza Wschodniopomorskiego (w mezoregionie Pojezierza Kaszubskiego) obejmującego środkową i południowo - środkową część województwa pomorskiego. Gmina Sierakowice charakteryzuje się silnym zróżnicowaniem struktury przyrodniczo - krajobrazowej oraz biologicznej jak również wysoką lesistością i jeziornością. Ma to przełożenie na dużą liczbę i powierzchnię form ochrony przyrody oraz generuje wysoki potencjał rekreacyjny wynikający z walorów środowiska przyrodniczego.

b) Na terenie gminy znajduje się szereg obszarów przyrodniczych chronionych prawnie zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, takich jak: Kaszubski Park Krajobrazowy i jego otulina, rezerwaty przyrody, obszary NATURA 2000 - w tym ustanowione obszary specjalnej ochrony ptaków (OSOP), Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu, pomniki przyrody. Znajdują się też liczne cenne obszary o wartościach przyrodniczych i krajobrazowych wskazane do objęcia ochroną prawną.

c) Podstawowym zadaniem polityki przestrzennej dotyczącym ochrony środowiska przyrodniczego, zawartym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jest:

cyt: „utrzymanie istniejących form ochrony przyrody oraz dążenie do poprawy ciągłości przestrzennej systemu obszarów chronionych i powiązań ekologicznych, zapewniających

trwałość i różnorodność gatunkową zasobów biosfery oraz stabilność procesów przyrodniczych."

II.2.3. Środowisko kulturowe, dziedzictwo kulturowe i zasady jego ochrony

Kaszuby stanowią region etnograficzny o wyraźnej tożsamości kulturowej. Gminę Sierakowice charakteryzuje występowanie reliktów drewnianej zabudowy mieszkaniowej i licznych ceglanych obiektów mieszkalnych i użyteczności publicznej (kościoły, szkoły).

Walory kulturowe chronione są na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 ze zm.).

W gminie Sierakowice do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego wpisane są następujące obiekty:

- kościół parafialny p.w. Św. Marcina wraz z terenem przykościelnym w obrębie muru kościelnego,
- 5 stanowisk archeologicznych.

W miejscowości Sierakowice ustanowiony został park kulturowy - „Park Ośmiu Błogosławieństw".
W gminie Sierakowice występują liczne miejscowości o dobrze zachowanym krajobrazie wiejskim, będące świadectwem rozwoju historycznego, tworzące mikroklimat i szczególny charakter tych miejscowości.
Podstawowym zadaniem polityki przestrzennej zawartym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jest:

cyt: „ochrona i odnowa charakterystycznych zasobów dziedzictwa kulturowego regionu, zachowanie różnorodności kulturowej województwa oraz zapewnienie dostępności zasobów i walorów dziedzictwa kulturowego jako atutu w rozwoju zrównoważonym konkurencyjności przestrzeni województwa."

W odniesieniu do środowiska kulturowego, głównym zadaniem polityki przestrzennej winno być:

cyt: „zachowanie i eksponowanie najwartościowszych zespołów i fragmentów krajobrazu, panoram widokowych i wnętrz architektoniczno - krajobrazowych dla wzmacniania wizerunku regionu, kształtowanie nowych walorów krajobrazowych, w tym odtworzenie krajobrazów zdegradowanych oraz przeciwdziałanie procesom zagrażającym walorom krajobrazu, a także ochrona przedpola ekspozycji bądź poprawa wyeksponowania."

II.2.4.Gospodarka turystyczna

Turystyka stanowi ważny element gospodarki województwa pomorskiego. Bogactwo walorów i zróżnicowany potencjał środowiska ma zasadnicze znaczenie i decyduje o przydatności przestrzeni dla wielu form turystyki i rekreacji, generujących ruch turystyczny pochodzenia regionalnego, krajowego i międzynarodowego.

Dla właściwego wykorzystania istniejących i potencjalnych zasobów tkwiących w województwie istotny jest więc:

- rozwój zagospodarowania turystycznego strefy pojezierzy,
- rozwój zagospodarowania turystycznego dla wypoczynku mieszkańców aglomeracji, szczególnie na obszarach wiejskich,
- dostosowanie sanitarne całości bazy i przestrzeni turystycznej do wymogów Unii Europejskiej.

W strefie pojeziernej (do której zalicza się gminę Sierakowice), głównymi walorami środowiska przyrodniczego predysponującymi ją do rozwoju różnych form turystyki i rekreacji są jeziora, zasoby biosfery i krajobrazu, sieć hydrograficzna.

Duże znaczenie dla rozwoju turystyki w gminach o funkcji wypoczynkowej i krajoznawczej mają:

1) Trasy rowerowe[4]:

a) Regionalne trasy rowerowe:

- TRASA ROWEROWA Nr 125[5]: Kartuzy - Chmielno – Sierakowice – Czarna Dąbrówka – Potęgowo – Damnica – Główczyce – Smołdzino,
- TRASA ROWEROWA Nr 137[6] (KASZUBSKA TRASA ROWEROWA): Żukowo(m) – Przodkowo – Chmielno (odnoga) – Kartuzy – Sierakowice – Ceromin (gm. *Czarna* Dąbrówka) – Pomysk (gm. Bytów) – Parchowo – Sulęczyno – Stężyca – Somonino – Żukowo – Żukowo (m),
- TRASA ROWEROWA NR 139[7]: Luzino – Linia – Kamienicki Młyn (gm.Sierakowice);

b) lokalne trasy rowerowe ;

2) Szlaki piesze;

3) Szlaki turystyki wodnej – kajakowe[8]:

- szlak rzeki Bukowiny,
- Papieski Szlak Kajakowy: przez jezioro Gowidlińskie do Sulęczyna, następnie do Parchowa, zakończenie szlaku w Słupsku,
- szlak rzeki Słupi.

Szlak rzeki Słupi i szlak rzeki Bukowiny wymagają lepszego oznakowania, wyznaczenia miejsc do biwakowania, stanic wodnych, udrożnienia rzek, likwidacji niebezpiecznych pozostałości dawnych mostów i zniszczonych budowli hydrotechnicznych oraz organizacji miejsc do wygodnego przenoszenia kajaków;

4 *Trasy szlaków oznaczono na Rysunku Studium nr 2*
5 *Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
6 *Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
7 *Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
8 *Trasy szlaków oznaczono na Rysunku Studium nr 2*

4) Regionalny szlak pieszo – konny im. Daniela Chodowieckiego

- w gminie Sierakowice szlak przebiega na długości ok. 50 km;

5) Ścieżki przyrodnicze;

6) Agroturystyka.

II.2.5.Infrastruktura transportowa

Głównymi zadaniami polityki przestrzennej w województwie pomorskim są:

a) zwiększenie dostępności transportowej województwa w skali międzynarodowej, zwłaszcza w powiązaniach z krajami Unii Europejskiej i obszarami metropolitalnymi Regionu Morza Bałtyckiego, poprawa wewnętrznej spójności i efektywności regionalnego systemu transportowego, zapewnienie dobrej dostępności do ważnych ośrodków i obszarów aktywności gospodarczej oraz sprawnych powiązań z sąsiednimi województwami, polskimi aglomeracjami miejskimi i stolicą;

b) Gmina Sierakowice położona jest na trasie regionalnego korytarza transportowego województwa pomorskiego tzw. „korytarza kaszubskiego": Chojnice – Kościerzyna – Lębork – Łeba.

Do głównych i szczególnie ważnych zadań inwestycyjnych należy modernizacja dróg wojewódzkich:

a) drogi wojewódzkiej nr 211 (Nowa Dąbrowa – Czarna Dąbrówka – Sierakowice – Kartuzy – Żukowo,

b) budowa obwodnicy Sierakowic, drogi wojewódzkiej nr 214 (Kościerzyna - Łeba).

Przez Gminę Sierakowice przechodzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy – Lębork.

II.2.6. Infrastruktura techniczna

1) Założenia

Głównymi zadaniami polityki przestrzennej w województwie pomorskim (odnoszącymi się do gminy Sierakowice) w zakresie infrastruktury technicznej są:

a) ochrona ludności i mienia, ograniczenie rozwoju zabudowy na terenach zagrożonych powodzią, oraz dążenie do poprawy stosunków wodnych i zapewnienie dostatecznej retencji wód,

b) zapewnienie dostępu mieszkańców do wody pitnej o jakości zgodnej z obowiązującymi normami z uwzględnieniem racjonalizacji wykorzystania zasobów wód podziemnych,

c) zmniejszenie ładunku zanieczyszczeń odprowadzanych do wód i do gruntu przez planowaną i realizowaną kompleksowo w zlewniach, zwłaszcza na obszarach cennych przyrodniczo i ważnych dla turystyki oraz w zlewniach rzek stanowiących źródło wody pitnej - rozbudowę i budowę sieci kanalizacji sanitarnej i urządzeń do unieszkodliwiania ścieków, zapewniającą poprawę dostępności dla mieszkańców szczególnie obszarów wiejskich,

d) poprawa bezpieczeństwa energetycznego, poprawa efektywności energetycznej, sprawności technicznej i efektywności ekonomicznej funkcjonowania systemu oraz stworzenie możliwości

odbioru energii wytwarzanej w planowanych źródłach, zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery, w tym CO2, zwiększenie udziału energii odnawialnych w ogólnym zużyciu energii oraz poszanowanie i racjonalizacja zużycia energii,

e) dostosowanie systemu gospodarki odpadami do wymogów wynikających z przepisów prawa krajowego i unijnego w nawiązaniu do potrzeb osadnictwa i gospodarki oraz zróżnicowanych warunków przestrzennych województwa.

2) Gospodarka wodno-ściekowa

Główne zadanie w zakresie gospodarki wodno – ściekowej dotyczy zapewnienia dostępu wszystkim mieszkańcom województwa do urządzeń zaopatrzenia w wodę o jakości zgodnej z obowiązującymi normami.

3) Ochrona przed powodzią i regulacja stosunków wodnych

Główne zadania dotyczą:

a) modernizacji, przebudowy i odbudowy istniejących oraz budowy nowych urządzeń osłony przed powodzią (wały przeciwpowodziowe, przepompownie itp.),

b) wskazania i uwzględnienia w gminnych dokumentach planistycznych sposobów ograniczania ilości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych do odbiorników,

c) zakazów i nakazów dotyczących parametrów technicznych warunków użytkowania obiektów istniejących lub planowanych na obszarach potencjalnego zagrożenia powodzią, rozwiązań przeciwdziałających nadmiernemu uszczelnianiu terenów zurbanizowanych,

d) metod utrzymania i/lub odtwarzania naturalnych obszarów retencyjnych (tereny zalewowe, poldery, zbiorniki małej retencji itp.).

4) Gospodarka energetyczna

a) Zaopatrzenia w gaz i paliwa gazowe

Główne zadania w zakresie zaopatrzenia w gaz i paliwa gazowe to:

- zwiększenie zasięgu obsługi krajowego systemu dystrybucji gazu ziemnego oraz poprawa bezpieczeństwa energetycznego,
- poprawa warunków dystrybucji paliw płynnych.

b) Zaopatrzenia w ciepło

Główne zadania w zakresie zaopatrzenia w ciepło to:

- obniżenie zapotrzebowania na ciepło w województwie (o 31% w gminie Sierakowice) poprzez realizację programów termomodernizacyjnych budynków mieszkalnych, usługowych i użyteczności publicznej,
- dostosowanie systemów ciepłowniczych do przekształceń i rozwoju zagospodarowania przestrzennego w warunkach konkurencji rynkowej nośników energetycznych,
- rozwój systemów ciepłowniczych oraz ograniczanie emisji zanieczyszczeń,

- rozwój różnorodnych form rozproszonej generacji energii w oparciu o surowce odnawialne w tym przede wszystkim o biomasę (biogaz rolniczy i z roślin lignocelulozowych),
- tworzenie kompleksów agroenergetycznych w celu uprawiania i wykorzystywania różnorodnych
- surowców rolniczych dla celów energetycznych,
- upowszechnienie wykorzystywania energii słonecznej do przygotowywania ciepłej wody,
- sukcesywne zastępowanie paliw kopalnych (przede wszystkim węgla) w kotłowniach lokalnych i indywidualnych źródłach ciepła spalaniem i zgazowywaniem biomasy stałej (słoma, drewno odpadowe, rośliny energetyczne), ograniczenie zużycia węgla na rzecz biomasy i gazu systemowego z uwzględnieniem uwarunkowań technicznych.

c) Zaopatrzenia w energię elektryczną

Główne zadania w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną to:

- budowa źródeł energii odnawialnych, w tym systemowych elektrowni wiatrowych przekazu-
- jących energię do krajowej sieci elektroenergetycznej z zachowaniem zasad lokalizacji wymienionych w PZPWP; realizacja tych inwestycji będzie wymagała budowy Głównych Punktów Zasilających 15/110 kV oraz linii elektroenergetycznych 110 kV wprowadzających energię do systemu krajowego,
- budowa przydomowych elektrowni wiatrowych produkujących energię na potrzeby własne użytkowników,
- budowa innych źródeł energii elektrycznej: elektrowni węglowej lub/i elektrociepłowni przy zachowaniu wymogów ochrony środowiska przede wszystkim w zakresie emisji zanieczyszczeń i zagospodarowania odpadów paleniskowych, szczytowych elektrowni gazowych i elektrowni jądrowej,
- zwiększenie pewności zasilania systemu rozdzielczo - odbiorczego, poprawa sprawności i dosto-
- sowanie istniejących obiektów sieciowych do wymagań ochrony środowiska poprzez moderni-
- zację oraz budowę elektroenergetycznej sieci dystrybucyjnej 110 kV,
- wyprowadzenie energii z elektrowni wiatrowych do krajowej sieci elektroenergetycznej przez mo-
- dernizację lub przebudowę,
- rozbudowa i modernizacja systemu zaopatrzenia w energię elektryczną zakresie linii 15 kV i 0,4 kV szczególnie na terenach wiejskich i obszarach rozwojowych,
- rozwój energetyki wodnej wszędzie tam, gdzie pozwolą na to uwarunkowania środowiskowe i ekonomiczne.

II.3. Informacje i wnioski wynikające ze strategii rozwoju województwa pomorskiego.

Źródło: Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 POMORSKIE 2020, załącznik nr 1 do uchwały nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r. w sprawie przyjęcia Strategii Województwa Pomorskiego 2002.

„Strategia rozwoju województwa pomorskiego POMORSKIE 2020" zakłada, że województwo pomorskie w roku 2020 będzie regionem:

- trwałego wzrostu, w którym uruchamiane i wykorzystywane są zróżnicowane potencjały

terytorialne dla wzmocnienia i równoważenia procesów rozwojowych,

- o unikatowej pozycji, dzięki aktywności społeczeństwa obywatelskiego, silnemu kapitałowi
- społecznemu i intelektualnemu, racjonalnemu zarządzaniu zasobami środowiska, powszechnemu stosowaniu technologii ekoefektywnych,
- będącym liderem pozytywnych zmian społecznych i gospodarczych w Polsce i w obszarze Południowego Bałtyku.

Podstawowymi zasadami realizacji Strategii są:

- zasada zrównoważonego rozwoju - osiągnięcie trwałej poprawy poziomu życia mieszkańców wymaga rozwoju, realizowanego przy zapewnieniu równowagi społecznej, ekologicznej i przestrzennej,
- zasada subsydiarności regionalnej - Samorząd Województwa realizuje jedynie te cele i przedsięwzięcia, które nie mogą być realizowane dostatecznie efektywnie na poziomie lokalnym,
- zasada programowania rozwoju - Strategia jest podstawą dla nowej generacji narzędzi realizacyjnych w postaci skoordynowanej wiązki programów, uruchamianych we współdziałaniu z podmiotami szczebla lokalnego, krajowego lub europejskiego i skupiających większość środków rozwojowych będących w zasięgu oddziaływania samorządu województwa,
- zasada sprawności administracji - instytucje publiczne realizujące Strategię powinny działać efektywnie, skutecznie oraz w przejrzysty sposób podejmować decyzje, dobrze współpracować między sobą a także coraz pełniej zaspokajać oczekiwania i potrzeby mieszkańców, przedsiębiorców, inwestorów czy turystów.

Strategia wskazuje trzy podstawowe cele strategiczne, konkretyzowane przez cele operacyjne, mające charakter ogólny i określające pożądane stany docelowe w ujęciu problemowym.
Są to:

Cel strategiczny 1. Nowoczesna gospodarka

Cele operacyjne:

1.1. Wysoka efektywność przedsiębiorstw;
1.2. Konkurencyjne szkolnictwo wyższe;
1.3. Unikatowa oferta turystyczna i kulturalna.

Cel strategiczny 2. Aktywni mieszkańcy

Cele operacyjne:

2.1. Wysoki poziom zatrudnienia;
2.2. Wysoki poziom kapitału społecznego;
2.3. Efektywny system edukacji;
2.4. Lepszy dostęp do usług zdrowotnych.

Cel strategiczny 3. Atrakcyjna przestrzeń

Cele operacyjne:

3.1. Sprawny system transportowy;
3.2. Bezpieczeństwo i efektywność energetyczna;
3.3. Dobry stan środowiska.

Zgodnie ze „Strategią Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 POMORSKIE 2020":

cyt:„Realizacja Strategii powinna poprawiać konkurencyjność całego regionu, co oznacza również dbałość o jego spójność terytorialną. Podejmowane działania będą sprzyjać odrabianiu zaległości cywilizacyjnych wobec średniego europejskiego poziomu rozwoju, a także wzmacnianiu własnych potencjałów rozwojowych i podnoszeniu konkurencyjności obszarów słabiej rozwiniętych w tym przełamywaniu barier strukturalnych w wymiarze ponad regionalnym, tworząc stabilne podstawy dla ich trwałe go rozwoju.

Efektem prowadzonej polityki, wzmacniającej potencjały rozwojowe wszystkich obszarów w województwie będzie tworzenie warunków zapewniających spójność i udział w procesach rozwojowych całej przestrzeni województwa, przy jednoczesnym kształtowaniu ośrodków i stref, które stawać się będą głównymi ogniwami dynamizującymi rozwój województwa."

Obszary funkcjonalne występujące w województwie pomorskim, a co za tym idzie obszary wiejskie uczestniczące w jego procesie rozwojowym, do których zalicza się gmina Sierakowice wymagają między innymi programowania działań ochronnych, zwiększenia liczby i jakości powiązań funkcjonalnych z innymi obszarami oraz poprawy dostępności zewnętrznej.

II.4. Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w strategii rozwoju gminy

„Strategia rozwoju gminy Sierakowice 2014 – 2024".

Dokument obejmuje lata 2014-2024, co wynika z potrzeby dostosowania Strategii do okresów planowania na poziomie regionalnym, krajowym i unijnym oraz wskazuje na maksymalne wykorzystanie środków finansowych pochodzących ze źródeł funduszy pomocowych Unii Europejskiej.

Strategia zawiera charakterystykę, ocenę wizję rozwoju i cele ogólne i szczegółowe trzech sfer działalności gminy: społecznej, gospodarczej, środowiskowej i infrastruktury technicznej.

Diagnoza stanu istniejącego obszaru gminy Sierakowice pozwoliła na zdefiniowane jej słabych i mocnych stron.

Do silnych stron gminy należy zaliczyć przede wszystkim walory naturalne i kulturowe oraz dobrze rozwiniętą strefę gospodarki i sferę społeczną.

O słabych stronach gminy decyduje z kolei niskie wykorzystanie wyżej wymienionych walorów naturalnych i kulturowych na potrzeby rozwoju turystyki i agroturystyki oraz niewystarczająca ilość infrastruktury społecznej i technicznej.

Wizja rozwoju obszaru gminy została określona następująco:

Gmina Sierakowice obszarem o wysokim poziomie życia mieszkańców, atrakcyjnym dla turystów i inwestorów, o dobrze rozwiniętej przedsiębiorczości i czystym środowisku naturalnym.

Wizja i misja rozwoju gminy według sfer została sformułowana następująco:

W sferze społecznej: Gmina Sierakowice atrakcyjnym miejscem życia mieszkańców, zapewniającym wysoki poziom bezpieczeństwa oraz możliwość wszechstronnego rozwoju społeczności lokalnej oraz atrakcyjnym miejscem pobytu turystów.
W sferze gospodarczej: Gmina Sierakowice atrakcyjnym i przyjaznym miejscem do rozwoju przedsiębiorczości, wspierającym tworzenie nowych miejsc pracy i rozwój gospodarki w oparciu o posiadane zasoby, stwarzającym optymalne warunku dla inwestorów zewnętrznych.
W sferze środowiska i infrastruktury technicznej: Gmina Sierakowice obszarem dbającym o środowisko naturalne, gwarantującym dostęp mieszkańców do infrastruktury technicznej opartej o rozwiązania proekologiczne, cechującym się funkcjonalnym systemem komunikacyjnym.

Cele główne i szczegółowe według sfer przedstawiono następująco:

Sfera	*Cele główny*	*Cele szczegółowe w odniesieniu do zagadnień przestrzennych i kierunków rozwoju*
Sfera społeczna	Rozwój infrastruktury i poszerzenie oferty usług społecznych	Budowa przyszkolnych sal gimnastycznych i boisk, tworzenie przedszkoli. Rozbudowa oferty usług medycznych oraz pomocy społecznej. Budowa sali widowiskowo – koncertowej, budowa kąpielisk, parków sportowych, ścieżek rowerowych
	Rozwój potencjału społecznego mieszkańców gminy	Wzrost poziomu wykształcenia i kwalifikacji mieszkańców gminy. Wzbogacenie oferty kulturalnej
	Zapewnienie bezpieczeństwa i spójności społecznej mieszkańców Gminy	Poprawa bezpieczeństwa publicznego
Sfera gospodarcza	Wsparcie rozwoju przedsiębiorczości na terenie gminy.	Wsparcie rozwoju rolnictwa na terenie gminy (tworzenie grup producentów rolnych). Stworzenie dogodnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości

Sfera	*Cele główny*	*Cele szczegółowe w odniesieniu do zagadnień przestrzennych i kierunków rozwoju*
	Zrównoważony rozwój turystyki i usług turystycznych.	Rozwój infrastruktury turystycznej i około turystycznej
	Rozwój infrastruktury wspierającej rozwój gospodarczy	Tworzenie opracowań studialno – planistycznych w celu poprawy dostępności inwestycyjnej obszaru gminy. Uzbrojenie terenów pod działalność gospodarczą, mieszkaniową, rolniczą.
Sfera środowiska i infrastruktury technicznej	Poprawa dostępności komunikacyjnej gminy	Rozbudowa i poprawa jakości infrastruktury drogowej i kolejowej gminy. Poprawa bezpieczeństwa komunikacyjnego
	Poprawa stanu infrastruktury technicznej i teletechnicznej	Poprawa jakościowa i ilościowa infrastruktury wodno – kanalizacyjnej oraz systemu gospodarki odpadami. Rozwój infrastruktury elektroenergetycznej, gazowniczej i teletechniczne. Poprawa jakościowa i ilościowa infrastruktury deszczowej i melioracyjnej
	Ochrona środowiska naturalnego przed zanieczyszczeniami	Przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska naturalnego w tym eutrofizacji jezior. Wsparcie rozwoju odnawialnych źródeł energii na terenie gminy oraz energii geotermalne. Ochrona zasobów naturalnych i krajobrazu

III. UWARUNKOWANIA ROZWOJU GMINY SIERAKOWICE (zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)

III.1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia terenów

III.1.1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

W związku ze zmianą w 2003 roku polityki przestrzennej państwa i stanu prawnego, Plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice utracił swoją moc.

Dla gminy Sierakowice obowiązują 62 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego sporządzone w oparciu o ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. , stanowiące akty prawa miejscowego. Łączna powierzchnia terenów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego wynosi ok. 1680 ha, co stanowi ok. 9,2% powierzchni gminy.

Plany miejscowe o powierzchni kilkudziesięciu i więcej hektarów obowiązują:

- dla miejscowości Sierakowice – plan obejmuje cały obręb,
- dla miejscowości Gowidlino – plan obejmuje tereny zainwestowane Gowidlina i otoczenie jeziora Gowidlińskiego,
- dla północnej części obrębu Skrzeszewo.

Pozostałe plany obejmują małe powierzchnie, często pojedyncze działki lub części działki, przeznaczone są głównie pod zabudowę mieszkaniową bądź usługową (turystyka, rzemiosło).

Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zawarto w rozdziale V – Załącznik nr IA.

W trakcie opracowania (wg stanu na luty 2017 r.) są:

- 6 zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice,
- 2 zmiany MPZP fragmentu wsi Gowidlino,
- 1 zmiana MPZP dla fragmentu wsi Pałubice,
- MPZP dla fragmentu wsi Kamienicki Młyn,
- MPZP dla rejonu wsi Kamienica Królewska.

Wykaz planów w opracowaniu zawarto w rozdz. V – Załącznik nr IB. Rozmieszczenie przestrzenne planów przedstawiono na Rysunku nr 1.

III.1.2. Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów

Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu gmina może wydawać dla obszarów, dla których brak jest obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przy spełnieniu wymogów określonych w rozdziale 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym a w szczególności w art. 61 ustawy.

1) Decyzje o warunkach zabudowy

W latach 2012 – 2015 i do końca listopada 2016 r. wydano łącznie 846 decyzje.

Najwięcej decyzji wydano dla obrębów: Tuchlino (85), Puzdrowo (79), Leszczynki (70), Gowidlino (69), Kamienica Królewska (68), Długi Kierz (60), Sierakowska Huta (48).

OK. 70% wydanych decyzji dotyczyło budowy i rozbudowy budynków mieszkalnych jednorodzinnych a ok. 13 % wydanych decyzji dotyczyło budowy kilku budynków (3 do 5) i jednocześnie podziału terenu na działki budowlane.

Inne planowane w gminie inwestycje to: budowa i rozbudowa budynków usługowych (Tuchlino, Szklana), budowa kurników, budowa farm ogniw fotowoltaicznych.

W ślad za wydanymi decyzjami o warunkach zabudowy można się spodziewać rozwoju zabudowy mieszkaniowej i wzrostu liczby mieszkańców. Jednakże wzrost wydawanych w oparciu o obowiązujące przepisy decyzji o warunkach zabudowy (rzadko można odmówić wydania decyzyj o warunkach zabudowy) niesie ze sobą ryzyko degradacji krajobrazu i nadmiernego rozproszenia zabudowy, przynoszącego niekorzystne skutki zarówno ekonomiczne jak i estetyczne dla gminy**.**

2) Decyzje celu publicznego

W latach 2012 - 2015 i do końca października 2016 r. wydano 131 decyzji.
Ok. 53 % wydanych decyzji dotyczyło budowy sieci wodociągowe, ok. 27% wydanych decyzji dotyczyło budowy sieci elektroenergetycznych.
Siedem decyzji dotyczyło obiektów publicznych: rozbudowy szkoły w Lisich Jamach, w Tuchlinie, w Załakowie, budowy parku edukacyjnego w Puzdrowie, budowy bazy harcerskiej nad jeziorem w Łyśniewie, budowy trasy turystyczno – edukacyjnej Łyśniewo – Załakowo, budowy kompleksu sportowo – rekreacyjnego w Szklanej.

III.2. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego zagospodarowania terenów

III.2.1. Położenie, powiązania z otoczeniem

Gmina Sierakowice położona jest w zachodniej części województwa pomorskiego, w północno – zachodniej części powiatu kartuskiego.

Gmina Sierakowice graniczy z gminami:

- od strony północnej z gminą Linia (powiat wejherowski),
- od strony wschodniej z gminą Kartuzy i gminą Chmielno (powiat kartuski),
- od strony południowej z gminą Stężyca i gminą Sulęczyno (powiat kartuski),
- od strony południowo – zachodniej z gminą Parchowo (powiat bytowski),
- od strony zachodniej z gminą Czarna Dąbrówka (powiat bytowski) i gminą Cewice (powiat lęborski).

Siedzibą samorządu gminnego jest miejscowość Sierakowice, oddalona od ośrodków miejskich (według tras dróg wojewódzkich):

- od Gdańska 57 km,
- od Kartuz 23 km,
- od Słupska 62 km,
- od Lęborka 26 km.

Przez obszar gminy Sierakowice przechodzą drogi wojewódzkie:

- droga wojewódzka nr 211 (Żukowo – Sierakowice – droga krajowa nr 6), która przecina gminę Sierakowice na kierunku wschód – zachód; z Kartuz do Puzdrowa droga klasy G, dalej droga klasy Z,
- droga wojewódzka nr 214 (Łeba – Sierakowice – Kościerzyna – Warlubie), która przecina gminę Sierakowice na kierunku północ – południe; z Łeby do Sierakowice droga klasy G, dalej droga klasy Z.

Gminę Sierakowice z gminami otaczającymi wiąże też 9 dróg powiatowych:

- nr 1431G Kamienica Królewska - Linia,
- nr 1909G Pałubice – Miarchowo,
- nr 1910G Sierakowice – Paczewo,
- nr 1911G Łyśniewo – Sierakowice – Puzdrowo,
- nr 1912G Gowidlino – Sulęczyno,
- nr 1934G Tuchlino – Sulęczyno,
- nr 1914G Sierakowice – Borucino,
- nr 1915G Szklana – Borzestowo,
- nr 1917G Mirachowo – Mojusz – Mojuszewska Huta.

Najbliższą obszaru gminy Sierakowice drogą krajową jest droga krajowa nr 6 - odcinek Lębork – Słupsk, która przebiega w odległości ok. 26 km od Sierakowice; do drogi tej prowadzi droga wojewódzka nr 214.

Przez obszar gminy przechodzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy – Lębork (nr 229), która w przeszłości pełniła ważną funkcję transportu publicznego.

Gmina Sierakowice powiązana jest z obszarami otaczającymi infrastrukturą techniczną:

- linią elektroenergetyczną 110 kV nr 1466 relacji GPZ Kościerzyna – GPZ Sierakowice, która przechodzi przez obręby: Leszczynki, Tuchlino, Sierakowska Huta, Sierakowice,
- siecią wodociągową z gminą Sulęczyno i z gminą Stężyca.

Gazociąg wysokiego ciśnienia dochodzi do miejscowości Garcz (gm. Chmielno), położonej w odległości ok. 10 km od wschodniej granicy gminy Sierakowice.

Gmina Sierakowice pod względem fizyczno - geograficznym położona jest w obszarze Pojezierza Kaszubskiego a ponadto położona jest w obrębie czterech dorzeczy: Łupawy, Słupi, Łeby i Raduni.
Na obszarze gminy znajdują się strefy źródliskowe rzeki Słupi, rzeki Łeby i ich dopływów oraz dopływów rzeki Łupawy (Dolina Jadwigi, Czarna Woda, Bukowina).

Znaczna część gminy położona jest w granicach przyrodniczych obszarów chronionych:

- część wschodnia położona w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i w jego otulinie,
- część zachodnia położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Pod względem przyrodniczym gminę Sierakowice wiążą z obszarami otaczającymi:

- kompleks leśny ciągnący się od Kamienicy Królewskiej i Mojusza w kierunku wschodnim do Mirachowa i Sianowa (w gminie Kartuzy),
- tereny leśne ciągnące się od Pałubic i Załakowa w kierunku północno – zachodnim, do Cewic i miejscowości Osowa (w gminie Cewice),
- tereny jeziorno - leśne obejmujące tereny położone pomiędzy Kamienicą Królewską a Niepoczołowcami i Potęgowem (w gminie Linia),
- tereny jeziorno - leśne obejmujące tereny położone pomiędzy Kamionką Gowidlińską a Sulęczynem (w gminie Sulęczyno),
- jezioro Gowidlińskie, którego część północna znajduje się w gminie Sierakowice a część południowa w gminie Sulęczyno,
- dolina rzeki Bukowiny wzdłuż północno - zachodniej granicy gminy Sierakowice.

W otoczeniu gminy Sierakowice znajdują się obszary funkcjonalne:

- po stronie północnej, na terenie miejscowości Potęgowo w gminie Linia - zespoły zabudowy letniskowej,
- po stronie południowej, na terenie miejscowości Borek Kamienny i Podjazy w gminie Sulęczyno - zespoły zabudowy letniskowej wokół brzegów jeziora Gowidlińskiego,
- po stronie północno – zachodniej - tereny rolnicze z zabudową zagrodową;

Po północno – zachodniej stronie gminy Sierakowice (na obszarze gminy Cewice) w odległości ok.1,00 km od jej granicy, znajduje się teren lotniska.

Otoczenie funkcjonalne – tereny przeznaczone pod zainwestowanie, wynikające z dokumentów planistycznych gmin sąsiednich stanowią:

- po stronie gminy Linia: tereny istniejącej i planowanej zabudowy letniskowej w rejonie
- jeziora Czarne,
- po stronie gminy Chmielno: tereny planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w miejscowości Borzestowo o pow. ok. 10,00 ha (na styku z miejscowością Długi Kierz), tereny planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w miejscowości Glinno o pow. ok. 4,00 ha
- (na styku z terenem leśnym w miejscowości Mojusz),
- po stronie gminy Sulęczyno: tereny położone po wschodniej stronie jeziora Gowidlińskiego w rejonie Widnej Góry (na styku z południowo -wschodnią częścią miejscowości Gowidlino) - zespoły zabudowy rekreacji indywidualnej – obszar problemowy.

Z czynników zewnętrznych dla rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice największe znaczenie mają:

- przebieg dróg wojewódzkich,
- trasa nieczynnej linii kolejowej - planowana do rewitalizacji,
- ciągi przyrodnicze dolin rzecznych, jezior, kompleksy leśne stanowiące element powiązań ponadlokalnych.

III.2.2. Ogólna charakterystyka gminy

Ogólna powierzchnia gminy Sierakowice wynosi 18 222[9] ha, co stanowi 16% powierzchni powiatu kartuskiego i 0,90 % powierzchni województwa pomorskiego.

Funkcją dominującą gminy jest rolnictwo, funkcjami uzupełniającymi są usługi, produkcja, składy, turystyka.

Gmina dzieli się na 19 obrębów geodezyjnych, w których występują 22 sołectwa i 64 miejscowości oraz osady.

Liczba ludności gminy Sierakowice na dzień 31.12.2015 r. wynosiła 19 148[10] osób (w tym liczba ludności na pobyt stały 18 879 osób), co stanowi 0,83% ludności województwa i 15,06 % ludności powiatu kartuskiego.

III.2.3. Użytkowanie terenów

Funkcjonalną przestrzeń gminy tworzą[11]:

- użytki rolne: grunty orne, sady, łąki trwałe, pastwiska trwałe, grunty rolne zabudowane, stawy, rowy o łącznej powierzchni 10 876 ha - co stanowi ok. 59,70 % ogólnej powierzchni gminy,
- lasy, grunty zadrzewione i zakrzaczone o powierzchni 5 343 ha (w tym lasy zajmują powierzchnię 5 292 ha) - co stanowi ok. 29,32 % ogólnej powierzchni gminy,
- wody powierzchniowe o powierzchni 678 ha - co stanowi ok. 3,72 % ogólnej powierzchni gminy,
- nieużytki o powierzchni 603 ha - co stanowi ok. 3,31 % ogólnej powierzchni gminy,
- grunty zabudowane i zurbanizowane o powierzchni 719 ha - co stanowi ok. 3,95 %
- ogólnej powierzchni gminy.
- użytki ekologiczne – 2 ha.

W porównaniu z rokiem 2000 (wg danych Urzędu Gminy Sierakowice z 2000 r.) nastąpiło zmniejszenie powierzchni gruntów rolnych o ok. 120 ha.

Tabela nr 1. Zestawienie podstawowych danych o użytkowaniu gruntów w gminie Sierakowice

Wyszczególnienie	*Powierzchnia*	
	ha	%
Użytki rolne	**10 877**	**59,70**
w tym: grunty orne	8 359	-
sady	43	-
łąki trwałe	1 149	-
pastwiska trwałe	872	-

9 *Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.*
10 *Dane Urzędu Gminy w Sierakowicach według stanu zameldowania*
11 *Dane liczbowe ze Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.*

Tabela nr 1. Zestawienie podstawowych danych o użytkowaniu gruntów w gminie Sierakowice

Wyszczególnienie	*Powierzchnia*	
grunty rolne zabudowane	402	-
grunty pod stawami	0	-
grunty pod rowami	52	-
Lasy, grunty zadrzewione i zakrzaczone	**5 343**	**29,32**
w tym: lasy	5 292	-
grunty zadrzewione i zakrzaczone	51	-
Grunty pod wodami	**678**	**3,72**
w tym: wody powierzchniowe płynące	469	-
wody powierzchniowe stojące	207	-
Nieużytki	**603**	**3,31**
Użytki ekologiczne	**2**	**-**
Grunty zabudowane i zurbanizowane	**719**	**3,95**
w tym: tereny mieszkaniowe	87	-
tereny przemysłowe	6	-
inne tereny zabudowane	40	-
inne tereny niezabudowane	72	-
tereny rekreacyjno - wypoczynkowe	10	-
tereny komunikacyjne	500	-
w tym: drogi	*446*	-
tereny kolejowe	*54*	-
użytki kopalne	4	-
Razem	**18 222**	**100,0**

Źródło: Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.

III.2.4. Stan zagospodarowania

1) Sieć osadnicza

Sieć osadnicza gminy Sierakowice jest liczna i zróżnicowana pod względem wielkości, struktury i zainwestowania.

W obszarze gminy znajduje się 19 wsi obrębowych, w których występują 22 sołectwa oraz łącznie znajduje się 64 miejscowości i osad, w których na koniec 2015 r. zamieszkiwało 19 148 osób.

Największą pod względem liczby ludności są Sierakowice, w których zamieszkuje 41,70 % ludności gminy. Największe zagęszczenie miejscowości występuje w środkowej i południowo-wschodniej części gminy.

Najmniej rozbudowana sieć osadnicza jest w części zachodniej i północno - wschodniej.

Największe miejscowości występują przy głównych (wojewódzkich) trasach komunikacyjnych.

W Tabeli nr 2 zawarto podstawowe informacje o miejscowościach w gminie Sierakowice z podaniem nazw obrębów, miejscowości, powierzchni obrębów, liczbie ludności w obrębie, podano też wskaźnik osób na hektar w obrębie.

Tabela nr 2. Zestawienie podstawowych danych o miejscowościach w gminie Sierakowice

Numer obrębu	*OBRĘB Miejscowości w obrębie (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice – lipiec 2014 r).*	*Powierzchnia (ha) (wg danych Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 04.08.2014 r. -powierzchnia w rejestrze)*	*Liczba ludności (wg danych Urzędu Gminy stan na 31.12.2015 r)*	*Wskaźnik osób/ha*
001	BĄCKA HUTA Bącka Huta	249,25	330	1,32
002	BOROWY LAS Borowy Las Kamionka Gowidlińska Stara Huta	1 020,43	269	0,26
003	DŁUGI KIERZ Długi Kierz Lisie Jamy	493, 97	507	1,02
004	GOWIDLINO Gowidlino Kawle Lemany	2 032,30	1749	0,86
005	KAMIENICA KRÓLEWSKA Kamienica Królewska Ciechomie Kokwino Koryto Nowalczysko	1 490,03	1091	0,73
006	KAMIENICKI MŁYN Kamienicki Młyn Kukówka	382,16	108	0,28
007	LESZCZYNKI Leszczynki Ameryka Nowa Ameryka Kamienicka Huta Srocze Góry Jagodowo	609,27	382	0,62

Tabela nr 2. Zestawienie podstawowych danych o miejscowościach w gminie Sierakowice				
Numer obrębu	*OBRĘB Miejscowości w obrębie (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice – lipiec 2014 r).*	*Powierzchnia (ha) (wg danych Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 04.08.2014 r. -powierzchnia w rejestrze)*	*Liczba ludności (wg danych Urzędu Gminy stan na 31.12.2015 r)*	*Wskaźnik osób/ha*
	Szramnica			
008	ŁYSNIEWO Łyśniewo Sierakowickie	981,27	613	0,62
009	MOJUSZ Mojusz Karwacja Mojuszewska Huta Poljańska	1 751,88	732	0,41
010	PACZEWO Paczewo Bukowo	816,46	510	0,62
011	PAŁUBICE Pałubice Migi	825,29	455	0,52
012	PUZDROWO Puzdrowo Dąbrowa Puzdrowska Moczydło Puzdrowski Młyn	891,38	1049	1,17
013	SIERAKOWICE Sierakowice Mrozy Karczewko Sosnowa Góra Stara Maszyna Wygoda Sierakowska Poręby Piekiełko	1 119,76	7909	7,06
014	SIERAKOWSKA HUTA Sierakowska Huta Patoki Welk Janowo Jelonko	559,26	541	0,96

Tabela nr 2. Zestawienie podstawowych danych o miejscowościach w gminie Sierakowice				
Numer obrębu	*OBRĘB Miejscowości w obrębie (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice – lipiec 2014 r).*	*Powierzchnia (ha) (wg danych Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 04.08.2014 r. -powierzchnia w rejestrze)*	*Liczba ludności (wg danych Urzędu Gminy stan na 31.12.2015 r)*	*Wskaźnik osób/ha*
015	SMOLNIKI Smolnki Dolina Jadwigi Kowale	774,44	227	0,29
016	SZKLANA Szklana Przylesie	413,85	412	0,99
017	SZOPA Szopa Bór Łączki	347,91	301	0,86
018	TUCHLINO Tuchlino Karłowo Kujaty Rębienica Tuchlinek Zarębisko	1 577,58	1274	0,81
019	ZAŁAKOWO Załakowo Olszewko Skrzeszewo	1 846,09	689	0,37
	OGÓŁEM	**10 876**	**19 148**	**0,84**

2) Charakterystyka miejscowości w gminie Sierakowice (wg obrębów)

SIERAKOWICE (miejscowości: Sierakowice, Mrozy, Karczewko, Sosnowa Góra, Stara Maszyna,Wygoda Sierakowska Poręby,Piekiełko)

Obręb Sierakowice znajduje się w środkowej części gminy a jego środkową część zajmują tereny zainwestowane Sierakowic. Miejscowość Sierakowice jest siedzibą gminy i stanowi centrum administracyjne, usługowe i gospodarcze gminy. Występuje tu największa koncentrację ludności.

W Sierakowicach krzyżują się drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne, co powoduje że miejscowość ta stanowi ważny węzeł komunikacyjny i główny ośrodek usługowy i gospodarczy gminy.

Centrum wsi to tereny położone wzdłuż dróg: drogi wojewódzkiej nr 211 – ul.Kartuskiej i ul.Słupskiej oraz drogi wojewódzkiej nr 214 – ul.Lęborskiej. W rejonie tym skoncentrowana jest zabudowa mieszkaniowo - usługowa która ma charakter małomiasteczkowy z placem – rynkiem w części środkowej. Budynki posiadają 2-4 kondygnacje, tworzą zwartą zabudowę wzdłuż głównych, co nadaje tej części Sierakowic charakter miejski. Rejon ten to centrum usługowe Sierakowice. Ciąg obiektów o funkcjach handlowych występuje wzdłuż ulic: Słupskiej, Kartuskiej, Lęborskiej, ul.Dworcowej. W części północnej ciąg ten zamyka kompleks obiektów publicznych: Urząd Gminy, Ośrodek Zdrowia, Szkoła Podstawowa.
Po stronie wschodniej ul.Kartuskiej znajduje się kościół św. Marcina, kościół pw. Św. Jana Chrzciciela, park z Ołtarzem Papieskim i cmentarz.

Centrum wsi otaczają osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, które występują:

- w części zachodniej – pomiędzy ul. Słupska i ul. Lęborską (rejon ulic Adama Mickiewicza i Księdza Bernarda Sychty),
- w części południowo – zachodniej stronie ul. Kartuskiej (rejon ul. Marszałka Piłsudzkiego),
- w części północnej - pomiędzy ul. Lęborską i linią kolejową,
- w części północno – wschodniej w rejonie ul.Mirachowskiej.

W części południowo-zachodniej - w rejonie ul. Wichrowe Wzgórze występuje zespół zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, szkoła podstawowa, stadion sportowy.
Wzdłuż ulicy Piwnej, prowadzącej wzdłuż terenów kolejowych występują tereny składowe, hurtownie, większe obiekty usługowe. Zgrupowanie zabudowy składowej i obiektów usługowych występuje też u wylotu ul. Lęborskiej w kierunku miejscowości Poręby.

Ponadto nowe zespoły zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w formie pasm wzdłuż dróg wychodzących z miejscowości Sierakowice:

- w części zachodniej, wzdłuż drogi prowadzącej z Puzdrowa przez miejscowość Piekiełko do Sierakowic,
- w części północno – wschodniej, wzdłuż drogi prowadzącej do Paczewa.

Nad jeziorem Świniewo znajduje się kąpielisko publiczne.
Największe kompleksy terenów rolniczych z zabudową zagrodową występują w części północnej i zachodniej Sierakowic.

Ocena mocnych i słabych stron SIERAKOWICE[12]

Mocne strony:	Słabe strony:
korzystne położenie geograficzne w stosunku do dużych ośrodków miejskich (Trójmiasto, Kościerzyna, Lębork);	ograniczenia wynikające z form ochrony przyrody (KPK);
potencjał istniejących firm do dalszego rozwoju;	słaba dostępność infrastruktury kulturalnej;
potencjał do rozwoju turystyki;	niska jakość sieci wodociągowej;
	brak przygotowanych terenów inwestycyjnych zachowujących walory środowiska naturalnego;

12 *Planu odnowy miejscowości Sierakowice 2009 r.*

postępujący rozwój infrastruktury technicznej	rozwój komunikacji wewnątrz gminnej – poprawa dostępności komunikacyjnej; niewystarczające zagospodarowanie przestrzeni publicznej dla potrzeb społecznych i kulturowych mieszkańców; słaba przepustowość komunikacyjna
Szanse: wzrost znaczenia turystyki w lokalnej, regionalnej i krajowej gospodarce; bliskość Trójmiasta – jako chłonnego rynku dla produktów / usług; wykorzystanie zasobów dla rozwój turystyki	Zagrożenia: niewykorzystanie szansy na rozwój gospodarczy związanej z posiadanymi walorami naturalnym i kulturowymi; nierówny dostęp do nauki oraz sportu i rekreacji miedzy obszarami miast i wsi; degradacja walorów krajobrazowych i przyrodniczych w skutek nieplanowanego rozwoju turystyki i urbanizacji
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane) Budowa ścieżek rowerowych. Budowa sali widowiskowej. Budowa przedszkola. Budowa siedziby Komendy Policji. Budowa Domu Pobytu Czasowego dla osób starszych. Usprawnienia komunikacyjne w miejscowości Sierakowice. Budowa przejścia pieszego pod ul.Kartuską. Budowa drogi Sierakowice – Ciechomie- Kamienica Królewska. Budowa obwodnicy Sierakowice Zagospodarowanie terenów gminnych pod inwestycje (na cele prowadzenia działalności gospodarczej).	

OBRĘB BĄCKA HUTA

Obręb znajduje się w północno – wschodniej części gminy, przy granicy z gminą Kartuzy.
Przez obręb przechodzi droga powiatowa prowadząca z Mojusza do Bącza (w gminie Kartuzy).
Zabudowa zagrodowa, pojedyncze budynki mieszkalne jednorodzinne i pojedyncze usługi skupione są wokół historycznej części wsi. Rozproszona zabudowa zagrodowa występuje wzdłuż drogi prowadzącej do Bącza oraz wzdłuż dróg lokalnych.

OBRĘB BOROWY LAS (Borowy Las, Kamionka Gowidlińska, Stara Huta)

Obręb znajduje się w południowo- zachodniej części gminy, przy granicy z gminą Sulęczyno i z gminą Parchowo.
Północną część obrębu zajmują tereny leśne, południową część stanowią tereny rolnicze.
W miejscowości Borowy Las występuje zespół zabudowy zagrodowej (bez usług).
Borowy Las powiązany jest komunikacyjnie drogą gminną z miejscowością Borek w gminie Sulęczyno.
Miejscowość Stara Huta położona jest w północno - zachodniej części obrębu.

Występuje tu zabudowa zagrodowa skupiona wzdłuż drogi gminnej oraz pojedyncze budynki rekreacyjne i jednorodzinne.
Osada Kamionka znajduje się w zachodniej części obrębu, obejmuje kilka siedlisk zabudowy zagrodowej. Rozproszona zabudowa zagrodowa występuje wzdłuż licznych dróg lokalnych prowadzących do sąsiednich miejscowości.

OBRĘB DŁUGI KIERZ (Długi Kierz, Lisie Jamy)

Obręb znajduje się w południowo- wschodniej części gminy, przy granicy z gminą Chmielno.
Obszar rolniczo – osadniczy.
Przez obręb przechodzi droga powiatowa łącząca drogę Sierakowice – Kamienica Szlachecka z drogą Miechucino – Borucino.
Zabudowa zagrodowa i zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna skupione są w miejscowościach Długi Kierz i Lisie Jamy – gdzie występuje szkoła podstawowa.
Na zachód od miejscowości Długi Kierz występują pozostałości dawnej cegielni (w ruinie) oraz przyległa do nich zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.
Pojedyncza zabudowa zagrodową występującą przy licznych drogach lokalnych łączących sąsiednie osady i miejscowości.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości LISIE JAMY[13]

Walory: dobrze funkcjonująca szkoła; dobry klimat, urozmaicony krajobraz.	Słabe strony: brak świetlicy; brak sali gimnastycznej; brak placu zabaw dla dzieci; brak dogodnej, powszechnej komunikacji z innymi miejscowościami.
Szanse: rosnąca aktywność turystyczna, wzrost zainteresowania agroturystyką; rozwój infrastruktury rekreacyjnej i sportowej.	Zagrożenia: małe gospodarstwa rolne – niska opłacalność; bezrobocie po 40 roku życia; problemy komunikacyjne – niewystarczająca ilość połączeń komunikacyjnych.
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane jako niekatulane). Budowa boiska piłkarskiego oraz wielofunkcyjnego w ramach projektu „Orlik 2012". Budowa kompleksu sportowo – rekreacyjnego. Rozbudowa ścieżek rowerowych. Poprawa stanu dróg.	

OBRĘB GOWIDLINO (Gowidlino, Kawle, Lemany).

13 *Planu odnowy miejscowości Lisie Jamy 2009 r.*

Obręb położony jest w zachodniej części gminy Sierakowice. Środkową część zajmuje dolina z rozległym jeziorem Gowidlińskim a część zachodnią i północną zajmują tereny leśne należące do Nadleśnictwa Cewice.
Zabudowa mieszkaniowa i usługi skoncentrowane są wokół historycznej części wsi - wzdłuż drogi wojewódzkiej 211 prowadzącej z Sierakowic do Słupska oraz przy wylocie drogi powiatowej 1912G prowadzącej z Gowidlina do Leman i drogi gminnej prowadzącej do Widnej Góry.
W centrum Gowidlina występują liczne usługi: sklepy, zespół szkół (szkoła podstawowa i Gimnazjum), zabytkowy kościół, cmentarz, budynek Ochotniczej Straży Pożarnej.
Wieża kościoła stanowi dominantę widoczną z wielu kierunków.

Przy wschodnim odcinku drogi wojewódzkiej nr 211 (odcinek Puzdrowo – Gowidlino) występuję osada Kawle z zabudową zagrodową i zespołami kurników.
Przy zachodnim odcinku drogi wojewódzkiej nr 211 występują dwa zespoły kurników. Pozostały teren stanowią tereny rolnicze z liczną rozproszoną zabudową zagrodową, powstającą pojedynczą zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz pojedynczymi obiektami produkcyjnymi (stolarnia w zachodniej części Gowidlina).

Osada Lemany występuje w południowo- zachodniej części Gowidlina, przy drodze powiatowej prowadzącej wzdłuż zachodniego brzegu jeziora Gowidlińskiego. Pomiędzy drogą a brzegiem jeziora występują zespoły zabudowy rekreacyjnej i tereny usług turystycznych.
Wzdłuż zachodniego brzegu jeziora Gowidlińskiego, wzdłuż wschodniego brzegu jeziora występują zespoły zabudowy rekreacyjnej.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości GOWIDLINO[14]

Walory: walory przyrodnicze i krajobrazowe (sąsiedztwo 5 rezerwatów przyrody); wysoka atrakcyjność terenów dla turystyki i rekreacji	Słabe strony: brak kąpieliska; brak zaplecza rekeracyjno – wypoczynkowego; brak ścieżek rowerowych
Szanse: rosnąca aktywność turystyczna, wzrost zainteresowania agroturystyką; rozwój infrastruktury rekreacyjnej i sportowej	Zagrożenia: małe gospodarstwa rolne – niska opłacalność; bezrobocie po 40 -tym roku życia, problemy komunikacyjne – niewystarczająca ilość połączeń komunikacyjnych
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane). Budowa kompleksu sportowo – rekreacyjnego. Zagospodarowanie brzegu Jeziora Gowidlińskiego. Rozbudowa ścieżek rowerowych	

14 *Planu odnowy miejscowości Gowidlino, Sierakowice 2009 r.*

OBRĘB KAMIENICA KRÓLEWSKA (Kamienica Królewska, Ciechomie, Kokwino, Koryto, Nowalczysko).

Obręb położony jest w północnej części gminy, obejmuje część dwóch dużych jezior (Kamienickiego i Junno), rozległe tereny leśne w części zachodniej i tereny rolnicze w części południowej. Środkową część stanowi dolina zbierająca cieki, łączące się z jeziorem Junno.

Miejscowość Kamienica Królewska położona jest na skrzyżowaniu dróg powiatowych prowadzących w kierunku wschodnim do Mirachowa i w kierunku północnym do Linii, oraz przy (nieczynnej) linii kolejowej Kartuzy – Lębork.

Tereny zabudowane skoncentrowane są wokół historycznego układu przestrzennego oraz wzdłuż drogi powiatowej prowadzącej do Linii. Zabudowę Kamienicy Królewskiej stanowi zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usługi: sklepy, gastronomia, kościół, zespół szkół (szkoła podstawowa i gimnazjum), boisko, budynek Ochotniczej Straży Pożarnej. W sąsiedztwie dawnej stacji kolejowej występuje duży zespół zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz teren magazynów Agencji Rezerw Materiałowych Składnica w Kamienicy Królewskiej.

Nad jeziorem Junno znajduje się kąpielisko publiczne.

Dominantą przestrzenną jest współczesna forma Kościoła.

Przy zachodnim odcinku drogi powiatowej prowadzącej do Pałubic powstało kilka obiektów produkcyjno - usługowych – rejon wymaga przekształceń w kierunku poprawy wizerunku architektoniczo-przestrzennego.

Osady: Koryta, Nowalczysko, Kokwino stanowią małe skupiska zabudowy siedliskowej położone w enklawach leśnych.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości KAMIENICA KRÓLEWSKA[15]

Walory: a) tereny atrakcyjne dla turystyki i rekreacji; b) walory przyrodnicze i krajobrazowe (sąsiedztwo pięciu rezerwatów przyrody)	Słabe strony: a) brak możliwości aktywnego spędzania wolnego czasu; b) słaba infrastruktura turystyczna; c) brak ścieżek rowerowych
Szanse: a) budowa kanalizacji sanitarnej; b) rosnąca aktywność turystyczna, wzrost zainteresowania agroturystyką; c) możliwość pozyskiwania środków finansowych na projekty inwestycyjne z funduszy pomocowych; d) zainteresowanie mieszkańców rozwojem infrastruktury technicznej oraz społeczne	Zagrożenia: a) słabość infrastruktury technicznej; b) potencjalne zagrożenie wykluczeniem społecznym osób po 50 - roku życia
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane) Zagospodarowanie centrum wsi Budowa świetlicy wiejskiej	

15 *Planu odnowy miejscowości Kamienica Królewska, Sierakowice 2009 r.*

OBRĘB KAMIENICKI MŁYN (Kamienicki Młyn, Kukówka)

Obręb położony w północnej części gminy, obejmuje jezioro Białe, jezioro Odnoga, północną część jeziora Junno, tereny leśne i enklawy rolnicze wśród terenów leśnych.
W miejscowości Kamienicki Młyn skupiona jest zabudowa zagrodowa.
Rozproszona zabudowa zagrodowa i pojedyncze budynki mieszkalne jednorodzinne występują przy drodze gminnej prowadzącej z Kamienickiego Młyn do Kukówki.
Wzdłuż brzegu jeziora Junno, na terenie lasu występuje zabudowa rekreacyjna.

OBRĘB ŁYŚNIEWO (Łyśniewo Sierkowickie)

Obręb położony jest w północno – zachodniej części gminy. Obejmuje tereny rolniczo – osadnicze z kilkoma jeziorami i licznymi małymi skupiskami lasów i zadrzewień.
Zabudowa Łyśniewa skupiona jest wokół historycznej części wsi, na skrzyżowaniu drogi powiatowej 1911G oraz dróg gminnych prowadzących do Gowidlina, Załakowa, Kowal.
Występuje tu zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna, usługi (sklep, szkoła).
Przy licznych drogach lokalnych występują pojedynczo zagrody.
Przy zachodnim brzegu jeziora Długiego znajdują się zespoły zabudowy letniskowej.
Położenie Łyśniewa w pewnej odległości od przelotowych dróg, bogate zasoby przyrodnicze, w tym jeziora: Długie, Trzcinowe, Miemino i Czarne, tworzą urozmaicony krajobraz i stwarzają możliwości rozwoju turystyki i rekreacji.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości ŁYŚNIEWO [16]

Walory: a) tereny atrakcyjne dla turystyki i rekreacji b) czyste środowisko c) wieś rozwojowa, nisko odpływ ludności	Słabe strony: a) brak zakładów pracy w miejscowości b) słabe zagospodarowanie dla celów turystycznych c) brak placu rekreacyjnego.
Szanse: a) budowa kanalizacji sanitarnej b) rosnąca zapotrzebowanie na turystykę	Zagrożenia: a) problemy komunikacyjne b) słaba infrastruktura telekomunikacyjna
PLANOWANE ZADANIA Estetyzacja wsi, naprawa i modernizacja dróg, budowa kładki na rzece Bukowina	

OBRĘB MOJUSZ (Mojusz, Karwacja, Mojuszewska Huta, Poljańska)

Obręb położony jest we wschodniej części gminy, po północnej i południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211. Od drogi wojewódzkiej nr 211 w kierunku północnym prowadzi droga powiatowa nr 1917G.
Równolegle do drogi wojewódzkiej nr 211 przebiega trasa nieczynnej linii kolejowej Kartuzy – Lębork.
Po północnej stronie drogi wojewódzkiej nr 211 położona jest miejscowość Mojusz a po stronie południowej drogi miejscowość Mojuszewska Huta.

16 *Według Planu odnowy miejscowości ŁYŚNIEWO SIERAKOWICKIE, Sierakowice 2009 r.*

Mojusz położony jest w pobliżu Lasów Mirachowskich, w pobliżu występują rezerwaty przyrody, pieszych szlakach turystycznych jest to rejon o wybitnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych.
Zabudowa Mojusza skupiona przy skrzyżowaniu drogi powiatowej i drogi gminnej wokół historycznej części wsi. Występuje tu zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługi (sklep, gastronomia, szkoła podstawowa, budynek Ochotniczej Straży Pożarnej).
Zabudowę Mojuszewskiej Huty stanowi zgrupowanie siedlisk również przy skrzyżowaniu drogi powiatowej i dróg gminnych.
Ponadto, przy terenie kolejowym znajduje się teren produkcyjno – składowy i jeden budynek mieszkalny wielorodzinny.
Karwacja stanowi osadę położona w zachodniej części Mojusza, składająca się z siedlisk rolniczych.
Przy drodze wojewódzkiej nr 211 powstają zakłady produkcyjne i usługowe.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości MOJUSZ[17].

Walory:	Słabe strony:
a) znaczące walory krajobrazowe; b) tereny leśne c) nowa szkoła d) kościół e) OSP	a) brak sali gimnastycznej; b) brak przejścia dla pieszych przez drogę wojewódzką c) brak ścieżek rowerowych d) brak miejsc spotkań e) brak palcu zabaw f) brak chodników (w tym od głównej ulicy do Mojuszewskiej Huty) g) brak czynnej linii kolejowej
Szanse:	Zagrożenia:
a) budowa placu zabaw dla dzieci; b) budowa sali gimnastycznej c) agroturystyka d) rozwój infrastruktury rekreacyjnej i sportowej	a) brak przejścia na skrzyżowaniu Mojusz – Mojuszewska Huta b) rosnący ruch na drogach
PLANOWANE ZADANIA – zadania zrealizowano	

OBRĘB PACZEWO (Paczewo, Bukowo)

Obręb położony w centralnej części gminy, po północno – zachodniej stronie Sierakowic.
Obręb obejmuje kompleks leśny i otoczoną z trzech stron lasem enklawę leśną.
Zabudowa skupiona jest przy drodze prowadzącej z Sierakowic oraz przy drogach odchodzących od niej w kierunku północnym i południowy, wokół historycznej części wsi.
Występuje tu zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i pojedyncze usługi (w tym sklep).Wzdłuż drogi prowadzącej do Sierakowic oraz wzdłuż drogi prowadzącej do Kokwina występują zespoły zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
Miejscowość nabiera charakteru dzielnicy Sierakowic.

OBRĘB PAŁUBICE (Pałubice, Migi)

17 *Według Planu odnowy miejscowości MOJUSZ, Sierakowice 2009 r.*

Obręb położony w centralnej części gminy, po północnej stronie obrębu Sierakowice.
Użytkowanie rolniczo – osadnicze z małymi kompleksami lasów i zadrzewień i licznymi oczkami wodnymi. Obręb przecina na kierunku północ – południe droga wojewódzka nr 214.
Zabudowa skupiona jest w kilku zespołach w oparciu o drogę wojewódzką nr 214 oraz drogę powiatową prowadząca do Kamienicy Królewskiej.
Zabudowa obejmuje: siedliska rolnicze, tereny produkcyjne, tereny produkcji drobiu (kurniki).

OBRĘB PUZDROWO (Puzdrowo, Dąbrowa Puzdrowska, Moczydło, Puzdrowski Młyn)
Obręb położony jest w centralnej części gminy, po zachodniej stronie obrębu Sierakowice.
Miejscowość Puzdrowo ma charakter usługowo – produkcyjny i rolniczo – osadniczy.
Obręb i wieś Puzdrowo przecina na kierunku wschód – zachód droga wojewódzka nr 211, od której w kierunku południowym odchodzi droga wojewódzka nr 214 a kierunku północnym droga powiatowa nr 1911G prowadząca do Łyśniewa.
Przy skrzyżowaniu tych dróg, wokół historycznej części wsi skupiona jest zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zabudowa usługowa (sklepy, szkoła, usługi gastronomiczne, boisko sportowe). Wieś Puzdrowo nie posiada takich przestrzeni jak rynek czy targowisko.
Na obszarze Puzdrowa istnieje kilkanaście firm prowadzących działalność rzemieślniczą oraz produkcji drobiu.
Dąbrowa Puzdrowska położona jest w południowo - wschodniej części obrębu Puzdrowo, obejmuje zabudowę zagrodową skupioną przy skrzyżowaniu dróg gminnych i występującą wzdłuż tych dróg.
Moczydło położone jest w południowo - zachodniej części obrębu Puzdrowo, obejmuje grupę zabudowy zagrodowej.
W kierunku północno – wschodnim od terenu skupionej zabudowy Puzdrowa występuje teren powyrobiskowy o znacznej powierzchni.
Wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214 występuje ciąg zabudowy zagrodowej i produkcji drobiu.
Na pozostałym terenie wzdłuż lokalnych dróg występuje liczna rozproszona zagrodowa.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości PUZDROWO[18]

Walory:	Słabe strony:
a) dobre powiązania komunikacyjne b) wieś rozwojowa, niski odpływ ludności c) walory przyrodnicze i krajobrazowe (sąsiedztwo 5 rezerwatów przyrody) d) bliskość Sierakowic, Kartuz, Lęborka e) rozwinięty przemysł drobiarski	a) brak ciągów pieszych w kierunku Łyśniewa i Tuchlina b) brak sali gimnastycznej c) brak możliwości spędzania wolnego czasu przez młodzież d) słaba estetyka wsi
Szanse:	Zagrożenia:
a) budowa kanalizacji sanitarnej b) wysoki stopień przedsiębiorczości lokalnej	a) słabość infrastruktury technicznej b) zwiększenie ruchu kołowego c) potencjalne zagrożenie wykluczeniem społecznym osób po 40 - roku życia

18 *Według Plan odnowy miejscowości Puzdrowo, Sierakowice 2009 r.*

PLANOWANE ZADANIA (pominięto elementy zrealizowane jako niekatulane)
Rozbudowa parkingu przy straży pożarnej
Utworzenie izby kultury kaszubskiej
Zmeliorowanie cieku wodnego w centrum
Budowa dróg do Dąbrowy, Moczydła
Budowa ciągów pieszych do Łyśniewa oraz połączenia z Tuchlinem
Rozbudowa ścieżek rowerowych.

OBRĘB SIERAKOWSKA HUTA (Sierakowska Huta, Patoki, Welk, Janowo, Jelonko)

Obręb położony jest w centralnej części gminy, po południowej stronie obrębu Sierakowice, poza układem dróg wojewódzkich i powiatowych.

Obręb o charakterze rolniczo - osadniczym z rozproszoną zabudową zagrodową i pięcioma skupiskami zabudowy zagrodowej z pojedynczymi usługami i terenami produkcyjnymi: Sierakowska Huta, Patoki, Welk, Janowo, Jelonko.

W miejscowości Jelonko znajduje się szkoła podstawowa i sklep.

W krajobrazie obrębu wyróżnia się dolina rzeki Słupi ciągnąca się od Sierakowskiej Huty do Tuchlina.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości JELONKO[19]

Walory: wysoka atrakcyjność pod względem turystyki i rekreacji znaczące walory krajobrazowe, dużo wolnej przestrzeni do zagospodarowania (zwłaszcza wokół szkoły) bliskość średnich i dużych miasta dobre warunki środowiskowe	Słabe strony: brak zaplecza rekreacyjno – turystycznego brak możliwości aktywnego spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież (boiska sportowego, placu zabaw) brak miejsca spotkań dla mieszkańców brak chodników, poboczy, ścieżek rowerowych brak miejsc pracy słaba estetyka wsi
Szanse: rosnąca aktywność turystyczna oraz wzrost zainteresowania aktywnym wypoczynkiem i agroturystyką potencjał młodych ludzi mogących wykazać się przedsiębiorczością na rzecz lokalnej społeczności	Zagrożenia: problemy komunikacyjne (brak połączeń z większymi miejscowościami i ośrodkami miejskimi) zwiększenie ruchu kołowego potencjalne zagrożenie wykluczeniem społecznym osób po 40 -tym roku życia.
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane). Budowa kompleksu sportowo – rekreacyjnego wraz z pełnowymiarowym boiskiem piłkarskim Budowa boiska piłkarskiego oraz wielofunkcyjnego w ramach projektu ORLIK 2012 Rozbudowa szkoły, poprawa estetyki wokół szkoły Budowa chodników, ścieżek rowerowych i drogi asfaltowej wzdłuż wsi	

OBRĘB SMOLNIKI (Smolniki, Dolina Jadwigi, Kowale)

19 *Według Plan odnowy miejscowości Jelonko, Sierakowice 2009 r.*

Obręb położony w zachodniej części gminy, na styku z gminą Czarna Dąbrówka, poza układem dróg wojewódzkich i powiatowych. Zabudowa skupiona jest przy drodze gminnej prowadzącej z Doliny Jadwigi do Bochowa, obejmuje zabudowę zagrodową i zespoły kurników.

Na pozostałym terenie, wzdłuż lokalnych dróg występuje rozproszona zabudowa zagrodowa.

Osada Dolina Jadwigi położona jest w zachodniej części obrębu, przy drodze wojewódzkiej nr 211, obejmuje kilka siedlisk.

OBRĘB SZKLANA (Szklana, Przylesie)

Obręb położony jest w południowo - wschodniej części gminy, po obu stronach drogi powiatowej prowadzącej z Sierakowice do Borucina, wokół historycznej części wsi Szklana. Występuje tu zabudowa zagrodowa , mieszkaniowa jednorodzinna i usługi.
Na pozostałym terenie, wzdłuż dróg lokalnych występuje liczna zabudowa zagrodowa.

W północnej części grupa siedlisk tworzy osadę Przylesie.
W południowej części gminy występuje rozproszona zabudowa zagrodowa.

OBRĘB SZOPA (Szopa, Bór, Łączki)

Obręb położony jest w północno – wschodniej części gminy, przy drodze powiatowej nr 1914G prowadzącej z Mojusza do Bącza.
Zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna, usługowa (sklep,szkoła) skupione są w miejscowości Szopa, przy skrzyżowaniu drogi powiatowej i dróg gminnych.

Pojedyncze rozproszone siedliska występują przy drogach gminnych i lokalnych. Zwarta grupa kilku siedlisk znajduje się w osadzie Łączki.

OBRĘB TUCHLINO (Tuchlino, Karłowo, Kujaty, Rębienica, Tuchlinek, Zarębisko)

Obręb położony jest w południowej części gminy, przy drodze wojewódzkiej nr 214 prowadzącej z Pudrowa do Kościerzyny, przy drodze powiatowej prowadzącej z Tuchlina do Sulęczyna.
Zabudowa miejscowości Tuchlino rozlokowana przy skrzyżowaniu tych dróg oraz łączących się z nimi trzech dróg gminnych wokół historycznej części wsi. Zabudowę tworzą: zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usługi (sklepy, kościół, zespół szkół, usługi gastronomii).
Wieś nie posiada przestrzeni ogólnodostępnych takich jak rynek czy targowisko.

Wśród terenów rolniczych, przy gęstej sieci dróg lokalnych występuje zabudowa zagrodowa i licznie występują kurniki.
Zgrupowania zabudowy zagrodowej występują też w osadach: Karłowo, Kujaty, Rębienica, Tuchlinek, Zarębiska.

Plan odnowy miejscowości TUCHLINO[20].

Walory:	Słabe strony:

20 *Według Planu odnowy miejscowości Tuchlino, Sierakowice 2009 r.*

duże walory krajobrazowe (Dolina Słupi) atrakcyjne położenie pod względem turystycznym i gospodarczym duża atrakcyjność dla turystyki i rekreacji rozwijającą się oferta agroturytyczna	nie wystarczająca infrastruktura drogowa (drogi, chodniki) niewydolna i szkodliwa sieć wodociągowa brak terenów zielonych i placów dla rekreacji brak sali sportowej brak ścieżek rowerowych
Szanse: jezioro Tuchlinskie – możliwość zagospodarowania brzegów budowa remizy ze świetlicą	Zagrożenia: brak remizy i świetlicy mała liczba połączyć komunikacyjnych z większymi miejscowościami
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obikety zrealizowane) Budowa drogi Tuchlino – Szklana Budowa remizy strażackiej ze świetlicą Zagospodarowanie centrum wsi Modernizacja i utwardzenie dróg	

OBRĘB ZAŁAKOWO (Załakowo, Olszewko, Skrzeszewo)

Obręb położony jest w północnej części gminy, po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214.
W części północnej, pomiędzy Załakowem a Skrzeszewem występuje duży kompleks leśny.
Zabudowa skupiona jest w miejscowości Załakowo wokół historycznej części wsi, w miejscowości Skrzeszewo (w północnej części). W rejonach tych występuje zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna, usługi (sklep, szkoła, kościół), po północnej stronie zabudowy znajduje się zakład produkcji mebli oraz kurniki.
Nad jeziorem Święte znajduje się ośrodek wypoczynkowy z kąpieliskiem publicznym.
W miejscowości Skrzeszewo zabudowa skupiona jest przy drodze prowadzącej od drogi wojewódzkiej w kierunku zachodnim, jest to: zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa rekreacyjna, stawy rybne.
W części południowej obrębu, wzdłuż gęstej sieci dróg lokalnych występuje rozproszona zabudową zagrodową.

Plan odnowy miejscowości ZAŁAKOWO[21].

Walory: duże walory krajobrazowe duża atrakcyjność dla turystyki i rekreacji rozwijającą się oferta agroturytyczna	Słabe strony: brak bazy rekreacyjno – sportowej brak placu rekreacyjnego, sali sportowej, boiska sportowego brak miejscowych zakładów pracy
Szanse: budowa kanalizacji sanitarnej rosnąca zapotrzebowanie na agroturystykę	Zagrożenia: zanieczyszczenie wód jezior zwiększenie ruchu kołowego na nieprzystosowanych drogach

21 *Według Planu odnowy miejscowości Załakowo, Sierakowice 2009 r.*

PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane)
Rozbudowa ścieżek rowerowych
Zagospodarowanie centrum wsi
Modernizacja i utwardzenie dróg

3) Tereny zamknięte

Tereny zamknięte zdefiniowane zostały w ustawie prawo geodezyjne i kartograficzne z dnia 17 maja 1989 r. art. 2 pkt 9:

> *cyt: „rozumie się przez to tereny o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnyc*h."

Na obszarze gminy Sierakowice za tereny zamknięte uznane są TERENY KOLEJOWE, po których prowadzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy – Lębork.

Tabela nr 3.Tereny zamknięte wg Dziennika Urzędowego Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 27 marca 214 r.poz. 25. Decyzja Nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych.

Nazwa obrębu	Numer działki	Powierzchnia
KAMIENICA KRÓLEWSKA	25/2 ,84/2,165,398/6,509	18,8228 ha
KAMIENICKI MŁYN	12,13	3,1600 ha
MOJUSZ	199, 202, 203, 204/4, 205, 206, 217, 218, 219, 328/1, 333/1	15,3700 ha
PACZEWO	25, 26, 122 186, 187, 191	3,3200 ha
SIERAKOWICE	340/3, 366/3, 405/10 , 417, 511/5, 721/3, 887	12,0824 ha
	Razem powierzchnia	**52,7522 ha**

Na obszarze gminy Sierakowice nie występują tereny zamknięte resoru obrony narodowej ustalone w Decyzji Nr 264/MN Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 września 2013 r. w sprawie ustalenia terenów zamkniętych w resorcie obrony narodowej.

4) Tereny uznawane za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa

Na terenie wsi Kamienica Królewska znajdują się magazyny AGENCJI REZERW MATERIAŁOWYCH – SKŁADNICA W KAMIENICY KRÓLEWSKIEJ.

Składnica stanowi teren uznawany za niezbędny na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Składnica obejmuje działki nr: 397/1, 41/8, 477/1, 478/1, 479/1, 101/1, 39/1, 39/2 o ogólnej powierzchni ok. 8 ha.

III.3. Uwarunkowania społeczno – ekonomiczne

III.3.1. Wprowadzenie

Zadaniem tej części opracowania jest zestawienie informacji i przeanalizowanie struktury społeczno-ekonomicznej gminy Sierakowice (dalej Gminy).
Składa się na to analiza:

- struktury demograficznej,
- źródeł przyrostu ludności,
- aktywności zawodowej mieszkańców, w tym bezrobocia,
- źródeł utrzymania mieszkańców,
- poziomu życia mieszkańców, w tym wyposażenia w podstawowe usługi, jak usługi oświaty i zdrowia.

Informacje te są niezbędne do określenia kierunków rozwoju w zakresie:

- prognozy rozwoju demograficznego, w tym decyzji migracyjnych mieszkańców,
- naszkicowania sytuacji na rynku pracy w przyszłości,
- artykulacji innych potrzeb decydujących o jakości życia mieszkańców (potrzeby mieszkańców zostały określone wcześniej w pracach nad „Strategią gminy Sierakowice"),
- dokonanie szacunku potrzeb mieszkaniowych ludności.

Zadaniem „Studium... " jest:

- skonfrontowanie potrzeb z ograniczeniami przestrzennymi,
- zabezpieczenie terenów pod ewentualną realizację tych zamierzeń.

Wnioski zawarte w „Strategii.." budzą jednak kontrowersje, jak np. potrzeba (wnioskowana przez mieszkańców Gminy) rozwoju funkcji osadniczej (mieszkaniowej lub sypialnianej) przy powszechnej świadomości pogłębiającego się deficytu miejsc pracy.
Wyrażono to poprzez ocenę emigracji z Gminy jako zagrożenie dla jej rozwoju, a przecież budownictwo mieszkaniowe dla pracujących poza Gminą (funkcja mieszkaniowa), wiąże się w pewnym stopniu zubożanie walorów krajobrazowych Gminy.
Mieszkańcy słusznie upatrują w rozwoju ruchu turystycznego źródła swych dodatkowych dochodów, troszcząc się np. o zachowanie walorów krajobrazowych.
W celu wyrobienia sobie opinii dokonujemy porównań danych dla Gminy z średnimi dla województwa, zbiorowości gmin wiejskich województwa, powiatu kartuskiego, a także do wybranej gminy - Nowy Dwór Gdański. Wybór Gminy Nowy Dwór Gdański (dalej NDG) nie był przypadkowy; gmina ta ma zbliżoną liczbę ludności, jeżeli zsumuje się miasto Nowy Dwór Gdański z terenami wiejskimi tej gminy. Wieś Sierakowice nie ma wprawdzie praw miejskich, ale ma walory przestrzenne miasta (czternaście miast woj. pomorskiego ma liczbę mieszkańców mniejszą od miejscowości Sierakowiec) i wykazuje

zbliżoną liczbę ludności co NDG, a liczba mieszkańców na pozostałych terenach gminy też jest tej samej wielkości.

Lista podobieństw jest bardzo krótka. Zdecydowanie dłuższa jest lista właściwości, które różnią te gminy i o to też chodziło przy wyborze. Podstawowa różnica, to odmienna struktura gospodarstw rolnych, jak również ich liczba w przeliczeniu na mieszkańców. Odmienna jest bowiem przeszłość obydwu gmin.

Zestawienia z Nowym Dworem Gdańskim stwarza możliwość uświadomienia, jak odległe mogą być parametry charakteryzujące gminy. Należy przewidywać, że gminy te w przyszłości się upodobnią, a proces upodabniania będzie najczęściej polegał na zbliżaniu się wartości w gminie Sierakowice do wykazywanych przez Nowy Dwór Gdański - chociażby w strukturze płci czy wykształceniu.

III.3.2. Liczba i rozmieszczenie ludności

1) Informacje ogólne

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego (dalej: GUS) na terenie gminy Sierakowice w końcu 2014 r. zamieszkiwało 18807 osób, co stanowiło:

- 0,82% ludności województwa,
- 14,80% ludności powiatu kartuskiego.

Tabela nr 4. Gęstość zaludnienia w gminie Sierakowice na tle województwa pomorskiego

Wyszczególnienie	*Gęstość zaludnienia (osób na km^2) stan na 31.12.2014 r.*
Województwo pomorskie	125
Gminy miejsko-wiejskie województwa pomorskiego	74
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	48
Powiat kartuski	113
Gmina Sierakowice	**103**
Gmina Nowy Dwór Gdański	85

Źródło: dane GUS, obliczenia własne.

Gęstość zaludnienia w gminie Sierakowice jest ponad dwukrotnie wyższa od średniej wykazywanej w gminach wiejskich województwa pomorskiego, wyższa też od wykazywanej w gminie NDG, niższa natomiast od gęstości w powiecie kartuskim i od średniej wojewódzkiej. W obydwu tych wielkościach (powiat kartuski i średnia wojewódzka) ujęte są bowiem miasta z naturalną dla nich wysoką gęstością zaludnienia.

Według danych Urzędu Gminy Sierakowice:

- na koniec 2013 roku w granicach gminy zameldowanych było 18 407 osób,
- na koniec 2015 r. w granicach gminy zameldowanych było 19 148 osób, w tym na pobyt stały 18 879 osób a na pobyt czasowy 269 osób.

Zamieszkiwali oni w 64 miejscowościach, w 22 sołectwach.

Tabela nr 5. Ludność gminy Sierakowice w obrębach i miejscowościach wg danych Urzędu Gminy Sierakowice

Nr obrębu	*Obręb Liczba mieszkańców: 1) stan na 31.12.2013 2) na 31.12.2015*	*Sołectwo*	*Miejscowości (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice 07-2014 r).*	*Liczba mieszkańców na 31.12.2013 r*	*Liczba mieszkańców na 31.12.2015 r.*
001	BĄCKA HUTA 1) 267 2) 330	Bącka Huta	Bącka Huta	330	330
002	BOROWY LAS 1) 249 2) 269	Borowy Las	Borowy Las	125	134
			Kamionka Gowidlińska	28	28
		Stara Huta	Stara Huta	96	107
003	DŁUGI KIERZ 1) 490 2) 507	Długi Kierz	Długi Kierz	318	334
			Lisie Jamy	172	173
004	GOWIDLINO 1) 1684 2) 1749	Gowidlino	Gowidlino	1500	1556
			Kawle	49	54
			Lemany	135	139
005	KAMIENICA KRÓLEWSKA 1) 1038 2) 1064	Kamienica Królewska	Kamienica Królewska	937	975
			Ciechomie	65	76
			Koryto Nowalczysko	15	13
006	KAMIENICKI MŁYN 1) 100 2) 108	Kamienica Królewska	Kamienicki Młyn	97	104
			Kukówka	3	4
007	LESZCZYNKI 1) 370 2) 382	Leszczynki	Leszczynki	163	169
			Kamienicka Huta	48	53
		Nowa Ameryka	Ameryka	7	7
			Nowa Ameryka	46	46
			Srocze Góry	30	30
			Jagodowo	40	42
			Szramnica	36	35
008	ŁYSNIEWO 1) 593 2) 613	Łyśniewo Sierakowickie	Łyśniewo Sierakowickie	593	613
009	MOJUSZ 1) 726	Mojusz	Mojusz	499	510
			Karwacja	25	24

Tabela nr 5. Ludność gminy Sierakowice w obrębach i miejscowościach wg danych Urzędu Gminy Sierakowice

Nr obrębu	*Obręb Liczba mieszkańców: 1) stan na 31.12.2013 2) na 31.12.2015*	*Sołectwo*	*Miejscowości (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice 07-2014 r).*	*Liczba mieszkańców na 31.12.2013 r*	*Liczba mieszkańców na 31.12.2015 r.*
	2) 732		Mojuszewska Huta	202	198
			Poljańska	0	0
010	PACZEWO 1) 493 2) 537	Paczewo	Paczewo	434	452
			Kokwino	Brak danych	27
		Bukowo	Bukowo	59	58
011	PAŁUBICE 1) 432 2) 455	Pałubice	Pałubice	300	310
			Migi	132	145
012	PUZDROWO 1) 1020 2) 1049	Puzdrowo	Puzdrowo	811	841
			Dąbrowa Puzdrowska	94	96
			Moczydło	115	112
			Puzdrowski Młyn	0	0
013	SIERAKOWICE 1) 7698 2) 7909	Nie należą do sołectw	Sierakowice	6881	7052
			Piekiełko	74	72
			Sosnowa Góra	75	74
		Mrozy	Mrozy	242	262
			Stara Maszyna	163	167
			Wygoda Sierakowska	98	107
		Karczewko	Karczewko	54	54
			Poręby	111	121
014	SIERAKOWSKA HUTA 1) 518 2) 541	Sierakowska Huta	Sierakowska Huta	129	137
			Welk	116	122
			Janowo	132	139
			Jelonko	60	63
		Mrozy	Patoki	81	80
015	SMOLNIKI 1) 212 2) 227	Smolniki	Smolniki	128	133
		Gowidlino	Dolina Jadwigi	30	33
		Kowale	Kowale	54	61
016	SZKLANA 1) 389 2) 412	Szklana	Szklana	376	400
			Przylesie	13	12

Tabela nr 5. Ludność gminy Sierakowice w obrębach i miejscowościach wg danych Urzędu Gminy Sierakowice					
Nr obrębu	*Obręb Liczba mieszkańców: 1) stan na 31.12.2013 2) na 31.12.2015*	*Sołectwo*	*Miejscowości (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice 07-2014 r).*	*Liczba mieszkańców na 31.12.2013 r*	*Liczba mieszkańców na 31.12.2015 r.*
017	SZOPA 1) 289 2) 301	Bącka Huta	Szopa	195	202
			Bór, Łączki	94	79
018	TUCHLINO 1) 1195 2) 1274	Tuchlino	Tuchlino	641	678
			Karłowo	97	114
			Kujaty	147	149
			Rębienica	87	103
			Tuchlinek	186	193
			Zarębisko	37	37
019	ZAŁAKOWO 1) 644 2) 689	Załakowo	Załakowo	514	559
			Olszewko	10	12
			Skrzeszewo	120	118
	OGÓŁEM			**18407**	**19148**
				+741	

Źródło: Dane Urzędu Gminy

Tylko 2% ludności mieszka w sołectwach o liczbie mieszkańców poniżej 300 osób, natomiast aż 87% czyli dwóch na trzech mieszkańców gminy zamieszkuje we wsiach o liczbie mieszkańców nie mniejszej niż 500.

Stwarza to możliwość zapewnienia dobrego poziomu obsługi mieszkańców. Do siły nabywczej ludności miejscowej, kreującej popyt należy bowiem dodać turystów i przebywających czasowo w domach letniskowych oraz ludność przemieszczającą się przez gminę.

2) Rozwój demograficzny gminy Sierakowice

Bazując na danych GUS z lat 2005-2015 stwierdzamy, że liczba ludności Gminy w ostatnim dziesięciu latach wzrosła o 16 %.

Tabela nr 6. Zmiany liczby ludności w gminie Sierakowice w latach 2003-2013 (wg GUS)			
Rok	*Liczba ludności w gminie*	*Dynamika zmian w gminie*	
		rok 2003 = 100	*rok poprzedni = 100*
2005	16 500	102,1	100,9
2006	16 616	102,8	100,7

2007	16 964	105,0	102,1
2008	17 073	105,6	100,6
2009	17 340	107,3	101,6
2010	17 959	111,1	103,6
2011	18 170	112,4	101,2
2012	18 399	113,8	101,3
2013	18 581	115,0	101,0
2014	18 807	116,4	101,2
2015	19 148	118,4	101,8

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Zasadniczym źródłem przyrostu liczby mieszkańców w gminie Sierakowice jest przyrost naturalny, który w ostatnich latach nie spada poniżej 200 osób na rok. Przyczyną jest relatywnie niski poziom zgonów przy wysokiej jak na Polskę stopie urodzeń. Stopa urodzeń jest skutkiem relatywnie wysokiej dzietności kobiet (2,25) na poziomie lekko przekraczającym prostą zastępowalność pokoleń.

Tabela nr 7. Ruch naturalny i wędrówkowy w gminie Sierakowice w latach 2003 -2013

Rok	Ruch naturalny						Saldo migracji
	Osób			osób na 1000 ludności			
	urodzenia żywe	Zgony	przyrost naturalny	urodzenia żywe	zgony	przyrost naturalny	
2003	240	102	138	14,9	6,3	8,5	31
2004	250	97	153	15,3	5,9	9,4	55
2005	276	99	177	16,7	6,0	10,7	-27
2006	273	99	174	16,4	6,0	10,5	1
2007	318	88	230	18,7	5,2	13,6	51
2008	302	121	181	17,7	7,1	10,6	7
2009	312	97	215	18,0	5,6	12,4	36
2010	357	114	243	19,9	6,3	13,5	5
2011	315	93	222	17,3	5,1	12,2	-11
2012	347	114	233	18,9	6,2	12,7	8
2013	308	101	207	16,6	5,4	11,1	- 26
2014	331	90	241	17,6	4,8	12,8	7

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Tabela nr 8. Uśrednione wskaźniki ruchu naturalnego w gminie Sierakowice na tle województwa pomorskiego oraz gmin wiejskich województwa w latach 2010- 2014

Wyszczególnienie	Małżeństwa	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny
	na 1000 ludności			
Województwo pomorskie	5,3	11,0	8,7	2,3
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	6,0	13,3	7,6	5,7

Powiat kartuski	6,0	14,6	6,5	8,1
Gmina Sierakowice	**6,9**	**18,2**	**5,6**	**12,5**
Gmina Nowy Dwór Gdański	4,8	10,3	9,3	1,1

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Średnie wskaźniki ruchu naturalnego z lat 2010 - 2014 w Gminie Sierakowice były znacznie „lepsze" od uśrednionej dla województwa pomorskiego, jak i wskaźnika dla ludności gmin wiejskich województwa pomorskiego, albowiem:

- wskaźnik urodzeń jest znacznie wyższy (o 7,2 punktu procentowego wyższy od średniej dla województwa, a o 5,1 punktu procentowego od wskaźnika dla gmin wiejskich),
- wskaźnik zgonów w Gminie jest niższy od wskaźnika dla całego województwa o 2,9 punktu, a o 1,8 punktu od wielkości dla gmin wiejskich,
- współczynnik dynamiki demograficznej (Tabela nr 9) mówiący ile urodzeń przypada na jeden był w gminie Sierakowice w 2014 r. zdecydowanie wyższy niż we wszystkich porównywanych zbiorowościach i aż ponad trzykrotnie wyższy niż w gminie NDG; o ile na jeden zgon w gminie Sierakowice „przypadają" ponad trzy urodzenia to w gminie NDG - poniżej jedno, co już nie zapewnia zastępowalność pokoleń.

Tabela nr 9. Współczynniki dyamiki demograficznej w 2014 r.	
Wyszczególnienie	*Współczynnik dynamiki demograficznej*
Województwo pomorskie	1,22
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	1,66
Powiat kartuski	2,38
Gmina Sierakowice	**3,68**
Gmina Nowy Dwór Gdański	1,18

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Pod względem wartości wskaźników demograficznych gmina Sierakowice stanowi zatem przeciwieństwo gminy Nowy Dwór Gdański, ale stanowi też jedno z najjaśniejszych miejsc pod względem demograficznym w Polsce.

Bazując na danych GUS dotyczących salda ruchu migracyjnego z ostatnich 10-ciu lat stwierdzamy, że w Gminie przeważają lata z dodatnim saldem migracji, czyli przeważa napływ ludności nad odpływem. Uśredniając dane stwierdzamy, że średni roczny napływ mieszkańców do Gminy w tym czasie wyniósł 13 osób. Ludność napływająca do Gminy to w dużym stopniu ludność z okolicznych gmin, natomiast mieszkańcy Gminy opuszczający rodzime strony kierują się w dużym stopniu do aglomeracji gdańskiej, gdzie łatwiej znajdują satysfakcjonującą pracę.

3) Struktura wieku ludności

Tabela nr 10. Ludność gminy Sierakowice w 2014 r. według funkcjonalnych grup wieku (wg GUS)

Funkcjonalne grupy wieku	*Wiek*	*Liczba*	*%*
Żłobkowa	0-2	987	5,2
Przedszkolna	3-5	1011	5,4
	6	314	1,7
Szkoły podstawowej	7-12	1646	8,8
Gimnazjalna	13-15	828	4,4
Liceum profilowanego, szkoły zawodowej	15-17	826	4,4
	18	311	1,7
Studencka	19-24	1872	10,0
Wiek przedprodukcyjny	0-17	5344	28,4
Wiek produkcyjny	18 - 59K / 64M	11367	60,4
Wiek poprodukcyjny	60K / 65M i więcej	2096	11,1

Źródło: dane GUS, obliczenia własne

Struktura wieku ludności Gminy Sierakowice (Tabela nr 11) jest strukturą młodszą od średniej struktury województwa pomorskiego. Jest to widoczne zarówno w zestawieniu z strukturą województwa w całości, jak i „najmłodszego" demograficznie podzbioru, z którym porównujemy - ludności gmin wiejskich.

Struktura wieku gminy Sierakowice jest najbardziej zbliżona do struktury łącznej gmin wiejskich województwa pomorskiego. Natomiast Gmina Sierakowice znacznie różni się od gminy NDG, która wykazuje wszystkie objawy gminy „starzejącej się" demograficznie i jest bardziej podobne do struktury wieku ludności miast pomorskich niż terenów wiejskich.

Tabela nr 11. Udział (w %) ludności w wieku produkcyjnym i nieprodukcyjnym stan na koniec 2014 r.

Wyszczególnienie	*Grupa wieku*		
	przedprodukcyjny	*produkcyjny*	*poprodukcyjny*
Województwo pomorskie	19,5	62,8	17,7
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	23,6	64,2	12,3
Powiat kartuski	25,6	61,8	12,6
Gmina Sierakowice	28,4	60,4	11,1
Gmina Nowy Dwór Gdański	19,5	64,6	15,8

Źródło: dane GUS, obliczenia własne

Analizując jednak zmiany struktury wieku ludności Gminy Sierakowcie od 2004 r. stwierdzamy postępujący bardzo powoli proces starzenia się społeczeństwa; wyraża się to spadkiem udziału wieku przedprodukcyjnego a wzrostem udziału grupy w wieku produkcyjnym i poprodukcyjnym (Tabela nr 10). Gmina Sierakowice należała do gmin, w których dotychczas jeszcze nie zwiększał się znacząco udział osób w wieku poprodukcyjnym. Jednak proces wzrostu udziału tej grupy będzie następował już w najbliższej przyszłości.

Tabela nr 12. Udziały (w %) ludności w wieku produkcyjnym i nieprodukcyjnym w gminie Sierakowice w latach 2004, 2008, 2014

Wyszczególnienie	*Rok*		
	2004	*2008*	*2014*
wiek przedprodukcyjny	32,4	30,1	28,4
wiek produkcyjny	58,1	60,1	60,4
wiek poprodukcyjny	9,5	9,8	11,1

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Odnosząc liczbę ludności w wieku nieprodukcyjnym do liczby osób w wieku produkcyjnym (Tabela nr 12) otrzymujemy wielkość mówiącą o obciążeniu osób w wieku produkcyjnym osobami w wieku nieprodukcyjnym. W Gminie wynosi ono 65,1 osób tzn. tyle osób w wieku nieprodukcyjnym przypada na 100 osób w wieku produkcyjnym. Wskaźnik ten jest wyższy zarówno od obliczonego dla gmin wiejskich łącznie jak i miejsko – wiejskich województwa. Wysokie obciążenie nieprodukcyjnymi grupami wieku, a zwłaszcza przedprodukcyjnymi (dzieci) rzutuje na sytuację materialną rodzin. Obciążenie dziećmi jest wyjątkowo (jak na Polskę) wysokie w gminie Sierakowice.

4) Struktura płci

W Gminie na 100 mężczyzn przypada 97 kobiet, gdy w województwie pomorskim na 100 mężczyzn przypada 105 kobiet.

Wynik ten dla Gminy Sierakowice jest typowy dla terenów wiejskich, a w szczególności dla gmin o charakterze rolniczym. Problem ten ma już swą nazwę „żony dla rolnika" i znany jest nie tylko w Polsce. Swoistą „defeminizację" terenów rolniczych tłumaczy się ucieczką kobiet przed obniżoną atrakcyjnością życia na wsi. Należy również uwzględnić trudność w znalezieniu pracy w zasięgu dojazdów akceptowalnych przez kobiety prowadzące dom.

Nieznacznie lepiej jest w innych gminach, gdyż średnio na 100 mężczyzn przypada 98 kobiet. Struktura płci w Nowym Dworze Gdańskim jest już bardziej zbliżona do struktury wykazywanej w miastach; przyczyna zapewne tkwi w starszej strukturze wieku ludności (nadumieralność mężczyzn) oraz większej łatwości znalezienia pracy w akceptowalnej izochronie.

Tabela nr 13. Struktura płci mieszkańców gminy Sierakowice na tle struktury wojewódzkiej w roku 2014.					
Wyszczególnienie	*Osób*			*%*	
	Ogółem	*Mężczyźni*	*Kobiety*	*Mężczyźni*	*Kobiety*
Województwo pomorskie	2 302 077	1121987	1 180 090	48,7	51,3
Powiat kartuski	127 098	63 652	63 446	50,1	49,9
Gmina Sierakowice	18 807	9 286	9 521	49,4	50,6
Gmina Nowy Dwór Gd.	18 084	8 882	9 202	49,1	50,9

Źródło: dane GUS

5) Struktura wykształcenia

Informacje na temat wykształcenia mieszkańców są dostępne tylko dla momentów przeprowadzania narodowych spisów powszechnych (dalej NSP). Ze względu na fakt, że ostatnio przeprowadzony - NSP 2011 nie podaje takich danych jesteśmy zmuszeni bazować na danych z NSP 2002. Należy pamiętać, że dane są „przestarzałe" i zapewne uległy pewnej zmianie na lepsze (np. poprzez zgony osób bez wykształcenia). Procesy poprawy wykształcenia zachodzą jednak we wszystkich społecznościach. Można co najwyżej żywić nadzieję, że gmina Sierakowice szybciej „nadrabia zaległości".

Tabela 14. Struktura wykształcenia wg NSP 2002					
Wykształcenie	Gmina Sierakowice		Gmina NDG	Powiat kartuski	Województwo pomorskie
	Osoby	%	%	%	%
Wyższe	479	4,0	5,4	5,9	11,2
Średnie (ogólnokształcące, zawodowe, policealne)	2296	19,1	27,4	22,9	32,4
Zasadnicze zawodowe	3571	29,8	26,9	29,6	24,4
Podstawowe ukończone	5 353	44,6	36,3	39,0	29,2
Bez wykształcenia	294	2,5	4,0	2,7	2,8

Źródło: dane NSP 2002

W 2002 roku społeczność Gminy Sierakowice wykazywała (Tabela nr 14) gorszy poziom wykształcenia od wykazywanego w powiecie kartuskim, znacznie gorszy od ludności w gminie NDG, nie wspominając już o całym województwie pomorskim, gdzie na strukturę wykształcenia ma wpływ koncentracja osób o lepszym wykształceniu w miastach.

Blisko 47% ludności gminy Sierakowice w wieku powyżej 13 lat miało w trakcie NSP 2002 co najwyżej

ukończoną szkołę podstawową.

Tabela nr 15. Struktura wykształcenia (%) w gminie Sierakowice wg NSP 2002		
Wykształcenie	*Mężczyźni*	*Kobiety*
Wyższe	34,2	65,8
Średnie (ogólnokształcące, zawodowe, policealne)	35,7	64,3
Zasadnicze zawodowe	67,3	32,7
Podstawowe ukończone	46,0	54,0
Bez wykształcenia	49,0	51,0

Źródło: Dane NSP 2002

Kobiety w gminie Sierakowice (i nie tylko tutaj) są lepiej wykształcone od mężczyzn, czego przejawem jest zdecydowanie wyższy udział kobiet wśród osób wyższym, a nawet średnim wykształceniu. Jest to zapewne jedna z przyczyn wyjazdów kobiet z gminy i wspomnianego wyżej problemu „żony dla rolnika".

6) Gospodarstwa domowe

Również w tym przypadku na skutek braku danych z ostatniego NSP 2011 zmuszeni jesteśmy korzystać z NSP 2002, który wykazał, że na terenie gminy Sierakowice było 4188 gospodarstw domowych z czego 85,1% to gospodarstwa rodzinne. Przeciętna wielkość gospodarstwa domowego w Gminie wynosiła 3,8 osób (w NSP 2002 osoby).

Gospodarstwo domowe z użytkownikiem indywidualnego gospodarstwa rolnego (działki rolnej) stanowiły w 2002 roku tylko 31,5% wszystkich gospodarstw. Zatem już w 2002 dominowały i nadal w coraz większym stopniu dominują gospodarstwa domowe niebędące użytkownikami gospodarstwa rolnego.

III.3.3. Rynek pracy

1) Aktywność zawodowa ludności

Informacje na temat aktywności zawodowej mieszkańców poszczególnych gmin znamy tylko dla momentów przeprowadzania narodowych spisów powszechnych. Ze względu na pominięcie tego aspektu badań w NSP 2011 zmuszeni jesteśmy posiłkować się wskaźnikami aktywności zawodowej ludności z NSP 2002, które przedstawione są w Tabeli nr 16.

Tabela nr 16. Współczynniki aktywności zawodowej ludności gminy Sierakowice w trakcie NSP 2002	
Wyszczególnienie	*Gmina Sierakowice*
Współczynnik aktywności zawodowej grupy w wieku produkcyjnym w %	73,4
Wskaźnik zatrudnienia w %	48,8
Stopa bezrobocia w %	17,8

Dane: NSP 2002

Bazując na danych z Tabeli nr 16 możemy powiedzieć, że liczbę aktywnych zawodowo mieszkańców gminy Sierakowice szacujemy na ponad 8,5 tys. osób, w tym ponad 300 osób aktywnych zawodowo wieku poprodukcyjnym. Aktywność zawodowa osób w wieku poprodukcyjnym jest zjawiskiem częstym a szczególnie wśród rolników.

2) Wielkość i struktura bezrobocia

W końcu maja 2016 r. w Gminie było zarejestrowanych 314 bezrobotnych; ponad 63% z nich stanowiły kobiety. Stopa bezrobocia w Gminie jest zdecydowanie niższa od średniej krajowej (9,5%), a szczególnie od wykazywanej w gminie NDG .

Najwyższy wskaźnik bezrobocia wykazują w Gminie osoby z wykształceniem zasadniczym zawodowym. Taka ocena podważa jednakże wiarygodność danych o skali bezrobocia i zatrudnienia.

Tabela nr 17. Liczba bezrobotnych w gminie Sierakowice w latach 2004 - 2016

Rok	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety		Udział (w %) bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym
			ilość	%	
2004	1154	530	624	54,1	12,1
2005	1054	414	640	60,7	10,9
2006	796	248	548	68,8	8,1
2007	534	147	387	72,5	5,3
2008	365	115	250	68,5	3,6
2009	574	252	322	56,1	5,5
2010	682	301	381	55,9	6,3
2011	616	234	382	62,0	5,6
2012	629	281	348	55,3	5,6
2013	677	287	390	57,6	6,0
2014	512	198	314	61,3	4,5
2016 (maj)	314	-	-	-	2,7

Źrodło: GUS i Powiatowy Urząd Pracy w Kartuzach

Od 2010 roku do 2013 r. liczba bezrobotnych utrzymywała się powyżej 600 osób. Spadek liczby bezrobotnych w następnych latach należy chyba tłumaczyć wzrostem liczby miejsc pracy w gminie Sierakowice oraz stopniowym otwieraniem zachodnioeuropejskich rynków pracy.

Reasumując liczba poszukujących pracy w Gminie byłaby dużo wyższa, gdyby nie wyjazdy za granicę. Rozłąka z rodziną ma jednak wysoki koszt społeczny, przy czym na Pomorzu ze względu na tradycje rodzin osób pływających jest zjawiskiem nie nowym.

3) Miejsca pracy

Na koniec 2014 r. na terenie gminy zarejestrowanych było 1541 podmiotów gospodarki narodowej w tym 97,5%.w sektorze prywatnym (1502) z czego:

- 1485 podmioty zatrudniające do 9 osób,
- 50 podmiotów zatrudniające od 10 – 49 pracowników,
- 5 podmiotów zatrudniających od 50 – 249,
- 1 zakład, który zatrudnia powyżej 250 osób.

Tabela nr 18. Liczba podmiotów gospodarki narodowej w gminie zarejestrowanych w rejestrze Regon wg sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007), dane z 2014 r.

Działy gospodarki narodowej	*Liczba podmiotów*
Ogółem	1541
Rolnictwo leśnictwo i rybactwo	100
Górnictwo i wydobywanie	6
Przetwórstwo przemysłowe	195
Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię i gaz	2
Dostawa wody, gospodarowanie ściekami i odpadami oraz rekultywacja	8
Budownictwo	461
Handel hurtowy i detaliczny, naprawy pojazdów samochodowych i motocykli	342
Transport i gospodarka magazynowa	51
Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	39
Informacja i komunikacja	13
Działalność finansowa i ubezpieczeniowa	16
Działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	17
Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	48
Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	27
Administracja publiczna, obrona narodowa; obowiązkowe zabezpieczenia społeczne	7
Edukacja	63
Ochrona zdrowia i opieka społeczna	37
Działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	26
Pozostała działalność usługowa	83

Źródło: Dane GUS

Wskaźnik rozwoju przedsiębiorczości wyrażany bezwzględną liczbą podmiotów gospodarczych stawia wprawdzie Gminę na pierwszym miejscu w powiecie, ale już w przeliczeniu na 10 tysięcy mieszkańców plasuje Gminę gorzej.

Cytując „Strategię" możemy powiedzieć, że zdecydowanie dominują sekcje:

G - handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów samochodowych, motocykli oraz artykułów użytku osobistego i domowego,

F - budownictwo,

D - przetwórstwo przemysłowe,

Struktura ta jest typowa dla obszarów wiejskich regionu.

Tabela nr 19. Pracujący w gospodarce narodowej w gminie Sierakowice (w podmiotach o zatrudnieniu powyżej 9 osób), stan w dniu 31.12. 2014 r.

Sekcja	*Gmina Sierakowice*		*Gmina Nowy Dwór Gdański*	
	Liczba	*%*	*Liczba*	*%*
Ogółem	2284	100,0	2394	100,0
Rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo	-	-	-	-
Przemysł i budownictwo	1249	54,7	833	34,8
Handel, naprawy pojazdów, transport, gospodarka magazynowa, zakwaterowanie, gastronomia, informacja i komunikacja	-	-	-	-
Działalność finansowa, ubezpieczenia, obsługa rynku nieruchomości	619	27,1	991	41,4

Źródło: Dane GUS

Na 1000 mieszkańców gminy przypada ok.121 miejsc pracy w podmiotach zatrudniających powyżej 9 osób tzn. w podmiotach objętych statystyką zatrudnienia.

W Tabeli nr 19 nie podano informacji o miejscu pracy 416 zatrudnionych. Jest to efektem poufności, do jakiej zobowiązany jest GUS (zbyt mała ilość podmiotów mogłaby ułatwić identyfikację firmy).

Z najbardziej znaczących zakładów w Gminie należy wymienić: IN-BUL - produkcja metalowych elementów konstrukcyjnych w Migach, ELWOZ - ochrona środowiska w Szklanej, WiM GLASS – producent szyb zespolonych w Pałubicach, BAT - firma handlowa - materiały budowlane Sierakowice.

Na terenie gminy Sierakowice jest 36 ferm drobiarskich, nie tworzą one jednak dużej ilości miejsc pracy.

Tabela nr 20. Osoby fizyczne prowadzący działalność. Stan w dniu 31.12. 2014 r.

Sekcje	*Liczba*	*%*
Ogółem	1310	100,0
Rolnictwo leśnictwo i rybactwo	70	5,3

Górnictwo i wydobywanie	5	0,4
Przetwórstwo przemysłowe	170	13,0
Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię i gaz	0	0,0
Dostawa wody, gospodarowanie ściekami i odpadami oraz rekultywacja	6	0,5
Budownictwo	449	34,3
Handel hurtowy i detaliczny, naprawy pojazdów samochodowych i motocykli	304	23,2
Transport i gospodarka magazynowa	49	3,7
Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	35	2,7
Informacja i komunikacja	11	0,8
Działalność finansowa i ubezpieczeniowa	13	1,0
Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	10	0,8
Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	40	3,1
Działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	25	1,9
Administracja publiczna, obrona narodowa; obowiązkowe ubezpieczenia społeczne	0	0,0
Edukacja	22	1,7
Ochrona zdrowia i opieka społeczna	31	2,4
Działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	16	1,2
Pozostała działalność usługowa	54	4,1

Źródło: dane GUS

W gminie Sierakowice na koniec 2014 r. było 1310 podmiotów osób fizycznych.
Ilość osób fizycznych w gminie Sierakowice prowadzących działalność na 1000 mieszkańców jest niższa do ilości w całym powiecie kartuskim (Tabela nr 20) natomiast wyższa od ilości w gminie Nowy Dwór Gdański.
Dane dotyczące powiatu obejmują jednak tereny miejskie, gdzie naturalnym zjawiskiem jest koncentracja działalności pozarolniczej.

Liczbę miejsc pracy w Gminie autorzy niniejszego opracowania **szacują na ok. 7000.**
Według statystyk GUS – **2300 osób pracuje w podmiotach gospodarczych objętych** statystyką zatrudnienia tzn. w podmiotach o zatrudnieniu powyżej 9 osób (stan na 31.12.2014).
Szacuje się, że około 1300 zatrudnionych jest w rolnictwie indywidualnym a wielu z nich łączy to z innymi źródłami utrzymania (Tabela nr 20).
Pozostałe miejsca pracy w Gminie to wspomniane miejsca pracy podmiotach o zatrudnieniu do 9 osób. Liczba zatrudnionych w tych podmiotach jest wielkością trudną do określenia[22] i została przyjęta

22 *Sprawozdawczość GUS nie obejmuje pracujących w podmiotach o zatrudnieniu do 9 osób*

szacunkowo. W ocenie pomocna jest informacja o liczbie podmiotów o zatrudnieniu poniżej 9 osób i liczbie osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą (Tabela nr 20). W swoich dalszych szacunkach dotyczących rynku pracy przyjmujemy, że średnio na 100 podmiotów o zatrudnieniu do 9 osób przypada 229 pracujących.

Zatem liczbę pracujących w podmiotach gospodarczych o zatrudnieniu poniżej 9 osób, czyli w podmiotach nie podlegającej statystyce autorzy opracowania szacują na **ok. 3400 osób**.

Jeżeli szacunek jest trafny to oznacza, że zatrudnienie w małych podmiotach (3400) jest bardziej znaczące dla sierakowickiego rynku pracy niż w podmiotach gospodarczych objętych statystyką (2284). Oznacza to również, że na terenie Gminy jest łącznie 5700 miejsc pracy poza rolnictwem indywidualnym.

Tabela nr 21. Zestawienie zakładów osób fizycznych prowadzące działalność w przeliczeniu na 1000 mieszkańców (stan w dniu 31.12. 2014 r.)

Wyszczególnienie	*Gmina Sierakowice*	*Gmina Nowy Dwór Gdański*	*Powiat kartuski*
Ogółem	**69,7**	**62,9**	**78,8**
Rolnictwo leśnictwo i rybactwo	3,7	0,9	2,5
Przetwórstwo przemysłowe	9,0	8,1	9,9
Budownictwo	23,9	10,9	20,2
Handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów	16,2	16,8	17,7
Transport, gospodarka magazynowa,	2,6	5,5	4,9
Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	1,9	3,0	2,6
Działalność finansowa i ubezpieczeniowa i związana z obsługą rynku nieruchomości i firm	1,2	3,4	2,5
Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	2,1	3,5	5,7
Ochrona zdrowia i opieka społeczna	1,6	3,6	3,6
Pozostała działalność usługowa	2,9	2,3	2,9

Źródło Dane GUS, przeliczenia własne

Analizując miejsca pracy w Gminie wg sekcji (Tabele 19,20,21) stwierdzamy, że miejsca pracy w gminie Sierakowice to głównie praca w przetwórstwie przemysłowym i budownictwie oraz handlu i naprawach. Relatywnie mało, jak na aspiracje Gminy jest podmiotów w działach, które zajmują się obsługą rekreacji, turystyki.

4) Bilans zasobów pracy

Łączną liczbę miejsc pracy w Gminie szacuje się na **ok. 7000**, co oznacza że na 1000 mieszkańców przypada ok. 378 miejsc pracy na terenie Gminy, co jest wielkością niewystarczającą, gdyż aktywnych zawodowo jest ok. 460 na 1000 mieszkańców.

Ludność gminy zmuszona jest do szukania miejsc pracy poza gminą. Należy dodać, że część miejsc pracy zajmują osoby dojeżdżające, jak i uwzględnić fakt, że część rolników dorabia również poza rolnictwem w okresach wolnych od prac w gospodarstwie, zwłaszcza, gdy na gospodarstwie są sprawni fizycznie rodzice w wieku emerytalnym.
Bilans zasobów pracy ma charakter przybliżony, gdyż szacowana jest zarówno liczba aktywnych zawodowo, jak i sumaryczna liczba miejsc pracy w gminie. Wynikowy charakter ma też wielkość salda dojazdów do pracy. Jest on różnicą nieznanej liczby dojazdów do pracy i wyjazdów poza gminę.
Liczba aktywnych zawodowo w gminie wynosi ok. 8600 osób – szacunek własny.
Liczba miejsc pracy na terenie gminy wynosi ok. 7000 – szacunek własny, w tym:

- w podmiotach powyżej 9 osób: 2300 (dane GUS),
- w podmiotach poniżej 9 osób 3400 - szacunek własny,
- w rolnictwie indywidualnym 1300 - szacunek własny.

Liczba bezrobotnych w gminie wynosi ok. 300 osób (dane Urzędu Pracy).

Saldo dojazdów do pracy ok. minus 1300 - szacunek własny.
Saldo dojazdów do pracy jest ujemne tzn. występuje przewaga wyjazdów do pracy poza gminę nad przyjazdami. W wielkości tej ujęte są również osoby aktywne zawodowo przebywające (i na ogół pracujące) za granicą, którą sądząc po Tabeli nr 22 należy szacować na ok. 300-500 osób. Wyjazdy do pracy poza Gminę są koniecznością wynikającą z braku wystarczającej liczby miejsc pracy na jej terenie.
Liczba miejsc pracy w Gminie pokrywa ok. 81% potrzeb lokalnego rynku pracy - dla 8,6 tys. aktywnych zawodowo mamy bowiem do dyspozycji około 7 tys. miejsc pracy, a i te częściowo zajmowane są przez dojeżdżających spoza gminy, między innymi przez osoby o wyższych kwalifikacjach, których brakuje mieszkańcom gminy, jak również przez osoby mieszkające w miejscach jeszcze bardziej odległych od lepszych rynków pracy.

Przyjmując szacunkowo, że tylko 300 miejsc pracy jest zajęta przez osoby dojeżdżające spoza Gminy otrzymujemy wielkość 1600 jako liczbę osób wyjeżdżających do pracy poza Gminę. Oznacza to, że ok. 18,6 % aktywnych zawodowo musi pracować poza Gminą.
Rozłąka (przypadku wyjazdów za granicę), jak i codzienne dojazdy do pracy rzutują na jakość życia mieszkańców. Należy jednocześnie dodać, że duża część podmiotów (np. w budownictwie) świadczy swoje usługi poza Gminą, często na trójmiejskim rynku pracy. Osoby te w naszym bilansie nie są ujęte w pozycji wyjazdów do pracy, gdyż zarejestrowane są jako podmioty w gminie Sierakowice.
Powyższy bilans miejsc pracy ma charakter szacunkowy, gdyż wielu rolników szuka dodatkowego źródła dochodów.

5) Źródła utrzymania ludności

Kluczowym pytaniem, które stawia się przed każdą jednostką terytorialną jest pytanie o funkcję gminy.
Pytanie to jest formułowane na różne sposoby: z czego głównie żyją mieszkańcy gminy lub jakie są główne źródła utrzymania ludności gminy.
Oficjalne informacje na temat źródeł utrzymania ludności pochodzą z NSP 2002, gdyż następny NSP nie obejmował już tej problematyki. W 2002 głównym źródłem utrzymania 2/3 gospodarstw domowych

(2753) w gminie była praca. Udział ten w gminie Sierakowice był dużo wyższy od wielu innych gmin wiejskich, w których już tylko połowa gospodarstw utrzymuje się z pracy.
Praca we własnym gospodarstwie rolnym stanowiła źródło utrzymania 726 gospodarstw. Tylko 1/3 wszystkich gospodarstw utrzymywała się z innych źródeł dochodu, w tym ze źródeł niezarobkowych: emerytury, renty, zasiłki dla bezrobotnych.
Struktura źródeł utrzymania w Gminie była efektem młodszej struktury wieku ludności, ale też chyba mniejszej skłonności np. w porównaniu z NDG do sięgania po zasiłek dla bezrobotnych i większej możliwości pracy za granicę.

Tabela nr 22. Źródła dochodów gospodarstw rolnych wg Powszechnego Spisu Rolnego 2010 r.

Wyszczególnienie	*Sierakowice*		*Nowy Dwór*	
Ogółem	**1163**	**100,00%**	**626**	**100,00%**
Z dochodem z działalności rolniczej	1120	96,3%	598	95,5%
Z dochodem z renty i emerytury	317	27,3%	111	18,7%
Z dochodem z pozarolniczej działalności gospodarczej	240	20,6%	74	11,8%
Z dochodem z pracy najemnej	345	29,7%	210	33,5%
Z dochodem z innych niezarobkowych źródeł poza emeryturą i rentą	255	21,9%	9	1,4%
Bez dochodów z działalności rolniczej	43	3,7%	27	4,3%
Bez dochodów z rent i emerytur	846	72,7%	514	82,1%
Bez dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej	923	79,4%	552	88,2%
Bez dochodów z pracy najemnej	818	70,3%	416	66,5%
Bez dochodów z innych niezarobkowych źródeł poza emeryturą i rentą	908	78,1%	617	98,6

Źródło: Powszechny Spis Rolny 2010 rok

Łącząc informacje dotyczące rynku pracy z informacjami o źródłach utrzymania stwierdzamy że w NSP 2002 - 17,3 % (726) gospodarstw (nie ludności) deklarowało utrzymywanie się z pracy we własnym gospodarstwie rolnym.
Odmienną informację dostarcza Spis Rolny 2010 w Tabeli nr 22, według której w 2010 było 1163 gospodarstwa, z których aż ok. 900 deklarowało brak innych dochodów z pozarolniczej działalności. Przyjmując że w gminie jest ok. 4 900 gospodarstw domowych, możemy podtrzymać ocenę, że rolnictwo nie jest najczęstszym źródłem utrzymania w gminie, gdyż z obydwu spisów wynika, ze jest źródłem utrzymania nie więcej niż 20% gospodarstw. Rolnictwo pozostaje jednak najważniejsze jeżeli za kryterium weźmiemy użytkowanie gruntów.
Z emerytur rent i zasiłków utrzymywało się w 2002 aż 31 % gospodarstw. Od momentu NSP 2002 wzrosła liczba osób w wieku emerytalnym, spadła zapewne liczba pobierających zasiłek dla bezrobotnych, zatem można przewidywać, że z niezarobkowych źródeł utrzymania żyje ok. 30 %

gospodarstw i jest to odsetek relatywnie niski, ze względu na młodą strukturę ludności. Wiele gospodarstw emerytury i renty łączy z dochodami z rolnictwa (Tabela nr 22).
Większość gospodarstw domowych gminy Sierakowice utrzymuje się z pracy poza rolnictwem, a pracujący poza rolnictwem stanowią ponad 2/3 aktywnych zawodowo mieszkańców gminy. Należy zatem stwierdzić, że działalność pozarolnicza jest podstawowym źródłem utrzymania ludności Gminy. W działalności pozarolniczej istotną rolę odgrywa praca poza terenem Gminy, co nasuwa wniosek, że funkcja „sypialniana" lub inaczej zwana „dojazdową" jest znaczącą funkcją Gminy.
Trudniej ocenić, na ile dochody z obsługi ruchu turystycznego i rekreacyjnego są istotne dla budżetów dochodów domowych w Gminie, są one bowiem ukryte pod pojęciem dochodów z pracy. Podmiotów świadczących usługi turystyczne na terenie Gminy było w 2013 roku - 39, a wielkość ruchu turystycznego w innych dokumentach strategicznych Gminy ocenia się na 6 tys. w lecie, a poniżej jednego tysiąca w zimie. Nie są to liczby dające podstawę do orzekania, że funkcja turystyczno-rekreacyjna jest obecnie główną funkcja gminy.
Możemy zatem powtórzyć za innymi dokumentami, że gmina Sierakowice ma charakter rzemieślniczo- usługowo- rolniczy, a turystyka ma charakter dodatkowy. Natomiast niedobór miejsc pracy powoduje wzrost funkcji wyjazdowej.

III.3.4. Usługi dla ludności

1) Oświata i wychowanie

Wychowanie przedszkolne

Wychowanie przedszkolne w gminy realizowane jest w 10 oddziałach przedszkolnych znajdujących się:

- w szkołach podstawowych lub zespołach szkół,
- w Samorządowym Przedszkolu w Sierakowicach,
- w Punkcie Przedszkolnym przy szkole w Mojuszu.

Są to placówki publiczne finansowane przez gminę.
Ponadto na terenie gminy działają 4 przedszkola niepubliczne oraz Zespół Szkolno – Przedszkolny „Mała Szkoła".
Łącznie z wychowania przedszkolnego w gminie korzysta 738 dzieci w 34 oddziałach.

Tabela nr 23. Wykaz placówek przedszkolnych poza placówkami w szkołach w gminie Sierakowice

Przedszkole	*Liczba dzieci*	*Liczba oddziałów*	*Liczba etatów nauczycielskich*
Samorządowe Przedszkole w Sierakowicach ul. Kubusia Puchatka 5	172	5	9,54
Przedszkole „Chatka Puchatka" w Gowidlinie ul. Kartuska 16	39	2	3,0
Przedszkole„Bajeczny Ogród„w Sierakowicach ul. Mirachowska 27	13	1	1,0

Przedszkole „Nibylandia" w Sierakowicach ul. Kościerska 19	18	2	1,26
Przedszkole w Szopie	24	1	1,15
Punkt Przedszkolny przy S.P. w Mojuszu	14	1	2,0

Źródło: Urząd Gminy dane na rok szkolny 2015/2016.

Na koniec 2014 r. w gminie było (wg GUS) 1325 dzieci w wieku 3-6 lat. Poziom uczestnictwa w opiece przedszkolnej dzieci wynosi około 55%. Jest to udział porównywalny do udziałów w wielu innych gminach wiejskich województwa pomorskiego.

Szkolnictwo podstawowe i gimnazjalne

W roku szkolnym 2015/2016 w 7 szkołach podstawowych i 3 zespołach szkół podporządkowanych samorządowi gminnemu uczyło się łącznie 2 438 dzieci zorganizowanych w 128 oddziałów szkół podstawowych i gimnazjalnych. Ponadto w 11 oddziałach niepublicznych uczyło się 174 dzieci. Średnio na jeden oddział przypadało 19 uczniów.

Tabela nr 24. Szkolnictwo podstawowe i gimnazjalne

Szkoła	*Liczba uczniów - oddziały przedszkolne - szkoła podst. - gimnazjum*	*Liczba oddziałów 1. oddziały przedszkolne 2. szkoła podst. 3.gimnazjum*	*Liczba etatów nauczycielskich*	*Szkoła posiada:*
Placówki publiczne				
Zespół Szkół w Gowidlinie ul. Prymasa Wyszyńskiego 5	83 207 107	3 9 6	35,9	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Jelonku Jelonko 5	12 61	1 5	10,1	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Zespół Szkół w Kamienicy Królewskiej ul. Szkolna 19	23 120 84	1 7 4	22	Boisko sala gimnastyczna biblioteka pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Lisich Jamach	23 128	1 7	12	Boisko Biblioteka

				Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Łyśniewie Łyśniewo Sierakowickie 17	16 57	1 6	8,5	Boisko Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Mojuszu Mojusz 23	14 76	1 6	9,37	Boisko biblioteka pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Puzdrowie Puzdrowo 23	25 83	1 6	12,15	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Sierakowicach ul. Kubusia Puchatka 7	185 858	8 32	56	Boisko sala gimnastyczna biblioteka pracownia komputerowa
Zespół Szkół w Tuchlinie Tuchlino 16B	37 122 60	2 6 3	19,73	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Załakowie Załakowo 6	24 106	2 6	13,5	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Gimnazjum w Sierakowicach ul Spacerowa 14	548	23	46,7	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Placówki niepubliczne				
Zespół Szkolno - Przedszkolny „Mała Szkoła" w Szopie Szopa 8	24 62	1 6	10,5	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Gimnazjum w Szopie Szopa 8	87	4	6,66	

Źródło: Urząd Gminy dane na rok szkolny 2015/2016, przeliczenia własne

Szkoły dysponowały łącznie 199 pomieszczeniami do nauki, co oznacza że na jedno pomieszczenie przypadało 15 uczniów.

Szkolnictwo specjalne

Na terenie gminy Sierakowice działają 2 placówki zajmujące się opieką i nauczaniem dzieci wymagających specjalnej troski; są to:

- Ośrodek Rehabilitacyjno Wychowawczy w Szklanej finansowany przez Starostwo i Fundację Pomocy Dzieciom Niepełnosprawnym „Uśmiech Dziecka". Jest to ośrodek dzienny, w którym z rehabilitacji i nauki korzysta 40 dzieci starszych, a około 100 dzieci w wieku do lat 5 korzysta wyłącznie z rehabilitacji,
- Ośrodek Rehabilitacyjno – Edukacyjno - Wychowawczy Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym w Sierakowicach. Korzysta z niego 26 dzieci z upośledzeniem umiarkowanym, znacznym i głębokim. Dzieci mają tu bardzo dobrą opiekę specjalistów, bowiem na czworo dzieci przypada dwóch opiekunów.

Szkolnictwo ponadgimazjalne

Na terenie gminy funkcjonuje Zespół Szkól Ponadgimnazjalnych w Sierakowicach ul. Dworcowa 3, w tym:

- Zasadnicza Szkoła Zawodowa o 6 oddziałach, w których uczy się 162 uczniów,
- Technikum o specjalnościach: żywienie i usługi gastronomiczne, ekonomia, agrobiznes,
- Liceum Ogólnokształcące kształcące w dwóch profilach: europejsko – informatycznym, fotograficzno – dziennikarskim.

W dyspozycji szkół są: boisko, sala gimnastyczna, biblioteka, pracownia komputerowa. Na terenie gminy funkcjonuje też Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych. Do szkół ponadgimnazjalnych przyjeżdża młodzież z okolicznych gmin, a nawet spoza powiatu (z gminy Czarna Dąbrówka).

2) Ochrona zdrowia

Zakłady Opieki Zdrowotnej

Opiekę zdrowotną w gminie zapewnia Kaszubskie Centrum Medyczne w Sierakowicach przy ul. Lęborskiej 34. Jest to ośrodek nowoczesny, bardzo dobrze wyposażony i oferujący szeroki zakres usług. Usługi medyczne świadczy obecnie 31 lekarzy specjalistów w zakresie zarówno podstawowej jak i specjalistycznej opieki zdrowotnej. Istnieje tu również nocno – świąteczna opieka medyczna. Pacjenci mogą skorzystać z następujących poradni ogólnej,dziecięcej, ginekologiczno - położniczej, kardiologicznej, neurologicznej, okulistycznej, otolaryngologicznej, stomatologicznej, chirurgii ogólnej, chirurgii urazowo-ortopedycznej oraz gabinetu zabiegowego i szczepień, usług diagnostycznych: EKG, RTG, USG i punktu pobrań laboratoryjnych.

Nocna i świąteczna opieka zdrowotna świadczona jest na terenie Centrum przez NZOZ Centrum Medyczne "KASZUBY" sp. z o. o.

Na terenie Kaszubskiego Centrum Medycznego w Sierakowicach ma również swoją siedzibę:
Zakład Rehabilitacji Leczniczej NZOZ Beavita i Poradnia kardiologiczna NZOZ COR-GYN.

Usługi stomatologiczne świadczą dodatkowo 4 prywatne gabinety.
Na terenie gminy w Sierakowicach funkcjonują 4 apteki. Na koniec 2013 na aptekę przypadało:

- w województwie pomorskim 3366 mieszkańców
- powiecie kartuskim 4100 mieszkańców
- **w gminie Sierakowice** **4702 mieszkańców**
- w gminie Nowy Dwór Gdański 2583 mieszkańców.

Nasycenie aptekami jest wprawdzie gorsze od porównywanych zbiorowości, ale należy pamiętać, że Sierakowice w przeciwieństwie do Nowego Dworu nie są miastem.

Ośrodek pomocy społecznej

Na terenie gminy Sierakowice działa Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej. Znajdujący się w Sierakowicach ul Lęborskiej 34. Zajmuje się on głównie rozdziałem zasiłków stałych i okresowych oraz zasiłków celowych, realizując trzy ustawy w ramach zabezpieczenia społecznego: ustawy o pomocy społecznej, ustawy o świadczeniach rodzinnych, ustawy o pomocy uprawnionym do alimentów.
Rzeczywistą liczbę rodzin i osób objętych pomocą społeczną w 2013 r. na terenie gminy przedstawia Tabela nr 25.

Tabela 25.Rzeczywista liczba rodzin i osób objętych pomocą w 2013 roku

Wyszczególnienie	Liczba osób którym przyznano świadczenie	Liczba rodzin	Liczba osób w rodzinach
Świadczenia przyznane w ramach zadań zleconych i własnych	1211	670	2482
Świadczenia przyznane w ramach zadań zleconych	0	0	0
Świadczenia przyznane w ramach zadań własnych	1211	670	2482
Pomoc udzielona w postaci pracy socjalnej – ogółem	-	461	1917
w tym wyłącznie w postaci pracy socjalnej	-	43	154
Źródło:Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej na koniec 2013 r.			
	1526	646	2284
Źródło: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej na koniec 2015 r			

Tabela nr 26. Powody przyznania pomocy w 2013 roku

Powód trudnej sytuacji życiowej	Liczba rodzin	Liczba osób w rodzinach
Ubóstwo	461	1817
Sieroctwo	0	0

Bezdomność	6	6
Potrzeba ochrony macierzyństwa	207	1243
Bezrobocie	201	765
Niepełnosprawność	290	884
Długotrwała lub ciężka choroba	326	965
Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzeniu gospodarstwa domowego	212	921
Przemoc w rodzinie	17	74
Alkoholizm	56	18
Trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	7	17
Zdarzenia losowe	4	13

Źródło: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej na koniec 2013 r.

3) Życie kulturalne gminy

a) Gminny Ośrodek Kultury (GOK)

Zasadnicza część działalności kulturalnej w gminie koncentruje się wokół Gminnego Ośrodka Kultury mieszczącego się w Sierakowicach przy ul. Kartuska 27. Podstawowym celem ośrodka jest włączenie społeczności gminy do aktywnego uczestnictwa w kulturze oraz jej współtworzenie przez organizację wydarzeń kulturalnych, edukację kulturalną, promocję kultury lokalnej.

Do zadań GOK należy w szczególności:

- wypracowanie programu działalności kulturalno – wychowawcze,
- inspirowanie i opieka nad działalnością zespołów folklorystycznych, muzycznych, tanecznych, teatralnych,
- współdziałanie z organizacjami sportowo-turystycznymi w krzewieniu kultury fizycznej,
- prowadzenie pracy środowiskowej, organizowanie imprez oświatowych, artystycznych,
- rozrywkowych dla mieszkańców,
- utrwalanie tradycji regionalnych oraz popularyzacja osiągnięć kulturalnych regionu Ziemi Kaszubskiej, Pomorza i innych regionów,
- organizowanie różnorodnych form pracy z dziećmi i młodzieżą,
- organizowanie obchodów z okazji ważnych dla historii Polski i regionu dat w formie przeglądów, konkursów, wystaw, festiwali i innych imprez kulturalno-oświatowych,
- prowadzenie rejestru działalności placówek upowszechniania kultury koordynacja rozwoju turystyk i wiejskiej i promocja gminy.

Strukturę wewnętrzną GOK- u tworzą: Punkt Informacji Turystycznej, Stała Ekspozycja Muzealna, Sekcje gry na instrumentach, Zespoły taneczne: Kaszubski Zespół Pieśni i Tańca Sierakowice oraz Formacja Tańca Nowoczesnego Black Dance, Młodzieżowa Orkiestra Dęta Gminy Sierakowice, Sekcja Sztuki Ludowej.

b) Biblioteka Publiczna Gminy Sierakowice

Biblioteka Publiczna Gminy Sierakowice przy ul. Dworcowej 1 posiada filię w Gowidlinie oraz dwa punkty biblioteczne w szkołach podstawowych, we wsiach Łyśniewo Sierakowickie i Załakowo. Biblioteka popularyzuje literaturę i organizuje różnego rodzaju imprezy dla czytelników, głównie dla dzieci. Są to spotkania autorskie, konkursy, wystawy zajęcia, warsztaty itp.
Biblioteka dysponuje 9 komputerami w tym 5 dla czytelników, wszystkie z dostępem do internetu.
Na koniec 2013 roku w Bibliotece było: 28000 książek, 2100 czytelników, ok. 36200 wypożyczeń na zewnątrz w przeciągu roku, tj nie całe 2 wypożyczenia na mieszkańca licząc łącznie z dziećmi w wieku przedszkolnym.

c) Czynne obiekty sakralne

Na terenie gminy wierni wyznania rzymsko-katolickiego mają do dyspozycji następujące obiekty sakralne:

- w Sierakowicach: kościół p.w**.** św. Marcina, kościół p.w. Jana Chrzciciela.Parafia ta ma jeszcze kościół filialny w Mojuszu,
- w Gowidlinie p.w. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny,
- w Tuchlinie p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej,
- w Kamienicy Królewskiej p.w. Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Ponadto parafia Kamienicy Królewskiej posiada kościół filialny w miejscowości Łyśniewo Sierakowickie.
Na jedną parafię przypada średnio około 3,7 tys. mieszkańców gminy.

d) Cmentarze

Zmarli chowani są na pięciu cmentarzach przy kościołach parafialnych: w Sierakowicach, w Gowidlinie,w Kamienicy Królewskiej, w Tuchlinie oraz przy kościele filialnym w Łyśniewie.
Gmina nie posiada cmentarza komunalnego, Gmina nie zgłasza też zapotrzebowania odnośnie powiększenia już funkcjonujących cmentarzy.

4) Baza noclegowa

Gmina Sierakowie posiada dość bogatą bazę noclegowa, głównie w kwaterach agroturystycznych i pokojach gościnnych.
Według stanu na sierpień 2014 r. zarejestrowanych było 259 pokoi z liczbą miejsc noclegowych: całorocznych – 594 a sezonowych – 724.
Rozmieszczenie obiektów przedstawia Tabela nr 27.

Tabela nr 27. Obiekty turystyczne w gminie Sierakowice – ośrodki wypoczynkowe, zajazdy, gościńce

L.p.	*Miejscowość*	*Liczba pokoi*	*Miejsca całoroczne*	*Miejsca sezonowe*
1	Gowidlino	39	20	100
2	Kamienica Królewska	2	-	4
3	Sierakowice	18	42	42

Tabela nr 27. Obiekty turystyczne w gminie Sierakowice – ośrodki wypoczynkowe, zajazdy, gościńce				
L.p.	*Miejscowość*	*Liczba pokoi*	*Miejsca całoroczne*	*Miejsca sezonowe*
4	Skrzeszewo	4	-	8
5	Tuchlino	8	34	34
6	Załakowo	4	12	12
	Razem	75	108	200

Źródło: dane Urzędu Gminy na koniec sierpnia 2014 r.

Tabela nr 28. Kwatery agroturystyczne i pokoje gościnne w gminie Sierakowice				
L.p.	*Miejscowość*	*Liczba pokoi*	*Miejsca całoroczne*	*Miejsca sezonowe*
1	Bukowo (obręb Paczewo)	4	14	12
2	Gowidlino	59	123	161
3	Kamienica Królewska	25	79	161
4	Kamienicki Młyn	12	34	34
5	Łyśniewo Sierakowickie	3	8	8
6	Mojuszewska Huta	2	10	10
7	Nowalczysko	2	5	5
8	Sierakowice	9	26	26
9.	Tuchlino	15	43	43
7	Załakowo i Skrzeszewo	53	146	146
	Razem	184	486	

Źródło: dane Urzędu Gminy na koniec sierpnia 2014 r.

5) Obiekty sportowe i rekreacyjne

Na terenie Gminy znajdują się miejscowości o silnie rozwiniętej funkcji turystyczno – rekreacyjnej; są to: Gowidlino, Lemany, Załakowo i Kamienica Królewska. Jednocześnie całą Gminę należy uznać za dobrze wyposażoną w obiekty sportowo – rekreacyjne. Mieszkańcy mają do dyspozycji:

- w Sierakowicach: kompleks boisk trawiastych, pełnowymiarowe boisko, boisko niepełnowymiarowe z nawierzchnią sztuczną, „Biały Orlik" – funkcjonujący latem i zimą a w nim: boisko zielone ze sztuczną nawierzchnią, boisko wielofunkcyjne, kort tenisowy, 3 przyszkolne hale sportowe,
- w Gowidlinie: wielofunkcyjny pełnowymiarowy stadion, „Orlik"i boisko zielone, salę przyszkolną w Zespole Szkół,
- w Kamienicy Królewskiej: „Orlik" , pełnowymiarowy stadion z zapleczem, salę przy Zespole Szkół, Przystań Jachtową UKS „Wiking",
- w Puzdrowie: boisko przyszkolne, salę gimnastyczną,
- w Tuchlinie: boisko przyszkolne, salę gimnastyczną (w planach budowa nowej).

Dzieci mogą korzystać czterech placów zabaw znajdujących się w Sierakowicach, Gowidlinie oraz Szklanej.

Kąpieliska znajdują się: w Gowidlinie przy ośrodku wypoczynkowym „Słoneczna Zatoka", w Kamienicy Królewskiej nad jez. Junno i nad jez. Kamienickim, w Załakowie nad jez. Świętym - ośrodek „Na Gwizdówce".
Ponadto szkoły podstawowe dla których organem prowadzącym jest Gmina Sierakowice posiadają również place zabaw.

III.3.5.Zasoby mieszkaniowe

1) Wielkość zasobów mieszkalnictwa rodzinnego

Według GUS w końcu 2014 r. na terenie gminy Sierakowice było:

- 4210 mieszkań,
- 19 700 izb o powierzchni użytkowej – 415,5 tys. m^2.

Oznacza to, że na mieszkańca przypadało 22,1 m^2, a na izbę 0,9 osoby, przy czym do izb zalicza się kuchnię, o ile ma okno i powierzchnię powyżej 4 m^2.

2) Ocena warunków zamieszkiwania

Wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych w Gminie wskazują na gorsze ich zaspokojenie niż na innych obszarach województwa pomorskiego (Tabela nr 29). Wskaźniki różnią się też (na niekorzyść) od średniej dla terenów wiejskich województwa. Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę w gminie jest prawie o 3 m^2 niższa od przeciętnej w gminach wiejskich województwa i w województwie ogółem. Jedną z przyczyn jest zapewne wyższa dzietność rodzin, za którymi „nie nadąża" proces powiększania powierzchni mieszkaniowej.

Tabela nr 29. Gmina Sierakowice - wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na tle województwa pomorskiego

Wyszczególnienie	*Liczba mieszkań na 1000 ludności*	*Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania*	*Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę*	*Przeciętna liczba osób*	
				na mieszkanie	*na izbę*
Województwo pomorskie[1)]	358	71,6	25,6	2,8	0,7
Gminy wiejskie woj. pomorskiego[1)]	268	93,0	24,9	3,7	0,8
Powiat kartuski[1)]	262	104,5	27,4	3,8	0,8
Gmina Sierakowice[1)]	**224**	**98,7**	**22,1**	**4,5**	**0,9**
Gmina Sierakowice[2)]	**223**	**99**	**21,16**	**4,46**	**-**

1) Dane GUS na 31.12.2012 r.
2) Dane ze strony http/gdansk.sta.gov.pl statystyczne vademecum samorządowca na 31.12.2014 r

O gorszych warunkach zamieszkiwania w gminie Sierakowice świadczy też zły wskaźnik samodzielności zamieszkiwania: 130 gospodarstw domowych przypada na 100 mieszkań, co można interpretować, że w co trzecim mieszkaniu zamieszkują dwa gospodarstwa domowe.
Zestawienie liczby mieszkań (122) oficjalnie oddanych do użytku na terenie gminy w latach 2008-2012 z liczbą zawartych w tym okresie małżeństw (687) nasuwa wniosek, że zdecydowana większość młodych małżeństw nie usamodzielnia się mieszkaniowo w okresie zawarcia związku, a jeżeli usamodzielnia - to poza terenem gminy, czego jednak nie potwierdzają dane o ruchu migracyjnym.

Reasumując: warunki zamieszkiwania i proces budowlany nie wskazują na dobre, czy też rychłe zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych na przeciętnym polskim poziomie, który to jest znacznie niższy od europejskiego. Porównania z innymi gminami kaszubskimi nasuwa wniosek, że albo ludność jest uboższa lub też zwleka z decyzją osiedleńczą. Najbardziej prawdopodobne jest, że obie przyczyny powodują zwłokę w realizacji samodzielnego domu lub mieszkania.

Kiepskie warunki mieszkaniowe rzutują na możliwości ruchu turystycznego. Dla gmin o wysokich walorach rekreacyjno – turystycznych charakterystyczne są relatywnie lepsze niż w innych gminach warunki mieszkaniowe; część zasobów sezonowo udostępniana jest bowiem odwiedzającym w gminie. W przypadku „ciasnoty" wykazywanej przez Gminę trudno mówić o bogatej ofercie u miejscowej ludności.

Tabela nr 30. Wskaźniki charakteryzujące warunki zamieszkania w gminie Sierakowice

Wyszczególnienie	2003 rok	2007 rok	2014 rok
Liczba mieszkań na 1000 mieszkańców	234	225	224
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania w m^2	92,5	93,1	98,7
Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę	21,6	20,9	22,1
Przeciętna liczba osób na mieszkanie	4,3	4,4	4,5
Przeciętna liczba osób na izbę	0,9	1,0	0,9

Źródło: dane GUS na koniec 2014 r. i przeliczenia własne.

W ostatnich latach 10-ciu latach (Tabela nr 30) nie widać na terenie gminy znaczącej poprawy warunków zamieszkania - wzrosła tylko średnia wielkość mieszkań. Wzrasta natomiast przeciętna liczba osób na mieszkanie. Co gorsze, maleje liczba mieszkań na 1000 mieszkańców. Wskaźniki takie są spotykane w gminach rolniczych pozbawionych funkcji turystyczno - wypoczynkowej.
W przypadku gminy Sierakowice posiadającej duże aspiracje i predyspozycje do funkcji rekreacyjno – turystycznej, wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych poniżej średniej należy interpretować jako słabą sytuację materialną ludności.
Z oglądu Gminy wiadomo, iż występują tu duże domy podwyższające średnią gminną, zatem oznacza to, że jednocześnie jest bardzo wiele rodzin mieszkających w domostwach przegęszczonych o niskim wskaźniku m^2 na osobę. Świadczy to o znacznej dywersyfikacji ludności gminy pod względem dochodów ludności.

3) Poziom wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej

Na ocenę warunków zamieszkiwania wpływa poziom wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej.

Tabela nr 31. Mieszkania wyposażone w instalacje - w % ogółu mieszkań (stan w dniu 31.12. 2014 r. wg GUS.)

Wyszczególnienie	*Wodociąg*	*Kanalizacja - łazienka*	*Centralne ogrzewanie*
Gmina Sierakowice	**99,2**	**91,4**	**84,3**
Nowy Dwór Gdański	99,1	96,2	84,7
Powiat kartuski	98,8	92,6	85,6
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	97,6	90,2	77,9

Źródło: dane GUS stan w dniu 31.12. 2014 r. i przeliczenia własne

III.4.Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego uzbrojenia terenów

III.4.1.Zaopatrzenie w wodę

1) Wodociągi

W gminie Sierakowice ok. 94 % mieszkańców zaopatrywana jest w wodę ze zbiorowych systemów wodociągowych zasilanych z 13 ujęć wody. Jedynie kilka niewielkich osad oraz pojedyncze siedliska rolne położone w znacznej odległości od istniejących wodociągów, korzystają ze studni indywidualnych.

Długość sieci wodociągowej w gminie Sierakowice na koniec 2015 r. wynosiła 289,3 km, w tym sieci magistralnej 17,7 km, sieci rozdzielczej 271,6 km.

Tabela nr 32. Zestawienie ujęć wody w gminie Sierakowice[23]

L.p.	*Lokalizacja ujęcia*	*Zasięg obsługi*
1	Sierakowice ul. Lęborska	Sierakowice, Paczewo, Bukowo, Migi, Poręby, Karczewko
2	Sierakowice - Janowo	
3	Puzdrowo	Puzdrowo, Puzdrowski Młyn, Łyśniewo Sierakowickie, Łyśniewo Wybudowane
4	Tuchlino	Tuchlino, Karłowo, Rębienica Wodociąg połączony z wodociągiem w Puzdrowie
5	Gowidlino	Gowidlino, Gowidlinko i Kawelki.

23 *Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice*

Tabela nr 32. Zestawienie ujęć wody w gminie Sierakowice		
L.p.	*Lokalizacja ujęcia*	*Zasięg obsługi*
6	Kamienica Królewska	Kamienica Królewska, Kamienicki Młyn, Pałubice, Załakowo, Skrzeszewo
7	Bącka Huta	Bącka Huta, Szopa, Łączki oraz Bącz w gminie Kartuzy
8	Mojusz	Mojusz
9	Szklana	Mojuszewska Huta, Szklana Patoki, Mrozy, Dąbrowa Puzdrowska, Stara Maszyna, Wygoda, Srocze Góry, Kamienicka Huta, Jagodowo Wodociąg połączony z wodociągiem w Sierakowicach
10	Lisie Jamy	Lisie Jamy, Długi Kierz
11	Jelonko	Jelonko, Sierakowska Huta, Welk Wodociąg połączony z wodociągiem w Szklanej
12.	Kujaty	Kujaty, Zrębisko
13.	Stara Huta	Stara Huta, Lemany, Smolniki oraz część zachodnia Gowidlina Wodociąg połączony z wodociągiem w Gowidlinie

Miejscowość Borowy Las – zaopatrywana jest w wodę z ujęcia i sieci w gminie Sulęczyno.

Miejscowość Leszczynki – zaopatrywana jest w wodę z ujęcia i sieci w gminie Stężyca.

2) Ujęcia wody[24]

Woda czerpana jest z ujęć podziemnych, ujmujących wody czwartorzędowego poziomu wodonośnego. Woda surowa ze wszystkich ujęć wody oraz woda pitna dostarczana do odbiorców spełniają wymagania określone w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 20 kwietnia 2010 r. dotyczące wskaźników fizyko-chemicznych, organoleptycznych i bakteriologicznych.

a) Ujęcie Sierakowice ul. Lęborska.

Ujęcie składa się z trzech studni głębinowych i stacji uzdatniania wody. Zlokalizowane jest na działkach nr 171/9, 171/15, 171/17 w Sierakowicach.

- studnia Nr 1 – o głębokości 97,0 m, rok budowy 1970, wydajność eksploatacyjna Q = 100 m^3/h,
- studnia Nr 3 – o głębokości 115,0 m, rok budowy 1980, wydajność eksploatacyjna Q = 40,0 m^3/h,
- studnia Nr 4A – o głębokości 130,0 m, rok budowy 1990, posiada wydajność eksploatacyjną Q = 25,0 m^3/h.

Zasoby eksploatacyjne ujęcia w wysokości Q = 120,0 m^3/h przy depresji s = 4,4 m – 28,0 m zostały zatwierdzone przez Urząd Wojewódzki w Gdańsku decyzją nr OŚ – IV – 8535/8428/80 z dnia 14. 08. 1980 r.

24 *Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice*

Stacja uzdatniania wody zlokalizowana jest na działce nr 171/15 obok studni Nr 4A. Wyposażona jest w trzy hydrofory V = 3,5 m^3 każdy, pięć odżelaziaczy, dwie sprężarki, chlorator.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z tego ujęcia w ilości: $Q_{d\ max}$ = 1370,0 m3/d; $Q_{d\ śr}$ = 1080,0 m^3/d; $Q_{h\ max}$ = 100,0 m^3/h zostało wydane przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr 6223 – 34/2004 z dnia 24. 09. 2004 – ważne do 30. 09. 2014 r.
Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

b) Ujęcie Sierakowice – Janowo

Składa się z trzech studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działkach 139/3 i 141/1:

- studnia Nr 1 – o głębokości 44,0 m, wykonana w 1993 r., wydajność eksploatacyjna Q = 45,0 m^3/h przy depresji s = 6,0 m,
- studnia Nr 2 – o głębokości 110,0 m, wykonana w 1993 r., wydajność eksploatacyjna Q = 62,0 m^3/h przy depresji s = 6,0,
- studnia Nr 3 – o głębokości 66,0 m, wykonana w 2005 r., wydajność eksploatacyjna Q = 63,5 m^3/h przy depresji s = 14,0 m.

Stacja wodociągowa znajduje się w budynku wolno stojącym, na działce nr 139/3. Woda ze studni tłoczona jest do SUW. Ujęcie i stacja uzdatniania pracują w systemie jednostopniowego filtrowania wody i dwustopniowego filtrowania wody. Wewnątrz budynku znajdują się dwa równoległe układy uzdatniające składające się z mieszacza wodno – powietrznego i trzech filtrów zamkniętych o średnicy 1800 mm. Sprężone powietrze dostarczane jest przez sprężarkę i zbiornik sprężonego powietrza do aeratorów w czasie pracy pompy głębinowej.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości Q = 163,5m^3/h, przy depresji s = 11,1 m – 14,0 m (z pierwszego poziomu wodonośnego Q = 101,0 m^3/h, z drugiego poziomu wodonośnego w wysokości Q = 62,5 m^3/h decyzją Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku Nr ŚR/S-IV-7441-1/19/05 z dnia 18.10.2005 r.,
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód podziemnych na ujęciu Sierakowice – Janowo w ilości $Q_{d\ max}$ = 1745 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 1200 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 160 m^3/h zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R./B.6223-68/09 z dnia 03. 11. 2014 r. Ważne 10 lat.
Wybudowano dwa zbiorniki wodociągowe po 750 m^3 każdy.

c) Ujęcie wody w Puzdrowie

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 389/15 w Puzdrowie.
Studnie posiadają głębokość: studnia Nr 1 – 37,6 m, studnia Nr 2 – 40,0 m.
Stacja uzdatniania wody znajduje się w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w jeden zbiornik hydroforowy V = 3,6 m^3 i cztery odżelaziacze ø 500 mm.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: Studnia Nr 1 – Q = 25,0 m^3/h przy depresji s = 5,35 m, Studnia Nr 2 – Q = 32,0 m przy depresji s = 2,0 m decyzją Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku Nr 0-IV-8535/10745/92.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód czwartorzędowych na ujęciu w Puzdrowie w ilości $Q_{d\ max}$ = 355,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 200,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 32,0 m^3/h zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R6341.13.2011.IB z dnia 18.05.2011r. Ważne 10 lat.
Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

d) Ujęcie wody w Tuchlinie

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działkach nr 170/12 i 170/24 w Tuchlinie.
Studnie posiadają głębokość: studnia Nr 1 – 57,6 m, studnia Nr 2 – 55,0 m.
Stacja uzdatniania wody zlokalizowana jest na działce nr 170/12, w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w jeden hydrofor o pojemności V = 3,5 m^3 i dwa odżelaziacze ø 1000 mm. Studnie pracują na przemian.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w ilości Q = 22,7 m^3/h przy depresji s = 13,0 m decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr OŚ – IV – 8535/8796/82 z dnia 13. 07. 1982 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód podziemnych z utworów czwartorzędowych w ilości:
$Q_{dśr}$ = 180,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 22,0 m^3/h zostało wydane przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R 6341.74. 2011.IB z dnia 06. 12. 2011 r. Ważne 10 lat.

e) Ujęcie wody w Gowidlinie

Składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanej na działce nr 642/4 w Gowidlinie.
Studnie posiadają głębokość: studnia Nr 1 – 36,0 m, studnia Nr 2 – 135,5 m. Studnia Nr 1 jest studnią awaryjną.
Stacja uzdatniania wody znajduje się w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w następujące urządzenia: jeden hydrofor V = 1500 l i trzy odżelaziacze ø 900 mm. Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości Q = 41,0 m^3/h przy depresji s = 23,1 m decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, Nr O – IV – 7535/11635/98 z dnia 30. 12. 1998 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód czwartorzędowych na ujęciu w Puzdrowie w ilości $Q_{d\ max}$ = 521,7 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 210,48 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 41,0 m^3/h zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R. 6223-49/06/ib z dnia 30. 11. 2006 r., ważne 10 lat.
Stacja wodociągowa zmodernizowana w 2015 r.

f) Ujęcie wody w Kamienicy Królewskiej

Składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 199/1 w Kamienicy Królewskiej.
Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 85,0 m, studnia Nr 2 – 86,5 m. Studnia Nr 1 jest studnią awaryjną.
Stacja uzdatniania wody jest wyposażona w następujące urządzenia: zbiornik ciśnieniowy o pojemności V = 6,0 m^3 i zbiornik hydroforowy o pojemności V = 1,5 m^3 oraz cztery odżelaziacze ø 1000 mm.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości Q = 45,0 m^3/h przy depresji s = 1,9 m, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr O – IV – 8535/9330/85 z dnia 15. 04. 1985 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości
$Q_{d\ max}$ = 572,6 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 298,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 45,0 m^3/h zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R. 6223-53/06/ib z dnia 20. 11. 2006 r.
Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

g) Ujęcie wody w Bąckiej Hucie

Ujęcie składa się z jednej studni głębinowej o głębokości 121,0 m i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 26/5. Stacja wodociągowa, którą stanowi budynek wolno stojący, jest wyposażona w trzy odżelaziacze ø 1200 mm.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: Q = 52,0 m^3/h przy depresji s = 2,9 m decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr G.P.IV - 423/6696/75 z dnia 03. 07. 1975 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{dśr}$ =145,0 zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją R. 6341,121,2013/IB z dnia 06.02.2014 r. ważne 10 lat.

h) Ujęcie wody w Mojuszu

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 72/3.
Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 127,2 m, studnia Nr 2 – 139,0 m.
Stacja wodociągowa mieści się w budynku wolno stojącym, jest wyposażona w następujące urządzenia: zbiornik ciśnieniowy o poj. V = 6,0 i zbiornik hydroforowy o poj. V = 1,5 i dwa odżelaziacze ø 600 mm.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: Q = 14,0 przy depresji s = 23,7 m przez PWRN w Gdańsku decyzją nr GW – V - E/2689/67 z dnia 05. 07. 1967 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości
$Q_{d\ max}$ = 100,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 298,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 12,0 m^3/h zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.28.2011.KMW z dnia 27. 07. 2011 r.

i) Ujęcie wody Szklana

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 81/2 w miejscowości Szklana.
Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 142,0 m,studnia Nr 2 – 172,5 m.
Stacja wodociągowa mieści się w budynku wolno stojącym.
Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: Q = 38,0 m^3/h, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku znak: GT – IV – 423/0078/75 z dnia 07. 11. 1975 r.
Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości
$Q_{d\ max}$ = 580,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 252,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 32,0 m^3/h zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.28.2011.KMW z dnia 17. 06. 2011 r.
Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

j) Ujęcie wody Lisie Jamy

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działkach 105/1 i 101/2 w miejscowości Długi Kierz.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 99,0 m, Nr 2 – 110,0 m.

Stacja uzdatniania wody mieści się w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w następujące urządzenia: jeden hydrofor o pojemności V = 4,0 m^3 i trzy filtry zamknięte ø 800 mm każdy.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w ilości: Q = 31,0 m^3/h przy s = 3,45 m, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr GP – IV – 423/6466/74 z dnia 12. 12. 1974 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{d\ max}$ = 175,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 125,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 14,60 m^3/h zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.88.2011.KMW z dnia 16. 12. 2011 r.

Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

k) Ujęcie wody Jelonko

Ujęcie składa się z jednej studni głębinowej o głębokości 137,0 m, stacji uzdatniania wody oraz zbiornika wyrównawczego wody uzdatnionej składającego się z dwóch komór o pojemności 50 m^3 każda. Wszystkie elementy ujęcia zlokalizowane są na działkach nr 499/2 i 509/2 obręb Sierakowska Huta.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 99,0 m, studnia Nr 2 – 110,0 m.

W stacji uzdatniania wody zainstalowany jest jeden odżelaziacz i jeden odmanganiacz.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w ilości: Q = 22,0 m^3/h decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku GP – IV – 423/6048/74 z dnia 21. 03 1974 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{d\ max}$ = 108,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 48,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 12,03^3/h zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.29. 2011.KMW z dnia 11. 07. 2011 r.

l) Ujęcie wody Kujaty

Składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 511/1 w miejscowości Kujaty.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 113,0 m, studnia Nr 2 – 110,0 m.

Stacja wodociągowa mieści się w budynku wolno stojącym, jest wyposażona w następujące urządzenia technologiczne: jeden odżelaziacz ø 1400 mm i jeden hydrofor o pojemności V = 1,5 m^3 oraz sprężarki.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości Q = 18,1 m^3/h przy depresji s = 11,3 m, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr OS – IV – 8535/8216/78 z dnia 03. 04. 1979 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{dśr}$ = 150,0 m^3/h, $Q_{h\ max}$ = 16,3 m^3/h zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.84.2011/IB z dnia 23. 12. 2011 r.

ł) Ujęcie wody Stara Huta

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 87/3 w miejscowości Stara Huta.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 78,0 m, studnia Nr 2 – 78,0 m.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: Q = 37,85 m^3/h przy depresji s = 2,26 m, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr G – 423/5257/72 z dnia 22. 09. 1972 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych oraz eksploatację urządzeń związanych z poborem wody z ujęcia Stara Huta zostało wydane dla ilości $Q_{d\ max}$ = 280,0 m^3/h, $Q_{dśr}$ = 256,0 m^3/h, Q_{hmax} = 27,0 m^3/h decyzją Starostwo Powiatowe w Kartuzach, Nr R. 6223-48/2004 z dnia 15. 11. 2004 r.

m) Strefy ochrony ujęć wody

Wszystkie omawiane wyżej ujęcia wody mają ustanowione strefy ochrony bezpośredniej, wokół ujęć nie ma konieczności ustanawiania strefy ochrony pośredniej.

n) Stan techniczny istniejących ujęć wody

Wszystkie stacje uzdatniania wody są utrzymane w dobrym stanie technicznym. Stale wykonywane są niezbędne remonty bieżące i modernizacje.

Informacje ogólne dotyczące urządzeń wodociągowych podano w Tabeli nr 33.

Tabela nr 33. Informacje dotyczące urządzeń wodociągowych w gminie Sierakowice

Parametr	*Stan na koniec 2013 roku*	*Stan na koniec 2015 roku*
Woda pobrana ze wszystkich ujęć gminnych	850 000 m^3/rok = 2328,8 m^3/śr.dobowe	740 000 m^3/rok = 2027,4 m^3/śr.dobowe
Woda pobrana na własne cele technologiczne	85 000 m^3/rok = 232,8 m^3/d ok. 10 % prod. wody	
Straty wody	70 000 m^3/rok = 191,7 m3/d ok. 8,2 %	
Zużycie wody w tym: - na cele domowe - na cele produkcyjne - na cele inne	707 000 m^3/rok = 1937,0 m^3/śr.dobowe 1704,1 m^3/d 205,5 m^3/d 27,4 m^3/d	650 000 m^3/rok = 1780,8 m^3/śr.dobowe 1493 m^3/d 205,5 m^3/d 27,4 m^3/d
Średnie zużycie wody przypadające na jednego mieszkańca	105,2 l/M/d	
Ogólna długość sieci wodociągowej, w tym: - sieci magistralnej	244,5 km 17,7 km	289,3 km 17,7 km

- sieci rozdzielczej	226,8 km	271,6 km

III.4.2. Odprowadzenie ścieków sanitarnych

1) Sieci kanalizacji sanitarnej[25]

Obecnie w gminie Sierakowice skanalizowane są wszystkie miejscowości o największej liczbie mieszkańców, wszystkie miejscowości położone w pobliżu budowanych systemów kanalizacji sanitarnej a także zabudowa rekreacyjna nad jeziorem Gowidlińskim i częściowo w Kamienicy Królewskiej. Wszystkie ścieki odprowadzane są do gminnej oczyszczalni ścieków w Sierakowicach, której modernizacja i rozbudowa zostały zakończone w 2012 roku.
Na koniec 2015 r. długość czynnej sieci kanalizacyjnej w gminie Sierakowice wynosiła ok. 170,4 km.
Ścieki do oczyszczalni odprowadzone są w następujący sposób:

a) ścieki z miejscowości Sierakowice odprowadzone są grawitacyjnie kolektorem sanitarnym ø 300,
b) ścieki z terenu gminy doprowadzone są czterema odrębnymi układami grawitacyjno – pompowymi:
   Układ I: Gowidlino, Lemany, Tuchlino, Puzdrowo i część obrębu Sierakowice – ścieki odprowadzane są kolektorem tłocznym do kanalizacji sanitarnej w Sierakowicach;
   Układ II: Kamienica Królewska, Załakowo – Wybudowanie i zabudowa rekreacyjna nad jeziorem Załakowskim, Pałubice, Załakowo, Pałubice Wybudowanie, Łyśniewo, Migi, Karczewo i Poręby - ścieki odcinkiem grawitacyjnym odprowadzane są bezpośrednio na oczyszczalnię ścieków w Sierakowicach;
   Układ III: Bukowo, Paczewo, zabudowa między Paczewem i Sierakowicami - ścieki kolektorem tłocznym odprowadzane są do istniejącej kanalizacji sanitarnej w ul. Mirachowskiej w Sierakowicach;
   Układ IV: Bącka Huta, Szopa, Mojusz, Mojuszowska Huta, Karwacja, Wygoda, Sosnowa Góra oraz Szklana, Lisie Jamy, Potoki, Mrozy, Stara Maszyna, Tuchlinek, Jelonko, Sierakowska Huta, Rębienica - ścieki kolektorem tłocznym odprowadzane są do kanalizacji sanitarnej w ul. Kartuskiej w Sierakowicach.

Na koniec 2015 roku liczba ludności, która odprowadzała ścieki do kanalizacji sanitarnej zakończonej oczyszczalnią ścieków wynosiła 9 940 osób, co stanowiło 51,9 % ogólnej liczby mieszkańców gminy.

2) Oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach[26]

Oczyszczalnia zlokalizowana jest na terenie działek 62/1 i 62/2 w Sierakowicach. Jest to oczyszczalnia mechaniczno – biologiczna, pracująca w zintegrowanym systemie mieszania azotu, fosforu i węgla organicznego w komorach osadu czynnego.
W 2013 r. zakończona została rozbudowa i modernizacja oczyszczalni. W ramach przebudowy oczyszczalni, w części mechanicznej dobudowano stanowiska krato – piaskownika wraz

25 *Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice*
26 *Dane dotyczące oczyszczalni ścieków - według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice*

z napowietrzaniem i wydzieloną strefą łapania tłuszczu. Punkt zlewny został wyposażony w przepływomierz ilości ścieków dowozowych oraz pomiar pH. Po części mechanicznej ścieki są kierowane w części do starego bloku biologicznego a w pozostałej części do nowo wybudowanego reaktora biologicznego składającego się z dwóch ciągów zblokowanych konstrukcyjnie w zespół obiektów technologicznych. W zakresie gospodarki osadowej, w ramach rozbudowy, dobudowana została nowa komora stabilizacji osadu. Stacja mechanicznego odwadniania i higienizacji osadu nie wymagała rozbudowy z uwagi na jej wystarczającą docelową przepustowość wynoszącą 8,0 m^3/h.

Ścieki po oczyszczeniu odprowadzane są do cieku Czarna Woda, będącego dopływem rzeki Bukowiny zlewnia Łupawy.

Oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach posiada rzeczywiste obciążenie hydrauliczne Q = 1525 m^3/d – 19062 RLM (Równoważnej Liczby Mieszkańców).

Przepustowość oczyszczalni wg pozwolenia wodnoprawnego wydanego przez Starostwo w Kartuzach nr R. 6341.33.2011/TB z dnia 31. 10. 2012 wnosi Q = 4032 m ^{3}/d.

Ilość ścieków oczyszczanych na koniec 2016 r. wynosiła 2257 m^3/d, stopień obciążenia oczyszczalni wynosi 55,9 %.

Ilość ścieków dowożonych do oczyszczalni na koniec 2015 r. wynosiła 18,63 m^3/d, na koniec 2016 r. wynosiła 42,19 m3/d.

Długość sieci kanalizacyjnej na koniec 2015 r. wynosiła: sieci sanitarne - 170,4 km, sieci deszczowe - 13,5 km.

Uchwałą nr 55/V/15 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie likwidacji dotychczasowej aglomeracji Sierakowice i wyznaczenia aglomeracji Sierakowice wyznaczony został obszar Aglomeracji Sierakowice o równoważnej liczbie mieszkaniowców (RLM) 31 055, z dwiema oczyszczalniami ścieków w miejscowościach Sierakowice i Sulęczyno.

Aglomeracja Sierakowice obejmuje następujące miejscowości w gminie Sierakowice: Bącka Huta, Bukowo, Gowidlino, Jelonko, Kamienica Królewska, Karwacja (obręb Mojusz), Lemany, Lisie Jamy, Łyśniewo Sierakowickie, Migi, Mojusz, Mojuszewska Huta, Mrozy, Paczewo, Pałubice, Patoki, Poręby, Puzdrowo, Rębienica (obręb Tuchlino), Sierakowice, Sierakowska Huta, Sosnowa Góra (obręb Sierakowice), Stara Maszyna (obręb Mrozy), Szklana, Szopa, Tuchlinek (obręb Tuchlino), Tuchlino, Wygoda Sierakowska (obręb Sierakowice) i Załakowo.

III.4.3. Odprowadzenie wód opadowych[27]

System kanalizacji deszczowej posiada jedynie miejscowość Sierakowice. W niektórych miejscowościach gminy: Gowidlinie, Puzdrowie, Kamienicy Królewskiej istnieją pojedyncze odcinki kanalizacji deszczowej, odprowadzające wody deszczowe z kilku wpustów ulicznych. W Gowidlinie kanalizacja deszczowa istnieje w nowo wybudowanej ulicy Kardynała Wyszyńskiego (długość ok. 600 mb, ø 300).

W miejscowości Sierakowice wody opadowe odprowadzane są kolektorem ø 500 (na końcówce ø 1000) do istniejącego rowu w cieku Czarna Woda. Do tego kolektora włączone są też liczne kolektory Ø 300 w obrębie centralnej części wsi. Osobny układ kanalizacji deszczowej istnieje w obrębie zabudowy przy ul. Mirachowskiej - na wschód od torów kolejowych. Tam wody opadowe kilkoma fragmentami

27 *Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice*

kanalizacji deszczowej ø 300, poprzez separator, odprowadzane są do istniejącego rowu, również w zlewni cieku Czarna Woda.

III.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony

III.5.1.Ład przestrzenny – definicje, ogólne uwarunkowania

W art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zawarto następującą definicję ładu przestrzennego:

> *cyt: „Ład przestrzenny – sposób ukształtowania przestrzeni, który tworzy harmonijną całość."*

Ład przestrzenny stanowi główny cel zagospodarowania przestrzennego na poziomie planowania krajowego, regionalnego, lokalnego.

Zgodnie z „Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do 2030 r.":

> *cyt: „Ład przestrzenny oznacza uporządkowanie i harmonię pomiędzy różnymi elementami składowymi przestrzeni i funkcjami struktury przestrzennej, stanowiąc kryterium oceny jakości zmian zagospodarowania w odniesieniu do sprawności procesów społeczno - gospodarczych i jakości życia."*

Czynniki wpływające na ład przestrzenny to:

- rozmieszczenie przestrzenne funkcji w optymalnych miejscach nie powodujących konfliktów środowiskowych, krajobrazowych, społecznych,
- harmonijny kształt zabudowy - zachowanie proporcji wysokości zabudowy, ograniczenie dominant,
- harmonijna struktura użytkowania i władania, kształtu i układu działek,
- poszanowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, krajobrazu i zasobów kulturowych.

III.5.2. Stan obecny

Stan obecny gminy odnoszący się do zagrożeń ładu przestrzennego charakteryzują następujące cechy:

a) dynamiczna rozbudowa miejscowości położonych w otoczeniu Sierakowic, co powoduje zacieranie się historycznych układów przestrzennych, przy małym udziale zieleni, stanowi agresywne formy w wiejskim krajobrazie

b) pojawiające się nowe formy zabudowy, które nie nawiązują do tradycyjnych kulturowo form zabudowy; stanowią one elementy obce i konfliktowe w krajobrazie i przestrzeniach zurbanizowanych;

c) zabudowa rekreacyjna o niskim standardzie położona wzdłuż brzegów jezior (między innymi w Kamienicy Królewskiej i w Gowidlinie), która obniża walory krajobrazowe i przyrodnicze, stanowi zagrożenie środowiskowe i jest elementem dysharmonijnym w przyrodniczej przestrzeni;

d) reklamy wielkogabarytowe wolnostojące i na budynkach, które przytłaczają przestrzeń publiczną w obszarach zurbanizowanych a poza nimi są kolizyjne z krajobrazem i walorami przyrodniczymi;

e) przestrzeń strefy gospodarczej (usługowej, składowej, przemysłowej) przy ulicy Piwnej w Sierakowicach z uwagi na przypadkowe formy architektoniczne, chaos urbanistyczny, brak zieleni; funkcje nie stwarzają tu kolizji przestrzennych ale ważne jest ukształtowanie estetyczne i ograniczenie ekspozycji tej zabudowy w krajobrazie wsi;
f) tereny położone wzdłuż drogi prowadzącej z Kamienicy Królewskiej do skrzyżowania z drogą główną Sierakowice - Lębork o funkcjach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej oraz ośrodków produkcji gospodarki polowej i zwierzęcej (fermy drobiu, mieszalnia pasz i ubojnia); wskazane jest ograniczanie ekspozycji tych budynków z głównej drogi (np. przez otoczenie wysoką zielenią);
g) zabudowania zakładu produkcji betonu w Mojuszu; zakład nie jest widoczny z głównej drogi (wojewódzkiej nr 211) nie ingerują więc mocno w krajobraz widoczny z tej drogi.

III.5.3. Problemy i zagrożenia

Zagrożenia ładu przestrzennego wynikające z rozwoju społeczno – gospodarczego to:

a) działania lokalizacyjne i chaos przestrzenny, które prowadzą do degradacji zasobów, przyrodniczego i krajobrazu, tworzą problemy społeczne i środowiskowe,
b) postępujące rozproszenie zabudowy – aspekt dostrzeżony też przez mieszkańców w analizie SWOT na etapie sporządzania Strategii rozwoju gminy na lata 2014 – 2024,
c) lokalizacja nowej zabudowy w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy; ponieważ Gmina nie ma prawa odmówić ustalenia warunków zabudowy jeśli wniosek inwestora jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa, w tym z formami zabudowy oraz z funkcjami w sąsiedztwie - w tym również w dalszym sąsiedztwie, funkcje i formy zabudowy silnie ingerują w krajobraz i dotychczasowy sposób zabudowy,
d) rozwój budownictwa letniskowego w sąsiedztwie jezior, w otwartym krajobrazie eksponowanym też z przeciwległego brzegu powoduje obniżenie walorów krajobrazowych i stanowi element dysharmonijny.

W celu utrzymania i kreowania ładu przestrzennego w gminie należy dążyć do wzmocnienia narzędzi ochrony krajobrazu poprzez sporządzanie dla obszarów najbardziej wartościowych krajobrazowo planów miejscowych z ustaleniem zakazy zabudowy.

III.6. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

III.6.1. Charakterystyka zasobów środowiska przyrodniczego

1) Położenie

Gmina Sierakowice położona jest na terenie województwa pomorskiego w północno - zachodniej części powiatu kartuskiego, od północy sąsiaduje z gminami powiatu lęborskiego i wejherowskiego, od

wschodu z gminami Kartuzy i Chmielno, od południa z gminami Sulęczyno i Stężyca, a od zachodu z gminami powiatu bytowskiego.

Gmina położona jest w obszarze o unikatowych walorach naturalnych i kulturowych – tzw. Szwajcarii Kaszubskiej w centralnej, najwyżej położonej części Pojezierza Kaszubskiego.

W ujęciu fizyczno-geograficznym gmina Sierakowice jest położona w:

- megaregionie: Pozaalpejska Europa Środkowa,
- prowincji: Niż Środkowoeuropejski,
- podprowincja: Pojezierza Południowobałtyckie,
- makroregion: Pojezierza Południowopomorskie,
- mezoregion: Pojezierze Kaszubskie.

2) Klimat

Ze względu na położenie na Pojezierzu Kaszubskim i znaczne wyniesienie terenu ponad poziom morza klimat gminy Sierakowice charakteryzuje się:

- niską średnimi niskimi temperaturami latem (17^0C) i zimą (do $-2,5^0$C),
- stosunkowo dużą liczbą dni mroźnych i bardzo mroźnych,
- wysokimi średnio rocznymi sumami opadów: 600 mm – 700 mm,
- dużą wilgotnością względną powietrza – w okresie X-II ponad 80 %,
- dużą liczbą dni pochmurnych i dni z mgłą,
- dominacją wiatrów zachodnich.

3) Ukształtowanie terenu

Obszar gminy Sierakowice pod względem geomorfologicznym charakteryzuje się dużym urozmaiceniem, typowym dla obszarów pojezierzy młodoglacjalnych. Wyróżnić tu należy cztery zasadnicze formy ukształtowania terenu:

- wysoczyzny moreny dennej;
- wyniesienia moreny czołowej;
- rynny polodowcowe;
- równiny sandrowe.

Układ wyróżnionych form ukształtowania terenu w granicach gminy Sierakowice odzwierciedla dawne procesy geomorfologiczne związane z rzeźbotwórczą, głównie akumulacyjną rolą lądolodu, z którego formami fazy południowo - bałtyckiej mamy do czynienia.

III.6.2. Zasoby wodne – wody powierzchniowe

Charakter obiegu wody na terenie gminy Sierakowice jest typowy dla obszarów młodoglacjalnych.

Obszar gminy położony jest w obrębie czterech dorzeczy: Łupawy, Słupi, Łeby i Raduni.

1) Obszar Dorzecza Słupi

Rzeka Słupia[28] zalicza się do rzek małych o charakterystyce typowej dla rzek Przymorza (zdecydowana przewaga zasilania podziemnego, znaczna zasobność w wodę, niewielka amplituda wahań stanów wód). Długość rzeki wynosi 138,6 km (wg. „Podziały hydrograficznego Polski" 1983 r.) a powierzchnia jej zlewni 1310 km^2. Źródła Słupi znajdują się na Pojezierzu Kaszubskim w pobliżu Sierakowskiej Huty, na wysokości 178 m n.p.m. Środkowy bieg rzeki leży na obszarze Wysoczyzny Polanowskiej, zaś jej bieg dolny na Wysoczyźnie Damnickiej, Równinie Słupskiej oraz Wybrzeżu Słowińskim. Rzeka jest ciekiem I rzędu, uchodzi do Bałtyku w Ustce.

Rzeki dorzecza Słupi cechują się silną meandryzacją. W górnym biegu Słupi i innych większych rzek obszaru przeważają doliny rynnowe, w dolnym biegu Słupi - współczesne doliny erozyjne.

W górnym biegu rzeka przepływa przez szereg jezior: Tuchlińskie, Pręgożyno, Skrzynka, Trzebocińskie, Gowidlińskie, Węgorzyno i Żukowskie. Sieć rzeczna dorzecza Słupi ma charakter asymetryczny. Wyraźnie przeważają dopływy lewobrzeżne, odwadniające większe powierzchnie zlewni.

Słupia charakteryzuje się bardzo dużym potencjałem faunistycznym zwłaszcza w zakresie ichtiofauny.

2) Obszar Dorzecza Łupawy

Na terenie gminy Sierakowice dopływami Łupawy są rzeki: Bukowina z dopływem Czarna Woda i Dolina Jadwigi.

Rzeki Bukowina z Czarną Wodą oraz Dolina Jadwigi są to rzeki o charakterze potoków górskich o bardzo dużym potencjale faunistycznym, zwłaszcza w zakresie ichtiofauny.

3) Obszar Dorzecza Łeby

Obszar Dorzecza rzeki Łeby stanowi niewielki obszar we wschodniej części gminy Sierakowice.

4) Obszar Dorzecza Raduni

Dopływem Raduni na terenie gminy Sierakowice jest ciek Borucinka.

Obszar dorzecza obejmuje niewielki obszar w południowo-wschodniej części gminy.

5) Rzeki w gminie Sierakowice

Na obszarze gminy Sierakowice występują następujące cieki i kanały: rzeka Bukowina, Struga Potęgowska, Struga Mirachowska, Struga Kamienicka, rzeka Łupawka, Struga Mieleńska, które stanowią śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną, istotną dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służące polepszaniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwianiu jej uprawy w stosunku do których prawa właścicielskie wykonuje Marszałek Województwa Pomorskiego na podstawie art. 11 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne.

Rzeki wymienione są w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17.12.2002 r. w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących własność publiczną to:

28 *http://dolinaslupi.pl/przyroda-2/wody/rzeki/*

- Struga Puzdrowska – rzeka istotna dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, nie wymieniona w Rozporządzeniu jak wyżej,
- Kanał Skrzeszewo – urządzenie melioracji wodnych podstawowych, stanowiący własność Skarbu Państwa, którego utrzymanie należy do Marszałka Województwa Pomorskiego.

Tabela nr 34. Rzeki w gminie Sierakowice		
Nazwa rzeki	*Położenie - obręb*	*Śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną*
Słupia	Załakowo, Pałubice, Łyśniewo, Puzdrowo	TAK
Struga Mieleńska	Pałubice	TAK
Struga Potęgowska	Kamienica Królewska, Kamienicki Młyn	TAK
Struga Mirachowska	Szopa, Bącka Huta	TAK
Struga Kamienicka	Kamienica Królewska	TAK
Łupawka	Smolniki, Borowy Las	TAK
Struga Puzdrowska	Łyśniewo, Puzdrowo	NIE
Bukowina	Załakowo	TAK
Czarna Woda		NIE
Łeba		NIE
Borucinka		NIE
Kanał Skrzeszewo	Załakowo	NIE

5) Inne wody płynące w gminie Sierakowice

Do innych wód płynących zalicza się wody w jeziorach, innych naturalnych zbiornikach wodnych o ciągłym lub okresowym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych.

Dominują jeziora małe powierzchniowo tzw. „oczka". Często pomimo ich małych rozmiarów i głębokości pełnią istotną funkcję retencyjną.

Do największych jezior w gminie Siarakowice należą: jezioro Gowidlińskie (pow. 392 ha, w tym 212 ha na terenie gminy), jezioro Kamienieckie (pow. 138 ha) i jezioro Potęgowskie (częściowo w gminie Sierakowice).

Tabela nr 35. Jeziora w gminie Sierakowice			
Nazwa jeziora	*Obręb*	*Powierzchnia (ha)*	*Wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną*
Gowidlińskie	Gowidlino i Borowy Las	392 ha w gminie Sierakowice 212 ha	TAK
Białe	Kamienicki Młyn	37,56	TAK
Junno	Kamienica Królewska i Kamienicki Młyn	34,67	TAK
Tuchlińskie	Tuchlino	31,69	NIE
Długie	Łyśniewo	27,85	NIE

Tabela nr 35. Jeziora w gminie Sierakowice			
Nazwa jeziora	*Obręb*	*Powierzchnia (ha)*	*Wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną*
Trzono	Łyśniewo	27,26	TAK
Święte (jezioro lobeliowe)	Skrzeszewo	23,44	TAK
Miemino	Łyśniewo	21,98	NIE
Bukowskie	Bukowo	14,41	NIE
Odnoga	Kamienicki Młyn	12,61	TAK
Trzemeszno Duże	Stara Huta	10,95	TAK
Trzemeszno Małe	Borowy Las	Brak danych	TAK
Mielenko	Pałubice	7,14	NIE
Potęgowskie	Kamienicki Młyn	Brak danych	TAK
Kamienickie	Pałubice, Kamienica Królewska	Brak danych	TAK
Świniewo	Sierakowice, Puzdrowo	10,00	NIE
Czarne	Łyśniewo	8,82	NIE
Ostrowickie	Borowy Las	6,71	NIE
Kawle	Kawelki	5,60	NIE
Okonko	Pałubice	5,58	NIE
Malinko	Borowy Las	5,13	NIE
Welk	Jelonko, Welk	3,43	NIE
Kominek	Sierakowice	3,30	NIE
Kamionkowskie	Kamionka Gowidlińska	3,29	TAK
Zródło:http://www.sierakowice.pl/?link=51&id_tekst=19&no_back=1&id_kat=6&id_menu=23&lg=pl			

III.6.3. Obowiązujące formy ochrony przyrody

Na terenie gminy Sierakowice występują następujące formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j.Dz. U. Z 2016 r. poz.2134 ze zm.):

1) rezerwaty przyrody: Kurze Grzędy, Jezioro Turzycowe, Żurawie Chrusty;
2) park krajobrazowy: Kaszubski Park Krajobrazowy wraz z otuliną;
3) obszary Natura 2000: PLH 220014 Kurze Grzędy, PLH 220097 Jeziora Kistowskie, PLB 220008 Lasy Mirachowskie;
4) obszar chronionego krajobrazu: Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu;
5) zespoły przyrodniczo krajobrazowe: "Rynna Potęgowska", "Rynna Kamieniecka", "Rynna Mirachowska", "Dolina Łeby w KPK";
6) użytek ekologiczny nr 286;
7) parki zabytkowe: w Tuchlinie i Sierakowicach;
8) pomniki przyrody – głazy i drzewa.

Znaczna część powierzchni gminy podlega ochronie jako Kaszubski Park Krajobrazowy.

1) Rezerwaty przyrody

a) „Żurawie Chrusty"

Rezerwat utworzony Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 26 listopada 1990 r. w celu ochrony jeziora dystroficznego wraz z naturalnym zbiorowiskiem torfowiskowym. Jest to rezerwat o powierzchni 21,82 ha.

Rezerwat obejmuje fragment lasu ze śródleśnym jeziorkiem w południowej części kompleksu Lasów Mirachowskich. Jezioro jest dystroficznego typu (woda brunatno zabarwiona o kwaśnym odczynie), a otaczająca jego brzegi roślinność torfowiskowa tworzy naturalne strefy: od zbiorowiska z turzycą bagienną na skraju otwartej wody, poprzez pło mszarne, mszar czerwony i dolinkowy, do początkowych postaci boru bagiennego. Ze względu na skąpożywny charakter siedlisk, flora rezerwatu liczy zaledwie około 30 gatunków roślin naczyniowych i ponad 20 gatunków mszaków i porostów. Stwierdzono tu 4 gatunki roślin podlegających ochronie ścisłej: bagno zwyczajne, rosiczka okrągłolistna, widłak goździsty i widłak jałowcowaty oraz 2 gatunki chronione częściowo: grążel żółty i kruszyna pospolita. Rośnie tu również bażyna czarna, modrzewnica zwyczajna i turzyca bagienna.

b) „Kurze Grzędy"

Początkowo utworzony jako rezerwat ornitologiczny w 1916 r., w celu ochrony stanowiska głuszca i jego miejsc lęgowych. Ponownie rezerwat został utworzony w 1957 r., a jego powiększenie nastąpiło w 1989 r. Rezerwat torfowiskowo - faunistyczny na terenie Lasów Mirachowskich o powierzchni 170,70 ha, z czego w gminie Sierakowice 4,48 ha. Obejmuje swoim zasięgiem dystroficzne jeziora, sąsiadujące z Jeziorem Wielkim torfowisko wysokie i okoliczne lasy. Utworzony został w celu ochrony miejsc lęgowych żurawia i tokowisk głuszca. Głuszca w chwili obecnej się nie spotyka. Występują tu cenne gatunki ptaków wodno - błotnych oraz szponiastych.

W rezerwacie występują również cenne i rzadkie gatunki flory torfowiskowej. W granicach rezerwatu występuje największe na Pojezierzu Kaszubskim torfowisko wysokie. Występują bezdrzewne zbiorowiska mszaru czerwonego i brunatnego. Na terenie rezerwatu oznaczono około 60 gatunków roślin naczyniowych i około 80 gatunków roślin niższych, w tym 8 gatunków roślin chronionych (bagno zwyczajne, brodaczka kępkowa, grążel żółty, kruszyna pospolita, paprotka zwyczajna, rosiczka okrągłolistna, widłak jałowcowaty, widłak gajowy) oraz kilka gatunków rzadkich, ginących roślin: turzyca bagienna, wełnianeczka darniowa oraz gatunki mchów brunatnych, torfowców oraz porostów.

Od połowy lat 90 prowadzone są prace mające na calu przywrócenie prawidłowych stosunków wodno - siedliskowych, które zostały zaburzone wskutek wcześniejszego odwodnienia terenu. Prace polegające na budowie drewnianych zastawek na rowach zostały włączone do europejskiego projektu LIFE - Nature „Ochrona wysokich torfowisk bałtyckich na Pomorzu".

c) „Jezioro turzycowe"

Rezerwat florystyczny położony w północnej części Parku, w bliskim sąsiedztwie rezerwatu Kurze Grzędy. Został on utworzony w 1959 r. w celu ochrony niewielkiego Jeziora Turzycowego wraz z otaczającym mszarem o łącznej powierzchni 0,37 ha. W 1989 r. został powiększony do 11,39 ha o położone na południe od jeziora torfowisko wysokie.

Celem objęcia ochroną tego obszaru jest przywrócenie istniejącego tu w przeszłości stanowiska turzycy skąpokwiatowej oraz zachowanie rzadkich zbiorowisk i gatunków roślin torfowiskowych. Stwierdzono

tutaj występowanie około 30 gatunków roślin naczyniowych, spośród których 3 gatunki podlegają ochronie ścisłej: bagno zwyczajne, rosiczka okrągłolistna i widłak jałowcowaty oraz 2 gatunki są chronione częściowo: grążel żółty i kruszyna pospolita.
Rośnie tu także bażyna czarna, borówka bagienna, modrzewnica zwyczajna, przygiełka biała i turzyca bagienna oraz zagrożony wyginięciem torfowiec brunatny.
Droga dostępu do rezerwatu jest bardzo krótka i prowadzi na brzeg torfowiska okalającego jeziorko.

2) Park krajobrazowy

a) Kaszubski Park Krajobrazowy (KPK)

Kaszubski Park Krajobrazowy utworzony został w 1983 roku Uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku nr XIX/82/83 z dnia 15 czerwca 1983 roku. Jest położony w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego i obejmuje zespół Jezior Raduńsko - Ostrzyckich, Wzgórza Szymbarskie oraz kompleks Lasów Mirachowskich z zespołem Jezior Potęgowskich.
Kaszubski Park Krajobrazowy sąsiaduje z pięcioma obszarami chronionego krajobrazu: od północy z Obszarem Chronionego Krajobrazu Dolina Łeby, od zachodu z Gowidlińskim Obszarem Chronionego Krajobrazu, od wschodu z Kartuskim Obszarem Chronionego Krajobrazu oraz Obszarem Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni, od południowego-zachodu z Przywidzkim Obszarem Chronionego Krajobrazu.
Ogólna powierzchnia Parku wynosi 33 202 ha z czego w granicach gminy Sierakowice znajduje się 5 134 ha - co stanowi ponad 15 % (28%) ogólnej powierzchni parku. Około połowa powierzchni Parku zajęta jest przez użytki rolne, 34% powierzchni zajmują lasy i około 10 % jeziora. Środowisko przyrodnicze KPK reprezentuje zestaw cech typowych dla obszarów młodoglacjalnych, do których należą (za „Materiałami do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego. T. II", 2000):

- genetyczne i morfometryczne urozmaicenie rzeźby terenu,
- występowanie złożonych układów form dolinnych, zwłaszcza rynien polodowcowych,
- mozaikowe zróżnicowanie pokrywy litologiczno - glebowej,
- duży udział terenów nie włączonych do systemu odwadniania powierzchniowego czyli terenów
- bezodpływowych,
- duży wpływ jezior na kształtowanie się obiegu wody w zlewniach,
- różnorodność zbiorowisk roślinnych.

Szata roślinna Kaszubskiego Parku Krajobrazowego charakteryzuje się dużym bogactwem zbiorowisk fauny i flory. Wśród lasów przeważają lasy mieszane i liściaste. W wyższych położeniach występują buczyny, w niższych partiach zboczy grądy, a w dnach dolin łęgi jesionowo - wiązowe i jesionowo - olszowe. W wielu miejscach na siedliskach lasów liściastych, w wyniku nieprawidłowo prowadzonej gospodarki leśnej, występują bory sosnowe, ze znacznym udziałem obcego tu świerka. Dużym zróżnicowaniem charakteryzują się zachowane w wielu miejscach zbiorowiska łąkowe, torfowiskowe i wodne. Obszar KPK jest intensywnie użytkowany gospodarczo, zwłaszcza w zakresie rolnictwa, rekreacji, osadnictwa i leśnictwa. Efektem tego jest znaczny stopień antropizacji, a miejscami dewastacji środowiska przyrodniczego. Największym problemem minionych lat był żywiołowy rozwój zainwestowania rekreacyjnego, zwłaszcza w postaci indywidualnych domków letniskowych. W wielu miejscach spowodowało to utratę walorów przyrodniczych i krajobrazowych Parku.

Dla ochrony środowiska KPK przed negatywnymi wpływami z zewnątrz ustanowiono wokół niego otulinę, której powierzchnia wynosi aktualnie 32 494 ha. Otulina ta zajmuje centralną część gminy Sierakowice, na zachód od obszaru parku.

Dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego obowiązuje uchwała nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r.

3) Obszary chronionego krajobrazu

a) Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu

Obszar wyznaczony Rozporządzeniem Nr 5/94 Wojewody Gdańskiego z 1994 r. na powierzchni 14 736 ha. Obszar ten charakteryzuje się młodoglacjalnym krajobrazem ciągów wzgórz morenowych i rozległych równin sandrowych. Urozmaicenie wprowadzają rozległe, głębokie rynny jeziorne jeziora Mausz i Jeziora Gowidlińskiego. Występują tu odcinki przełomowe rzeki Słupi.
Obszar GOCHK obejmuje tereny rolniczo-leśne położone na zachód od kompleksu lasów mirachowskich aż do granicy województwa w okolicach jeziora Mausz. Charakterystycznymi elementami szaty roślinnej są rozległe lasy bukowe i bukowo - dębowe położone na obszarach wysoczyznowych w części północnej. W części południowej występują bory mieszane i bory świeże związane z siedliskami sandrowymi. W zagłębieniach terenu licznie występują drobne oczka wodne, torfowisk lub obszary podmokłe.

Dla Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obowiązuje uchwała nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r.

b) Obszar Chronionego Krajobrazu „Fragment Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na Południe od Lęborka"

Wzdłuż północnej granicy gminy położony jest OCHK Fragment Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na Południe od Lęborka ustanowiony w 1981 r. przez Wojewodę Słupskiego (Dz. Urz. Woj. Słupskiego z 1981r. Nr 9, poz. 23). Położony jest na terenie gmin: Lębork, Nowa Wieś Lęborska, Potęgowo, Cewice.

4) Obszary Natura 2000

a) Obszar Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008

Obszar ten stanowi obszar specjalnej ochrony ptaków, wyznaczony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie Obszarów Specjalnej Ochrony ptaków Natura 2000, którego aktualne brzmienie zawiera Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 25 poz. 133), na podstawie Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r.
- Dz. Urz. UE 26.1.2010 L 20).
Ostoja Lasy Mirachowskie obejmuje kompleks lasów leżących w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego na Wysoczyźnie Mirachowskiej. Lasy te są największym zwartym kompleksem leśnym na Pojezierzu. W środkowej i południowej części ostoi lasów jest mało, gdyż zostały one wycięte, a grunty zajęte pod uprawy rolne.

Ostoja obejmuje fragment centralnej, najwyższej części pojezierza morenowego. Krajobraz ostoi charakteryzuje niezwykle urozmaicona rzeźba terenu, z charakterystycznymi głęboko wciętymi rynnami jezior, dolinami małych strumieni oraz stromymi stokami opadającymi ku dolinom rzecznym. Jest to obszar wododziałowy pomiędzy dwoma dużymi rzekami przymorskimi, bierze tu początek rzeka Łupawa z rzeką Bukowiną. W północnej części przebiega równoleżnikowo głęboka rynna, w której układają się Jezioro Lubygość i Zespół Jezior Potęgowskich. Jest tu też wiele małych jeziorek i oczek dystroficznych, otoczonych torfowiskami z borami sosnowymi i brzezinami bagiennymi.
Przeważają siedliska lasu mieszanego świeżego, boru mieszanego świeżego, boru mieszanego bagiennego i lasu świeżego. W drzewostanie dominuje sosna (58% udziału), mniejszy udział świerka (17%), buka (18%) i brzozy (3%). Drzewostan jest stosunkowo młody, najstarsze płaty obejmują rezerwaty przyrody. Na terenach nieleśnych jest mocno rozwinięte osadnictwo.
W ostoi Lasy Mirachowskie stwierdzono występowanie, co najmniej 19 gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej (w tym 14 lęgowych). Liczebność jednego gatunku (włochatki) mieści się w kryteriach wyznaczania ostoi ptaków wprowadzonych przez BirdLife International. Ponadto 4 gatunki zamieszczone zostały na liście ptaków zagrożonych w Polskiej czerwonej księdze zwierząt.

Obszar obejmuje aktualnie powierzchnię 8 232,4 ha. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat, przy czym pierwszy projekt tworzy się w terminie 6 lat od dnia wyznaczenia obszaru przez Komisję Europejską jako obszaru specjalnej ochrony ptaków.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2014 r. poz. 1940), zmienione Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz.Urz. Woj. Pom. Z 2016 r. poz. 2290).

Przedmiot ochrony stanowią gatunki:

- A223 Włochatka *Aegolius funereus,*
- A067 Gągoł *Bucephala clangula.*

Tabela nr 36. Zagrożenia dla przedmiotów ochrony obszaru PLB220008 – na podstawie Załącznika nr 1 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.

Przedmiot ochrony	*Zagrożenia*	
	Istniejące	Potencjalne
A223 Włochatka *Aegolius funereus*	1) B02.04 usuwanie martwych i umierających drzew - niewystarczająca liczba martwych i dziuplastych drzew 2) G05.07 niewłaściwie realizowane działania ochronne lub ich brak - brak stref ochronnych wokół stanowisk lęgowych	1) B02.02 Wycinka lasu - zbyt mała powierzchnia starodrzewów (B02.02) 2) B07 Inne rodzaje praktyk leśnych nie wymienionych powyżej - prowadzenie prac leśnych w pobliżu miejsc gniazdowania w sezonie lęgowym (B07)

A067 Gągoł *Bucephala clangula*	1) K03.04 Drapieżnictwo norki amerykańskiej 2) B02.04 usuwanie martwych i umierających drzew - zbyt mała ilość starych i dziuplastych drzew w pobliżu zbiorników wodnych (B02.04)	1) G02 Infrastruktura sportowa i rekreacyjna - rozwój infrastruktury turystycznej nad brzegami jezior i zabudowa ich brzegów 2) G01.01.02 Rozwój ruchu turystycznego w pobliżu lęgowisk

Tabela nr 37. A223 Włochatka Aegolius funereus - działania ochronne – na podstawie Załącznika nr 2 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.	
Działania ochronne dotyczące ochrony czynnej zwierząt oraz ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania	
1) Utrzymanie odpowiedniej struktury siedlisk lęgowych poprzez: a) pozostawienie w ramach każdej rębni, na powierzchni manipulacyjnej nie mniej niż 5% powierzchni starodrzewu (drzewostanu macierzystego) wraz ze wszystkimi składnikami strukturalnymi (nienaruszone wszystkie warstwy). Powinny być one zaznaczone w terenie na etapie cięć przygotowawczych i pozostawione do naturalnego rozpadu. Minimalna powierzchnia kępy starodrzewiu powinna wynosić 5 arów. Ze względów bezpieczeństwa działanie to nie dotyczy drzewostanów przy drogach, w sąsiedztwie budynków i budowli, miejsc służących turystce, rekreacji i edukacji (szlaki piesze, rowerowe, konne, ścieżki edukacyjne, itp.). Dopuszcza się odstąpienie od pozostawiania kęp w drzewostanach świerkowych (ze względu na zagrożenie ze strony kornika drukarza) kosztem adekwatnego zwiększenia powierzchni kęp na innych powierzchniach manipulacyjnych użytkowanych rębnie w danym roku, na terenie obszaru Natura 2000 b) pozostawienie w drzewostanach wszystkich drzew dziuplastych. Działanie nie dotyczy drzew zagrażających bezpieczeństwu publicznemu c) pozostawianie w drzewostanach na całym obszarze docelowo co najmniej 5m^3/ha martwych stojących drzew >30 cm średnicy Realizacja działania i osiągnięcie wartości progowych w oparciu o naturalne procesy wydzielania się drzew przy zachowaniu zasad ochrony lasu (konieczność usuwania drzew w związku ze zwalczaniem nadmiernie pojawiających się i rozprzestrzeniających organizmów szkodliwych). Działanie nie dotyczy usuwania zagrożeń dla bezpieczeństwa osób i mienia 2) Zapewnienie odpowiednich miejsc gniazdowania poprzez wywieszanie budek lęgowych w młodszych klasach wieku drzewostanu (60-80 lat), ich coroczna kontrola i czyszczenie	Kompleksy leśne w granicach obszaru Natura 2000
Działania dotyczące monitoringu stanu przedmiotów ochrony oraz realizacji celów działań ochronnych Natura 2000	

Tabela nr 37. A223 Włochatka Aegolius funereus - działania ochronne – na podstawie Załącznika nr 2 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.	
Działania ochronne dotyczące ochrony czynnej zwierząt oraz ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania	
Coroczny monitoring stanu ochrony (pierwsza ocena w ciągu 4 lat obowiązywania PZO),	Cały obszar 2000

Tabela nr 38. A067 Gągoł Bucephala clangula - działania dotyczące ochrony czynnej zwierząt – na podstawie Załącznika nr 2 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.	
Działania dotyczące ochrony czynnej zwierząt oraz ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania	
1) Utrzymanie odpowiedniej struktury siedlisk lęgowych poprzez: a) wyłączenie z użytkowania rębnego pasa o szerokości 50 m wokół jezior b) pozostawienie w drzewostanach wszystkich drzew dziuplastych w strefie 50 m wokół jezior. Działanie nie dotyczy drzew zagrażających bezpieczeństwu publicznemu	Wykaz lokalizacji według *Załącznika nr 2 do Zarządzenia*
2) Ograniczenie presji drapieżników poprzez redukcję populacji norki amerykańskiej przez odstrzał lub odłów i eliminację osobników	Cały obszar Natura 2000
3) Zapewnienie odpowiednich miejsc gniazdowania poprzez zawieszanie budek lęgowych w tych rejonach, gdzie brak naturalnych dziupli. Budki należy zabezpieczyć przed drapieżnikami i zawieszać na wysokości co najmniej 4 m i pojedynczo, tj. nie bliżej niż 200 m miedzy budkami, bez tworzenia skupień	Cały obszar Natura 2000
Działania dotyczące monitoringu stanu przedmiotów ochrony oraz realizacji celów działań ochronnych	
Monitoring stanu ochrony oraz zasiedlenia budek lęgowych i dziupli realizowany raz na 3 lata (pierwsza ocena w ciągu 4 lat obowiązywania PZO)	Cały obszar Natura 2000

Ponadto w Załączniku nr 6 do Zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008, określono wskazania do zmian w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania

gmin dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych, niezbędne dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony gatunków zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000:

Tabela nr 39. Wskazania do zmiany w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego – na podstawie Załącznika nr 3 do Zarządzenia

Nazwa dokumentu	*Wskazanie do zmiany*
Uchwała Rady Gminy Sierakowice nr XLV/353/02 z dnia 01.10.2002 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice (ze zmianami)	Wprowadzenie do studium zapisów zapewniających: 1) nielokalizowanie ferm norki amerykańskiej w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie i w strefie 10 km od granicy tego obszaru w granicach opracowania studium 2) ochronę stanowisk lęgowych gągoła poprzez dostosowanie zagospodarowania i użytkowania turystycznego, rekreacyjnego, sportowego i wędkarskiego brzegów jezior, na których występuje gągoł, do wymogów ochrony siedlisk lęgowych gatunku poprzez wyłączenie strefy o szerokości 100 m od brzegów jezior z lokalizowania nowych obiektów budowlanych i urządzeń turystycznych, z wyjątkiem miejsc już zainwestowanych, w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie. Nie dotyczy obiektów małej architektury oraz obiektów służących: - prowadzeniu racjonalnej gospodarki leśnej nie wpływających negatywnie na przedmiot ochrony, - ochronie obszarów Natura 2000 Lasy Mirachowskie lub Kurze Grzędy lub ochronie rezerwatów przyrody

b) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Kurze Grzędy PLH220014

Obszar Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2007 r., której aktualne brzmienie zawiera decyzja wykonawcza Komisji Europejskiej z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie przyjęcia siódmego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE. L. z 2013 r. Nr 350 poz. 287), jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat, przy czym pierwszy projekt tworzy się w terminie 6 lat od dnia zatwierdzenia obszaru przez Komisję Europejską jako obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty.

Teren na którym znajduje się obszar Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 zajmuje powierzchnię 1 586,59 ha i stanowi głównie własność Skarbu Państwa (w 95,7%) oraz prywatną (w 4,3%). Pod względem administracyjnym położony jest w woj. pomorskim – pow. kartuski, (gm. Kartuzy i gm.

Sierakowice – północy fragment wsi Bącka Huta). Obszar Kurze Grzędy znajduje się w granicach administracyjnych Nadleśnictwa Kartuzy i Nadleśnictwa Strzebielino.

Rozpatrywany obszar Natura 2000 zaprojektowano z uwagi na występowanie siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43 EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych:

- 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne,
- 7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji,
- 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*),
- 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*),
- 7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion,*
- 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion, Galio odorati – Fagenion*),
- 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*),91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi-Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1842), oraz Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla obszaru NATURA 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz.Urz. Woj.Pom. Z 2017 poz.20).

W Zarządzeniu ani w jego zmianie nie podano wskazań do uwzględnienia w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

c) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Jeziora Kistowskie PLH220097

Obszar obejmuje trzy jeziora lobeliowe (Chojnackie, Warleńskie (Warlińskie), Ostrowickie), w każdym z nich występuje populacja elismy wodnej *(Luronium natans)*.

Są to stosunkowo niewielkie jeziora o zróżnicowanej głębokości (głębokości maksymalne 8 m - 19 m), cechują się one lekko kwaśnym lub bliskim obojętnemu odczynem wody (pH 6,63 - 6,95), woda jest zabarwiona substancjami humusowymi. Zlewnie jezior mają charakter rolniczy, a nad brzegami jezior następuje intensyfikacja zabudowy letniskowej. Obecnie są to jeziora mezotorficzne i eutroficzne.

Jeziora lobeliowe są specyficznym typem ekosystemów jeziornych o oligotroficznych wodach, gromadzących unikatową roślinność z udziałem m. in. rzadkich i występujących wyłącznie w takich ekosystemach gatunków: lobelii jeziornej (*Lobelia dortmanna*), poryblinu jeziornego (*Isoetes lacustris*) i brzeżycy jednokwiatowej (*Litorella uniflora*).

d) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Staniszewskie Błota PLH220027

Obszar obejmuje fragment kompleksu Lasów Mirachowskich, otaczający torfowisko Staniszewskie Błota i jezioro Leśne Oczko. Torfowisko jest silnie odwodnione, ale pewne jego fragmenty zachowały jeszcze

wysokie walory przyrodnicze. Dominującymi zbiorowiskami na torfowisku są: bór i brzezina bagienna. W otoczeniu torfowiska występują acydofilne dąbrowy. Na pozostałym terenie dominują kwaśne buczyny.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Staniszewskie Błoto PLH220027 (Dz. Urz. z 2014 r. poz. 2140).

Staniszewskie Błoto zabezpiecza jedną z największych w województwie pomorskim powierzchnię borów i brzezin bagiennych z bardzo obfitą populacją widłaka jałowcowatego.

Znaczne walory przyrodnicze ma też dystroficzne jezioro Leśne Oczko, otoczone roślinnością torfowiskową o klasycznym układzie zonacyjnym. Wyróżniono tu 6 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, zajmujących ok. 90 % obszaru. Ostoja jest jednym z najdalej na południe wysuniętych stanowisk np. wrzośca bagiennego *Erica tetralix*, tajęży jednostronnej *Goodyera repens* oraz rzadkich gatunków torfowców i porostów. Żyje tu bogata populacja skójki gruboskorupowej *Unio crassus*. Obserwowano tu też wydrę.

Tabela nr 40. Cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru PLH220027

L.p.	*Przedmiot ochrony*	*Cele działań ochronnych*
1	3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne	Zachowanie siedliska w niepogorszonym stanie ochrony
2	7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)	Utrzymanie właściwego stanu ochrony siedliska
3	7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio -Caricetea	Utrzymanie właściwego stanu ochrony siedliska
4	7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rhynchosporion	Aktualizacja statusu przedmiotu ochrony
5	9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagetum)	Zachowanie siedliska w niepogorszonym stanie ochrony
6	91D0 Bory i lasy bagienne (Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagnogirgensohnii-Piceetum) i brzozowo –sosnowe bagienne lasy borealne	Zachowanie siedliska w nie pogorszonym stanie ochrony

Do podstawowych zagrożeń istniejących i potencjalnych dla ostoi wymienionych w Zarządzeniu należą: zmiana określonych cech siedliska, zaśmiecanie i wydeptywanie, zarastanie przez drzewa i krzewy, gospodarka leśna bez uwzględnienia wymogów ochrony środowiska przyrodniczego, odwadnianie, odnawianie lasu po wycince, usuwanie martwych i umierających drzew, ewolucja biocenotyczna, zmiana składu gatunkowego, sukcesja.

5) Pomniki przyrody

W granicach gminy Sierakowice ustanowiono dotychczas 8 pomników przyrody. W związku z gwałtownymi burzami w latach 2011/2012 usunięto jeden pomnik przyrody (nr 1023 – lipa drobnolistna zrośnięta z dwóch drzew, w miejscowości Mojuszewska Huta),ponieważ został on poważnie uszkodzony.

Charakterystyka pomników przyrody według rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Gdańsku, zawarta jest w Tabeli nr 41 a rozmieszczenie pokazano na Rysunku Studium nr 1 i na Rysunku Studium nr 2.

Tabela nr 41. Wykaz pomników przyrody w gminie Sierakowice						
L.p.	*Numer pomnika*	*Nazwa*	*Lokalizacja*	*Obwód*	*Wysokość*	*Wiek*
1	705	Lipa drobnolistna	Wieś Sierakowice-cmentarz	313	17	ok. 100
2	762	Dąb szypułkowy „Grebi Dąb"	Wieś Sierakowice, obok probostwa parafii św. Marcina	540	30	250
3	962	Sosna pospolita	w oddz. 217a leśnictwa Wygoda – w granicach Kaszubskim Parku Krajobrazowym	278	35	b.d.
4	963	Buk pospolity	w oddz. 238f leśnictwa Wygoda – w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	460	30	140
5	964	Sosna wejmutka	w oddz. 177f leśnictwa Bącka Huta – w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	243	31	110
6	1024	Jałowiec pospolity - forma drzewiasta	Koryta	75	6	100
7	1043	Głaz narzutowy „Słupek"	Mojuszewska Huta, na polu uprawnym – w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	obw. 370 cm, długość 140 cm, szerokość 100 cm, wysokość 200 cm		
Źródło: według rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Gdańsku, http://kpk.org.pl						

6*) Użytek ekologiczny.*

Użytek ekologiczny „Dwa oczka" (gmina Kartuzy)

Użytek nr 282 „Dwa oczka" został ustanowiony przez Wojewodę Pomorskiego Rozporządzeniem nr 49/2006 z dnia 06.07.2006 r. zajmuje powierzchnię ok. 1,67 ha i jest położony w Nadleśnictwie Kartuzy obręb Mirachowo, oddział 153 f, j. Użytek obejmuje śródleśne oczko i torfowisko przejściowe.

7) Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe

a) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Potęgowska"

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gdn. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony zespołu Jezior Potęgowskich. Zajmuje ona powierzchnię 1 300 ha. Jest to unikalna w skali Pojezierza Kaszubskiego rynna jeziorna obejmująca różnorodne struktury przyrodnicze naturalne i seminaturalne o dużych walorach kulturowych i fizjonomicznych.

b) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Kamieniecka"

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gdn. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony rynny jeziornej z harmonijnym krajobrazem rolno - leśnym o małym stopniu przekształcenia przez osadnictwo. Swoim obszarem obejmuje 625 ha.

c) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Mirachowska"

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony rynny polodowcowej o małym przekształceniu przez człowieka, z harmonijnym krajobrazem rolno - leśnym. Obszar obejmuje 887 ha.

d) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Łeby w KPK"

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gdn. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony, poligenetycznej formy dolinnej, wykorzystywanej przez Łebę, z licznymi ostojami ptaków wodno-błotnych.

Główne cele ustanowienia zespołów przyrodniczo-krajobrazowych to (na podstawie „Materiałów do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego. T. II"):

- *zachowanie ciągłości przestrzennej struktur przyrodniczo-krajobrazowych o szczególnym znaczeniu dla funkcjonowania przyrody KPK,*
- *zachowanie ciągłości przestrzennej struktur przyrodniczo-krajobrazowych o szczególnym znaczeniu dla zachowania połączeń KPK z regionalnymi strukturami przyrodniczymi jego otoczenia,*
- *ochrona harmonijnego krajobrazu seminaturalnego i kulturowego o szczególnym znaczeniu dla identyfikacji specyfiki krajobrazowej KPK,*
- *ochrona ostoi zwierząt, stanowisk rzadkich gatunków roślin i cennych zbiorowisk roślinnych związanych z formami dolinnymi a zwłaszcza z terenami hydrogenicznymi w ich dnach.*

III.6.4. Projektowane formy ochrony przyrody

Na obszarze gminy Sierakowice występują obszary cenne przyrodniczo, wskazane do objęcia ochroną prawną w opracowaniach:

- „Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodniczą gminy Sierakowice" - opracowana w 1992 r,
- „Plan Rozwoju Lokalnego gminy Sierakowice",
- „Strategia Rozwoju Gminy Sierakowice".

Wykaz obszarów podano poniżej.

1) Projektowane rezerwaty przyrody

a) Przygiełkowy (Skrzeszewski) Moczar [29]

Projektowany rezerwat florystyczny o powierzchni ok. 4,5 ha – jedyne stanowisko na Pojezierzu Kaszubskim przygiełki brunatnej. Projektowany rezerwat obejmuje w przeważającej części śródpolne, niegdyś eksploatowane torfowisko przejściowe wraz z licznymi oczkami wodnymi.
W granicach torfowiska występuje 58 gatunków naczyniowych, 33 gatunki mszaków, w tym 17 gatunków torfowców. Wśród występującej flory projektowanego rezerwatu co najmniej 15 gatunków należy do gatunków prawienie chronionych, zagrożonych wyginięciem lub rzadkich w skali kraju. Projektowany rezerwat wymaga czynnej ochrony – blokady sztucznego dopływu i odpływu wód oraz bezwzględnie otuliny tworzonej przez posadzone młodniki sosnowe oraz wartościowe półnaturalne murawy i wrzosowiska (Herbichowa, Gos. 1993).

b) Torfowisko nad jez. Junno

Projektowany rezerwat torfowiskowy o powierzchni ok. 7 ha wymieniony został w Planie Rozwoju Lokalnego gminy Sierakowice oraz w Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice. Niewymieniony w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Sierakowice" z 1992 r.

2) Pomniki przyrody

Na terenie gminy na uwagę zasługują liczne stare, okazałe drzewa oraz głazy narzutowe. Obiekty te w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Sierakowice" z 1992 r.na podstawie wykonanych pomiarów i oceny przeprowadzonej w terenie zostały wskazane do objęcia ochroną prawną.

3) Użytki ekologiczne

Na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w granicach gminy Sierakowice, wyznaczono 17 obszarów – przede wszystkim zagrożonych mokradeł i torfowisk różnych typów, wskazanych do objęcia ochroną jako użytki ekologiczne:

a) mokradło na północ od Kamienicy Młyn (pow. 11,8 ha);

b) ujście Bukowiny do Jeziora Kamienieckiego (pow. 40,0 ha);

c) Młyńskie Błoto (pow. 5,5 ha);

d) jezioro Odnoga (pow. 17,2 ha);

e) murawy na południe od Kamienicy Królewskiej (pow. 3,1 ha);

f) wąwóz na południe od Kamienicy Królewskiej (Nadleśnictwo Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddział 145 a, 144 b - część, pow. 6,8 ha);

g) siedlisko w Korytach (pow. 0,8 ha);

h) torfowisko na południe od Bąckiej Huty (pow. 12,3 ha);

i) torfowisko na zachód od Szopy (pow. 5,0 ha);

29 *Wg materiałów udostępnionych przez Zarząd Kaszubskiego Parku Krajobrazowego – fragment Planu ochrony Parku.*

j) wąwóz na zachód od Boru (pow. 2,3 ha);

k) bagno na zachód od Mojusza (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddz.241 d, f, pow. 12,5 ha);

l) torfowisko na wschód od rezerwatu "Żurawie Chrusty" (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddz. 271 d, f, pow. 7,0 ha);

ł) torfowisko na północ od rezerwatu "Żurawie Chrusty" (pow. 6,5 ha);

m) torfowisko na południe od Mojusza (pow. 9,5 ha);

n) uroczysko leśne na wschód od Mojuszewskiej Huty (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddział 277 l, 284 a-d, 283 b, a-część, pow. 17,0 ha);

o) torfowisko na południe od Mojuszewskiej Huty (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddział 288 f, g, 289 g-k, 294 b, c, 295, 296 a, b, c -część, pow. 33,5 ha);

p) torfowiska na południowy zachód od Skrzeszewa (pow. 23,5 ha).

4) Obszary cenne przyrodniczo[30]

W „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej dla gminy Sierakowice" opracowanej w 1992 r. zlokalizowano również szereg obszarów cennych przyrodniczo, do najcenniejszych należą:

a) jeziora lobeliowe: jezior Długie, jezioro Miemino i jezioro Ostrowickie – z chronionymi gatunkami roślin i zwierząt. Jezioro Ostrowickie jest jednym z najcenniejszych jezior lobeliowych w województwie. Ponadto, jezioro Miemino (obręb Łyśniewo) i jezioro Ostrowckie (obręb Borowy Las) wymienione są w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (t.j. z 2014 r. poz. 1713). Obszary te stanowią cenne i rzadkie siedlisko przyrodnicze. Ponadto w granicach proponowanego obszaru występują siedliska: ciepłolubne buczyny storczykowe (kod 3150), kwaśne buczyny (kod 9110), kwaśne buczyn- kwaśna buczyna niżowa (kod 9110-1) naturalne dystroficzne zbiorniki wodne (kod 3160), siedlisko priorytetowe bory i lasy bagienne - brzezina bagienna (kod 91D0-1-1), siedlisko priorytetowe bory i lasy bagienne - sosnowy bor bagienny (kod 91D0-2a), torfowiska przejściowe i trzęsawiska (kod 7140), żyzne buczyny - żyzna buczyna niżowa (kod 9130-1), grąd subatlantycki (kod 9160), siedlisko – dębowy(kod 9190-2); siedliska przyrodnicze podlegają ochronie na mocy przepisów ustawy o ochronie przyrody;

b) jezioro Trzcinowe (Trzono) - eutroficzne jezioro ze strefowym układem zbiorowisk szuwarowych, ostoja ptaków wodno-błotnych;

c) Czapliniec na zachód od Skrzeszewa - ostoja czapli siwej – ok. 50 gniazd;

d) Załakowskie Wybudowanie (Torfowiska) - kompleks umiarkowanie zniekształconej brzeziny

30 *http://www.sierakowice.pl/?link=51&id_tekst=20&no_back=1&id_kat=6&id_menu=24&lg=pl, Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Sierakowice, Gdańsk 1992 r.*

bagiennej i boru bagiennego, stanowisko rzadkich gatunków chronionych roślin;

e) Dolina Czarnej Wody – fragment dobrze zachowanych żyznych i acidofilnych lasów liściastych, stanowiska rzadkich gatunków chronionych roślin;

f) Puzdrowski Młyn – niewielkie, dobrze zachowane torfowisko w dolinie rzecznej, stanowiska rzadkich i chronionych gatunków roślin,

g) Kawle – mokre łąki i fragmenty grądu i żyznej buczyny na skarpie doliny rzecznej,

h) Tuchlino – dobrze zachowane żyzne i kwaśne buczyny na skarpie doliny Słupi, fragmenty mokrych łąk w dolinie,

i) Dolina Bukowiny – dobrze zachowane mokre łąki i szuwary i stanowiska szeregu rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt.

Ponadto na terenie gminy zinwentaryzowano szereg stanowisk chronionych i rzadkich gatunków roślin i zwierząt.

III.6.5. Inne wartości przyrodnicze

Przez obszar gminy przebiegają korytarze ekologiczne rangi subregionalne, które stanową uzupełnienie korytarzy o randze regionalnej i ponadregionalnej (krajowej), wzmacniając ich powiązania przestrzenne[31]. Korytarze te obejmują większe doliny rzeczne, leśne płaty ekologiczne, pasy jeziorno – leśne:

- korytarz ekologiczny Pradoliny Redy – Łeby (wzdłuż wschodniej granicy gminy Sierakowice);
- korytarz ekologiczny - płat ekologiczny Lasów Mirachowskich (z kierunku południowo – wschodniego ku północno – zachodniemu),
- korytarz ekologiczny prowadzący od miejscowości Podjazy, wzdłuż jeziora Gowdlińskiego, jeziora Święte do połączenia z korytarzem ekologicznym Pradoliny Redy – Łeby,
- korytarz ekologiczny wzdłuż doliny rzeki Słupi (od Sierakowskiej Huty do Tuchlina).

Ponadto na obszarze gminy występują liczne torfowiska, stanowiące biocentra flory i fauny o znaczeniu europejskim. Występują one w obniżeniach terenów, terenach przyjeziornych i dolinach rzecznych.

Na podstawie ustawy o ochronie przyrody torfowiska powinny być wykluczone z zabudowy a w obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego również na podstawie przepisów dotyczących Parku.

III.6.6. Stan i potencjał rolniczej przestrzeni produkcyjnej

Powierzchnia użytków rolnych w gminie Sierakowice wynosi 10 876[32] ha, co stanowi ok. 59,70% powierzchni gminy.

Na terenie gminy Sierakowice rolnictwo odgrywa ważną rolę w strukturze gospodarki regionu, co wynika z tradycji rozwoju rolnictwa i struktury użytkowania gruntów.

31 *Korytarze wyznaczono podstawie „Koncepcja sieci ekologicznej województwa pomorskiego dla potrzeb planowania przestrzennego", Pomorskie Biuro Planowania Przestrzennego, Gdańsk 2014 r*

32 *Dane liczbowe ze Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.*

Na terenie gminy występują bardzo słabe warunki dla rozwoju rolnictwa. W strukturze użytkowej gruntów dominują grunty orne (ok. 46,90 % pow. gminy). Znaczny udział w tym zakresie mają łąki (ok. 6,30%) i pastwiska (ok. 4,78 %). Na terenie gminy jest notowany niewielki udział sadów.

Poszczególne rodzaje użytków zajmują następujące powierzchnie:

- grunty orne 8 359 ha (ok. 76,85 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- sady 43 ha (ok. 3,90 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- łąki 1149 ha (ok. 10,56 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- pastwiska 872 ha (ok. 8,02 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- rowy 52 ha (ok. 0,48 % ogólnej powierzchni użytków rolnych).

Gmina Sierakowice charakteryzuje się słabymi i bardzo słabymi walorami agroekologicznymi. Na terenie gminy dominują gleby bardzo słabych klas bonitacyjnych – ok. 82 % gruntów rolnych są to gleby klasy V i VI. Jedynie ok. 11% powierzchni gruntów rolnych są to gleby klasy IV.
Gleby klas I-III w granicach gminy nie występują w ogóle.
W związku z powyższym należałoby minimalizować zmiany użytkowania gruntów rolnych klasy IV na cele nierolnicze.
W 2013 r. w gminie Sierakowice funkcjonowało 1553 gospodarstw rolnych. Obok gospodarstw o powierzchni do 5 ha funkcjonują gospodarstwa o powierzchni powyżej 5 ha, które stanowią ok. 56 % wszystkich gospodarstw istniejących, co sugeruje, że pomimo słabych warunków glebowych rolnictwo jest dość dobrze rozwinięte. Wśród istniejących gospodarstw rolnych rozwija się zarówno produkcja roślinna, jak i zwierzęca nastawiona przede wszystkim na uprawę mało wymagających (pod względem warunków glebowych) upraw roślinnych oraz hodowli tradycyjnych zwierząt hodowlanych.
Słabe warunki agroekologiczne gminy stanowią istotne ograniczenie dla rozwoju rolnictwa na terenie gminy Sierakowice.

III.6.7. Stan i potencjał leśnej przestrzeni produkcyjnej

W gminie Sierakowice lasy zajmują 5 292[33)] ha, co stanowi ok. 29 % powierzchni gminy.
Lasy rozmieszczone nierównomiernie na całej powierzchni.
Część lasów – w zachodniej części gminy wchodzi w skład Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Lasy Państwowe w granicach gminy zajmują powierzchnię ok. 3 486 ha i znajdują się w granicach dwóch nadleśnictw: Nadleśnictwo Cewice i Nadleśnictwo Kartuzy.
W granicach Nadleśnictwa Cewice znajduje się północno - zachodni fragment gminy (tereny położone na północ od wsi Łyśniewo Wybudowanie i na zachód od wsi Załakowo). Pozostały obszar leśny znajduje się w granicach Nadleśnictwa Kartuzy.
Oprócz Lasów Państwowych na terenie gminy znajdują się również lasy prywatne i innych własności - łącznie ok. 1806 ha.
Nadleśnictwo Cewice
Lasy w granicach Nadleśnictwa Cewice są położone w obrębie Cewice, w granicach Leśnictwa Bukowina. Przeważa siedlisko leśne – bór mieszany świeży (BMśw), występuje również bór świeży (Bśw)

33 *Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach, stan na dzień 01.01.2013 r.*

oraz las mieszany bagienny (LMB). W drzewostanie dominującym gatunkiem jest sosna i modrzew. Na niewielkim obszarze występuje brzoza, akacja i jodła. Występujący w granicach gminy drzewostan jest rębny i starszy oraz bliskorębny. Lasy na przeważającej powierzchni mają funkcję gospodarczą.

Nadleśnictwo Kartuzy

Lasy w granicach Nadleśnictwa Kartuzy znajdują się w granicach Leśnictw: Bącka Huta, Glinne, Kamionka, Niepoczołowice i Wygoda.

Lasy w granicach Nadleśnictwa Kartuzy rosną na dość bogatych siedliskach leśnych, w których dominuje las mieszany świeży (LMśw), który zajmuje ok. 69 % powierzchni nadleśnictwa. Siedliska borowe zajmują niewielki obszar w tym Nadleśnictwie i jest to głównie bór mieszany świeży (BMśw) oraz bór mieszany bagienny (BMb). Najważniejszym gospodarczo gatunkiem jest sosna. Znaczy udział ma również buk i świerk. Ponadto na terenie Nadleśnictwa Kartuzy występuje dąb, olcha, brzoza, jesion, daglezja modrzew i inne.

Lasy ochronne

Na terenie gminy wyznaczono lasy ochronne, głównie wodochronne i jedynie na niewielkiej powierzchni glebochronne. Lasy ochronne występujące w gminie Sierakowice przedstawiono na Rysunku Studium nr 1.

III.6.8. Źródła i stan zanieczyszczenia środowiska

1) Wstęp

Gmina Sierakowice charakteryzuje się szybkim i dynamicznym wzrostem gospodarczym opartym głównie na handlu, usługach a także działalności produkcyjnej, co jest wynikiem położenia przy drogach pełniących połączenie regionalne (drogi wojewódzkie nr 211 i 214) a także w sąsiedztwie obszaru aglomeracji Trójmiasta, Słupska i Wejherowa. Na terenie gminy występuje większa niż na sąsiednich obszarach ilość obiektów przetwórczych i usługowych.

Gospodarka gminy oparta jest o rozwój rolnictwa, przedsiębiorczości handlowo-usługowej i produkcji.

Na terenie gminy rozwija się turystyka i agroturystyka. Na terenie gminy zarejestrowano ponad 800 podmiotów gospodarczych, z czego około 521 na terenie wsi Sierakowice. Do największych zaliczyć można: ELWOZ K. Woźniak w Szklanej, Ubojnia i Przetwórstwo Zwierząt Tuchlino, Ubój i Handel Drobiu A.Gosz Sierakowice, PUH J. Breza Sierakowice, Stacja benzynowa w Sierakowicach, Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Skibiński" Sierakowice.

Na terenie gminy funkcjonują duże fermy drobiu (Gospodarstwo Rolne, Andrzej Bojanowski w Migach, Mirosław Lejk w Załakowie, Mieczysław Tempski w Pałubicach, Marek Koszałka i Jerzy Marciński w Tuchlinie oraz Jerzy Labuda w Puzdrowie), podmioty prowadzące ubój i przetwórstwo żywności z uregulowaną gospodarką odpadami (Ubojnia Drobiu R. Pranczak w Tuchlinie, Ubój i Handel Drobiu Gosz w Sierakowicach, Ubój Drobiu Bojanowscy, Ubojnia Zwierząt Rzeźnych Brzeski w Łyśniewie oraz Ubojnia i Przetwórnia Zwierząt Rzeźnych J. Jeliński w Tuchlinie), a także auto złomy (m. in. PUH R.J Breza w Sierakowicach), zakład przetwórstwa rybnego i szereg innych podmiotów gospodarczych.

Nad jeziorami zlokalizowane są obiekty wypoczynkowe.

2) Powietrze atmosferyczne

Na terenie gminy zanieczyszczenia powietrza pochodzą ze źródeł antropogenicznych związanych przede wszystkim z tzw. niską emisją, pochodzącą z indywidualnych źródeł ciepła, gdzie podstawowym paliwem jest węgiel zwłaszcza o niskiej jakości (czyli dużej zawartości popiołu i siarki) a jako źródło używane są kotły o niskiej sprawności.

Pozostałymi źródłami zanieczyszczeń na terenie gminy są:

- ruch komunikacyjny (emisja liniowa wzdłuż ciągów komunikacji samochodowej przebiegających przez teren gminy) – przez teren gminy przebiegają drogi wojewódzkie nr 211 (relacji Słupsk – Gdańsk) i 214 (relacji Warlubie – Łeba),
- emisje pyłów związane z eksploatacją kruszyw naturalnych (złoża w miejscowościach: Pałubice i Puzdrowo),
- emitory obiektów przemysłowych i rzemiosła uciążliwego,
- emisja niezorganizowana pyłu z terenów pozbawionych roślinności i z terenów o utwardzonej nawierzchni, głównie komunikacyjnych, placów budów oraz dawnych wyrobisk surowców mineralnych,
- emisje niezorganizowane pochodzące z ferm hodowlanych, głównie w zakresie odorów oraz tlenków azotu,
- emisje punktowe z obiektów intensywnego ogrodnictwa (szklarnie, tunele foliowe).

Rozkład i natężenie zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, którego źródłem jest komunikacja samochodowa związany jest przede wszystkim z przebiegiem tras komunikacyjnych. Wielkość wpływu na środowisko komunikacji samochodowej w zakresie zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego uwarunkowana jest natężeniem ruchu pojazdów i ich stanem technicznym a także stanem technicznym samego układu drogowego.

Emisja niezorganizowana pyłów pochodząca z obiektów hodowlanych, głównie drobiu i trzody chlewnej powoduje przede wszystkim wzrost zawartości w powietrzu atmosferycznym tlenków azotu oraz odorów. Uciążliwość wymienionych obiektów koncentruje się głównie w najbliższym ich sąsiedztwie, powodując pogorszenie warunków aerosanitarnych i jakości życia okolicznych mieszkańców.

W przypadku zespołów kilku ferm oddziaływanie może osiągnąć większe rozmiary i oddziaływać na znaczny obszar. W gminie Sierakowice występuje kilkadziesiąt tego typu obiektów, z nagromadzeniem w rejonach wsi: Tuchlino, Puzdrowo, Gowidlino i Pałubice. Na terenie gminy Sierakowice największe fermy drobiu to: Gospodarstwo Rolne Andrzej Bojanowski w Migach, Mirosław Lejk w Załakowie, Mieczysław Tempski w Pałubicach, Marek Koszałka i Jerzy Marciński w Tuchlinie oraz Jerzy Labuda w Puzdrowie.

Na terenie gminy zlokalizowane są ponadto: Wytwórnia Mas Bitumicznych i Zakład Produkcji Betonu Oddział Zamiejscowych „PREFABET-u". Oba zakłady są zlokalizowane w sąsiedztwie drogi Sierakowice – Kartuzy w obrębie śródleśnej polany (przy dawnej stacji kolejowej). Zakłady stanowią potencjalne źródło zanieczyszczeń do atmosfery.

Stan jakości powietrza.

Na terenie województwa pomorskiego Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Gdańsku prowadzi roczne oceny jakości powietrza. Gmina Sierakowice jest położona w strefie pomorskiej (PL2202). Na terenie gminy pomiary są prowadzone na stacji w Sierakowicach w zakresie: dwutlenku siarki (SO_2), dwutlenku azotu (NO_2) i benzenu. Poniżej w formie tabelarycznej zaprezentowano wyniki pomiarów w latach 2011-2013 wraz z oceną jakości powietrza.

Tabela nr 42. Wartości zanieczyszczeń w gminie Sierakowice

L.p	*Zanieczyszczenie*	*2011*		*2012*		*2013*	
		średnia roczna	*ocena*	*średnia roczna*	*ocena*	*średnia roczna*	*ocena*
1	Dwutlenek siarki (SO_2)	9,2 $\mu g/m^3$	A	8 $\mu g/m^3$	A	8 $\mu g/m^3$	A
2	Dwutlenek azotu (NO_2)	13,3 $\mu g/m^3$	A	12,2 $\mu g/m^3$	A	12 $\mu g/m^3$	A
3	Benzen	3,4 $\mu g/m^3$	A	4,4 $\mu g/m^3$	A	4 $\mu g/m^3$	A

Z powyższego zestawienia wynika, iż w latach 2011-2012 na terenie gminy Sierakowice nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń substancji, które były monitorowane na terenie gminy.

W 2013 r. WIOŚ w Gdańsku odnotował przekroczenia poziomów substancji w powietrzu w strefie pomorskiej dla następujących substancji:

- pył zawieszony PM10 i PM2,5 (w Kościerzynie, Wejherowie i Starogardzie Gdańskim); od dwóch lat obserwuje się malejącą liczbę stacji, na których stwierdzono niedotrzymanie standardów jakości – substancje te nie są monitorowana na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego,
- benzo(a)piren w pyle zawieszonym PM10 (średnie stężenie ze wszystkich stacji województwa 2,7 $\mu g/m^3$) – przekroczenia odnotowano na 10 stanowiskach w województwie pomorskim. W porównaniu do roku 2012 odnotowano niewielką poprawę. Wysokie stężenie benzo(a)pirenu odnotowuje się głównie w okresie grzewczym, co jest związane z faktem, że jego głównym źródłem są paleniska domowe ogrzewane paliwami stałymi (węglem i drewnem) – substancja nie jest monitorowana na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego,
- ozon – jak w latach ubiegłych zagrożone pozostają poziomy celów długoterminowych ustalonych do osiągnięcia na rok 2020 ze względu na ochronę zdrowia oraz ochronę roślin – substancja nie jest monitorowana na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego.

3) Wody powierzchniowe i podziemne

Na terenie gminy Sierakowice głównymi potencjalnymi źródłami zanieczyszczenia środowiska wodnego są:

- dzikie wysypiska odpadów,
- zrzuty ścieków do wód powierzchniowych,
- brak kanalizacji sanitarnej i nieszczelne szamba,
- wody deszczowe z terenów produkcyjnych, składowych i komunikacyjnych bez separatorów,
- cmentarze,
- wylewiska ścieków wokół ubojni na pola i łąki,
- zrzuty z oczyszczalni ścieków oraz zrzuty awaryjne z przepompowni ścieków,
- używanie związków chloru do zimowego utrzymania dróg, również położonych w sąsiedztwie jezior.

Liczba ludności odprowadzającej ścieki do kanalizacji sanitarnej zakończonej oczyszczalnią ścieków na koniec 2015 roku wynosiła 9 940 osób, co stanowi 51,9 % ogólnej liczby mieszkańców gminy. Pozostała ludność gminy odprowadza ścieki do szczelnych zbiorników bezodpływowych tzw. szamb, których stan jest oceniany jako bardzo zły (stare, niemodernizowane).

Ocenia się, że ok. 30% gromadzonych w zbiornikach ścieków przenika do środowiska gruntowego w sposób niekontrolowany.

System kanalizacji deszczowej funkcjonuje jedynie miejscowość Sierakowice.
W miejscowościach: Gowidlino, Puzdrowo, Kamienica Królewska istnieją pojedyncze odcinki kanalizacji deszczowej, odprowadzające wody deszczowe z kilku wpustów ulicznych.

Stan jakości wód powierzchniowych

Przez teren gminy Sierakowice przepływa kilka większych rzek. Największa to górny odcinek Słupi. Drugą pod względem hydrologicznym rzeką jest Bukowina - dopływ Łupawy. Dla Słupi i jej dopływów pierwsze kompleksowe badania wykonano na początku lat dziewięćdziesiątych (1990). Brak jest aktualnych pomiarów na rzece Słupi w granicach gminy Sierakowice. Rzeka Słupia jest badana jedynie w części dawnego województwa słupskiego (źródło: materiały WIOŚ).
W ocenie stanu powierzchniowych wód płynących w ramach monitoringu diagnostycznego przeprowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku w 2012 r. rzeka Słupia została przebadana w następujących punktach: Słupsk, Gałęźnia Mała, Ustka, Charnowo, Gołębia Góra – stan ogólnie oceniono jako dobry.
Bukowina – punkt pomiarowy Kozin gdzie klasa elementów biologicznych otrzymała ocenę umiarkowaną, klasa elementów hydromorfologicznych – ocenę dobrą, potencjał ekologiczny umiarkowany, stan Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) – zły.
Pozostałe cieki nie podlegają monitoringowi.

Żadne z jezior położonych na terenie Gminy Sierakowice nie zostało ujęte w ramach monitoringu wód powierzchniowych stojących prowadzonych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku.

Obecny stan czystości wód powierzchniowych na terenie gminy Sierakowice warunkują przede wszystkim:

- brak prawidłowej gospodarki ściekowej w większości wsi i gospodarstw na terenie gminy, co przejawia się w szczególności brakiem lub bardzo ograniczonym zasięgiem sieci kanalizacji sanitarnej, powiązanej z systemami oczyszczania i odprowadzania oczyszczonych ścieków,
- brak w obiektach hodowlanych sprawnych, indywidualnych systemów oczyszczania ścieków, co powoduje powstawanie znacznej ilości „agresywnych", łatwo migrujących w środowisku ścieków,
- powszechność stosowania przyobiektowych, bezodpływowych zbiorników gromadzenia ścieków (tzw. szamb) i wywożenia wozami asenizacyjnymi na wylewiska (głównie pola i łąki) lub do oczyszczalni ścieków - technologia ta okazuje się w praktyce nieefektywna z racji umownej „bezodpływowości" zbiorników, które funkcjonują bardzo często jako doły chłonne z częstymi wylewami ścieków w miejsca do tego nieprzygotowane (na wylewiska nieczystości płynnych lub też na pola pod pozorem rolniczego ich wykorzystania);
- intensywne zagospodarowanie stref brzegowych jezior obiektami rekreacyjnymi, nie w pełni wyposażonymi w infrastrukturę ochrony środowiska.

Na terenie gminy połowa mieszkańców odprowadza ścieki do kanalizacji sanitarnej, jednak nie dotyczy to indywidualnej zabudowy rekreacyjnej i zabudowy rozproszonej. Ustawa nakłada na gminy obowiązek prowadzenia ewidencji zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków**.**

4) Stan i jakość wód podziemnych

Stan jakości wód podziemnych

Obszar Gminy Sierakowice położony jest w regionie wodnym Dolnej Wisły. Obszar dorzecza rzek Słupi, Łupawy i Łeby zajmuje powierzchnię około 4 094 km^2 i zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną został on wyznaczony jako obszar Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd). Badania i ocena stanu chemicznego Jednolitych Części Wód Podziemnych wykonywana jest w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Wykonawcą badań oraz oceny stanu wód w zakresie elementów fizykochemicznych oraz ilościowych jest Państwowa Służba Hydrogeologiczna (PSH), której zadana realizowane są przez Państwowy Instytut Geologiczny-Państwowy Instytut Badawczy (PIG-PIB). Na obszarze jednostki wyróżnia się cztery poziomy wodonośne tworzące spójny system wód podziemnych: czwartorzędowy poziom gruntowy wysoczyzny, czwartorzędowy poziom międzymorenowy dolny, poziom czwartorzędowy międzymorenowy dolin kopalnych oraz poziom kredowy.

Charakterystyka JCWPd nr 11:

- powierzchnia - 4 094 km^2,
- stratygrafia: Q – czwartorzęd , Ng – neogen, Pg – paleogen, Cr – kreda,
- litologia – piaski,
- dorzecze – Wisła,
- rodzaj utworów budujących warstwę wodonośną – porowe,
- liczba poziomów wodonośnych - 2-3,

- średnia miąższość utworów wodonośnych - >40,
- główny poziom użytkowania – czwartorzędowy,
- struktura poboru rejestrowanego: 90% udziału wód z utworów czwartorzędowych,
- ocena stanu chemicznego wg danych z 2004r. – dobra
- ocena stanu chemicznego wg danych z 2007r. – dobra,
- ocena stanu chemicznego wg danych z 2008r. – dobra,
- ocena stanu ilościowego wg danych z 2008r. – dobra.

Ocena stanu JCWPd nr 11:

Punkty monitoringu ilościowego: Machowinko, Krępa Słupska, Niezabyszewo, Gowidlino, Kamienica Królewska (4 pkt), Miechucino, Lębork, Łęczyce.

Ocena stanu wód:

- stan ilościowy (2005 r.) – dobry,
- stan ilościowy (2015 r.) – dobry,
- stan jakościowy – dobry,
- ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych – niezagrożona,
- przyczyna zagrożenia nieosiągnięcia celów środowiskowych – brak,
- istotne problemy – niedostateczna sanitacja obszarów wiejskich i rekreacyjnych,
- oddziaływanie JCWPd na wody powierzchniowe (stan ilościowy) – brak,
- oddziaływanie JCWPd na wody powierzchniowe (stan jakościowy) – brak.

Na terenie Gminy Sierakowice w 2012 r. wodę zbadano w pięciu punktach - klasa jakości - III, stanu chemicznego nie badano.
Na terenie Gminy Sierakowice znajdującej się w granicach JCWPd nr 11 położony jest Zbiornik międzymorenowy nr 114 Maszewo (w północnej części gminy).

Na terenie gminy Sierakowice za jakość wody i technologię oczyszczania wód odpowiadają eksploatatorzy wodociągów, którzy są zobowiązani do prowadzenia regularnej, wewnętrznej kontroli jakości wód. Nadzór nad jakością wody prowadzi Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kartuzach, który prowadzi monitoring jakości wód przeznaczonych na cele bytowe mieszkańców.
Jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określona jest Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 29.03.2007 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. 2007, Nr 61 poz. 417 ze zm.). Oceny przydatności wody określa się dla parametrów fizykochemicznych oraz wskaźników mikrobiologicznych. Zakres badanych wskaźników jest uzależniony od formy monitoringu (monitoring kontrolny obejmuje badania: barwy, mętności, pH, przewodności właściwej, zapachu, smaku, amoniaku, azotanów, chloru wolnego, manganu, żelaza, chlorków, siarczanów, twardości ogólnej, a monitoring przeglądowy: arsen, ETHM - trihalometany, chrom, kadm, ołów, cynk, rtęć, nikiel, miedz, srebro, magnez, wapń, ponadto badane są wskaźniki bakteriologiczne: bakterie grupy Coli 37º C/24 h, E. Coli lub grupy Coli typ kałowy - bakteria gr. Coli termotolerancyjne, ogólna liczba bakterii w 37º C, ogólna liczba bakterii w 22º C po 72 h, enterokoki - paciorkowce kałowe).
W Gminie Sierakowice, w trakcie sprawowanego nadzoru sanitarnego prowadzonego przez PPIS w Kartuzach - pobrano 60 próbek z 32 punktów kontroli jakości wody (z czego 7 nie odpowiadało wymaganiom), na koniec roku 2013 woda spełniała wymagania.

W Gminie Sierakowice funkcjonuje 13 ujęć wody wraz ze stacjami uzdatniania wody podlegających Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji w Sierakowicach. Niekorzystne zmiany zachodzące w składzie wód mogą być spowodowane czynnikami naturalnymi lub antropogenicznymi.

Wody podziemne charakteryzują się stabilnym składem fizyko-chemicznym. Są mniej podatne na zanieczyszczenia ze względu na sposób występowania i brak bezpośredniego kontaktu ze źródłami zanieczyszczeń. Możliwość i skala migracji zanieczyszczeń do wód podziemnych zależna jest od poziomu ich zalegania oraz stopnia izolacji poziomu wodonośnego.
Wody piętra czwartorzędowego, którego zwierciadło występuje na głębokości do 5 m pod powierzchnią terenu są mocno narażone na infiltrację zanieczyszczeń. Również dobre własności filtracyjne gruntu powodują szybsze przenikanie niepożądanych substancji.

Główne zagrożenia dla czystości wód podziemnych stanowią:

- chemizacja rolnictwa i leśnictwa,
- przenawożenie gnojowicą, nieodpowiednie składowanie gnojowicy,
- mały stopień skanalizowania terenów wiejskich, nieszczelne zbiorniki,
- nieodpowiednio zabezpieczone oraz nielegalne składowiska odpadów,
- zanieczyszczenia atmosferyczne oraz ich opad.

5) Halas i wibracje

Na terenie gminy Sierakowice do głównych typów uciążliwości akustycznej zalicza się:

- hałas komunikacyjny – zwłaszcza na drodze wojewódzkiej nr 211 i na drodze wojewódzkiej 214,
- hałas pochodzący z działalności zakładów produkcyjnych,
- hałas pochodzący z użytkowania rekreacyjnego,
- hałas pochodzący z terenów zainwestowania osadniczego wsi.

Dla terenu gminy Sierakowice nie przeprowadzono kompleksowych pomiarów dokumentujących poziom natężenia hałasu.

6) Promieniowanie elektromagnetyczne

Przez teren gminy przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczne wysokich napięć 110 kV nr 1466 relacji GPZ Kościerzyna – GPZ Sierakowice.
Wzdłuż linii elektroenergetycznej 110 kV może występować promieniowanie szkodliwe dla ludzi, zagospodarowanie w tym obszarze zgodnie z przepisami odrębnymi.
W gminie Sierakowice zlokalizowane są stacje bazowe telefonii komórkowej: jedna w miejscowości Gowidlino i dwie stacje w miejscowości Sierakowice. Promieniowanie elektromagnetyczne występuje na dużych wysokościach w miejscach niedostępnych dla ludzi.

III.6.9. Stan i walory krajobrazu

1) Cechy i walory krajobrazu

Gmina Sierakowice położona jest w obrębie mezoregionu Pojezierza Kaszubskiego. Jest to region bardzo zróżnicowany przyrodniczo, jego podstawowe cechy to:

- urozmaicona rzeźba terenu,
- występowanie licznych rozległych i małych dolin,
- bogactwo form przyrodniczych.

Na walory krajobrazowe gminy Sierakowice składają się też zasoby kultury materialnej, takie jak: założenia ruralistyczne wsi, liczna zabudowa historyczna.

Na obszarze gminy występują różne typu krajobrazowe:
krajobraz zurbanizowany, w którym można wydzielić:

a) krajobraz terenów zabudowanych wsi;
b) krajobraz zawartej zabudowy Sierakowic, o charakterze małomiasteczkowym;

c) krajobraz terenów gospodarczych (produkcyjnych, składowych, kurników);
d) krajobraz rolniczy, w którym można wydzielić:
- krajobraz rolniczo – osadniczy: pól, łąk i pastwisk, grup drzew z pojedynczą zabudową zagrodową,
- krajobraz rolniczy: pól, łąk i pastwisk, grup drzew bez zabudowy, obejmujący doliny rzeczne, strefy zboczowe,
- krajobraz jezior i ich stref brzegowych;

e) krajobraz leśny.

Elementami istotnymi z punktu widzenia postrzegania krajobrazu są miejsca jego odbioru wizualnego. Na obszarze gminy wyróżnić można wiele miejsc – punktów widokowych, ciągów widokowych, z których roztaczają się rozległe widoki na wnętrza naturalnego krajobrazu.

2) Obszary i rejony cenne krajobrazowo

W przestrzeni gminy Sierakowice wyróżniają się zarówno rozległe wnętrza otwartego krajobrazu o naturalnych cechach oraz wnętrza o harmonijnej zabudowie wkomponowane w przestrzenie przyrodnicze, które opisane są poniżej.

a) Makro wnętrza krajobrazu dolin rzecznych

Obszary te obejmują:
- dolinę rzeki Słupi na wschód od miejscowości Tuchlino do miejscowości Sierakowska Huta,
- dolinę rzeki Puzdrowska Struga na wschód od miejscowości Puzdrowo,
- dolinę rzeki Bukowina na północ od miejscowości Gowidlino, po wschodniej stronie Łyśniewa do miejscowości Skrzeszewo,
- dolinę rzeki Struga Kamienicka, po południowej stronie miejscowości kamienica Królewska.

b) Makro wnętrza krajobrazu jeziorno-leśnego
- zespół jezior: Junno- Białe – Czarne – Potęgowskie z przybrzeżnymi lasami i enklawami gruntów rolnych,
- wnętrze Jeziora Kamienickiego, ograniczone od wschodu i zachodu lasami a od strony południowo-wschodniej zabudowaniami wsi Kamienica Królewska,
- wnętrze Jeziora Gowidlińskiego z zalesioną wyspą, otoczone enklawami leśnymi i zabudową mieszkalną i letniskową,
- wnętrza krajobrazowe jezior: Miemino, Trzono, Długie (koło Łyśniewa Sierakowickiego),
- wnętrze krajobrazowe Jeziora Tuchlińskiego,
- wnętrze krajobrazowe Jeziora Trzemeszno koło wsi Stara Huta.

c) Makro wnętrza krajobrazu rolniczo-osadniczego w enklawach leśnych
- wnętrze krajobrazowe ze wsią Bukowo i Jeziorem Bukowskim,
- wnętrze krajobrazowe ze wsiami Nowalczysko i Kokwino,
- wnętrze krajobrazowe wokół wsi Mojuszewska Huta.

d) Ciągi widokowe

Główne ciągi widokowe występują wzdłuż dróg. Są to:
- ciąg widokowy po północnej stronie drogi prowadzącej z Tuchlina do wsi Jelonko - widok na znaczne obniżeniem terenu (jeden z najniżej położonych obszarów w gminie) z licznymi ciekami wodnymi;
- ciąg widokowy wzdłuż drogi prowadzącej z Puzdrowa do Gowidlina w kierunku północnym.

e) Ważniejsze miejsca widokowe

- miejsca widokowe w Kamienicy Królewskiej z rozległym widokiem na jezioro Kamienickie oraz zabudowania wsi Kamienica Królewska;
- miejsce widokowe w Kukówce na półwyspie wcinającym się w jezioro Potęgowskie;
- miejsce widokowe u podnóża Zamkowej Góry w Kamienickim Młynie z widokiem na jezioro Junno; obok tego miejsca - na na szczycie Zamkowej Góry (229,5 m n.p.m) położonej w gminie Kartuzy znajduje się punkt widokowy. Główną atrakcją Zamkowej Góry jest rozległy widok na sześć jezior: Białe, Czarne, Junno, Kamienickie,Odnoga i Potęgowskie.

e) Wsie krajobrazowe

Na obszarze gminy występują wsie o wysokich wartościach krajobrazowych, na które składaj się:

- harmonijna zabudowa (z udziałem zabudowy historycznej),
- zieleń towarzysząca zabudowie,
- zróżnicowany krajobraz w otoczeniu zabudowy.

Do wsi wyróżniających się pod tym względem należą: Bącka Huta, Gowidlino, Kamienica Królewska, Łyśniewo Sierakowickie, Paczewo, Puzdrowo, Szklana, Tuchlino, Załakowo i Mojusz.
Dla ochrony walorów krajobrazowych tych wsi należy ustalić strefy ochrony ekspozycji.

3) Uwarunkowania ochrony krajobrazu

W „Strategii rozwoju gminy na lata 2014 - 2024"[34] zawarto:

> *cyt: „Cel szczegółowy: Ochrona posiadanych zasobów naturalnych i krajobrazu w tym: wód, lasów, powietrza, przed zanieczyszczeniami oraz inwazyjnymi gatunkami flory i fauny.*"

Realizacja celu w odniesieniu do ochrony krajobrazu ma nastąpić poprzez ochronę stref krajobrazu naturalnego i osadniczego poprzez:

- zakazy zabudowy,
- nierozpraszanie budowy - koncentrowanie zabudowy w sąsiedztwie zabudowy istniejącej,
- ograniczenie gabarytów zabudowy.

III.7. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Z 2014 r., poz. 1446 ze zm.) - art. 7, formami ochrony zabytków są:

> *cyt: „1) wpis do rejestru zabytków;*
> *2) uznanie za pomnik historii;*
> *3) utworzenie parku kulturowego;*
> *4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.*"

W gminie Sierakowice występują następujące formy ochrony zabytków:

a) wpis do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego;

b) park kulturowy;

c) wpis do Gminnej Ewidencji Zabytków (niektóre obiekty wpisane są też do Wojewódzkiej

34 *Strategia rozwoju gminy na lata 2014 – 2024.*

Ewidencji Zabytków);

d) ustalenia ochrony w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (wyznaczenie stref ochrony konserwatorskiej zespołów ruralistycznych, stref ochrony archeologicznej obiektów zabytkowych).

Ważnym dokumentem wiążącym gminę prawnie jest Gminna Ewidencja Zabytków (GEZ). Nowelizacja ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wprowadziła ochronę zabytków znajdujących się w GEZ poprzez uwzględnienie ich w decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzjach o warunkach zabudowy, decyzjach o zezwoleniu na realizacje inwestycji drogowej oraz decyzjach o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej.
Wszelkie działania z związane ze zmianą ich użytkowania czy zagospodarowania muszę być uzgadniane z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Gmina Sierakowice posiada Gminną Ewidencję Zabytków (wrzesień 2014 r.) oraz „PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI DLA GMINY SIERAKOWICE NA LATA 2014-2018”[35] - przyjęte uchwałą nr IX/106/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 czerwca 2015 r.

III.7.1. Rys historyczny

Osadnictwo na terenie gminy Sierakowice zaczęło się kształtować głównie w epoce brązu i wczesnej epoce żelaza a więc ok. 400-300 p.n.e. o czym świadczą stanowiska archeologiczne. Można domniemywać, że przez teren dzisiejszego powiatu kartuskiego a co za tym idzie gminy Sierakowice przebiegały dwie drogi: pierwsza prowadziła wschodnią częścią Pomorza Gdańskiego przez Skarszewy, Starkową Hutę, Kiełpino, Somonino, Smętowo, okolice Kartuz, Przodkowo, Wejherowo do Żarnowca i dalej nad morze, druga była najprawdopodobniej odnogą szlaku bursztynowego na wysokości przeprawy przez Wisłę w okolicy Opalenia i prowadziła przez zachodnią część Pomorza Gdańskiego tj. Skórcz, Starą Kiszewę, między Garczynem a Kościerzyną, do Stężycy, przez Mściszewice, Tuchlino, Sierakowice, Pałubice, Lębork do Białogardu a dalej do Jeziora Łebskiego i nad morze.
Powstanie osady Sierakowice datuje się na XII wiek, za czasów panowania księcia pomorskiego Mestwina I. W ówczesnym czasie osada ta była ściśle związana z funkcją obronną, ze względu na niedostępne bory pokrywające teren i chroniące przed atakiem nieprzyjaciela.
W dokumentach historycznych najwcześniej można znaleźć nazwę Syrakowo (1348r.) i Sirakowicze (1396 r.). Dzisiejsza nazwa Sierakowice pojawiła się już w 1599 r. niemniej jednak ukształtowała się dopiero na początku XVII w.

Pierwsza wzmianka źródłowa dotycząca Sierakowic pochodzi z 1382 r. i jest to dokument nadania wsi rycerskiej Piotrowi z Lewina na prawie chełmińskim. W tym czasie na terenie ówczesnej gminy powstał pierwszy kościół drewniany (przy drodze do Łyśniewa). Około 1419 r. Sierakowice były już wsią gospodarską, na prawie polskim. Było to bardzo korzystna sytuacja w związku z tym Zakon Krzyżacki w 1428 r. sprawił, ze pod jego władanie przeszła połowa dóbr sierakowickich. W 1430 r. Sierakowice uzyskały lokację na prawie niemieckim i zostały ogromnie spustoszone. Po najazdach Husytów oraz licznych wojnach w 1438 r. większość ziem leżała odłogiem a tereny się wyludniły. Po wojnie trzynastoletniej kończącej rządy Krzyżaków na mocy pokoju w Toruniu w 1466 r. Pomorze (w tym obszar obecnej gminy Sierakowice) wróciło do Polski.
Pod koniec XV w. Sierakowice zostały nabyte przez nieznanego szlachcica co zapoczątkowało ponowny rozkwit osady. Zaczęło przybywać mieszkańców a co za tym idzie powstawały nowe chaty. W drugiej połowie XVI w. osada przeszła na własność królewską i została włączona do starostwa mirachowskiego. Pod koniec XVI w. w centrum wsi pojawił się w tym czasie kościół pod wezwaniem św. Marcina, do którego przynależały wsie: Tuchlino, Puzdrowo, Gowidlino i Łyśniewo Sierakowickie.

35 *Autor: Piotr Najmajer.*

W 1648 r. wieś stała się własnością rodziny Łaszewskich a stan ten obowiązywał aż do 1880 r.
W 1772 r. nastąpił rozbiór Polski i ziemie Pomorza trafiły pod rządy pruskie, co skutkowało nowym podziałem administracyjnym. Sierakowice zaczęły przynależeć do powiatu tczewskiego, a od 1818 r. do nowo utworzonego powiatu kartuskiego. W tym okresie wieś była mała i liczyła sobie zaledwie 32 mieszkańców, liczba ta jednak sukcesywnie wzrastała i w 1904 r. osiągnęła 683 mieszkańców. Na początku XX w. wieś rozkwitała zarówno pod względem społecznym (posiadała szereg organizacji i stowarzyszeń, np.: Towarzystwo Rolnicze później Związek Spółek Zarobkowych, Kółko Rolnicze czy Czytelnię Ludową) jak również ekonomicznym (w latach 1905-07 na teren gminy Sierakowice dotarła linia kolejowa łącząca wieś z Lęborkiem i Gdańskiem).
Tuż przed II wojną światową wieś nabrała charakteru miasteczka i liczyła ok. 2000-2500 mieszkańców. Zlokalizowano tutaj: dwa kościoły, dwie szkoły, aptekę, hotel, tartak, pocztę, bank, sklepy, dworzec kolejowy, targowisko, składy opału, soli itp. Ostatni dom kryty słomianym dachem spalił się w 1926 r.
Struktura powiatowa przetrwała do roku 1975, kiedy to w Polsce zlikwidowano powiaty. W tym okresie gmina Sierakowice podlegała bezpośrednio Urzędowi Wojewódzkiemu w Gdańsku. Od 1 stycznia 1999 r. gmina Sierakowice ponownie weszła w skład powiatu kartuskiego.

III.7.2. Zabytki nieruchome wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego

1) Obiekt wpisany do rejestru zabytków

W gminie Sierakowice znajduje się jeden obiekt wpisany do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego - jest to kościół parafialny pod wezwaniem św. Marcina wraz z terenem przykościelnym w obrębie muru kościelnego figurujący pod numerem 1729 (dawny rejestr zabytków województwa gdańskiego nr 1224).
Kościół ten budowano w dwóch etapach. W latach 1820-22 powstała część wschodnia, drewniana na kamiennej podmurówce, wzniesiona na miejscu wcześniejszej, barokowej. W roku 1904 wybudowano natomiast część zachodnią, neogotycką, z cegły na podmurówce kamiennej, z licowanymi elewacjami i dachem krytym blachą. W części zachodniej zlokalizowana jest kwadratowa wieża z kruchtą w przyziemiu i odrębną klatką schodową.
Z uwagi na zły stan stan techniczny kościół drewniany został przeniesiony na południowy wschód od pierwotnego miejsca i wyposażony w zrekonstruowaną, drewnianą wieżę, pierwotnie rozebraną w 1903 roku. Zamontowano również zabytkowe organy.
Kościół pw. św. Marcina wpisany do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego otoczony jest ochroną określoną w decyzji o wpisie. Wszelkie działania dotyczące zabytku, zgodnie z art. 36 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r.. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami podlegają uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku.

2) Obszary wpisane do rejestru zabytków

Stanowiska archeologiczne wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego
Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowanych jest 5 stanowisk archeologicznych wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego, zestawione w poniższej Tabeli 42.

Tabela nr 43. Wykaz stanowisk archeologicznych wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego.

L.p.	*Numer w RZWP*	*Charakter stanowiska*	*Lokalizacja*	*Krótki opis*
1	Dec. nr 085/A Archeol. z dn. 09.01.1970 r.	Piece garncarskie w miejscowości Mojusz	Piece położone są w lesie w odległości ok. 200 m od stacji kolejowej	Piece w Mojuszu ze względu na brak badań nie są datowane. Pochodzą prawdopodobnie z okresu wczesnośredniowiecznego lub średniowiecznego.

				Są obiektami produkcyjnymi użytkowanymi na powierzchni ziemi
2	Dec. nr 147/A Archeol. z dn. 31.03.1971 r.	Cmentarzysko płaskie w miejscowości Załakowo	Cmentarzysko położone jest ok. 1300 m na północ od wsi, po prawej stronie drogi prowadzącej z Pałubic w kierunku Lęborka i ok.200 m na zachód od rzeczki Bukowiny.	Cmentarzysko w Załakowie datowane jest na wczesną epokę żelaza. W 1966 r. odkryto na nim groby skrzynkowe zawierające liczny materiał zabytkowy
3	Dec. nr 292/A Archeol. z dn. 31.03.1976 r.	Osada otwarta w miejscowości Pałubice	Osada położona jest po wschodniej stronie szosy Sierakowice- Lębork ok. 300 m na południe od wsi.	Osada otwarta w Pałubicach datowana jest na starsza fazę okresu wpływów rzymskich (I-II w. n. e.). W 1975 r. natrafiono tu na pozostałości pieca kamiennego, paleniska i liczne ułamki ceramiczne. Obiekt ten jest przykładem osady otwartej z pierwszych wieków n.e.
4.	Dec. nr 293/A Archeol. z dn. 16.10.1976 r.	Cmentarzysko płaskie w miejscowości Pałubice	Cmentarzysko położone jest ok. 250 m na południowy-wschód od wsi, na niewielkim wzniesieniu na północno - zachodnim brzegu Jeziora Lelewo.n	Cmentarzysko płaskie w Pałubicach datowane jest na wczesną epokę żelaza (VII-II w. p. n. e.). W 1975 r. odkryto tu pozostałości grobu ciałopalnego - ceramikę i przepalone kości ludzkie. Ponadto na tym terenie znajdują się pozostałości osady ze starszego okresu wpływów rzymskich (I-II w. n. e.). W toku badań przeprowadzonych w 1975 r. okryto tu liczną ceramikę osadniczą. Obiekt ten jest przykładem cmentarzyska płaskiego z wczesnej epoki żelaza oraz funkcjonującej później osady otwartej, nieobronnej w pierwszych wiekach naszej ery
5	Dec. nr 004/A Archeolog. z dn. 30.07.1959 r.	Cmentarzysko grobów skrzynkowych w Kamienickim Młynie	Cmentarzysko znajduje się na wzgórzu porośniętym lasem, usytuowanym tuż przy torze kolejowym Kamienica Królewska - Niepoczołwice, w odległości ok. 1km od stacji Kamienica Królewska	Cmentarzysko należy chronologicznie do kultury pomorskiej wczesnej epoki żelaznej (VII-V w. n. e.)

III.7.3. Park kulturowy

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r., Nr 62, poz. 1568 ze zm.) park kulturowy jest formą ochrony zabytków. Tworzony jest w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. Powołanie parku kulturowego należy do kompetencji gminy i wiąże się z opracowaniem planu ochrony parku (zatwierdzanego przez gminę) oraz wymaga sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla jego obszaru.

W gminie znajduje się Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw powołany w 2006 r. uchwałą Rady Gminy Sierakowice Nr XLII/321/06 z dnia 28.03.2006 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego we wsi Sierakowice, zmienioną uchwałą Rady Gminy Sierakowice nr XLIV/347/06 z dnia 20.06.2006 r. z sprawie zmiany uchwały nr XLII/321/06 z dnia 28.03.2006 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego we wsi Sierakowice. Jest jednym z czterech parków kulturowych w województwie pomorskim i jednym z dwudziestu sześciu w Polsce.

Obiekty wchodzące w skład parku kulturowego to:

a) Ołtarz Papieski autorstwa Jarosława Wójcika, który znajduje się w centralnej części parku. Stalowa konstrukcja wyglądem nawiązuje do sieci rybackiej, którą podtrzymują w powietrzu dwa ptaki. Jest to pomnik trzech wielkich rocznic tj. pobytu papieża Jana Pawła II na Pomorzu podczas VII pielgrzymki do Polski i sprawowania mszy św. w Pelplinie w niedzielę 6 czerwca 1999 r., pomnik milenijny upamiętniający rok 2000 i przełom tysiąclecia oraz uczczeniem roku św. Wojciecha a co za tym idzie 1000-lecia chrztu Polski;

b) Kościół parafialny pod wezwaniem św. Marcina (szczegółowo opisany w punkcie III.7.2); zrekonstruowany drewniany zabytkowy kościół pod wezwaniem św. Marcina (szczegółowo opisany w punkcie III.7.2);

c) Telebim – rzeźba Papieża Jana Pawła II, autorstwa Jarosława Wójcika, ukazująca Papieża w formie w jakiej z reguły był widziany przez wiernych – na telebimie bądź ekranie telewizora;

d) Krzyż – obelisk autorstwa Jarosława Wójcika – wykonany z granitowych monolitów (dwóch mniejszych u góry i dwóch większych u dołu) u góry połączonych kulistą form z blachy nierdzewnej symbolizującą hostię;

e) Dąb papieski – dąb został posadzony 11 listopada 2003 r. w Święto niepodległości i dzień parafialnego odpustu św. Marcina celem uczczenia pontyfikatu Jana Pawła II;

f) Grobowiec rodziny Łaszewskich (dawnych właścicieli wsi Sierakowice) – rodzina ta ufundowała kościół parafialny św. Marcina oraz przekazała ziemię pod parafialny cmentarz, który stał się miejscem ich pochówku. W centralnej części cmentarza zbudowano kaplicę grobową tej rodzin. W 2007 r. obiekt poddano gruntownej odbudowie a na jej wewnętrznych ścianach zamontowano epitafia osób zasłużonych dla parafii i lokalnego środowiska.

g) Organistówka;

h) Kapliczka Matki Boskiej przy ul. Lęborskiej poświęcona ofiarom II wojny światowej.

Zgodnie z Uchwałą Rady Gminy Sierakowice nr XLVIII/384/06 z dnia 24.10.2006 r. w sprawie ochrony oraz zakazów i ograniczeń na terenie Parku Kulturowego "Ośmiu Błogosławieństw" na terenie parku (o ile nie wynika inaczej z ustaleń obowiązującego mpzp):

- *zabrania się: wykonywania prac prowadzących do: degradacji utrwalonego historycznie układu przestrzennego, naruszenia istniejącej linii zabudowy, gabarytów i form, deformacji kompozycji urbanistycznej; zmiany formy architektonicznej zabytków, zmiany nawierzchni, oświetlenia placów i ulic, zmiany historycznej funkcji i zabytkowego wyposażenia obiektów,*
- *zakazuje się dokonywania przekształceń budynków;*
- *pozwala się na rozbiórkę obiektu budowlanego jedynie w sytuacjach wyjątkowych,jeżeli jego stan techniczny zagraża bezpieczeństwu itp.*

III.7.4. Zabytki nieruchome znajdujące się w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ).

W gminie Sierakowice znajduje się 125 obiektów umieszczonych w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ) i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ).

Gmina posiada Gminną Ewidencji Zabytków wykonaną we wrześniu 2014 r. zgodnie z art. 19 i art. 145 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Z 2003 r., nr 162, poz. 1568 ze zm.), której autorem jest Piotr Najmajer.

Rozpoznanie problematyki i ochrony zabytków (między innymi na terenie gminy Sierakowice) oraz działania mające je chronić zgodnie z ustawą zostały opisane w trzech dokumentach:

a) „Programie Opieki nad Zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2011-2014" stanowiącym załącznik do Uchwały Nr 91/V/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 lutego 2011 roku;
b) „Programie Opieki nad Zabytkami Powiatu Kartuskiego 2010-2013" przyjętym do realizacji Uchwałą NR XXXIX/368/10 Rady Powiatu Kartuskiego z dnia 28 października 2010 r. w sprawie: przyjęcia "Powiatowego Programu Opieki nad Zabytkami na lata 2010-2013";
c) "Programie Opieki nad Zabytkami Gminy Sierakowice na lata 2014-2018" - przyjętym uchwałą nr IX/106/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 czerwca 2015 r.

"Program Opieki nad Zabytkami Gminy Sierakowice na lata 2014-2018" wyznacza priorytety i cele strategiczne dotyczące zabytków na terenie gminy Sierakowice takie jak:

- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania oraz poprawa i utrwalenie ładu przestrzennego zgodnie z zasadą dobrej kontynuacji,
- wykorzystanie dziedzictwa kulturowego dla promocji turystycznej gminy i utrwalenia tożsamości lokalnej mieszkańców gminy.

W Załączniku nr II. Programu (rozdz.VI) wyszczególniono zabytki nieruchome znajdujące się w Gminnej Ewidencji Zabytków i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków Województwa Pomorskiego.

III.7.5. Lokalne wartości środowiska kulturowego i krajobrazu kulturowego

1) Zasoby kulturowe

Walory kulturowe gminy Sierakowice są jej zasadniczym walorem i wynikają z położenia w rejonie historycznych Kaszub, w jego najbardziej tradycyjnej i rdzennej części. Specyfika krajobrazu kulturowego gminy wyraża się w sposobach użytkowania przestrzeni, charakterze osadnictwa a także w stylu oraz formie poszczególnych obiektów.

Na terenie gminy przeważająca liczba obiektów o wartościach kulturowych i historycznych pochodzi z XIX i 1 poł. XX w.

Istotny element kultury materialnej stanowi zachowana zabudowa wiejska – chaty i domy z połowy XIX i początku XX w., które znajdują się we wszystkich wsiach gminy oraz w rozproszonych zagrodach oraz liczne budynki o charakterze miejskim występujące w miejscowości Sierakowice.

Domy mieszkalne i zagrody powstające w 2 poł. wieku XIX budowane były między innymi w drewnianym systemie szkieletowym: ściany wypełniane były gliną bądź cegłą, dachy kryte strzechą. Przykłady tego typu zabudowy można spotkać we wsiach: Kamienica Królewska, Leszczynki, Gowidlino, Mojuszewska Huta, Mojusz, Pałubice, Puzdrowo, Sierakowice, Stara Maszyna, Szklana, Szopa, Tuchlino, Załakowo.

Pojedyncze budynki drewniane z końca XIX w. przetrwały w Gowidlinie, w Mojuszewskiej Hucie (kryty gontem), w Tuchlinie (z 1902 r., stodoła i stajnia).

Przykłady budynków murowanych z 2 poł. XIX w. i 1 poł. XX w. odnaleźć można we wsiach: Sierakowice, Gowidlino, Mojusz, Mojuszewska Huta, Pałubice i Puzdrowo oraz pojedyncze budynki we wsiach: Stara Maszyna, Szklana, Szopa, Tuchlino, Wygoda i Załakowo.

Na terenie gminy ślady założeń folwarcznych znajdują się we wsiach: Sierakowice koło jez. Kominek (*kasz.*: „Srakowszczi Dwór") - zpoł. XIX w., Gowidlino -z k. XIX w., Tuchlino (*kasz.*: „Techlińszczi Dwór") – z końca XIX w.

Z zespołu folwarcznego w Sierakowicach, położonego nad jeziorem Kominek ocalały dwa budynki dworskie - pierwszy i drugi dwór (wpisane do GEZ) oraz budynek gospodarczy. Jedynie pierwszy dwór przedstawia wartość architektoniczną (Gminny Ośrodek Kultury), pozostałe budynki zostały w znacznym stopniu przekształcone. Z folwarku w Gowidlinie pozostały: budynek mieszkalny i pomieszczenie

inwentarskie, z w folwarku w Tuchlinie pozostały: murowany dwór oraz budynek gospodarczy (wpisane do GEZ) z cegły palonej na podbudowie kamiennej i stodoła.
Poza budownictwem mieszkalnym ważnym elementem dziedzictwa kulturowego w gminie Sierakowice są pochodzące z końca XIX w i pocz.XX w.:

- neogotycki kościół parafialny w Gowidlinie pochodzący z lat 1866-68 oraz związana z nim zabudowa kościelna i gospodarcza,
- kościół p.w. św. Marcina bp i św. Jana Nepomucena budowany jako drewniany kościółek pozostał, jako prezbiterium nowego kościoła rozbudowanego w 1903 r. w stylu neogotyckim,
- budynki dawnych szkół w Gowidlinie i w Puzdrowie,
- zabudowania stacji kolejowych w Sierakowicach i w Kamienicy Królewskiej,
- leśniczówka w Mojuszu.

Z grupy obiektów inżynieryjnych ważny jest most w Pałubicach, na drodze Sierakowice – Lębork.

2) Zespoły ruralistyczne

Na obszarze gminy występują zespoły ruralistyczne o wartościach historycznych, we wsiach:

a) Bącka Huta.

Niewielka wieś powstała na skrzyżowaniu drogi prowadzącej z Mojusza do Bącza, w dużej enklawie leśnej. Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z obustronną zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg;

b) Gowidlino.

Miejscowość która bierze swój początek już w czasach prehistorycznych (V w. p.n.e.) o czym świadczy m.in. odkryte w miejscowości cmentarzysko. XV w. Gowidlino było jedną z 23 wsi gburskich i liczyło sobie 13 łanów. W 1866r. miejscowość stała się wsią parafialną. W tym czasie na terenie Gowidlina funkcjonowała również szkoła parafialna parafii sierakowickiej.
Zabudowa mieszkaniowa i usługowa są w Gowidlinie skoncentrowane wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 211 oraz drogi powiatowej nr 1912G. Głowiną dominanta w miejscowości jest zabytkowy kościół, plebania oraz kompleks szkolny z odrestaurowanym budynkiem z 1885 r.
Centrum wsi zabudowane jest budynkami o funkcji usługowej takimi jak: sklepy, punkty usługowe. Znajduje się tu również przystanek autobusowy. Istotnym elementem tej miejscowości jest duże nagromadzenie budynków liczących sobie ponad 100 lat, które bardzo dobrze wkomponowują się w krajobraz Gowidlina. Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z zabudową skupioną pomiędzy układem równoległych dróg i pomiędzy rozwidleniami tych dróg. Zachowany jest układ niwy siedliskowej, pojedyncze historyczne budynki w siedliskach i klimat starej wsi – szczególnie wzdłuż ulicy Jeziornej. W centrum wsi przy drodze wojewódzkiej nr 211 zachowany brukowany rynek - plac targowy i otaczająca go zabudowa.

c) Kamienica Królewska

Była to osada określana w źródłach krzyżackich jako chłopska wieś czynszowa. Od połowy XVI w. była typową wsią folwarczną i posiadała młyn. W miejscowości zachował się historyczny układ dróg (obecnie droga gminna 152041G oraz droga powiatowa nr 1931G) wokół których kształtuje się zabudowa mieszkaniowa i usługowa. Dominantą przestrzenną jest Kościół p.w. Matki Bożej Nieustającej Pomocy, wzniesiony w 1982 r. przy ul. Jana Pawła II.
Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z obustronną zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg. Południowa część rozlokowana na wzniesieniu opadającym w kierunku jeziora.

Zachowany został układ niwy siedliskowej, liczne zabytkowe budynki w siedliskach – szczególnie w południowej części wsi i klimat starej wsi.
Charakterystyczne dla miejscowości są budynki mieszkalne wyposażone w dachy dwuspadowe o różnym kącie nachylenia.

d) Łyśniewo Sierakowickie

Łyśniewo Sierakowickie jest najmniej odnotowaną osadą regionu sierakowickiego. Zapiski z 1438 r. mówią, że znajdował się tutaj młyn. Zabudowa miejscowości znajduje się wzdłuż drogi powiatowej nr 1911G oraz dróg gminnych: 152006G, 152004G oraz 152003G. W centrum zlokalizowano szkołę podstawowa, sklep spożywczo-przemysłowy oraz Kaplicę p.w. Matki Fatimskiej. Charakterystyczne dla miejscowości są liczne rozproszone na wybudowaniach gospodarstwa rolne oraz różnorodność architektoniczna.
Wieś posiada zachowany układ owalnicowy z zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg. Zachowany układ niwy siedliskowej, liczne zabytkowe budynki w siedliskach.

e) Mojusz

Brak danych historycznych.
Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg. Zachowany układ niwy siedliskowej, pojedyncze zabytkowe budynki w siedliskach.

f) Paczewo

Brak danych historycznych.
Wieś posiada zachowany układ ulicowy z zabudową skupioną w dwóch rejonach.Zachowany układ niwy siedliskowej, pojedyncze zabytkowe budynki w siedliskach.

g) Puzdrowo

Wieś Puzdrowo pojawia się w źródłach historycznych w drugiej połowie XIV w. Była to wieś szlachecka, w 1570 roku liczyła 18 włók roli.
W miejscowości zachował się historyczny układ dróg (drogi wojewódzkie nr 211 i nr 214) wokół którego koncentruje się zabudowa usługowa i mieszkaniowa. W miejscowości nie ma przestrzeni publicznych takich jak rynek czy plac targowy. Zabudowę stanowią budynki jednorodzinne, zabudowania gospodarcze oraz niewielkie zakłady usługowe.
Zachowany układ ulicowy, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w południowej części wsi.

g) Sierakowice

Aż do roku 1820 Sierakowice była małą wsi , która w następnych latach bardzo szybko się rozwijała i powiększała. W latach 1894 – 95 utworzono z Sierakowic gminę wiejską.
W okresie między wojennym istniały tu liczne organizacje publiczne.
Przed II wojną światowa Sierakowice nabrały charakteru miasteczka. Znajdowały się tu dwa kościoły, apteka, tartak, poczta, szkoła powszechna i graniczny urząd ceł. Na rozwój wsi miało z pewnością wpływ uzyskanie w 1905 r. połączenia kolejowego z Lęborkiem i Pruszczem Gdańskim[36].
W Sierakowicach zachowany jest układ wielodrożny wsi, liczba zabudowa o charakterze małomiasteczkowym, w centrum wsi rynek – plac w poza centrum liczne domy mieszkalne, dwa cmentarze, dwa kościoły.

h) Szopa

Brak danych historycznych.

36 *Opracowano na podstawie www.gok.sierakowice.pl*

Zachowany układ wielodrożny, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w południowej części wsi.

i) Tuchlino

Jest to wieś która najwcześniej pojawia się w dokumentach historycznych. Była to miejscowość, która jako jedyna w okolicy, w czasach krzyżackich, posiadała karczmę. Tuchlino w XVIIw. i XVIIIw. było wsią szlachecką. Zabudowa mieszkaniowa, usługi, kościół, zespół szkół koncentrują się wzdłuż sześciu dróg: drogi krajowej nr 214, drogi powiatowej nr 1934G oraz dróg gminnych nr: 152022G, 152024G, 152026G i 152015G. Punkt centralny Tuchlina stanowi kościół, brak jest jednak przestrzeni publicznych takich jak rynek czy plac targowy. Zachowany jest układ wielodrożny, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w południowej części wsi.

j) Załakowo.

Jest to stara osada „wzmiankowna", której daty powstania nie da jednoznacznie się określić.
W XIIw. i XIIIw. Załakowo należało pod względem administracyjnym do kasztelani ulokowanej w Chmielnie. Załakowo w 20-leciu międzywojennym stało się wsią graniczną.
W miejscowości zachował się historyczny układ dróg (obecnie drogi gminne nr: 152016G, 152002G, 152004G) wokół których kształtuje się zabudowa mieszkaniowa i usługowa.
Zachowany układ ulicowy, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w siedliskach.
Charakterystycznym elementem kutrowego krajobrazu gminy są kapliczki i krzyże przydrożne otoczone starodrzewem.

III.7.6. Zabytki archeologiczne

Do najstarszych zachowanych do dziś obiektów antropogenicznych należą kurhany, będące śladem dawnych obyczajów pogrzebowych ludności zamieszkującej ten rejon na przestrzeni wieków.
Kurhany o własnej formie krajobrazowej zachowały się w Kamienicy Królewskiej, Kamienickim Młynie, Leszczynkach.
W Tuchlinie znajduje się grodzisko, które stanowi również najstarszy ślad działalności człowieka na terenie gminy.
Na obszarze gminy znajdują się liczne stanowiska archeologiczne, obejmujące:

- kurhany kamienne: w Leszczynkach, Kamienickim Młynie, Kamienicy Królewskiej,
- cmentarzyska kurhanowe: w Kamienicy Królewskiej, Gowidlinie, Tuchlinie,
- cmentarzyska płaskie: w Puzdrowie, Pałubicach, Załakowie, Kamienickim Młynie, Sierakowicach, Kamienicy Królewskiej,Mojuszu, Gowidlinie,
- cmentarzysko grobów skrzynkowych: w Kamienicy Królewskiej,
- cmentarzyska: w Gowidlinie, Tuchlinie, Łyśniewie,
- osady otwarte: w Pałubicach, Kamienickim Młynie,
- osady, punkty osadnicze, ślady osadnictwa: w Gowidlinie, Tuchlinie, Puzdrowie, Łyśniewie,
- Mojuszu, Dugim Kierzu,
- grodzisko w Tuchlinie,
- zagrody (samodzielne lub punktem osadniczym - osadą): w Gowidlinie, Tuchlinie,
- huty szkła: w Starej Hucie, Sierakowskiej Hucie, Mojuszewskiej Hucie, Leszczynkach, Mojuszu, Bąckiej Hucie, Szopie, Łączkach, Szklanej, Jelonku, Kamienickiej Hucie, Tuchlinku, Kujatach
- osady produkcyjne – piece: w Mojuszu i Tuchlinie.

Wykaz stanowisk zawarto w Załączniku nr III w rozdz. VI a ich rozmieszczenie pokazano na Rysunku Studium nr 1 i nr 2.
Podstawowym zagrożeniem dla stanowisk archeologicznych są prace ziemne, które powodują zniszczenie śladów osadnictwa.

III.7.7. Miejsca pamięci narodowej

Na terenie gminy znajdują się miejsca pamięci narodowej w postaci pomników:

- pomnik na Cygańskiej Górze wieś Ciechomiu z Tablicą upamiętniającą miejsce mordu więźniarek obozu koncentracyjnego w Stutthofie w 1945 r.,
- obelisk w Kamienicy Królewskiej upamiętniający śmierć partyzantów „Gryfa Pomorskiego" w walce z okupantem w styczniu 1944 r.
- kaplica z Tablicą pamiątkową w Sierakowicach,
- pomnik z Tablicą pamiątkową w Sierakowicach,upamiętniającą bohaterów z parafii Sierakowice poległych za wolność ojczyzny w latach 1914 -1920, z godłem i figurą Matki Boskiej.

III.7.8 . Historyczne cmentarze

Na obszarze gminy Sierakowice znajdują się historyczne cmentarze[37]:

a) w Ciechomiu (wpisany do GEZ i do WEZ)

Cmentarz znajduje się w lesie na terenie prywatnego gospodarstwa rolnego; groby pochodzą z drugiej połowy XIX w i początku XX w (ostatni grób pochodzi z 1957 r.). Cmentarz zajmuje powierzchnie ok. 1500 $m^{2,}$ zachowało się sporo grobów w dość dobrym stanie, część ma żeliwne ogrodzenia lub betonowe nagrobki. Cmentarz nie jest ogrodzony ani oznakowany;

b) w Szklanej (wpisany do GEZ i do WEZ)

Cmentarz położony jest ok. 800 m na południe od wsi Szklana, przy szosie z Sierakowic do Borucina w rozwidleniu dróg prowadzących do Lisich Jam i do Wygody Łączyńskiej. Powierzchnia wynosi ok. 2400 m^2. Śladem po cmentarzu są liczne drzewa i krzewy, nie zachowały się żadne groby. Nie zachowały się żadne ślady grobów. Miejsce to jako miejsce pochówku przetrwało w przekazach mieszkańców jako „cierpisko" (określenie dla cmentarzy ewangelickich). Cmentarz używany był według przekazów ustnych w drugiej połowie XIX i na początku XX wieku. Wedlu ustnych przekazów, po II wojnie światowej chowano tam poległych żołnierzy, zmarłych emigrantów i inne osoby niezidentyfikowane. Cmentarz nie jest ogrodzony ani oznakowany;

c) w Gowidlinie (wpisany do GEZ i do WEZ)

Cmentarz poewangielicki położony ok. 1,5 km na zachód od wsi Gowidlino i ok. 0,5 km na północ od szosy Kartuzy-Słupsk, po lewej stronie drogi polnej prowadzącej do Smolnik.
Powierzchnia wynosi ok. 2600 m^2. Cmentarz używany był prawdopodobnie w drugiej połowie XIX w. i na początku XX w., później były sporadyczne pochówki. Widoczne są jeszcze pojedyncze groby, zachowało się kilka żeliwnych ogrodzeń. Cmentarz porośnięty jest liściastymi krzewami, znajduje się tam też kilka okazów ponad stuletnich świerków. Cmentarz nie jest ogrodzony ani oznakowany;

d) w Gowidlinie (wpisany do GEZ i do WEZ)

Jest to czynny cmentarz rzymsko-katolicki, założony przez proboszcza ks. Antoniego Dylewskiego. Zlokalizowany w odległości ok. 50 m na południowy-wschód od kościoła NP NMP.
Oficjalnie otwarto go w 1933 roku, ale cmentarz funkcjonował już wcześniej w 1899 r. (dokonywano pochówków wokół kościoła)

e) w Sierakowicach (wpisany do WEZ i GEZ)

Czynny cmentarz rzymsko-katolicki;

f) w Sierakowicach (wpisany do WEZ i do GEZ)

Cmentarz ewangelicki zamknięty po 1945 r.

37 *Wg Wiadomości Sierakowickie nr 6-7 z dnia 2014-08-01 , Stare cmentarze na terenie gminy Sierakowice , Józef Klas*a

g) w Skrzeszewie (wpisany do GEZ I WEZ)

Cmentarz położony jest ok. 150 m na zachód od szosy Sierakowice – Lębork, przy drodze prowadzącej do Siemirowic. Powierzchnia wynosi ok. 900 m^2. Pozostałością po cmentarzu są nieliczne ślady po grobach.Teren cmentarza nie jest ogrodzony ani oznakowany.

Cmentarze należy objąć ochroną jako miejsca pamięci i tożsamości miejsca.

III.7.9. Waloryzacja zabudowy

Do tradycyjnych formy budynków w gminie Sierakowice należą formy charakterystyczne dla Kaszub Środkowych, w tym:

a) dom mieszkalny wolno stojący:

- budynek parterowy z poddaszem, dach o kącie nachylenia 40 – 50 stopni, kryty strzechą, dachówką cementową lub ceramiczną,
- ściany parteru o konstrukcji szachulcowej lub z cegły, cokół o wysokości ok. 0,5 m kamienny lub ceglany,
- kominy umieszczone w kalenicy,
- szczyty budynku: mur z cegły licowanej, tynkowany lub drewniany.
- w ścianie frontowej nad wejściem "wystawka" z dachem dwuspadowym z kalenicą,
- proporcje rzutu: a : b = 1 : 1/5 – 2/5;

b) dom mieszkalny wolno stojący:

- budynek parterowy z poddaszem ze ścianką kolankową, półpłaskim dachem o kącie nachylenia połaci ok. 22 stopni z "erklem" (wystawką), kryty papą,
- ściany parteru o konstrukcji szachulcowej lub z cegły, cokół o wysokości ok. 0,5 m kamienny lub ceglany, ozdobny gzyms nad stropem parteru,
- ścianka kolankowa – szachulec (deskowanie), mur z cegły ceramicznej,
- budynek usytuowany frontem do drogi,
- proporcje rzutu: a : b = 1 : 1/5 – 1/7;

c) dom mieszkalny wolno stojący lub zespolony:

- budynek parterowy z poddaszem ze ścianką kolankową, półpłaskim dachem o kącie nachylenia połaci ok. 22 stopni z "erklem" (wystawką), kryty papą,
- ściany parteru o konstrukcji szachulcowej lub z cegły, cokół o wysokości ok. 0,5 m kamienny lub ceglany, ozdobny gzyms nad stropem parterem,
- ścianka kolankowa – szachulec (deskowanie), mur z cegły ceramicznej,
- budynek usytuowany frontem do drogi,
- proporcje rzutu: a : b = 1 : 1/5 – 1/7;

d) domy mieszkalne i mieszkalno – usługowe "miejskie" – występujące w centrum Sierakowic:

- budynki o 2 i 3 kondygnacjach, z wysokim parterem,
- dach płaski lub półpłaski,
- parter mieszczący usługi,
- budynki usytuowane dłuższym bokiem wzdłuż drogi,
- w elewacji frontowej występują zdobienia.

III.8. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców w tym ochrony ich zdrowia

Szczegółowe omówienia warunków życia mieszkańców w zakresie wyposażenia w usługi i zasobów mieszkaniowych oraz rynku pracy opisano w rozdz. III.3.3, 3.4, 3.5.

Na jakość życia ludności decydujący wpływ obok możliwości zarobkowania ma jakość otoczenia, w którym się przebywa oraz poziom zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych.

Mieszkańcy gminy Sierakowice mieszkają w gminie o ponadprzeciętnych walorach krajobrazowych terenów o właściwościach rekreacyjnych, przyjaźnie pofałdowanych, częściowo zalesionych z wieloma dostępnymi jeziorami. To decyduje o atrakcyjności Gminy.

Przeważająca liczba mieszkańców Gminy żyje w miejscowościach relatywnie dużych, co zapewnia dobrą dostępność do usług bytowych. Same Sierakowice z bogatą ofertą usługową pełnią rolę ośrodka o funkcji ponadgminnej, do wielu usług, w tym na targowiska przyjeżdża ludność spoza gminy.

W Sierakowicach funkcjonują trzy placówki bankowe. Ilość i różnorodność placówek handlowych w dużych wsiach sprawia wrażenie osiągnięcie poziomu nasycenia usługami handlu, a polityka Gminy świadomie chroni rodzime placówki przed inwazją placówek wielkopowierzchniowych stanowiących zagrożenie dla drobnego handlu i miejsc pracy. Obecność turystów i ruchu tranzytowego przyczynia się do rozwoju i utrzymania obiektów gastronomicznych.

W zakresie szkolnictwa poziom nasycenia jest satysfakcjonujący. Gorsza jest sytuacja w zakresie opieki przedszkolnej i żłobkowej, zwłaszcza że w ramach wyrównywania szans dzieci wiejskich polityka oświatowa państwa dąży do ciągłego podnoszenia poziomu uczestnictwa młodszych roczników w opiece przedszkolnej.

Poziom zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych nie jest satysfakcjonujący - przegęszczenie mieszkań wyrażające się wskaźnikiem 130 gospodarstw na 100 mieszkań, a zwłaszcza 21,16 metrów kwadratowych na osobę stawia Gminę poniżej przeciętnej. Za tymi liczbami kryją się bowiem złe warunki zamieszkiwania wielu rodzin, gdyż obserwując gminę dostrzegamy posiadłości o wysokim poziomie powierzchni mieszkaniowej na członka rodziny. Nasuwa to przypuszczenie o istnieniu dużej liczby rodzin mieszkających w domach przegęszczonych.

Dane z pomocy społecznej potwierdzają spory margines ubóstwa w Gminie. Rozdrobnienie gospodarstw, przy niskiej jakości gleb w przypadku rolników oraz słabym wykształceniu znacznej liczby mieszkańców oraz niedoborze miejsc pracy w Gminie nasuwa przypuszczenie, że życie mieszkańców nie jest aż tak sielankowe jak wrażenie dobrostanu nasuwające się z oglądu Gminy. Mieszkańcy Gminy, aby zapewnić byt swoim rodzinom, czy też start życiowy w przypadku młodych osób, ciężko pracują często za granicą lub dojeżdżając do trójmiejskiego rynku pracy.

Analizy przedstawione w „Strategii" mówią o słabym zaangażowaniu w organizacje pozarządowe na terenie Gminy, przy jednocześnie wysokim stopniu uczestnictwa mieszkańców Gminy w wyborach. W opisie gminy we wspomnianym dokumencie spotyka się opinię o słabości grup producenckich.

Ten brak spójności w obrazie Gminy można tłumaczyć na kilka sposobów:

- przepracowaniem i późnymi powrotami z pracy,
- słabymi efektami zalesiania Gminy przy świadomości, że poprawa walorów krajobrazowych Gminy, to wzrost atrakcyjności rekreacyjno – turystycznej, co jest potwierdzeniem takiego „molekularnego[38]" podejścia do wspólnoty jaką jest wieś, czy gmina.

Wydaje się, że niski poziom emigracji na stałe z gminy sugeruje drugą odpowiedź: mieszkańcy są przeciążeni pracą, gdyż gmina Sierakowice ma wysokie standardy dotyczące pracy (wskazuje na to

38 *„rozwój molekularny" charakterystyczny dla współczesnej Polski (J. Hausner, J. Czapliński) przejawiający się brakiem zaufania do ogółu, zaangażowaniem tylko w molekułach- rodzinach.*

niska stopa bezrobocia), jak również jakości otoczenia (schludne ogródki i obejścia budynków mieszkalnych) oraz europejski wręcz standard wielu obiektów użyteczności publicznej.
Reasumując w gminie żyje się na tyle dobrze, że mieszkańcy „nie uciekają z Gminy" pomimo braku pracy, a wysoką jakość otoczenia okupują ofiarną pracą, przy czym każdy pracuje „na swoim"**.**

III.9. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia

III.9.1.Zagrożenia przyrodnicze

1) Zagrożenia powodziowe[39]

W opracowaniu przygotowanym przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej Oddział w Gdyni w 2003 /2004 r. p.t. „Wyznaczenie granic obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych", które stanowi element studium ochrony przeciwpowodziowej, na obszarze gminy Sierakowice wyznaczono obszary szczególnego zagrożenia powodzią od rzeki Słupi.

Obszary te obejmują obszar wodny Jeziora Gowidlińskiego, Jeziora Tuchlińskiego oraz teren położony wzdłuż rzeki Słupi od granicy z gminą Sulęczyno (ok. km 146 rzeki) do Jeziora Tuchlińskiego. Granica wyznaczonego obszaru obejmuje obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (p=1%) oraz obszary, na których prawdopodobieństwo powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (p = 10 %).

Zgodnie z art. 88f ust.3 ustawy Prawo wodne, Mapy zagrożenia powodziowego i Mapy ryzyka powodziowego, przekazane zostały przez Prezesa KZGW jednostkom administracji w dniu 15 kwietnia 2015 r. Mapy opublikowane zostały na stornie: http://mapy.isok.gov.pl.
Według stanu na czerwiec 2016 r. dla obszaru gminy Sierakowice nie opublikowano map szczegółowych zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego.

2) Zagrożenia osuwiskowe

Na terenie gminy Sierakowice nie występują osuwiska. W granicach gminy występują natomiast obszary narażone na rozwój procesów erozyjnych predysponowane do występowania ruchów masowych – opisane w rozdz. III.13.
Obszary predysponowane do występowania ruchów masowych zaznaczono na Rysunku Studium nr 1 i nr 2 zgodnie z informacjami zamieszczonymi na Mapie osuwisk i obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych na terenie województwa pomorskiego[40].

III.9.2. Obiekty stwarzające zagrożenie wystąpieniem poważnej awarii

Na terenie gminy Sierakowice występuje jeden obiekt potencjalnie stwarzający zagrożenie wystąpieniem poważnej awarii – ubojnią i przetwórnia drobiu w Kawlach.
Natomiast ryzyko wystąpienia poważnych awarii dotyczy: stacji paliw, stacji i podmiotów zajmujących się dystrybucją gazu LPG dla samochodów osobowych (bez dystrybucji benzyn i olejów napędowych), transportu samochodowego.
W sąsiedztwie terenu gminy ryzyko wystąpienia poważnych awarii dotyczy zakładów stosujących w instalacjach technologicznych amoniak (EURO-FOODS i JANUS w Kartuzach) oraz inne substancje niebezpieczne (Kartuskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Kartuzach).

39 *Na podstawie: Wstępna ocena ryzyka powodziowego: Mapa obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi w woj. pomorskim - http://www.kzgw.gov.pl/files/file/Materialy_i_Informacje/WORP/Woj_Pom/1.jpg*
40 *http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/SOPO/download*

III.10. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy

III.10.1.Wnioski z dokumentów ponadlokalnych

1) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego przyjętego uchwałą Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 roku, zmiana uchwalona Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361)[41] z załącznikiem dla gminy Sierakowice wskazano następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- minimalizowanie konfliktów,
- planowanie obszarów monofunkcyjnych w przypadkach, gdy istnieje zagrożenie konfliktami funkcjonalnymi i przestrzennymi planowanego zagospodarowania z funkcjami mieszkaniowymi, usługowymi oraz rekreacyjnymi,
- atrakcyjne i przyjazne dla pracowników kształtowanie obszarów przemysłowych,
- ustalanie wewnątrz obszarów rozwojowych (niezależnie od przestrzeni otwartych położonych poza ich granicami) wielkości (proporcji) i ewentualnie granic terenów biologicznie czynnych,
- a także zasad ich ochrony,
- rozwój zagospodarowania turystycznego dla wypoczynku mieszkańców aglomeracji,
- rozwój infrastruktury odprowadzenia wód opadowych, elektroenergetycznej, gazowej.

2) Strategia rozwoju województwa pomorskiego

Cele, które bezpośrednio przekładają się na zagospodarowanie przestrzenne to:

- oferta turystyczna i kulturalna,
- wysoki poziom zatrudnienia czyli łatwy dostęp do miejsc pracy,
- dostęp do usług zdrowotnych,
- sprawny system transportowy.

III.10.2. Wnioski z gminnych dokumentów strategicznych

1) Strategia rozwoju gminy Sierakowice obejmuje lata 2014 – 2024.

Przyszłość gminy Sierakowice widziana jest jako:

- atrakcyjne miejsce życia mieszkańców, zapewniającego wysoki poziom bezpieczeństwa oraz możliwość wszechstronnego rozwoju społeczności lokalnej oraz atrakcyjnym miejscem pobytu turystów,
- atrakcyjne i przyjazne miejsce rozwoju przedsiębiorczości, wspierania tworzenia nowych miejsc pracy i rozwój gospodarki w oparciu o posiadane zasoby,
- zadbane środowisko naturalne, z dostępem do infrastruktury technicznej, z funkcjonalnym układem komunikacyjnym.

Natomiast potrzeby społeczności gminnej odnoszą się do:

- stworzenia możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie codziennego wypoczynku i sportu mieszkańców (sale gimnastyczne, place zabaw, boiska sportowe),
- stworzenia możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie kultury,
- poprawy bezpieczeństwa publicznego i komunikacyjnego,
- rozwoju infrastruktury turystycznej,
- zapewnienia dostępności do terenów inwestycyjnych,

41 Od 01.03.2017 r. obowiązuje Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego oraz stanowiący jego część planu zagospodarowania przestrzennego obszaru metropolitalnego Trójmiasta uchwalony uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego.

- poprawa infrastruktury energetycznej, teletechnicznej, gazowej.

III.10.3. Analizy ekonomiczne, przyrodnicze, społeczne – synteza[42]

1) Analizy ekonomiczne

Ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 446) w art. 7 ust.1 określa obowiązki gminy w zakresie finansowania zbiorowych potrzeb mieszkańców gminy.
Zadania własne gminy, odnoszące się do potrzeb mieszkańców w aspekcie zagospodarowania przestrzennego obejmują między innymi sprawy:

- *gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego,*
- *wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i cieplną oraz gaz,*
- *opieki zdrowotnej, edukacji publicznej, kultury, sportu i turystyki,*
- *zieleni gminnej.*

Wyznaczanie nowych terenów pod zainwestowanie, a co za tym idzie zabudowa i zagospodarowanie terenów wyznaczonych zgodnie z ustaloną polityką gminy, wiąże się nie tylko z wydatkami, które ponosić będzie gmina ale również dochodami.
Dochody zapewniają:

- wpływy z podatku od nieruchomości (gruntów i budynków);
- wpływy z tytułu wzrostu wartości nieruchomości (opłata planistyczna – po uchwaleniu planu miejscowego);
- wpływy z opłat adiacenckich z tytułu wzrostu wartości w wyniku podziału nieruchomości dokonanego na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego;
- wpływy z opłat adiacenckich z tytułu wzrostu wartości w wyniku budowy przez gminę infrastruktury technicznej.

Wieloletnia Prognoza finansowa gminy Sierakowice na lata 2016 – 2023, przyjęta uchwałą nr XV/161/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 grudnia 2015 r. zakłada w każdym roku wydatki mniejsze niż dochody i do roku 2023 spłatę kredytów, pożyczek i wykup papierów wartościowych
W uchwale nr XV/162/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 grudnia 2015 r. w sprawie uchwalenia budżetu gminy Sierakowice na 2016 r. założono przewagę dochodów nad wydatkami.

2) Analiza środowiskowe

Gmina Sierakowice położona jest w obszarze o unikatowych walorach naturalnych i kulturowych – tzw. Szwajcarii Kaszubskiej, w centralnej, najwyżej położonej części Pojezierza Kaszubskiego.
Obszar gminy Sierakowice charakteryzuje się dużym urozmaiceniem rzeźby terenu, typowym dla obszarów pojezierzy młodoglacjalnych, licznymi jeziorami, ciekami, powierzchniami leśnymi.
Podstawowe cechy krajobrazu gminy Sierakowice to:

- urozmaicona rzeźba terenu,
- występowanie licznych rozległych i małych dolin,
- bogactwo form przyrodniczych: jezior, cieków, zadrzewień, lasów.

Walory krajobrazowe gminy Sierakowice tworzą też zasoby kultury materialnej, takie jak: założenia ruralistyczne wsi, liczna historyczna zabudowa o wartościach ponadlokalnych.

42 *Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ", lipiec 2016 r.*

Na obszarze gminy występuje wiele miejsc – punktów widokowych, ciągów widokowych, z których roztaczają się rozległe widoki na wnętrza naturalnego krajobrazu.

Potencjał urbanizacyjny gminy zobrazowany powierzchnią i dostępnością terenów odpowiednich do zabudowy jest duży. Występują jednak bariery rozwoju zainwestowania wynikające z ograniczeń:

- fizjograficznych (tereny podmokłe, spadki terenu, zadrzewienia),
- ekologicznych (ekosystemy leśne, korytarze ekologiczne, doliny rzeczne, tereny torfowiskowe),
- ochrony krajobrazu kulturowego (wartościowych wnętrz historyczno - kulturowych),
- uwarunkowań prawnych dla obszarów chronionych na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

Istotnym uwarunkowaniem rozwoju miejscowości jest też możliwość uzbrojenia terenu z zaleceniem wykorzystania przebiegów istniejących sieci i dostępność komunikacyjna. Ważnym uwarunkowaniem i wskazaniem jest też stosowanie zasad ochrony ładu przestrzennego a więc nie rozprzestrzenianie zabudowy i stymulowanie jej rozwoju zgodnie z modelami kulturowymi.
Bogactwo walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych stwarza duże możliwości rozwoju rożnych form turystyki i rekreacji, generujących ruch turystyczny pochodzenia reregionalnego, krajowego i międzynarodowego.

3) Analizy społeczne

Według danych Urzędu Gminy Sierakowice na koniec 2015 r. w gminiw zamieszkiwało 19 148 osób, w stosunku do 2013 r. przybyło 741 osób;
Najliczniejszą miejscowością są Sierakowice, na koniec roku 2015 r zamieszkało tu 7909 osób. Drugą miejscowością pod względem liczby mieszkańców jest Gowidlino, gdzie na koniec roku 2015 r. zamieszkało 1749 osób. Tylko 6% ludności mieszka w sołectwach o liczbie mieszkańców poniżej 300 osób. Zasadniczym źródłem przyrostu liczby mieszkańców jest przyrost naturalny, który od 2007 r. nie spada poniżej 200 osób na rok. Przyczyną jest relatywnie niski poziom zgonów przy wysokiej jak na Polskę stopie urodzeń. Stopa urodzeń jest skutkiem relatywnie wysokiej dzietności kobiet (2,25) na poziomie lekko przekraczającym prostą zastępowalność pokoleń.
Stan wyposażenia w usługi w gminie Sierakowice ocenia się się jako dobry i bardzo dobry. Najniższy standard wyposażenia w usługi występuje w opiece przedszkolnej.

Według GUS w końcu 2014 r. na terenie gminy Sierakowice było 4210 mieszkań o 19,7 tys. izbach, o powierzchni użytkowej 415,5 tys. m^2.
W stosunku do liczby mieszkańców na koniec 2014 r. (18 807 osób), oznacza to, że na mieszkańca przypadało 22,1 m^2 a na izbę 0,9 osoby.
W gminie Sierakowice wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na koniec 2014 r. były gorsze niż średnie w województwie pomorskim, średnie w gminach wiejskich województwa pomorskiego i średnie w powiecie kartuskim, chociaż średnia powierzchnia mieszkania wzrosła w stosunku do 2012 r. Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę w gminie jest prawie o 4 m^2 niższa od przeciętnej w gminach wiejskich województwa pomorskiego i w województwie ogółem i o 5 m^2 niższa od przeciętnej w powiecie kartuskim.
Dla wyrównania w gminie Sierakowice wskaźnika warunków zamieszkania zobrazowanego wskaźnikiem powierzchni użytkowej mieszkania/ osobę do średniego w powiecie kartuskim plus wzrost 30% to jest 40 m^2/osobę potrzeba: 349 130 m^2 pow. użytkowej mieszkań (2685 mieszkań = domów).

Według szacunkowych obliczeń, liczba 8 600 aktywnych zawodowo mieszkańców gminy Sierakowice ma do dyspozycji około 7 000 miejsc pracy (w tym w rolnictwie indywidualnym), w przetwórstwie przemysłowym i budownictwie oraz handlu i naprawach.
Miejsca pracy w gminie częściowo zajmowane są przez mieszkańców innych gmin – liczbę dojeżdżających szacuje się na ok. 300 osób.

Z bilansu tego wynika, iż ok. 1900 osób (22 % aktywnych zawodowo) wyjeżdża do pracy poza Gminę. Codzienne dojazdy do pracy obniżają jakość życia mieszkańców.
Do zbilansowania obecnych potrzeb miejsc pracy (czerwiec 2016 r.) z wykluczeniem dojazdów do pracy w gminie potrzeba ok. 1900 miejsc pracy oraz dodatkowo miejsca pracy dla 50% bezrobotnych, co daje zapotrzebowanie 2050 miejsc pracy.

III.10.4. Prognozy demograficzne

1) Prognozy rozwoju demograficznego

a) Założenia do prognozy

W oparciu o art. 10 ust.7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prognozy sporządzono na perspektywę 29 lat.
Założenia do prognoz:

- długość trwania życia dopasowano do rejestrowanej w gminie liczby zgonów; założono wydłużanie się średniej długości jego trwania,
- współczynniki płodności kobiet przyjęto o wartości 2,40 dziecka na kobietę; jest to współczynnik wyższy od wykazywanej w gminie płodności kobiet, która wynosi 2,25. Zakłada się bowiem, że taki będzie skutek ustawy 500+. Przyjęty współczynnik płodności jest wysoki jak na Polskę, ale gmina wyróżnia się pozytywnie pod tym względem. Założono, że ten poziom dzietności utrzyma się do 2045 r,
- zerowe saldo migracji, co jest uzasadnione tym, iż ewentualny odpływ ludności z Gminy jest równoważony napływem ludności zarówno z okolicznych gmin jak i Aglomeracji Gdańskiej.

Przy przedstawionych wyżej założeniach prognozowana liczba ludności gminy może wynosić:

- w 2030 roku: 22 000 osób,
- w 2045 roku: 25 000 osób.

Tabela nr 44.Prognoza liczby ludności gminy Sierakowice według społeczno- ekonomicznych grup wieku (stan na 2015 r. wg GUS)

Funkcjonalne grupy wieku	*Rok*	*2015*	*2020*	*2025*	*2030*	*2035*	*2040*	*2045*
	Ogółem	**19024**	**20174**	**21267**	**22249**	**23212**	**24128**	**24991**
żłobkowa	0-2	958	1047	1017	996	1028	1086	1138
przedszkolna	3-5	1043	982	1038	996	999	1047	1104
	6	317	328	348	338	331	340	360
szkoły podstawowej	7-12	1702	1979	1958	2076	2007	1998	2081
gimnazjalna	13-15	840	883	1042	981	1036	995	998
liceum profilowane szkoły zawodowe	15-17	827	784	1010	954	1042	1012	991
studencka	18	270	278	321	352	327	344	330
	19-24	1829	1693	1626	1918	1944	2039	2031
produkcyjna	18-59K/64M	11442	11778	12023	12559	12967	13395	13622
mobilna	18-24	2099	1971	1947	2269	2270	2383	2361
niemobilna	25-44	5641	5930	5990	5803	5834	5933	6224
	45-59/64	3703	3877	4085	4486	4862	5079	5038

poprodukcyjna	60/65 i więcej	2165	2679	3207	3676	4149	4587	5027

Wnioski:

- najbardziej dynamicznie wzrastać będzie ludność w wieku poprodukcyjnym - co spowoduje zwiększoną potrzebę rozwoju usług opiekuńczych;
- wzrastać będzie liczba ludności w wieku produkcyjnym - na skutek ok. 12 procentowego wzrostu liczby ludności w wieku 18-59/64 jak i przesuwania wieku emerytalnego. Oznaczać to będzie znaczny wzrost presji na lokalny rynek pracy;
- liczba dzieci w wieku przedszkolnym wzrośnie o ok. 6%, ale przy zakładanym wzroście uczestnictwa dzieci w wieku 3-5 lat do 100% będą zwielokrotnione potrzeby na obiekty przedszkolne;
- liczba młodzieży w wieku szkolnym wzrośnie do 2045 roku o prawie 20 %. Wzrost liczby młodzieży znacznie podniesie wskaźniki wykorzystania pomieszczeń do nauki.

b) Liczba gospodarstw domowych

Liczba gospodarstw domowych do 2045 roku wzrośnie w stosunku do stanu obecnego o około 43%. Najbardziej dynamiczny przyrost (o 8,5%) nastąpi już w latach 2030- 2035. Nowo tworzące się gospodarstwa domowe będą stwarzały popyt na oddzielne mieszkania.
Obok wzrostu liczby gospodarstw także przewidywana poprawa wskaźników zamieszkania takich jak: przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę, wyznaczają olbrzymie zapotrzebowanie na budownictwo mieszkaniowe. Do 2045 roku liczba aktywnych zawodowo wzrośnie o ok. 20%, co będzie dużym wyzwaniem dla rynku pracy.

Prognoza zapotrzebowania na tereny mieszkaniowe

W celu oszacowania zapotrzebowania na mieszkania w gminie Sierakowice w okresie kolejnych 29 lat dla prognozowanego w tym okresie przyrostu liczby mieszkańców (Tabela nr 42) przyjęto następujące założenia:

- przyrost liczby mieszkańców w stosunku do końca 2015 r. - 6 000 osób,
- wskaźniki zamieszkania to jest przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na osobę w 2045 r. - 40 m^2
- realizacja mieszkań wyłącznie w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej.

Przyjęte wskaźniki będą wymagały:

- 1846 mieszkań = domów**,**
- 240 000 m^2 pow. użytkowej mieszkań.

Wymagana powierzchnia terenu dla zabudowy mieszkaniowej i powierzchnia użytkowa mieszkań:

- 184,6 ha netto,
- 184,6 ha x 1,25 (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu, pod drogi, infrastrukturę i zieleń) = 230 ha brutto.

c) Prognoza miejsc pracy

W celu oszacowania zapotrzebowania na miejsca pracy w gminie Sierakowice w okresie kolejnych 29 lat dla prognozowanego w tym okresie przyrostu liczby mieszkańców przyjęto następujące założenia:

- liczba mieszkańców w gminie do roku 2045 będzie wyniosła 25 000 osób (przyrost w

odniesieniu do roku 2015 o 6000 osób),
- liczba osób w wieku produkcyjnym będzie wynosiła 13 600 osób (przyrost o 2 180 osób),
- wskaźnik zawodowo czynnych będzie wynosił 0,80, co daje liczbę aktywnych zawodowo 1 740 osób,
- liczba osób w wieku poprodukcyjnym poszukujących pracy - 10% to jest 500 osób,
- liczba osób w wieku przedprodukcyjnym (18 – 25 lat) 10% to jest 230 osób.

Przyjęto też założenie, że 100 % zawodowo czynnych znajdzie zatrudnienie w gminie Sierakowice. Jest to założenie teoretyczne, ponieważ będą występowały i wyjazdy do pracy i przyjazdy do pracy (tak jak obecnie), ale zakłada się że liczby te zostaną zrównoważone.
Potrzebna liczba miejsc pracy dla zbilansowania potrzeb osób aktywnych zawodowo w roku 2045 będzie wynosiła 2 470.

d) Zapotrzebowanie na tereny zabudowy techniczno - gospodarczej

Zapotrzebowania na powierzchnię terenu i powierzchnię użytkową zakładów w zabudowie techniczno - gospodarczej dla przyrostu zawodowo – czynnych w gminie w roku 2045, wynosi:
- powierzchnia terenu netto przy wskaźniku 20 os/ha: 123 ha,
- powierzchnia terenu brutto (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu pod drogi, infrastrukturę i zieleń) = 148 ha brutto,
- powierzchnia użytkowa: 615 000 m^2 x 0,8 = 492 000 m^2.

Ponadto uważa się za uzasadnione wskazanie rezerwy terenów stanowiących ofertę inwestycyjną dla dalszego rozwoju funkcji, które od wielu lat rozwijają się w gminie Sierakowice, takie jak: hodowla drobiu, przetwórstwo produktów rolnych, produkcja mebli i materiałów budowlanych.
Powierzchnię tych terenów oceniono szacunkowo na 85 ha netto, brutto 106 ha (ze wskaźnikiem uwzględniającym powierzchnię terenu pod drogi, infrastrukturę i zieleń).
Powierzchnia całkowita zabudowy (intensywność zabudowy 0,5) = 425 000 $m^{2,}$ powierzchnia użytkowa zabudowy: 425 000 m2 x 0,8 =340 000 m^2.

e) Zapotrzebowanie terenów na nową powierzchnię użytkową zabudowy usługowej

Zapotrzebowanie terenów na nową powierzchnię użytkową zabudowy usługowej (bez usług turystyki) przyjęto jako wskaźnik udziału terenów zabudowy usługowej i mieszanej (mieszkano – usługowej) w powierzchni terenów ogółem w stanie istniejącym. W chwili obecnej stosunek powierzchni terenów usługowych do terenów mieszkaniowych oszacowano w ogólnej powierzchni terenów wsi wynosi jak 1: 10. Biorąc pod uwagę wzrost zamożności społeczeństwa oraz rosnący stopień korzystania z różnego rodzaju usług, zapotrzebowanie na nowe tereny usługowe w obecnej proporcji do terenów mieszkaniowych może okazać się niewystarczające dla pokrycia przewidywanych, rosnących potrzeb zakłada się wzrost stosunku powierzchni terenów usługowych do terenów mieszkalnych jak 1: 5.
Zapotrzebowania na powierzchnię terenu i na powierzchnię użytkową:
- powierzchnia terenu netto: 113 ha; powierzchnia terenu brutto: 113 ha x 1,25 (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu pod drogi, infrastrukturę i zieleń) = 141 ha brutto,
- powierzchnia całkowita zabudowy (wskaźnik intensywności 0,4) = 452 000 m^2,
- powierzchnia użytkowa: 452 000 m^2 x 0,8 = 361 600 m^2.

f) Zapotrzebowanie terenów na nową powierzchnię użytkową usług turystyki

Gmina posiada duży potencjał do rozwoju funkcji usług sportu i rekreacji oraz usług turystyki, co wynika z bogatych walorów przyrodniczych i wyjątkowych walorów krajobrazowych.
Biorąc pod uwagę:
- wzrost zamożności mieszkańców miasta,
- bliskość miejskich obszarów intensywnie zurbanizowanych,

- zainteresowanie korzystaniem nie tylko z wypoczynku w okresie letnim ale również w dni wolne od pracy,
  atrakcyjność krajobrazową i walory przyrodniczymi gminy, co daje możliwość korzystanie z różnych form rekreacji i turystyki, zakłada się, że na terenie gminy Sierakowice liczba miejsc wypoczynkowych może wzrosnąć o 2000 miejsc noclegowych.

g) Zapotrzebowania na powierzchnię terenu i na powierzchnię użytkow:

- powierzchnia terenu netto: 2000 miejsc noclegowych przy wskaźniku 30 os/ ha = 67 ha netto, powierzchnia terenu brutto: 67 ha x 1,25 (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu pod drogi, infrastrukturę i zieleń) = 84 ha
- powierzchnia całkowita zabudowy: 84 ha x wskaźnik intensywności 0,30 = powierzchnia całkowita zabudowy: 252 000 m^2
- powierzchnia użytkowa: 252 000 m^2 x 0,8 =201 600 m^2.

III.10.5. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę[43]

1) Chłonność terenów

W gminie Sierakowice nie wyznaczono granic „obszarów *o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 ze zmianami), w szczególności poprzez uzupełnienie istniejącej zabudowy*[44]*”.*

Dla potrzeb Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice przyjęto, iż obszary o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej obejmują obszary zwartej zabudowy wsi. Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej jest rozumiana jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Szacuje się, że ich chłonność tych terenów w gminie Sierakowice jest już w pełni wykorzystana, a niewielkie, niezabudowane powierzchnie w obszarach zwartej zabudowy to tereny podmokłe, oczka wodne, które są nieprzydatne do zabudowy lub podwórka zabudowy zagrodowej.

Dla oszacowania chłonności położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, dokonana została szczegółowa analiza obowiązujących na terenie gminy planów miejscowych oraz stopnia ich wykorzystania.

Zestawienie obszarów niezabudowanych - przeznaczonych pod zabudowę w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zawarto w Tabeli nr 44.

Tabela nr 44. Chłonność terenów objętych MPZP.

Powierzchnie terenów wolnych w MPZP (ha)	*Powierzchnia netto terenów wolnych (ha)*	*1) Powierzchnia terenu (ha)* *2) Powierzchnia użytkowa ($m^{2)}$*			
		Zabudowa mieszkaniowa	*Zabudowa usługowa*	*Usługi turystyki*	*Zabudowa techniczno - gospodarcza*
Razem	375,70	1) 245,10 2) 302 160	1) 13,40 2) 32 160	1) 12 2) 19 200	1) 104,90 2) 252 480

43 *Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ”, lipiec 2016 r.*
44 *Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r., art.1, ust.4, pkt 4, lit.a).*

2) Analiza porównawcza zapotrzebowania terenów pod zabudowę według prognoz w rozdz. III.10.3. i terenów przeznaczonych do zabudowy w planach miejscowych.

Poniżej zestawiono zapotrzebowanie terenów na nową zabudową wynikającą z:

- poprawy obecnych standardów zamieszkania,
- poprawy obecnych standardów wyposażenia w usługi,
- zapewnienia miejsc pracy wszystkim zawodowo – czynnym
- potrzeb mieszkaniowych dla prognozowanej liczby mieszkańców,
- zaspokojenia potrzeb w zakresie usług dla prognozowanej liczby mieszkańców,
- zapewnienia miejsc pracy wszystkim zawodowo – czynnym,
- stworzenia dodatkowej oferty terenów w zakresie funkcji produkcji zwierzęcej,
- stworzenia dodatkowej oferty terenów w zakresie usług turystyki dla mieszkańców Aglomeracji Gdańskiej.

Tabela nr 45. Zestawienie zapotrzebowania terenów i powierzchni użytkowej na nową zabudowę w gminie Sierakowice

l.p.	*Funkcje/chłonność*	*1) powierzchnia terenu (ha)* *2) powierzchnia użytkowa (m^2)*			
		Zabudowa mieszkaniowa	*Usługi*	*Usługi turystyki*	*Tereny aktywności gospodarczej*
1	Zapotrzebowanie na nową zabudowę dla poprawy standardów stanu istniejącego	1) 335 2) 349 130	1) 70,5 2) 180 800	-	1) 128 2) 410 000
2	Zapotrzebowanie na nową zabudowę na okres prognozy - 2045 rok	1) 230 2) 240 000	1) 70,5 2) 180 800	-	1) 148 2) 492 000
3	OFERTA Tereny dla funkcji produkcyjnych, zwierzęcej i odnawialnych źródeł energii (ogniw fotowoltaicznych) i inne	---	---	---	1) 112 2) 340 000
4.	OFERTA Usługi turystyki dla wypoczynku osób spoza gminy.	---		1) 84 2) 201 600	---
5.	**RAZEM ZAPOTRZEBOWANIE**	**1) 565 2) 589 130**	**1) 141 2) 361 600**	**1) 84 2) 201 600**	**1) 388 2) 1 242 000**
	Ogółem zapotrzebowanie wynosi 1178 ha				

6	Chłonność obszarów o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno – przestrzennej w ha	0	0	0	0
7	Chłonność obszarów przeznaczonych w MPZP pod zabudowę według Tabeli 44.	1) 171,60 2) 302 160	1) 13,40 2) 32 160	1) 12 2) 19 200	1) 104,90 2) 252 480
8	Zapotrzebowanie na nowe tereny i powierzchnie	1) 393,40 2) 286 970	1) 131,60 2) 329 440	1) 72 2) 141 600	1) 283,10 2) 989 520
		Zapotrzebowanie na nowe tereny 880,10 ha			

Przeprowadzone analizy i zestawienie wykazały, że maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz obszarach przeznaczonych w planach pod zabudowę wyrażona powierzchnią użytkową dla wszystkich funkcji. Zatem bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Ponieważ tereny objęte planami są potencjalnymi terenami inwestycyjne, zostały one włączone i zbilansowane łącznie z powierzchniami stanowiącymi zapotrzebowanie na zabudowę.

Łącznie powierzchnia terenów przeznaczonych pod zabudowę wynosi 1178 ha.

Ponadto, powierzchnię wyznaczonych terenów zwiększa się o 30% - z uwagi na zmienność procesów i zjawisk, co jest dopuszczone art 7 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co daje powierzchnię terenów przeznaczonych do zabudowy - 1531 ha.

III.10.6. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej służących realizacji zadań własnych gminy[45]

1) Realizacja zadań w zakresie komunikacji

Analiza rozmieszczenia i lokalizacji nowo wyznaczonych obszarów pod zabudowę wykazała, że część z nich posiada dostęp do dróg publicznych. Przyjęto więc, że 30% wyznaczonych terenów posiada dostęp do dróg publicznych a 70% wyznaczonych terenów inwestycyjnych będzie wymagała nakładów finansowych na wykonanie sieci komunikacyjnych.

Polityka gminy zmierza do minimalizowana ilości dróg publicznych dojazdowych do poszczególnych nieruchomości, poprzez projektowanie w planach miejscowych dróg wewnętrznych. Tym samym przerzuca się częściowo koszt budowy dróg na właścicieli nieruchomości. Zakłada się, że 70% dróg koniecznych do obsługi terenów przeznaczonych pod zabudowę będą drogami wewnętrznymi, a tylko 30% drogami publicznymi.

Przyjęto też założenie, że udział powierzchni dróg w powierzchni terenów inwestycyjnych będzie różny w zależności od funkcji i będzie wynosił:

- 15% w terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej,

45 *Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ", lipiec 2016 r.*

- 10% w terenach zabudowy techniczno – gospodarczej i usług turystyki (z uwagi na większe powierzchnie działek).

Średnia szerokość dróg będzie wynosiła 11 m (minimum 10 m oraz poszerzenia na łukach, skrzyżowaniach, lub trudnych warunkach terenowych itp.).

W oparciu o bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę obliczono potrzeby w zakresie realizacji dróg publicznych: 41,78 ha.
Obliczenie kosztów realizacji dróg publicznych o średniej szerokości 11 m:

- wykup gruntów na cele dróg publicznych o pow. 41,78 ha według stawki 10 zł/ m^2 = 4 178 000 zł
- koszt budowy dróg publicznych dla kategorii KR3 = 41,78 ha : szer 11 m = 37 981 mb x 3 300 zł/mb =125 340 000 zł.

Ogółem koszt budowy dróg publicznych w terenach inwestycyjnych: 125 340 000 zł.

2) Realizacja zadań w zakresie infrastruktury wodociągowej i kanalizacyjnej

Do obliczenia długości sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej, podobnie dla obliczenia kosztów realizacji dróg, przyjęto że 30% wyznaczonych terenów posiada dostęp do tych sieci a 70% wyznaczonych terenów inwestycyjnych będzie wymagała nakładów finansowych na wykonanie tych sieci.

Długości sieci infrastruktury technicznej – wodociągowej i kanalizacji sanitarnej obliczono jako pochodną długości dróg ogółem - publicznych i wewnętrznych:

- długość sieci wodociągowej: 126 609 mb,
- długość sieci kanalizacji sanitarnej: 126 609 mb.

Całkowity szacunkowy koszt budowy:

- infrastruktury kanalizacyjnej o długości 88 626 mb, przy wskaźniku kosztów 510 zł/ mb = 45 199 413 zł,
- infrastruktury wodociągowej o długości 126 609 mb, przy wskaźniku kosztów 250 zł/ mb = 31 652 250 zł.

Rozważając o kosztach uzbrojenia nowych terenów inwestycyjnych, należy podkreślić, że ustalenia studium stanowią docelową koncepcję rozwoju gminy, a realizacja inwestycji będzie postępować etapowo, poprzez stopniowe przygotowanie kolejnych terenów pod zainwestowanie.

Ogółem koszty realizacji infrastruktury komunikacyjnej , wodociągowej i kanalizacji sanitarnej wynosić będzie 88 644 500 zł – na jeden rok prognozy: 6 504 982 zł/rok.

3) Koszty realizacji innych inwestycji publicznych

Gmina Sierakowice jest dobrze wyposażona w usługi publiczne, nowe realizacje nie będą więc niezbędne. Dla potrzeb nowych mieszkańców będą wykorzystywane istniejące obiekty poprzez zwiększenie niskich obecnie wskaźników uczestnictwa.

4) Dochody gminy – źródła finansowania

Wyznaczanie nowych terenów pod zainwestowanie, a co za tym idzie zabudowa i zagospodarowanie tych terenów zgodnie z ustaloną polityką gminy, wiąże się nie tylko z wydatkami miasta, ale również dochodami.

Są to dochody wynikające z:

- wpływu z podatku od budynków,
- wpływu z podatku od nieruchomości budowlanych,
- wpływu związanego z obrotem nieruchomościami gminy,
- wpływu z tytułu wzrostu wartości nieruchomości (renty planistycznej – po uchwaleniu planu miejscowego);
- wpływy z opłat adiacenckich.

Szacowany dochód z podatku od budynków przewidzianych na terenach niezabudowanych wyznaczonych w studium: 15 907 112 zł.
Dochód na jeden rok prognozy = 548 521 zł.

Szacowany dochód z podatku od terenów przewidzianych pod zabudowę wg stawek ustalonych na rok 2016: 611 380 zł.
Dochód na jeden rok prognozy = 21 082 zł.

Oszacowane dochody z tytułu podatków są w stanie pokryć 9 % szacunkowych kosztów z tytułu realizacji infrastruktury komunikacyjnej, wodociągowej i kanalizacyjnej.
Inne potencjalne źródła dochodów gminy to dochody z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, opłat adiacenckich, itp dochody gminy wynikające z przygotowania terenów pod zabudowę, sporządzenia miejscowych planów, podziałów gruntów i uzbrojenia terenu są niemożliwe do oszacowania na etapie sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Gmina może pozyskiwać na cele realizacji inwestycji publicznych z dotacji takich jak:

- Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- środki Samorządu Województwa Pomorskiego – z Funduszu Rolnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich,
- funduszy Unii Europejskiej.

Koszty realizacji infrastruktury mogą też być ponoszone poprzez współudział w kosztach poprzez zainteresowanych inwestorów.
Tak więc istnieją możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej służących realizacji zadań własnych gmin.

III.10.7. Wnioski o zmianę przeznaczenia terenów

W związku z trybem formalno -prawnym sporządzania studium wpłynęły wnioski do studium, złożone przez osoby prywatne – dotyczące zmiany przeznaczenia terenów oraz od instytucji – dotyczące planowanych inwestycji.
Przeanalizowano również wnioski składane od kilku lat do zmiany planów i do zmiany studium gminy Sierakowice.

Tabela nr 46. Zestawienie liczby wniosków złożonych do studium

Obręb – liczba wniosków	*Zabudowa zagrodowa*	*Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna*	*Zabudowa rekereacyjna*	*Usługi*	*Produkcja składy*	*Inne*
Borowy Las - 2		2				
Gowidlino - 5		4			1	
Kamienica Krolewska - 2		1			1	

Tabela nr 46. Zestawienie liczby wniosków złożonych do studium						
Obręb – liczba wniosków	*Zabudowa zagrodowa*	*Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna*	*Zabudowa rekereacyjna*	*Usługi*	*Produkcja składy*	*Inne*
Kamienicki Młyn - 1		1				
Łyśniewo - 4		4				
Mojusz - 4		3			1	
Migi - 3		3				
Paczewo - 2		2				
Pałubice - 6		6				
Poręby - 1		1				
Puzdrowo - 3		3				
Sierakowice - 8	2	4		1		1 Farma fotowoltaiczna
Sierakowska Huta - 3		1			2	
Skrzeszewo - 2		2				
Stara Huta - 1		1				
Szklana - 3		1		1	1	
Szopa - 3		2			1	
Załakowo - 1		1				
RAZEM - 53	2	42		2	7	

Analiza przestrzenna złożonych wniosków wykazała że ich największe nagromadzenie wniosków występuje w pierścieniu otaczającym miejscowość Sierakowice, obejmującym Pałubice, Paczewo, Janowo.
Po kilka wniosków zgłoszono też w rejonie miejscowości Szklana i Mojusz (w sąsiedztwie istniejącej zabudowy). Dominująca wnioskowaną funkcją jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

Istotne wnioski złożone przez instytucje dotyczą:

- planowanej napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV,
- planowanego przebiegu przez gminę Sierakowice gazociągów wysokiego ciśnienia Dn 100 i Dn 500/700.

III.11. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów

Przeważająca formą własności w gminie Sierakowice jest własność prywatna - grunty te zajmują 13 428 ha to jest ok. 73,89 % powierzchni gruntów w gminie. W użytkowaniu tych gruntów zdecydowanie przeważają grunty rolne, które zajmują 10 637 ha to jest ok. 79,21 % powierzchni tych gruntów.

Grunty należące do Skarby Państwa zajmują 4231 ha to jest ok 23,28 % powierzchni gruntów w gminie. Na te grunty składają się:

- lasy o powierzchni 3 211 ha, to jest ok. 75,89 % powierzchni gruntów Skarbu Państwa; lasy podlegają Nadleśnictwu Kartuzy i Nadleśnictwu Cewice;
- grunty należące do Zasobu Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa – o powierzchni 153 ha, to jest ok. 3,61 % powierzchni gruntów Skarbu Państwa.

Grunty należące do Gminy i związków między gminnych zajmują 378 ha to jest ok. 2,08 % powierzchni gruntów w gminie, w tym:

- drogi 233 ha,
- inne grunty zabudowane i zurbanizowane 11 ha,
- użytki rolne 50 ha,
- lasy 2 ha,
- wody 13 ha.

Tabela nr 47. Stan prawny gruntów na obszarze gminy Sierakowice

Numer grupy rejestrowej	*Wyszczególnienie*	*Powierzchnia (stan na dzień 01.01.2013 r.)*	
		ha	*%*
1	Skarb Państwa (z gruntami przekazanymi w wieczyste użytkowanie), w tym:	4 231	23,28
1.1	zasoby własności rolnej Skarbu Państwa	153	-
1.2	w zarządzie Państ. Gosp.Leśnego	3 211	-
1.3	w trwałym zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych	88	-
1.4	inne zasoby nieruchomości Skarbu Państwa	475	-
1.5	pozostałe grunty Skarbu Państwa	304	-
2	Grunty Skarbu Państwa przekazane w wieczyste użytkowanie	29	0,16
3	Grunty spółek Skarbu Państwa, przedsiębiorstw państwowych i innych państw, osób prawnych	-	-
4	Grunty gminy i związków międzygminnych, w tym:	378	2,08
4.1	gminny zasób nieruchomości	297	-
4.2 4.3	pozostałe grunty gminy i związków między gminnych w tym przekazane w trwały zarząd	81	-
5	Grunty gminy i związków międzygminnych przekazane w wieczyste użytkowanie	2	-
6	Grunty, które są własnością samorządowych osób prawnych	-	-
7	Grunty osób fizycznych	13 428	73,89
8	Grunty spółdzielni	6	-
9	Grunty kościołów i związków wyznaniowych	40	0,22
10	Wspólnoty gruntowe	-	-
11	Grunty powiatów	8	-
12	Grunty powiatów przekazane w wieczyste użytkowanie		
13	Grunty województw	8	-
14	Grunty województw przekazane w wieczyste użytkowanie	-	-
15	Grunty spółek prawa handlowego i innych	43	0,23
	Razem wg powierzchni ewidencyjnej	18 173 ha	100,00 %

Tabela nr 47. Stan prawny gruntów na obszarze gminy Sierakowice			
Numer grupy rejestrowej	*Wyszczególnienie*	*Powierzchnia (stan na dzień 01.01.2013 r.)*	
		ha	*%*
Źródło: Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 01.01.2013 r.			

III.12. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych

III.12.1.Przepisy dotyczące ochrony przyrody, ochrony środowiska i krajobrazu.

1) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j.Dz.U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.):

a) art.2 ustawy ustala, iż ochrona przyrody, w rozumieniu ustawy polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody, w tym:
   - *dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów, roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową,*
   - *siedlisk przyrodniczych,*
   - *siedlisk zagrożonych wyginięciem,*
   - *tworów przyrody żywej i nieożywionej oraz kopalnych szczątków roślin i zwierząt, krajobrazu,*
   - *zieleni w miastach i wsiach,*
   - *zadrzewień;*

b) art. 3 ustawy ustala, iż w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin muszą być realizowane cele ochrony przyrody przez uwzględnianie wymagań ochrony przyrody;

c) art.6 ust.1 ustawy stanowi, iż formy ochrony przyrody muszą być uwzględnione w studium;

d) art. 78 ustawy ustala, iż rada gminy jest obowiązana zakładać i utrzymywać w należytym stanie tereny zieleni i zadrzewień;

e) art.81 ustawy ustala, iż rada gminy może uznać za park gminny teren położony poza obrębem miast i wsi o zwartej zabudowie, pokryty drzewostanem i nieobjęty ochroną na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

<u>Na podstawie art. 6 ust.1 ustawy o ochronie przyrody w studium uwzględniono uwarunkowania (zakazy i nakazy) obowiązujące na obszarach:</u>

a) rezerwatów przyrody;

b) Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, zgodnie z Uchwałą Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;

c) Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zgodnie z uchwałą Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. (Dz.U.Woj.Pom. z dnia 16 sierpnia 2016 r. poz. 2942);

d) NATURA 2000:
   - LASY MIRACHOWSKIE PLB220008, zgodnie z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony

Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz.Urz.Woj.Pom. Z 2014 r. poz. 1940) oraz Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 z dnia 6 maja 2014 r.(Dz.Urz. Woj. Pom. Z 2016 r. poz. 2290);

- KURZE GRZĘDY PLH220014 zgodnie z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1842), oraz Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla obszaru NATURA 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz.Urz. Woj.Pom. Z 2017 poz.20);

e) innych OBSZARÓW NATURA 2000 (rozdz. III.6.3. pkt 4) zgodnie z ustawą o ochronie przyrody;
f) pomników przyrody ;
g) użytku ekologicznego „Dwa oczka";
h) Zespołów przyrodniczo – krajobrazowych: "Dolina Łeby w KPK", "Rynna Kamieniecka", "Rynna Mirachowska", "Rynna Potęgowska".

Na podstawie art. 2 ust.1 pkt 2 ustaw o ochronie przyrody na obszarze gminy obowiązuje ochrona gatunkowa roślin, grzybów oraz zwierząt.

Przepisy w zakresie ochrony gatunkowej zawarte są w:

a) Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 05 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. Z 2012 r. Nr 14 poz. 81),
b) Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. Z 2004 r. Nr 168 poz. 1765),
c) Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r., w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. Z 2011 r. Nr 237 poz. 1419).

2) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1232 późn. zm.):

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy należy uwzględnić następujące przepisy tej ustawy:

a) art. 71 ust.1, który ustala zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska stanowić muszą podstawę do sporządzania i aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
b) art. 71 ust.2, który określa wymóg zapewnienia warunków utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska przez:
   - rozwiązania niezbędne do zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń,
   - ustalenie warunków realizacji przedsięwzięć, umożliwiające uzyskanie optymalnych efektów w zakresie ochrony środowiska;
c) art. 72 ust 1, który ustala wymogi , które należy uwzględnić w studium w celu zapewnienia warunków do utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska w zakresie:
   - ustalenia programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi w tym na terenach eksploatacji kopalin i gospodarowania gruntami,
   - uwzględniania obszarów występowania złóż kopalin, systemów transportowych i komunikacji publicznej, kształtowania terenów zieleni,
   - ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem,

- zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom,
- ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi,
- ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznym,
- kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast i wsi, w tym gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami,
- ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych;

d) art. 72 ust 2, który ustala wymóg określenia proporcji pozwalających na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia;

e) art. 72 ust.3, który ustala wymóg określenia sposobu zagospodarowania terenów zdegradowanych.

3) Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz.U z 2006 r.):

Art. 5 Europejskiej Konwencji Krajobrazowej stanowi iż każda ze Stron państw członkowskich Rady Europy podejmuje działania na rzecz:

cyt: „lit. c) *ustanowienia i wdrożenia polityki w zakresie krajobrazu ukierunkowanej na ochronę, gospodarkę i planowanie krajobrazu;*

lit.d) *zintegrowania krajobrazu z własną polityką w zakresie planowania regionalnego i urbanistycznego i własną polityką kulturalną, środowiskową, rolną, społeczną i gospodarczą, jak również z wszelką inną polityką, która bezpośrednio lub pośrednio oddziałuje na krajobraz."*

4) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 469 ze zm.):

- *art. 11 określa śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną;*
- *art. 27 ustala zakazy obowiązujące w odległości do 1,5 m od linii brzegu powierzchniowych wód publicznych;*
- *art. 38 ustala iż wody jako integralna część środowiska, podlegają ochronie, aby mogły być wykorzystane dla celów zaopatrzenia w wodę, rekreacji, bytowania ryb i innych organizmów*
- *art. 51 stanowi iż mogą być ustanowione strefy ochronne wokół ujęć wody i zbiorników wód śródlądowych;*
- *art. 70 - art. 73 stanowią o melioracjach wodnych podstawowych i szczegółowych.*

a) Wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną

Na obszarze gminy Sierakowice występują następujące śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną wymienione zostały w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących wody publiczne:

- rzeka Bukowina (obręby: Załakowo, Pałubice, Łyśniewo, Puzdrowo),
- Struga Mieleńska (obręb Pałubice),
- Struga Potęgowska (obręby:Kamienica Królewska i Kamienicki Młyn),
- Struga Mirachowa (obręby: Szopa i Bącka Huta),
- Struga Kamienicka (obręb Kamienica Królewska),
- rzeka Łupawka (obręby: Smolniki i Borowy Las),
- Struga Puzdrowska (obręby: Łyśniewo i Puzdrowo).

Rzeki te stanowią śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną, istotną dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służące polepszeniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwieniu jej uprawy, w stosunku do których uprawnienia właścicielskie wykonuje

Marszałek Województwa Pomorskiego na podstawie art. 11 ust. 1, pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne.

b) Kanały

Na obszarze gminy Sierakowice znajduje się Kanał Skrzeszewo, który stanowi urządzenie melioracji wodnych podstawowych, stanowiący własność Skarbu Państwa, którego utrzymanie należy do Marszałka Województwa Pomorskiego na podstawie art. 75 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne. Kanał został wykonany w celu przeprowadzenia wody do obiektu nawadnianego w okresie wegetacji na powierzchni ok. 27 ha, położonego pomiędzy kanałem a rzeka Bukowiną. Kanałem doprowadzona jest też woda do stawów pstrągowych.

c) Zbiorniki wodne

Ponadto na obszarze gminy Sierakowice występują zbiorniki wodne, w stosunku do których uprawnienia właścicielskie wykonuje Marszałek Województwa Pomorskiego: jezioro Święte (obręb Załakowo), jezioro Kamienickie (obręby: Pałubicie i Kamienica Królewska), jezioro Junno (obręby Kamienicki Młyn, Kamienica Królewska), jezioro Białe (obręb Kamienicki Młyn), jezioro Odnoga (obręb Kamienicki Młyn), jezioro Potęgowskie (obręb Kamienicki Młyn), jezioro Trzono (obręb Łyśniewo), jezioro Trzemeszno Małe (obręb Borowy Las), jezioro Kamionkowo (obręb Borowy Las).

Rzeka Struga Puzdrowska jest rzeką istotną dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, nie wymieniona w Rozporządzeniu podanym w pkt a).

d) Melioracje

Na obszarze gminy Sierakowice znajdują się urządzenia melioracji wodnych szczegółowych, których ewidencję na podstawie art. 70 ust.3 prowadzi Marszałek Województwa Pomorskiego. Zgodnie z art. 77 ust.1 ww. ustawy Prawo wodne utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych szczegółowych należą do właścicieli spółki wodnej lub właścicieli gruntu.

Uwaga: zgodnie z art. 27 ust. 1 z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne: zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych (cieków i jezior) w odległości mniejszej niż 1,5 m a także zakazywania lub uniemożliwienia przechodzenia przez ten obszar.

e) Obszary szczególnego zagrożenia powodzią

Zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne art. 9 ust.1 pkt 6b) obszarami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi są:

cyt: „obszary określone we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi."

cyt: „Art. 88a- art. 88h stanowią o ochronie przed powodzią, sporządzaniu oceny ryzyka powodziowego oraz określaniu obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

Obszary omówiono w rozdz III.9.1 pkt.1.

f) Ujęcia wód podziemnych

Ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. Rodz. 2 art. 52 ust. 1.stanowi:

cyst: „strefę ochronną ujęcia wody, zwaną dalej "strefą ochronną", stanowi obszar, na którym obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wody.

Strefę ochronną dzieli się na teren ochrony:

1) bezpośredniej;

2) pośredniej.

Art. 53. stanowi:

1. Na terenie ochrony bezpośredniej ujęć wód podziemnych oraz powierzchniowych zabronione jest użytkowanie gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody.
2. Na terenie ochrony bezpośredniej ujęć wód należy:
1) odprowadzać wody opadowe w sposób uniemożliwiający przedostawanie się ich do urządzeń służących do poboru wody;
2) zagospodarować teren zielenią;
3) odprowadzać poza granicę terenu ochrony bezpośredniej ścieki z urządzeń sanitarnych, przeznaczonych do użytku osób zatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody;
4) ograniczyć do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody.

Na obszarze gminy Sierakowice znajduje się 13 ujęć wód podziemnych, wszystkie ujęcia mają wyznaczone strefy ochrony bezpośredniej (szczegółowy opis zawarto w rodz III.4.1.).
Strefy ochrony bezpośredniej są wygrodzone i wyłączone z bezpośredniego oddziaływania niezwiązanego z *"ujmowaniem wody pracą urządzeń ściśle z tym związanych".*
W strefach ochrony bezpośredniej obowiązują zasady gospodarowania określone w decyzjach o ich ustanowieniu lub w wydanych dla nich pozwoleniach wodno - prawnych.

III.12.2. Przepisy dotyczące gruntów rolnych i leśnych

1) Ustawa z dnia 03 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j.Dz.U. z 2015 r. poz. 909 ze zm.)

a) art.6 stanowi:
cyt: „Na cele nierolnicze i nieleśne można przeznaczać przede wszystkim grunty oznaczone w ewidencji gruntów jako nieużytki, a w razie ich braku – inne grunty o najniższej przydatności produkcyjnej."
b) art. 7 ust.1 stanowi:
cyt: „przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wymagającego zgody, o której mowa w ust. 2, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym."
c) art. 7 ust.2 pkt.1 stanowi:
cyt: „przeznaczenie gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;".
Przepis nie dotyczy gruntów rolnych w gminie Sierakowice, ponieważ nie występują tu grunty rolne klasy I - III.
d) art. 7 ust.2 pkt 2
cyt: „przeznaczenie gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa - wymaga uzyskania zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa lub upoważnionej przez niego osoby;"
e) art.7 ust. 2 pkt 5:
cyt: „*dla pozostałych gruntów leśnych wymagane jest zgody marszałka województwa wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej."*

2) Ustawa z dnia 31 stycznia 1991 r. o lasach (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 2100 ze zm.)*:*

a) art. 7 stanowi iż gospodarkę leśną prowadzi się według planu urządzania lasu lub uproszczonego planu urządzania lasu;
b) art. 14 ust.2 stanowi o rodzajach gruntów nadających się do zalesienia;

c) art. 15 określa rodzaje lasów, które mogą być uznane za lasy ochronne:
cyt: „1) chronią glebę przed zmywaniem lub wyjałowieniem, powstrzymują usuwanie się ziemi, obrywanie się skał lub lawin;
2) chronią zasoby wód powierzchniowych i podziemnych, regulują stosunki hydrologiczne w zlewni oraz na obszarach wododziałów;
3) ograniczają powstawanie lub rozprzestrzenianie się lotnych piasków;
4) są trwale uszkodzone na skutek działalności przemysłu;
5) stanowią drzewostany nasienne lub ostoje zwierząt i stanowiska roślin podlegających ochronie gatunkowej;
6) mają szczególne znaczenie przyrodniczo-naukowe lub dla obronności i bezpieczeństwa Państwa."

Na obszarze gminy Sierakowice występują:
- lasy prywatne, dla których obowiązuje Uproszczony plan urządzania lasu na okres 01.01.2014 – 31.12.2023 r.,
- lasy stanowiące własność Skarbu Państwa, w zarządzie Nadleśnictwa Kartuzy, dla których obowiązuje Plan urządzania lasu na okres 01.01.2008 r.– 31.12.2017 r.,
- lasy stanowiące własność Skarbu Państwa, w zarządzie Nadleśnictwa Cewice dla których obowiązuje Plan urządzania lasu na okres 01.01.2013 r.– 31.12.2023 r.

Część lasów stanowiących własność Skarbu Państwa została uznana za lasy ochronne w kategorii: wodochronne i glebochronne.

3) Ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia (Dz.U. Nr 73 poz. 764) oraz jej zmiana z 14 lutego 2003 r. o zmianie ustawy o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienie oraz ustawy Prawo Ochrony Środowiska (Dz.U. z 2003 r. Nr 46 poz. 392 art. 1 ust. 2).
Art.3 ustawy określa grunty rolne, które mogą być przeznaczone do zalesienia oraz stanowi o wymogu ustalenia takiego przeznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

III.12.3. Przepisy dotyczące ochrony zabytków

1) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j.Dz.U. z 2014 r. 1446, ze zm.)
a) art. 6 stanowi, iż ochronie i opiece podlegają: krajobraz kulturowy, zespoły obiektów, dzieła architektury i budownictwa, obiekty techniki, cmentarze, parki;
b) art. 7 stanowi o formach ochrony zabytków, którymi są: wpis do rejestru zabytków, uznanie za pomnik historii, utworzenie parku kulturowego, ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
c) art. 19 stanowi, iż w studium uwarunkowań oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się:
- ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia,
- ochronę innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków,
- ochronę parków kulturowych,
- ustalenia gminnego programu opieki nad zabytkami.

<u>Obiekty wpisane do ewidencji zabytków nieruchomych województwa pomorskiego - podlegające ochronie na podstawie art. 19 pkt.1.</u>

Na obszarze gminy Sierakowice znajduje się 1 obiekt - Kościół pw. św. Marcina oraz 5 stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych województwa pomorskiego , które podlegają ochronie na art. 19 pkt 1 ustawy z dnia dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (opis obiektów podano rodz. III.7.2.).

Obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków – podlegające ochronie na podstawie art. 19 pkt.2 ww. ustawy.
Gmina Sierakowice posiada Gminną Ewidencję Zabytków oraz Gminny Program Opieki nad Zabytkami.
Wykaz Gminnej Ewidencji Zabytków i Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków zawiera 125 obiektów zlokalizowanych na obszarze gminy Sierakowice (wykaz obiektów podano w rozdz. VI w Załączniku nr II).

Park kulturowy – podlega ochronie na podstawie art. 19 pkt.3.ww. ustawy.
W miejscowości Sierakowice znajduje się Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw (opis zawarto rodz.III.7.3.).

III. 12.4. Przepisy dotyczące obszarów kolejowych i dróg.

1) Ustawa z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j.Dz.U. z 2015 r. Poz. 1297 z późn. zmianami):

a) art. 5 określa infrastrukturę kolejową;
b) art. 6 ustala podział linii kolejowych na linie o znaczeniu państwowym i linie pozostałe;
c) art. 53 określa wymogi w odniesieniu do zagospodarowania terenów położonych w sąsiedztwie linii kolejowych:

cyt: „ ust. 1. Usytuowanie budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych, bocznic kolejowych i przejazdów kolejowych może mieć miejsce w odległości niezakłócającej ich eksploatacji, działania urządzeń związanych z prowadzeniem ruchu kolejowego, a także niepowodującej zagrożenia bezpieczeństwa ruchu kolejowego,
ust. 2. Budowle i budynki mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m, z zastrzeżeniem ust. 4;
ust. 3. Odległości, o których mowa w ust. 2, dla budynków mieszkalnych, szpitali, domów opieki społecznej, obiektów rekreacyjno-sportowych, budynków związanych z wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży powinny być zwiększone, w zależności od przeznaczenia budynku, w celu zachowania norm dopuszczalnego hałasu w środowisku, określonych w odrębnych przepisach."

Przepisy obowiązują w otoczeniu linii kolejowej Kartuzy – Lębork.

2) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 07 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych w sąsiedztwie linii kolejowej (Dz.U. z 2008 r. Nr 153, poz. 955), zmienione rozporządzeniem z dnia 15 marca 2013 r.

3) Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 460).

cyt: „art. 2 ustala podział dróg na kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe, drogi gminne;

art. 3 ustala podział dróg publicznych pod względem dostępności na drogi ogólnodostępne i o ograniczonej dostępności w tym autostrady i drogi ekspresowe;
art.43 ustala odległości obiektów budowlanych sytuowanych przy drogach publicznych."

Przepis obowiązuje dla dróg publicznych - wojewódzkich, powiatowych i gminnych, opisanych w rozdz. III.15.1.

4) Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne ich usytuowanie (Dz.U. 1999 r. Nr 43 Poz.430).

§ 4 ust.1 ustala dla poszczególnych kategorii klasy dróg;
§ 7 ust.1 ustala szerokość ulic w liniach rozgraniczających dla poszczególnych klas dróg;
§ 8 ust.1 ustala szerokość dróg w liniach rozgraniczających dla poszczególnych klas dróg poza terenem zabudowy.

Przepis obowiązuje dla projektowanych dróg publicznych.

III. 12.5. Przepisy dotyczące terenów zamkniętych oraz terenów niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

1) Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2015 poz. 1774 ze zm.)

cyt: „art. 91: rodzaje nieruchomości uznawane za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa określa rozporządzenie Rady Ministrów."

2) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 2004 r. w sprawie określenia rodzajów nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz.U.z 2004 r. Nr 207, poz. 2107)

cyt: „§ 1 ustala wykaz nieruchomości uznanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, w tym:

- *pod obiekty przeznaczone na magazyny państwowych rezerw gospodarczych i mobilizacyjnych,*
- *na siedziby sądów, prokuratur, zakładów poprawczych,*
- *nieruchomości pod drogami publicznymi, liniami kolejowymi, którym na podstawie odrębnych przepisów nadano znaczenie obronne."*

Na obszarze gminy Sierakowice do terenów niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa należy teren Agencji Rezerw Materiałowych w Kamienicy Królewskiej.

3) Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 520 ze zm.)

Art. 4. ust. 2A stanowi:

cyt: „tereny zamknięte oraz ich granice są ustalane przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych w drodze decyzji;"

Na obszarze gminy Sierakowice terenami zamkniętymi są tereny linii kolejowej Kartuzy – Lębork.
Wykaz działek położonych w terenach zamkniętych zawarto w rozdz III.2.4.

4) Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.)

Art.3: tereny zamknięte wyłączone są z kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy;
Art.4 ust. 3: w miejscowych planach niezagospodarowani przestrzennego ustala się tylko granic terenów zamkniętych oraz granice och stref ochronnych – nie dotyczy terenów zamkniętych ustalonych przez ministra właściwego do spraw transportu;
Art. 10: w studium uwzględnia się granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
Art. 15 ust.6.: planu miejscowego nie sporządza się dla terenów zamkniętych, z wyłączeniem terenów ustalonych przez ministra właściwego do spraw transportu.

III.12.6. Przepisy dotyczące terenów terenów i obszarów górniczych.

Ustawa Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (t.j.Dz.U. z 2015 r. poz. 196 ze zm.)

Art. 104 stanowi:

> cyt: *„Obszary i tereny górnicze uwzględnia się w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego."*

Na terenie gminy Sierakowice znajdują się 3 zarejestrowane obszary górnicze: Złoże Pałubice, Złoże Puzdrowo, Złoże Puzdrowo II (szczegółowy opis zawarto w rozdz. III.14.2).

III. 12.7. Przepisy dotyczące infrastruktury technicznej.

1) Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Poz. 640)

a) § 8 ww. Rozporządzenia określa, w jakich terenach mogą być lokalizowane gazociągi;
b) § 10 ust.1 stanowi o strefach kontrolowanych, które wyznacza się wzdłuż gazociągów.

Dla projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 100 którego przejście jest planowane przez gminę Sierakowice obowiązywać będzie strefa kontrolowana o szerokości po 2 m w obie strony od osi gazociągu.
Dla projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 500/700 , którego przejście jest planowane przez gminę Sierakowice obowiązywać będzie strefa kontrolowana o szerokości po 6 m w obie strony od osi gazociągu.
W strefach kontrolowanych gazociągów obowiązują następujące ograniczenia:

- zakaz wznoszenia obiektów budowlanych, urządzania stałych składów i magazynów oraz podejmowania działań mogących spowodować uszkodzenia gazociągu podczas jego użytkowania;
- w odległości mniejszej niż 3,0 m od gazociągów zakaz nasadzeń drzew.

2) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z dnia 19 marca 2003 r.)

> cyt: „§ 55.1.: *"Nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów …."*.

Przepis dotyczy wszystkich napowietrznych linii elektroenergetycznych.

3) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30.10.2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. nr 192, poz. 1883)

Z Rozporządzenia wynika, iż wymogi w zakresie promieniowania szkodliwego dla ludzi i środowiska spełnione są przy zachowaniu odległości zabudowy od linii 110 V 17,5 m.

Energa Operator SA we wniosku złożonym do studium wniósł o uwzględnienie strefy - pasa ograniczeń o szerokości 40 m (po 20 m od osi linii w obie strony).

III. 13. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych.

Według „Rejestracji i inwentaryzacji naturalnych zagrożeń geologicznych na terenie całego kraju (ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk oraz innych zjawisk geodynamicznych)" w granicach gminy Sierakowice nie występują zarejestrowane osuwiska.

Ze względu na występowanie w granicach gminy różnic wysokości i stoków o dużym nachyleniu istnieje ryzyko osunięć skarp i zboczy w przypadku wystąpienia nawalnych deszczy (intensywnych ulew) i w związku z erozją wodną cieków.

Na podstawie „Mapy osuwisk i obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych na terenie województwa pomorskiego"[46] na obszarze gminy wyznaczono tereny predestynowane do ruchów masowych, które obejmują stoki o spadkach powyżej 20% oraz punkty związanych z erozją powierzchniową o rozciągłości powyżej 0,5 km.

Na terenach tych wszelka działalność powinna zmierzać do ograniczenia procesów erozyjnych poprzez stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych, w tym fitomelioracyjnych.

III.14. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

III.14.1. Udokumentowane złoża kopalin

Na terenie gminy Sierakowice występują udokumentowane złoża surowców mineralnych – złoża kruszywa naturalnego: „Pałubice", „Puzdrowo", „Puzdrowo II", „Tuchlino" (złoże skreślone z bilansu zasobów).

Złoże Pałubice (Nr 10001) – złoże piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,41 ha na dz. ewid. nr 29/8, eksploatowane okresowo. Sposób eksploatacji – odkrywkowy, system eksploatacji – ścianowy, kierunek rekultywacji - rolniczy. Użytkownikiem złoża jest pan Zbigniew Koszałka; P.W. „Koszałka"; zarejestrowany obszar górniczy[47].

Złoże Puzdrowo (KN 8732) – złoże piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,85 ha, na dz. ewid. nr 189/2, eksploatowane od 2002 r. Sposób eksploatacji – odkrywkowy, system eksploatacji - ścianowy kierunek rekultywacji – leśny. Użytkownikiem złoża jest pan Joskowski Władysław; Wyrób i Sprzedaż Pustaków; zarejestrowany obszar górniczy [48].

Złoże Puzdrowo II (KN 9875) – złoże piasku o powierzchni ok. 1,98 ha, na dz. ewid. nr 189/2, eksploatowane od 2006 r. Sposób eksploatacji – odkrywkowy, system eksploatacji - ścianowy kierunek

46 *http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/SOPO/download*

47 *Według www. Państwowy Instytut Geologicznych . Rejestr Obszarów górniczych*

48 *Według www. Państwowy Instytut Geologicznych . Rejestr Obszarów górniczych 2014.06.11*

rekultywacji – nieokreślony. Użytkownikami złoża są pan Waldemar Bronk i Sabina Neubauer: Żwirownia Puzdrowo; zarejestrowany obszar górniczy [49].
Złoże Tuchlino (KN 13470) – złoże piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,87 ha, na części dz. ewid. nr 247. Złoże skreślone z bilansu zasobów. Koncesja na wydobycie kruszywa wygasła 31 lipca 2012 r. W 2012 r. nie prowadzano już wydobycia w okresie obowiązywania koncesji. Złoże było eksploatowano w sposób odkrywkowy, system ścianowym. Złoże rekultywowane w kierunek rolniczo-leśnym. Użytkownikiem złoża był pan Dawid Grzenkiewicz: Przedsiębiorstwo Usługowe; obszar zniesiony [50].

III.14.2.Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych zasobów wód podziemnych.

Gmina Sierakowice jest położona w sąsiedztwie Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP):
Nr 114 „Maszewo" – na północ od gminy, Nr 111 „Subniecka Gdańska" – za wschód od gminy i Nr 117 „Bytów".
Orientacyjna granica GZWP Nr 114 przebiega przez niewielki fragment w północnej części gminy Sierakowice. GZWP Nr 114 „Maszewo" jest zbiornikiem międzymorenowym o powierzchni ok. 82 km^2.
Średnia głębokość ujęć waha się od 10 – 50 m. Wiek utworów wodonośnych to czwartorzęd, typ ośrodka wodonośnego – porowy. Zbiornik jest częściowo izolowany. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne wynoszą 30,4 tys. m^3/dobę. Nie określono stopnia odporności zbiornika.
Zbiornik został udokumentowany w 2001 r. Dokumentację hydrogeologiczną Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 114 opracowało Przedsiębiorstwo Geologiczne Polgeo S.A. Zakład w Gdańsku. Dokumentacja określa warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszaru ochronnego czwartorzędowego zbiornika Maszewo. Dokumentacja została przyjęta przez Ministerstwo Środowiska Departament Geologii i Koncesji geologicznych bez zastrzeżeń (zawiadomienie DG/kdh/ED/489-6355b/2002 z dnia 03 kwietnia 2002 r.). Dla GZWP w Dokumentacji hydrogeologicznej zaproponowano strefę ochronną. Zasięg strefy w całości znajduje się na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Zakazy i ograniczenia związane z użytkowaniem wód podziemnych, odprowadzaniem ścieków do wód i użytkowaniem gruntów na terenie strefy uwzględniają plany zagospodarowanie przestrzennego gmin w związku z utworzeniem KPK i OCHK.
Plany te przewidują między innymi:

- *preferowanie rozwoju gospodarstw ekologicznych z gospodarką ekstensywną – z czym związane są ograniczenia w stosowaniu nawozów,*
- *rozbudowę istniejących oczyszczalni ścieków, budowy nowych, małych oczyszczalni ścieków, biobloków – głównie na terenach o funkcjach turystyczno – rekreacyjnych,*
- *objęcie kanalizacją i siecią wodociągową wsi na bazie istniejących, nie eksploatowanych studni,*
- *zakaz uzyskiwania gruntów pod produkcję rolną poprzez osuszanie torfowisk, oczek wodnych, bagien i łąk położonych w dolinach rzek,*
- *rezygnację z budowy składowisk odpadów,*
- *wydawanie zezwoleń na budowę zakładów, dla których nie będzie konieczności wydzielania*
- *stref ochronnych,*
- *zalesianie nieużytków i gruntów podatnych na erozję,*
- *ograniczone stosowanie środków do oprysku lasów.*

W dokumentacji nie przewidziano dodatkowych rygorów związanych z ochroną wód podziemnych. Zgodnie z Ustawą „Prawo wodne" obszar ochronny GZWP Nr 114 wymaga ustanowienia przez dyrektora

49 W*edług www. Państwowy Instytut Geologicznych . Rejestr Obszarów górniczych 2014.06.11*
50 W*edług www. Państwowy Instytut Geologicznych . Rejestr Obszarów górniczych 2014.06.11*

RZGW. Gmina Sierakowice jest położona częściowo w granicach proponowanego obszaru ochronnego GZWP Nr 114 – północno-wschodnia część gminy.

III.14.2.Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Na terenie północnej Polski, a więc również i na terenie gminy Sierakowice występują teoretyczne pokłady gazu łupkowego potwierdzone przez raport Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego.

W okresie październik 2010 – luty 2012 r. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy przeprowadził badania we współpracy z Amerykańska służbą Geologiczną (USGS-U.S. Geological Survey), na postawie których powstał pierwszy polski raport oszacowania zasobów gazu ziemnego i ropy naftowej w formacjach łupkowych i obejmuje utwory dolnego paleozoiku wyłącznie w basenie bałtycko – podlasko - lubelskim w Polsce tj. na linii od morskich obszarów na północ od Słupska i Wejherowa do okolic Hrubieszowa i Tomaszowa Lubelskiego. Zasoby wydobywalne gazu ziemnego w łupkach dla lądowej i szelfowej części basenu przy przyjęciu parametrów obliczeń uznanych za najbardziej prawdopodobne wynoszą od 346,1 mld m^3 do 767,9 mld m^3.

Obszar gminy Sierakowice jest położony w granicach obszaru o wstępnie udokumentowanym potencjale występowania gazu ziemnego w łupkach dolnego paleozoiku.

W lipcu 2012 r. firma posiadająca koncesję na poszukiwanie gazu łupkowego zakończyła badania na terenie powiatu kartuskiego i potwierdziła rzeczywiste znaczne pokładu gazu łupkowego.

Do 2012 r. koncesje na poszukiwanie gazu łupkowego na terenie gminy Sierakowice zostały udzielone następującym podmiotom:

- PGNiG S.A – nr koncesji 72/2009/p z 2009 r. na okres 5 lat,
- Talisman Energy Polska Sp. z o.o. – nr koncesji 71/2009/p z 2009 r. na okres 5 lat,
- Indian Investmen Sp. z o.o. - nr koncesji 18/2010/p z 2010 r. na okres 3 lat.

III.15. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji

III.15.1. System drogowy

1) Drogi wojewódzkie

Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowane są 2 drogi wojewódzkie na odcinkach ok. 32 km.

a) droga wojewódzka nr 211 o łącznej długości ok. 73,5 km relacji Nowa Dąbrowa – Czarna Dąbrówka – Puzdrowo – Sierakowice-Kartuzy- Żukowo; droga przebiega przez trzy powiaty: kartuski (gminę Żukowo, Kartuzy, Chmielno i Sierakowice), bytowski (gminę Czarna Dąbrówka) i słupski (gmina Potęgowo). W gminie Sierakowice drodze wojewódzkiej nr 211 na odcinku Kartuzy-Sierakowice nadano klasę drogi głównej (G), na pozostałym fragmencie jest to droga zbiorcza (Z);

b) droga wojewódzka nr 214 o łącznej długości ok. 170 km relacji Łeba – Lębork – Sierakowice – Puzdrowo – Koscierzyna – Warlubie; droga przebiega przez pięć powiatów: lęborski (gminę Łeba, Wicko, Nowa Lęborska, Lębork i Cewice), kartuski (gminę Sierakowice, Sulęczyno i Stężyca), kościerski (gminy: Kościerzyna i Stara Kiszewa), starogardzki (gminę Zblewo, Lubichowo, Skórcz i Osiek) i świecki w województwie kujawsko-pomorskim (gmina Warlubie). W gminie Sierakowice drodze wojewódzkiej nr 214 nadano klasę drogi głównej (G).

Obie drogi wojewódzkie są jednojezdniowe.

Krytycznymi punktami w sieci drogowej na terenie gminy Sierakowice są skrzyżowania dróg wojewódzkich nr 214 i nr 211 w Sierakowicach i w Puzdrowie. W sezonie letnim, zwłaszcza w dni

weekendu, skrzyżowanie w Sierakowicach jest w krótkich okresach obciążone ruchem zbliżonym do przepustowości tego skrzyżowania[51].
W listopadzie 2014 r. zakończono prace nad przebudową skrzyżowania dróg nr 211 i nr 214 w Sierakowicach i budowę ronda w ciągu DW nr 214 na ul. Lęborskiej co znacznie usprawniło ruch drogowy w centrum gminnej miejscowości.
Dodatkowo w gminie Sierakowice zarówno w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jak i w poprzednim dokumencie studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego zalecano budowę obwodnicy po wschodniej, północnej i zachodniej stronie miejscowości Sierakowice, położonej w ciągu drogi wojewódzkiej nr 211, z przecięciem drogi wojewódzkiej nr 214 na odcinku Sierakowcie – Pałubice.

2) Drogi powiatowe
Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowanych jest 9 dróg powiatowych o łącznej długości ok. 34,3 km:
- nr 1431G Kamienica Królewska – Linia,
- nr 1909G Pałubice – Miarchowo,
- nr 1910G Sierakowice – Paczewo,
- nr 1911G Łyśniewo Sierakowickie – Sierakowice – Puzdrowo,
- nr 1912G Gowidlino – Sulęczyno,
- nr 1934G Tuchlino – Sulęczyno,
- nr 1914G Sierakowice – Borucino;
- nr 1915G Szklana – Borzestowo;
- nr 1917G Mirachowo – Mojusz – Mojuszewska Huta.

Drogi powiatowe są w większości wąskie, jedno jezdniowe, o klasie dróg zbiorczych (Z). Stan dróg jest zadowalający.

3) Drogi gminne
Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowany jest 135 dróg gminnych o łącznej długości ok. 202 km, w tym ok. 28 km jest nieutwardzonych, z tego:
- na obszarze miejscowości Sierakowic znajduje się 71 dróg gminnych z tego 45 dróg jest w całości własnością gminy,
- na obszarze miejscowości Kamienicy Królewskiej znajduje się 12 dróg gminnych z tego 6 dróg gminnych (ulic) jest w całości własnością gminy,
- na obszarze miejscowości Gowidlino znajduje się 12 dróg gminnych z tego
- 9 dróg gminnych (ulic) jest w całości własnością gminy.

Wskaźnik gęstości dróg wynosi 1,33 km na km^2 powierzchni gminy i jest jednym z najniższych w powiecie kartuskim. Drogi gminne na wielu odcinkach wymagają modernizacji.

Zestawienie dróg gminnych przedstawiono w rozdz. VI w załączniku nr IV.

Ocena warunków funkcjonowania infrastruktury drogowej:
- stan techniczny dróg jest dobry, odcinki dróg nieutwardzonych są w dobrym stanie,
- niezadowalający jest stan poboczy,
- brak chodników w miejscowościach zagraża bezpieczeństwu pieszych,
- brak zatok autobusowych,
- duże obciążenie ruchem na skrzyżowaniach dróg wojewódzkich w Sierakowicach i w Puzdrowie.

51 *Wg Strategii rozwoju gminy 2014 – 2024.*

III.15.2. System kolejowy

Przez teren gminy Sierakowice przebiega nieczynna linia kolejowa Pruszcz Gdański - Łeba nr 229 o znaczeniu lokalnym o długości ok. 135 km. Linia na całej swojej długości jest jednotorowa, normalnotorowa niezelektryfikowana. Właścicielem linii jest PKP PLK.
Linia powstawała w trzech etapach:

- w 1886 r. uruchomiono pierwszą jej część prowadzącą z Pruszcza Gdańskiego do Kartuz,
- w 1899 r. otworzono odcinek pomiędzy Lęborkiem a Łebą,
- brakujący odcinek, znajdujący się na terenie gminy Sierakowice, oddano do użytku w 1905 r .

Kursowanie pociągów osobowych na trasie Kartuzy-Lębork zostało zawieszone w 2000 r., pociągów towarowych w 2005 r.
Na terenie gminy Sierakowice znajdują się trzy stacje i przystanki kolejowe: w Mojuszu, Sierakowicach i Kamienicy Królewskiej.

W Planie Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Pomorskiego przyjętego uchwałą Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 788/XXXVII/14 z dnia 24 lutego 2014 r. odcinek linii 229 pomiędzy Kartuzami a Sierakowicami rozpatrywany jest jako linia transportowa użyteczności publicznej.

Podjęte zostały działania dotyczące rewitalizacji połączenia kolejowego Lębork – Sierakowice – Kartuzy, w dniu 23.09.2014 r. podpisano porozumienie w sprawie opracowania studium wykonalności rewitalizacji linii kolejowej nr 229 na odcinki Kartuzy – Lębork.
Sygnatariuszami porozumienia są: Powiat Kartuski, Powiat Lęborski, Powiat Wejherowski, Gmina Miasta Lębork, Gmina Chmielno, Gmina Linia, Gmina Łęczyce, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Zakład Linii Kolejowych w Gdyni, PKP Odział Gospodarowania Nieruchomościami w Gdańsku, Lotos Kolej Sp. z o.o. oraz Gmina Sierakowice.

III.15.3. Transport publiczny

Komunikacja autobusowa w Gminie Sierakowice odbywa się przede wszystkim na trasie połączeń obsługiwanych przez prywatne przedsiębiorstwo Przewozy Autobusowe „GRYF". Sp. z o.o.
Obecnie (stan na sierpień 2014 r.) autobusy kursują na trzech liniach:

- nr 4: Kartuzy - Sierakowice - Paczewo / Kamienica Królewska / Gowidlino,
- nr 12: Kartuzy - Kamienica Szlachecka – Sierakowice,
- nr 14: Kartuzy - Sierakowice - Mściszewice / Sulęczyno.

W mniejszym zakresie gmina obsługiwana jest również przez PKS Słupsk, zapewniający komunikację na trasie Lębork-Sierakowice.
Transport publiczny odbywa się głównymi drogami na wyżej wymienionych trasach i w dużej mierze prowadzi drogami wojewódzkimi nr 211 i 214 oraz drogami powiatowymi.
Mieszkańcy odczuwają duże braki w kurowaniu autobusów. Minusem jest też brak przy drogach zatok autobusowych oraz wiat.

III.16. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno – ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami

III.16.1. Stan systemów zaopatrzenia w wodę

Gmina Sierakowice zaopatrywana jest w wodę z trzynastu ujęć wody zasilających istniejące wodociągi. Około 97% ludności gminy zaopatruje się w wodę ze zbiorowych systemów wodociągowych.

Na terenie gminy Sierakowice znajduje się 13 gminnych ujęć wody: Sierakowice, Janowo, Jelonko, Szklana, Lisie Jamy, Kamienica Królewska, Puzdrowo, Kujaty, Gowidlino, Stara Huta, Tuchlino, Mojusz i Bącka Huta.
Większość miejscowości zaopatrywana jest z tych ujęć wody, za wyjątkiem miejscowości Leszczynki i niektórych zabudowań w miejscowości Długi Kierz, które zaopatrywane są w wodę dostarczaną z urządzeń wodociągowych Zakładu Usług Komunalnych w Stężycy.
Stan technicznych wszystkich stacji uzdatniania wody jest zadowalający, w 2015 r. 6 stacji zostało zmodernizowanych.
Na dwóch ujęciach wody istnieje tylko jedna studnia (Bącka Huta i Jelonko).
Jelonko jest połączone z wodociągiem w miejscowości Szklana skąd, w wypadku awarii pompy, dostarczana jest woda do wodociągu.
Zapotrzebowanie w wodę w okresie letnim (czerwiec-sierpień) wynosi do 4000 m3/d, a w pozostałym okresie 2500 m^3/d.
Dobowa zdolność ujęć łącznie przekracza czterokrotnie obecne zużycie wody w gminie, jednak nie planuje się likwidacji żadnego z ujęć. Woda na wszystkich ujęciach wymaga uzdatniania.

Stan techniczny ujęć jest ogólnie dobry, nie ma dużej awaryjności sieci. Jednak istnieje spora ilość sieci z rur azbestowo – cementowych (ok. 700 mb – w m. Sierakowice i łącznie ok. 20 km w pozostałych miejscowościach gminy).

Najwięcej sieci z rur azbestowo – cementowych jest w miejscowościach: Puzdrowo, Szklana, Tuchlino, Gowidlino, Lisie Jamy i Kujaty. Sieci te powinny być sukcesywnie wymieniane na inny materiał. Dla Gowidlina opracowywany jest projekt przebudowy istniejącego wodociągu.
Wskazane jest połączenie wodociągów w ciągły system.

III.16.2. Stan systemów odprowadzenia ścieków sanitarnych

Istniejąca gminna oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach w latach 2011 – 2013 została zmodernizowana i rozbudowana. Przepustowość oczyszczalni wg pozwolenia wodnoprawnego wynosi Q = 4032 m^3/d, rzeczywiste obciążenie hydrauliczne na koniec 2016 roku wynosiło – 2257 m^3/d, tj. 55,9% obciążenia.
W gminie Sierakowice skanalizowane są następujące miejscowości (stan na czerwiec 2016 r.):
Sierakowice, Gowidlino, Puzdrowo, Gowidlinko, Lemany, Szklana, Mrozy, Stara Maszyna, Patoki, Sosnowa Góra, Wygoda, Tuchlino, Tuchlinek, Jelonko, Sierakowiska Huta, Paczewo, Bukowo, Mojusz, Mojuszewska Huta, Szopa, Bącka Huta, Rębienica.

Systemem kanalizacji sanitarnej na koniec 2015 r. objętych było 51,9 % wszystkich mieszkańców gminy.
W gminie Sierakowice część miejscowości jest skanalizowana w całości a istniejąca oczyszczalnia ma duże rezerwy w przepustowości. Istniejąca sytuacja umożliwia kanalizowanie mniejszych miejscowości oraz nowych terenów inwestycyjnych.

III.16.3. Stan systemów odprowadzenia wód opadowych

Jak już wspomniano w diagnozie stanu istniejącego, system kanalizacji deszczowej istnieje jedynie w miejscowości Sierakowice. Odbiornikiem wód opadowych jest rów w zlewni cieku Czarna Woda, dokąd wody opadowe są odprowadzane dwoma odrębnymi systemami kanalizacji deszczowej.
W chwili obecnej w związku z przebudową ul. Lęborskiej i Kartuskiej, jest realizowana nowa kanalizacja deszczowa w tych ulicach. Istniejąca kanalizacja deszczowa działa skutecznie.

W niektórych miejscowościach gminy: Gowidlinie, Puzdrowie, Kamienicy Królewskiej istnieją pojedyncze odcinki kanalizacji deszczowej, odprowadzające wody deszczowe z kilku wpustów ulicznych.
Istnieją w miarę potrzeb pojedyncze odwodnienia oraz odcinki kanalizacji deszczowej. Na ogół w centralnych miejscach wsi. Nie przewiduje się budowy rozległych systemów kanalizacji deszczowej. Rozwiązania kanalizacji deszczowej powinny być określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego a dla poszczególnych obiektów lub ulic – w projektach budowlanych.

III.16.4. Stan systemów zaopatrzenia w energie elektryczną

Przez teren gminy Sierakowice przebiega istniejąca napowietrzna linia elektroenergetyczna WN-110 KV nr 1466 relacji GPZ (Główny Punkt Zasilania) Kościerzyna – GPZ Sierakowice.
Do odbiorców końcowych energia elektryczna rozprowadzana jest za pomocą sieci napowietrznej i kablowej 15 kV.
System elektroenergetyczny na terenie Gminy Sierakowice jest w średnim stanie technicznym.
Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowany jest ponadto Główny Punkt Zasilania wraz z transformatorami 110/15 kV. GPZ ten zasila gminę Sierakowice oraz gminy sąsiednie: Linia, Sulęczyno, Stężyca, Chmielno. Obciążenie GPZ Sierakowice w szczycie jesienno - zimowym 2011 r. wynosiło ok. 12,0 MW, w tym obciążenie gminy Sierakowice ok. 6,3 MW.
Według informacji zawartych w „Projekcie założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice – aktualizacja na lata 2012 -2030, październik 2012[52]", istniejący system elektroenergetyczny na obszarze gminy zaspokaja aktualne potrzeby odbiorców energii elektrycznej a Zakład energetyczny posiada rezerwy mocy. Jednakże w celu zasilenia nowych odbiorców o dużych potrzebach energetycznych niezbędna będzie budowa rozdzielni sieciowych.
Obciążenie GPZ Sierakowice w okresie jesienno-zimowym (dane na 2011 r.) wynosiło ok 12,0 MW z czego obciążenie gminy Sierakowice to ok. 6,3 MW.
Zużycie energii elektrycznej w gminie Sierakowice wynosiło w 2011 r. ok. 12 290 MWh. Zapotrzebowanie gminy Sierakowice na moc wynosiło natomiast ok. 6,25 MW.

Energa Operator S.A., w związku z dość słabą infrastrukturą sieci przesyłowych na Pomorzu, planuje:

- budowę napowietrznej linii elektroenergetycznej WN 110 kV relacji Bytów – linia Kościerzyna Sierakowice (trasa tej linii ma charakter orientacyjny i na etapie projektowania może ulec zmianie),
- przebudowę linii napowietrznej 110 kV relacji GPZ Kościerzyna – GPZ Sierakowice na linię dwutorową.

Ponadto planowana jest też modernizacja układu zasilania sieci dystrybucyjnej średniego napięcia, budowa nowych stacji transformatorowych czy modernizacja linii niskiego napięcia. Przedsięwzięcia te mają na celu zapewnienie odpowiednich parametrów jakościowych oraz zmniejszenie strat.
Wzdłuż linii napowietrznych 110 kV zarządca sieci ENERGA OPERTAOR SA zaleca uwzględnienie pasa ograniczeń o szerokości 40 m (po 20 m od osi linii). Zagospodarowanie w obszarze pasa powinno być uzgodnione z gestorem sieci.

Uwarunkowania lokalizacji elektrowni wiatrowych

W województwie pomorskim (w szczególności w obszarze Pobrzeża Słowińskiego i Kaszubskiego) panują wybitnie korzystne warunki wietrzne do lokalizacji elektrowni wiatrowych. Jednakże ich lokalizacja wiąże się z ryzykiem wystąpienia sytuacji konfliktowych, wynikających z bliskiego sąsiedztwa form ochrony przyrody, ochrony krajobrazu i zabytków, a także z istniejącego zagospodarowania.
Istotnym uwarunkowaniem rozwoju energetyki wiatrowej będzie możliwość odbioru wytworzonej energii przez system elektroenergetyczny. Prognozowane ilości energii z tych źródeł będą wymagały budowy

52 *Wykonawca opracowania na zlecenie Urzędu Gminy w Sierakowicach: Ecovidi ul. Chocimska 1a 30-057 Kraków*

nowych głównych punktów zasilających (15/110 kV), linii elektroenergetycznych 110 kV i 15 kV oraz modernizacji linii istniejących.
Do studium nie złożono formalnych wniosków dotyczących lokalizacji w gminie zespołów elektrowni wiatrowych.

III.16.5. Stan systemów zaopatrzenia w gaz i ciepło

Na obszarze gminy Sierakowice nie występuje sieć gazowa. Najbliższy gazociąg DN 150 w/c (o ciśnieniu nominalnym 6,3 MPa) doprowadzony jest do miejscowości Garcz (w gminie Chmielno).
Z Garcza w kierunku Chmielna został również wybudowany gazociąg DN 150 w/c o długości ok. 9 km stanowiący obecnie tylko i wyłącznie magazyn gazu.
Aby doprowadzić gaz do gminy Sierakowice konieczne jest wybudowanie ok. 13 km gazociągu 100 DN w/c oraz budowa stacji redukcyjno-pomiarowej o odpowiedniej przepustowości.
Istnieje możliwość gazyfikacji gminy Sierakowice, co zostało zaznaczone w dokumentach planistycznych ponadlokalnych (Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego), pod warunkiem zaistnienia przesłanek ekonomicznych i spełnienia odpowiednich wymagań technicznych.
W gminie Sierakowice powszechnie stosowany jest gaz płynny (głównie do celów bytowych takich jak przygotowanie posiłków czy podgrzanie wody) oraz do ogrzania pomieszczeń. Szacuje się, że w gminie zużywa się rocznie ok. 406 043 litrów gazu płynnego. Energia uzyskana z tego nośnika stanowi ok. 2% całkowitego zużycia energii w gminie Sierakowice.
Głównym źródłem ciepła są jednak węgiel i koks.
W dalszym horyzoncie czasowym duże znaczenie dla gminy może mieć gaz łupkowy - opis stanu poszukiwań gazu w gminie Sierakowice zawarto w rozdz. III.14.1 pkt 2).

III.16.6. Stan gospodarki odpadami

Zgodnie z „Planem gospodarki odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018[53]" gminę Sierakowice zaliczono do regionu północnego (województwo podzielono na siedem regionów gospodarki odpadami komunalnymi), który obsługuje:

- instalacja regionalna RIPOK Czarnówko, gdzie następuje zagospodarowanie części opadów komunalnych oraz odpadów biodegradowalnych,
- instalacja regionalna RIPOK Chlewnica , gdzie następuje składowanie i sortowanie odpadów komunalnych oraz produkowane jest wysokoenergetyczne paliwo alternatywne.

Według „Planu Gospodarki odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018" od mieszkańców gminy Sierakowice w 2009 r. odebrano 2902,8 Mg odpadów zmieszanych komunalnych.

Na terenie gminy nie ma zlokalizowanych zakładów unieszkodliwiania odpadów ani składowisk odpadów komunalnych. Opady komunalne z gminy Sierakowice są więc wywożone, na podstawie porozumień międzygminnych, na składowisko odpadów Oskowo w gminie Cewice oraz na składowisko odpadów w Chlewnicy w gminie Potęgowo.
Zbiórkę odpadów prowadzą firmy specjalistyczne wywożące je poza teren gminy.

Zgodnie z uchwałą Rady Gminy Nr XXII/274/12z dnia 27 listopad 2012 r. właściciele nieruchomości obowiązani są do prowadzenia selektywnego zbierania odpadów w pojemnikach lub w workach. W Sierakowicach uruchomiono Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów (PSZOK) zlokalizowany przy ul. Brzozowej 2A i obsługiwany przez firmę Elwoz (stan na sierpień 2014 r.). W punkcie można oddawać odpady: wielkogabarytowe, problemowe, z remontów oraz komunalne-posegregowane. W roku 2014 średnia ilość wytworzonych odpadów na 1 mieszkańca wynosiła 261 kg.

53 *"Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018" załącznik nr 1 do Uchwały Nr 415/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 czerwca 2012 roku*

III.16.7. Infrastruktura bezpieczeństwa i obrony

Zgodnie z wnioskiem Dowództwa Sił Powietrznych i Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Gdańsku, z uwagi na konieczność zachowania i ochrony obiektów technicznych sił powietrznych zlokalizowanym w Łebuni (gm. Cewice) na całym obszarze gminy Sierakowice wszelkie projektowane obiekty o wysokości równej i wyższej od 50m nad poziomem terenu podlegają zgłoszeniu do Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

III.17. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadloklanych celów publicznych

Zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w studium uwzględnia się:

> *cyt: „·obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;"*

W tym zakresie obowiązuje Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego przyjęty uchwała nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 r.

III.17.1. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (krajowym)

1) Zadania wynikające z programów rządowych, służące realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym

W wykazie zadań rządowych umieszczonym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030 oraz Rejestrze Zadań Rządowych prowadzonym przez ministra właściwego w sprawach budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej nie występują zadania rządowe spełniających warunki art. 48 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczące gminy Sierakowice.

2) Inne programy rządowe

Zadania rządowe, służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych, zapisane w programach uchwalonych przez Radę Ministrów, dotyczące całego kraju, województwa pomorskiego i gminy Sierakowice obejmują:

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko (lipiec 2009)

Oś priorytetowa III. Zarządzanie zasobami i przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska

- doskonalenie stanowisk do analizowania i prognozowania zagrodzeń (cały kraj),
- wsparcie techniczne ratownictwa ekologicznego i chemicznego (cały kraj),
- wdrożenie nowoczesnych technik monitorowania powietrza, wód i hałasu poprzez zakupy aparatury kontrolno pomiarowej i analitycznej dla sieci laboratoriów Inspekcji Ochrony Środowiska. Doskonalenie systemu zapewnienia jakości poprzez organizację laboratoriów wzorcujących i referencyjnych dla potrzeb wzmocnienia systemu zarządzania jakością środowiska i ocen efektów ekologicznych programu.

ETAP I (cały kraj)
Priorytet V. Ochrona przyrody i kształtowanie postaw ekologicznych. (cały kraj)

Oś priorytetowa VI. Drogowa i lotnicza sieć TEN-T

- Rozwój infrastruktury państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym (cały kraj);

Oś priorytetowa VIII. Bezpieczeństwo transportu i krajowe sieci transportowe

- na straży bezpiecznej drogi – doposażenie jednostek Państwowej Straży Pożarnej w sprzęt do ratownictwa technicznego (woj.pomorskie);

Oś priorytetowa X. Bezpieczeństwo energetyczne, w tym dywersyfikacja źródeł

- gazociąg Szczecin – Gdańsk (pomorskie);

Oś priorytetowa XII. Bezpieczeństwo zdrowotne i poprawa efektywności systemu ochrony zdrowia

- budowa i remont oraz doposażenie baz Lotniczego Pogotowia Ratunkowego – ETAP (cały kraj)
- budowa i wyposażenie wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego (cały kraj);

Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych

- rozbudowa oczyszczalni ze względu na jej przepustowość wraz z modernizacją części obiektów (gmina Sierakowice) – zrealizowano.

III.17.2. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (wojewódzkim)

1) Wieloletni Program Inwestycyjny Województwa Pomorskiego 2008–2013

Oś priorytetowa 2. Społeczeństwo wiedzy

- budowa infrastruktury szerokopasmowej regionalnej sieci informacyjnej "Pomorska Siec Szerokopasmowa " (całe województwo);

Oś priorytetowa 6. Turystyka i dziedzictwo kulturowe

- zintegrowany System Informacji Turystycznej Województwa Pomorskiego (całe województwo).

2) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2010

Rekultywacja składowisk zamkniętych w latach 2001–2006 Powiat Kartuski: gm. Sierakowice
1 składowisko (0,3 ha) – zrealizowano.

3) Plan Zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030[54]

a) Rewitalizacja linii kolejowej nr 229 na odcinku Kartuzy – Sierakowice;
b) Budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków w ramach aglomeracji ściekowych powyżej 2.000 RLM[55]: Sierakowice.

III.18. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

Zagadnienia ochrony przeciwpowodziowej od strony prawnej reguluje ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r.
Zgodnie z ww. ustawą obszarami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi są obszary określone we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi.

Opis obszarów zawarto w rozdz. III.9.1. pkt 1.
Tereny zagrożone powodzią podlegają zakazom wynikającym z art. 88 l ustawy Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r.

54 *Plan przyjęty uchwałą nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r.*
55 *RLM – równoważna liczba mieszkańców*

IV. WNIOSKI – WPŁYW UWARUNKOWAŃ NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY (zgodnie z § 4 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003 r.)

IV.1. Uwarunkowania rozwoju przestrzennego

Gmina Sierakowice to intensywnie rozwijająca się gmina, w której w ostatnich latach następuje intensywny rozwój budownictwa mieszkaniowego, usług publicznych, zakładów produkcyjnych i usługowych.
Funkcją dominującą gminy jest rolnictwo, funkcjami uzupełniającymi usługi, produkcja i składy oraz turystyka.
W użytkowaniu gruntów największe powierzchnie zajmują grunty rolne (59,7% powierzchni gminy), grunty leśne (ok 29% pow. gminy). Grunty zabudowane zajmują ok. 4% powierzchni gminy.
Sieć osadnicza gminy Sierakowice jest liczna i zróżnicowana pod względem wielkości, struktury i zainwestowania - znajduje się tu 19 wsi obrębowych, w których występują 22 sołectwa a łącznie znajduje się 64 miejscowości i osad.
Z czynników zewnętrznych dla rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice największe znaczenie mają:

- przebieg dróg wojewódzkich,
- trasa linii kolejowej (planowana do reaktywacji).

W ostatnich latach największy rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nastąpił w miejscowości Sierakowice oraz w miejscowościach otaczających: Paczewo, Puzdrowo, Pałubice. Wzdłuż głównych dróg prowadzących do Sierakowic powstają pasma zabudowy produkcyjno – usługowej.
Nowe inwestycje realizowane są w oparciu o miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz decyzje o warunkach zabudowy.

Analiza uwarunkowań społeczno – gospodarczych wykazała iż gorsze niż w innych gminach są warunki mieszkaniowe. W odniesieniu do zagospodarowania przestrzennego przekłada się to na konieczność:

- wskazania terenów dla rozwoju przedsiębiorstw produkcyjno – usługowych w rejonach o dobrych warunkach uzbrojenia i niekolizyjnych w odniesieniu do zabudowy mieszkaniowej,
- wskazania terenów dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wprowadzenie ustaleń umożliwiających lokowanie nowej zabudowy w sąsiedztwie istniejącej w tym przy siedliskach.

Potrzeby mieszkańców wyrażone w Strategii rozwoju gminy odnoszą się do:

- wsparcia rozwoju przedsiębiorczości,
- inwestycji umożliwiających rozwój turystyki (dodatkowe atrakcje dla turystów),
- poprawy bezpieczeństwa komunikacji samochodowej i pieszej.

Istniejąca sieć osadnicza obejmuje zwarte układy przestrzenne oraz układy pasmowe, które przeważają wśród zabudowy ostatnich lat oraz zabudowę rozproszoną.
Zabudowa wzdłuż dróg, chociaż wydaje się ekonomicznie korzystna z punktu widzenia wykorzystania sieci i dostępności komunikacyjnej, niesie wiele zagrożeń, do których należą:

- zmniejszenie wydolności komunikacyjnej dróg, zwolnienie ruchu, zagrożenia bezpieczeństwa ruchu z uwagi na liczne zjazdy z drogi;
- zamknięcie otwarć przestrzennych na makrownętrza, panoramy, wglądy, zmianę krajobrazu wiejskiego o przewadze krajobrazu rolniczo-leśnego na krajobraz miejski; utrata walorów krajobrazowych gminy.

Jako najbardziej pożądany ze względów przestrzennych, krajobrazowych a także infrastrukturalnych jest jednak rozwój „gniazdowy".
Ponadto, lokalizacja nowego zainwestowania w oderwaniu od istniejących wsi i osad powoduje konieczność dalszej rozbudowy systemów infrastruktury i kolejnych nakładów finansowych.
W wewnętrznym rozwoju miejscowości istotne jest wykształcenie wspólnych przestrzeni publicznych, integrujących mieszkańców.
Ze względów prawnych, wskazane jest ustalenie na obszarze gminy „obszarów zwartej zabudowy wsi", ponieważ do takiego określenia odnoszą się przepisy dotyczące obszarów chronionych (Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu).

IV.2.Uwarunkowania przyrodnicze

1) Obszar Kaszubskiego Parku Krajobrazowego

Położenie części wschodniej gminy w obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego stwarza ograniczenia i uwarunkowania dla kierunków rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy.
Dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego obowiązuje uchwała Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz.Urz.Woj.Pom. Nr 66 poz. 1462).
W § 3 tej uchwały ustalono następujące zakazy:

> *cyt: „1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340 i Nr 84, poz. 700);*
> *2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;*
> *3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;*
> *4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;*
> *5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;*
> *6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;*
> *7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;*
> *8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;*
> *9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;*
> *10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;*
> *11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;*

12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;

13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych."

§ 4 ust 1 tej uchwały stanowi, iż zakazy zawarte w § 3 ust. 7 nie dotyczą:

cyt.: „1) obszarów zwartej zabudowy wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań

i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;

2) istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;

3) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód."

Ust. 2 ww. uchwały stanowi:

cyt: „2. Odstępstwa od zakazów wymienione § 4 ust.1 mają zastosowanie w przypadku gdy w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione: krajobrazy, siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin, zwierząt i grzybów.

3. Zakaz, o którym mowa w § 3 pkt 13, nie dotyczy używania łodzi o napędzie elektrycznym o mocy do 5 KM, z wyłączeniem jezior lobeliowych (Jez. Kamienne - gmina Kartuzy)."

2) Obszar Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Południowo- zachodnia część gminy położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Dla obszarów chronionego krajobrazu obowiązuje uchwała Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2016 r. poz. 2942).

W § 5 ww. uchwały tej ustalono zakazy, wymagane do uwzględnienia przy lokalizowaniu nowych obiektów budowlanych, w tym zakaz:

cyt;„pkt 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

pkt 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,

pkt 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,

pkt 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub

przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,
pkt 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,
pkt 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno - błotnych;
pkt 8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne
- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej."

§ 7 ust. 5 ww uchwały stanowi:

cyt:„*Zakazy, o których mowa w § 5 pkt 8 oraz § 6 nie dotyczą:*
pkt 1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,
pkt 2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód,
pkt 3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,
pkt 4) odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,
pkt 5) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowym planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno - krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód,
- jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz."

§ 7 ust. 6. stanowi:

„ Zakaz, o którym mowa w § 5 pkt 8 nie dotyczy:
pkt 1) lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku,
pkt 2) lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnych obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz:

a) obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski)
b) obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny),
- z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych."

3) Obszary NATURA 2000.

Na obszarze NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 w odniesieniu do zasad zagospodarowania przestrzennego ustala się wymóg ustalenia:

- nielokalizowanie ferm norki amerykańskiej w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie i w strefie 10 km od granicy tego obszaru w granicach opracowania studium,
- wyłączenie strefy o szerokości 100 m od brzegów jezior z lokalizowania nowych
- obiektów budowlanych i urządzeń turystycznych, z wyjątkiem miejsc już zainwestowanych, w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki leśnej nie wpływających negatywnie na przedmiot ochrony,
- ochronie obszarów Natura 2000 Lasy Mirachowskie lub Kurze Grzędy lub ochronie rezerwatów przyrody.

Na innych obszarach Natura 2000 zabrania się działań mogących pogorszyć stan chronionych siedlisk przyrodniczych oraz wpływających negatywnie na chronione gatunki.

4) Zespoły przyrodniczo- krajobrazowe

W zespołach przyrodniczo - krajobrazowych na podstawie Rozporządzenia Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" zakazuje się:

- zmiany użytkowania łąkowego i leśnego na inne,
- budowy nowych dróg z wyjątkiem dojazdów do budynków i budowli,
- przekształcania istniejących i realizowanych obiektów wczasowych i turystycznych w zespoły zabudowy letniskowej,
- budowy nowych budynków i budowli: w oderwaniu od istniejącej zabudowy wiejskiej, na przesmykach między jeziorami, o wysokości większej niż dwie kondygnacje i poddasze lub 10,5 m (od najniższego poziomu terenu przy budynku do kalenicy), o spadkach dachów mieszczących się poza przedziałem 10 - 50 stopni i o agresywnej formie lub kolorystyce.

IV.3. Uwarunkowania środowiskowe

Dalszy rozwój gminy musi odbywać się ze szczególną dbałością o stan środowiska,ażeby gmina nie utraciła walorów, które są czynnikiem jej rozwoju.
Proponuje się działania kierunku:

- ograniczenie emisji,
- ograniczenie zanieczyszczeń wód powierzchniowych.

Z zabudowy należy wyłączyć:

- tereny szczególnego zagrożenia powodzią,
- tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.

IV.4. Uwarunkowania krajobrazowe

W celu utrzymania walorów przyrodniczo - krajobrazowych gminy, istotne jest przestrzeganie następujących zasad:

a) nie przekraczanie ekofizjograficznych „ progów inwestycyjnych" rozwoju miejscowości;
b) nie tworzenie zespołów zabudowy (w tym rekreacyjnej) w znacznym oddaleniu od obszarów zwartej zabudowy wsi, w otwartej przestrzeni rolniczej;
c) nie lokalizowanie nowych zespołów zabudowy na przedpolu ekspozycji widokowo - krajobrazowej iw strefach wglądów krajobrazowych;
d) ochrona historycznych układów ruralistycznych wsi;
e) ograniczenie zainwestowania w strefach brzegowych jezior.

IV.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej

Stan infrastruktury zaopatrzenia w wodę jest dobry. Ujęcia wody posiadają znaczne rezerwy ponad obecne potrzeby. W kilku miejscowościach występują jeszcze sieci z rur azbesto - cemntowych, wymagające sukcesywnej wymiany.

Gmina Sierakowice w zakresie większych miejscowości jest skanalizowana w całości, istniejąca oczyszczalnia ma duże rezerwy w przepustowości. Istniejąca sytuacja umożliwia kanalizowanie mniejszych miejscowości oraz nowych terenów inwestycyjnych.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną istniejące sieci zasilające (110 kV) mają już znaczne obciążenia. Dalszy wzrost zainwestowania wymaga nowego zasilenia GPZ.

Dla dalszego rozwoju gminy z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska ważne jest doprowadzenie sieci gazowej i przeprowadzenie gazyfikacji gminy.

V. MATERIAŁY WYJŚCIOWE

1. Uchwała Rady Gminy Sierakowice Nr XXXVII/427/14 z dnia 4 marca 2014 r.
2. Dokumenty:

a) Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju 2030, Uchwała Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.;
b) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, przyjęty uchwałą Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 roku (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, oz. 193); zmiana uchwaloną Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) z załącznikiem;
c) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice uchwalone uchwałą Rady Gminy Sierakowice XLV / 353/02 z dnia 01.10.2002 r.;
d) Strategia rozwoju gminy Sierakowickie 2014 – 2024;
e) Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 POMORSKIE 2020, załącznik nr 1 do uchwały nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r. w sprawie przyjęcia Strategii Województwa Pomorskiego 2002.kowice 2014 – 2024;
f) Plan rozwoju gminy Sierakowice, przyjęty uchwałą nr XXXII/244/05 Rady Gminy Sierakowice z dnia 22 kwietnia 2005 r.;
g) Planu odnowy miejscowości Sierakowice 2009;
h) Planu odnowy miejscowości Lisie Jamy 2009;
i) Planu odnowy miejscowości Lisie Jamy 2009;
j) Planu odnowy miejscowości Kamienica Królewska, 2009;
k) Planu odnowy miejscowości ŁYŚNIEWO SIERAKOWICKIE;
l) Planu odnowy miejscowości MOJUSZ , Sierakowice 2009 r.;
m) Plan odnowy miejscowości Puzdrowo, Sierakowice 2009 r.;
n) Plan odnowy miejscowości Jelonko, Sierakowice 2009 r.;
o) Planu odnowy miejscowości Załakowo Sierakowice 2009 r.;
p) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Chmielno;
q) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sulęczyno;
r) Zestawienie gruntów w gminie Sierakowice według grup własności i użytków rolnych – dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach na zień 01.01.2013 r.;
s) Programem opieki nad zabytkami powiatu kartuskiego 2010 – 2013, mgr Iwona Gołembiowska, mgr Edyta Przytarska, Kartuzy 2010 http://www.kartuskipowiat.com.pl/pliki/POnZ%20Kartuzy.pdf
t) Informacje ze strony: http://www.sierakowice.pl.;
u) Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla gminy Sierakowice na lata 2016 – 2026, projekt 29.02.2016;
v) Uchwała nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Pomorskiego nr 66 z dnia 2 czerwca 2011);
w) Uchwała Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2016 r. poz. 2942);
x) Uchwała nr 55/V/15 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie likwidacji dotychczasowej aglomeracji Sierakowice i wyznaczenia aglomeracji Sierakowice;
y) Uchwała nr IX/106/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przyjęcia „Programu Opieki nad zabytkami dla Gminy Sierakowice na lata 2015 – 2018".

3. Obowiązujące przepisy:
a) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
b) Ustawa z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
c) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
d) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne;
e) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
f) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
g) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
h) Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
i) Ustawa z dnia 09.06.2011 r. Prawo geologiczne i górnicze;
j) Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
k) Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;
l) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
m) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
n) Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne;
o) Ustawa z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym;
p) Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie obszarów specjalnych ochrony ptaków Natura 2000 z dnia 21 lipca 2004 r.

4. Obowiązujące plany miejscowe, projekty planów miejscowych (stan na czerwiec 2016 r.)

VI. ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr IA. Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Załącznik nr IB. Wykaz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w opracowaniu.

Załącznik nr II. Wykaz obiektów nieruchomych znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego, wykaz obiektów i obszarów Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ) na obszarze gminy Sierakowice.

Załącznik nr II A. Wykaz zespołów zabytkowych do zachowania i ochrony na obszarze gminy Sierakowice. Zespoły opisane w części tekstowej A rozdz. II.7.5.

Załącznik nr III. Wykaz stanowisk archeologicznych znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego i w ewidencji Pomorskiego Wojewódzkiego Koserwatora Zabytków.

Załącznik nr IV. Zestawienie dróg gminnych na obszarze gminy Sierakowice (wg danych Urzędu Gminy Sierakowice).

Załącznik nr IA. Wykaz obowiązujących miejscowych panów zagospodarowania przestrzennego (stan na luty 2017 r.)			
L.p.	*Nr uchwały w sprawie uchwalenia MPZP*	*Publikacja w Dzienniku Urzędowym*	*Uwagi*
1	Uchwała Nr XX/118/99 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 listopada 1999 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu usług kultury – ośrodek rekolekcyjny obejmującego działkę nr 838/1 położoną wsi Sierakowice Mrozy w Gminie Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2000 r. Nr 46, poz. 281	Mrozy - ośrodek rekolekcyjny.
2	Uchwała Nr XX/122/99 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 listopada 1999 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenów zabudowy letniskowej, indywidualnej obejmującego działki nr 389 oraz działki nr 396 położonych w Łyśniewo, gm. Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2000 r. Nr 49, poz. 309	Plan nieaktualny dla dz. 389 - zmieniony planem 43
3	Uchwała Nr XX/123/99 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 listopada 1999 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej obejmującego działkę 336/1 położoną we wsi Kamienica Królewska gm. Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2000 r. Nr 61, poz. 379	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
4	Uchwała Nr XXIX/181/00 Rady Gminy Sierakowice z dnia 23 listopada 2000 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego obszar działki nr 417/1 położonej we wsi Gowidlino w gminie Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2001 r. Nr 14, poz. 110	Teren obsługi komunikacji
5	Uchwała Nr XXXIV/220/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 12 kwietnia 2001r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego działek nr 212/1 i 221 oraz części działki nr 176,220,222 i 231 we wsi Pałubice, gmina Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2001 r., Nr 45, poz. 500	Ubojnia drobiu, przetwórstwo rolno-spożywcze, rzemiosło
6	Uchwała Nr XXXVII/248/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Smolniki działki nr 12/6, 12/7, 12/9 gmina Sierakowice”	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r., Nr 13, poz. 251	Produkcja zwierzęca-kurniki
7	Uchwała Nr XXXVII/249/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gowidlino część działki nr 421/1 gmina Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r., Nr 4, poz. 71	Zakład przetwórstwa mięsnego, ubojnia Plan w części zmieniony planem nr 51
8	Uchwała Nr XXXVII/254/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001 r. w	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r. Nr 32, poz. 758	Zabudowa letniskowa

	sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego działkę nr 607/1 położoną we wsi Tuchlino.		
9.	Uchwała Nr XLV/342/2002 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla wsi: Tuchlino – dz. nr 301 Kamienica Królewska – cz. Dz. Nr 13/3 Sierakowice – dz. Nr 699/10 Puzdrowo – cz. Dz. 131/1.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r., Nr 62, poz. 1438	Tuchlino -przemysł. Kamienica Królewska – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zieleń krajobrazowa, las. Puzdrowo -zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zieleń krajobrazowa, Sierakowice, dz. nr 699/10 - plan zmieniony planem nr 52
10	Uchwała Nr XLVI/343/2002 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla działki nr 222/2, cz.dz. nr 222/3 położonych w Kamienicy Królewskiej i działki nr 34/1, cz. Dz. Nr 35/ 2 położonych w Pałubicach	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 67, poz. 1527	Przemysł spożywczo – rolny (ubojnia, mieszalnia pasz)
11	Uchwała Nr XLVI/344/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sierakowice dla działek nr 210/2, 210/3, 210/4 obr. Pałubice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r.Nr 32, poz. 376	Rzemiosło
12	Uchwała Nr XLVI/357/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego działkę nr 320/1 we wsi Borowy Las.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r., Nr 41, poz. 573	Zabudowa letniskowa
13	Uchwała Nr XLVI/358/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego część działek nr 70 i 108 położonych we wsi Borowy Las	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r.., Nr 41, poz. 574.	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
14.	Uchwała Nr XLVI/360/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej obejmującego część działki nr 295/3 położonej we wsi Gowidlino	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2003 r. Nr 41, poz. 575	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
15	Uchwała Nr XLVI/361/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu usług rze.miosła – zakład przetwórstwa mięsnego obejmującego część działki nr 166/3 położonej we wsi Paczewo.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 49, poz. 731	Usługi rzemiosła, przetwórstwo mięsne

16	Uchwała Nr XLVI/363/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego część działki nr 13/1 położonej we wsi Kamienica Królewska	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 49, poz. 733	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
17	Uchwała Nr VI/36/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 lutego 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla działki nr 7/1 położonej w Puzdrowie	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 88, poz. 1525	Ubojnia drobiu i przetwórstwo
18.	Uchwała Nr VI/37/2003 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 lutego 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. Nr 148/2 (część) położonej we wsi Łyśniewo	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 48, poz. 722	Rzemiosło uciążliwe – ubojnia
19.	Uchwała Nr X/60/2003 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. nr 104/4, 104/5 położonych w Kamienicy Królewskiej i dz. nr 57/10, 57/11 położonych w Pałubicach	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 102, poz. 1816	Składowisko złomu
20	Uchwała Nr X/63/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy indywidualnej obejmującego działkę nr 288 położona we wsi Borowy Las	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 143, poz. 2541	Zabudowa letniskowa
21	Uchwała Nr X/66/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2003 r.w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy letniskowej obejmującego działkę nr 812/5 położoną we wsi Gowidlino w gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 143, poz. 2542	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Zabudowa letniskowa
22	Uchwała Nr XII/95/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 14 października 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentów wsi Tuchlino obejmującego działki 674/9, 674/11	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r., Nr 142, poz. 2531	Tuchlino – zabudowa usługowa (rzemiosło, handel, turystyka). Gowidlino – przetwórstwo rolno-spożywcze
23	Uchwała Nr XX/144/04 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 maja 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy letniskowej indywidualnej obejmującego część działki nr 314/3 położonej we wsi Borowy Las	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005 r. Nr 140, poz. 2448	Zabudowa letniskowa.
24	Uchwała Nr XX/145/04 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 maja 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej obejmującego część działek nr 108/15 i 110/13	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 22 listopada 2004 r. Nr 140, poz. 2449	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna

	położonych we wsi Mojusz		
25.	Uchwała Nr XXVII/190/2004 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 października 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Załakowo dotyczącego obszaru dz. Nr 565,564,563	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2004 r. Nr 148, poz. 2686	Przemysł, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zieleń urządzona
26.	Uchwała Nr XXVII/189/04 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 października 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentów wsi Pałubice obejmującego działkę nr 57/6.	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2004 r. Nr 154, poz. 3062	Rzemiosło.
27.	Uchwała Nr XXXII/238/2005 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2005 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. Nr 210/9, 210/10, 210/12, 210/14 i działki nr 112/2 położonych we wsi Pałubice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005 r. Nr 40, poz. 788	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
28	Uchwała Nr XXXII/239/05 Rady Gminy Sierakowice z dnia 22 kwietnia 2005 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu komunikacji-droga gminna relacji Gowidlino-Stara Huta, obejmującego część działek nr 93/2, 91, 92/2 i 104 położonych w Borowym Lesie.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005r., Nr 117, poz. 2377	Droga publiczna.
29	Uchwała Nr XXXIX/297/2005 Rady Gminy Sierakowice z dnia 6 grudnia 2005 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. nr 225/2 /część/ we wsi Długi Kierz i działki nr 81/20 we wsi Pałubice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005r. Nr 143, poz. 3403.	Długi Kierz – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zieleń krajobrazowa. Pałubice -zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zieleń krajobrazowa
30	Uchwała Nr VI/66/2007 Rady Gminy Sierakowice z dnia 8 maja 2007 r. w sprawie uchwalenia Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentów wsi: Sierakowska Huta, działka nr 401/1, Szklana, część działki nr 15/8 (część), Borowy Las, działka nr 29/10, część działki 29/11 Borowy Las, działki nr 300/1 do 300/6, Pałubice, działka nr 39	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2007 r., Nr 122, poz.2163	Sierakowska Huta, Szklana, Borowy Las, Stara Huta, Pałubice - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
31	Uchwała Nr XV/147/08 Rady Gminy Sierakowice z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Mojusz obejmującego działki 110/21-24, 108/20-23, 110/16-18 w Gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2009 r., Nr 34, poz. 1065	Zabudowa letniskowa.
32	Uchwała Nr VI/169/08 Rady Gminy Sierakowice z dnia 11 marca 2008r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. nr 111/1 we wsi Mojusz, w gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2008 r., Nr 34, poz. 1066	Zabudowa mieszkaniowa i usługowa (usługi handlu).

33	Uchwała Nr XIX/207/2008 Rady Gminy Sierakowice z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentów wsi: Mojusz, działki 44 i 45/2 Szklana, działka nr 149/5 Sierakowska Huta dz. nr 502/7, 502/14 Gowidlino, działka nr 95 Puzdrowo działka nr 210/5 ~~Pałubice, działki nr 232/14, 234/14, 234/1, 234/2, część działki nr 232/9~~ (nieobowiązujący dla Pałubic) Tuchlino, działka nr 167 (część)	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2008 r.,Nr 90, poz. 2332	Mojusz – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa. Szklana – zabudowa produkcyjno – usługowa. Sierakowska Huta – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Gowidlino – produkcja, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Puzdrowo- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Pałubice dz. 234/1 i 2- zieleń parkowa, parking, las. Pałubice, dz. nr 232/14, 234/ 1 i cz. dz. nr 232/9 – zmiana planem nr 58.
34	Uchwała Nr XXV/257/2008 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 grudnia 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla rejonu Skrzeszewa	Dz. Urz. Woj. Pom. 2009 r. Nr 24, poz. 522	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i rekreacyjna, obiekty i urządzenia hodowli ryb, tereny rolnicze i leśne
35	Uchwała Nr XXV/357/2008 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 grudnia 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu wsi Gowidlino obejmującego działki 90, 91, 92 (gmina Sierakowice)	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2009 r., Nr 51, poz. 994	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługi.
36	Uchwała Nr XXXIII/336/09 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 września 2009 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu wsi Gowidlino obejmującego działkę nr 26/2 (gmina Sierakowice)	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r., Nr 160, poz. 3019	Zabudowa mieszkaniowo-usługowa
37	Uchwała Nr XXXIV/363/09 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 października 2009 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentów wsi: Kamienica Królewska dz. nr 15/1 i dz. nr 15/2 Migi obręb Pałubice dz.nr 223, 224 po podziale 267/1-5 Migi obręb Pałubice dz.nr 245 (część) Migi obręb Pałubice dz.nr 247/2 (część) Mojusz dz. nr 113/1, po podziale 113/2 i 113/3 Szopa dz. nr 177/1 (część) w gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2010 r. Nr 43, poz. 740	Kamienica Królewska - teren sportów wodnych i rekreacji. Migi obręb Pałubice – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Mojusz dz. 113/3 – zabudowa produkcyjno -usługowa. Mojusz dz.113/2 – zabudowa usługowa. Szopa - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
38	Uchwała Nr XLIV/454/10 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 sierpnia 2010 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2010 r. Nr 124, poz. 2390	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

	fragmentów wsi Stara Maszyna nr działki 776 (obręb geodezyjny Sierakowice) w gminie Sierakowice.		
39	Uchwała Nr XLVI/485/10 Rady Gminy Sierakowice z dnia 4 listopada 2010 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla rejonu wsi Gowidlino	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2010 r., Nr 160, poz. 3257	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna,zabudowa zagrodowa, usługi turystyki, zabudowa mieszkaniowo-usługowa, tereny rolnicze i leśne
40	Uchwała Nr IX/92/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 czerwca 2011r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXVII/249/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Gowidlino część działki nr 421/1 gmina Sierakowice", po podziale działki nr 421/2, 421/3, 421/4, 421/5.	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2011 r., Nr 95, poz. 1923	Zabudowa mieszkaniowo - usługowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
41	Uchwała Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego rejonu wsi Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 1 lutego 2012 r., poz. 448	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna, usługi, tereny obiektów produkcyjnych składów i magazynów, cmentarz, tereny rolnicze.
42	Uchwała Nr XVII/195/12 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 marca 2012 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla rejonu Gowidlina fragmentów B.01.MN i C.12.UU	Dz. Urz. Woj. Pom. z 21 maja 2012 r., poz. 2808	Gowidlino m.in. dz. nr 645/4 i dz. nr 753/11 Zmiana nlz i wskaźnika zabudowy.
43	Uchwała Nr XXIII/283/12 Rady Gminy Sierakowice z dnia 11 grudnia 2012r. w sprawie uchwalenia zmiany MPZP fragmentu wsi Łyśniewo 389, 399, 396	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 20.03.2013r. poz. 1453	Zm. starego planu Łyśniewo dz. nr 389, 399, 396 - poz.2.
44	Uchwała Nr XXVI/308/13 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 marca 2013r. w sprawie uchwalenia zmiany MPZP rejonu wsi Sierakowice uchwalonego uchwałą nr XII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011r.	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 21.05.2013r., poz. 2218	Dodaje się kartę terenu B.16.MN
45	Uchwała Nr XXVI/309/13 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 marca 2013r. w sprawie uchwalenia zmiany MPZP rejonu wsi SKRZESZEWO dla części działki nr 628/3	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 24.04.2013r., poz. 1993	
46	Uchwała Nr XXVIII/330/13 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Załakowo dla części działki 491/5 przed podziałem część działki 491/3 w gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 10 lipca 2013 r. poz. 2218	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
47	Uchwała Nr XXXVIII/445/14 Rady Gminy	Dz. Urz. Woj. Pom.	Teren zabudowy produkcyjno -

	Sierakowice z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Pałubice – dz. 232/15, 232/17, 232/13...	z 9 czerwca 2014r. poz. 2096	usługowej
48.	Uchwała Nr XXXIX/458/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice – teren C.20.R/ZL	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 30 czerwca 2014 r. Poz. 2276	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, urządzenia wodne
49	Uchwała nr XLII/500/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi SIERAKOWICE – teren C.07.MW	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2014 r. poz. 3713.	Usługi publiczne – sala widowiskowa dz. 234/10
50	Uchwała nr XLII/502/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi SKRZESZEWO - dz.nr 745/21, 745/27	Dz. Urz. Woj.Pom. z 2014 r. poz. 4233	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. .Pow. 0,59 ha
51	Uchwała nr XLIII/518/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 07.11.2014 r.. w sprawie uchwalenia zmiany w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego REJONU WSI Sierakowice – ul.Piwna	Dz. Urz. Woj.Pom. z 2014 r. poz. 4523.	Funkcje usługowe i mieszkaniowe jednorodzinne i wielorodzinne.
52	UCHWAŁA NR XLIII/519/14 z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice - dz. 36/1 i 36/7	Dz.U. z 2014 poz. 4479	.Zabudowa mieszkaniowa i usługowo-rzemieślnicza. Teren B.05.A.MN
53	UCHWAŁA NR V/46/15 z dnia 3 marca 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, gmina Sierakowice - teren A.03.UU i B.04.R	Dz. Urz. Woj.Pom. z 2015 r. poz. 1329	Handel, gastronomia, usługi hotelarskie. . Pow.0,10 ha
54	UCHWAŁA NR V/47/15 z dnia 3 marca 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, gmina Sierakowice - teren B.10.PR dz. 35/21, 35/22,35/23.	Dz. Urz. Woj.Pom. z2015 r. poz. 1297	Oczyszczalnia ścieków dla ubojni. Pow. 0,33 ha
55	UCHWAŁA NR VII/75/15 z dnia 3 marca 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Gowidlino, gmina Sierakowice teren C.11.MN dz. nr 293/21 -293/20.	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2015 r. poz. 1924	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

56	UCHWAŁA NR XII/126/15 z dnia 13 października 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, gmina Sierakowice dz. nr 672/1, 672/10, 672/13	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2015 r. poz. 3486	Farma fotowoltaiczna. pow.10 ha
57	UCHWAŁA NR XII/127/15 z dnia 13 października 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Pałubice, gmina Sierakowice dz. nr 81/3, 81/4	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2015 r. poz. 3767	Produkcja i usługi (30 %) Usługi i zabudowa mieszkaniowa (30%) Zabudowa mieszkaniowa (30%).
58	UCHWAŁA NR XVI/166/16 z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice Teren B.02.R	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2016 poz. 1201	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (0,18 ha) i zabudowa zagrodowa, Dz. 70/6.
59	UCHWAŁA NR XVI/167/16 z dnia 10 lutego 2016 r.w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice Działka nr 36/1, 36/7. Teren B.05.A,MN	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2016 r. poz. 1067	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa.
60	Uchwała Nr XX/223/16 Rady Gminy Sierakowice w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego z dnia 2 czerwca 2016 r. planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice – C.18.R/ZL dz. nr 103/21, 103/22, 103/23, 103/24, cz.dz. nr 103/26	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 22.08.2016r., poz. 3018	
61	Uchwała nr XX/230/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 czerwca 2016r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Pałubice - dz. nr 232/15, 232/25, 232/26 (przed podz. dz. nr 232/17), 232/21, 232/22 (przed podz. dz. nr 232/13), 232/23, 232/24 (przed podz. dz. nr 232/4), 234/9 (przed podz. dz. nr 234/6), dz. nr 233/1, 233/2, cz. dz. nr 233/3 (przed podz. dz. nr 233), 234/5, 234/11 (przed podz. dz. nr 234/6), 234/7, 234/8 (przed podz. dz. nr 234/2), 234/3, 234/10 (przed podz. dz. nr 234/6) – Pałubice	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 22.08.2016r., poz. 3018	
62	Uchwała nr XXII/249/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 6 września 2016 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi Sierakowice - teren A.13.PR.1. dz. nr 171/48	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 20.10.2016 r. , Poz. 3438	

Załącznik nr IB. Wykaz miejscowych panów zagospodarowania przestrzennego w opracowaniu (stan na luty 2017 r.)		
L.p.	*Nr uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia MPZP*	*Uwagi*
01	Uchwała Rady Gminy Sierakowice NR IX/90/11 z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie przystąpienia do opracowania Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Kamienica Królewska	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usług turystyki, usługi, uprawy rolne, lasy
02	Uchwała nr XVII/185/08 Rady Gminy Sierakowice z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie przystąpienia do opracowania Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Kamienicki Młyn działki nr 42/2, 70/1, 70/3, 70/4, 73, gmina Sierakowice. Uchwała nr X/105/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 6 września 2011 r. w sprawie zmiany studium dla obszaru j.w.	Usługi turystyki, zieleń
03	Uchwała nr XVIII/207/16 z dnia 26 kwietnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany MPZP fragmentu wsi SIERAKOWICE.	Teren 04-U, 11-U/MW, 12-U/MW, 15-U/MW.
04.	Uchwała nr XXII/247/16 z dnia 6 września 2016 r.w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany uchwały Nr VII/75/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 kwietnia 2015 r. Gowidlino dz. 293/13 – 293/19	
05.	Uchwała nr XXII/248/16 z dnia 6 września 2016 r.w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XVI/166/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 10 lutego 2016 r. - Sierakowice dz. 70/6	Zmiana parametrów i wskaźników zabudowy
06	Uchwała nr XXIV/272/16 z dnia 4 października 2016 r.w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. - Sierakowice teren C.07.MW,A	
07	Uchwała nr XXVI/283/16 z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania mpzp rejonu wsi Gowidlino	
08	Uchwała nr XXVIII/313/16 z dnia 29 grudnia 2016 r.w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. - Sierakowice teren C.28.R	
09	Uchwała nr XXVIII/314/16 z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. MPZP Sierakowic - teren D.18.PR	
010	Uchwała nr XXIX/320/17 z dnia 10 lutego 2017 r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany uchwały Nr XX/230/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 czerwca 2016 r. Pałubice – karta terenu 2.	
011.	Uchwała nr XXIX/321/17 z dnia 10 lutego 2017 r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. (zmiana MPZP rejonu wsi Sierakowice – karta terenu C.11.MU i część C.17.MN)	

Załącznik nr II.
Wykaz zabytków nieruchomych znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego (Rej. Zab), wykaz obiektów i obszarów znajdujących się w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ) na obszarze gminy Sierakowice

L.p.	*Miejscowość*	*Adres*	*Obiekt*	*Ewidencja zabytków*
1.	Ciechomie	_____	Cmentarz ewangielicki	WEZ
2.	Gowidlino	ul. Jeziorna 37	Dom	WEZ, GEZ
3.	Gowidlino	ul. Jeziorna 40	Dom	GEZ
4.	Gowidlino	ul. Kościelna 9	Kościół parafialny p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP	WEZ, GEZ
5.	Gowidlino	ul. Kościelna 9	Plebania	WEZ, GEZ
6.	Gowidlino	ul. Kościelna 9	Budynek gospodarczy – wł. parafia (budynek nie istnieje)	WEZ, GEZ
7.	Gowidlino	ul. Kościelna 15	Dom mieszkalny (d.wł. Henryk Maszke)	WEZ, GEZ
8.	Gowidlino	ul. Kościelna przy nr 15 (d.58)	Budynek gospodarczy	WEZ, GEZ
9.	Gowidlino	27 (d.41)	Dom mieszkalny (d.wł.Choszcz Leon)	WEZ, GEZ
10.	Gowidlino	Ul. Kardynała Wyszyńskiego	Szkoła	WEZ, GEZ
11.	Gowidlino	_____	dom-organistówka	WEZ, GEZ
12.	Gowidlino	_____	Cmentarz katolicki	WEZ, GEZ
13.	Gowidlino	_____	Cmentarz ewangielicki	WEZ, GEZ
14.	Kamienica Królewska	Ul.Dworcowa 2	d. budynek stacyjny	GEZ
15.	Kamienica Królewska	Ul.Dworcowa 3	Dom mieszkalny	GEZ
16.	Kamienica Królewska	ul.Dworcowa 4	Budynek d.dworca kolejowego	GEZ
17.	Kamienica Królewska	ul.Dworcowa 4	Budynek gospodarczy	GEZ
18.	Kamienica Królewska	_____	Kapliczka -fig.Matki Boskiej	WEZ
19.	Kamienica Królewska	_____	Układ ruralistyczny wsi	WEZ
20.	Kamienica Królewska	Ul. Klonowa 1/3	Dom mieszkalny i bud.gosp.	WEZ,GEZ
21.	Kamienica Królewska	Ul. Klonowa 4	stodoła	WEZ, GEZ
22.	Kamienica Królewska	obok Klonowej nr 4	Dom mieszkalny	WEZ
23	Kamienica Królewska	Ul. Szkolna 21	Dom	WEZ
24.	Kamienica Królewska	Ul. Szkolna /róg ul. Królewskiej	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
25.	Kamienica Królewska	Ul. Królewska 19	Budynek mieszkalny	GEZ
26.	Kamienica Królewska	Ul. Królewska 21	Dom	GEZ
27	Kamienica Królewska	Ul. Królewska 23	Dom mieszkalny	GEZ
28.	Lisie Jamy	Nr 49	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
29.	Lisie Jamy		kapliczka	GEZ
30.	Mojusz	Nr 13	dom mieszkalny (d. wl.Monika Piach)	WEZ,GEZ
31.	Mojusz	bok domu nr 26 A	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
32.	Mojusz	Nr 17	Dom	WEZ,GEZ
33.	Mojusz		dom-leśniczówka Nadleśnictwo Wygoda	WEZ,GEZ
34.	Mojuszowska Huta	Nr 9	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
35.	Mojuszowska Huta	Nr 9	Budynki gospodarcze	WEZ,GEZ
36.	Mojuszowska Huta		kapliczka	WEZ,GEZ
37.	Paczewo	Nr 10	Dom	WEZ,GEZ
38	Paczewo	Nr 10	Budynek gospodarczy	WEZ,GEZ

39.	Pałubice		Kapliczka przydrożna	WEZ,GEZ
40.	Pałubice	droga Sierakowice -Lębork	Most drogowy	WEZ,GEZ
41.	Pałubice	Nr 3	Dom	WEZ,GEZ
42.	Puzdrowo		kapliczka -fig. Matki Boskiej	WEZ,GEZ
43.	Puzdrowo	Nr 32	dom mieszkalny , d.szkoła	WEZ,GEZ
44.	Puzdrowo	Nr 52 (d.26)	dom mieszkalny (obecnie otynkowany)	WEZ,GEZ
45.	Puzdrowo	Nr 60 (d.32)	dom mieszkalny (wł. Sychta Leon)	WEZ,GEZ
46.	Puzdrowo	Nr 75 (d.41)	dom mieszkalny (wł. Kuderna Alfons)	WEZ,GEZ
47.	Puzdrowo	Nr 76 (d.42)	dom mieszkalny (d.wł. Miąskowski Józef)	WEZ,GEZ
48.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 2	dom	WEZ, GEZ
49.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 12	dom	WEZ, GEZ
50.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 13	dom	WEZ, GEZ
51.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 13	Budynek gospodarczy	GEZ
52.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 15	dom	WEZ, GEZ
53.	Sierakowice	Ul. Kartuska 25a	kościół pw. Jana Chrz. (dawny zbór)	WEZ,GEZ
54.	Sierakowice	Ul. Kartuska 2	Dom	WEZ,GEZ
55.	Sierakowice	Ul. Kartuska 2	Budynek gospodarczy	WEZ,GEZ
56.	Sierakowice	Ul. Kartuska 3	Dom	WEZ,GEZ
57.	Sierakowice	Ul. Kartuska 4	Dom	WEZ,GEZ
58.	Sierakowice	Ul. Kartuska 8	Dom	WEZ,GEZ
59.	Sierakowice	Ul. Kartuska 10	Dom	WEZ,GEZ
60.	Sierakowice	Ul. Kartuska 13	Dom	WEZ,GEZ
61.	Sierakowice	Ul. Kartuska 17	Dom	WEZ,GEZ
62.	Sierakowice	Ul. Kartuska 18	Dom	WEZ,GEZ
63.	Sierakowice	Ul. Kartuska 19	Dom	WEZ,GEZ
64.	Sierakowice	Ul. Kartuska 21	Dom	WEZ,GEZ
65.	Sierakowice	Ul. Kartuska 25a	Kościół p.w. Jana Chrzciciela (d.zbór)	GEZ
66.	Sierakowice	Ul. Kartuska 28/30	Założenie folwarczne Sierakowski Dwór	WEZ,GEZ
67.	Sierakowice	Ul. Kartuska 28/30	Budynek mieszkalny w założeniu folwarcznym	WEZ,GEZ
68.	Sierakowice	Ul. Kartuska	Cmentarz	WEZ,GEZ
69.	Sierakowice	Ul. Lęborska/ul. Dworcowa	kapliczka z figurką Matki Boskiej	WEZ,GEZ
70.	Sierakowice	Ul. Lęborska 1	organistówka	WEZ,GEZ
71.	Sierakowice	Ul. Lęborska 2	Budynek poklasztorny	WEZ
72.	Sierakowice	Ul. Lęborska 3	Dom	WEZ,GEZ
73.	Sierakowice	Ul. Lęborska 4	Dom	WEZ
74	Sierakowice	Ul. Lęborska 5	Dom	WEZ,GEZ
75.	Sierakowice	Ul. Lęborska 6	Dom	WEZ,GEZ
76.	Sierakowice	Ul. Lęborska 6	Bud. gospodarczy	WEZ,GEZ
77.	Sierakowice	Ul. Lęborska 7	Dom	WEZ,GEZ
78.	Sierakowice	Ul. Lęborska 14	Dom	WEZ,GEZ
79.	Sierakowice	Ul. Lęborska 16	Dom	WEZ,GEZ

80.	Sierakowice	Ul. Lęborska 18	Dom	WEZ,GEZ
81.	Sierakowice	Ul. Lęborska 20	Dom	WEZ,GEZ
82.	Sierakowice	Ul. Lęborska 21	Dom	WEZ,GEZ
83.	Sierakowice	Ul. Lęborska 21	Bud. gospodarczy	WEZ,GEZ
84.	Sierakowice	Ul. Lęborska 23	Dom	WEZ,GEZ
85.	Sierakowice	Ul. Parkowa 2	Dom	WEZ,GEZ
86.	Sierakowice	Ul. Podgórna 3	Dom	WEZ, GEZ
87.	Sierakowice	Ul. Podgórna 9	Dom	WEZ,GEZ
88.	Sierakowice	Ul. Rynek 4	Dom	WEZ, GEZ
89.	Sierakowice	Rynek	Rynek w centrum wsi	WEZ,GEZ
90.	Sierakowice	Ul. Skarpowa 1	Dom	GEZ
91.	Sierakowice	Ul. Skarpowa 2	Dom	GEZ
92.	Sierakowice	Ul. Słupska 3	apteka - d.dom	WEZ,GEZ
93.	Sierakowice	Ul. Słupska 5	Dom	GEZ
94.	Sierakowice	Ul. Słupska 6	Dom	WEZ,GEZ
95.	Sierakowice	Ul. Słupska 26	Dom	WEZ,GEZ
96.	Sierakowice	Ul. Ks. Łosińskiego 1	Dom	WEZ,GEZ
97.	Sierakowice	Ul. Ks. Łosińskiego	Cmentarz katolicki	WEZ,GEZ
98.	**Sierakowice**	**Ul. Ks. Łosińskiego**	**kościół parafialny p.w. św. Marcina wraz z terenem przykościelnym w obrębie muru kościelnego**	**Rej. zab. Nr 1729 (dawny 1224) WEZ,GEZ**
99.	Sierakowice	Ul. Mirachowska 12	Dom	WEZ,GEZ
100.	Sierakowice	Ul. Ks. Łosinskiego / Lęborska	ołtarz papieski wraz z otoczeniem	Park kulturowy, WEZ,GEZ
101.	Skrzeszewo	_____	Cmentarz ewangielicki	WEZ, GEZ
102	Stara Maszyna	160 (d.4)	dom mieszkalny (d.wł. Lica Leon)	WEZ,GEZ
103.	Szklana	_____	Cmentarz ewangielicki	WEZ
104.	Szopa	Nr 9	dom mieszkalny-d.szkoła	WEZ,GEZ
105.	Szopa	Nr 9	Bud. gospodarczy	WEZ,GEZ
106.	Szopa	Nr 26	dom mieszkalny (wł.Neubauer Brunon)	WEZ,GEZ
107.	Tuchlino	Nr 16	Dom	WEZ,GEZ
108.	Tuchlino	Nr 16	Bud. gospodarczy	WEZ, GEZ
109.	Tuchlino	Nr 22	Dwór	WEZ,GEZ
110.	Tuchlino		kapliczka - fig. Matki Boskiej	GEZ
111.	Tuchlino	droga na Tuchlinek	kapliczka	WEZ,GEZ
112.	Załakowo	Brak numeru (d.7)	młyn	WEZ
	Zabytkowe cmentarze			
	Obiekt wpisany do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego			
	Obiekt znajdujący się w Parku Kulturowym Ośmiu Błogosławieństw			

Załącznik nr IIA. Wykaz zespołów zabytkowych do zachowania i ochrony na obszarze gminy Sierakowice. Zespoły opisane w części tekstowej A rozdz. II.7.5.			
L.p.	*Miejscowość*	*Obiekt*	*Uwagi*
1.	Bącka Huta	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy.

2.	Gowidlino	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy, liczne budynki w siedliskach rolniczych, rynek -plac targowy, kościół, starodrzew
3.	Kamienica Królewska	Zespół ruralistyczny (wpisany do GEZ i WEZ)	Historyczny układ dróg i układ zabudowy, liczne budynki siedliskach rolniczych, starodrzew.
4.	Łyśniewo Sierakowskie	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
5.	Mojusz	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
6.	Paczewo	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
7.	Puzdrowo	Zespół ruralistyczny	Zachowany historyczny układ dróg i budynki siedliskach rolniczych
8.	Sierakowice	Zespół ruralistyczny	Zachowany historyczny układ dróg , układ zabudowy, liczne budynki, cmentarze, rynek – plac targowy
9.	Szopa	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
10.	Tuchlino	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
11.	Załakowo	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
12	Tuchlino	Zespół folwarczny	Zespół dawnego folwarku, zachowane dwa budynki, czytelny układ zabudowy
13.	Sierakowice	Zespół folwarczny	Zespól dawnego folwarku, zachowane 2 dwory (wpisane do GEZ) pozostałe budynki przekształcone, czytelny układ zabudowy
15.	Gowidlino	Zespół folwarczny	Zachowany budynek mieszkalny i inwentarski

Załącznik nr III. Wykaz stanowisk archeologicznych znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ).						
Nr na rysunku nr 1 i nr 2	*Miejscowość*	*Rodzaj stanowiska*	*Chronologia*	*Nr obszaru AZP Nr stanowiska w obszarze*	*Nr wpisu do rejestru*	*Uwagi*
Wykaz stanowisk archeologicznych wpisanych wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego						
085/A	Mojusz	Piece garncarskie	Prawdopodobnie okres wczesnośre-dniowiecznego lub średniowiecznego		Dec. nr 085 / Archeol. z dn. 09.01.1970 r.	
147/A	Załakowo	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza		Dec. nr 147 / Archeol. z dn. 31.03.1971 r.	
292/A	Pałubice	Osada otwarta	I – II w n.e.		Dec. nr 292 / Archeol. z dn. 31.03.1976 r.	
293/A	Pałubice	Cmentarzysko płaskie	VII-II w p.n.e.		Dec. nr 293 / Archeol. z dn. 31.03. 1976 r.	
004/A	Kamienicki Młyn	Cmentarzysko grobów skrzynkowych	VII- V w n.e.		Dec. nr 004 / Archeolog. z	

					dn. 30.07. 1959 r.	
Wykaz stanowisk archeologicznych wpisanych wpisanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków						
Nr na rysunku nr 1 i nr 2	*Miejscowość*	*Rodzaj stanowiska*	*Chronologia*	*Nr obszaru AZP Nr stanowiska w obszarze*	*Nr wpisu do rejestru*	*Uwagi*
1.	Stara Huta	Huta szkła	XVII-XVIII w.	1		
2.	Gowidlino	Ślad osadnictwa	Okres mezolitu	2		
3.	Puzdrowo	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	3		
4.	Puzdrowo	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	4		
5.	Sierakowska Huta	Huta szkła	Chronologia nieokreślona (lokalizacja stanowiska wymaga uściślenia)	5		
6.	Mojuszewska Huta	Huta szkła	XVII-XVIII w.	6		
7.	Leszczynki	Huta szkła	Chronologia nieokreślona	7		
8.	Leszczynki	Kurhan kamienny	Chronologia nieokreślona	8		
9.	Mojusz	Huta szkła	XVII w.	9		
10.	Pałubice	Osada otwarta	Wczesna epoka żelaza	13		
11.	Pałubice	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	14		
12.	Pałubice	Cmentarzysko płaskie	Okres wczesnośredniowieczny	15		
13.	Załakowo	Prawdopodobnie cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	16		
14.	Kamieniecki Młyn	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	18		
15.	Kamieniecki Młyn	Kurhan	Chronologia nieokreślona	19		
16.	Kamieniecki Młyn	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	20		
17.	Kamieniecki Młyn	Osada otwarta	Wczesna epoka żelaza	21		
18.	Kamienicki Młyn	Osada otwarta	Obiekt wielokulturowy	22		
19.	Bącka Huta	Huta szkła	XVI-XVIII w.	23		
20.	Szopa	Huta szkła	XVII w.	24		
21.	Łączki	Huta szkła	XVIIIw.	25		
22.	Szklana	Huta szkła	XVII-XVIII w.	26		

23.	Jelonko	Huta szkła	Chronologia nieokreślona	27		
24.	Kamienicka Huta	Huta szkła	Chronologia nieokreślona	28		
25.	Tuchlinko	Huta szkła	XVIIIw.	29		
26.	Kujaty	Huta szkła	XVIIIw.	30		
27.	Sierakowice	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	31		
28.	Sierakowice	Domniemane cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	32		
29.	Sierakowice	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	33		
30.	Kamienica Królewska	Kurhan i cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	34		
31.	Mojusz	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	35		
32.	Kamienica Królewska	Cmentarzysko grobów skrzynkowych	Wczesny i środkowy okres lateński	36		
33.	Kamienica Królewska	Cmentarzysko kurhanowe	Epoka nieokreślona	37		
34.	Mojusz	Osada produkcyjna/piece	Epoka nieokreślona	38	Dec. nr 085 / Archeol. z dn. 09.01.1970	
35.	Tuchlino	Osada produkcyjna	Okres wpływów rzymskich	39		
36.	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	Wczesne średniowiecze	40		
37.	Gowidlino	Cmentarzysko płaskie	Wczesny i środkowy okres lateński	41		
38.	Gowidlino	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	42		
39.	Gowidlino	Osada	Wczesna epoka żelaza	43		
40.	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36 /1		
41.	Gowidlino	Cmentarzysko	Kultura pomorska	AZP 12-36 /2		
42	Gowidlino	Punkt osadniczy	Kultura pomorska	AZP 12-36 /3		
43	Gowidlino	Cmentarzysko	Kultura pomorska	AZP 12-36 /4		
44	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/5		
45	Gowidlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36/6		
46	Gowidlino	Punkt osadniczy	Mezolit	AZP 12-36/7		
47	Gowidlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36 /8		
48	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36/9		
49	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36/10		
50	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36/11		
51	Gowidlino	Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/12		
52	Gowidlino	Punkt osadniczy	Kultura pomorska	AZP 12-36/13		

53	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Pomorska Wczesne średniowiecze ?	AZP 12-36 /14		
54	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36 /15		
55	Gowidlino	Osada Osada Osada Punkt osadniczy	Pomorska Oksywsko – wielbarska Wczesne średniowiecze Nieokreślony	AZP 12-36 /16		
56	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Pomorska Oksywska	AZP 12-36 /17		
57	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wielbarska Późne średniowiecze	AZP 12-36 /18		
58	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/19		
59	Gowidlino	Osada Osada Osada Punkt osadniczy	Wielbarska Wczesne średniowiecze Sredniowiecze Nożytna	AZP 12-36/20		
60	Gowidlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36 /21		
61	Gowidlino	Cmentarzysko	Łuzycka	AZP 12-36 /22		
62	Gowidlino	Osada	Wielbarska Późne średniowiecze	AZP 12-36/23		
63	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/24		
64	Gowidlino	Punkt osadniczy Osada	Neolit Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/25		
65	Gowidlino	Osada Osada Osada	Łużycka Oksywsko – wielbarska Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/26		
66	Gowidlino	Punkt osadniczy	Schyłkowy neolit	AZP 12-36/27		
67	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Mezolit Neolit Pomorska	AZP 12-36 /28		
68	Gowidlino	Punkt osadniczy Osada Punkt osadniczy	Mezolit Pomorska Wielbarska	AZP 12-36 /29		
69	Gowidlino	Punkt osadniczy	Epoka kamienia	AZP 12-36 /30		
70	Gowidlino	Punkt osadniczy	Epoka kamienia	AZP 12-36 /31		
71	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Uzcko + pomorska Nowożytna	AZP 12-36 /32		
72	Gowidlino	Punkt osadniczy osada Osada Punkt osadniczy	Mezolit Pomroska Oksywsko-wielbarska Wczesne	AZP 12-36 /33		

		Punkt osadniczy Punkt osadniczy	średniowiecze Późne średniowiecze ?			
73	Gowidlino	Punkt osadniczy	Łużycka	AZP 12-36 /34		
74	Gowidlino	Punkt osadniczy	Łużycka	AZP 12-36 /35		
75	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Oksywsko – wielbarska Nieokreślony	AZP 12-36/36		
76	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/37		
77	Gowidlino	Osada	Późne średniowiecze	AZP 12-36/38		
78	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Oksywsko – wielbarska Późne średniowiecze	AZP 12-36/39		
79	Gowidlino	Cemnatrzysko	Pomorska	AZP 12-36/40		
80	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wielbarska Późne średniowiecze	AZP 12-36/41		
81	Gowidlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36/42		
82	Gowidlino	Punkt osadniczy	Pomorska	AZP 12-36/43		
83	Gowidlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36/44		
84	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/45		
85	Gowidlino	Osada Osada Punkt osadniczy	Oksywsko-wielbarska Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/46		
86	Gowidlino	Punkt osadniczy Osada	Łużycka Późne średniowiecze	AZP 12-36/47		
87	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Mezolit Neolit Pomorska	AZP 12-36/48		
88	Gowidlino	Siedlisko zagroda	Późne średniowiecze	AZP 12-36/49		
89	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Nieokreślony	AZP 12-36/50		
90	Gowidlino	Osada	Średniowiecze	AZP 12-36/51		
91	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	?	AZP 12-36/52		
92	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	?	AZP 12-36/53		
93	Gowidlino	Punkt osadniczy Cmentarzysko kurhanowe	Wczesne średniowiecze Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/54		
94	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy ?	Neolit Wielbarska ?	AZP 12-36/55		
95	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/56		
96	Gowidlino	Siedlisko - zagroda	Późne średniowiecze	AZP 12-36/57		

97	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/58		
98	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Pomorska Oksywsko - wielbraska	AZP 12-36/59		
99	Gowidlino	Osada Osada	Pomorska Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/60		
100	Gowidlino	Osada Osada	Pomorska Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/61		
101	Gowidlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36/62		
102	Gowidlino	Punkt osadniczy Zagroda	Łużycka Nowożytna	AZP 12-36/63		
103	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/64		
104	Gowidlino	Punkt osadniczy	Pomorska	AZP 12-36/65		
105	Gowidlino	Punkt osadniczy Zagroda	Pomorska Nowozytna	AZP 12-36/66		
106	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wielbarska	AZP 12-36/67		
107	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Wielbarska Nieokreślony	AZP 12-36/68		
108	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Łużycka Nieokreślony	AZP 12-36/69		
109	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/70		
110	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/71		
111	Tuchlino	Cmentarzysko kurhanowe	Łużycka	AZP 12-36/72		
112	Tuchlino	Osada	Wielbarska	AZP 12-36/73		
113	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Osada	Neolit Łużycko - pomorska Wielbarska	AZP 12-36/74		
114	Tuchlino	Osada Siedlisko -zagroda	Wczesne średniowiecze Nowozytna	AZP 12-36/75		
115	Tuchlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36 /76		
116	Tuchlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36 /77		
117	Tuchlino	Osada Osada Osada	Wczesne średniowiecze IX – X Wczesne średniowiecze XI – XII Późne średniowiecze	AZP 12-36/78		
118	Tuchlino	Osada	Łużycka	AZP 12-36 /79		
119	Tuchlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36/80		
120	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka pomorska	AZP 12-36 /81		
121	Tuchlino	Punkt osadniczy	Łużycka pomorska	AZP 12-36/82		

		Punkt osadniczy	oksywsko – wielbarska			
122	Tuchlino	Osada Osada	Łużycka Oksywsko – Wielbarska	AZP 12-36 /83		
123	Tuchlino	Punkt osadniczy	Łużycka pomorska	AZP 12-36 /84		
124	Tuchlino	Punkt osadniczy	Oksywsko – wielbarska	AZP 12-36/85		
125	Tuchlino	Punkt osadniczy	Pomorska	AZP 12-36 /86		
126	Tuchlino	Punkt osadniczy Osada Osada	Schyłkowy neolit/wczesny brąz Łużycka Wczesne średniowiecze	AZP 12-36 /87		
127	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Nieokreślony	AZP 12-36/88		
128	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Osada Osada	Neoloit Wielbarska Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36 /89		
129	Tuchlino	Osada Osada	Późne średniowiecze Nowozytna	AZP 12-36/90		
130	Tuchlino	Osada siedlisko – zagroda	Późne średniowiecze Nowozytna	AZP 12-36 /91		
131	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36/92		
132	Puzdrowo	Cmentarzysko	Łuzycka	AZP 12-36 /93		
133	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36 /94		
134	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36 /95		
135	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36/96		
136	Puzdrowo	Osada Siedlisko – zagroda	Wczesne średniowiecze Nowożytny	AZP 12-36 /97		
137	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka	AZP 12-36 /98		
138	Puzdrowo	Osada Osada Osada	Łużycka Wielbarska Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/99		
139	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Pomorska	AZP 12-36/100		
140	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Epoka kamienia Oksywsko – wielbarska	AZP 12-36 /101		
141	Puzdrowo	Punkt osadniczy	Pardzieje	AZP 12-36/102		
142	Puzdrowo	Osada	Wczesne sredniowiecze	AZP 12-36 /103		
143	Puzdrowo	Punkt osadniczym Osada	Epoka kamienia Późne średniowiecze	AZP 12-36/104		

144	Puzdrowo	Punkt osadniczy	Epoka kamienia	AZP 12-36 /105		
145	Puzdrowo	Punkt osadniczy Osada Osada	Epoka kamienia Łuzycko – pomorska Oksywsko – wielbarska	AZP 12-36/106		
146	Puzdrowo	Osada Osada	Łuzycko – pomorska Późne średniowiecze	AZP 12-36/107		
147	Puzdrowo	Punkt osadniczy Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/108		
148	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Schyłkowy neolit/wczensy brąz Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/109		
149	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Nrolit Oksywsko-wielbarska	AZP 12-36/110		
150	Puzdrowo 111	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka	AZP 12-36/111		
151	Puzdrowo 112	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka	AZP 12-36 /112		
152	Łyśniewo 113	Osada Punkt osadniczy	Pomorska Oksywsko-wielbarska	AZP 12-36/113		
153	Łyśniewo	Punkt osadniczy Punkt osadniczym Osada	Łużycka Pomorska Wielbarska	AZP 12-36/114		
154	Łyśniewo	Osada Punkt osadniczy	Łużycka Pomorska	AZP 12-36/115		
155	Łyśniewo	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/116		
156	Łyśniewo 117	Punkt osadniczy Puntk osadniczy	Pomorska Pradzieje	AZP 12-3/117		
157	Łyśniewo	Cmentarzysko	Łużycka	AZP 12-36 /118		
158	Tuchlino	Grodzisko ?	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36 /119		
159	Mojusz	Slad osadnictwa	Wczesne średniowiecze	AZP 12-38/28		
160	Mojusz	Slad osadnictwa	Późne średniowiecze	AZP 12-38/29		
161	Mojusz	Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-38/72		
162	Mojusz 7	Ślad osadnictwa	Późne średniowiecze	AZP 12-38/112		
163	Mojusz 8	Slad osadnictwa	Wczesna epoka żelaza	AZP 12-38/113		
164	Długi Kierz 1	Ślad osadnictwa	Wczesna epoka żelaza	AZP 12-38/116		
165	Długi Kierz 2	Ślad osadnictwa	Okres nowożytny	AZP 12-38/118		

OBSZAR OPRACOWANIA
GMINA SIERAKOWICE

NAZWA OPRACOWANIA
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE
CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, **CZĘŚĆ TEKSTOWA C. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ.** **ZAŁĄCZNIK NR 1B DO UCHWAŁY NR.....XXXIII/384/17.....RADY GMINY SIERAKOWICE** **Z DNIA..30 CZERWCA 2017 R .**

GŁÓWNY PROJEKTANT
Mgr inż arch. GABRIELA SIENIAWSKA **uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym nr 344/88**

UMOWA: **nr RSB.272.2.2014 z dnia 30 maja 2014 r.**
DATA OPRACOWANIA: **maj 2017 r.**

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

SKŁADA SIĘ Z NASTĘPUJĄCYCH CZĘŚCI:

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

– załącznik nr 1A do uchwały

CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.

CZĘŚĆ TEKSTOWA C. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

– załącznik nr 1B do uchwały

RYSUNEK nr 1: UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

– załącznik nr 2 do uchwały

RYSUNEK NR 2. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

– załącznik nr 3 do uchwały

RYSUNEK nr 3: KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ W ZAKRESIE

ZAOPATRZENIA W WODĘ I ODPROWADZENIA ŚCIEKÓW, SKALA

1: 20 000 (FRAGMENT OBRĘBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

– załącznik nr 4 do uchwały

ROZSTRZYGNIĘCIE o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy SIERAKOWICE

– załącznik nr 5 do uchwały.

ZESPÓŁ AUTORSKI STUDIUM
PRACOWNIA ARCHITEKTURY STUDIO – PROJEKT
JAKUB SIENIAWSKI 80 217 GDAŃSK UL.KRĘTA 60

Mgr inż arch. GABRIELA SIENIAWSKA – główny projektant główny, zagadnienia przestrzenne i urbanistyczne, koordynacja

uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym nr 344/88

Dr inż arch. Dorota Kamrowska – Załuska – zagadnienia przestrzenne, urbanistyka, opracowanie graficzne

uprawniona do sporządzania studium na podstawie art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o pl. i z.p.

Mgr inż arch Jakub Sieniawski – zagadnienia przestrzenne, urbanistyka, opracowanie graficzne

uprawniony do sporządzania studium na podstawie art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o pl. i z.p.

Mgr inż arch Joanna Chrapkowska - zagadnienia przestrzenne, zagadnienia ochrony środowiska kulturowego, infrastruktura techniczna: elektroenergetyka, zaopatrzenie w ciepło, gaz, zagadnienia komunikacyjne, opracowanie graficzne

Mgr inż. Andrzej Piotrzkowski, dr Maria Piotrzkowska - zagadnienia programowe, gospodarcze i społeczne

Mgr inż. Barbara Jodłowska – infrastruktura techniczna: zaopatrzenie w wodę, odprowadzenie ścieków sanitarnych i deszczowych, regulacja stosunków wodnych

PRACOWNIA OCHRONY ŚRODOWISKA „PROJEKT 2000"

Mgr Szymon Świtajski 81 878 Sopot ul. Sobieskiego 26/4.

Mgr Szymon Świtajski

Mgr Jadwiga Marosz

- środowisko przyrodnicze – ekofizjografia
- prognoza oddziaływania na środowisko

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE
CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.
CZĘŚĆ TEKSTOWA C. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO....7
I. WSTĘP....7
II. ZAŁOŻENIA ROZWOJU GMINY SIERAKOWICE....9
II.1. Cele i założenia rozwoju gminy....9
II.2. Założenia rozwoju demograficznego....11
III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO....12
III.1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów....12
III.1.1. Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zainwestowanie....12
III.1.2.Charakterystyka obszarów przeznaczonych do zainwestowania i o ograniczonym zainwestowaniu....13
III.1.3. Kierunki rozwoju miejscowości w obszarach potencjalnego rozwoju miejscowości....20
III.1.4. Zestawienie i bilans terenów przeznaczonych do zabudowy w obszarach potencjalnego rozwoju....37
III.2.Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy oraz wytyczne do planów miejscowych....48
III.2.1. Generalne zasady zagospodarowania przestrzennego na obszarze gminy....48
III.2.2. Szczegółowe zasady i kierunki rozwoju terenów w obrębie obszarów przeznaczonych do zainwestowania....49
III.2.3. Wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy....57
III.2.4. Obszary włączone z zabudowy i obszary ograniczonego użytkowania....60
III.3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk....61
III.3.1. Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów odrębnych....61
III.3.2. Obszary i obiekty proponowane do objęcia ochroną na podstawie przepisów odrębnych....70
III.3.3. Inne obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo....71
III.3.4. Zasady ochrony systemu obszarów otwartych i kształtowania środowiska....73
III.3.5. Wytyczne określenia zasad ochrony środowiska wynikające z potrzeb ochrony środowiska. 77
III.3.6.Zasady ochrony uzdrowisk....79
III.4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej 79
III.4.1. Gminny program opieki nad zabytkami....79
III.4.2. Obszary i obiekty chronione na podstawie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami....80
III.4.3.Obszary o wartościach kulturowych wskazane do ochrony....83
III.5.Kierunki rozwoju systemów komunikacji....86
III.5.1.Kierunki rozwoju systemu drogowego....86
III.5.2.Kierunki rozwoju infrastruktury kolejowej....87
III.5.3.Kierunki rozwoju transportu publicznego....88
III.5.4. Kierunki rozwoju szlaków turystycznych....88
III.6.Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej....91
III.6.1. Systemy zaopatrzenia w wodę....91
III.6.2. Systemy odprowadzenia ścieków sanitarnych....92

III.6.3. Systemy odprowadzenia wód opadowych....93
III.6.4.Regulacja stosunków wodnych....94
III.6.5. Elektroenergetyka....94
III.6.6. Zaopatrzenie w gaz....95
III.6.7. Zaopatrzenie w ciepło....96
III.6.8. Odnawialne źródła energii....96
III.6.9. Gospodarka odpadami....98
III.6.10. Telekomunikacja....99
III.7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym....99
III.8. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1....101
III.9. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 $m^{2.}$ oraz obszary przestrzeni publicznej....103
III.10.Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne....105
III.10.1. Obszary wskazane do objęcia miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. 105
III.10.2. Wytyczne do opracowań planistycznych....107
III.11. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej....108
III.11.1. Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej....108
III.11.2. Obszary leśnej przestrzeni produkcyjnej....110
III. 12. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych....111
III.12.1. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią....111
III.12.2. Obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych....111
III.13. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny....112
III.14. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz.U. Nr 41, poz. 412, z późn. zm.)....112
III.15. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji....112
III. 16. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych....113
III.17. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie....113
III.18. Obszary problemowe....114
III.19. Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu....114
IV. MATERIAŁY WYJŚCIOWE....115
CZĘŚĆ TEKSTOWA C....117
UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZĘ USTALEŃ STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE 117
I. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ....117
II. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM....118

II. 1.Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego – synteza.....118
III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO – SYNTEZA.....119
1) Założenia rozwoju.....119
2) Prognozy demograficzne.....119
3) Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zabudowę.....119
4) Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy.....120
4) Zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego.....124
5) Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.....124
6) Zasady rozwoju systemów komunikacji.....125
7) Zasady rozwoju systemów infrastruktury technicznej.....126
8) Inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym i ich rozmieszczenie w tym zadania wynikające z programów samorządu województwa.....127
9) Obszary do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MPZP)....128
Wykaz obszarów do sporządzenia MPZP.....128
10) Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji, obszary problemowe, obszary do rewitalizacji.....129
11) Obszary rozmieszczone specjalnych funkcji i urządzeń.....129

CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

I. WSTĘP

Kierunki zagospodarowania przestrzennego stanowią drugą część Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

Zakres rzeczowy tej części opracowania określa ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. Z 2015 r. Poz. 199).

ART. 10 ust.2. ustawy stanowi, iż w studium określa się w szczególności:

1) *kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;*
2) *kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;*
3) *obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;*
4) *obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury*
5) *współczesnej;*
6) *kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;*
7) *obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;*
8) *obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;*
9) *obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży*
   powyżej 2000 m^2 oraz obszary przestrzeni publicznej;
10) *obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;*
11) *kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;*
12) *obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych;*
13) *obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny;*
14) *obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271);*
15) *obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;*
16) *granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;*

17) obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie."

Ponadto ust. 2A stanowi:

cyt: „Jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energie z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w studium ustala się ich rozmieszczenie."

Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. niniejsza część studium zawiera:

- **Część tekstową B. Kierunki zagospodarowania przestrzennego**
- **Część graficzną**

  Rysunek nr 2. Kierunki zagospodarowania przestrzennego, skala 1: 20 000 (fragment obrębu Sierakowice skala 1: 10 000)

  Rysunek nr 3. Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków, skala 1: 20 000 (fragment obrębu Sierakowice skala 1: 10 000).

II. ZAŁOŻENIA ROZWOJU GMINY SIERAKOWICE

II.1. Cele i założenia rozwoju gminy

A. MISJA I WIZJA ROZWOJU GMINY

W Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014 – 2024 (Sierakowice 2014 r.) misję rozwoju gminy odniesiono do następujących dziedzin:

SFERA SPOŁECZNA:

Gmina Sierakowice atrakcyjnym miejscem życia mieszkańców, zapewniającym wysoki poziom bezpieczeństwa oraz możliwość wszechstronnego rozwoju społeczności lokalnej oraz atrakcyjnym miejscem pobytu turystów.

SFERA GOSPODARCZA:

Gmina Sierakowice atrakcyjnym i przyjaznym miejscem do rozwoju przedsiębiorczości, wspierającym tworzenie nowych miejsc pracy i rozwój gospodarki w oparciu o posiadane zasoby, stwarzającym optymalne warunki dla inwestorów zewnętrznych.

SFERA ŚRODOWISKA I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ:

Gmina Sierakowice obszarem dbającym o środowisko naturalne, gwarantującym dostęp mieszkańców do infrastruktury technicznej opartej o rozwiązania proekologiczne, cechującym się funkcjonalnym systemem komunikacyjnym.

B. WIZJA ROZWOJU GMINY przedstawia gminę o dobrze rozwiniętej przedsiębiorczości, czystym środowisku naturalnym z dostępem mieszkańców do infrastruktury technicznej

C. CELE STRATEGICZNE GMINY

Jako główne cele rozwoju gminy, wynikające z misji i wizji rozwoju gminy zawarte w Strategii rozwoju gminy Sierakowice określa się:

- POPRAWĘ JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, POZIOMU OBSŁUGI, DOSTĘPNOŚCI DO USŁUG I MIEJSC PRACY,
- ROZWÓJ FUNKCJI GOSPODARCZYCH, (PRODUKCYJNYCH, SKŁADOWYCH I MAGAZYNOWYCH), MIESZKANIOWYCH, USŁUGOWYCH I REKREACYJNYCH W SPOSÓB ROZWÓJ ZRÓWNOWAŻONY, Z ZACHOWANIEM WALORÓW ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO, KULTUROWEGO I KRAJOBRAZU, Z WYKLUCZENIEM KONFLIKTÓW SPOŁECZNYCH I ŚRODOWISKOWYCH,
- OCHRONA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I ZASOBÓW KULTURY, KTÓRE STANOWIĄ ZASOBY GMINY I WALOR, PRZYCZYNIAJĄCY SIĘ DO JEJ ROZWOJU,
- POPRAWĘ FUNKCJONOWANIA, UNOWOCZEŚNIENIE TECHNICZNE I TECHNOLOGICZNE GMINY poprzez:

- modernizację układu drogowego,
- rozwój infrastruktury technicznej.

D. GŁÓWNE FUNKCJE GMINY

Przyjmuje się, że głównymi funkcjami gminy o zasięgu ponadlokalnym będą:

rekreacja i turystyka, obsługa turystyki (w tym agroturystyka), wypoczynek nadwodny.

Przyjmuje się, że głównymi funkcjami gminy o zasięgu lokalnym będą:

- rolnictwo,
- produkcja (produkcja, składy, budownictwo) i usługi,
- mieszkalnictwo wraz z podstawową i ponadpodsatwową obsługą mieszkańców.

E. ZASADY ROZWOJU GMINY

W celu osiągnięcia celów rozwoju w sposób zrównoważony oraz dla ich realizacji przyjmuje się następujące założenia kształtowania struktury przestrzennej gminy:

1) Tworzenie podstaw niekonfliktowego rozwoju gminy i wykorzystania przestrzeni, poprawy ładu przestrzennego oraz podniesienia atrakcyjności środowiska zurbanizowanego, poprzez:

a) kształtowanie zwartych, wyodrębnionych obszarów o zbliżonym charakterze użytkowania w formie zespołów zabudowy umożliwiających rozwój podstawowych funkcji gwarantujących rozwój gminy;

b) kształtowanie zespołów zabudowy w sposób zapewniający:
   - rozwój podstawowych funkcji gminy bez kolizji ze środowiskiem przyrodniczym i kulturowym,
   - eliminowanie konfliktów pomiędzy kolizyjnymi funkcjami,
   - jednolity charakter przestrzeni urbanistycznej o zbliżonych formach architektonicznych zabudowy,
   - ochronę zasobów historycznych gminy stanowiących świadectwo jego kultury i historii,
   - dostępność do publicznych środków transportu i możliwość obsługi komunikacyjnej i w zakresie infrastruktury technicznej oraz poprzez jej rozbudowę;

c) zabezpieczenie terenów dla realizacji nowych odcinków tras i skrzyżowań na drogach wojewódzkich, których realizacja poprawi płynność ruchu komunikacyjnego;

d) zabezpieczenie terenów dla tworzenia wysokiej jakości usług publicznych;

2) Tworzenie warunków zaspokojenia potrzeb mieszkańców, wzrostu integracji społecznej, identyfikacji i satysfakcji mieszkańców z miejsca zamieszkania, oraz bezpieczeństwa mieszkańców poprzez:

a) rozwój zabudowy mieszkaniowej z wykorzystaniem w pierwszej kolejności obszarów wyposażonych w infrastrukturę techniczną lub położonych w jej pobliżu;

b) kształtowanie ośrodków usługowych (koncentracji usług), w celu ograniczenia migracji ludności do miejskich ośrodków usługowych i tworzących obszary publiczne - w sposób zapewniający możliwość integracji mieszkańców oraz ożywienie kulturalne i społeczne;

c) przygotowanie od strony planistycznej i technicznej obszarów na cele działalności gospodarczej, której rozwój przyczyni się do dalszego rozwoju gospodarczego gminy i stworzy miejsca pracy;

d) rozwój funkcji rekreacyjnych w oparciu o rejony o wartościach przyrodniczych i kulturowych.

3) Zapewnienie ciągłości i trwałości ekologicznych systemów gminy z zachowaniem ich powiązania z zewnętrznymi systemami osnowy ekologicznej, poprzez:

   a) ochronę przed zabudową dolin rzek i otoczenia jezior, które stanowią obszary o wyjątkowych walorach przyrodniczych i krajobrazowych w skali gminy jak i regionu;

   b) ochronę przed zabudową i zachowanie lokalnych systemów osnowy ekologicznej (obniżeń terenów - mokradeł, torfowisk, lasów, zadrzewień) i łączenie ich w zwarte systemy.

4) Zapewnienie ochrony środowiska kulturowego i krajobrazu kulturowego poprzez:

   a) kształtowanie zabudowy poprzez nawiązanie do historycznie i kulturowo ukształtowanych form i zasad zabudowy;

   b) kształtowanie zespołów zabudowy z uwzględnieniem ochrony ekspozycji historycznych zespołów zabudowy.

II.2. Założenia rozwoju demograficznego[1]

W oparciu o art. 10 ust.7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prognozy sporządzono na perspektywę 29 lat.

Przy przyjętych założeniach prognozowana liczba ludności gminy będzie wynosiła:

- w 2030 roku: 22 000 osób;
- w 2045 roku: 25 000 osób.

Liczba gospodarstw domowych w gminie Sierakowice do 2045 roku wzrośnie w stosunku do stanu obecnego o około 43%. Najbardziej dynamiczny przyrost (o 8,5%) nastąpi już w latach 2030- 205.Nowo tworzące się gospodarstwa domowe będą stwarzały popyt na oddzielne mieszkania.

1 *Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ", lipiec 2016 r. oraz w części tekstowej A. Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego, rozdz. III.10.*

Obok wzrostu liczby gospodarstw przewidywana jest także poprawa wskaźników zamieszkania, takich jak przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę, co wyznacza olbrzymie zapotrzebowanie na tereny dla budownictwa mieszkaniowego.

Potrzebna liczba miejsc pracy dla zbilansowania potrzeb aktywnych zawodowo w roku 2045 będzie wynosiła 2 458.

III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

III.1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów[2]

III.1.1. Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zainwestowanie

Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zabudowę w gminie Sierakowice wynika z:

- prognozy wzrostu liczby mieszkańców i założonych wskaźniki poprawy warunków zamieszkania dla stanu istniejącego, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 565 ha,
- przyjętych wskaźników aktywności zawodowej i zabezpieczenia dla wszystkich aktywnych zawodowo miejsc pracy na terenie gminy Sierakowice co wymaga zabezpieczenia terenów o powierzchni brutto 276 ha,
- założenia poprawy standardów wyposażenia w usługi, co wymaga zabezpieczenia terenów o powierzchni brutto 141 ha,
- przyjętej oferty terenów dla funkcji produkcyjnych, produkcji zwierzęcej, farm ogniw fotowoltaicznych i innych o powierzchni brutto 112 ha,
- oferty terenów usług turystyki, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 84 ha.

W ogólnej powierzchni terenów ujęto wzrost o 30% w odniesieniu do wyliczonych potrzeb.

Łącznie wymagana powierzchnia terenów dla zabezpieczenia potrzeb wynosi: ok. 1178 ha, w tym:

- **powierzchnia terenów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego: 375,70 ha,**
- **nowe tereny: 880,10 ha.**

Ponieważ tereny objęte planami są potencjalnymi tereny inwestycyjne, zostały one włączone i zbilansowane łącznie z powierzchniami stanowiącymi zapotrzebowanie na zabudowę.

Wymaganą powierzchnię terenów **–** 1178 ha zwiększa się o 30% - z uwagi na zmienność procesów i zjawisk, co jest dopuszczone art 7 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym co daje powierzchnię - 1531 ha.

Analizy ekonomiczne, przyrodnicze, społeczne, prognozy demograficzne, bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę oraz uzasadnienie wyznaczonej powierzchni terenów przeznaczonych do zainwestowania

2 *Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ", lipiec 2016 r. oraz w części tekstowej A. Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego, rozdz. III.10.*

zawarto w części tekstowej A rozdz. III.10.3.

Z uwagi na skalę mapy i jej nieprecyzyjną treść, która nie pozwala wyznaczyć dokładnie terenów przydatnych do zabudowy, a we wskazanych obszarach położone są też tereny nieprzydatne do zabudowy takie jak: lasy, zadrzewienia, nieużytki, tereny podmokłe, wyznaczono powierzchnię zwiększono o ok. 10%, co daje powierzchnie ok. 1680 ha.

III.1.2.Charakterystyka obszarów przeznaczonych do zainwestowania i o ograniczonym zainwestowaniu

W części tekstowej A. Uwarunkowania rozwoju i zagospodarowania przestrzennego, dokonano szczegółowego rozpoznania uwarunkowań występujących w strukturze przestrzennej gminy, takich jak:

- istniejące zainwestowanie i uzbrojenie terenu,
- występowanie powiązań komunikacyjnych,
- występowanie naturalnych terenów przyrodniczych (lasy, zadrzewienia, jeziora,rzeki, mokradła) i form ich ochrony,
- stan planistyczny – obszary przeznaczone pod zabudowę w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Ustalenia te pozwoliły na określenie w strukturze gminy obszarów funkcjonalnych o różnych warunkach zagospodarowania i użytkowania.

W odniesieniu do wydzielonych obszarów funkcjonalnych ustalona została polityka przestrzenna odpowiednia do występujących w nich uwarunkowaniach.

Rozwój zainwestowania miejscowości obrębowych i osad może następować w obszarach przeznaczonych do zabudowy, do których zalicza się:

1) tereny istniejącego zainwestowania,
2) obszary potencjalnego rozwoju miejscowości,
3) obszary rolniczo-osadnicze,
4) rejony szczególnego przeznaczenia,
5) obszary specjalne.

W obszarze gminy wyróżnia się ponadto:

6) obszary chronione,
7) tereny objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

1) Tereny istniejącego zainwestowania

Do terenów tych zalicza się zabudowę skupioną w miejscowościach o przeważających funkcjach:

zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa, usługowa oraz zabudowę rozproszoną o przeważających funkcjach: zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa, zabudowa usługowa,rekreacji indywidualnej, tereny produkcyjne, składy, magazyny, usługi, tereny produkcji zwierzęcej.

W terenach tych może następować uzupełnienie i wymiana zabudowy – zgodnie z regulacjami zawartymi w rozdz. III.2.2. pkt.1.

2) Obszary potencjalnego rozwoju miejscowości

Obszary te obejmują tereny przeznaczone do dalszego rozwoju zabudowy, zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, komunikacyjnymi i technicznymi. Obszary te sklasyfikowano w podziale na trzy obszary o różnej intensywności zabudowy i rożnych wskaźnikach zabudowy:

a) obszar intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego – OBSZAR A;

b) obszar umiarkowanego rozwoju - OBSZAR B;

c) obszar ograniczonego rozwoju –OBSZAR C.

Wykaz obszarów zawarto w rodz.III.1.3.

a) OBSZARY A – intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego

Największą miejscowością gminy i zarazem jej stolicą jest miejscowość Sierakowice.

Zakłada się dalszy rozwój przestrzenny Sierakowic, czemu sprzyja sieć dróg przechodzących przez tą miejscowość (dwie drogi wojewódzkie, dwie drogi powiatowe, sieć dróg gminnych), korzystne warunki przyrodnicze dla lokalizacji zabudowy oraz możliwości zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków.

Znaczenie miejscowości wzrośnie po rewitalizacji linii kolejowej nr 229 Kartuzy – Lębork.

W Sierakowicach ustala się rozwój:

- zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- zabudowy usługowej – na poziomie lokalnym i ponadloklanym,
- produkcji, składów, magazynów.

Ustala się przebieg obwodnicy Sierakowic pętlą okalającą miejscowość od strony wschodniej, północnej i zachodniej.

Realizacja obwodnicy może uruchomić rozwój zainwestowania w kierunku Sosnowej Góry.

Do miejscowości intensywnego wielofunkcyjnego rozwoju zaliczono również następujące miejscowości: Gowidlino, Puzdrowo, Tuchlino, Mojusz, Szklana. Rozwojowi tych miejscowości sprzyja ich położenie przy drogach wojewódzkich, infrastruktura techniczna, zainteresowanie inwestorów.

W Gowidlinie oraz w mniejszym stopniu w Tuchlinie istnieją możliwości zarówno rozwoju funkcji gospodarczych – obejmujących zabudowę usługową, produkcję, składów, magazynów) jak i rozwoju usług turystyki i terenów rekreacyjnych. W miejscowościach tych wskazuje się wydzielone rejony dla rozwoju tych funkcji, przy czym ważne jest zachowanie przestrzennego oddzielenie tych funkcji.

Do tych obszarów włącza się też Mojusz, którego znaczenie funkcjonalne wzrośnie po rewitalizacji linii kolejowej Kartuzy – Sierakowice - Lębork w przypadku umiejscowionego w pobliżu tej miejscowości przystanku kolejowego.
Wskazania funkcjonalne dla poszczególnych rejonów potencjalnego zainwestowania wyznaczonych w poszczególnych miejscowościach zawarto w rozdz. III.1.3.

b) OBSZARY B - umiarkowanego rozwoju

Jako obszary umiarkowanego rozwoju wskazuje się następujące miejscowości gminy: Kamienica Królewska, Smolniki, Gowidlino, Dąbrowa Puzdrowska, Długi Kierz, Kamienicka Huta, Karłowo, Kujaty, Lisie Jamy, Leszczynki, Łyśniewo Sierakowickie, Mojuszewska Huta, Paczewo, Pałubice, Ptoki, Sierakowska Huta, Skrzeszewo, Smolniki, Tuchlinek, Załakowo.
W miejscowościach tych wskazuje się tereny dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej i usług obsługi ludności oraz rozwoju funkcji gospodarczych (tereny zabudowy usługowej, produkcji, składów, magazynów).

Do tych obszarów zalicza się też pasma rozwoju gospodarczego wzdłuż dróg wojewódzkich: Sierakowice – Migi- Pałubice, Gowidlino – Kawle, Tuchlino – rejon południowy, Pałubice - Kamienica Królewska oraz tereny położone wzdłuż drogi powiatowej Sierakowice – Mrozy. Te pasma wskazuje się do rozwoju funkcji gospodarczych takich jak: produkcja, składy, magazyny i usługi.

Ranga i znaczenie miejscowości Kamienica Królewska wzrośnie po rewitalizacji linii kolejowej Kartuzy – Lębork (odcinek Sierakowice - Lębork), jednakże jest dalszy rozwój przestrzenny jest ograniczony warunkami przyrodniczymi (lasy, dolina rzeki Struga Kamienicka) walorami krajobrazowymi i uwarunkowaniami prawnymi ochrony przyrody. Potencjał przestrzenny tej miejscowości winien być wykorzystany na rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej oraz terenów rekreacyjnych.

Wskazania funkcjonalne dla poszczególnych rejonów zainwestowania poszczególnych miejscowości zawarto w rozdz. III.1.3.

c) OBSZARY C - ograniczonego rozwoju

Do obszarów tych zalicza się mniejsze miejscowości położone w enklawach leśnych i w rozległych przestrzeniach obszarów rolniczo – osadniczych. Intensywny rozwój tych miejscowości nie jest wskazany ze względu na oddalenie od większych miejscowości wyposażonych w usługi podstawowe, gorszą dostępność komunikacyjną i niepełne wyposażenie w infrastrukturę techniczną a także walory przyrodnicze i krajobrazowe – szczególnie w części północno – wschodniej położonej w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Miarchowskie PLB220008.

Do obszarów ograniczonego rozwoju zaliczono miejscowości: Bącka Huta, Borowy Las, Bukowo, Kamienicki Młyn, Kamionka Gowidlińska, Lemany, Stara Huta, Szopa.

UWAGA

W obrębie obszarów potencjalnego rozwoju miejscowości wydzielono rejony, które zostały oznaczone na rysunku nr 2 symbolem oznaczającym kolejny numer obrębu wiejskiego (według kolejności alfabetycznej) i kolejny numer porządkowy rejonu, scharakteryzowanym w rozdz. III.1.2 pkt.1.
Potencjalne rejony inwestycyjne zestawiono w Tabeli nr 1.
Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości w rozdz. III.1.3.

3) Obszary rolniczo – osadnicze: D 1, D 2, D 2.1

Obszary te obejmują tereny położone poza obszarami potencjalnego rozwoju miejscowości oraz poza obszarami wskazanymi do ochrony i wyłączonymi z zabudowy.
Obszary te obejmują: tereny rolnicze, małe powierzchniowo tereny leśne i zadrzewione oraz rozproszoną zabudowę obejmującą: tereny rozproszonej zabudowy zagrodowej, małe zespoły zabudowy mieszkaniowej rekreacji indywidualnej i tereny rekreacyjne, tereny zabudowy usługowej i tereny zabudowy produkcyjnej.

Obszary te podzielono na:

a) OBSZARY D1 – obszary rolnicze z rozproszoną zabudową położone w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008;
b) OBSZARY D2 – obszary rolnicze z rozproszoną zabudową położone na pozostałym obszarze gminy;
   W obszarach D2 wydzielono STREFĘ D2.1, w której wyklucza się: przemysłową produkcję bydła, trzody chlewnej i drobiu – to jest powyżej 40 DJP (dotyczy terenu objętego jedną inwestycją).

W obszarach D1, D2 oraz w strefie D2.1. rozwój zainwestowania może następować:

- w formie uzupełnienia zabudowy według zasad lokalizacji zabudowy podanych w rozdz. III.2.3,
- na terenach, dla których zostały ustalone warunki zabudowy i zagospodarowania terenu i zostały uchwalone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

4) Rejony szczególnego przeznaczenia

Do rejonów tych zalicza się następujące rejony:

a) REJONY dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 KW wraz ze strefami ochronnymi (E). Lokalizację obszarów i zasady zagospodarowania tych obszarach opisano w rozdz. III.19;

b) REJON lokalizacji odwiertu gazu łupkowego (G). Zasady zagospodarowania w tym rejonie opisano w rozdz. III.6.8. pkt.6;

c) REJON EKSPLOATACJI KRUSZYWA NATURALNEGO (PE)

Na terenie gminy znajdują się udokumentowane złoża surowców naturalnych: „Pałubice" (rejon 11.6.), „Puzdrowo" i „Puzdrowo II" (rejon 12.5.), dla których wyznaczone są obszary górnicze – złoża opisano w części A rodz. III.14.

Po zakończeniu eksploatacji należy przeprowadzić rekultywację – według zasad podanych w rozdz. III.15. Pkt 3.

5) Obszary specjalne

a) STREFA SPECJALNA

Strefa specjalna obejmuje obszar NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 i obszary położone w strefie do 10 km od granicy tego obszaru, w której obowiązuje zakaz lokalizacji ferm norki amerykańskiej. Granica strefy oznaczona jest na Rysunku Studium nr 2;

b) OBSZARY STRATEGICZNE

Do obszarów strategicznych zaliczono obszary, rejony i miejsca istotne w strukturze gminy ze względów społecznych, przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych. Zaliczono do nich:

- obszary przestrzeni publicznych – opisane rozdz. III.2.2.pkt 6 lit a,
- węzły integracyjne przy przystankach kolejowych – opisane w rozdz. III.2.2. pkt 6. lit b,
- obszary do rehabilitacji i rewitalizacji – opisane w rozdz. III.15.

c) OBSZARY ZAWARTEJ ZABUDOWY

Obszary zostały wyznaczone w terenach istniejącego zainwestowania, obejmujących zgrupowanie nie mniej niż 5 budynków, za wyjątkiem budynków o funkcji wyłącznie gospodarczej, pomiędzy którymi największa odległość sąsiadujących ze sobą budynków nie przekracza 100 m zabudowy i ich bezpośredniego otoczenia w promieniu do 50 m - obszary oznaczono na Rysunku Studium nr 2.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami obowiązującymi dla Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (GOChK) oraz dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w (KPK) obszarach zwartej zabudowy wyznaczonych w Studium, dopuszcza się zastosowanie odstępstw od zakazów lokalizacji nowej zabudowy , które omówiono poniżej.

GOWIDLIŃSKI OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

Zgodnie z § 5 pkt 8 Uchwały Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. (Dz. U. Woj. Pom. z dnia 16 sierpnia 2016 r. poz. 2942) na obszarach chronionego krajobrazu w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych wprowadzono następujące zakazy:

cyt:„8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej."

Od ww. zakazów w § 7 ust.5 dopuszczono odstępstwa:

cyt: *„5. Zakazy, o których mowa w § 5 pkt 8 oraz § 6 nie dotyczą:*

1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, *w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,*

2) siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości od brzegów wód,

3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,

4) odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,

5) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowym planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. – gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno – krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód,

- jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz."

KASZUBSKI PARK KRAJOBRAZOWY

Zgodnie z § 3 pkt 7 Uchwały Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. (Dz.U.Woj.Pom. Z 2011 r nr.66 z dnia 2 czerwca 2011 r.) na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych wprowadzono następujący zakaz:

cyt: *„7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;"*

Od ww. zakazów - w § 4 ust.1 dopuszczono odstępstwa dla:

cyt: *„1) **obszarów zwartej zabudowy wsi,** w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;*

2) istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;

3) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno - krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.„

6) OBSZARY CHRONIONE

Na obszarze gminy wyznacza się obszary chronione, obejmujące:

a) obszary chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody – opisane w rozdz. III.3.1;
b) obszary proponowane do ochrony na podstawie ustawy o ochronie przyrody – opisane w rozdz. III.3.2;
c) obszary cenne przyrodniczo, w których występują rzadkie gatunków roślin i zwierząt – opisane w rozdz. III.3.3, pkt.3;
d) obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo takie jak: doliny rzek i strefy krawędziowe dolin, dotychczas niezabudowane lub z pojedynczymi siedliskami, które wskazuje się do ochrony przed zabudową i zachowania w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym w celu utrzymania ich walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazowych – opisane w rozdz. III.3.3 pkt 4;
e) lokalne korytarze ekologiczne i elementy osnowy ekologicznej - według zasad ochrony podanych w rozdz. III.3.3, pkt.2;
f) wnętrza i panoramy krajobrazowe – opisane w rozdz. III.3.3, pkt.5;
g) obszary leśne - opisane w rozdz w rozdz. III.11.2.

7) Tereny objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego

W terenach objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego zainwestowanie winno być realizowane zgodnie z ustaleniami planu.

W wypadku zaistnienia okoliczności do zmiany funkcji lub zasad zagospodarowania przestrzennego obowiązują zasady jak dla rejonu zainwestowania lub terenu istniejącego zainwestowania lub obszaru rolniczo - osadniczego, w którym znajduje się obszar objęty planem.

Zestawienie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w opracowaniu zawarto w części tekstowej A rozdz. VI załącznik nr IA i IB.

III.1.3. Kierunki rozwoju miejscowości w obszarach potencjalnego rozwoju miejscowości

Wstęp

Dla miejscowości obrębowych i pozostałych większych miejscowości wyznaczono obszary ich potencjalnego rozwoju ze wskazaniem na postulowane -wiodące przeznaczenie (funkcje) w poszczególnych rejonach.

Dopuszcza się lokalizację innych funkcji poza postulowanymi – jako funkcje uzupełniające, na podstawie analiz i studiów przeprowadzanych na etapie przystąpienia do sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przy wykazaniu braku uciążliwości dla innych funkcji lub warunków, które muszą być spełnione w przypadku ich lokalizacji.
Linie wyznaczające obszary potencjalnego rozwoju miejscowości oznaczone na Rysunku Studium nr 2 mają charakter ogólny. Dopuszcza lokalne odstępstwa od tych linii na podstawie analiz i studiów przeprowadzanych na etapie przystąpienia do sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego do ± 30 m.

Charakterystyka miejscowości

Poniżej przedstawiono obszary potencjalnego rozwoju wskazane w poszczególnych miejscowościach.
Należy zaznaczyć iż przedstawienie obszary stanowią potencjalne tereny inwestycyjne, w obrębie których znajdują się też tereny, które ze względów przyrodniczych, prawnych, własnościowych i innych nie powinny być zabudowane.

1) BĄCKA HUTA (OBSZAR C – ograniczonego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się obszar potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów istniejącej zabudowy, na przedłużeniu terenów istniejącego zainwestowania - wzdłuż istniejących dróg - rejon oznaczony symbolem 1.1; postulowane przeznaczenie: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług podstawowych, usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Obręb Bącka Huta położony jest w całości w granicach Obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 oraz w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK) - zainwestowanie podlega przepisom obowiązującym dla tych obszarów.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 70 $m^{2.}$

2) BOROWY LAS oraz Kamionka Gowidlińska, Stara Huta, (OBSZAR C – ograniczonego rozwoju)

W miejscowości Borowy Las wyznacza się obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów istniejącej zabudowy miejscowości Borowy Las, wzdłuż istniejących dróg – na przedłużeniu terenów istniejącego zainwestowania – rejon oznaczony symbolem 2.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki,
- po południowej wschodniej stronie terenów zainwestowanych miejscowości Borowy Las, z włączeniem terenów objętych MPZP[3] – rejon oznaczony symbolem 2.2; postulowane przeznaczenie – jak w rejonie 2.1.

W miejscowości Kamionka Gowidlińska:

- w bezpośrednim otoczeniu terenów istniejącej zabudowy – rejon oznaczony symbolem 2.3; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacyjnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych i zabudowy usługowej - usług podstawowych, usług turystyki.

W miejscowości Stara Huta:

- w bezpośrednim otoczeniu terenów zabudowanych, po ich stronie północnej i południowej – rejon oznaczony symbolem 2.4; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki,
- w otoczeniu istniejącej zabudowy po zachodniej stronie jeziora Trzemeszno - rejon oznaczony symbolem 2.5; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług turystyki,
- po północno - zachodniej stronie jeziora Trzemeszno - rejon oznaczony symbolem 2.6; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Południowa część obrębu położona jest w granicach Obszaru Natura 2000 Jeziora Kistowskie. Występujące tu Jezioro Ostrowickie stanowi siedlisko przyrodnicze – jezioro lobeliowe (szczegółowy opis siedlisk zawarto w części tekstowej A, rodz. III.6.4.pkt 4).

W celu zachowania siedlisk i ograniczenia ich degradacji należy:

- podłączyć zabudowę letniskową występującą wokół jezior do kanalizacji sanitarnej,
- nie dogęszczać i nie rozszerzać zabudowy letniskowej i mieszkaniowej wokół jeziora,

3 *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego*

— zachować grunty leśne w użytkowaniu leśnym.

W obrębie Borowy Las wyklucza się:

— lokalizowania nowych obiektów budowlanych (nie dotyczy pomostów i hangarów na sprzęt wodny) w strefie o szerokości 50 m wokół jezior Trzemeszno Duże, Trzemeszno Małe, Kamionkowskie oraz jezior położonych w obszarze NATURA 2000 Jeziora Kistowskie PLH220097,

— przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko[4] (z dopuszczeniem inwestycji drogowych i infrastruktury technicznej).

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 70 $m^{2.}$

3) DŁUGI KIERZ oraz Lisie Jamy (OBSZAR B – umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości Długi Kierz wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- w bezpośrednim sąsiedztwie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Długi Kierz - po wschodniej stronie terenów zainwestowanych, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej w kierunku Borzestowa – rejon oznaczony symbolem 3.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej,
- w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zainwestowanych miejscowości Długi Kierz - po południowo – zachodniej stronie terenów zainwestowanych, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej w kierunku Kamienicy Szlacheckiej – rejon oznaczony symbolem 3.2; postulowane funkcje - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- pomiędzy miejscowością Lisie Jamy i Długi Kierz - po południowej stronie drogi łączącej te miejscowości – rejon oznaczony symbolem 3.3; postulowane funkcje - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- przy drodze prowadzącej do dawnej cegielni - rejon oznaczony symbolem 3.5; postulowane funkcje produkcyjne i usługowe,
- po południowej stronie drogi gminnej nr 1520338G wyznacza się obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi - rejon oznaczony symbolem E 3.6.

W miejscowości Lisie Jamy:

- wokół terenów istniejącej zabudowy miejscowości Lisie Jamy w tym wzdłuż dróg prowadzących do sąsiednich miejscowości (Szklana, Kamienicka Huta,Kamienica Szlachecka) – rejon 3.4; postulowane funkcje zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej.

4 *W rozumieniu przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska i rozporządzenia do w/w ustawy*

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Północna i południowo – wschodnia część obrębu Długi Kierz położona jest w granicach Kaszubskiego Paku Krajobrazowego, pozostała część obrębu położona jest w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

We wschodniej części miejscowości -przy granicy z gminą Chmielno znajduje się fragment Zespołu przyodniczo - krajobrazowego "Doliny Łeby w KPK".

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Długi Kierz wskazuje się obszar do przekształceń - teren dawnej cegielni w rejonie 3.5.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 100 m^2.

4) GOWIDLINO (OBSZAR A – intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego, Gowidlino i Kawle (OBSZAR B – umiarkowanego rozwoju), Lemany, część południowo – wschodnia (OBSZAR C – ograniczonego rozwoju)

Gowidlino stanowi drugą co do liczby mieszkańców miejscowość w gminie Sierakowice.

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po stronie zachodniej i północnej terenów istniejącej zabudowy - rejon oznaczony symbolem 4.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; dopuszczona zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna,
- w kierunku południowo – zachodnim, wzdłuż drogi powiatowej nr 1912 G (kierunek Lemany) - rejon oznaczony symbolem 4.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki, tereny rekreacyjne – rekreacji przywodnej,
- w kierunku południowo – wschodnim, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do Podjazd - rejon oznaczony symbolem 4.3; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki,
- w kierunku północno – zachodnim (po północnej stronie drogi wojewódzkiej nr 211) - rejon oznaczony symbolem 4.4; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; dopuszcza się funkcje produkcyjne w sąsiedztwie istniejących terenów produkcyjnych
- w południowo – wschodniej części Gowidlino w kierunku Widnej Góry (obszar umiarkowanego rozwoju) - rejon oznaczony symbolem 4.5; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki,
- Gowidlino – rejon oznaczony symbolem 4.6; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się funkcje produkcyjne w sąsiedztwie istniejących terenów produkcyjnych,

- po wschodniej stronie terenów zainwestowanych Gowidlina - w rejonie Kawli – rejony oznaczone symbolem 4.6 i 4.7; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji zwierzęcej) i tereny zabudowy usługowej,
- tereny rekreacyjne na północnym brzegu jeziora Gowidlińskiego – rekreacji przywodnej, kąpielisko publiczne, przystań na szlaku kajakowym – rejon oznaczony symbolem 4.9,
- po stronie zachodniej Leman – rejon oznaczony symbolem 4.10; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Wschodnia część obrębu Gowidlino oraz Lemany położone są w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym w rejonach 4.1, 4.2, 4.7, 4.8 - 1000 m^2, w pozostałych rejonach 100 $m^{2.}$

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Gowidlino wskazuje się obszary strategiczne - obszary wskazane do rehabilitacji i rewitalizacji:

- plac w centrum miejscowości z otoczeniem.
- ulica Jeziorna z otoczeniem wskazany do rehabilitacji i rewitalizacji.

5) KAMIENICA KRÓLEWSKA (OBSZAR B – umiarkowanego rozwoju).

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północnej, południowej i wschodniej stronie terenów istniejącej zabudowy – rejon oznaczony symbolem 5.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej – usług podstawowych, teren specjalny; planowany węzeł integracyjny przy przystanku Kamienica Królewska,
- wzdłuż zachodniego odcinka drogi powiatowej nr 1909 G – rejon oznaczony symbolem 5.2; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej,
- po zachodniej stronie rejonu 5.1 - rejon oznaczony symbolem 5.3; tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów (istniejące), dopuszczona zabudowa usługowa,
- nad brzegiem jeziora Kamienieckiego – rejon oznaczony symbolem 5.4; postulowane przeznaczenie terenu: tereny rekreacyjne – rekreacji przywodnej (kąpielisko publiczne, przystań żeglarska, itp.), tereny sportu i rekreacji; dopuszcza się zagospodarowanie przyległego lasu na obiekt obsługi kąpieliska i park leśny,
- nad brzegiem jeziora Kamienieckiego – rejon oznaczony symbolem 5.5; postulowane przeznaczenie - tereny rekreacyjne (rekreacji przywodnej), tereny sportu i rekreacji, usług

turystyki; postulowane zagospodarowanie łącznie z rejonem 5.4,

- nad brzegiem jeziora Junno – rejon oznaczony symbolem 5.6; postulowane przeznaczenie – tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko publiczne, przystań, itp.), usługi turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Południowo – zachodnia część obrębu Kamienica Królewska położona jest w Gowidlińskim Obszarze Chronionego Krajobrazu i w otulinie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, pozostała część położona jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Północna część obrębu położona jest w obrębie Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego "Rynna Kamieniecka".

Wschodnia część obrębu Kamienica Królewska w tym rejon 5.6. położone są w granicach Obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym w rejonie 5.1 - 300 m2, w pozostałych rejonach 70 $m^{2.}$

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Kamienica Królewska wskazuje się obszary strategiczne:

a) obszary przestrzeni publicznych (w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu przestrzennym):
   - teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej, kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem jeziora Kamienieckiego – rejon 5.4,
   - teren sportu i rekreacji (w tym istniejące boisko sportowe) – rejon 5.5;
   - teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej , kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem jeziora Junno – rejon 5.6,
   - planowany węzeł integracyjny przy przystanku Kamienica Królewska;
b) obszary do rehabilitacji i rewitalizacji: rejon dworca kolejowego na linii kolejowej Kartuzy – Lębork (odcinek Sierakowice – Lębork).

Do ochrony wskazuje się miejsca widokowe i panoramy widokowe na panoramy i wnętrza krajobrazowe jezior.

6) KAMIENICKI MŁYN (OBSZAR C – ograniczonego rozwoju).

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół i po południowej stronie terenów istniejącego zainwestowania miejscowości Kamienicki Młyn - rejon oznaczony symbolem 6.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, usług turystyki oraz zabudowy usługowej - usług podstawowych;
- w sąsiedztwie jeziora Białe, po południowej i północnej wzdłuż drogi prowadzącej do Kukówki – rejon oznaczony symbolem 6.2 i rejon oznaczony symbolem 6.3; postulowane

przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, usług turystyki, tereny rekreacyjne – rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań, itp.);

- nad zachodnim brzegiem jeziora Białe – rejon oznaczony symbolem 6.4 (teren dawnego ośrodka wypoczynkowego); postulowane przeznaczenie – teren usług turystyki, tereny rekreacyjne – rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań, itp); dopuszcza się zagospodarowanie przyległego lasu na park leśny.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Cały obręb położony jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Wschodnia część obrębu Kamienicki Młyn w tym rejony 6.2, 6.3, 6.4 położone są w granicach Obszaru NATURA 2000 - Lasy Mirachowskie PLB 220008.

Wschodnia część obrębu Kamienicki Młyn (otoczenie jeziora Odnoga) położona jest w granicach Obszaru 2000 - PLH220014 Kurze Grzędy.

Rejon 6.1 położony jest w obrębie Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego "Rynna Potęgowska".

Do ochrony wskazuje się punkty widokowe na panorami wnętrza krajobrazowe.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w obiektach handlowych: 100 $m^{2.}$

7) LESZCZYNKI oraz Kamienicka Huta (OBSZAR B – umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące rejony potencjalnego rozwoju:

- w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zabudowanych miejscowości Leszczynki i Kamienicka Huta, do połączenia obu miejscowości - rejon oznaczony symbolem 7.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Cały obręb położony jest w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Po północnej stronie rejonu potencjalnego rozwoju 7.1. (Kamienicka Huta) znajduje się teren po wyrobiskowy do rekultywacji.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 100 $m^{2.}$

8) ŁYŚNIEWO (OBSZAR B – umiarkowanego rozwoju).

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po zachodniej stronie terenów istniejącej zabudowy – rejon oznaczony symbolem 8.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe,
- po południowo – wschodniej stronie istniejącej zabudowy – rejon oznaczony symbolem 8.2;

postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe,

- po wschodniej i północno – wschodniej stronie istniejącej zabudowy - w sąsiedztwie jeziora Długie i jez. Trzono - rejon oznaczony symbolem 8.3; przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki, tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko),
- w północno – wschodniej części obrębu – rejon oznaczony symbolem 8.4; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe, produkcja, składy, bazy.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Wschodnia i południowo – wschodnia część obrębu położone są w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Wschodnia część obrębu położona jest w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

W połnocno – zachodniej części obrębu występuje jezioro Miemino, które stanowi siedlisko przyrodnicze – jezioro lobeliowe (szczegółowy opis siedlisk zawarto w części tekstowej A, rodz. III.6.4.pkt 4). W celu zachowania siedlisk i ograniczenia ich degradacji należy:

- podłączyć zabudowę występującą wokół jezior do kanalizacji sanitarnej,
- nie dogęszczać i nie rozszerzać zabudowy wokół jeziora,
- zachować grunty leśne w użytkowaniu leśnym.

W Łyśniewie do ochrony wskazuje się:

- ciąg widokowy wzdłuż drogi gminnej prowadzącej z Łyśniewa Sierakowickiego do Gowidlina na dolinę rzeki Bukowiny (OCPK),
- obszary cenne przyrodniczo: jezioro Trzono, jezioro Długie,
- obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo: dolina rzeki Bukowiny.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym:100 $m^{2.}$.

9) MOJUSZ (obszar A – intensywnego rozwoju) oraz Mojuszewska Huta (obszar B- umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północno - wschodniej, po północno – zachodniej i po południowo- wschodniej terenów istniejącej zabudowy miejscowości Mojusz oraz wzdłuż drogi powiatowej nr 1917G prowadzącej z Mojusza do drogi wojewódzkiej nr 211 – rejon oznaczony symbolem 9.1 postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- po południowo - zachodniej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Mojusz – rejon oznaczony symbolem 9.2; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów i magazynów

i tereny zabudowy usługowej,

- uzupełnienie zabudowy pomiędzy drogą wojewódzką nr 211 a drogą powiatową prowadzącą do Mojuszewskiej Huty – rejon oznaczony symbolem 9.3; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej,
- w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy, przy przystanku kolejowym – rejon oznaczony symbolem 9.4; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zaudowy usługowej, tereny obsługi komunikacji – wskazany węzeł integracyjny przy przystanku kolejowym linii Kartuzy – Sierakowice,
- po południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211 – rejon oznaczony symbolem 9.5; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej,
- w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy miejscowości Mojuszewska Huta oraz po wschodniej stronie terenów istniejącej zabudowy - rejon oznaczony symbolem 9.6; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- po południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211- wyznacza się obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi (E) - rejon oznaczony symbolem E 9.7.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Cały obręb położony jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Lasy występujące w północnej części obrębu położone są na obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008.
Po północno – zachodniej stronie Mojuszewskiej Huty znajduje się rezerwat przyrody „Żurawie Chrusty".

Północny fragment obrębu (na styku z obrębem Paczewo) położony jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i w otulinie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Mojusz wskazuje się ważne obszary strategiczne - obszary do rehabilitacji i rewitalizacji: rejon przystanku kolejowego w Mojuszu na linii kolejowej Kartuzy –Sierakowice.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 500 $m^{2.}$, w pozostałych rejonach do 70 $m^{2.}$.

10. PACZEWO (OBSZAR B – umiarkowanego rozwoju), Bukowo (OBSZAR C – ograniczonego rozwoju)

W miejscowości PACZEWO wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północnej i po północno – wschodniej stronie terenów istniejącej zabudowy (wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do miejscowości Kokwino) - rejon oznaczony symbolem 10.1;

postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,

- po południowej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Paczewo - rejon oznaczony symbolem 10.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- po zachodniej stronie linii kolejowej – rejon oznaczony symbolem 10.3; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej.

Po zachodniej stronie rejonu 10.1 i 10.2 występuje strefa terenów rolniczo-osadniczych z dopuszczeniem zabudowy zagrodowej w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, w celu zachowania połączenia (korytarza) ekologicznego pomiędzy kompleksami leśnymi Lasów Mirachowskich.

W miejscowości BUKOWO wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów zainwestowanych miejscowości Bukowo – rejon oznaczony symbolem 10.4; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usług podstawowych.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Zachodnia część obrębu Paczewo położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Wschodnia części obrębu położona jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Wschodnia i fragmenty w południowej części obrębu położona jest w granicach i w granicach Obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008.
Północno – wschodnia część obrębu położona na obszarze NATURA 2000 Kurze Grzędy PLH220014.
W północno – wschodniej części obrębu występują dwa rezerwaty przyrody: „Kurze Grzędy" i „Jezioro Turzycowe" oraz użytek ekologiczny „Śródleśne oczko i torfowisko przejściowe".
Do ochrony wskazuje się ciąg widokowy wzdłuż drogi powiatowej prowadzącej z Paczewa do Sierakowic.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 500 $m^{2.}$, w pozostałych rejonach do 70 m^{2}..

11. PAŁUBICE (OBSZAR B – umiarkowanego rozwoju).

W miejscowości Paczewo wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po południowej stronie istniejącej zabudowy miejscowości Pałubice - rejon oznaczony symbolem 11.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej i tereny zabudowy usługowej,
- wzdłuż drogi powiatowej nr 1909G prowadzącej do Kamienicy Królewskiej - rejon oznaczony symbolem 11.2; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów oraz

tereny zabudowy usługowej,

- po wschodniej i po zachodniej stornie drogi wojewódzkiej nr 214 - rejon oznaczony symbolem 11.3; postulowane przeznaczenie- tereny produkcji, składów i magazynów oraz tereny zabudowy usługowej,
- w południowej części obrębu Pałubice (Pałubice – Wybudowanie i Migi) - po wschodniej i po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214 - rejon oznaczony symbolem 11.4; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów oraz tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214 - wyznacza się obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnym – rejon oznaczony symbolem 11.5,
- teren i obszar górniczy eksploatacji złóż kruszywa naturalnego – rejon oznaczony symbolem 11.6, do rekultywacji w kierunku inwestycyjnym (postulane funkcje rekreacyjne lub sportu i rekreacji), rolniczym lub leśnym,
- po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej wyznacza się obszary dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi - rejony oznaczone symbolem E 11.5. i E 11.7.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Północna część obrębu Pałubice znajduje się w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Wschodnia, południowa i zachodnia część obrębu (w tym rejony 11.2 i część zachodnia rejonu 11.3) położone są w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Północna część miejscowości Pałubice (w tym północna część rejonu 11.1 rejon 11.6) położona jest w granicach Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego "Rynna Kamieniecka".
Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 m^2, w pozostałych rejonach do 100 m^2 .

12. PUZDROWO (OBSZAR A intensywnego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północnej i zachodniej stronie terenów istniejącego zainwestowania – rejon oznaczony symbolem 12.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- wzdłuż drogi gminnej prowadzącej w kierunku Piekiełka, po południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211 – rejon oznaczony symbolem 2.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- w kierunku zachodnim – rejon oznaczony symbolem 12.3; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów i magazynów (w tym produkcji zwierzęciej) i tereny zabudowy usługowej,
- w kierunku południowo – zachodnim – w rejonie wybudowania Moczydło – rejon oznaczony

symbolem 12.4; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

- teren i obszar górniczy , eksploatacja złóż kruszywa naturalnego – rejon oznaczony symbolem 12.5, do rekultywacji w kierunku inwestycyjnym (postulane funkcje rekreacyjne lub sportu i rekreacji) , rolniczym lub leśnym,
- w rejonie miejscowości Dąbrowa Puzdrowska – rejon oznaczony symbolem 12.6; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i teren zabudowy usługowej – usług podstawowych.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Obręb Puzdrowo – poza częścią północno – wschodnią, poza częścią północno – wschodnią położony jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Wschodnia część obrębu Puzdrowo położona jest w granicach Otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Puzdrowo wskazuje się obszar strategiczny - rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego (*G*).

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 $m^{2.}$, w pozostałych rejonach do 100 $m^{2.}$.

13. SIERAKOWICE oraz Piekiełko, Stara Maszyna, Karczewko, Sosnowa Góra (OBSZAR A intensywnego rozwoju)

W obszarze gminy Sierakowice największa koncentracja zainwestowania – terenów zabudowy mieszkaniowej i terenów zabudowy usługowej - usług komercyjnych i usług publicznych, różnych funkcji gospodarczych (produkcyjnych, składowych) występuje w miejscowości Sierakowice.

Przewiduje się dalszy rozwój przestrzenny Sierakowic i lokalizację terenów zabudowy usługowej szczególnie o znaczeniu ponadloklanym – w zakresie handlu, sportu i rekreacji, oświaty, kultury oraz zabudowy mieszkaniowej.

Dla zabezpieczenia możliwości wzrostu znaczenia i rozwoju Sierakowice wskazuje się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po stronie północno – wschodniej Sierakowic, wzdłuż drogi powiatowej nr 1910 G (w kierunku Paczewa) oraz po południowej stronie tej drogi – rejon oznaczony symbolem 13.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,
- po stronie południowo-zachodniej Sierakowic, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej przez Piekiełko, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do miejscowości Dąbrowa Puzdrowska, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do Sierakowskiej Huty - rejon oznaczony symbolem 13.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,
- w kierunku północno – zachodnim (Poręby - Karczewko) i zachodnim od Sierakowic - rejon

oznaczony symbolem 13.3; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów, tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,

- w kierunku południowo – wschodnim (kierunek Stara Maszyna – Mrozy, Wygoda Sierakowska i w kierunku Sosnowej Góry) – rejon oznaczony symbolem 13.4; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów, tereny zabudowy usługowej; dopuszczona zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna,
- centrum Sierakowic (w granicach strefy ochrony konserwatorskiej) wyróżnia się jako obszar centralny SIERAKOWIC o funkcjach zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej; dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną - rejon oznaczony symbolem 13.5,
- przy wschodnim brzegu jeziora Świniewo wskazuje się rejon rozwoju funkcji rekreacyjnych - rekreacji przywodnej i usług turystyki - rejon oznaczony symbolem 13.6,
- wokół jeziorka Kominek - rejon oznaczony symbolem 13.7; rozwój terenów rekreacyjnych i zieleni urządzonej,
- po wschodniej stronie terenów zainwestowanych wyznacza się obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi – rejon oznaczony symbolem E 13.8,
- po zachodniej stronie rejonu 13.8. wyznacza się obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi – rejon oznaczony symbolem E 13.12.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Niewielka część obrębu we wschodnim rejonie obrębu położona jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Prawie cały obręb – poza niewielkim fragmentem w części wschodniej znajduje się w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Południowo - zachodnia część obrębu Sierakowice położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Sierakowice wskazuje się obszary strategiczne:

a) obszary przestrzeni publicznych (w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu przestrzennym):
   - teren zieleni urządzonej wokół drewnianego kościoła pw. św. Marcina (rejon oznaczony symbolem 13.9),
   - teren boiska sportowego oraz ogród rekreacji i edukacji im. Freddy'ego Deghilage (rejon oznaczony symbolem oznaczony symbolem 13.10),
   - teren Parku kulturowego Ośmiu Błogosławieństw (rejon oznaczony symbolem 13.11);
b) węzeł integracyjny lokalny[5] przy dworcu kolejowym na linii kolejowej Kartuzy – Sierakowice –

5 I*nwestycja zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030.*

Lębork;

c) obszary wskazane do rehabilitacji i rewitalizacji:
- rejon dworca kolejowego na linii kolejowej nr 229 Kartuzy – Sierakowice – Lębork,
- dawny rynek w centrum Sierakowic z otoczeniem.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1500 $m^{2.}$, w pozostałych rejonach do 100 $m^{2.}$.

14. SIERAKOWSKA HUTA oraz Janowo i Jelonko , Patoki (OBSZAR B – ograniczonego rozwoju).

W miejscowościach SIERAKOWSKA HUTA I JELONKO wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów istniejącego zainwestowania miejscowości Sierakowska Huta - rejon oznaczony symbolem 14.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- pomiędzy terenami istniejącej zabudowy miejscowości Sierakowska Huta a terenami istniejącej zabudowy miejscowości Jelonko - rejon oznaczony symbolem 14.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy produkcyjnej, zabudowy usługowej;
- w miejscowości Patoki - wzdłuż drogi powiatowej nr 1914 G prowadzącej z Sierakowic do miejscowości Szklana – rejon oznaczony symbolem 14.3; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Cały obręb znajduje się w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Zachodnia część obrębu Sierakowska Huta położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.
Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 300 m^2.

15.SMOLNIKI oraz Dolina Jadwigi (OBSZAR B – umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po wschodniej stronie terenów zainwestowanych – rejon oznaczony symbolem 15.1; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów, produkcji drobiu, tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- po północnej stronie terenów zainwestowanych – rejon oznaczony symbolem 15.2; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów, produkcji drobiu, tereny zabudowy usługowej,
- po północno – wschodniej stronie terenów istniejącego zainwestowania – rejon oznaczony symbolem 15.3; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

i tereny zabudowy usługowej,

- przy drodze prowadzącej od drogi wojewódzkiej nr 211 do Smolnik- rejon oznaczony symbolem 15.4; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów w tym produkcji drobiu), tereny zabudowy usługowej,
- wokół terenów istniejącej zabudowy miejscowości Dolina Jadwigi , przy drodze wojewódzkiej nr 211, wskazane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej – rejon 15.5.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 300 m^2.

16.SZKLANA (OBSZAR A – intensywnego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- w otoczeniu terenów istniejącego zainwestowania oraz w kierunku wschodnim i południowym, wzdłuż drogi powiatowej nr 1914 G – rejon oznaczony symbolem 16.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów i zabudowy usługowej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Północno – wschodnia część obrębu Szklana położona jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Pozostała część położona jest w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Ważne tereny publiczne: kompleks sportowo – rekreacyjny (dz. 85/2).
Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 1000 m^2.

17.SZOPA (OBSZAR C – ograniczonego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące kierunki rozwoju obszarów skoncentrowanej zabudowy:

- w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy miejscowości Szopa - rejon oznaczany symbolem 17.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe,
- wzdłuż drogi gminnej prowadzącej z centrum miejscowości w kierunku wschodnim – rejon oznaczany symbolem 17.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Cały obręb Szopa położony jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK) oraz w granicach Obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 - rozwój zainwestowania podlega

przepisom obowiązującym dla tych obszarów.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 100 $m^{2.}$.

18.TUCHLINO (OBSZAR A- intensywnego rozwoju) oraz Karłowo , Kujaty, Tuchlinek (OBSZARY B – umiarkowanego rozwoju).

W miejscowościach wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- w kierunku północnym i w kierunku południowo – wschodnim od terenów zainwestowanych Tuchlina, po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214 – rejon oznaczany symbolem 18.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; granicą zainwestowania od strony wschodniej jest obszar cenny przyrodniczo i krajobrazowo Doliny rzeki Słupi,
- pomiędzy drogą wojewódzką nr 214 a drogą powiatową nr 1934G (w kierunku Karłowa) – rejon oznaczany symbolem 18.2; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów oraz tereny zabudowy usługowej;
- wokół terenów istniejącej zabudowy miejscowości Tuchlinek – rejon oznaczany symbolem 18.3; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- wokół miejscowości Kujaty – rejon oznaczany symbolem 18.4; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214 – rejon oznaczany symbolem 18.5; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy produkcyjnej (w tym produkcji zwierzęcej i drobiu) oraz tereny zabudowy usługowej,
- w rejonie miejscowości Karłowo - rejon oznaczany symbolem 18.6; postulowane - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy rekreacji indywidualnej i usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA.

Północna i zachodnia część obrębu Tuchlino położone są w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Wschodnia część obrębu Tuchlino znajduje się w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Lokalizację nowych i rozbudowę istniejących obiektów produkcji zwierzęcej dopuszcza się pod warunkiem spełnienia warunków zapewniających ich bezkonfliktowość w odniesieniu do innych funkcji.
Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 $m^{2,}$ w pozostałych rejonach do 100 $m^{2.}$

19.ZAŁAKOWO (OBSZARY B – umiarkowanego rozwoju) oraz Skrzeszewo (OBSZAR C – ograniczonego rozwoju)

W miejscowościach wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po południowej i zachodniej stronie istniejącej zabudowy miejscowości Załakowo – rejon oznaczony symbolem 19.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- po północno – zachodniej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Załakowo – rejon oznaczony symbolem 19.2; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej,
- we wschodniej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Skrzeszewo (obszar ograniczonego rozwoju) – rejon oznaczony symbolem 19.3; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej,
- w środkowej części miejscowości Skrzeszewo (obszar ograniczonego rozwoju) – rejon oznaczony symbolem 19.1; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji (stawy rybne) i tereny zabudowy usługowej,
- w zachodniej części miejscowości Skrzeszewo – rejon oznaczony symbolem 19.5; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki; wzdłuż rzeki Bukowiny zalecane urządzenie miejsc obsługi szlaku turystyki wodnej,
- nad południowym brzegiem jeziora Swięte - rejon oznaczony symbolem 19.6; tereny funkcji rekreacyjnej – rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań itp.) oraz usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Wschodnia część obrębu Załakowo położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Północno – wschodnia część obrębu Załakowo znajduje się w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Północna część obrębu Załakowo znajduje się w otulinie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

W strukturze miejscowości wyznacza się ważne tereny publiczne - kąpielisko nad brzegiem jeziora Święte - rejon 19.6.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 m^2, w pozostałych rejonach do 100 $m^{2.}$

III.1.4. Zestawienie i bilans terenów przeznaczonych do zabudowy w obszarach potencjalnego rozwoju

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
1	BĄCKA HUTA	Obszar C Rejon 1.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki	16,3	16,3
2	BOROWY LAS	Obszar C Rejon 2.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki	8,1	53,1
		Obszar C Rejon 2.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej , zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki	9,8	
	Kamionka Gowidlińska	Obszar C Rejon 2.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki	2,3	
	Stara Huta	Obszar C Rejon 2.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych	16,4	
	Stara Huta	Obszar C Rejon 2.5	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług turystyki	13,5	
	Stara Huta	Obszar C Rejon 2.6	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług turystyki	3,0	
3	DŁUGI KIERZ	Obszar B	Tereny zabudowy	3,5	44,1

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
		Rejon 3.1	mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej		
		Obszar B Rejon 3.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	6,8	
		Obszar B Rejon 3.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	21,2	
	Lisie Jamy	Obszar B Rejon 3.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	10,6	
	DŁUGI KIERZ	Rejon 3.5.	Obszar do przekształceń - teren dawnej cegielni	-	
		Rejon 3.6.	Obszar dopuszczalnej lokalizacji ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW, pow. 2,30 ha	-	
4	GOWIDLINO	Obszar A. Rejon 4.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; dopuszczona zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. Wyklucza się obiekty produkcji drobiu	20,6	267,0
		Obszar A. Rejon 4.2	Tereny zabudowy mieszkaniowe jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki, tereny rekreacyjne – rekreacji przywodnej. Wyklucza się obiekty produkcji drobiu	72,8	
		Obszar A. Rejon 4.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki	26,3	
		Obszar A. Rejon 4.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej dopuszcza się funkcje produkcyjne w sąsiedztwie	16,2	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
			istniejących terenów produkcyjnych		
		Obszar B Rejon 4.5	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny zabudowy usługowej - usług turystyki	3,7	
		Obszar B. Rejon 4.6	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się funkcje produkcyjne w sąsiedztwie istniejących terenów produkcyjnych	48,0	
	Kawle	Obszar B. Rejon 4.7 Rejon 4.8	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji zwierzęcej) i tereny zabudowy usługowej	62,6	
	Gowidlino	Obszar A Rejon 4.9	Teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej – kąpielisko, przystań na szlaku kajakowym	2,5	
	Lemany	Rejon 4.10.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki	14,3	
5	KAMIENICA KRÓLEWSKA	Obszar B Rejon 5.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki, teren specjalny. Węzeł integracyjny przy przystanku kolejowy.	43,7	57,1
		Obszar B Rejon 5.2	Tereny produkcji,składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej	7,1	
		Obszar B Rejon 5.3	Tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów (istniejące),	1,5	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
			dopuszczona zabudowa usługowa		
		Obszar B Rejon 5.4	Tereny rekreacyjne – rekreacji przywodnej (kąpielisko publiczne, przystań żeglarska, itp.), tereny sportu i sportu i rekreacji. Obszar przestrzeni publicznej	3,2	
		Obszar B Rejon 5.5	Tereny rekreacyjne i tereny sportu i rekreacji , usług turystyki; postulowane zagospodarowanie łącznie z terenem 5.4. Obszar przestrzeni publicznej	0,6	
		Obszar B Rejon 5.6	Tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej (kąpielisko publiczne, przystań, itp.), usługi turystyki. Obszar przestrzeni publicznej	1,0	
6	KAMIENICKI MŁYN	Obszar C Rejon 6.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, usług turystyki oraz zabudowy usługowej - usług podstawowych	4,1	15,0
		Obszar C Rejon 6.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej , usług turystyki, tereny rekreacyjne – rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań, itp.)	5,0	
		Obszar C Rejon 6.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, usług turystyki, tereny rekreacyjne – rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań, itp.)	3,6	
		Obszar C Rejon 6.4	Tereny rekreacyjne – rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań), teren usług turystyki. Dopuszcza się zagospodarowanie przyległego lasu na park leśny	2,3	
7	LESZCZYNKI	Obszar B	Tereny zabudowy mieszkaniowej	15,0	15,0

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
		Rejon 7.1	jednorodzinnej i zabudowy usługowej		
8	ŁYŚNIEWO	Obszar B Rejon 8.1	Funkcje zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej - usługi podstawowe	7,5	46,8
		Obszar B Rejon 8.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe	8,8	
		Obszar B Rejon 8.3.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki	5,5	
		Obszar B Rejon 8.4.	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	25,0	
9	MOJUSZ	Obszar A Rejon 9.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej	14,1	55,4
		Obszar A Rejon 9.2	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej	20,8	
		Obszar A Rejon 9.3	Tereny produkcji, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej	3,4	
		Obszar A Rejon 9.4	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej, obsługi komunikacji - węzeł integracyjny przy przystanku kolejowy	1,0	
		Obszar A Rejon 9.5	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej	1,7	
		Obszar A Rejon 9.6	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	13,3	
		Obszar B Rejon	Obszar dopuszczalnej lokalizacji ogniw fotowoltaicznych o mocy	-	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
		E 9.7	powyżej 100 kW, pow. 1,1 ha		
10	PACZEWO	Obszar B Rejon 10.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	23,0	69,0
		Obszar B Rejon 10.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	20,4	
		Obszar B Rejon 10.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	22,0	
	Bukowo	Obszar B Rejon 10.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej – usług podstawowych.	3,6	
11	PAŁUBICE Pałubice Migi	Obszar B Rejon 11.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	4,2	123,0
		Obszar B Rejon 11.2	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej	13,1	
		Obszar B Rejon 11.3	Tereny, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej	42,9	
		Obszar B Rejon 11.4	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	62,8	
		Rejon E 11.5.	Obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnym - pow. 2,5 ha	-	
		Rejon 11.6.	Teren eksploatacji złóż kruszywa naturalnego - pow. 1,4 ha	-	
		Rejon E 11.7.	Obszar dopuszczalnej lokalizacji ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW - pow. 1,1 ha	-	
12	PUZDROWO	Obszar A Rejon 12.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	6,6	58,1
		Obszar A Rejon 12.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	11,8	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
		Obszar A Rejon 12.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	21,5	
	Moczydło	Obszar A Rejon 12.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	13,4	
		Rejon 12.5.	Teren eksploatacji złóż surowców kruszywa naturalnego (teren i obszar górniczy), pow. 3,83 ha.	-	
	Dąbrowa Puzdrowska	Rejon 12.6.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	4,8	
13	SIERAKOWICE	Obszar A Rejon 13.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną	47,8	512,4
		Obszar A Rejon 13.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną	97,2	
		Obszar A Rejon 13.3	Tereny produkcji, składów, magazynów, tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną	203,0	
		Obszar A Rejon 13.4	Tereny produkcji, składów, magazynów, tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną	155,5	
		Obszar A Rejon 13.5	Centrum Sierakowic (w gracach strefy ochrony konserwatorskiej) wyróżnia się jako obszar centralny	Tereny zainwestowane	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
			SIERAKOWIC o funkcjach zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej; dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną		
		Obszar A Rejon 13.6	Tereny rekreacyjne - rekreacji przywodnej i usług turystyki	3,0	
		Obszar A Rejon 13.7	Tereny rekreacyjne i zieleni urządzonej	5,9	
		Rejon E 13.8.	Obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnym Pow. ok.11 ha	-	
		Rejon 13.9	Otoczenie drewnianego kościoła pw. św Marcina. Obszar przestrzeni publicznej	Teren urządzony.	
		Rejon 13.10.	Teren boiska sportowego oraz ogród rekreacji i edukacji im. Freddy'ego Deghilage. Obszar przestrzeni publicznej	Teren urządzony.	
		Rejon 13.11	Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw. Obszar przestrzeni publicznej	Teren urządzony.	
		Rejon E 13.12.	Obszar dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnym Pow. 3,50 ha	–-	
14	SIERAKOWSKA HUTA	Obszar B Rejon 14.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	17,7	47,2
	Janowo	Obszar B Rejon 14.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny produkcji, składów, magazynów, zabudowy usługowej	11,5	
	Patoki	Obszar B Rejon 14.3	Tereny produkcji, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej	18,0	
15	SMOLNIKI	Obszar B Rejon 15.1	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcja	31,9	56,5

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
			drobiu), tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej		
		Obszar B Rejon 15.2	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji drobiu), tereny zabudowy usługowej	4,8	
		Obszar B Rejon 15.3.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	3,7	
	Dolna Jadwigi	Obszar B Rejon 15.4.	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji drobiu), tereny zabudowy usługowej	5,0	
		Obszar B Rejon 15.5	Tereny zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej.	11,1	
16	SZKLANA	Obszar A Rejon 16.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	22,3	41,0
		Obszar B Rejon 16.2	Tereny produkcji, składów, magazynów i zabudowy usługowej	18,7	
17	SZOPA	Obszar C Rejon 17.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe.	8,5	16,0
		Obszar C Rejon 17.2	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe	7,5	
18	TUCHLINO	Obszar A Rejon 18.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	12,3	89,2
		Obszar A Rejon 18.2	Tereny produkcji, składów, magazynów oraz tereny zabudowy usługowej	16,1	
		Obszar A Rejon 18.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej	27,4	

Tabela nr 1. Zestawienie obszarów potencjalnego rozwoju według miejscowości					
L.p.	*Nazwa miejscowości*	*Symbol rejonu na rys. nr 2*	*Postulowane przeznaczenie terenów w rejonie według opisu w rodz. III.1.3.*	*Powierzchnia (ha)*	*Razem pow. w obrębie (ha)*
		Obszar A Rejon 18.4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej	12,0	
		Obszar A Rejon 18.5	Tereny zabudowy produkcyjnej (w tym produkcji zwierzęcej i drobiu) oraz tereny zabudowy usługowej	9,6	
		Obszar A Rejon 18.6	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy rekreacji indywidualnej i usług turystyki	11,8	
19	ZAŁAKOWO	Obszar B Rejon 19.1	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej.	10,0	82,4
		Obszar B Rejon 19.2	Tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej	14,6	
	Skrzeszewo	Obszar B Rejon 19.3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej.	5,0	
	Skrzeszewo	Obszar B Rejon 19.4	Tereny produkcji (stawy rybne) i tereny zabudowy usługowej, przystań na szlaku kajakowym	0,8	
	Skrzeszewo	Obszar B Rejon 19.5	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki; wzdłuż rzeki Bukowiny miejsca obsługi szlaku turystyki wodnej	51,0	
	Skrzeszewo	Obszar B Rejon 19.6	Tereny funkcji rekreacyjnej – rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań itp.) oraz usług turystyki	1,0	
			RAZEM		**1663 ha**
			Powierzchnia terenów pod lokalizację farm ogniw fotowoltaicznych		**19,40 ha**
			Powierzchnia terenów eksploatacji kruszywa		**5,2 ha**
			OGÓŁEM		**1682,5 ha**

WYJAŚNIENIA DOTYCZĄCE FUNKCJI ORAZ ZASAD ZAGOSPODAROWANIA podano w rozdz.III.2.2

Tabela nr 2. Zestawienie powierzchni terenów przeznaczonych do zabudowy w obszarach według funkcji			
L.p	*Funkcje i rejon*	*Powierzchnia (ha)*	*Uwagi*
1.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki. Rejony: 1.1, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 4.1, 4.2, 4.3, 4.5, 4.10, 5.1, 6.1, 6.3, 6.4, 18.6	252,0	
2.	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej. Rejony: 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 4.1, 4.4, 4.6, 6.2, 7.1, 8.1, 8.2, 8.3, 9.1, 9.6, 10.1, 10.2, 10.3, 10.4, 11.1, 12.1, 12.2, 12.3, 12.4, 12.6, 13.1, 13.2, 14.1, 14.2, 15.3, 15.5, 16.1	621,4	W rejonach 4.1, 13.1, 13.2, dopuszczona zabudowa wielorodzinna
3	Teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej – kąpielisko, przystań i tereny i zieleni urządzonej Rejony: 4.9, 5.4, 5.5, 5.6, 13.6, 13.7, 19.6	17,2	W rejonach 5.6, 6.4, 13.6, 19.6. dodatkowo usługi turystyki
4	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji zwierzęcej i drobiu) i tereny zabudowy usługowej. Rejony: 4.7, 4.8,5.2, 5.3, 8.4, 9.2, 9.3, 9.4, 9.5, 11.2, 11.3, 11.4, 13.3, 13.4, 14.3, 15.1, 15.2, 16.2, 18.2, 18.5, 19.2, 19.4, 19.5	772,00	W rejonach 13.3, 13.4 dopuszczona zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna. W rejonie 19.4 tylko stawy rybne i tereny zabudowy usługowej
5	Tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji zwierzęcej i drobiu) i tereny zabudowy usługowej Rejony: 5.2, 5.3, 9.2, 9.3, 9.4, 9.5, 11.2, 11.3, 11.4, 14.2, 14.3, 16.2, 18.2, 19.2	258,2	W rejonach 11.4, 14.2 dodatkowo tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
	RAZEM	**1663 ha**	
	INNE REJONY SZCZEGÓLNEGO PRZEZNACZENIA		
6.	Obszary dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW wraz ze strefami ochronnym Rejony: E 3.6, E 9.7, E 11.5, E 11.7, E 13.8, E 13.12	19,4 ha	
7	Teren eksploatacji złóż kruszywa naturalnego (PE) Rejon 11.6, 12.5	5,2 ha	

Tabela nr 2. Zestawienie powierzchni terenów przeznaczonych do zabudowy w obszarach według funkcji			
L.p	*Funkcje i rejon*	*Powierzchnia (ha)*	*Uwagi*
8	Rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego *(G)* Rejon 12.6	–-	
	OGÓŁEM	**1682,5 ha**	

III.2.Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy oraz wytyczne do planów miejscowych

III.2.1. Generalne zasady zagospodarowania przestrzennego na obszarze gminy

1) w granicach obszarów objętych formami ochrony przyrody obowiązuje nadrzędność przepisów obowiązujących dla danej form ochrony przyrody nad działaniami inwestycyjnymi. Wprowadzenie nowej zabudowy i zainwestowania jest uwarunkowane spełnieniem wszystkich wymogów prawnych obowiązujących dla danej form ochrony;

2) dla historycznych zespołów ruralistycznych jedenastu miejscowości zostały wyznaczone strefy ochrony konserwatorskiej, w których ustalono ograniczenia inwestycyjne wynikające z ochrony historycznych obszarów i elementów – opisane w rozdz. III.4.2;

3) w gminie Sierakowice wyklucza się lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 1500 m^2. Zalecane - dopuszczalne powierzchnie sprzedaży obiektów handlowych w poszczególnych obrębach podano rozdz.III.1.2;

4) dla terenów przyległych do śródlądowych wód publicznych (opisanych w części tekstowej A rozdz. III.6.2. lit e)) obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne art. 27 ust. 1;
Ponadto, w zagospodarowaniu terenów przylegających do wód stanowiących własność publiczną, z uwagi na konieczność przeprowadzenia prac konserwacyjnych, regulacyjnych, awaryjnych przy użyciu sprzętu mechanicznego w celu utrzymania w właściwym stanie techniczno -eksploatacyjnym wyżej wymienionych cieków zaleca się pozostawić wzdłuż cieków po obu stronach pas szerokości minimum 8 m wolny od zabudowy, zadrzewień, zakrzewień, ogrodzeń, itp. Wzdłuż brzegów pozostałych cieków i zbiorników wodnych postuluje się zachowanie pasa wolnego od zabudowy, zadrzewień, zakrzewień, ogrodzeń, itp. o szerokości minimum 5 m;

5) dla występujących na obszarze gminy Sierakowice urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, znajdujących się w ewidencji Marszałek Województwa Pomorskiego, zgodnie z art. 77 ust.1 ww. ustawy Prawo wodne obowiązuje wymóg utrzymywania tych urządzeń przez właścicieli spółki wodnej lub właścicieli gruntu. Realizacja inwestycji nie może pogarszać stanu technicznego urządzeń melioracji wodnych szczegółowych;

6) dla terenów przeznaczonych do zabudowy, przyległych do większych kompleksów

leśnych wskazane jest zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy 30 m od granicy lasu, co jest związane z przeciętną wysokością drzewostanu (około 30 m) oraz z możliwością wystąpienia wiatrołomów zagrażających życiu ludzi i mienia;

7) zagospodarowanie i terenów położonych wzdłuż sieci gazowych i elektroenergetycznych obowiązują wymagania uwzględnienia ograniczeń wynikających z obowiązujących przepisów (podanych w części tekstowej A. rozdz. III.12.7 pkt 1);

8) zgodnie z wnioskiem Dowództwa Sił Powietrznych i Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Gdańsku z uwagi na konieczność zachowania i ochrony obiektów technicznych sił powietrznych zlokalizowanym w Łebuni (gm. Cewice) na całym obszarze gminy Sierakowice wszelkie projektowane obiekty o wysokości równej i wyższej od 50 m nad poziomem terenu podlegają zgłoszeniu do Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę;

9) przy realizacji inwestycji prace niwelacyjne należy ograniczyć do minimum;

10) Projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie może stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska gruntowo – wodnego oraz pogarszać stanu powietrza atmosferycznego.

III.2.2. Szczegółowe zasady i kierunki rozwoju terenów w obrębie obszarów przeznaczonych do zainwestowania

1) Obszary zwartej zabudowy

a) przy zmianie funkcji w istniejących obiektach oraz przy lokalizacji nowych obiektów w terenach istniejącego zainwestowania postuluje się stosowanie wymogów i zasad jak dla inwestycji realizowanych w oparciu o decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń podanych w rodz. III.2.4;

b) dla terenów rekreacji indywidualnej (tzw. domków letniskowych) zaleca się zachowanie tej funkcji z dopuszczeniem zmiany przeznaczenia na budynki mieszkalne jednorodzinne; Dopuszcza się usługi turystyki, maksymalna liczba miejsc noclegowych nie powinna przekraczać 50;

c) lokalizację nowych i rozbudowę istniejących obiektów produkcji zwierzęcej dopuszcza się pod warunkiem spełnienia warunków zapewniających ich bezkonfliktowość w odniesieniu do innych funkcji;

d) przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego funkcje określać w oparciu o przeprowadzone analizy dotyczące lokalnych uwarunkowań i funkcji występujących i planowanych w sąsiedztwie; Zaleca się rozdzielanie terenów o rożnych funkcjach terenami zieleni w celu stworzenia izolacji przestrzennej i wzbogacenia krajobrazu;

e) w odniesieniu do zasad i kierunków zagospodarowania wszystkich terenów obowiązują zasady

podane w pkt.2;

f) w odniesieniu do wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów należy stosować zasady jak podano dla przyległych rejonów w obrębie obszaru potencjalnego rozwoju;

g) dopuszcza się lokalne odstępstwa dotyczące funkcji wynikające z realizacji celów publicznych lub szczególnych warunków występujących na danym terenie.

2) Obszary potencjalnego rozwoju miejscowości – charakterystyka funkcji

Tereny zabudowy mieszkaniowej

Pod pojęciem „zabudowy mieszkaniowej" rozumie się zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z dopuszczeniem innych funkcji nie powodujących konfliktów z tą funkcją , np.: usługi podstawowe, zabudowę rekreacyjną i rekreacji indywidualnej, funkcje rekreacyjne, siedliska rolnicze, zieleń (urządzonej i naturalnej), komunikację i urządzenia infrastruktury technicznej.

W wyróżnionych rejonach, podanych w rozdz. III.1.3. dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną.

W pozostałych rejonach o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej mogą być realizowane pojedyncze budynki mieszkalne wielorodzinne ale o parametrach (wskaźnikach zabudowy, powierzchni działki, wysokości itp) jak ustalono dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w danym rejonie.

Dopuszcza się łączenie funkcji zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej.

Tereny / budynki rekreacji indywidualnej (tzw. domki letniskowe), rozumiane są jako budynki mieszkalne wykorzystywane do celów czasowego pobytu ich właścicieli.

Zasady przekształceń i rozwoju terenów zabudowy mieszkaniowej:

- zaleca się zachowanie terenów stanowiących własność gminy jako tereny ogólnodostępne to jest: skwery i parki, place zabaw dla dzieci, stanowiące miejsca integracji i tworzenia więzi społecznych,
- przy przeznaczeniu nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową należy dążyć do koncentrowania usług podstawowych w rejonach o dobrej dostępności komunikacyjnej;
  zaleca się wydzielenie terenów zieleni ogólnodostępnej -urządzonej, placów – jako miejsc integracji społecznej,
- wyklucza się lokalizację budynków w rejonach oznaczonych na rysunku studium nr 2 jako „połączenia ekologiczne",
- wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3.

Tereny zabudowy usługowej

Pod pojęciem „zabudowy usługowej" rozumie się wszelką działalność usługową oraz tereny sportu i rekreacji, tereny zieleni urządzonej, cmentarze.

Dopuszcza się łączenie funkcji zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej.
USŁUGI PODSTAWOWE rozumiane są jako usługi towarzyszące funkcji mieszkaniowej, takie jak: usługi handlu, gastronomii, oświaty i wychowania, kultury,opieki zdrowotnej, sportu (boiska sportowe) rzemiosła usługowego, parki i zieleńce.

USŁUGI TURYSTYKI rozumiane są jako obiekty wypoczynku pobytowego takie jak: hotele, motele, pensjonaty, campingi i inne w rozumieniu ustawy o usługach turystycznych oraz pokoje do wynajęcia w budynkach mieszkalnych i agroturystyka w siedliskach.

Zasady przekształceń i rozwoju terenów zabudowy usługowej:

- zaleca się łączenie usług publicznych z obszarami przestrzeni publicznej,
- zaleca się rozwój usług bezpośredniej obsługi ludności w sąsiedztwie lokalizacji zespołów mieszkaniowych,
- wyklucza się lokalizację budynków w rejonach oznaczonych na rysunku studium nr 2 jako „połączenia ekologiczne",
- wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3.

Tereny produkcji, składów, magazynów

Pod pojęciem „tereny produkcji, składów, magazynów", rozumie się wszelkie obiekty produkcyjne, składy, magazyny, działalność rzemieślniczą.

Dopuszcza się:

- siedliska rolnicze,
- uzupełniającą zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i mieszkania związane z główną funkcją,
- usługi,
- drogi i infrastrukturę techniczną,
- produkcję drobiu i produkcję zwierzęcą.

Przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko dopuszcza się wyłącznie w terenach wskazanych Studium jako tereny produkcji, składów, magazynów - nie dotyczy inwestycji infrastruktury technicznej, komunikacyjnej oraz innych celu publicznego.

Zasady zagospodarowania i użytkowania terenów należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Na obszarze gminy Sierakowice dopuszcza się realizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - w rozumieniu Ustawy prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r., z uwzględnieniem zakazów obowiązujących dla poszczególnych form ochrony przyrody w granicach których położony jest dany obszar oraz zasad podanych poniżej.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko realizacja planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,

wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Lokalizacja przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, winna być wykluczona:

- w terenach istniejącej zabudowy o funkcjach innych niż produkcyjne i usługowe,
- w terenach objętych strefami ochrony konserwatorskiej,
- w obszarach bezpośrednio przyległych do obszarów cennych przyrodniczo i oraz do obszarów cennych przyrodniczo i krajobrazowo.

Zasady przekształceń i rozwoju terenów o funkcjach zabudowy produkcyjnej:

- wzbogacenie przyrodnicze tych obszarów, stworzenie stref zieleni od strony terenów o innych funkcjach,
- funkcje produkcyjne rozumiane są jako: produkcja, składy, magazyny; dopuszcza się produkcję drobiu i zwierząt,
- wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3.

Tereny rekreacyjne, tereny sportu i rekreacji

Pod pojęciem „tereny rekreacyjne" rozumie się:

- obiekty i urządzenia czasowego wypoczynku przywodnego: plaże, kąpieliska, obiekty obsługi turystów (sanitariaty, wypożyczalnie, gastronomia, itp.) oraz parkingi,
- urządzone punkty widokowe,
- obiekty i urządzenia oraz zieleń służące wypoczynkowi codziennemu mieszkańców,
- tereny stwarzające możliwość uprawiania turystyki pieszej, rowerowej, wodnej,odpowiednie zagospodarowanie szlaków turystycznych oraz obiekty i urządzenia służące obsłudze turystów.

Pod pojęciem „tereny sportu i rekreacji" rozumie się:

- boiska sportowe, urządzenia sportowe, place zabaw, skwery, zieleńce.

Zasady przekształceń i rozwoju terenów rekreacyjnych:

- w istniejących terenach rekreacyjnych zlokalizowanych w strefach nadbrzeżnych to jest w odległości do 100 m od brzegów jezior i rzek ustala się zakaz przekształcenia na inne funkcje, nie służące rekreacji,
- lokalizowanie nowych obiektów budowlanych winno następować:
  - w obszarze Gowidlińskim Obszarze Chronionego Krajobrazu (GOCHK): poza pasem

szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych, z dopuszczeniem odstępstw dla ww. pasa zawartych w UCHWALE NR 259/XXIV/16 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim,

- w obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK): poza pasem szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych – z dopuszczeniem odstępstw dla ww. pasa zawartych w UCHWALE NR 147/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego,
- na pozostałych terenach poza strefą 50 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych,

- nowe budynki i urządzenia i terenowe należy realizować w sposób niezagrażający cennym siedliskom przyrodniczym występującym nad brzegami jezior i rzek, w lasach, na mokradłach i szuwarach,
- wyklucza się zachowanie i utrwalenie lokalizacji budynków tymczasowych zlokalizowanych bez wymaganych prawem pozwoleń:
  - w obszarze GOCHK – w strefach 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych z dopuszczeniem odstępstw dla obszaru GOCHK zawartych w UCHWALE NR 259/XXIV/16 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim,
  - w obszarze KPK od linii od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z dopuszczeniem odstępstw zawartych w UCHWALE NR 147/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego,

- w planach miejscowych należy ustalić warunki zagospodarowania ograniczające negatywne oddziaływanie turystów i wypoczywających na zasoby przyrodnicze, kulturowe i krajobraz terenów rekreacyjnych,
- zaleca się poprawę standardów bazy rekreacyjnej w celu możliwości wykorzystania całorocznego a tym samym polepszenia efektywności wykorzystania bazy;
- wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3.

Tereny zieleni urządzonej

Pod pojęciem „zieleni urządzonej" rozumie się: parki, zieleńce, skwery.

Zasady przekształceń i rozwoju terenów zieleni urządzonej:

- zaleca się powiększenie obszarów zieleni urządzonej poprzez zagospodarowanie na ten cel terenów przyrodniczych tworzących korytarze ekologiczne,

- rozszerzenie funkcji istniejących obszarów zieleni urządzonej o możliwość uprawiania różnych form rekreacji, wypoczynku aktywnego, połączenia z funkcjami kultury, oświaty i sportu.

Węzeł integracyjny

Pod pojęciem „węzeł integracyjny" rozumie się: miejsce zintegrowanej lokalizacji środków transportu publicznego - przystanku kolejowego, przystanku lokalnej linii autobusowej, parkingów dla samochodów osobowych, może być połączony z usługami handlu i gastronomii. Do węzła integracyjnego powinny prowadzić rowerowe trasy dojazdowe.

3) Obszary rolniczo – osadnicze

Obszary rolniczo-osadnicze to obszary rozwoju rolnictwa, zabudowy zagrodowej oraz uzupełniającej zabudowy o funkcjach: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej , produkcji, składów i magazynów oraz dróg i infrastruktury technicznej.

W obszarach tych występują również tereny przyrodnicze - leśne i zadrzewione, cieki i zbiorniki wodne, podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych oraz nieużytki.

Obszary rolniczo – osadnicze położone w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Miarchowskie PLB220008 oznaczono na rysunku studium nr 2 symbolem „D1", a pozostałe obszary symbolem „D 2" i „D 2.1"

Ustala się następujące zasady lokalizacji nowego zainwestowania w obszarach **„D 1":**

- nowa zabudowa (działki budowlane) mogą być zlokalizowana w odległości nie mniejszej niż 50 m od działki zabudowanej - siedlisk rolniczych, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy produkcyjnej i usługowej (licząc od granicy działek z istniejąca zabudową); wymóg nie dotyczy zabudowy zagrodowej,

- działka musi przylegać do drogi publicznej lub mieć do niej dostęp drogą wewnętrzną lub działką drogową w odległości nie większej niż 30 m,
- przy zmianie funkcji w istniejących obiektach oraz przy lokalizacji nowych obiektów w terenach istniejącego zainwestowania postuluje się stosowanie wymogów i zasad jak dla inwestycji wydawanych w oparciu o decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń podanych w rodz. III.2.4,
- wyklucza się funkcje produkcyjne, składy i magazyny oraz wszystkie przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ochrony środowiska (wykluczenie nie dotyczy inwestycji celu publicznego) – z uwzględnieniem przepisów obowiązujących dla obszarów chronionych na podstawie ustawy o ochronie przyrody,
- dopuszcza się zmianę funkcji budynków o dotychczasowej funkcji rolniczej na inne funkcje.

Lokalizację zabudowy (obiektów i terenów) spełniających te warunki uznaje się za zgodną z ustaleniami studium.

Ustala się następujące zasady lokalizacji nowego zainwestowania w obszarach **„D 2":**

- nowa zabudowa może być zlokalizowana w odległości *do 50 m* od zabudowy istniejącej - siedlisk rolniczych, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy produkcyjnej i usługowej (licząc od granicy działek z istniejąca zabudową); powyższy wymóg nie dotyczy siedlisk rolniczych,
- działka przylega do drogi publicznej lub ma do niej dostęp w odległości nie większej niż 50 m,
- przy zmianie funkcji w istniejących obiektach oraz przy lokalizacji nowych obiektów w terenach istniejącego zainwestowania postuluje się stosowanie wymogów i zasad jak dla inwestycji wydawanych w oparciu o decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń podanych w rodz. III.2.4;
- dopuszcza się zmianę funkcji budynków o dotychczasowej funkcji rolniczej na inne funkcje.

Lokalizację zabudowy (obiektów i terenów) spełniających te warunki uznaje się za zgodną z ustaleniami studium.

W zachodniej części obrębu Gowidlino (po południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211 i po zachodniej stronie jeziora Gowidlińskiego) oraz w obrębie Borowy Las wyklucza się przemysłową produkcję bydła, trzody chlewnej i drobiu (powyżej 40 DJP w obrębie jednej inwestycji) – obszar **D.2.1.** W obszarach rolniczo - osadniczych D 2 i D 2.1 dopuszcza się stosowanie przydomowych elektrowni wiatrowych i ogniw fotowoltaicznych o mocy do 10 kW dla własnych potrzeb w gospodarstwach rolnych, usługach, zabudowie produkcyjnej, składach i magazynach z uwzględnieniem zasad obowiązujących dla obszarów chronionych na podstawie przepisów o ochronie przyrody.

4) Rejony dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych

W gminie Sierakowice wyznaczono obszary rozmieszczenia urządzeń wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW - wyłącznie dla lokalizacji ogniw fotowoltaicznych ze strefami ochronnymi. Opis obszarów dla lokalizacji ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW oraz warunki ich realizacji podano w rozdz. III.19.

5) Rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego (G)

W gminie Sierakowice wskazano jeden rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego – w miejscu istniejącego odwiertu. Opis rejonu podano w rozdz. III.6.8. pkt.6.

6) Obszary strategiczne

Do obszarów strategicznych zaliczono obszary , rejony i miejsca istotne w strukturze gminy ze względów społecznych, przyrodniczych i kulturowych.

Obszary przestrzeni publicznych

Do obszarów przestrzeni publicznej (w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu przestrzennym) w gminie Sierakowice zalicza się tereny szczególnie ważne pod względem przestrzennym, kulturowym, przyrodniczym, na których znajdują się zarówno istniejące i planowane tereny publiczne.

Obszary przestrzeni publicznych wyznaczono w miejscowościach:

KAMIENICA KRÓLEWSKA:

- teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej, kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem jeziora Kamienieckiego – rejon 5.4,
- teren sportu i rekreacji (w tym istniejące boisko sportowe) – rejon 5.5,
- teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej , kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem i jeziora Junno – rejon 5.6;

SIERAKOWICE:

- teren zieleni urządzonej wokół drewnianego kościoła pw. św. Marcina - rejon 13.9,
- teren boiska sportowego oraz ogród rekreacji i edukacji im. Freddy'ego Deghilage - rejon 13.10,
- teren Parku kulturowego Ośmiu Błogosławieństw (rejon oznaczony symbolem 13.11).

Zgodnie z art.10 ust.2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dla „obszarów przestrzeni publicznych" obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego po upływie 3 miesięcy od dnia ustanowienia takiego obowiązku.

Na obszarze gminy Sierakowice, poza wyznaczonymi obszarami przestrzeni publicznych, znajdują się też inne przestrzenie publiczne, takie jak np: drogi, place, parki, boiska sportowe, tereny rekreacyjne nad brzegami jezior, których funkcja jest ważna dla społeczeństwa a ich kształt przestrzenny i architektoniczny jest ważny dla wizerunku gminy.

Węzły integracyjne

Lokalizację węzłów wskazuje się rejonie przystanków na linii kolejowej Kartuzy – Sierakowice – Lębork, w miejscowościach: Mojusz, Sierakowice, Kamienica Królewska.

Pod pojęciem „węzeł integracyjny" rozumie się: miejsce zintegrowanej lokalizacji środków transportu publicznego - przystanku kolejowego, przystanku lokalnej linii autobusowej, parkingów dla samochodów osobowych, może być połączony z usługami handlu i gastronomii. Do węzła integracyjnego powinny prowadzić rowerowe trasy dojazdowe.

Obszary do rehabilitacji i rewitalizacji – opisane w rozdz. III.15.

7) Rejony eksploatacji złóż kruszywa naturalnego

Rejony opisano w części tekstowej A, rozdz. III.1.4.1. Dopuszcza się eksploatację surowców w innych rejonach - poza obszarami GOCHK i KPK, po ich udokumentowaniu.

III.2.3. Wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy

1) Wskaźniki zagospodarowania terenów

Podział miejscowości na strefy rozwoju według ustaleń podanych w rozdz. III.1.2:

- OBSZAR A – stanowi obszar intensywnego rozwoju,
- OBSZAR B - stanowi obszar umiarkowanego rozwoju,
- OBSZAR C - stanowi obszar ograniczonego rozwoju,
- OBSZAR D1- obejmuje obszary rolniczo – osadnicze położone w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008.
- OBSZAR D2 i D2.1- obejmuje pozostałe obszary rolniczo – osadnicze.

Tabela nr 3. Wskaźniki zagospodarowania terenów

Przeznaczenie terenu	*Strefa wg rozdz. III.1.1.*	*Powierzchnia działek budowlanych minimum m^2*	*Wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki*	*Wskaźnik intensywności zabudowy*	*Wielkość powierzchni biologicznie czynnej na działce budowlane*	*Wskaźnik miejsc do parkowania minimum*[3)]
Zabudowa rekreacji indywidualnej	Obszar A,B,C	1000	0,20	Minimum 0,10 Maksimum 0,30	Minimum 60%	2 mp/dom
	Obszar D1 i D2	1500	0,20	Minimum 01,0 Maksimum 0,30	Minimum 60%	2 mp/dom
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa wielorodzinna.	Obszar A	600 [1)]	0,30 do 0,50 (w centrum miejscowości)	Minimum 0,10 Maksimum 1,20 – 2,00 (w centrum miejscowości Sierakowice, Puzdrowo, Tuchlino, Gowidlino, Szklana)	Minimum 30% (w centrum miejscowości minimum 20%).	1 mp/mieszkanie
	Obszar B	1000[2)]	0,20	Minimum 0,05 Maksimum 0,50	Minimum 40%	1,5 mp/mieszkanie
	Obszar C D1, D2,	1500	0,10	Minimum 0,05 Maksimum	Minimum 60%.	2 mp/mieszkanie

Tabela nr 3. Wskaźniki zagospodarowania terenów						
Przeznaczenie terenu	*Strefa wg rozdz. III.1.1.*	*Powierzchnia działek budowlanych minimum m^2*	*Wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki*	*Wskaźnik intensywności zabudowy*	*Wielkość powierzchni biologicznie czynnej na działce budowlane*	*Wskaźnik miejsc do parkowania minimum[3)]*
	D.2.1			0,30		
Zabudowa usługowa i zabudowa mieszkaniowo -usługowa	Obszar A	800[1)]	0,30 do 0,50 (w centrum miejscowości)	Minimum 0,10 Maksimum 1,20 – 2,00 (w centrum miejscowości Sierakowice, Puzdrowo, Tuchlino, Gowlidlino)	Minimum 30%. (w centrum miejscowości min 20%)	1 mp/mieszkanie 1mp/50 m^2 usług
	Obszar B	1000	0,20	Minimum 0,05 Maksimum 0,50	Minimum 40%	1,5 mp/mieszkanie 1mp/50 m^2 usług
	Obszar C Obszar D1 Obszar D2 i D.2.1.	1500	0,15	Minimum 0,05 Maksimum 0,40	Minimum 60%	2 mp/mieszkanie 1mp/50 $m^{2.}$ usług
Zabudowa produkcyjna (produkcja, składy, magazyny).	Obszar A	800 [1)]	0,30	Minimum 0,10 Maksimum 0,80	Minimum 20%	1 mp/mieszkanie 1mp/50 m^2 usług/produkcji/ 1 mp/100 m^2 magazynów
	Obszar B	1000	0,20	Minimum 0,05 Maksimum 0,50	Minimum 30%	1,5 mp/mieszkanie 1,5mp/50m^2 usług/produkcji/ 1,5 mp/100 m^2 magazynów
	Obszar C Obszar D2 i D 2.1.	1500	0,15	Minimum 0,05 Maksimum 0,40	Minimum 50%	2 mp/mieszkanie 1,5mp/50 m^2 usług/produkcji/ 1,5mp/100 m^2 magazynów

Tabela nr 3. Wskaźniki zagospodarowania terenów						
Przeznaczenie terenu	*Strefa wg rozdz. III.1.1.*	*Powierzchnia działek budowlanych minimum m^2*	*Wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki*	*Wskaźnik intensywności zabudowy*	*Wielkość powierzchni biologicznie czynnej na działce budowlane*	*Wskaźnik miejsc do parkowania minimum[3)]*
PRZYPISY: 1) Dopuszcza się działki o mniejszej powierzchni w sytuacji uzasadnionej daną lokalizacją o ile nie wpływa to negatywnie na warunki użytkowania działek sąsiednich; 2) Dla projektowanych zespołów zabudowy składających się z więcej niż 10 działek wymagane jest urządzenie terenu zieleni ogólnej o powierzchni minimum 300 $m^{2;}$ 3) Dodatkowo w MPZP należy uwzględnić miejsca do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową.						

UWAGA:

Wyżej podane wskaźniki mają charakter zaleceń i mogą podlegać zmianom w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na podstawie przeprowadzonej analizy lokalnych uwarunkowań.

2) Zasady kształtowania zabudowy

a) w terenach zainwestowanych (zabudowanych) zaleca się się stosowanie zasad określania formy dachów i wysokości zabudowy jak dla inwestycji wydawanych w oparciu o decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów;

b) w rejonach potencjalnego rozwoju:

- wysokość budynków mieszkalnych jednorodzinnych i rekreacji indywidualnej do 2 kondygnacji nadziemnych (druga kondygnacja w poddaszu), do 9 m,
- wysokości budynków mieszkalnych wielorodzinnych do 3 kondygnacji nadziemnych, w tym poddasze, nie wyżej niż 11 m,
- wysokości budynków usługowych do 3 kondygnacji nadziemnych, w tym poddasze, nie wyżej niż 12 m,
- dachy dwuspadowe lub wielospadowe nawiązujące do form historycznych występujących w danej miejscowości; zaleca się stosowanie dachów dwuspadowych z dopuszczeniem naczółków;

c) dla budynków produkcyjnych, składów i magazynów – wysokość do 12 m.

UWAGA:

a) wyżej podane wskaźniki mają charakter zaleceń i mogą podlegać zmianom w miejscowych

planach zagospodarowania przestrzennego na podstawie przeprowadzonej analizy lokalnych uwarunkowań;

b) dla terenów położonych w strefach ochrony konserwatorskiej obowiązują zasady podane w rodz. III.4.2.

3) Zasady zagospodarowania obszarów objętych obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

Zestawienie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zawarto w części tekstowej A rozdz. VI, załącznik nr 1A.

W obszarach objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego obowiązują następujące zasady:

a) zagospodarowania terenów ustalone w tych planach;

b) przy zmianie przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na tereny przeznaczone do zabudowy obowiązują zasady i wskaźniki podane w pkt 2 i 3 (jeśli nie powodują obniżenia wartości nieruchomości).

III.2.4. Obszary włączone z zabudowy i obszary ograniczonego użytkowania

1) Jako obszary wyłączone z zabudowy ustala się:

a) tereny objęte ochroną i planowane do objęcia ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody: użytki ekologiczne, pomniki przyrody i ich bezpośrednie otoczenie, rezerwaty przyrody;
b) tereny proponowane do objęcia ochroną ustalone w studium jako: obszary cenne przyrodniczo, obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo (według zasad podanych w rozdz.III.3.2 i III.3.3 pkt 3 i pkt 4);
c) tereny tworzące lokalne korytarze ekologiczne – według zasad podanych w rozdz. III.3.3. pkt. 2 (z dopuszczeniem przejścia napowietrznych sieci infrastruktury technicznej) i innych wypadku wykazania uzasadnienia dla ich prowadzenia;
d) tereny zwartych kompleksów leśnych w tym lasów ochronnych (według zasad podanych w rozdz. III.11.2.);

e) tereny położone w strefie do 8 m wzdłuż brzegów wód powierzchniowych stanowiących własność publiczną;
f) tereny położone w strefie do 5 m wzdłuż brzegów pozostałych wód powierzchniowych;
g) tereny zadrzewień w obszarach KPK i GOCHK (obowiązują zakazy według przepisów odrębnych o ochronie przyrody i uchwał Sejmiku Województwa Pomorskiego dotyczących KPK i GOCHK);

2) Jako obszary ograniczenia zabudowy ustala się:

a) tereny położone w strefie 100 m od brzegów jezior w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 – obowiązują zakazy lokalizowania nowych obiektów budowlanych i urządzeń turystycznych według przepisów dotyczących tego obszaru;
b) tereny położone w obszarze GOCHK: tereny położone w pasie 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych; zabudowę w tym pasie dopuszcza się po spełnieniu warunków zawartych w UCHWALE NR 259/XXIV/16 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim;
c) tereny położone w obszarze KPK: tereny położone w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych - zabudowę w tym pasie dopuszcza się po spełnieniu warunków zawartych ustalonych w UCHWALE NR 147/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;
d) na pozostałych terenach w pasie szerokości 50 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych - z dopuszczeniem odstępstw dla inwestycji celu publicznego i związanych z turystyką wodną;
e) tereny położone w strefie o szerokości 50 m wokół jezior Trzemeszno Duże, Trzemeszno Małe, Kamionkowskie i jezior położonych z obszarze NATURA 2000 Jeziora Kistowskie PLH220097; wyklucza się lokalizowania nowych obiektów budowlanych (nie dotyczy pomostów i hangarów na sprzęt wodny);
f) tereny wskazane do utworzenia połączeń ekologicznych (wskazane zachowanie terenów biologicznie czynnych w pasie o szerokości minimum ok. 30 m);
g) tereny objęte strefami ochrony konserwatorskiej zabudowy historycznej – według ustaleń podanych w rozdz. III.4.2;
h) tereny położone w strefach oddziaływania infrastruktury technicznej (zgodnie z przepisami odrębnymi):
   - istniejących i planowanych napowietrznych linii energetycznych 110 kV,
   - planowanego gazociągu wysokiego ciśnienia;
i) tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów i terenów kolejowych (zgodnie z przepisami odrębnymi);
j) tereny położone w sąsiedztwie cmentarzy (zgodnie z przepisami odrębnymi).

III.3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk

III.3.1. Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów odrębnych

Na obszarze gminy Sierakowice występują liczne formy ochrony przyrody objęte ochroną na podstawie Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j.Dz. U. 2016 poz.2134 ze zm.), które zostały

szczegółowo omówione w części tekstowej A rozdz. III.6.3.
Poniżej przedstawiono poszczególne obszary oraz przepisy i zasady ochrony obowiązujące dla danego obszaru.

1) Rezerwaty przyrody

Szczegóły opis rezerwatów zawarto w części tekstowej A rozdz. III.6.3. pkt 1.

a) Rezerwat „Żurawie Chrusty" (obr. Mojuszewska Huta) – utworzony Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 26 listopada 1990 r. - rezerwat obejmuje ochroną dystroficzne jezioro wraz z naturalnym zbiorowiskiem torfowiskowym, powierzchnia rezerwatu 21,82 ha.
Dla rezerwatu brak planu ochrony.

b) Rezerwat „Kurze Grzędy" (obr. Paczewo) - utworzony jako rezerwat ornitologiczny w 1916 r., w celu ochrony stanowiska głuszca i jego miejsc lęgowych, ponownie rezerwat został utworzony w 1957 r. i powiększony w 1989 r. - rezerwat obejmuje ochroną dystroficzne jeziora, torfowisko wysokie i otaczające lasy, powierzchnia rezerwatu 170,70 ha.
Dla rezerwatu obowiązuje plan ochrony ustanowiony Rozporządzeniem Nr 74/2006 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu Kurze Grzędy (Dz.Urz. Woj.Pom. Nr 77 poz. 1603).
W § 7 Planu ochrony wprowadzono następujące ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych:
cyt: *„1) nie odprowadzać ścieków na teren zlewni rezerwatu;*
2) nie prowadzić przez obszar rezerwatu nowych liniowych elementów infrastruktury, takich jak: drogi, rurociągi, linie energetyczne i telefoniczne;
3) nie modernizować dróg na obszarze rezerwatu i dróg z nim graniczących, w sposób, który mógłby negatywnie wpłynąć na cel ochrony rezerwatu;"

c) Rezerwat „Jezioro turzycowe" (obr. Paczewo) - utworzony w 1959 r., obejmuje ochroną niewielkie jezioro oraz otaczający mszar, powierzchnia rezerwatu 11,39 ha.Dla rezerwatu brak planu ochrony.

Zgodnie z ustawą z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody na terenach rezerwatów obowiązują zakazy zawarte w art. 15 ust. 1, w tym zakresie zagospodarowania terenu między innymi:

- *budowy lub przebudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych, z wyjątkiem obiektów i urządzeń służących celom (..) rezerwatu przyrody,*
- *zmiany stosunków wodnych, regulacji rzek i potoków, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody,*

- *pozyskiwania skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, minerałów i bursztynu,*
- *niszczenia gleby lub zmiany przeznaczenia i użytkowania gruntów,*
- *prowadzenia działalności wytwórczej, handlowej i rolniczej, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony,*
- *ruchu pojazdów poza drogami publicznymi oraz poza drogami położonymi na nieruchomościach stanowiących własność parków narodowych lub będących w użytkowaniu wieczystym parków narodowych, wskazanymi przez (...) regionalnego dyrektora ochrony środowiska,*
- *wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu.*

2) Kaszubski Park Krajobrazowy (KPK)

Kaszubski Park Krajobrazowy (KPK) utworzony został w 1983 r. uchwałą nr XIX/82/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 15 czerwca 1983 r.

Obejmuje obszary położone w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego w tym zespół Jezior Raduńsko - Ostrzyckich, Wzgórza Szymbarskie oraz kompleks Lasów Mirachowskich z zespołem Jezior Potęgowskich.

Powierzchnia Parku wynosi 33 202 ha, z czego w granicach gminy Sierakowice znajduje się 5 134 ha - co stanowi ponad 15 % (28%) ogólnej powierzchni parku.

Szczegóły opis zawarto w części tekstowej A rozdz. III.6.3. pkt 2.

Dla obszaru KPK obowiązuje Uchwała nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Pomorskiego nr 66 z dnia 2 czerwca 2011 r.) .

W § 3 ww. uchwały ustalono obowiązujące na obszarze KPK zakazy odnoszące się między innymi do zagospodarowania przestrzennego, w tym:

cyt:„*1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340 i Nr 84, poz. 700);"*

(...)

cyt: *„3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;*

4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym,przeciwpowodziowym lub przeciw osuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;

8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno - błotnych;

9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;

10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;

11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;"

W odniesieniu do zakazów podanych w pkt 7, w § 4 ust.1 ww. uchwały, ustalono, iż podane zakazy nie dotyczą:

cyt: *„1) <u>obszarów zwartej zabudowy wsi,</u> w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;*

2) istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;

3) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno - krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.„

Na rysunku Studium nr 2 wyznaczono obszary zwartej zabudowy, o których mowa w § 4 ust.1, pkt 1 ww. uchwały.

<u>Otulina Kaszubskiego Parku Krajobrazowego</u>

Dla ochrony środowiska KPK przed negatywnymi wpływami z zewnątrz ustanowiono wokół niego otulinę, której powierzchnia wynosi aktualnie 32 494 ha. Otulina ta zajmuje centralną część gminy Sierakowice, na zachód od obszaru KPK.

3) Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu (GOCHK)

Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu (GOChK) został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 5/94 Wojewody Gdańskiego z 1994 r. na powierzchni 14736 ha obejmuje tereny rolniczo-leśne położone na zachód od kompleksu Lasów Mirachowskich aż do granicy województwa w okolicach Jeziora Mausz. Szczegóły opis zawarto w części tekstowej A rozdz. III.6.3. pkt 3.

Dla obszaru GOChK obowiązuje Uchwała nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. U. Woj. Pomorskiego z dnia 16 sierpnia 2016 r.) poz.2942.

W § 5 ww. uchwały ustalono obowiązujące na obszarach chronionego krajobrazu zakazy odnoszące się między innymi do zagospodarowania przestrzennego:

cyt: *„§ 5.Na obszarach chronionego krajobrazu, wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały, wprowadza się następujące zakazy:*

1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,

2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,

4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacką,

7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno - błotnych,

8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu

wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne – z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej."

W odniesieniu do zakazów zawartych pkt 8, w § 7 ust. 5 ustalono, iż zakazy te nie dotyczą:

cyt: „5.1*) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,*

2) siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód,

3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,

4) odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,

5) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowym planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód,

– jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz."

Na rysunku Studium nr 2 wyznaczono obszary zwartej zabudowy, o których mowa w § 7 ust.5 pkt 1 ww. uchwały.

Ponadto w § 7 ust.6 Uchwały nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. podano:

cyt: *„ 6. Zakaz, o którym mowa w § 5 pkt 8 nie dotyczy:*

1) lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku,

2) lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnych obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz:

a) obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski),

b) obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny),

- z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych.".

4) Obszary NATURA 2000.

Szczegóły opis obszarów zawarto w części tekstowej A rozdz. III.6.3. pkt 4.

a) Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków Lasy Mirachowskie PLB220008.

Obszar specjalnej ochrony ptaków, wyznaczony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007 r.

Obszar obejmuje kompleks lasów o powierzchni 8232,4 ha.

Przedmiot ochrony stanowią gatunki:

- A223 Włochatka Aegolius funereus,
- A067 Gągoł Bucephala clangula.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz.Urz.Woj.Pom. Z 2014 r. poz. 1940) oraz zmieniające je Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 z dnia 6 maja 2014 r. (Dz.Urz. Woj. Pom. Z 2016 r. poz. 2290).

W załączniku nr 2 do Zarządzenia z dnia 16 czerwca 2016 r. określono działania dotyczące ochrony czynnej zwierząt oraz ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania w tym odnoszące się do zagospodarowania przestrzennego:

- *utrzymanie odpowiedniej struktury siedlisk lęgowych poprzez: wyłączenie z użytkowania rębnego pasa o szerokości 50 m wokół jezior, pozostawienie w drzewostanach wszystkich drzew dziuplastych w strefie 50 m wokół jezior. Działanie nie dotyczy drzew zagrażających bezpieczeństwu publicznemu,*
- *ograniczenie presji drapieżników poprzez: a) redukcję populacji norki amerykańskiej przez odstrzał lub odłów i eliminację osobników, b) nielokalizowanie ferm norki amerykańskiej w obrębie obszaru.*

W załączniku nr 2 do Zarządzenia z 16 czerwca 2016 r. zawarto wskazania do zmiany w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, to jest:

- w*prowadzenie do studium zapisów zapewniających nielokalizowanie ferm norki amerykańskiej w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie i w strefie 10 km od granicy tego obszaru w*

granicach opracowania studium.

Wymóg zrealizowano poprzez ustalenie zawarte w rozdz III.1.1. pkt 5 oraz oznaczenie strefy na rysunku nr 2 studium.

b) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220014 Kurze Grzędy

Obszar Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2007 r. , jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty.

Teren objęty ochrona zajmuje powierzchnię 1586,59 ha położony jest częściowo w gminie Sierakowice i częściowo w gminie Kartuzy.

Przedmiotem ochrony są dystroficzne zbiorniki wodne, torfowiska, zbiorowiska leśne: kwaśne buczyny, żyzne buczyny, kwaśne dąbrowy, bory i lasy bagienne.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1842), oraz Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla obszaru NATURA 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz.Urz. Woj.Pom. Z 2017 poz.20).

W Zarządzeniu ani w jego zmianie nie podano wskazań do uwzględnienia w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

c) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220097 Jeziora Kistowskie

Obszar obejmuje trzy jeziora lobeliowe o głębokości 8m – 19m.

W granicach ostoi występują siedliska przyrodnicze: jeziora lobeliowe, torfowiska przejściowe i trzęsawiska.

Do grudnia 2016 r. dla obszaru nie zostało jeszcze wydane Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych.

d) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220027 Staniszewskie Błoto – położony poza granicami gminy Sierakowice.

Obszar położony jest poza granicami gminy Sierakowice, przylega do jej granic w rejonie obrębu Bącka Huta. Obszar obejmuje fragment kompleksu Lasów Mirachowskich, otaczający torfowisko Staniszewskie Błota i jezioro Leśne Oczko w gminie Kartuzy.

Przedmiotem ochrony są: naturalne dystroficzne zbiorniki wodne, torfowiska wysokie, kwaśne buczyny, bory i lasy bagienne.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Staniszewskie Błoto PLH220027 (Dz. Urz. z 2014 r. poz. 2140).

W zarządzeniu nie wskazano wymaganych zmian do Studium uwarunkowań i kierunków

zagospodarowania przestrzennego.

Do podstawowych zagrożeń istniejących i potencjalnych dla ostoi wymienionych w Zarządzeniu należą: zmiana określonych cech siedliska, zaśmiecanie i wydeptywanie, zarastanie przez drzewa i krzewy, gospodarka leśna bez uwzględnienia wymogów ochrony środowiska przyrodniczego, odwadnianie, odnawianie lasu po wycince, usuwanie martwych i umierających drzew, ewolucja biocenotyczna, zmiana składu gatunkowego, sukcesja.

5) Pomniki przyrody

Szczegóły opis pomników przyrody zawarto w części tekstowej A rozdz. lll.6.3. pkt 5.

Dla pomników przyrody oraz zespołów przyrodniczo – krajobrazowych mogą być wprowadzone zakazy określone w art. 45 ust.1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody:

cyt: „Ust. 1. W stosunku do pomnika przyrody, stanowiska dokumentacyjnego, użytku ekologicznego lub zespołu przyrodniczo-krajobrazowego mogą być wprowadzone następujące zakazy:

1) niszczenia, uszkadzania lub przekształcania obiektu lub obszaru;

2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

3) uszkadzania i zanieczyszczania gleby;

4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

5) likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno – błotnych;

6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;

7) zmiany sposobu użytkowania ziemi;

8) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

9) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

10) zbioru, niszczenia, uszkadzania roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;

11) umieszczania tablic reklamowych.

Ust.2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

1) prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;

2) realizacji inwestycji celu publicznego po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;

3) zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa;

4) likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych."

6) Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe

Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe zostały powołane w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 59 z 1998, poz. 295).
Szczegóły opis zespołów zawarto w części tekstowej A rozdz. III.6.3. pkt 7.
Na obszarze gminy Sierakowice znajdują się następujące zespoły przyrodniczo – krajobrazowe:
Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Potęgowska"
Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Kamieniecka"
Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Mirachowska"
Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Łeby w KPK" .
Dla zespołów przyrodniczo – krajobrazowych mogą być wprowadzone zakazy określone w art. 45 ust.1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody – podane w pkt.5.

III.3.2. Obszary i obiekty proponowane do objęcia ochroną na podstawie przepisów odrębnych

Na obszarze gminy Sierakowice występują obszary cenne przyrodniczo, wskazane do objęcia ochroną prawną w poniżej wymienionych opracowaniach:

- „Inwentaryzacji i waloryzację przyrodniczą gminy Sierakowice", opracowanej w 1992 r,
- Planie Rozwoju Lokalnego gminy Sierakowice,
- Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice.

1) Projektowane rezerwaty przyrody

a) Przygiełkowy (Skrzeszewski) Moczar (Skrzeszewo, obręb Załakowo)
Projektowany rezerwat florystyczny o powierzchni ok. 4,5 ha - szczegółowy opis zawarto w części tekstowej A – rozdz. III.6.4. pkt.1.

b) Torfowisko nad jez. Junno (obręb Kamienica Królewska)
Projektowany rezerwat torfowiskowy o powierzchni ok. 7 ha - szczegółowy opis zawarto w części tekstowej A – rozdz. III.6.4. pkt.1.

Zgodnie z art. 13 ust.3 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody uznanie za rezerwat obszarów spełniających wymogi art. 13 ust. 1 tejże ustawy następuje następuje w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Zgodnie z ustawą z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody na terenach rezerwatów mogą obowiązywać zakazy zawarte w art. 15, ust. 1 – omówione w rozdz. III.3.1. pkt.1.
Dla obszarów proponuje się stosowanie wymogów jak dla ustanowionych rezerwatów przyrody.

2) Pomniki przyrody

Na terenie gminy na uwagę zasługują liczne stare, okazałe drzewa oraz głazy narzutowe. Okazy drzew w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Sierakowice" (1992) zostały wskazane do objęcia ochroną prawną na podstawie wykonanych pomiarów i oceny przeprowadzonej w terenie.

Okazy drzew oznaczono na rysunku studium nr 2.

Zgodnie z art. 44 ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody ustanowienie pomnika przyrody następuje w drodze uchwały rady gminy.
Dla pomników przyrody mogą być wprowadzone zakazy określone w art. 45 ust.1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody – jak podano w rozdz. III.3.1. pkt.5.
Dla okazów drzew proponuje się stosowanie wymogów jak dla ustanowionych pomników przyrody,

3) Użytki ekologiczne

Na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w granicach gminy Sierakowice wyznaczono 17 obszarów – przede wszystkim zagrożonych mokradeł i torfowisk różnych typów, które wskazano do objęcia ochroną, jako użytki ekologiczne.
Szczegółowy opis zawarto w części tekstowej A – rozdz. III.6.4. pkt.3.
Obszary oznaczono na rysunku nr 2.

Zgodnie z art. 44 ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody ustanowienie użytku ekologicznego następuje w drodze uchwały rady gminy.

Dla użytków ekologicznych mogą być wprowadzone zakazy określone w art. 45 ust.1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
Dla tego terenu proponuje się stosowanie wymogów jak dla ustanowionych użytków ekologicznych.

III.3.3. Inne obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo.

1) Subregionalne korytarze ekologiczne

Przez obszar gminy przebiegają korytarze ekologiczne rangi subregionalnej:

a) korytarz Pradoliny Redy - Łeby (wzdłuż północno-wschodniej granicy gminy);
b) płat ekologiczny Lasów Mirachowskich (z kierunku południowo- wschodniego ku północno – zachodniemu);
c) korytarz ekologiczny prowadzący od miejscowości Podjazy, wzdłuż jeziora Gowidlińskie go i jeziora Święte do połączenia z korytarzem ekologicznym Pradoliny Redy – Łeby;
d) korytarz ekologiczny wzdłuż doliny rzeki Słupi (od Sierakowskiej Huty do Tuchlina).

Zasady ochrony podano w rozdz. III.3.4.pkt 2.

2) Lokalne korytarze ekologiczne i elementy osnowy ekologicznej

Lokalne korytarze ekologiczne tworzą elementy osnowy ekologicznej, do których zalicza się:

a) lasy, zadrzewienia śródpolne, śródpolne zakrzaczenia;

b) aleje drzew, parki, zieleń cmentarną;

c) cieki wodne, rzeki, jeziora, stawy;

d) hydrogeniczne obniżenia terenów, mokradła, trofowiska, otoczenia cieków wodnych i jezior;

e) tereny roślinności zaroślowej i szuwarowej;

f) doliny cieków, w tym dna i zbocza tych dolin oraz obniżenia terenów.

Obszary te wskazane są do wyłączenia z zabudowy.

Zasady ochrony podano w rozdz. III.3.4. pkt 2.

3) Obszary cenne przyrodniczo na obszarze gminy (OCP)

W „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej dla gminy Sierakowice" opracowanej w 1992 r., zlokalizowano również szereg obiektów cennych przyrodniczo - wykaz obszarów podano w części tekstowej A rozdz. III.6.4. pkt. 4.

Obszary wskazuje się do ochrony przed zainwestowaniem – obszary te wskazane są do wyłączenia z zabudowy.

Ponadto, dla otoczenia jeziora Miemino (obręb Łyśniewo) i jeziora Ostrowckie (obręb Borowy Las**)** w celu ochrony siedlisk i ograniczenia degradacji ustala się:

- wymóg podłączenia istniejącej zabudowy letniskowej do kanalizacji sanitarnej,
- nie dogęszczać i nie powiększać terenów istniejącej zabudowy letniskowej i mieszkaniowej,
- zachować grunty leśne w użytkowaniu leśnym.

Ww. obszary oznaczono na rysunku studium nr 2 jako „obszary cenne przyrodniczo" (OCP).

4) Obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo na obszarze gminy (OCPK)

Obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo obejmują doliny rzek i strefy krawędziowe dolin, dotychczas niezabudowane lub z pojedynczymi siedliskami, stanowiących makrownętrza krajobrazowe, zaliczone są do lokalnych korytarzy ekologicznych.

Obszary te obejmują:

a) dolinę rzeki Słupi, na wschód od miejscowości Tuchlino do miejscowości Sierakowska Huta;

b) dolinę rzeki Puzdrowska Struga, na wschód od miejscowości Puzdrowo;

c) dolinę rzeki Bukowina, na północ od miejscowości Gowidlino, po wschodniej stronie Łyśniewa do miejscowości Skrzeszewo;

d) dolinę rzeki Struga Kamienicka, po południowej stronie miejscowości Kamienica Królewska.

W celu ochrony ich walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu obszary te wskazuje się do zachowania w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym z fragmentami terenów leśnych i zadrzewieniami.

Obszary te wskazane są do wyłączenia z zabudowy za wyjątkiem:

- inwestycji drogowych i infrastruktury technicznej, pod warunkiem iż planowana inwestycja nie spowoduje znaczących zmian w środowisku przyrodniczym i w krajobrazie;
- zabudowy w istniejących siedliskach rolniczych lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie, pod warunkiem dostosowania skalą i formą do istniejących budynków.

Wyklucza się lokalizację inwestycji hodowli zwierząt i drobiu powyżej 20 DJP.

Obszary wskazuje się do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w celu ochrony przed inną niż ustalono zabudową i zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych.
Obszary oznaczono na rysunku studium nr 2 symbolem „obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo".

5) Miejsca widokowe, panoramy krajobrazowe

W przestrzeni gminy Sierakowice występują zarówno rozległe wnętrza otwartego krajobrazu o naturalnych cechach, oraz wnętrza o harmonijnej zabudowie , wkomponowane w przestrzenie przyrodnicze:

a) makro wnętrza krajobrazu dolin rzecznych – wyróżnione w studium jako „obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo" - opisane w pkt.4;
b) makro wnętrza krajobrazu jeziorno - leśnego obejmujące duże powierzchniowo jeziora i otaczające brzegi;
c) makro wnętrza krajobrazu rolniczo - osadniczego w enklawach leśnych obejmujące tereny rolnicze w enklawach leśnych;
d) ciągi widokowe wzdłuż dróg z ekspozycją na doliny rzeczne;
e) miejsca widokowe - omówiono w części tekstowej A rozdz. III.6.9. pkt.2.

Zasady ochrony krajobrazu zawarto w rozdz. III.3.4 pkt.9.

III.3.4. Zasady ochrony systemu obszarów otwartych i kształtowania środowiska

1) Zasady polityki przestrzennej i zagospodarowania przestrzennego

Ustala się następujące zasady polityki przestrzennej i zagospodarowania:

- utrzymanie istniejących form ochrony przyrody, dążenie do poprawy ciągłości przestrzennej systemu obszarów chronionych,
- zachowanie lokalnych korytarzy ekologicznych pomiędzy elementami osnowy ekologicznej

w celu:

- zachowywania przyrodniczej ciągłości przestrzennej,
- zapewnienia trwałości i różnorodności gatunkowej zasobów biosfery oraz stabilności procesów przyrodniczych,
- zapewnienia niezbędnych warunków dla bytowania i wędrówek zwierząt a także wypoczynku i rekreacji ludności,

- Stosowanie rozwiązań minimalizujących wpływ inwestycji infrastrukturalnych, przez rozważenie rozwiązań alternatywnych w przypadku kolizji z wartościami przyrodniczymi, kulturowymi i krajobrazowymi, stosowanie kompensacji przyrodniczej w przypadku braku możliwości zastosowania rozwiązań alternatywnych.

2) Zasady ochrony lokalnych korytarzy ekologicznych oraz innych elementów osnowy ekologicznej.

System obszarów otwartych w gminie tworzą elementy przyrodniczo czynne, przenikające obszary rolnicze i zurbanizowane, których istnienie warunkuje utrzymanie równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego, powoduje iż struktura materialna i funkcjonalna jest zróżnicowana oraz urozmaica krajobraz.

Obszary te wymagają ochrony w celu utrzymania różnorodności świata żywego i enklaw ekologicznych oraz utrzymania trwałości oraz czasowej i przestrzennej ciągłości ekosystemów.

Ustala się następujące zasady kształtowania środowiska przyrodniczego płatów i korytarzy ekologicznych:

- zachowanie dna i zboczy dolin w stanie naturalnym,
- zachowanie zadrzewień, alei drzew,
- zachowanie oczek wodnych i torfowisk, trzcinowisk, den i zboczy dolin cieków i obniżeń terenu,
- zachowanie naturalnego charakteru cieków,
- zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemów osnowy ekologicznej,
- zapewnienie niezbędnych warunków dla bytowania i wędrówek zwierząt,
- zachowanie istniejących i tworzenie nowych powiązań między różnorodnymi terenami zieleni, terenami otwartymi oraz wodami powierzchniowymi.

W odniesieniu do zadrzewień ustala się:

- pielęgnację i rewaloryzację (przywrócenie drzewostanu do naturalnych warunków siedliskowych),
- włączenie tych terenów do zieleni urządzonej,

- zagospodarowanie na funkcje rekreacyjne terenów do nich przyległych,
- wprowadzenie powiązań ekologicznych (połączenia zielenią) z innymi terenami systemu przyrodniczego.

W odniesieniu do terenów hydrogenicznych, łąkowych, torfowiskowo – bagiennych obejmujących otoczenie cieków wodnych i zbiorników wodnych, tereny podmokłe i zatorfione obniżenia terenu w obszarach rolniczych, ustala się:

- w maksymalnym zakresie zachować w stanie naturalnym, jako tereny bezinwestycyjne i nie poddawać ich gospodarce ornej,
- powiązać z innymi rozproszonymi terenami zieleni (zadrzewieniami, zakrzaczeniami, terenami hydrogenicznymi) lub poprzez zalesienia (ukształtowanie połączeń ekologicznych).

W odniesieniu do lasów ustala się ich pielęgnację i ochronę zachowawczą, poprzez:

- pielęgnację i rewaloryzację (przywrócenie drzewostanu do naturalnych warunków siedliskowych),
- wprowadzenie powiązań ekologicznych (wprowadzenie zadrzewień, zakrzaczeń, zalesień), pomiędzy rozdrobnionymi terenami leśnymi,
- dopuszczenia przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne podano w rozdz. III.11.2.

W odniesieniu do obszarów rolniczych zasady gospodarowania podano w rozdz.III.11.1.

3) Zasady wzbogacenia środowiska przyrodniczego gminy

a) utworzenie połączeń ekologicznych pomiędzy terenami hydrogenicznymi, otoczeniem cieków wodnych, podmokłymi obniżeniami terenu, lasami, terenami zadrzewionymi (po szczegółowym rozpoznaniu na etapie sporządzania MPZP) które należy:
   - wykluczyć z lokalizacji budynków,
   - zagospodarować na funkcje zieleni (zieleni parkowej, naturalnej lub jako element zieleni na terenie działek budowlanych) lub dróg (ze wskazaniem wprowadzenia zadrzewień, placów),
   - powiązać z innymi systemami zieleni (zadrzewieniami, zakrzaczeniami),
   - zachować zmienność siedlisk i typów środowiska,
   - ograniczyć przegrody przestrzenne i minimalizować ich negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego.

   Tereny zalecane do ukształtowania połączeń ekologicznych oznaczono na rysunku nr 2 studium.

b) wprowadzenie zalesień, zadrzewienia i zakrzaczenia zboczy dolin i najsłabszych gruntów rolnych;

c) wprowadzenie zadrzewień i zakrzaczeń wzdłuż brzegów cieków;

d) ograniczenie przegród antropogenicznych w korytarzach ekologicznych, wzbogacenie przyrodnicze istniejących przegród, nietworzenie nowych przegród.

4) Zasady ochrony przed hałasem

Do głównych źródeł wpływających na pogorszenie warunków akustycznych na terenie gminy należą: ruch komunikacyjny na drogach wojewódzkich i powiatowych.
Ograniczenie hałasu komunikacyjnego możliwe będzie po modernizacji dróg wojewódzkich.

5) Promieniowanie elektromagnetyczne

Przez obszar gminy Sierakowice przebiega linia energetyczne wysokich napięć 110 V relacji GPZ Kościerzyna – GPZ Sierakowice, która jest źródłem promieniowania elektromagnetycznego. Planowana jest budowa nowej linii elektroenergetycznej 110 kV relacji Bytów – linia Kościerzyna – Sierakowice oraz napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV: GPZ Żarnowiec – GPZ Sierakowice[6]

Wzdłuż linii napowietrznych 110 kV zarządca sieci ENERGA OPERTAOR SA zaleca uwzględnienie pasa ograniczeń o szerokości 40m (po 20 m od osi linii).
Zagospodarowanie w pasie ograniczeń należy uzgodnić z zarządcą linii. Promieniowanie elektromagnetyczne występuje na dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludzi.
W gminie Sierakowice zlokalizowane są stacje bazowe telefonii komórkowej: jedna stacja w Gowidlinie i dwie stacje w Sierakowicach.
Promieniowanie elektromagnetyczne występuje na dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludzi.

6) Zasady ochrony wód

Wody rzek i jezior podlegają ochronie przed zanieczyszczeniami i wprowadzeniem do jej wód nieoczyszczonych ścieków.

7) Zasady ochrony powietrza

Zmniejszenie emisji zanieczyszczeń możliwe będzie po przeprowadzaniu gazyfikacji gminy oraz powszechne stosowanie niskoemisyjnych i nieemisyjnych źródeł ciepła. Zaleca się propagowanie stosowania odnawialnych źródeł energii.

8) Zasady ochrony powierzchni ziemi

Ustala się wymóg rekultywacji wyrobisk poeksploatacyjnych w kierunku inwestycyjnym (zalecane funkcje sportu i rekreacji), leśnym lub rolniczym z ukształtowaniem ich w sposób zbliżony do naturalnego.

6 *Zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*

Tereny zagrożonych ruchami masowymi – o spadkach powyżej 20% i punkty związane z erozją powierzchniową o rozciągłości powyżej 05,km należy wykluczyć z zabudowy i podejmować działania ochronne w celu ograniczenia procesów erozyjnych.

9) Zasady ochrony krajobrazu

Zadania polityki przestrzennej w zakresie ochrony krajobrazu:

- zachowanie i eksponowanie najwartościowszych zespołów i fragmentów krajobrazu, panoram widokowych i wnętrz krajobrazowych jako najbardziej wartościowych elementów tożsamości regionu;
- kształtowanie nowych walorów krajobrazowych, w tym odtworzenie krajobrazów zdegradowanych oraz przeciwdziałanie procesom stwarzających zagrożenie utraty walorów krajobrazach;
- ochrona przestrzeni o specyficznych i unikatowych walorach krajobrazowych.

Zasady polityki przestrzennej w zakresie ochrony krajobrazu:

- ochrona i zachowanie przedpola ekspozycji z miejsc i ciągów i widokowych przez:
  - ograniczenie wprowadzania zabudowy, zalesień, zadrzewień, reklam wielkoformatowych i innych przekształceń, ochronę charakterystycznych akcentów i dominant, poprawę ich wyeksponowania,
  - nie lokalizowanie nowych zespołów zabudowy na przedpolu ekspozycji widokowo – krajobrazowej iw strefach wglądów krajobrazowych,
  - ochronę elementów ekspozycji krajobrazowej w postaci punktów widokowych przez zapewnienie trwałej dostępności (urządzenie miejsc widokowych),
  - ograniczenie wprowadzania obcych krajobrazowo elementów i form zagospodarowania antropogenicznego oraz dewastowania i przekształcania elementów przyrodniczych krajobrazu,
  - ochronę wodnych platform widokowych przez zachowanie naturalnych i antropogenicznych walorów krajobrazowych; osłona krajobrazowa infrastruktury rekreacyjnej nad brzegami jezior.

III.3.5. Wytyczne określenia zasad ochrony środowiska wynikające z potrzeb ochrony środowiska.

Zgodnie z art. 72 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska ustala się następujące wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wynikające z potrzeb ochrony środowiska:

a) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy ustalić programu racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin oraz racjonalnego gospodarowania gruntami, między innymi poprzez:
   - ustalenie wskaźników zabudowy na terenach inwestycyjnych,
   - ustalenie zasad rekultywacji terenów zdegradowanych (powyrobiskowych);

b) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić obszary występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż, poprzez ustalenie:
   - granic terenów i obszarów górniczych,
   - terenów wstępnie rozpoznanych złóż, wskazanych do eksploatacji;

c) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy rozwiązać w sposób kompleksowy problemy zabudowy wsi, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni – według zasad podanych w części tekstowej rozdz. III.6.2;

d) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej według zasad podanych w części tekstowej rozdz.III.11.1;

e) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić ochronę walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych - według zasad podanych w części tekstowej B. rozdz.III.3.4. pkt.9;

f) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić wymogi w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom - według zasad podanych w części tekstowej B. rozdz.III.12.2;

g) w miejscowych planach miejscowych należy uwzględnić inne potrzeby w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi - według zasad podanych w części tekstowej B. rozdz.III.3.4;

h) przy przeznaczaniu terenów na poszczególne cele oraz przy określaniu zadań związanych z ich zagospodarowaniem w strukturze wykorzystania terenu, ustalić należy proporcje pozwalające na na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia - według zasad podanych w części tekstowej rozdz.III.1.3.;

i) w planach miejscowych dla terenów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka, klęsk żywiołowych oraz ruchów masowych ziemi należy ustalić sposób ich zagospodarowania - według zasad podanych w części tekstowej rozdz.III.12.2.

III.3.6.Zasady ochrony uzdrowisk

Na obszarze gminy Sierakowice nie występują obszary ani obiekty uznane za uzdrowiska na podstawie ustawy z dnia 4 marca 2011 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych oraz niektórych innych ustaw.

III.4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

III.4.1. Gminny program opieki nad zabytkami

Gmina Sierakowice jest gminą charakteryzującą się bogatym, zróżnicowanym krajobrazem zarówno przyrodniczym jak i kulturowym. Układy przestrzenne wsi z zabytkową zabudową stanowią ostoję tradycji kaszubskiej i są atrakcyjnym elementem sprzyjającym rozwojowi turystyki.

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ochrona zabytków polega przede wszystkim na podejmowaniu przez organy administracyjne działań mających na celu:

- zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie,
- zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków,
- udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków,
- przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę,
- kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków,
- uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

Art. 19 ust 2 ustawy Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami stanowi:

> *cyt: „W przypadku gdy gmina posiada gminny program opieki nad zabytkami, ustalenia tego programu uwzględnia się w studium i planie..".*

Gmina Sierakowice posiada Gminną Ewidencję Zabytków oraz „PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI DLA GMINY SIERAKOWICE NA LATA 2014-2018" [7] - przyjęty uchwałą nr IX/106/15 Rady Gminy Sierakowice

7 *Autor: Piotr Najmajer.*

z dnia 25 czerwca 2015 r.
W "Programie Opieki nad Zabytkami dla gminy Sierakowice na lata 2014-2018", ustalono iż głównym celem i kierunkiem działania w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego na terenie gminy powinno być:

- utrwalanie układu przestrzennego Sierakowic oraz okolicznych wsi,
- dbałość o zachowanie historycznej substancji, poprzez poprawę stanu obiektów zabytkowych i uporządkowanie przestrzeni publicznej. Ważnym jest również wykorzystanie dziedzictwa kulturowego dla promocji turystycznej rejonu oraz utrwalenia tożsamości lokalnej mieszkańców.

III.4.2. Obszary i obiekty chronione na podstawie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, formami ochrony zabytków są:

1) wpis do rejestru zabytków;
2) uznanie za pomnik historii;
3) utworzenie parku kulturowego;
4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

1) Obiekty i obszary wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego

Występujące na obszarze gminy Sierakowice zabytki nieruchome (1 obiekt) i stanowiska archeologiczne (5 obszarów) wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego zostały szczegółowo omówione w części tekstowej A, pkt. III.7.2.

Lokalizacja zabytków nieruchomych i zabytków archeologicznych została pokazana na rysunkach studium nr 1 i 2.

Przy prowadzeniu nowych działań w obiektach, obszarach lub w ich rejonie należy zapewnić spójność kompozycyjną i funkcjonalną. Zasady ochrony ww. zabytków regulowane są ustawą z dnia 3 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz przepisy odrębne.

<u>Wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:</u>

Prowadzenie wszelkich działań na terenie obiektów i obszarów (zabytków nieruchomych i archeologicznych) oraz w och bezpośrednim sąsiedztwie , zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wymaga pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora

Zabytków.

2) Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw

Park kulturowy został szczegółowo omówiony w części tekstowej A, rozdz. III.7.3.

Lokalizacja parku kulturowego została pokazana na rysunkach studium nr 1 i 2.

Zgodnie z uchwałą Rady Gminy nr XLVIII/384/06 z dnia 24.10.2006 r. w sprawie ochrony oraz zakazów i ograniczeń na terenie Parku Kulturowego "Ośmiu Błogosławieństw" na terenie parku:

a) zabrania się wykonywania prac, które mogą prowadzić do:

- *degradacji utrwalonego historycznie układu przestrzennego,*
- *naruszania istniejących linii zabudowy, gabarytów i form, jeśli nie wynika to z założeń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru wsi Sierakowice,*
- *deformacji kompozycji urbanistycznej poprzez zakłócenia osi widokowych i wglądów na zabytek i z zabytku,*
- *zmiany formy architektonicznej zabytków, ich wystroju i wyposażenia stylowego, o ile nie wynika to z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,*
- *zmiany nawierzchni, oświetlenia placów i ulic oraz iluminacji budynków, o ile nie wynika to z założeń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,*
- *okresowego naruszenia funkcjonalnego i kompozycyjnego układu zieleni wymagają uzgodnienia z zarządcą parku,*
- *zmiany historycznej funkcji i zabytkowego wyposażenia obiektów, potwierdzonych wpisem do rejestru zabytków, bez zgody właściwych służb konserwatorskich.*

b) wprowadza się następujące zakazy i ograniczenia dotyczące wykonywania robót budowlanych, dla których wymagane jest uzyskanie pozwolenia na budowę zgodnie z zatwierdzonym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla obszaru wsi Sierakowice:

- *zakazuje się dokonywania przekształceń budynków zmiany form dachów, nadbudowy oficyn do wysokości przewyższających budynek frontowy, jeśli nie wynika to z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i z założeń konserwatorskich,*
- *pozwolenie na rozbiórkę obiektu budowlanego może być wydane jedynie w sytuacjach wyjątkowych, jeżeli jego stan techniczny zagraża bezpieczeństwu,*
- *budowa nowego obiektu na miejscu rozebranego winna być połączona z obowiązkiem odtworzenia formy historycznej obiektu, o ile zezwalają na to ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,*
- *lokalizacja trwale związanych z gruntem stałych obiektów handlowych i wiat możliwa jest w miejscach określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla*

obszaru wsi Sierakowice,

- *w postępowaniach o wydanie pozwolenia na budowę dla adaptacji poddaszy, w celach mieszkalnych lub użytkowych, połączonej ze zmianą geometrii dachu lub wprowadzeniem doświetlenia wymaga się wykonania analizy widokowej, zaopiniowanej przez właściwe służy,*
- *w postępowaniach o wydanie pozwolenia na budowę, dotyczących wykonania wejścia do piwnicy od strony Parku wymagane jest uzgodnienie oprawy architektonicznej projektu z zarządcą parku,*
- *dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania lokali mieszkalnych na użytkowe na zasadach określonych w prawie budowlanym.*

W celu realizacji zadań związanych z ochroną parku kulturowego rada gminy może utworzyć jednostkę organizacyjną nim zarządzającą.

Ochrona parku kulturowego powinna również przewidywać możliwość stwarzania specjalnych porozumień między gminą (zarządem parku) a właścicielami terenu w zakresie zachowania i wzbogacenia atrakcyjności krajobrazu parku.

3) Zabytki nieruchome znajdujące się w Gminnej Ewidencji Zabytków i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków

Zabytki nieruchome znajdujące się w Gminnej Ewidencji Zabytków i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków szczegółowo omówiono w części tekstowej A pkt. III.7.4.

Wykaz zabytków zawarto w części tekstowej A rozdz. VI załącznik nr II.

Wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Ochrona obiektów znajdujących się w Gminnej Ewidencji Zabytków powinna polegać na:

- konserwacji i ochronie historycznych cech budynku tj.: bryły, kształtu dachu, kompozycji elewacji, charakterystycznego podziału stolarki okiennej i drzwiowej, detalu architektonicznego, kolorystyki itp.,
- zakazie lokalizowania inwestycji zasłaniających ekspozycję obiektów,
- przerabianiu, odnawianiu, rekonstruowaniu, konserwowaniu, zabudowywaniu wyłącznie po wcześniejszym uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Dopuszcza się rozbiórkę istniejących budynków będących w złym stanie technicznym po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego konserwatora zabytków.

4) Stanowiska archeologiczne

Wykaz stanowisk archeologicznych ujętych w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków oraz wskazanych do ochrony zawarto załącznik nr III w części tekstowej A, rozdz. VI.

Lokalizacja stanowisk archeologicznych została pokazana na rysunkach nr 1 i 2 studium.

Sposób i zakres ochrony stanowisk archeologicznych ustala się na podstawie zapisów aktów prawa miejscowego (miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego) w oparciu o ustawę z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

III.4.3.Obszary o wartościach kulturowych wskazane do ochrony

1) Strefy ochrony konserwatorskiej

Strefy ochrony konserwatorskiej należy wyznaczyć:

- wokół dobrze zachowanych historycznych zespołów ruralistycznych wsi z historyczną zabudową w miejscowościach: Bącka Huta, Gowidlino, Kamienica Królewska, Łyśniewo Sierakowickie, Mojusz, Paczewo, Puzdrowo, Sierakowice, Szopa, Tuchlino, Załakowo (zespoły ruralistyczne zostały szczegółowo omówione w części tekstowej A rozdz. pkt. III.7.5 i oznaczone na rysunku studium nr 2),
- wokół zespołów folwarcznych w Sierakowicach, Tuchlinie, Gowidlinie, opisane w części A rozdz. III.7.5 i oznaczone na rysunku studium nr 1 nr 2 .

Granice stref należy uszczegółowić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, formą ochrony prawnej jest ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego poprzez ustanowienie stref ochrony konserwatorskiej historycznych zespołów ruralistycznych i stref ich ekspozycji oraz zespołów folwarcznych.

W obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (miejscowości: Sierakowice, Gowidlino) zostały ustalone strefy ochrony konserwatorskiej a dla pozostałych miejscowości należy je ustalić przy sporządzeniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W strefach ochrony konserwatorskiej zespołów ruralistycznych i zespołów folwarcznych postuluje się następujące zasady ochrony:

- utrzymanie zasadniczych elementów historycznego układu komunikacyjnego (zespołach folwarcznych zachowanie dziedzińca) oraz rozplanowania i struktury przestrzennej,
- zachowanie i kontynuowanie historycznej kompozycji przestrzennej, układów zabudowy, dróg, zieleni wysokiej, budynków; lokowanie nowej zabudowy wzdłuż historycznych dróg oraz wzdłuż nowych dróg wpisujących się w teren z uwzględnieniem ukształtowania i wartości

historycznego układu,

- zabudowa działek w sposób stanowiący kontynuację wykształconej tradycji,
- kontynuowanie historycznej linii zabudowy,
- zakazu lokalizacji nośników reklamowych, za wyjątkiem szyldów i tablic reklamowych związanych z działalnością prowadzoną w granicach działki,
- rewaloryzacja budynków o historycznej wartości z poszanowaniem historycznej formy architektonicznej, skali, formy elewacji, stolarki okiennej i drzwiowej, kolorystyki itp.,
- nowe budynki winny posiadać formy nawiązujące do form historycznych występujących w obrębie historycznego zespołu,
- ochrona historycznych elementów małej architektury: kapliczek, krzyży wraz z otaczającym je starodrzewem,
- nakaz ochrony i uzupełnienia historycznej zieleni.

Dla stref ochrony konserwatorskiej zaleca się:

- sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z ustaleniem zasad ochrony i lokalizacji nowej zabudowy na podstawie analiz historycznych, krajobrazowych oraz analiz ekspozycji; ustalenie stref ochrony ekspozycji historycznych zespołów w celu ochrony ich panoram i wglądów,
- ustalenie zakazu sytuowania reklam wielkoformatowych, budowli zasłaniających cenną ekspozycję lub panoramę wsi powodując obniżenie jej walorów krajobrazowych,
- ustalenie zakazu lokalizacji dominant wysokościowych,
- stosowanie form architektonicznych (w tym ogrodzeń) oraz materiałów budowlanych i kolorystyki zgodnych z tradycją budowlaną regionu.

Dla nowej zabudowy w strefach ochrony konserwatorskiej ustala się:

- nakazu kontynuacji w nowej zabudowie występujących historycznych tradycji budowlanych, wykluczenie lokalizacji zabudowy o gabarytach dominujących w stosunku do zabudowy historycznej w sąsiedztwie,
- utrzymanie skali i proporcji budynków odpowiadających formom budynków zabytkowych występujących na danym terenie z uwzględnieniem historycznych tradycji i historii miejsca takich jak: liczba kondygnacji, skala, gabaryty, formy dachów, sposób usytuowania (formy budynków zabytkowych opisano w części tekstowej A rozdz.III.7.5), w tym:
  - poziom posadowienia względem terenu - nie wyżej jak 0,5-0,6m npt,
  - dostosowanie usytuowania budynków do topografii, ukształtowania, rzeźby terenu,
  - proporcje kondygnacji nadziemnej do kubatury poddasza z uwzględnieniem kąta nachylenia połaci dachu (nachylenia w przedziale 10-50 stopni),
  - proporcje rzutu głównej bryły, zbliżone do modułu 1:1,5 do 1:2,5,

- stosowanie tradycyjnych materiałów, jak : cegła licowa, kamień (fundamenty, budynki gospodarcze), drewno (konstrukcje, wykończenia), tynki, ceramiczne pokrycia dachów itp.

Wokół historycznych zespołów ruralistycznych wyznacza się strefy ochrony ekspozycji , mające na celu zabezpieczenie właściwego eksponowania historycznego zespołu zabudowy i zabytkowych obiektów.

W strefach ochrony ekspozycji postuluje się ustalenie:

- zakazu sytuowania zalesień, reklam wielkoformatowych,
- zakaz lokalizacji budynków oraz budowli przesłaniających ekspozycję - widok na zespół zabudowy wsi i jej panoramę lub powodujących obniżenie walorów krajobrazowych.

2) Pomniki pamięci narodowej

Na terenie gminy znajdują się pomniki - miejsca pamięci narodowej:

- pomnik z tablicą upamiętniającą miejsce mordu więźniarek obozu koncentracyjnego w Stutthofie w 1945 r. na Cygańskiej Górze wieś Ciechomie,
- obelisk upamiętniający śmierć partyzantów z Gryfa Pomorskiego w walce z okupantem w styczniu 1944 r. w Kamienicy Królewskiej,
- kaplica z tablicą pamiątkową w Sierakowicach. pomnik z tablicą upamiętniającą bohaterów z parafii Sierakowice poległych za wolność ojczyzny w latach 1914 -1920, z godłem i figurą Matki Boskiej w miejscowości Sierakowice.

Pomniki pamięci narodowej wymagają bezwzględnego zachowania. Do podstawowych zadań gminy należy zapobieganie zagrożeniom mogącym powodować ich dewastację bądź zniszczenie.

Ustalenia dotyczące ochrony pomników pamięci narodowej należy ująć w miejscowych panach zagospodarowania przestrzennego.

3) Historyczne cmentarze

Historyczne cmentarze zostały szczegółowo omówione w części tekstowej A rozdz. III.7.8.

Zaleca się prace inwentaryzacyjne oraz konserwatorskie a także ochronę zabytkowych cmentarzy przed dalszą degradacją, dewastacją i coraz częstszymi kradzieżami.

Ustalenia dotyczące ograniczeń związanych z ochroną historycznych cmentarzy należy ująć w miejscowych panach zagospodarowania przestrzennego.

Proponowane zasady ochrony:

- ochrona miejsc lokalizacji cmentarzy jako miejsca kultu i tradycji,
- ochrona zieleni cmentarnej,
- ochrona ogrodzeń i zachowanych pomników.

Zaleca się prace inwentaryzacyjne oraz konserwatorskie a także ochronę zabytkowych cmentarzy przed

dalszą degradacją, dewastacją i coraz częstszymi kradzieżami.

Ustalenia dotyczące ograniczeń związanych z ochroną historycznych cmentarzy należy ująć w miejscowych panach zagospodarowania przestrzennego.

III.5.Kierunki rozwoju systemów komunikacji

III.5.1.Kierunki rozwoju systemu drogowego

Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowane są dwie drogi wojewódzkie, prowadzące przez gminę na odcinkach ok. 32 km:

a) droga wojewódzka nr 211 relacji[8]: Nowa Dąbrowa – Czarna Dąbrówka – Puzdrowo – Sierakowice- Kartuzy- Żukowo; na odcinku Kartuzy- Puzdrowo droga klasy G, na pozostałym odcinku klasy Z; planowana rozbudowa drogi wojewódzkiej na odcinkach: zachodnia granica powiatu kartuskiego - Puzdrowo (do skrzyżowania z DW 214) oraz Mojusz – wschodnia granica gminy Sierakowice;
Celem inwestycji jest dostosowanie parametrów technicznych drogi do klasy Z lub G (w zależności od odcinka), podniesienie nośności drogi do 115 kN oraz poprawa bezpieczeństwa i warunków ruchu drogowego;

b) droga wojewódzka nr 214, relacji Łeba – Lębork – Sierakowice – Puzdrowo – Kościerzyna – Warlubie; droga klasy G;

Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowanych jest 9 dróg powiatowych o długości ok. 34,3 km oraz 135 dróg gminnych o długości ok. 202 km.
Istniejący układ drogowy szczegółowo omówiono w części tekstowej A, pkt. III.15.1.

Oprócz rozbudowy drogi wojewódzkiej nr 211 w gminie wdrażane są następujące projekty dotyczące rozbudowy bądź modernizacji dróg:

- remont ul. Słupskiej w Sierakowicach na odcinku ok. 200 m wraz z odnogą o długości ok.50 m,
- remont ul. Kościerskiej w miejscowości Sierakowice,
- remont ul. Mickiewicza w miejscowości Sierakowice,
- budowa drogi gminnej w miejscowości Migi na odcinku ok. 600 m o nawierzchni bitumicznej.

Dla poprawy warunków obsługi komunikacyjnej w miejscowości Sierakowice i poprawy warunków bezpieczeństwa w centrum Sierakowic rekomenduje się budowę obwodnicy Sierakowic mającą na celu odciążenie ruchu kołowego w centrum miejscowości.
Trasa obwodnicy została wskazana:

- na odcinku wschodnim - od DW nr 211 w miejscowości Sosnowa Góra do linii kolejowej nr 229, zgodnie z przebiegiem ustalonym w obowiązującym MPZP Sierakowic; w miejscu skrzyżowania z linią kolejową nr 229 postuluje się przejazd dwupoziomowy,

8 *Zgodnie z wnioskiem Zarządu Dróg Wojewódzkich w Gdańsku złożony do studium pismo znak: 5.440.54.2014.HS l.dz. 1/211 z dnia 23.07.2014 r*

- na odcinku północnym - od linii kolejowej nr 229 do DW nr 214 w miejscowości Karczewko, przez rejon rozwoju 11.4,
- na odcinku zachodnim - od DW nr 211 w miejscowości Karczewko do DW nr 214 w miejscowości Puzdrowo.

Rekomenduje się przedłużenie trasy obwodnicy w kierunku południowym z obejściem miejscowości Puzdrowo od strony wschodniej.
Obwodnicy Sierakowic i Puzdrowa proponuje się nadać klasę drogi głównej (G).

Wskazane działania dla poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego i komfortu zarówno mieszkańców jak i pozostałych użytkowników:

- sukcesywna modernizacja dróg gminnych,
- budowa chodników (co najmniej jednostronnych),
- budowa zatok autobusowych itp.

Ponadto niezbędne będzie uzupełnianie istniejących systemów drogowych wraz z rozwojem terenów inwestycyjnych. Uznaje się za celowym kształtowanie nowej zabudowy w sposób rozważny, w maksymalnym stopniu wykorzystujący istniejącą infrastrukturę drogową i techniczną.
Ilość nowych połączeń komunikacyjnych będzie uwarunkowana stopniem urbanizacji i koniunkturą gospodarczą.

III.5.2.Kierunki rozwoju infrastruktury kolejowej

Przez teren gminy Sierakowice przebiega nieczynna linia kolejowa Pruszcz Gdański - Łeba nr 229 o znaczeniu lokalnym o długości ok. 135 km. Linia na całej swojej długości jest jednotorowa, normalnotorowa niezelektryfikowana.
Na terenie gminy Sierakowice znajdują się trzy nieczynne, istniejące stacje i przystanki kolejowe: w Sierakowicach, w Kamienicy Królewskiej oraz w Mojuszu.
We wrześniu 2014 r. przedstawiciele powiatów kartuskiego, lęborskiego, wejherowskiego, Miasta Lębork, gminy Chmielno, gminy Sierakowice (lider), gminy Linia, gminy Łęczyce, a także Lotos Kolej i PKP PLK podpisali porozumienie o wykonaniu studium rewitalizacji linii kolejowej Kartuzy – Lębork.
Jest to kolejny krok do ponownego uruchomienia kolei, które ma na celu zobrazowanie kosztów inwestycji i uzasadnienie jej realizacji.
Planowana jest rewitalizacja i przebudowa linii kolejowej nr 229 na odcinku Kartuzy – Sierakowice[9].
Rewitalizacja i modernizacja linii kolejowej nr 229 na odcinku Kartuzy – Sierakowice znajduje się na liście projektów objętych Krajowym Programem Kolejowym do 2023 r.(projekt lipiec 2016 r.) pod nazwą: *„Rewitalizacja odcinka linii kolejowej nr 229 Kartuzy – Sierakowice"*
Planowana jest rewitalizacja budynku dworca kolejowego w Sierakowicach a przy przystanku kolejowym w Sierakowicach planowana jest realizację węzła integracyjnego jako miejsca zintegrowanej lokalizacji

9 *Inwestycja zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030.*

środków transportu publicznego - przystanku kolejowego, przystanku autobusowego oraz parkingów dla samochodów osobowych; może być połączony z usługami handlu i gastronomii. Do węzła integracyjnego powinny prowadzić rowerowe trasy dojazdowe.
W Studium proponuje się również rewitalizację pozostałych przystanków: w Mojuszu i w Kamienicy Królewskiej (po rewitalizacji odcinka linii kolejowej Sierakowcie – Lębork), oraz lokalizację węzłów integracyjnych również przy przystankach Mojusz i Kamienica Królewska.

III.5.3.Kierunki rozwoju transportu publicznego

Istniejący transport publiczny został szczegółowo omówiony w części tekstowej A, pkt. III.15.3.
Transport publiczny zapewniony jest wyłącznie przez połączenia autobusowe.
Planowana jest rewitalizacja i przebudowa linii kolejowej nr 229 szczegółowo omówiona powyżej w punkcie III.5.2, która w znaczny sposób poprawiłaby jakość przemieszczania się do Kartuz, Aglomeracji Trójmiejskiej i Lęborka.
Proponuje się uruchomienie nowych połączeń autobusowych celem poprawy komfortu poruszania się zarówno mieszkańców jak i turystów.
Zgodnie z Planem Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zborowego dla Gminy Sierakowice na lata 2016 – 2026 (opracowanie 29.02.2016 r.) planowane jest uruchomienie lini powiatowej: Sierakowice – Szklana – Wygoda Łączyńska (linia U 19); Kartuzy – Miechucino - Sierakowice – Szklana – Leszczynki – Kamienica Szlachecka – Borucini – Wygoda – Mieczucino.
W wariancie „rozwojowym" planuje się wzrost liczby połączeń na liniach gminnych o ok. 40%, w tym wprowadzenie połączeń w soboty, niedziel i święta.

III.5.4. Kierunki rozwoju szlaków turystycznych

1) Trasy rowerowe

a) Regionalne trasy rowerowe, uwzględnione w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego:

- TRASA ROWEROWA Nr 125[10]: Kartuzy - Chmielno – Sierakowice – Czarna Dąbrówka – Potęgowo – Damnica – Główczyce – Smołdzino,
- TRASA ROWEROWA Nr 137[11] (KASZUBSKA TRASA ROWEROWA): Żukowo(m) – Przodkowo – Chmielno (odnoga) – Kartuzy – Sierakowice – Ceromin (gm. *Czarna* Dąbrówka) – Pomysk (gm. Bytów) – Parchowo – Sulęczyno – Stężyca – Somonino – Żukowo – Żukowo (m),
- TRASA ROWEROWA NR 139[12]: Luzino – Linia – Kamienicki Młyn (gm.Sierakowice);

b) Lokalne trasy rowerowe

Na terenie gminy, z inicjatyw społecznych, wytyczono szereg innych tras rowerowych mających

10 *Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
11 *T rasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
12 *Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*

znaczenie dla mieszkańców i wykazującymi się cennymi wartościami przyrodniczymi i kulturowymi.

Jest to trasa: **„**SZLAKIEM REZERWATÓW PRZYRODY"[13] .

Szlak rozpoczyna się w miejscowości Mojusz, biegnie w kierunku Mojuszewskiej Huty, przed którą skręca w leśną drogę i dochodzi do rezerwatu „Żurawskie Chrusty", z rezerwatu zmierza leśnym traktem w kierunku południowo-zachodnim, dalej drogą w kierunku Mirachowa do Jeziora Bukowskiego i do rezerwatu florystycznego „Jezioro Turzycowe" i do rezerwatu „Kurze Grzędy". W drodze powrotnej biegnie przez miejscowości: Bącka Huta i Szopa, aż ostatecznie dociera do punktu startowego w Mojuszu.

Szlak realizowany będzie w formie: ciągów pieszo-rowerowych wzdłuż istniejących dróg publicznych lub wydzielonych ścieżek rowerowych.

2) Trasy piesze[14]

b) Regionalne szlaki piesze

Regionalne trasy turystyczne (znakowane szlaki piesze turystyczne Województwa Pomorskiego w gestii Oddziału Regionalnego PTTK w Gdańsku) w gminie Sierakowice:

- „SZLAK KASZUBSKI" (czerwony): Sierakowice - Kamienica Królewska - do Kamienickiego Młyna, następnie Kartuzy – Gołubie - Olpuch-Wdzydze; jego całkowita długość wynosi 130,65 km z czego w gminie Sierakowice znajduje się 11,4 km,
- **„**SZLAK KRĘGÓW KAMIENNYCH" (zielony): Sierakowice – Tuchlino – Lipusz - Czarną Wodę; jego całkowita długość wynosi 94,35 km z czego w gminie Sierakowice znajduje się 7,15 km.
- „SZLAK WZGÓRZ SZYMBARSKICH" (czarny): Sierakowice - Bącka Huta – Bącz- Mojusz i dalej w kierunku południowym; -jego całkowita długość wynosi 121,55 km z czego w gminie Sierakowice znajduje się 17,4 km.

c) Lokalne szlaki piesze

- **„**OKOLICE MOJUSZA" – ścieżka o długości około 12 km biegnie przez miejscowości: Mojusz, Mojuszewska Huta i Bącka Huta. Trasa rozpoczyna się w rezerwacie przyrody „Żurawskie Chrusty". Następnie po przejściu torów kolejowych oraz szosy na trasie Kartuzy-Sierakowice szlak zmierza w kierunku północnym. Kolejno biegnie obok Jeziora Bukowskiego oraz leśniczówki „Wygoda",
- ŚCIEŻKA EKOLOGICZNA W MOJUSZU „POZNAĆ I ZROZUMIEĆ LAS" - o długości długość 1,8 km, została dofinansowana ze środków Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Gdańsku. Zlokalizowana jest całościowo w miejscowości Mojusz,
- ŚCIEŻKA PRZYRODNICZA o długości 10 km, prowadząca od Sierakowice przez Ciechomie do Kamienicy Królewskiej. Wzdłuż ścieżki zlokalizowano 8 Tablic informacyjnych opisujących:

13 *Na podstawie „Przewodnika po ścieżkach ekologicznych i regionalnych powiatu kartuskiego" PODIDN w Kartuzach, 2004 r.*
14 *Nieoznaczone na rysunkach Studium*

pomnik Królowej Korony Polskiej z 1930r., pomnik ofiar marszu śmierci więźniarek obozu w Stutthofie w 1945 r., na Cygańskiej Górze, cmentarz ewangelicki, dolina Czarnej Wody, Jezioro Kamienickie, miejsce śmierci partyzantów i ołtarz Papieski.

Ponadto w programach i inicjatywach w gminie Sierakowice planowane jest utworzenie odnogi od Drogi św. Jakuba tzw. Pętli Sierakowickiej, stanowiącej alternatywę dla jej lęborskiego odcinka. Sierakowicka Droga św. Jakuba (Pętla Sierakowicka) o długości 27,5 km miałaby biec na odcinku Mirachowo –Linia (lub Linia – Sierakowice – Mirachowo) a jej główne atrakcje stanowiłyby: Park kulturowy Ośmiu Błogosławieństw (w szczególności Ołtarz Papieski), Kaszubski Park Krajobrazowy, Rezerwat Przyrody „Zamkowa Góra" „park Praw Natury" w miejscowości Puzdrowo.

3) Szlaki turystyki wodnej

a***) Szlak kajakowy rzeki Słupi***

Szlak rozpoczyna się na rzece Słupi w Sierakowskiej Hucie, prowadzi przez jeziora: Tuchlińskie, Pręgorzyno, Skrzynkę, Trzebocińskie, Gowidlińskie, Węgorzyno, Mausz dalej prowadzi rzeką Słupią i kończy się w Ustce.

Długość szlaku 133 km.

Szlak na odcinku od przystani na jeziorze Gowidlińskim w Gowidlinie do Ustki jest ujęty w projekcie Samorządu Województwa Pomorskiego „Kajakiem przez Pomorze".Na jeziorze Gowidlińskim planowana jest budowa przystani kajakowej. Przy przystani wskazana jest budowa infrastruktury towarzyszącej (pomost, wiata, sanitariat, camping, parking, itp).

Szlak o znaczeniu ponadlokalnym.

b) Szlak kajakowy rzeki Bukowiny

Miejsce początkowe szlaku: Skrzeszewo – młyn wodny, Siermirowice, Oskowo – Kozin.

Szlak kończy się na ujściu rzeki Bukowiny do rzeki Łupawy.

Długość szlaku 19 km.

Przeszkody na szlaku: jaz koło Skrzeszewa, młyn wodny Skrzeszewo.

W miejscowości Skrzeszewo planowana jest budowa przystani kajakowej z infrastrukturą towarzyszącą (pomost, wiata, sanitariat, itp., parking).

Szlak o znaczeniu ponadlokalnym.

c) Papieski Szlak Kajakowy

Szlak rozpoczyna się na jez. Gowidlińskim w Gowidlinie, prowadzi w kierunku południowym do Sulęczyna, Parchowa, kończy się w Słupsku.

4) Regionalny szlak pieszo – konny im. Daniela Chodowieckiego

Szlak rozpoczyna się w Gdańsku Oliwie, w Ośrodku Jeździeckim „Żeliwiak" dalej biegnie przez Tuchom, Załęże, Koleczkowo, Potęgowo, Karłowo, Unieszyno, Mikorowo, Osieki, Przyborze, Wiatrołom, Warcino a kończy się na Zamku Rycerskim „Krąg". Łączna długość wynosi ok. 283 km, obejmuje dwanaście

odcinków oznakowanej trasy, kilkanaście urządzonych miejsc postojowych oraz kwatery dla jeźdźców i koni. Przez gminę trakt Sierakowice przebiega z możliwością noclegu w Karłowie oraz miejscem postojowym na trasie Mojusz - Kamienica Królewska przy tzw. „szlakówce".

III.6.Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej

III.6.1. Systemy zaopatrzenia w wodę.

Gmina Sierakowice zaopatrywana jest w wodę z trzynastu ujęć wody zasilających istniejące wodociągi[15]. Około 97% ludności gminy zaopatruje się w wodę ze zbiorowych systemów wodociągowych.

Kilka niewielkich osad oraz pojedyncze siedliska rolne, położone w znacznej odległości od istniejących wodociągów, korzysta ze studni indywidualnych.

Dwie miejscowości - Stara Huta i Leszczynki zaopatrywane są w wodę z sąsiednich gmin. Wszystkie stacje uzdatniania wody w gminie są utrzymane w dobrym stanie technicznym, ale z uwagi na wiek (30 – 50 lat) są mało nowoczesne.

Zasoby eksploatacyjne istniejących ujęć wody w gminie Sierakowice znacznie przekraczają obecne zużycie. W związku z tym przewiduje się zaopatrzenie w wodę projektowanych terenów inwestycyjnych z istniejących ujęć poprzez rozbudowę sieci wodociągowych. Wszystkie nowe tereny inwestycyjne są zlokalizowane w obrębie, w sąsiedztwie lub w bliskiej odległości terenów uzbrojonych w sieci wodociągowe lub sieci wodociągowych w realizacji.

Zasady rozbudowy i funkcjonowania systemów w zakresie systemów zaopatrzenia w wodę

W oparciu o „Wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w posiadaniu Przedsiębiorstwa Wodociągów I Kanalizacji sp. z o.o. w Sierakowicach"[16] w ramach programu „Uporządkowanie gospodarki wodno - ściekowej zlewni rzek Słupi i Łupawy w aglomeracji Sierakowice", zakłada realizację w latach 2014 – 2018 następujących zadań:

- przebudowa istniejącej sieci wodociągowej zaopatrywanej z ujęcia w miejscowości Lisie Jamy, obejmująca miejscowości: Lisie Jamy, Długi Kierz i Leszczynki, Łączki i Mojusz, Sierakowice - Sosnowa Góra, Tuchlino, Kujaty, Tuchlinek, Szklana ,Puzdrowo,
- przebudowa części istniejących sieci wodociągowych w miejscowości Gowidlino,
- przebudowa części istniejących sieci wodociągowych w miejscowości Sierakowice w ulicach: Mickiewicza, Skarpowa, Kopernika, Pogodna, Słupska,
- budowa nowych odcinków sieci wodociągowej: Sierakowice-Sosnowa Góra, Łączki – Mojusz, Borowy Las – Kamionka, Karczewko – Migi, Karczewko – Puzdrowo Wybudowanie.

W celu poprawy bezpieczeństwa dostawy wody wskazane jest:

- połączenie wodociągu w Bąckiej Hucie z wodociągiem z Mojuszu – co umożliwi drugostronne

15 *Szczegółowy opis stanu istniejącego zawarto w części tekstowej A, rozdz. III.4.1.*
16 *Plan przyjęty Uchwałą Nr XL/473/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 czerwca 2014 r.*

zasilanie na wypadek awarii,

- połączenie wodociągu w miejscowości Lisie Jamy z wodociągiem w miejscowości Szklana i Tuchlino.

Wskazana jest sukcesywna wymiana na inny materiał rur azbestowo – cementowych, których najwięcej jest w miejscowościach: Puzdrowo, Szklana, Tuchlino, Gowidlino, Lisie Jamy i Kujaty

Funkcjonowanie i dalszy rozwój zabudowy na obszarze gminy będzie wymagał:

- zachowanie wszystkich ujęć wody w stanie zdolnym do eksploatacji,
- działań w celu utrzymania wodociągów i ujęć w dobrym stanie technicznym dla zapewnienia niezawodności w dostawie wody i jakości zgodnej z obowiązującymi normami,
- rozbudowy sieci wodociągowych (głównie sieci) w celu zaopatrzenia w wodę nowych terenów inwestycyjnych wskazanych w Studium.

III.6.2. Systemy odprowadzenia ścieków sanitarnych

Na koniec 2015 r. w gminie Sierakowice systemem kanalizacji sanitarnej objętych było około 9940 mieszkańców, co stanowiło 51,9 % wszystkich mieszkańców gminy[17].

Według danych Urzędu Gminy na koniec czerwca 2016 r. skanalizowane były następujące miejscowości: Gowidlino, Lemany, Puzdrowo, Tuchlino, Sierakowice, Kamienica Królewska, Załakowo,Pałubice, Łyśniewo Sierakowickie, Migi, Karczewo, Poręby,Bukowo, Paczewo, zabudowa pomiędzy Paczewem i Sierakowicami, Bącka Huta, Szopa, Mojusz i Mojuszowska Huta, Karwacja, Wygoda, Sosnowa Góra, Szklana, Lisie Jamy, Patoki, Mrozy, Stara Maszyna, Tuchlinek, Jelonko, Sierakowska Huta, Rębienica.

Ścieki odprowadzane są do gminnej oczyszczalni ścieków w Sierakowicach w sposób następujący:

- z miejscowości Sierakowice - systemem grawitacyjnym,
- z pozostałych miejscowości czterema układami grawitacyjno – pompowymi.

Gminna oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach zlokalizowana jest w północno – zachodniej części miejscowości. Ścieki po oczyszczeniu odprowadzane są do cieku Czarna Woda, będącego dopływem rzeki Bukowiny. Rzeczywiste obciążenie hydrauliczne oczyszczalni na koniec 2016 roku wynosiło ok. 56% obciążenia; oczyszczalnia ma więc duże rezerwy przepustowości, co umożliwia kanalizację mniejszych miejscowości oraz nowych terenów inwestycyjnych.

Obszar gminy Sierakowice oraz fragment gminy Sulęczyno należą do Aglomeracji Sierakowice wyznaczonej Uchwałą Nr 55/V/15 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 stycznia 2015 r., o równoważnej liczbie mieszkańców 31055 RLM, z dwiema oczyszczalniami ścieków w Sierakowicach i w Sulęczynie.

Na podstawie programowanych inwestycji docelowo przewiduje się objęcie kanalizacją sanitarną minimum 75% mieszkańców gminy.

Przewiduje się odprowadzenie ścieków z terenów rozwojowych – obszarów „A" do gminnej kanalizacji

17 *Dane PWiK w Sierakowicach.*

sanitarnej w Sierakowicach poprzez gminne systemy kanalizacji sanitarnej.
Sposób odprowadzenia ścieków z terenów umiarkowanego rozwoju – obszarów „B", winien być ustalony na etapie lokalizowania inwestycji, po sprecyzowaniu ilości ścieków i po przeprowadzeniu analiz ekonomicznych..
Dla terenów położonych w obszarach „C" docelowym kierunkiem odprowadzenia ścieków powinny być systemy indywidualne (oczyszczalnie przydomowe lub szczelne zbiorniki bezodpływowe).

Zasady rozbudowy i funkcjonowania systemów odprowadzenia ścieków sanitarnych

W oparciu o „Wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w posiadaniu Przedsiębiorstwa Wodociągów I Kanalizacji sp. z o.o. w Sierakowicach[18] w ramach programu „Uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej zlewni rzek Słupi i Łupawy w aglomeracji Sierakowice", w latach 2014 – 2018 zakłada realizację następujących zadań:

- budowa sieci kanalizacji sanitarnej: Sosnowa Góra – Wygoda- Karwacja- Mojusz, Mojuszewska Huta - Szopa -Bącka Huta, Paczewo, Szopa - Bącka Huta, Lisie Jamy – Długi Kierz,
- budowa kanalizacji sanitarnej w miejscowości Sierakowice w ulicach: Kartuska, Źródlana-Sierakowska Huta, Kopernika, Zaciszna, Osiedle Za Gimnazjum,
- modernizacja części osadowej oczyszczalni ścieków w Sierakowicach.

Funkcjonowanie i dalszy rozwój zabudowy na obszarze gminy będzie wymagał:

- działań w celu utrzymania sieci kanalizacyjnej w dobrym stanie technicznym dla zapewnienia niezawodności odbioru ścieków,
- ograniczenia zrzutów ponadnormatywnie obciążonych ścieków przemysłowych do kanalizacji sanitarnej, w tym głównie z ubojni,
- wykluczenie podłączeń instalacji deszczowych do kanalizacji sanitarnej,
- działań w celu prawidłowego funkcjonowania oczyszczalni ścieków i zapewnienia właściwego ich oczyszczania przed wprowadzeniem do odbiornika,
- rozbudowy sieci kanalizacyjnych w celu odbioru ścieków z nowych terenów inwestycyjnych wskazanych w Studium.

Dla wszystkich terenów istniejącej i planowanej zabudowy położonych w zasięgu planowanej kanalizacji dopuszcza się się jako rozwiązanie etapowe, budowę oczyszczalni przydomowych lub zbiorników szczelnych bezodpływowych.

Dla terenów istniejącej i projektowanej zabudowy oddalonych od systemów kanalizacji sanitarnej dopuszcza się budowę oczyszczalni przydomowych lub zbiorników szczelnych bezodpływowych.

III.6.3. Systemy odprowadzenia wód opadowych

System kanalizacji deszczowej istnieje jedynie w miejscowości Sierakowice.
W większych miejscowościach gminy (Gowidlinie, Puzdrowie, Kamienicy Królewskiej) – na ogół

18 *Plan przyjęty Uchwałą Nr XL/473/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 czerwca 2014 r.*

w centralnych rejonach istnieją pojedyncze odwodnienia oraz odcinki kanalizacji deszczowej.
Ustala się następujące zasady rozbudowy i funkcjonowania systemów odprowadzenia wód opadowych:

- rozwiązania w zakresie odprowadzania wód opadowych z dróg powinny być określane w miejscowych planach *zagospodarowania* przestrzennego, lub koncepcjach przedprojektowych,
- wody opadowe w zabudowie mieszkaniowej, rekreacyjnej, usługowej, produkcyjnej powinny być zagospodarowane w obrębie własnych działek,
- wody opadowe spływające z zanieczyszczonych terenów utwardzonych winny być podczyszczone w stopniu zapewniającym spełnienie wymagań obowiązujących przepisów,
- zaleca się ograniczyć szczelne utwardzenie nawierzchni dróg dojazdowych; tam, gdzie nie jest wymagane podczyszczenie wód opadowych,zalecane jest stosowanie w tym celu powierzchni półprzepuszczalnych.

III.6.4.Regulacja stosunków wodnych

Obszar gminy położony jest w obrębie czterech dorzeczy: Łupawy, Słupi, Łeby i Raduni. Na terenie gminy Sierakowice znajdują się urządzenia melioracji wodnych podstawowych stanowiące śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną istotne dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służące polepszeniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwieniu jej uprawy: rzeka Bukowina, Struga Mieleńska, Struga Potęgowska, Struga Mirachowska, Struga Kamienicka, Struga Puzdrowska.
Istotnym elementem hydrograficznym w granicach gminy Sierakowice są jeziora o dużej powierzchni oraz tzw. „oczka", które pełnią istotną funkcję retencyjną.
W dolinach tych rzek występują miejscami tereny podmokłe i tereny zmeliorowane, odwadniane rowami i ciekami.

III.6.5. Elektroenergetyka

Przez obręby: Leszczynki, Tuchlino, Sierakowska Huta, Sierakowice przechodzi napowietrzna linia elektroenergetyczna 110 kV nr 1466 relacji GPZ Kościerzyna – GPZ Sierakowice.
Do odbiorców końcowych energia elektryczna rozprowadzana jest za pomocą sieci napowietrznych i kablowych 15 kV. System elektroenergetyczny na terenie Gminy Sierakowice jest w średnim stanie technicznym.
Według „*Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice – aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012*[19]*"*, prognozowany jest wzrost zużycia energii elektrycznej do roku 2030 o około 20% do ok. 14 800 Mwh/rok, zapotrzebowanie na moc wyniesie 7,5 MW.
Zasilenia nowych odbiorców (budownictwa jednorodzinne, usług, zakładów produkcyjnych itp.) będzie wymagało rozbudowy sieci niskiego napięcia oraz zwiększenia mocy transformatorów lub budowy nowych.

19 *Opracowanie wykonane na zlecenie Urzędu Gminy w Sierakowicach przez: Ecovidi ul. Chocimska 1a 30-057 Kraków .*

Ustala się następujące zasady rozbudowy i funkcjonowania systemów elektroenergetycznych:

- budowa napowietrznej linii elektroenergetycznej WN – 110 kV relacji Bytów – linia 1466 kV Kościerzyna – Sierakowice,
- budowa napowietrznej linii elektroenergetycznej WN – 110 kV relacji Żarnowiec – Łebno – Sierakowice[20],
- przebudowa istniejącej napowietrznej linii nr 1466 relacji Kościerzyna – Sierakowice na linię dwutorową lub budowa nowej linii,
- dopuszcza się budowę infrastruktury elektroenergetycznej WN – 110 KV na terenie całej gminy,
- zwiększenie pewności zasilania systemu średniego napięcia, poprawa sprawności i dostosowanie istniejących obiektów sieciowych do wymagań ochrony środowiska,
- modernizacja i rozbudowa sieci średniego i niskiego napięcia stosownie do potrzeb,
- budowa nowych stacji transformatorowych i modernizacja linii niskiego napięcia stosownie do potrzeb,
- wzdłuż linii napowietrznych 110 kV zaleca się uwzględnienia pasa ograniczeń po 20 m od osi linii), zagospodarowanie w tym obszarze zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wzdłuż linii napowietrznych SN-15kV zaleca się uwzględnienie pasa ograniczeń o szerokości 14 m (po 7 m od osi linii).

III.6.6. Zaopatrzenie w gaz

Na obszarze gminy Sierakowice nie występuje sieć gazowa. Najbliższy gazociąg DN 150 w/c (ciśnienie nominalne 6,3MPa) doprowadzony jest do miejscowości Garcz (w gminie Chmielno).
Według *„Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice – aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012[21]”*, zakłada się gazyfikację gminy Sierakowice poprzez projektowany gazociąg stanowiący przedłużenie istniejącego gazociągu DN 150 w Graczu oraz budowę sieci rozprowadzającej gaz do odbiorców w gminie. W pierwszym etapie (do roku 2020) zakłada się gazyfikację miejscowości Sierakowice a w drugim etapie gazyfikację kolejnych miejscowości.

Założenie te są obecnie realizowane - według stanu na wrzesień 2016 r. na terenie miejscowości Sierakowice wszczęta jest procedura lokalizacji inwestycji celu publicznego w zakresie budowy sieci gazowej:

- z gminy Chmielno do miejscowości Stara Maszyna prowadzić będzie gazociąg średniego ciśnienia Dn 225,
- na obszarze miejscowości Sierakowice prowadzić będzie gazociąg średniego ciśnienia Dn 160,110,90 i 63,
- z Sierakowice do Gowidlina prowadzić gazociąg średniego ciśnienia Dn 160.

20 *Zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*
21 *Opracowanie wykonane na zlecenie Urzędu Gminy w Sierakowicach przez: Ecovidi ul. Chocimska 1a 30-057 Kraków .*

Zgodnie z wnioskiem Polskiej Spółki Gazownictwa, pismo znak: ODK/995/2014 z dnia 08.07.2014 r., na obszarze gminy Sierakowice planowana jest:

- budowa gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 100 – przedłużenie gazociągu z Garcza, ze stacją redukcyjną gazu w miejscowości Sierakowice,
- budowa gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 500/700 ze stacją redukcyjną gazu w miejscowości Sierakowice.

III.6.7. Zaopatrzenie w ciepło

Podstawowym źródłem ciepła w gminie będą indywidualne źródła ciepła i lokalne kotłownie.

Ustala się następujące zasady rozbudowy i funkcjonowania systemów zaopatrzenia w ciepło:

- zmiana systemów grzewczych wielu dużych i małych kotłowni na proekologiczne (gaz, olej opałowy) oraz wykorzystanie biomasy, dzięki czemu nastąpi stopniowa poprawa czystości powietrza atmosferycznego,
- obniżenie zapotrzebowania na ciepło (o 31% w gminie Sierakowice), poprzez realizację i wspieranie programów termomodernizacyjnych budynków mieszkalnych, usługowych i użyteczności publicznej,
- upowszechnienie wykorzystywania energii słonecznej do przygotowywania ciepłej wody.

W dalszym horyzoncie czasowym duże znaczenie dla gminy może mieć gaz łupkowy.

W gminie Sierakowice powszechnie stosowany jest i nadal będzie gaz płynny (głównie do celów bytowych takich jak przygotowanie posiłków czy podgrzanie wody, ogrzewania pomieszczeń).

III.6.8. Odnawialne źródła energii

1) Energia słoneczna

Według danych Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej dla terenu gminy Sierakowice możliwa do pozyskania ilość energii słonecznej jest równa około 900 kWh/m 2 powierzchni[22]
Energia słoneczna w gospodarstwach domowych, obiektach usługowych i produkcyjnych może być wykorzystana na potrzeby centralnego ogrzewania oraz przygotowania ciepłej wody użytkowej.
Ten rodzaj energii nie powoduje powstawania odpadów i emisji szkodliwych dla zdrowia oraz środowiska zanieczyszczeń, tj. gazów cieplarnianych, pyłów, tlenków siarki i azotu i innych.
Stosowanie rozwiązań opartych o baterie słoneczne jest szczególnie zalecane w przypadku odbiorów o małej mocy zlokalizowanych poza zasięgiem obecnej sieci przesyłowej (np. dla zasilania oświetlenia drogowego, znaków drogowych, układy łączności, itp.).

Zadania w zakresie rozwoju energetyki ekologicznej i poprawy stanu czystości atmosfery winny obejmować:

22 *Dane zawarte w „Projekcie założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice – aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012",*

- propagowanie wykorzystania energii słonecznej przy pomocy kolektorów słonecznych w gospodarstwach indywidualnych,
- dalszy rozwój i realizację projektów związanych z wykorzystaniem energii słonecznej z zastosowaniem instalacji solarnych w celu poprawy środowiska naturalnego i współfinansowanych ze środków pomocowych.

Na obszarze gminy Sierakowice w obszarach rolniczo - osadniczych D 2 i D 2.1. w gospodarstwach rolnych, usługach, zabudowie produkcyjnej, składach i magazynach dopuszcza się stosowanie ogniw fotowoltaicznych i baterii słonecznych o mocy do 10 kW.
Wykorzystanie energii słonecznej do produkcji energii elektrycznej z wykorzystaniem ogniw fotowoltaicznych poprzez realizacje farm fotowoltaicznych powyżej 100 kW proponuje się poza granicami obszarów chronionych – Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny oraz Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu – opis obszarów podano w rozdz. III.19.

2) Energia geotermalna[23]

Obszar gminy Sierakowice nie jest szczegółowo rozpoznany w odniesieniu do wielkości zasobów eksploatacyjnych ciepła geotermalnego. Ewentualne inwestycje wymagają dokładnego rozpoznania potencjału energii wód geotermalnych za pomocą bardzo kosztownych próbnych odwiertów.
Zaleca się wykorzystanie energii geotermalnej w pompach ciepła budownictwa mieszkaniowego i usługowego. Najbardziej zasadne jest stosowanie pomp ciepła u odbiorców o małym zapotrzebowaniu na ciepło. W przypadku odbiorców o zwiększonym zapotrzebowani na ciepło (np. budynki wielorodzinne, budynki użyteczności publicznej, budynki przemysłowe), najprawdopodobniej konieczne będzie zastosowanie również innego źródła energii.

3) Energia wodna

Gminy Sierakowice nie posiada potencjału energii wodnej.

4) Energia wiatru

W województwie pomorskim (w szczególności w obszarze Pobrzeża Słowińskiego i Kaszubskiego) panują wybitnie korzystne warunki wietrzne do lokalizacji elektrowni wiatrowych. Gmina Sierakowice zlokalizowana jest w strefie III - korzystnej, o dużych zasobach energetycznych wiatru.
Jednakże z uwagi gęstą rozproszoną zabudowę oraz położenie przeważającego obszaru gminy w granicach obszarów chronionych, możliwości wykorzystania tej energii są ograniczone.
Na obszarze gminy Sierakowice w gospodarstwach rolnych, usługach, zabudowie produkcyjnej, składach i magazynach w obszarach rolniczo - osadniczych D 2 i D 2.1. dopuszcza się stosowanie przydomowych elektrowni wiatrowych o mocy do 10 kW.

5) Energia biomasy

23 *Na podstawie „Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice – aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012",*

Potencjał energetyczny gminy Sierakowice stanowi możliwość wykorzystania energii z biomasy oraz drewna, zrębków wierzby energetycznej, słomy, ale największy potencjał produkcyjny biogazu gmina posiada z ferm drobiu.
Lokalizacja biogazowni zależna jest od możliwości pozyskania znacznej ilości
odpadów porolnych, ubojowych czy prowadzenia celowych upraw.
Budowa biogazowni umożliwa inwestorom osiągnięcie korzyści ekonomicznych w postaci przychodów z tytułu[24]:

- sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej oraz uzyskanych świadectw pochodzenia,
- sprzedaży nadmiernego ciepła procesowego (nadwyżki ponad własne potrzeby biogazowni),
- sprzedaży masy pofermentacyjnej w formie nawozu,
- pobierana za przyjęcie do utylizacji odpadów niebezpiecznych.

W ramach propagowania polityki energetycznej władze gminy winny prowadzić działania pokazujące korzyści wynikające ze stosowania tego źródła energii.

6) Gaz łupkowy

Obszar gminy Sierakowice jest położony w granicach obszaru o wstępnie udokumentowanym potencjale występowania gazu ziemnego w łupkach dolnego paleozoiku.
Na obszarze gminy Sierakowice koncesje na poszukiwanie gazu łupkowego udzielono trzem firmom.
Rejon zatwierdzony do dalszych badań położony jest w po południowo – zachodniej stronie Puzdrowa (rejon lokalizacji odwiertu gazu łupkowego oznaczony na rysunku studium nr 2 symbolem 12.6.) – rejon wskazany do wyłączenia z zabudowy.

III.6.9. Gospodarka odpadami

Opady komunalne z gminy Sierakowice na podstawie porozumień międzygminnych są wywożone na składowisko odpadów Oskowo (gm.Cewice) oraz na składowisko odpadów w Chlewnicy w gminie Potęgowo.
Odbiór odpadów odbywa się w wyznaczonych „rejonach lokalizacji punktów gromadzenia odpadów segregowanych „u źródła" w miejscowościach: Gowidlino, Tuchlino, Łyśniewo Sierakowickie, Sierakowice – osiedle, Sierakowice, Mojuszewska Hua, Lisie Jamy, Mojuszewska Huta. W Sierakowicach uruchomiony jest Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów (PSZOK), zlokalizowany przy ul. Brzozowej 2A. W punkcie można oddawać odpady wielkogabarytowe, problemowe, z remontów oraz komunalne posegregowane.

W „Planie gospodarki odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018"[25] ustalono iż docelowo iż gminę Sierakowice ma obsługiwać instalacja regionalna RIPOK[26]) Czarnówko (gm.Gniewino).
RIPOK Czarnówko odbierać ma odpady zmieszane i zbierane selektywnie, odpady zielone, elektro – śmieci, odpady niebezpieczne wysegregowane z opadów komunalnych.

24 *Na podstawie „Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice – aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012",*
25 *Plan stanowi załącznik do uchwały nr 415/XX/12 Sejmiku Wojew. Pom. Z dnia 25 czerwca 2012 r.*
26 *Regionalna Instalacja Przerobu Odpadów Komunalnych.*

W „Gminnym Planie Gospodarki Odpadami dla Gminy Sierakowice na lata 2004 – 2011" ustalono następujące długoterminowe zadania strategiczne na terenie gminy Sierakowice w zakresie gospodarki odpadami;

- wdrożenie zintegrowanego systemu postępowania z odpadami pochodzącymi z przemysłu, usług , rolnictwa i komunalnymi,
- ograniczenie ilości powstających odpadów, rozpowszechnienie selektywnej zbiórki, segregacja odpadów „ u źródła",
- wprowadzenie na terenie całej gminy selektywnej zbiórki odpadów „u źródła" ,
- poprawa gospodarki odpadami z rolnictwa i przetwórstwa żywności, identyfikacja tych odpadów, wprowadzenie nowoczesnych metod ich unieszkodliwiania, w tym kompostowania,
- izolacja odpadów niebezpiecznych z pozostałej masy odpadów,
- podniesienie świadomości ekologicznej lokalnej społeczności w zakresie gospodarki odpadami.

III.6.10. Telekomunikacja

W gminie Sierakowice zlokalizowane są stacje bazowe telefonii komórkowej: jedna w Gowidlinie i dwie stacje w Sierakowicach.
Funkcjonuje też sieć kablowych połączeń telekomunikacyjnych.
Przewiduje się kontynuację rozbudowy sieci telekomunikacyjnych i teleinformatycznych w celu objęcia całej gminy zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym połączonym z systemami sieci wojewódzkiej i krajowej przy zachowaniu wymogów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.
Ustala się dalszy rozwój rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej w tym sieci telefonii komórkowych, sieci internetowych oraz szerokopasmowego Internetu.
Na terenie gminy dopuszcza się lokalizację masztów telefonii komórkowej z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych i krajobrazowych.

III.7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

Cele publiczne określone są w art. 6 ustawy z dnia 21.08.1997 o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1774 z późn.zm).

Ponadto, ustawa z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 446 z późn.zm) w art. 6 ust.1 stanowi iż:

> *cyt: „do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów."*

Art. 7.1. ww. ustawy zawiera wykaz zadań należących do zadań własnych gminy w zakresie zaspakajania zbiorowych potrzeb wspólnoty.

Poniżej podano wykaz działań związanych z realizacją inwestycji celu publicznego na obszarze gminy Sierakowice.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym mogą być realizowane na podstawie ustaleń planu miejscowego lub na podstawie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

***1) Infrastruktura drogowa publiczna w gminie Sierakowice obejmuje*:**

- wydzielanie gruntów pod projektowane drogi gminne i pod poszerzenia dróg istniejących,
- budowę nowych dróg gminnych, utrzymywanie istniejących dróg gminnych,
- budowę i utrzymywanie obiektów transportu publicznego (przystanki autobusowe, planowane węzły integracyjne przy przystankach na planowanej do rewitalizacji linii kolejowej Kartuzy – Lębork, dworce kolejowe na tej linii).

Lokalizacja nowych elementów infrastruktury drogowej jest dopuszczalna we wszystkich obszarach przeznaczonych pod zabudowę i zainwestowanie oraz w obszarach chronionych z uwzględnieniem ustaleń studium i przepisów odrębnych.

Inwestycje celu publicznego w zakresie komunikacji omówiono w rozdz.III.5.

2) Infrastruktura techniczna obejmuje:

- budowę i utrzymanie sieci i urządzeń wodociągowych (ujęć wody, stacji uzdatniania wody) ,
- budowę i utrzymanie sieci i urządzeń odprowadzania i oczyszczania ścieków sanitarnych (oczyszczalni ścieków, przepompowni ścieków,
- budowę i utrzymanie punktów składowania i segregacji odpadów,
- budowę i utrzymywanie sieci i urządzeń odprowadzenia wód deszczowych z dróg publicznych.

Inwestycje celu publicznego w zakresie infrastruktury technicznej omówiono w rozdz. III.6.1,2,3 i 9.

3) Infrastruktura ochrony środowiska obejmuje:

- budowę oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników gromadzenia wód opadowych i innych urządzeń,
- budowę oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń regulacji przepływów wód w ciekach i ochronie przed powodzią,
- regulację i utrzymywanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego.

4) Środowisko kulturowe obejmuje:

- opiekę nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków (parku kulturowego, obiektów wpisanych do ewidencji zabytków województwa

pomorskiego, obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków).

5) Obiekty i tereny usług publicznych obejmuje:

- budowę i utrzymanie obiektów administracji samorządowej,
- budowę i utrzymanie szkół publicznych, publicznych obiektów ochrony zdrowia, przedszkoli, domów opieki społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych i obiektów sportowych,
- tereny rekreacyjne, parki, urządzenia sportowe,
- tereny targowisk,
- budowę i utrzymywanie obiektów zapewnienia bezpieczeństwa publicznego,
- zakładanie i utrzymywanie cmentarzy gminnych,
- tereny usług kultury w tym bibliotek gminnych.

Ważne tereny publiczne dla poszczególnych wsi omówiono w rozdz.III.1.3.

Lokalizacja nowych obiektów i terenów usług publicznych jest dopuszczalna we wszystkich obszarach przeznaczonych pod zabudowę i zainwestowanie oraz w obszarach chronionych z uwzględnieniem ustaleń studium i przepisów odrębnych.

6) Inne obiekty i tereny:

- miejsca pamięci narodowej,
- tereny gminnego budownictwa mieszkaniowego,
- urządzenie szlaków turystyki rowerowej , pieszej, wodnej, konnej.

7) Zadania ochrony środowiska:

- ochrona zagrożonych wyginięciem gatunków roślin i zwierząt lub siedlisk przyrody (rezerwaty przyrody, pomniki przyrody, użytki ekologiczne, obszary NATURA 2000, obszary cenne przyrodniczo

  - wyznaczone w studium),
- ochrona zieleni gminnej i zadrzewień.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym w poszczególnych wsiach, omówiono rozdz.III.1.3.

III.8. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1.

1) Ponadloklane cele publiczne zapisane w programach uchwalonych przez Radę Ministrów, dotyczące całego kraju, województwa pomorskiego i gminy Sierakowice – w tym zadania wynikające z programów samorządu województwa.

W wykazie zadań rządowych umieszczonym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030 oraz Rejestrze Zadań Rządowych prowadzonym przez ministra właściwego w sprawach budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej nie występują zadania rządowe spełniających warunki art. 48 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczące gminy Sierakowice.

W Programach rządowych oraz programach wojewódzkich dotyczących gminy Sierakowice występują zadania dotyczące gminy Sierakowice.

Zadania te opisano w części tekstowej A rozdz. III.17.1 i III.17.2.

2) Inne ponadloklane cele publiczne

Na obszarze gminy Sierakowice występują obszary, które zaliczyć należy do obszarów służących realizacji ponadloklanych celów publicznych i które mogą być ujęte w programach wojewódzkich.

Poniżej podano wykaz obszarów proponowanych do ujęcia w programach wojewódzkich.

Obszary objęte ochrona prawną (środowisko przyrodnicze)

- Kaszubski Park Krajobrazowy (stanowi równoczesne przestrzeń publiczną terenów otwartych),
- Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu,
- rezerwaty przyrody,
- zespoły przyrodniczo – krajobrazowe,
- użytek ekologiczny,
- Obszary Natura 2000.

Wyróżniające się w skali regionalnej obszary przyrodnicze: płat ekologiczny Lasów Mirachowskich, korytarz regionalny Pradoliny Redy - Łeby (wzdłuż północno-wschodniej granicy gminy).

Obiekty i obszary objęte ochroną prawną (zabytki)

- 1 obiekt wpisany do rejestru zabytków, 5 stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków,
- park kulturowy "Park ośmiu błogosławieństw" w Sierakowicach.

Wyróżniające się w skali regionalnej zasoby krajobrazowe: obszary o wyjątkowych walorach przyrodniczych i krajobrazowych wyznaczone w Studium - obszary oznaczone symbolem OCPK.

Infrastruktura turystyczna:

- tereny rekreacyjne w rejonie jeziora Gowidlińskiego,
- urządzenie szlamówka turystyki rowerowej, wodnej i pieszej wraz z infrastrukturą,

- regionalne trasy rowerowe: Trasa Nr 125 (Chmielno, Sierakowice, Czarną Dąbrówkę, Potęgowo, Damnicę, Słupsk/Główczyce), Trasa Nr 139 (Sierakowice, Linię, Luzino), Kaszubska Trasa Rowerowa;
- kajakowy szlak wodny rzeki Bukowiny, z przystanią w Skrzeszewie,
- kajakowy szlak wodny rzeki Słupi od Gowidlina do Ustki, z przystanią w Gowidlinie,
- regionalny szlak pieszo – konny im. Chodowieckiego.

Infrastruktura transportowa:

- droga wojewódzka nr 211[27]: na odcinku Kartuzy- Puzdrowo droga klasy G, na pozostałym odcinku klasy Z; planowana rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 211 na odcinkach: zachodnia granica powiatu kartuskiego - Puzdrowo (do skrzyżowania z DW 214) oraz Mojusz – wschodnia granica gminy Sierakowice,
- droga wojewódzka nr 214 (element trasy Chojnice-Kościerzyna-Lębork- Łeba - „korytarz kaszubski") - droga klasy G:
- rewitalizacja linii kolejowej Kartuzy – Lębork , dworców i przystanków kolejowych na tej linii;
- rekomenduje się budowę obwodnicy Sierakowic i budowę obwodnicy Puzdrowa, droga klasy G.

Infrastruktura techniczna:

- istniejąca napowietrzna linia elektroenergetyczna 110 kV: GPZ Kościerzyna – GPZ Sierakowice,
- projektowana napowietrzna linia elektroenergetyczna 110 kV: GPZ Żarnowiec – GPZ Sierakowice[28] (oraz wniosek Energa Operator SA Oddział w Gdańsku, pismo znak: EOP - 3MMR-000109-2014 z dnia 26.03.2014 r.),
- projektowana powietrzna linia elektroenergetycznej WN – 110 kV relacji Bytów – linia 1466 kV Kościerzyna – Sierakowice,
- projektowany gazociąg wysokiego ciśnienia Dn 500/700 ze stacją redukcyjną gazu w miejscowości Sierakowice (wniosek Polskiej Spółki Gazownictwa , pismo znak: ODK/995/2014 z dnia 08.07.2014 r.),
- projektowany gazociąg wysokiego ciśnienia Dn 100 – przedłużenie gazociągu z Garcza,ze stacją redukcyjną gazu w miejscowości Sierakowice (wniosek Polskiej Spółki Gazownictwa, pismo znak: ODK/995/2014 z dnia 08.07.2014 r.).

III.9. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m$^{2.}$ oraz obszary przestrzeni publicznej.

1) Obszary, dla których sporządzenie MPZP jest obowiązkowe na podstawie przepisów

27 *zgodnie z wnioskiem Zarządu Dróg Wojewódzkich w Gdańsku złożony do studium pismo znak: 5.440.54.2014.HS l.dz. 1/211 z dnia 23.07.2014 r.*

28 *Zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*

odrębnych

Na obszarze gminy Sierakowice nie wyznacza się obszarów, dla których obowiązkowe jest sporządzanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych właściwych dla gminy Sierakowice to jest na podstawie:

- *Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,*
- *Ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych,*
- *Ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych,*
- *Ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego.*

2) Obszary wyznaczone na podstawie ustawy o gospodarce nieruchomościami

Na obszarze gminy Sierakowice nie wskazuje się obszarów do przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości na podstawie art. 102 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. O gospodarce nieruchomościami, o których decyduje rada gminy w drodze uchwały.

3) Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m$^{2.}$

Obszary takie nie zostały wskazane w gminie Sierakowice.

4) Obszary przestrzeni publicznych

Zgodnie z art.10 ust.2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego między innymi dla „obszarów przestrzeni publicznych".

Zgodnie z art.10 ust. 3 obowiązek sporządzenia planu powstaje po upływie 3 miesięcy od dnia ustanowienia takiego obowiązku.

Obszar przestrzeni publicznych został zdefiniowane w art. 2 (objaśnienie pojęć) pkt. 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jako:

> cyt: „*..obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.*"

Do obszarów przestrzeni publicznej w gminie Sierakowice zalicza się tereny szczególnie ważne pod względem przestrzennym, kulturowym, przyrodniczym, na których znajdują się zarówno istniejące i planowane tereny publiczne:

Kamienica Królewska:

- teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej, kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem jeziora Kamienieckiego – rejon oznaczony symbolem 5.4; obszar objęty projektem MPZP opracowaniu,
- teren sportowy i rekreacyjny (w tym istniejące boisko sportowe) – rejon oznaczony symbolem

5.5; obszar objęty projektem MPZP w opracowaniu,

- teren rekreacyjny - rekreacji przywodnej, kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem i jeziora Junno – rejon oznaczony symbolem 5.6; obszar objęty projektem MPZP w opracowaniu;

Sierakowice:

- teren zieleni urządzonej wokół drewnianego kościoła pw. św Marcina , obszar objęty obowiązującym MPZP, nie wymagane sporządzenie planu – rejon oznaczony symbolem 13.9;
- teren boiska sportowego oraz ogród rekreacji i edukacji im. Freddy'ego Deghilage; obszar objęty obowiązującym MPZP, nie wymagane sporządzenie planu – rejon oznaczony symbolem 13.10;
- teren Parku kulturowego Ośmiu Błogosławieństw; obszar objęty obowiązującym MPZP, nie wymagane sporządzenie planu – rejon oznaczony symbolem 13.11.

Z uwagi na skalę mapy przedstawiającej obszar gminy (1: 20 000) i obszar miejscowości Sierakowice (1: 10 000) na rysunku nr 2 nie określono granic tych obszarów tylko ich ogólną lokalizację.

III.10. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

III.10.1. Obszary wskazane do objęcia miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

***1) Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego*:**

- zachodnia część rejonu 4.2 w Gowidlinie,
- rejon 8.1. i 8.2 w miejscowości Łyśniewo,
- rejon 13.3 i 13.4 w miejscowości Sierakowice – Pałubice: dla wyznaczenia przebiegu obwodnicy Sierakowic w miejscach przebiegu niezgodnego z obowiązującym MPZP.

2) Obszary, dla których wskazane jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Dla inwestowania na pojedynczych działkach sąsiadujących z obszarami zabudowanymi, posiadającymi uzbrojenie w zakresie infrastruktury technicznej, posiadających dostęp do dróg publicznych, gdy istnieje możliwość ustalenia warunków zabudowy w zakresie ładu przestrzennego i kompozycji urbanistycznej - możliwe jest ustalenie warunków zabudowy na podstawie art. 50 ust.1 oraz art. 61 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w trybie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Z uwagi jednak na:

- długi proces działań formalno-prawnych związanych z wydawaniem decyzji o warunkach

zabudowy,

- brak skutecznych zasad kształtowania ładu przestrzennego oraz zasad ochrony obszarów cennych przyrodniczo i krajobrazowo wskazanych w Studium jako obszary wyłączone z zabudowy,

wskazane jest sukcesywne obejmowanie miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego obszarów wskazanych do urbanizacji oraz obszarów wskazanych do wykluczenia z zabudowy**.**

W związku z tym proponuje się objęcie planami miejscowymi następujących obszarów:

- obszarów cennych przyrodniczo, wskazanych do objęcia ochroną prawną (OCP) z ustaleniem zakazu zabudowy i zasad ochrony walorów przyrodniczych,
- obszarów cennych przyrodniczo i krajobrazowo, wskazanych do objęcia ochroną (OCPK) i wyróżnionych jako obszary funkcjonalne z ustaleniem zakazu zabudowy i zasad ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych,
- historycznych obszarów ruralistycznych wsi objętych strefami ochrony konserwatorskiej zespołów ruralistycznych z ustaleniem stref ochrony ekspozycji i zasad ochrony wartości historycznych, kulturowych i ochrony pola ich ekspozycji w celu ustalenia wymogów zagospodarowania i zabudowy, ograniczeń dla nowej zabudowy lub zakazów zabudowy i przeciwdziałaniu chaotycznej i dowolnej parcelacji,
- rejonów wskazanych do zabudowy , w celu ustalenia powiązań komunikacyjnych z układem istniejącym, ustalenia powiązań infrastrukturalnych,ustalenia rozwiązań urbanistycznych dla ukształtowania ładu przestrzennego – stosowanie do zainteresowania inwestorów, składanych wniosków, możliwości uzbrojenia terenów,
- terenów położonych w granicach obszarów NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 (poza terenami leśnymi) w celu ustalenia zasad ochrony wynikających obowiązujących przepisów odrębnych a także skutecznej ochrony walorów krajobrazowych.

Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania oraz ruch inwestycyjny, postuluje się sporządzenie MPZP w pierwszej kolejności dla:

- miejscowości Paczewo,
- miejscowości Puzdrowo.

W odniesieniu do art. 14 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi, iż:

> *miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w wyniku którego następuje przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze i leśnych na cele nieleśne, sporządza się dla całego obszaru wyznaczonego w Studium,*

proponuje się sporządzenie planów miejscowych dla:

- miejscowości Szklana wraz z rejonami rozwoju,

- miejscowości Mojusz wraz z rejonami rozwoju.

Ponadto, opracowanie planów miejscowych jest wymagane prawnie w sytuacji koniecznego zajęcia na cele inwestycyjne gruntów leśnych (np. na cele publiczne).

III.10.2. Wytyczne do opracowań planistycznych

1) Określenie granic MPZP

Ustala się:

- dopuszczenie podziału rejonów przeznaczonych do zabudowy na mniejsze obszary planistyczne – wydzielone funkcjonalnie, przestrzennie, komunikacyjnie, ewidencyjnie,
- określenie granic obszarów do objęcia planami miejscowymi winno nastąpić na podstawie analizy zasadności przystąpienia do sporządzenia planu i zgodności planowanych funkcji ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

2) Ustalenie o nienaruszaniu przez MPZP ustaleń studium

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przed uchwaleniem planu miejscowego istnieje obowiązek stwierdzenia jego zgodności z ustaleniami Studium.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego stanowi:

- dokument polityki przestrzennej gminy i określa założenia rozwoju przestrzennego oraz zasady zagospodarowania,
- element koordynacji ustaleń planów miejscowych, ponieważ obejmuje obszar całej gminy, zawiera wytyczne do planów dostosowane do potrzeb gminy jako całości,
- dokument wiążący gminę przy sporządzaniu planów miejscowych,
- dokument służący promocji, poprzez wskazanie obszarów atrakcyjnych inwestycyjne i turystycznie oraz informujący o zamierzeniach władz.

Lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego, obowiązujące przy sporządzaniu planów miejscowych dotyczą:

- wskazania obszarów przeznaczonych pod zabudowę w obrębie obszarów urbanizacji (granice obszarów urbanizacji nie są liniami rozgraniczającymi i nie muszą być ściśle odwzorowywane),
- podstawowych i uzupełniających funkcji obszarów,
- rozmieszczenia inwestycji celu publicznego (z możliwością dokonania niewielkich zmian tras i lokalizacji, wynikających z przeprowadzonych studiów i analiz w bardziej szczegółowych skalach),
- ustaleń w zakresie zasad kształtowania środowiska przyrodniczego, rozszerzonych i uszczegółowionych w opracowaniach ekofizjograficznych,
- ustaleń w zakresie zasad kształtowania środowiska kulturowego i stref ochrony konserwatorskich,
- zaleceń dotyczących obszarów wyłączonych z zabudowy,

- wskaźników urbanistycznych.

Zgodność planu z ustaleniami Studium uznaje się w przypadkach:

- jeżeli przeznaczenie obszaru ustalone w projekcie planu miejscowego obejmuje co najmniej jedną z podstawowych funkcji określonych dla danego rejonu w studium,
- jeżeli projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ustala dla części obszaru objętego planem przeznaczenie rolnicze, leśne lub funkcje zieleni a także inny sposób użytkowania tymczasowego (na czas określony),
- jeżeli przeznaczenie obszaru ustalone w projekcie planu miejscowego zachowuje istniejące elementy zagospodarowania oraz prawomocne decyzje o pozwoleniu na budowę,
- jeżeli linie rozgraniczające planowanych elementów układu drogowego, wskazane na rysunku studium, uległy przesunięciu i modyfikacji, stosownie do szczegółowych koncepcji, co wynika z uwzględnienia minimalizacji kosztów realizacji planu oraz konfliktów z istniejącym zagospodarowaniem.

Zasady zgodności ze studium projektów planów miejscowych obejmujących tereny położone w obszarach rolniczo-osadniczych (D 1, D 2 i D 2.1.) podano w rozdz. III.2.2. pkt 3.

Uwaga:

- linie oznaczające granice obszarów urbanizacji są orientacyjne i mogą ulec zmianie w zakresie + - 30m, po szczegółowej analizie obszarów na mapie w bardziej szczegółowej skali z dostosowaniem do: granic własności, granic użytkowania, granic obszarów przyrodniczych,
- linie oznaczające granice lasów są orientacyjne i mogą ulec zmianie po szczegółowej analizie tych terenów na mapie w bardziej szczegółowej skali, w oparciu o: stan ewidencji na mapie ewidencji gruntów, stan ewidencji według Informacji z rejestru gruntów, planu urządzania lasów.

III.11. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

III.11.1. Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej

1) Zasady prowadzenie gospodarki rolnej

Na całym obszarze gminy Sierakowice dopuszcza się możliwość kontynuacji funkcji związanych z gospodarką rolną, w oparciu o walory agroprzyrodnicze.

W zakresie działalności rolniczej zakłada się rozwój rolnictwa ekologicznego, zgodnie z zasadami ekorozwoju, w tym między innymi:

- ograniczenie stosowania nawozów mineralnych i środków ochrony roślin w strefach sąsiadujących z ciekami i zbiornikami wodnymi,
- wykluczenie hodowlę bezościołową, nie stosowanie gnojowicy do nawożenia gleb,
- ograniczenie wielkość hodowli zwierząt gospodarskich do pojemności nawozowej gleb i areału

pól uprawnych,

- rozwijanie zintegrowanych metod ochrony roślin, przy wykorzystaniu agrotechniki, biologicznych i chemicznych środków o szybkim rozkładzie w środowisku,
- ochrona wszystkich torfowisk w kompleksach pól uprawnych przez zaniechanie odwodnień i zapobieganie eutrofizacji; wykluczenie tych terenów z zabudowy,
- wykluczenie tych terenów z zabudowy i gospodarki rolnej,
- w obszarach rolniczych (poza obszarami wskazanymi do wykluczenia z zabudowy oraz wskazanych do ukształtowania połączeń ekologicznych) dopuszcza się wprowadzenie zainwestowania według zasad podanych w rodz.III.2.2. pkt 3 i w rozdz. III.2.3,
- planowanie inwestycji na terenach zmeliorowanych powinno być dostosowane do istniejących systemów melioracyjnych, a jeżeli jest to niemożliwe, przewidywać ich odtworzenie,
- dopuszcza się eksploatację surowców poza obszarami GOCHK i KPK.

2) Zasady kształtowania krajobrazu rolniczego

a) kształtowanie struktury krajobrazu rolniczego w sposób stymulujący wzrost różnorodności biologicznej: zróżnicowanie warunków siedliskowych roślin, stworzenie warunków ostojowych dla zwierząt; służyć temu mają zadrzewienia śródpolne, zalesienia, drobne zbiorniki wodne, itp.;

b) utrzymanie oczek wodnych i mokradeł oraz zachowanie wokół nich pasa terenu nieornego, w celu umożliwienia rozwoju naturalnych zbiorowisk roślinnych;

c) zachowanie w dolinach rzek i obniżeniach terenu gospodarkę łąkową;

d) ochrona zadrzewień śródpolnych, zwiększenie ich powierzchni poprzez umożliwienie naturalnego ich rozwoju na miedzach, wokół oczek wodnych i innych obszarach nie nadających się do uprawy rolniczej;

e) ochrona torfowisk w kompleksach pól i łąk, ochrona łąk i mokradeł (zakaz osuszania);

f) rekultywacja drobnych terenów zdegradowanych zgodnie z zasadą kształtowania zróżnicowanych warunków środowiskowych.

3) Zasady ograniczenia niekorzystnego wpływu, jaki może mieć gospodarka rolna na środowisko

a) Stosowanie prawidłowego płodozmianu, unikając uproszczonych rotacji roślin oraz wprowadzając siew międzyplonów wykorzystywanych na paszę lub zielony nawóz;

a) dostosowanie nawożenia do warunków glebowych i potrzeb odżywczych roślin; ograniczenie stosowania nawozów, zwłaszcza mineralnych i środków ochrony roślin w strefach sąsiadujących z ciekami i zbiornikami wodnymi;

b) stosowanie w jak najszerszym zakresie nawozów organicznych, co pozwoli na zmniejszenie zubożenia zasobów próchnicy;

c) stosowanie bezodpadowych technologi uprawy, z pełnym zagospodarowaniem w glebie

wszelkich odpadów organicznych;

d) zakaz stosowania gnojowicowej technologii hodowli zwierząt;

e) ograniczenie wielkość hodowli zwierząt gospodarskich do pojemności nawozowej gleb areałów pól uprawnych;

f) rozwijanie zintegrowane metody ochrony roślin, przy wykorzystaniu metod agrotechnicznych, biologicznych i środków chemicznych o szybkim rozkładzie w środowisku.

4) Zasady wprowadzania zalesień

a) wskazane jest powiększenie powierzchni terenów leśnych poprzez wprowadzenie zalesień w celu:

- poprawy stanu ekologicznego lasów poprzez powiększanie ich powierzchni i zawartości,
- wzrostu oddziaływania ekosystemów leśnych na funkcjonowanie i stan środowiska przyrodniczego,
- kształtowanie walorów krajobrazowych, zwłaszcza terenów rolniczych;

b) wprowadzenie zalesień winno następować w szczególności:

- na gruntach rolnych klasy V, VI i VIz, na których uprawy rolne są nieopłacalne ze względów ekonomicznych - zalesianie tych terenów jest wskazane ze względu na walory ekologiczne i krajobrazowe,
- użytków litogenicznych (jałowych siedliskowo, piaszczysto – żwirowych, przesuszonych z ubogą roślinnością) - zalesianie tych terenów jest wskazane ze względu na walory ekologiczne i krajobrazowe,
- terenów zdewastowanych antropogeniczne,
- terenów stref ochronnych obiektów uciążliwych dla środowiska i zdrowia ludzi,
- otoczenia zainwestowania szpecącego krajobraz,
- terenów korytarzy ekologicznych, ze względu na wskazane wzmocnienia osnowy ekologicznej obszaru,
- zboczy i skarp zagrożonych erozją wodną i wietrzną.

c) wprowadzanie zalesień winno się odbywać według następujących zasad:

- wprowadzanie gatunków drzew i krzewów zgodnych z siedliskami,
- unikanie zalesień geometrycznych – w rzędach (preferencje dla biogrup roślinności),
- wprowadzanie zalesień na przedpolach widokowych i krajobrazowych powinno być poprzedzone opracowaniem studiów krajobrazowych.

III.11.2. Obszary leśnej przestrzeni produkcyjnej

1) Zasady prowadzenie gospodarki leśnej

a) pielęgnacja i rewaloryzacja na terenach, gdzie występuje niezgodność drzewostanu

z siedliskiem;

b) przebudowa drzewostanu w strefach brzegowych lasów podlegających degradacji w wyniku intensywnej penetracji rekreacyjnej;

c) zachowanie lasów ochronnych, wykluczenie przeznaczania na cele nieleśne;

d) prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z Planem urządzania lasów (dla lasów Skarbu Państwa) oraz zgodnie z Uproszczonym planem urządzania lasów (dla lasów prywatnych);

e) dopuszcza się zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dla inwestycji komunikacyjnych, infrastruktury technicznej i innych ważnych celów publicznych;

f) dopuszcza się zmianę przeznaczenia lasów na cele parków leśnych w sąsiedztwie terenów rekreacyjnych i sportu i rekreacji.

2) Zasady kształtowania krajobrazu leśnego

Generalna zasad to zachowanie (niepomniejszanie) obecnej powierzchni terenów leśnych; dopuszcza się zmianę przeznaczenia lasów na cele nieleśne tylko w wyjątkowych wypadkach – w tym inwestycji celu publicznego drogowych i infrastruktury technicznej; zaleca się stosowanie kompensacji przyrodniczej przy przeznaczeniu gruntów leśnych na cele nieleśne.

III. 12. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych

III.12.1. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią

W opracowaniu przygotowanym przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej Oddział w Gdyni w 2003 /2004 r. p.t. „Wyznaczenie granic obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych", które stanowi element studium ochrony przeciwpowodziowej, Na obszarze gminy Sierakowice wyznaczono obszary szczególnego zagrożenia powodzią od rzeki Słupi, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (p=1%) oraz obszary, na których prawdopodobieństwo powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (p = 10 %). Obszary te obejmują obszar wodny Jeziora Gowidlińskiego, Jeziora Tuchlińskiego oraz teren wzdłuż rzeki Słupi od granicy z gminą Sulęczyno (ok. km 146 rzeki) do Jeziora Tuchlińskiego (obszary oznaczono na Rysunku Studium nr 1 i 2).

Według stanu na czerwiec 2016 r. dla obszaru gminy Sierakowice nie opublikowano szczegółowych map zagrożenia powodziowego i ryzyka powodziowego.

III.12.2. Obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych

Na terenie gminy Sierakowice nie występują osuwiska. W granicach gminy występują natomiast obszary predysponowane do występowania ruchów masowych, do których zalicza się:

- skarpy na terenach eksploatacji złóż surowców kruszywa naturalnego w Puzdrowie i w Pałubicach,

- stoki o spadkach powyżej 20%, które stanowią tereny zagrożone ruchami masowymi oraz punkty związane z erozją powierzchniową o rozciągłości powyżej 0,5 km, na których istnieje ryzyko osunięć skarp i zboczy w przypadku wystąpienia nawalnych deszczy (intensywnych ulew) i w związku z erozją wodną cieków - tereny zaznaczono na Rysunku Studium nr 2.

Tereny te proponuje się wyłączyć z zabudowy.

III.13. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

Na terenie gminy znajdują się złoża surowców naturalnych: Puzdrowo, Puzdrowo II (rejon 12.5.) i Pałubice (rejon 11.6.) dla których są wyznaczone obszary górnicze.

Brak jest informacji o wyznaczeniu w ww. obszarach górniczych filara ochronnego.

W obszarach mogą być wyznaczone filary ochronne.

III.14. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz.U. Nr 41, poz. 412, z późn. zm.)

Obszary nie występują w gminie Sierakowice.

III.15. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji

1) Obszary wymagające przekształceń

OBSZARY DO PRZEKSZTAŁCEŃ: TEREN DAWNEJ CEGIELNI W MIEJSCOWOŚCI DŁUGI KIERZ (rejon 3.5.)

2) Obszary do rehabilitacji i rewitalizacji

Jako obszary do rehabilitacji i rewitalizacji wskazuje się:
W GOWIDLINIE:

- plac w centrum miejscowości z otoczeniem,
- ulicę Jeziorna z otoczeniem;

W SIERAKOWICACH:

- dawny rynek w centrum miejscowości z otoczeniem,

- rejon dworca kolejowego na linii kolejowej Kartuzy – Lębork;

W KAMIENICY KRÓLEWSKA:

- rejon dworca kolejowego na linii kolejowej Kartuzy – Lębork (odcinek Sierakowice – Lębork);

W MOJUSZU:

- rejon przystanku kolejowego w Mojuszu na linii kolejowej Kartuzy –Sierakowice;

ORAZ LINIĘ KOLEJOWĄ NR 229.

Na rysunku nr 2 Studium nie wskazuje się granic tych obszarów ze względu na skalę rysunku, która uniemożliwia szczegółowe ich wyznaczenie.

3) Obszary do rekultywacji

W granicach gminy Sierakowice znajdują się tereny zdegradowane – wyrobiska po eksploatacji surowców naturalnych. Ustala się wymóg rekultywacji wyrobisk poeksploatacyjnych w kierunku inwestycyjnym (zalecane funkcje sportu i rekreacji), leśnym lub rolniczym z ukształtowaniem ich w sposób zbliżony do naturalnego. Tereny zostały oznaczone na Rysunku Studium nr 2.

III. 16. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Na obszarze gminy Sierakowice terenami zamkniętymi są TERENY KOLEJOWE, po których prowadzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy – Lębork.
Szczegółowy opis terenów i obejmujących je działek zawarto w części tekstowej A rozdz. III.2.4. pkt 3. Dla terenów nie zostały wyznaczone strefy ochronne.

Natomiast dla terenów przyległych do terenów kolejowych obowiązują ograniczenia zagospodarowania i lokalizacji zabudowy zgodnie z Ustawą z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j.Dz.U. z 2013r. Poz. 1594 ze zm.).

III.17. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie

OBSZAR FUNKCJONALNY w rozumieniu art. 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. to:

> *„obszar szczególnego zjawiska z zakresu gospodarki przestrzennej lub występowania konfliktów przestrzennych, stanowiący zwarty układ przestrzenny składający się z funkcjonalnie powiązanych terenów, charakteryzujących się wspólnymi uwarunkowaniami i przewidywanymi jednolitymi celami rozwoju;"*

Dodatkowo w rozumieniu art. 49a obszar funkcjonalny *o z*naczeniu lokalnym to:

„ obszar o istotnym znaczeniu dla polityki przestrzennej gminy."

Na obszarze gminy Sierakowice jako obszary funkcjonalne zakwalifikowano obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo , których charakter i cechy wymagają stosowania specjalnych polityk przestrzennych oraz w których ogranicza się rozwój przestrzenny w celu wzmocnienia elementów endogenicznych, decydujących o wyjątkowości tych miejsc.

Są to obszary:

a) dolina rzeki Słupi, na wschód od miejscowości Tuchlino do miejscowości Sierakowska Huta;
b) dolina rzeki Puzdrowska Struga, na wschód od miejscowości Puzdrowo;
c) dolina rzeki Bukowina , tereny na północ od miejscowości Gowidlino, po wschodniej stronie Łyśniewa do miejscowości Skrzeszewo;
d) dolina rzeki Struga Kamienicka, po południowej stronie miejscowości Kamienica Królewska.

Opis obszarów i zasad zagospodarowania zawarto w rozdz. III.3.3 pkt 4).

III.18. Obszary problemowe

JAKO OBSZARY PROBLEMOWE uznano obszary szczególnego zjawiska z zakresu gospodarki przestrzennej lub występowania konfliktów przestrzennych wskazany w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lub określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Za obszar problemowy mogą być uznane tereny zabudowy rekreacyjnej w oddaleniu od istniejącej zabudowy, zlokalizowane bezpośrednio nad brzegami jezior w Kamienickim Młynie i w Kamienicy Królewskiej. Zabudowa ta obejmuje budynki drewniane w złym stanie technicznym, zlokalizowane na małych działkach, bezpośrednio nad brzegiem jeziora, degraduje środowisko naturalne i krajobraz gminy, wyklucza publiczny dostęp do jeziora.

Jednakże likwidacja zabudowy wiąże się z trudnymi procedurami formalno-prawnymi.

III.19. Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu

Na obszarze gminy Sierakowice ze względu na uwarunkowania przyrodnicze, uwarunkowania ochrony krajobrazu, uwarunkowania środowiska kulturowego oraz istniejącą rozproszoną zabudowę wyklucza się lokalizację farm elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW.

Wskazuje się obszary rozmieszczenia urządzeń produkujących energię ze źródeł odnawialnych o mocy przekraczającej 100 kW - wyłącznie ogniw fotowoltaicznych ze strefami ochronnymi (E), w rejonach oznaczonych rysunku nr 2:

1) w miejscowości Długi Kierz – rejon E 3.6;
2) w miejscowości Mojusz – rejon E 9.7;

3) w miejscowości Pałubice - rejony E 11.5 i E 11.7;
4) we wschodniej części miejscowości Sierakowice - rejony E 13.8 i E 13.12.

Planowany zamiar inwestycyjny odnoszący się do lokalizacji farm fotowoltaicznych należy poprzedzić szczegółową analizą lokalizacyjną obejmującą oddziaływanie inwestycji na środowisko, krajobraz oraz zdrowie i bezpieczeństwo ludzi. W celu zminimalizowania potencjalnego negatywnego wpływu funkcjonowania farm fotowoltaicznych należy:

- zachować fragmenty trawiaste i krzewiaste pomiędzy panelami lub w ich sąsiedztwie (co może przyczynić się do powstawania alternatywnych miejsc żerowania oraz gniazdowania), fragmenty trawiaste nie powinny być uprawiane z użyciem nawozów sztucznych, pestycydów czy herbicydów,w w miarę możliwości powinna być dopuszczana spontaniczna sukcesja roślin zielnych stanowiących miejsca żerowania ptaków,
- pomiędzy sektorami paneli prowadzić niskopienne żywopłoty (co zmniejszy ryzyko kolizji ptactwa wodnego),
- zastosować podziemne kable zamiast naziemnych struktur elektroenergetycznych.

<u>W rejonach tych dopuszcza się również:</u>

- drogi wewnętrzne,
- urządzenia i obiekty elektroenergetyki (linie elektroenergetyczne, stacje transformatorowe,
- inne obiekty związane z funkcjonowaniem urządzeń wytwarzających energię elektryczną,
- prowadzenie gospodarki rolnej,
- lokalizację zabudowy w istniejących siedliskach rolniczych.

Ponadto w obszarach rolniczo - osadniczych D 2 i D 2.1. dopuszcza się stosowanie przydomowych elektrowni wiatrowych i ogniw fotowoltaicznych o mocy do 10 kW dla własnych potrzeb w gospodarstwach rolnych, usługach, zabudowie produkcyjnej, składach i magazynach.

IV. MATERIAŁY WYJŚCIOWE

1) Uchwała Rady Gminy Sierakowice Nr XXXVII/427/14 z dnia 4 marca 2014 r.
2) Dokumenty:

a) Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju 2030, Uchwała Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.;
b) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, przyjęty uchwałą Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 roku (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, oz. 193); zmiana uchwaloną Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) z załącznikiem;

c) Program Opieki nad Zabytkami dla gminy Sierakowice na lata 2014-2018, Piotr Najmajer;
d) Program opieki nad zabytkami powiatu kartuskiego 2010 – 2013, mgr Iwona Gołembiowska, mgr Edyta Przytarska, Kartuzy 2010 http://www.kartuskipowiat.com.pl/pliki/PonZ%20Kartuzy.pdf;
e) Informacje ze strony: http://www.sierakowice.pl;
f) Projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice – aktualizacja na lata 2012 -2030 , październik 2012";
g) Gminny Plan Gospodarki Odpadami dla Gminy Sierakowice na lata 2004 – 2011 http:/www.gmina sierakowice.pl/ bip / środowisko/ gospodarka odpadami;
h) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030 przyjęty uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r.

3) Obowiązujące przepisy:
a) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
b) Ustawa z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
c) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
d) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne;
e) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
f) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
g) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
h) Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
i) Ustawa z dnia 09.06.2011 r. Prawo geologiczne i górnicze;
j) Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
k) Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;
l) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
ł) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
m) Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne;
n) Ustawa z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym;
o) Rozp. Ministra Środowiska w sprawie obszarów specjalnych ochrony ptaków Natura 2000 z dnia 21 lipca 2004 r.;
p) Uchwała nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 Sejmiku Województwa Pomorskiego r w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Pomorskiego nr 66 z dnia 2 czerwca 2011);
r) Uchwała nr 259/XXIV/16 z dnia 25 LIPCA 2016 r. Sejmiku Województwa Pomorskiego r w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim(Dz. U. Woj. Pomorskiego z dnia 16 sierpnia 2016 r. poz. 2942).

4) Obowiązujące plany miejscowe, projekty planów miejscowych (sierpień 2014 r.)

CZĘŚĆ TEKSTOWA C.
UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZĘ USTALEŃ STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

I. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

Studium jest dokumentem określającym kształt polityki przestrzennej gminy. Pełni funkcję koordynacyjną w planowaniu rozwoju gminy w oparciu o cele i wizje określone w Strategii Rozwoju Gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, wieloletnich planach inwestycyjnych i innych opracowaniach specjalistycznych realizowanych dla potrzeb gminy.
Rolą Studium jest kreowanie polityki w zakresie realizacji zadań publicznych.
Racjonalne i przemyślane decyzje w zakresie planowania przestrzennego podejmowane w oparciu o niniejszy dokument przyczynią się do wzrostu poziomu życie mieszkańców gminy, oraz stworzą możliwości wielokierunkowego rozwoju gminy.

Pierwsza edycja Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice została sporządzona na podstawie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 r. (nieobowiązującej); studium zostało uchwalone uchwałą Rady Gminy Sierakowice XLV / 353/02 z dnia 01.10.2002 r.
W okresie ważności Studium dwanaście razy podległo zmianom, które były każdorazowo uchwalane uchwałami Rady Gminy.
Niniejsze STUDIUM sporządza się na podstawie uchwały Rady Gminy Sierakowice Nr XXVII/427/14 z dnia 4 marca 2014 r.

Sporządzenie nowej edycji studium ma na celu aktualizację uwarunkowań rozwoju w zakresie obowiązujących przepisów, obowiązujących planów miejscowych, stanu istniejącego zainwestowania i obecnego stanu społeczno – gospodarczego, ustalenie i dostosowanie kierunków rozwoju przestrzennego do potrzeb ogółu społeczności gminy i mieszkańców, w tym wskazanie nowych terenów inwestycyjnych umożliwiających dalszy rozwój gminy.

Ustalone w Studium kierunki i zasady rozwoju przestrzennego wynikają z położenia gminy, uwarunkowań wewnętrznych, uwarunkowań ponadloklanych, potrzeb i oczekiwań mieszkańców.
Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska przyrodniczego i zasad ochrony środowiska kulturowego wynikają z wymogów prawnych oraz przyjętych zasad ochrony cennych obszarów przyrodniczych i historyczno – kulturowych tworzących zasoby gminy i jej wyjątkowy charakter oraz walory stawiające ją wśród wyróżniających się obszarów o znaczących zasobach przyrodniczo-kulturowych w województwie pomorskim.
Przyjęte ustalenia i rozwiązania stwarzają możliwości poprawy warunków życia mieszkańców i rozwoju gospodarczego gminy.

II. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM

II. 1.Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego – synteza

1) Ogólna charakterystyka gminy Sierakowice

Ogólna powierzchnia gminy wynosi 18 222 ha. Funkcją dominującą gminy jest rolnictwo, funkcjami uzupełniającymi są usługi, produkcja składy, turystyka. Liczba ludności gminy Sierakowice na dzień 31.12.2015 r. wynosiła 19148[29] osób (w tym na pobyt stały 18 879 osób), co stanowi 0,83% ludności województwa i 15,06 % ludności powiatu kartuskiego.

Funkcjonalną przestrzeń gminy tworzą: obszary rolnicze (grunty orne, sady, łąki trwałe,pastwiska trwałe, stawy, rowy) obejmujące ok. 59,70 % powierzchni gminy, grunty leśne o obejmujące ok. 29 % powierzchni gminy, wody powierzchniowe obejmujące ok. 3,70 % ogólnej powierzchni gminy, nieużytki zajmujące ok. 3,30% powierzchni gminy, tereny zabudowane i zurbanizowane zajmujące ok. 3,9 % powierzchni gminy.

Sieć osadnicza gminy Sierakowice jest liczna i zróżnicowana pod względem wielkości, struktury i zainwestowania. Największą pod względem liczby ludności miejscowością są Sierakowice, w których zamieszkuje 41,70 % ludności gminy.
Gmina Sierakowice jest gminą intensywnie rozwijająca się, w której w ostatnich latach następuje intensywny rozwój budownictwa mieszkaniowego, usług publicznych, zakładów produkcyjnych i usługowych.

2) Wpływ uwarunkowań na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego

Korzystne uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy to przede wszystkim:

- przebieg dróg wojewódzkich i przebieg linii kolejowej (nieczynnej - planowanej do reaktywacji), rozwinięta sieć dróg gminnych,
- dobre wyposażenie w sieci infrastruktury technicznej - sieci wodociągowe, kanalizacji sanitarnej, energetyczną,
- dobry stan środowiska stwarzające korzystne warunki zamieszkania i rozwoju turystyki,
- bogate zasoby środowiska przyrodniczego, urozmaicony krajobraz stwarzające dobre warunki rozwoju turystyki i wypoczynku,
- korzystne położenie geograficzne w stosunku do dużych ośrodków miejskich (Trójmiasto, Kościerzyna, Lębork),
- dobre wyposażenie w usługi.

Niekorzystne uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy to przede wszystkim:

- procesy budowlane i chaos przestrzenny które prowadzą do degradacji zasobów, przyrodniczych i krajobrazu, tworzą problemy społeczne i środowiskowe,
- ograniczenia inwestycyjne wynikające z form ochrony przyrody (KPK, GOCHK),

29 *Dane Urzędu Gminy w Sierakowicach według stanu zameldowania.*

- brak sieci gazowej, co powoduje ograniczenia możliwości wykorzystania gazu jako niskoemisyjnego źródła ciepła,
- niedostateczna liczba miejsc pracy.

Potrzeby mieszkańców wyrażone w Strategii rozwoju gminy odnoszą się do:

- wsparcia rozwoju przedsiębiorczości,
- inwestycji umożliwiających rozwój turystyki (dodatkowe atrakcje dla turystów),
- poprawy bezpieczeństwa komunikacji samochodowej i pieszej.

III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO – SYNTEZA

1) Założenia rozwoju

Założenia rozwoju gminy przyjęte w Studium wynikają z ustaleń zawartych w Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014 – 2024 , odnoszą się: sfery społecznej, sfery gospodarczej, sfery środowiska i infrastruktury technicznej i zakładają iż gmina Sierakowice będzie atrakcyjnym miejscem życia, przyjaznym do rozwoju przedsiębiorczości i dbającym o środowisko naturalne.

Przyjmuje się, że głównymi funkcjami gminy o zasięgu ponadlokalnym będą:

- rekreacja i turystyka, obsługa turystyki (w tym agroturystyka), wypoczynek nadwodny.

Przyjmuje się, że głównymi funkcjami gminy o zasięgu lokalnym będą:

- rolnictwo,
- produkcja, składy i budownictwo oraz usługi,
- mieszkalnictwo wraz z podstawową obsługą mieszkańców.

2) Prognozy demograficzne

Prognozę ludności sporządzono w oparciu o: strukturę ludności wg płci i wieku dla gminy Sierakowice w oparciu o dane Urzędu Statystycznego w Gdańsku (stan na 31. 12.2015 r.), tablice długości trwania życia dopasowane do rejestrowanej w gminie liczby zgonów, współczynniki płodności kobiet.
Przyjęto zerowe saldo migracji uzasadniając ewentualny odpływ z Gminy napływem ludności (zarówno z Aglomeracji Gdańskiej jak i okolicznych gmin).
Prognoza liczby ludności gminy Sierakowice zakłada wzrost liczby ludności z ok. 18 500 w 2013 r. do 22 000 w roku 2030 i do 25 000 w roku 2045. Najbardziej dynamicznie wzrastać będzie ludność w wieku poprodukcyjnym – co wymagać będzie zwiększonych potrzeb rozwoju usług opiekuńczych.
Liczba dzieci w wieku przedszkolnym będzie wprawdzie malała, ale przy zakładanym wzroście uczestnictwa dzieci w wieku 3-5 lat do 100% (już w 2016) zwiększa potrzeby na obiekty przedszkolne.

3) Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zabudowę

Zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zabudowę wynika:

- z prognozy wzrostu liczby mieszkańców i założonych wskaźniki poprawy warunków zamieszkania dla stanu istniejącego, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 565 ha,

- z założonych wskaźniki aktywności zawodowej i zabezpieczenia dla nich miejsc pracy na terenie gminy Sierakowice oraz oferty terenów produkcyjnych, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 276 ha,
- z założenia poprawy standardów wyposażenia w usługi, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 141 ha,
- z przyjęcia oferty terenów dla funkcji produkcyjnych, zwierzęcej i inne o powierzchni 112 ha,
- z przyjęcia oferty terenów usług turystyki, co wymaga zabezpieczenia terenów brutto 84 ha.

W powierzchnia tych ujęto wzrost o 30% w odniesieniu do wyliczonych potrzeb, z uwagi na niepewność procesów gospodarczych.

Łącznie wymagana powierzchnia dla zabezpieczenia potrzeb wynosi: ok. 1178 ha, w tym: powierzchnia terenów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego: 375,70 ha, nowe tereny: 880,10 ha.

Ponieważ tereny objęte planami są potencjalnymi tereny inwestycyjne, zostały one włączone i zbilansowane łącznie z powierzchniami stanowiącymi zapotrzebowanie na zabudowę.

Wymaganą powierzchnię terenów – 1178 ha zwiększa się o 30% - z uwagi na zmienność procesów i zjawisk, co jest dopuszczone art 7 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym co daje powierzchnię - 1531 ha.

Analizy ekonomiczne, przyrodnicze, społeczne , prognozy demograficzne, bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę oraz uzasadnienie wyznaczonej powierzchni terenów przeznaczonych do zainwestowania zawarto w części tekstowej A rozdz. III.10.3.

Z uwagi na skalę mapy i jej nieprecyzyjną treść, która nie pozwala wyznaczyć dokładnie terenów przydatnych do zabudowy, a we wskazanych obszarach położone są tereny nieprzydatne do zabudowy takie jak: lasy, zadrzewienia, nieużytki, tereny podmokłe, wyznaczono powierzchnię zwiększono o ok. 10%, co daje powierzchnie ok. 1682,5 ha.

4) Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy

Obszary przeznaczone pod zainwestowanie

Rozwój zainwestowania miejscowości (obrębowych i osad) może następować w obszarach przeznaczonych do zabudowy, do których zaliczono:

a) tereny istniejącego zainwestowania;

b) obszary potencjalnego rozwoju miejscowości, które obejmują tereny przeznaczone do dalszego rozwoju zabudowy, zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, komunikacyjnymi i technicznymi;

c) obszary rolniczo-osadnicze;

d) rejony szczególnego przeznaczenia;

e) obszary specjalne.

Ad.a) Tereny istniejącego zainwestowania obejmują zabudowę skupioną w miejscowościach o przeznaczeniu: zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa, usługowa, rekreacji indywidualnej, produkcja, składy, budownictwo, obiekty infrastruktury technicznej, tereny rekreacyjne, sportu i rekreacji i inne. W terenach tych może następować uzupełnienie i wymiana zabudowy.

Ad.b) Obszary potencjalnego rozwoju miejscowości sklasyfikowano w podziale na trzy obszary o różnej intensywności zabudowy i rożnych wskaźnikach zabudowy:

- <u>obszar intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego – obszar A.</u>
  Do miejscowości intensywnego wielofunkcyjnego rozwoju zaliczono następujące miejscowości: Sierakowice,Gowidlino, Puzdrowo, Tuchlino, Mojusz, Szklana. Rozwojowi tych miejscowości sprzyja ich położenie przy drogach wojewódzkich, infrastruktura, obecne znaczne zainwestowanie, zainteresowanie inwestorów.
- <u>obszar umiarkowanego rozwoju - obszar B.</u>
  Do miejscowości umiarkowanego rozwoju zaliczono następujące miejscowości gminy: Kamienica Królewska, Smolniki, Gowidlino, Dąbrowa Puzdrowska, Długi Kierz, Kamienicka Huta, Karłowo, Kujaty, Lisie Jamy, Leszczynki, Łyśniewo, Mojuszewska Huta, Paczewo, Pałubice, Patoki, Sierakowska Huta, Skrzeszewo, Tuchlinek Załakowo oraz pasma rozwoju gospodarczego wzdłuż dró wojewódzkich:Sierakowice - Migi - Pałubice, Gowidlino – Kawle, Tuchlino – rejon południowy, Pałubice – Kamienica Królewska, oraz tereny położone wzdłuż drogi powiatowej Sierakowice – Mrozy.
- <u>obszar ograniczonego rozwoju – obszar C.</u>
  Do obszarów ograniczonego rozwoju zaliczono miejscowości: Bącka Huta, Borowy Las, Bukowo, Kamienicki Młyn, Kamionka Gowidlińska, Lemany, Stara Huta, Szopa.
  Dla potencjalnych rejonów przeznaczonych do zabudowy określono postulowane funkcje oraz wskaźniki zagospodarowania terenów, zróżnicowanych dla poszczególnych obszarów.

Ad.c) Obszary rolniczo – osadnicze obejmują: tereny rolnicze, małe powierzchniowo tereny leśne i zadrzewione, rozproszoną zabudowę zagrodową, mieszkaniową, letniskową i rekreacyjną, zabudowę usługową i zabudowę produkcyjną. Obszary te podzielono na:

- obszary rolnicze z rozproszoną zabudową położone w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 - obszar D1,
- obszary rolnicze z rozproszoną zabudową na pozostałym obszarze gminy - obszar D2;
  w obszarze tym wydzielono strefę D2.1, w której wykluczono przemysłową produkcję bydła, trzody chlewnej i drobiu - to jest powyżej 40 DJP na terenie objętym jedną inwestycją.

Ad.d) Do rejonów szczególnego przeznaczeniu zaliczono:

- OBSZARY dopuszczalnej lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 KW wraz ze strefami ochronnymi (na obszarach wsi: Sierakowice, Pałubice, Mojusz, Długi Kierz),
- REJON lokalizacji odwiertu gazu łupkowego (po wschodniej stronie miejscowości Puzdrowo);
- REJONY eksploatacji złóż kruszywa naturalnego.

Ad.e) Do obszarów specjalnych zaliczono:

- STREFĘ SPECJALNĄ, w której obowiązuje zakaz lokalizacji ferm norki amerykańskiej; strefa ta obejmuje obszar NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 i obszary położone w strefie do 10 km od granicy tego obszaru i obejmuje zakaz lokalizacji ferm norki amerykańskiej,
- OBSZARY STRATEGICZNE, do których zaliczono obszary, rejony i miejsca istotne w strukturze gminy ze względów społecznych, przyrodniczych i kulturowych; zaliczono do nich: obszary do rehabilitacji i rewitalizacji, obszary przestrzeni publicznych, węzły integracyjne przy przystankach i dworcach kolejowych,
- OBSZARY ZAWARTEJ ZABUDOWY WSI, obejmujące skupiska zabudowy istniejącej i ich bezpośredniego otoczenia w promieniu do 50 m,
- obszarów zwartej zabudowy położonych w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu nie dotyczą zakazy, o których mowa w § 5 pkt 8 oraz § 6 uchwały NR 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. gdzie, zgodnie z § paragrafem 7 ust. 5:

  „dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;"
- obszarów zabudowy położonych w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego nie dotyczą zakazy, podane w § 3 pkt 7 Uchwały Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r., gdzie zgodnie z § 4 ust.1:

  „dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;".

<u>Obszary chronione</u>

Obszary chronione obejmują tereny rolnicze i leśne o szczególnych walorach środowiska przyrodniczego i krajobrazu, takie jak:

- obszary chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody,
- obszary proponowane do ochrony na podstawie ustawy o ochronie przyrody,
- obszary cenne przyrodniczo, występowania rzadkich gatunków roślin i zwierząt – do objęcia ochroną w planach miejscowych,
- obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo takie jak: doliny rzek i strefy krawędziowe dolin, dotychczas niezabudowane lub z pojedynczymi siedliskami, które wskazuje się do ochrony przed

zabudową i zachowania w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym w celu zachowania i ochrony walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu - do objęcia ochroną w planach miejscowych.

Obszary objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego

W obszarach objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego zainwestowanie może być realizowane zgodnie z ustaleniami planu a w wypadku planowanej zmiany funkcji lub zasad zagospodarowania przestrzennego obowiązują zasady jak dla rejonu zainwestowania, terenu istniejącego zainwestowania lub obszaru rolniczo - osadniczego, w którym znajduje się obszar objęty planem.

Obszary wyłączone z zabudowy i obszary ograniczonego zainwestowania

Jako obszary wyłączone z zabudowy ustala się:

- tereny objęte ochroną i planowane do objęcia ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody: użytki ekologiczne, pomniki przyrody i ich bezpośrednie otoczenie, rezerwaty przyrody,
- tereny proponowane do objęcia ochroną ustalone w studium jako: obszary cenne przyrodniczo, obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo,
- tereny tworzące lokalne korytarze ekologiczne,
- tereny zwartych kompleksów leśnych w tym lasów ochronnych,
- tereny położone w strefie do 8 m wzdłuż brzegów wód powierzchniowych stanowiących własność publiczną,
- tereny położone w strefie do 5 m wzdłuż brzegów pozostałych wód powierzchniowych,
- tereny zadrzewień w obszarach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (zgodnie z przepisami dotyczącymi tych obszarów).

Jako obszary ograniczenia zabudowy ustala się:

- tereny położone w strefie 100 m od brzegów jezior w granicach obszaru NATURA 2000 PLB 220008 Lasy Mirachowskie – według przepisów dotyczących tego obszaru,
- w obszarze Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (GOCHK): tereny położone w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych - zabudowę w tym pasie dopuszcza się po spełnieniu warunków zawartych w UCHWALE NR 259/XXIV/16 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim,
- w obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK): tereny położone w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych - zabudowę w tym pasie dopuszcza się po spełnieniu warunków zawartych w UCHWALE NR 147/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego,

- tereny położone w strefie o szerokości 50 m wokół jezior Trzemeszno Duże, Trzemeszno Małe, Kamionkowskie i jezior położonych z obszarze NATURA 2000 PLH220097 Jeziora Kistowskie,
- tereny wskazane do utworzenia połączeń ekologicznych,
- tereny objęte strefami ochrony konserwatorskiej,
- tereny położone w strefach oddziaływania infrastruktury technicznej (zgodnie z przepisami odrębnymi): napowietrznych linii energetycznych 110 kV, planowanego gazociągu wysokiego ciśnienia,
- tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów i terenów kolejowych;tereny położone w sąsiedztwie cmentarzy.

4) Zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego

Na obszarze gminy Sierakowice występują liczne formy ochrony przyrody objęte ochroną na podstawie Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j.Dz. U. 2016 poz.2134 ze zm.):
rezerwaty przyrody, Kaszubski Park Krajobrazowy z otuliną, Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu, trzy obszary NATURA 2000: Lasy Mirachowskie PLB220008, Kurze Grzędy PLH220014, Jeziora Kistowskie PLH220027, pomniki przyrody, zespoły przyrodniczo – krajobrazowe, które zostały wyróżnione na rysunku studium i szczegółowo opisane w części tekstowej B.
Na obszarze gminy Sierakowice występują liczne obszary cenne przyrodniczo, wskazane do objęcia ochroną prawną: dwa obszary wskazane do objęcia ochrona jako rezerwaty przyrody, okazy drzew do objęcia jako pomniki przyrody, mokradła i torfowiska do objęcia ochroną jako użytki ekologiczne.
Na obszarze gminy zlokalizowano również szereg obiektów cennych przyrodniczo, które wskazuje się do ochrony przed zainwestowaniem – obszary proponowane do wyłączenia z zabudowy.
Ponadto w strukturze gminy wyróżnia się obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo obejmujące doliny rzek i strefy krawędziowe dolin, dotychczas niezabudowane lub z pojedynczymi siedliskami, stanowiących makrownętrza krajobrazowe, zaliczone są do lokalnych korytarzy ekologicznych. Obszary wskazuje się do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w celu ochrony przed inną niż ustalono zabudową i zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych.

5) Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Gmina Sierakowice jest gminą charakteryzującą się bogatym, zróżnicowanym krajobrazem zarówno przyrodniczym jak i kulturowym. Układy przestrzenne wsi z zabytkową zabudową stanowią ostoję tradycji kaszubskiej i są atrakcyjnym elementem sprzyjającym rozwojowi turystyki.
W studium wyróżniono i opisano:

- obiekty ujęte w ewidencji zabytków województwa pomorskiego (1 obiekt i zabytki archeologiczne),
- park kulturowy (1 obiekt),
- zabytki ujęte w Gminnej Ewidencji Zabytków i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (razem 125 obiektów),
- stanowiska archeologiczne obejmujące: osady, cmentarzyska, ślady osadnictwa, huty (razem

165 obiektów).

Strefy ochrony konserwatorskiej wyznaczone zostały wyznaczone wokół dobrze zachowanych historycznych zespołów ruralistycznych wsi z historyczną zabudową w miejscowościach: Bącka Huta, Gowidlino, Kamienica Królewska, Łyśniewo, Mojusz, Paczewo, Puzdrowo, Sierakowice, Szopa, Tuchlino, Załakowo.

Dla historycznych zespołów ruralistycznych wsi postuluje się sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Do ochrony wskazuje się również: pomniki pamięci narodowej upamiętniające wydarzenia z okresu II wojny światowej.

6) Zasady rozwoju systemów komunikacji

INFARSTRUKTURA DROGOWA

Gmina Sierakowice położona jest na szlaku tranzytowym dróg wojewódzkich nr 211 i 214, dzięki czemu posiada dogodne powiązania z ośrodkami miejskimi i siedzibami sąsiednich gmin.

Działania w kierunku rozbudowy bądź modernizacji dróg obejmują:

- rozbudowę drogi wojewódzkiej nr 211 na odcinkach: zachodnia granica powiatu kartuskiego – Puzdrowo (do skrzyżowania z DW 214), Mojusz – wschodnia granica gminy Sierakowice,
- remont ulic w Sierakowicach: ul. Słupskiej, ul. Kościerskiej, ul. Mickiewicza,
- budowę drogi gminnej w miejscowości Migi.

Dla poprawy warunków obsługi komunikacyjnej w miejscowości Sierakowice i poprawy warunków bezpieczeństwa w centrum Sierakowic rekomenduje się budowę obwodnicy Sierakowic mającą na celu odciążenie ruchu kołowego w centrum miejscowości oraz budowę obwodnicę Puzdrowa (po stronie wschodniej miejscowości) i ustala się rezerwę terenu dla jej przebiegu.

Wskazane działania dla poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego i komfortu zarówno mieszkańców jak i pozostałych użytkowników:

- sukcesywna modernizacja dróg gminnych,
- budowa chodników (co najmniej jednostronnych),
- budowa zatok autobusowych itp.

Ponadto niezbędne będzie uzupełnianie istniejących systemów drogowych wraz z rozwojem terenów inwestycyjnych.

Przez gminę Sierakowice prowadzą liczne szlaki turystyki rowerowej, pieszej, wodnej i konnej. Dla rozwoju turystyki ważny będzie dalszy rozwój szlaków turystycznych oraz urządzeń i obiektów ich obsługi.

W studium wskazuje się trasy szlaków turystycznych i proponowane zasady rozwoju urządzeń obsługi.

INFRASTRUKTURA KOLEJOWA

Przez teren gminy Sierakowice przebiega nieczynna linia kolejowa Pruszcz Gdański - Łeba nr 229 o znaczeniu lokalnym o długości ok. 135 km. Linia na całej swojej długości jest jednotorowa, normalnotorowa niezelektryfikowana.

Na terenie gminy Sierakowice znajdują się trzy nieczynne, istniejące stacje i przystanki kolejowe:

w Sierakowicach, w Kamienicy Królewskiej oraz w Mojuszu.

Planowana jest rewitalizacja i przebudowa linii kolejowej nr 229 na odcinku Kartuzy – Sierakowice[30] oraz rewitalizacja budynku dworca kolejowego w Sierakowicach a przy przystanku kolejowym w Sierakowicach realizacja węzła integracyjnego obejmującego: przystanek kolejowy, przystanek autobusowy oraz parkingi dla samochodów osobowych; może być połączony z usługami handlu i gastronomii. Do węzła integracyjnego powinny prowadzić rowerowe trasy dojazdowe.
W Studium proponuje się również rewitalizację pozostałych przystanków: w Mojuszu i w Kamienicy Królewskiej (po rewitalizacji odcinka linii kolejowej Sierakowcie – Lębork), oraz lokalizację przy nich węzłów integracyjnych.

7) Zasady rozwoju systemów infrastruktury technicznej

W zakresie systemów zaopatrzenia w wodę ustala się:

- przebudowę istniejących sieci wodociągowych, wymianę sieci z rur azbestowo – cementowych,
- budowę nowych odcinków sieci wodociągowej pomiędzy miejscowościami.

W zakresie systemów odprowadzenia ścieków ustala się:

- budowę sieci kanalizacji sanitarnej m.Sierakowice w ulicach: Kartuska, ul. Źródlana-Sierakowska Huta, Kopernika, Zaciszna, os. Za Gimnazjum
- rozbudowę i modernizację części osadowej oczyszczalni ścieków w Sierakowicach.

Funkcjonowanie i dalszy rozwój zabudowy na obszarze gminy będzie wymagał działań w celu utrzymania sieci kanalizacyjnej w dobrym stanie technicznym, działań w celu prawidłowego funkcjonowania oczyszczalni ścieków i zapewnienia właściwego ich oczyszczania przed wprowadzeniem do odbiornika, rozbudowy istniejących sieci kanalizacji sanitarnej.
Na podstawie programowanych inwestycji, docelowo przewiduje się objęcie kanalizacją sanitarną minimum 75% mieszkańców gminy.

W zakresie elektroenergetyki ustala się :

- budowę napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV: GPZ Żarnowiec – GPZ Sierakowice[31] (oraz wniosek Energa Operator SA Oddział w Gdańsku, pismo znak: EOP -3MMR- 000109-2014 z dnia 26.03.2014 r.),
- budowę napowietrznej lini elektroenergetycznej WN – 110 kV relacji Bytów – linia 1466 kV Kościerzyna – Sierakowice.

W zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się:

- zakłada się gazyfikację gminy Sierakowice poprzez projektowany gazociąg stanowiący przedłużenie istniejącego gazociągu DN 150 w Graczu oraz budowę sieci rozprowadzającej gaz do odbiorców w gminie,

30 *Inwestycja zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030.*
31 *Zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*

- w pierwszym etapie (do roku 2020) zakłada się gazyfikację miejscowości Sierakowice poprzez budowę gazociągu średniego ciśnienia z gminy Chmielno, a w drugim etapie gazyfikację Gowidlina.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się:

- zmiany systemów grzewczych wielu dużych i małych kotłowni na proekologiczne (gaz, olej opałowy),
- obniżenie zapotrzebowania na ciepło (o 31% w gminie Sierakowice), poprzez realizację i wspieranie programów termomodernizacyjnych budynków mieszkalnych,
- upowszechnienie wykorzystywania energii słonecznej do przygotowywania ciepłej wody.

W zakresie gospodarki odpadami ustala się:

- wdrożenie zintegrowanego systemu postępowania z odpadami pochodzącymi z przemysłu, usług, rolnictwa i komunalnymi,
- ograniczenie ilości powstających odpadów, rozpowszechnienie selektywnej zbiórki, segregacja odpadów „u źródła",
- wprowadzenie na terenie całej gminy selektywnej zbiórki odpadów,
- poprawa gospodarki odpadami z rolnictwa i przetwórstwa żywności, identyfikacja tych odpadów, wprowadzenie nowoczesnych metod ich unieszkodliwiania, w tym kompostowania,
- izolacja odpadów niebezpiecznych z pozostałej masy odpadów,
- podniesienie świadomości ekologicznej lokalnej społeczności w zakresie gospodarki odpadami.

8) Inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym i ich rozmieszczenie w tym zadania wynikające z programów samorządu województwa.

Inwestycje o znaczeniu lokalnym na obszarze gminy Sierakowice obejmują:

- drogi gminne i drogi powiatowe,
- istniejące i planowane sieci i urządzenia wodociągowe (ujęcia wody, stacje uzdatniania wody), oczyszczalnię ścieków, sieci kanalizacji sanitarnej , przepompownie ścieków,
- istniejące i planowane urządzenia składowania i segregacji odpadów,
- planowane gazociągi średniego ciśnienia, stacje redukcyjne gazu,
- istniejące i planowane sieci energetyczne, trafostacje,
- opiekę nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków (parku kulturowego, obiektów wpisanych do ewidencji zabytków województwa pomorskiego, obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków),
- obiekty i tereny usług publicznych (szkół, przedszkoli, obiektów opieki zdrowotnej, kultury, sportu i rekreacji, itd),
- ochronę cennych gatunków roślin i zwierząt (ustanowienie nowych użytków ekologicznych i pomników przyrody),

- opiekę nad miejscami pamięci narodowej,
- urządzenie szlaków turystyki rowerowej, pieszej, wodnej, konnej,
- tereny gminnego budownictwa mieszkaniowego.

Inwestycje o znaczeniu ponadlokalnym na obszarze gminy Sierakowice wskazano:

- w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego oraz Rejestrze Zadań Rządowych prowadzonym przez ministra właściwego w sprawach budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej - nie występują zadania dotyczące gminy Sierakowice,
- w Programach rządowych oraz programach wojewódzkich, dotyczących gminy Sierakowice - występują zadania dotyczące gminy Sierakowice:
  - rewitalizacja linii kolejowej nr 229 Kartuzy – Sierakowice,
  - budowa, rozbudowa i modernizacja

Ponadto w Studium wskazuje się obszary i obiekty, które powinny być ujęte w planie zagospodarowania przestrzennego województwa i w programach wojewódzkich.

Jako inwestycje ponadlokalne w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego i programach wojewódzkich powinny być ujęte:

- ochrona Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, ochrona rezerwatów przyrody („Żurawie Chrusty", „Kurze Grzędy","Jezioro Turzycowe", zespołów przyrodniczo – krajobrazowych („Rynna Potęgowska", "Rynna Kamieniecka", „Rynna Mirachowska", „Dolina Łeby w KPK") , użytków ekologicznych istniejących i planowanych, Obszarów Natura 2000,
- ochrona rezerwatu przyrody „Przygiełkowy (Skrzeszewski) Moczar" - po jego ustanowieniu,
- subregionalne korytarze ekologiczne,
- obiekt wpisane do rejestru zabytków zabytków (kościół pw. św. Marcina, 5 stanowisk archeologicznych), Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw,
- drogi wojewódzkie nr 211 i 214,
- ***r***ewitalizacja linii kolejowej Kartuzy – Lębork i przystanków kolejowych,
- regionalne turystyczne trasy rowerowe, konne, piesze, szlak kajakowy Bukowiny z przystanią w Skrzeszewie i szlak kajakowy Słupi z przystanią w Gowidlinie,
- infrastruktura techniczna: istniejące i planowane linie elektroenergetyczne 110 kV, planowany gazociągi wysokiego ciśnienia.

9) Obszary do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MPZP)

Wykaz obszarów do sporządzenia MPZP

a) obszar, dla których obowiązkowe jest sporządzenie MPZP – nie wskazuje się;
b) obszary wyznaczone na podstawie ustawy o gospodarce nieruchomościami – nie wskazuje się;
c) obszary przestrzeni publicznych - nie wskazuje się (obszary objęte są planami obowiązującymi lub w opracowaniu);

d) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić MPZP:
- zachodnia część rejonu 4.2, obręb Gowidlino,
- miejscowość Łyśniewo rejon 8.1. i 8.2,
- miejscowości Sierakowice – Pałubice: rejon 13.3 i 13.4 dla wyznaczenia przebiegu obwodnicy Sierakowic w miejscach przebiegu niezgodnego z obowiązującym MPZP;

e) obszary, dla których wskazane jest sporządzenie MPZP:
- wskazane w studium obszary cenne przyrodniczo (OCP),
- wskazane w studium obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo (OCPK),
- historycznych obszarów ruralistycznych wsi objętych strefami ochrony konserwatorskiej zespołów ruralistycznych,
- rejonów wskazanych do zabudowy - stosowanie do zainteresowania inwestorów,
- składanych wniosków, możliwości uzbrojenia terenów,
- terenów położonych w granicach obszarów NATURA 2000 (poza obszarami leśnymi),
- zaleca się sporządzenie MPZP w pierwszej kolejności dla miejscowości Paczewo i Puzdrowo.

<u>Wytyczne do sporządzenia opracowań planistycznych</u>

W studium ustalono zasady dla sporządzania planów miejscowych i zgodności ze studium.

10) Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji, obszary problemowe, obszary do rewitalizacji

TERENY DO PRZEKSZTAŁCEŃ: DŁUGI KIERZ - TEREN DAWNEJ CIEGIELNI.

OBSZARY DO REHABILITACJI i REWITALIZACJI:

a) w Gowidlinie: plac w centrum miejscowości z otoczeniem,ulica Jeziorna z otoczeniem;
b) w Kamienicy Królewskiej: rejon dworca kolejowego na linii kolejowej Kartuzy – Lębork (odcinek Sierakowice – Lębork);
c) w Mojuszu: rejon przystanku kolejowego w Mojuszu na linii kolejowej Kartuzy –Sierakowice;
d) w Sierakowicach: dawny rynek w centrum miejscowości z otoczeniem, rejon dworca kolejowego na linii kolejowej Kartuzy – Lębork (odcinek Sierakowice – Lębork);
e) linia kolejowa nr 229 Kartuzy – Lębork.

TERENY DO REKULTYWACJI: WYROBISKA PO EKSPLOATACJI ŻWIRU.

11) Obszary rozmieszczone specjalnych funkcji i urządzeń

<u>Obszary rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW</u>.

Na obszarze gminy Sierakowice ze względu na uwarunkowania przyrodnicze, uwarunkowania ochrony krajobrazu, uwarunkowania środowiska kulturowego oraz istniejącą rozproszoną zabudowę wyklucza się lokalizację farm elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW.

Wyznaczono natomiast obszary dla ogniw fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW wskazano:

- w miejscowości Pałubice - rejony E11.5,
- we wschodniej części miejscowości Sierakowice - rejony E13.8 i E13.12,
- w miejscowości Długi Kierz – rejon E3.6,
- w miejscowości Mojusz – rejon E .7.

Ponadto w obszarach rolniczo - osadniczych D 2 i D 2.1. w sąsiedztwie zabudowy zagrodowej, usługowej i produkcyjno – składowej dopuszcza się stosowanie przydomowych elektrowni wiatrowych i ogniw fotowoltaicznych do 10 kW.

<u>Rejon poszukiwania gazu łupkowego</u>

Rejon zatwierdzony do dalszych badań poszukiwania gazu łupkowego położony jest w po południowo – zachodniej stronie Puzdrowa (G) – opis rejonu zawarto w rozdz. III.6.8. pkt 6.

12) Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Na obszarze gminy Sierakowice terenami zamkniętymi są TERENY KOLEJOWE, po których prowadzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy – Lębork. Dla terenów nie zostały wyznaczone strefy ochronne.
Natomiast dla terenów przyległych do terenów kolejowych obowiązują ograniczenia zagospodarowania i lokalizacji zabudowy zgodnie z przepisami odrębnymi.

11) Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie

Na obszarze gminy Sierakowice jako obszary funkcjonalne zakwalifikowano <u>obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo :</u> dolinę rzeki Słupi, dolina rzeki Puzdrowska Struga,dolinę rzeki Bukowina.

12) Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji, obszary do rewitalizacji, obszary problemowe

OBSZARY DO PRZEKSZTAŁCEŃ: DŁUGI KIERZ - TEREN DAWNEJ CEGIELNI.

OBSZARY DO REHABILITACJI I REWITALIZACJI:

- Gowidlino: plac w centrum miejscowości z otoczeniem i ulica Jeziorna i jej otoczenie do rewitalizacji,
- Sierakowice, dawny rynek w centrum miejscowości z otoczeniem do rewitalizacji;
- linia kolejowa nr 229, przystanki i dworce kolejowe w Mojuszu, Sierakowicach, Kamienicy Królewskiej.

TERENY DO REKULTYWACJI: WYROBISKA PO EKSPLOATACJI ŻWIRU

OBSZARY PROBLEMOWE

Za obszar problemowy mogą być uznane tereny zabudowy rekreacyjnej w oddaleniu od istniejącej

zabudowy, zlokalizowane bezpośrednio nad brzegami jezior w Kamienickim Młynie i w Kamienicy Królewskiej – występują tu budynki drewniane w złym stanie technicznym, usytuowane na małych działkach, bezpośrednio nad brzegiem jeziora, co degraduje środowisko naturalne i krajobraz gminy, wyklucza publiczny dostęp do jeziora.